Hönkürmek : Hüngürdemek.
Hönkürtü : Hüngürtü.
Hönkürtü goparmag (vurmag) : Hüngürdemek, çığlık koparmak.
Hönkürüşmek : Ağlaşmak.
Hör : Boğa.
Hördürmek : Ördürmek.
Höre gelmah : Boğasamak.
Hörek : 1. Yemek, gıda, yiyecek. 2. Tabak, kap. 3. Doz, tablet.
Hörekbişiren : Aşçı.
Hörek çekmek : Tencereden yemek bölüştürmek, kaplara yemek koymak.
Hörek duzu : Yemek tuzu.
Hörek gaşığı : Çorba kaşığı.
Höreklik : Yemeklik.
Hörekpaylayan : Garson.
Höreyi olmamag : Gücü yetmemek, haddi olmamak.
Höreyi deyil : Ne haddine! gücü yetmez!
Hörelenmek : Böbürlenmek, kabarmak, hava atmak.
Höreşmeh, Höyürreşmeh : Alışmak.
Hörgelenmeh : Ürkmek, korkmak.
Hörgü : Örgü.
Hörmek : Örmek.
Hörmelemek : Örmek (şıpın işi).
Hörmet *(Ar.)* : Hürmet.
Hörmetcil : Güler yüzlü, samimi, misafirperver.
Hörmetcillik : Güler yüzlülük.
Hörmetçi : Güler yüzlü, samimi.
Hörmet beslemek : Saygı göstermek.
Hörmetden düşmek : Gözden düşmek, adı kötüye çıkmak.
Hörmetden salmag : Gözden düşürmek, aşağılamak.
Hörmete çatmag : Saygı görmek, sayılmak.
Hörmete minmek : İtibarı yükselmek.
Hörmet élemek (etmek, goymag) : Saymak, saygı göstermek, hürmet etmek.
Hörmet göstermek : Saygı göstermek.
Hörmeten *(Ar.)* : Hürmetle, ihtiramla, saygıyla.
Hörmetini gözlemek (sahlamag, tutmag) : Hürmet etmek.
Hörmetini yére vurmag : Gözden düşürmek, aşağılamak.
Hörmetkar *(Ar. Far.)* : Güler yüzlü, samimi.
Hörmetkarane, Hörmetle : Hürmetle, saygıyla, ihtiramla.
Hörmetkarlığ : Güler yüzlülük.
Hörmetli : Saygıdeğer, muhterem, sayın.
Hörmetsiz : Saygısız, hürmetsiz.
Hörmetsizlik : Hürmetsizlik, saygısızlık.
Hörücü : 1. Örücü, oyacı. 2. Demet bağlayıcı, buket yapan.
Hörüh : Çıvgar.
Hörük : Örük, örgü.
Hörük etmek : Örmek, örgü yapmak.
Hörüklemek : 1. Örmek (saç vb.). 2. Örklemek, örüklemek.
Hörüklenmiş : Örüklü, örklü.
Hörüklü : 1. Örgülü. 2. Örklü, örüklü.
Hörülme : Örülü, örülmüş.
Hörülmek : 1. Örgü yapılmak. 2. Duvar yapılmak.
Hörülmüş : 1. Örülü (duvar). 2. Örgülü (saç vb.). 3. Örklü.
Hörümçek : Örümcek.
Hörümçek genesi : Örümceğimsiler.
Hörümçek toru : Örümcek ağı.
Höröş : Yaş, höl.
Höryet, Huryat : Çirkin.
Höselemek, Hösemek : Savurmak, elemek, çalkamak.
Höşül : Mamaliga, kaçamak.
Hötek : Malak, balak.
Hötüllütü : Minare kırması, uzun ve ebleh.
Hötüllütülüh etmek : Hürmetini gözetmemek, saygısını yitirmek.
Höür salmag : Muhabbet etmek.
Hövke : Havya.
Hövkelemek : 1. Ezmek, buruşturmak. 2. Ovmak, masaj yapmak. 3. Ufalamak, yoğurmak.
Hövl *(Ar.)* : 1. Korku. 2. Telaş, heyecan.

Hövl élemek (etmek) : 1. Korkmak, ürkmek. 2. Telaşlanmak, heyecanlanmak.
Hövl götürmek : 1. Korkmak. 2. Telaşlanmak.
Hövl ile : Telaşla, korkuyla, can havliyle.
Hövlnak, Hövleki *(Ar. Far.)* : 1. Panik içinde. 2. Aceleci.
Hövre : Damızlık.
Hövreye gelmek : Çiftleştirilmek (hayvanlar).
Hövsele *(Ar.)* : Havsala.
Hövseleden çıhmag : Havsalasına sığmamak.
Hövsele etmek : Sabretmek.
Hövseleli : 1. Sebatlı, direşken, sebatkâr. 2. Sabırlı, tahammüllü.
Hövselelilik : Sabır, tahammül.
Hövselemek, Hövsemek : Kalburdan geçirmek, elemek.
Hövselesi çatmamag : Gücü yetmemek.
Hövselesi daralmag (darıhmag) : Sabrı tükenmek, içi sıkılmak.
Hövselesi gelmemek : Sabrı tükenmek.
Hövselesi tükenmek : Sabrı tükenmek, dayanamaz olmak.
Hövselesini basmag : Sabretmek, tahammül göstermek.
Hövselesiz : 1. Sabırsız. 2. Sebatsız.
Hövselesizlik : Sabırsızlık.
Hövsele sümüyü : Leğen kemiği.
Hövser : 1. Kalbur makinesi. 2. Elek, kalbur, gözer vb. 3. Çalkantı, kalbur artığı.
Hövser-maşın : Kalbur makinesi.
Hövür : Boğasama.
Hövze *(Ar.)* : 1. Havza. 2. Göl; gölet.
Höysümeh : Taşını temizlemek (pirinç için).
Höyürreşmeh, Höreşmeh : Alışmak.
Höyüş : 1. Höl, nemli. 2. Taze, yeni.
Höyüşağac : Yeşil ağaç.
Höyüşdüh : Rutubet, nemlilik.
Höyüşlenmek : Nemlenmek, rutubetlenmek.
Höyüş ot : Yeşil ot, taze ot.
Hristian *(Yun.)* : Hristiyan.
Hristianlaşdırılmag : Hristiyanlaştırılmak.
Hristianlaşdırılmış : Hristiyan yapılmış.
Hristianlaşdırmag : Hristiyanlaştırmak.
Hristianlaşmag : Hristiyanlaşmak.
Hristianlaşmış : Hristiyanlaşmış.
Hristianlıg : Hristiyanlık.
Hrizantém *(Yun.)* : Krizantem, kasımpatı.
Hrom *(Yun.)* : Krom.
Hromatik : Kromatik.
Hromatizm *(Yun.)* : 1. Renklenme, renklendirme. 2. Gam (müzikte).
Hromlamag : Galvanizlemek.
Hromlu : Galvanizli.
Hromosfér *(Yun.)* : Kromosfer.
Hromosom(lar) *(Yun.)* : Kromozomlar.
Hronik *(Yun.)* : Kronik.
Hronika *(Yun.)* : 1. Yıllık, salname. 2. Vakayiname. 3. Havadis, iç haberler.
Hronikaçı : Havadis yazarı (gazetede).
Hronikal *(Yun.)* : Günlük, günce.
Hroniki *(Yun.)* : Müzmin, kronik.
Hronologiya *(Yun.)* : Kronoloji.
Hronoloji *(Yun.)* : Kronolojik.
Hronométr *(Yun.)* : Kronometre.
Hronométraj *(Yun.)* : Kronometreyle ölçme.
Hronométrajçı : Kronometreyle ölçen, kronometre tutan.
Hronométrajlamag : Kronometre tutmak, kronometreyle ölçmek (süreyi).
Hronométrik *(Yun.)* : Kronometreye ait, kronometrik.
Hronoskop *(Yun.)* : Kronograf.
Hu *(Far.)* : Huy.
Hualammah : Işınmak.
Huas *(Ar.)* : Heves.
Huasdammah, Huasımah : Heveslenmek.
Hub *(Far.)* : Güzel.
Hubara : Toy kuşu.
Hublug : Güzellik.
Hubru *(Far.)* : Güzel yüzlü.
Huda *(Far.)* : Allah.
Hudahafiz *(Far. Ar.)* : allaha ısmarladık! eyvallah!
Hudahafiz élemek : Vedalaşmak.
Hudahafizleşmek : Vedalaşmak.

Hudanekerde *(Far.)* : Allah göstermesin!
Hudavend *(Far.)* : Huda, Allah.
Hudavenda *(Far.)* : Allahım!
Hudaya *(Far.)* : İlahî!
Hudbin *(Far.)* : 1. Egoist, bencil, hodbin. 2. Gururlu.
Hudbinlik : Hodbinlik, bencillik.
Hudmani *(Far.)* : 1. Mahrem. 2. Samimî, içten, içli dışlı.
Hudıri, Hudri, Hudru : Boş, manasız, herze.
Hudpesend *(Far.)* : Hodpesent.
Hudpesendlik : Hodkâmlık.
Hudser *(Far.)* : 1. Dizginsiz, zaptolunmaz. 2. Keyfince, keyfine göre.
Huduh : Efkâr, sıkıntı, kuşku.
Huduh élemek : Kuşkulanmak, dert etmek.
Hul, Hulbalığı : 1. İzmarit balığı. 2. Kedi balığı.
Hul : Düşey, şakulî.
Hul bahmag : Dik bakmak.
Hul galhmag : Amuda kalkmak.
Hula, Hulı : Harman.
Hulay : Yüce, yüksek.
Hulgum élemah : Kuşatmak, muhasara etmek.
Huligan *(İng.)* : Terbiyesiz, küstah.
Huliganlıg : Küstahlık, terbiyesizlik.
Huliganlıg élemek (etmek) : Küstahlık etmek.
Hulu : İri şeftali.
Huluh : Kamışsı bitki.
Hulumçah : Salıncak.
Hulya : Hayal.
Hulyaçı : Hayalci.
Hulyaçılıg : Hayal kurma.
Hulyaperest : Hayalperest.
Hulyaperestlik : Düşçülük.
Hum : Küp, çömlek.
Humanist *(Lat.)* : Hümanist.
Humanistcesine : İnsanca.
Humanitar *(Lat.)* : Humaniter.
Humanitar élmler : Sosyal bilimler.
Humanizm *(Lat.)* : 1. Hümanizma. 2. Hümanizm.
Humar *(Ar.)* : 1. Süzgün, mahmur, dalgın, baygın. 2. Sarhoş, çakırkeyif.
Humar bahmag : Mahmur bakmak, baygın bakmak.
Humargöz(lü) : Mahmur bakışlı.
Humar gözler : Mahmur gözler.
Humar-humar : Mahmur mahmur, süzgün süzgün, nazlı nazlı.
Humarlandırmag : 1. Sarhoş etmek, mest etmek. 2. Ninniyle uyutmak. 3. mec. Şımartmak.
Humarlanma : 1. Mahmurluk, sarhoşluk. 2. mec. Hoşluk, rehavet.
Humarlanmag : 1. Keyiflenmek, neşelenmek. 2. Imızganmak. 3. Nazlanmak, kırıtmak.
Humarlıg : Mahmurluk.
Humar olmag : Sarhoş olmak, mahmur olmak.
Humayun *(Far.)* : Hümayun.
Humayun ağı : Kalın patiska, madampol.
Humus *(Lat.)* : Bitki çürüğü, humus.
Hun *(Far.)* : Kan.
Hunhar *(Far.)* : Hunhar.
Hunharlıg : Hunharlık, zalimlik, gaddarlık.
Hunta *(İsp.)* : Cunta.
Hurafat *(Ar.)* : 1. Hurafe, batıl inanç. 2. Masal.
Hurafatçı : Hurafeci, fanatik, mutaassıp, bağnaz.
Hurafati *(Ar.)* : Bağnaz, mutaassıp, fanatik.
Huraman *(Far.)* : Salınarak yürüyen.
Huraman-huraman *(Far.)* : Salına salına, salınarak.
Huraman olmag : Salınmak, salınarak yürümek.
Hurcun : Hurç.
Hurcuntayı çüşmeh : İkisi birden yıkılmak (güreşenler).
Hurd-heşil : Hurdahaş, paramparça.
Hurda-heşil élemek (etmek) : Hurdahaş etmek.
Hurdu-hemir *(Ar. Far.)* : Hurdahaş.
Huri *(Ar.)* : Hûri.
Huri kimi : Huri gibi.

Hurma : 1. Hurma. 2. Trabzon hurması, japon hurması.
Hurmalıg : Hurmalık.
Hurmayı : Kumral.
Hurmayısaç(lı) : Kumral saçlı.
Hurnih : Trabzon hurması.
Hurşid *(Far.)* : 1. Güneş. 2. mec. Sevgili, güzel.
Hurşidveş *(Far.)* : Güneş yüzlü.
Hurt : Hurt, baygın.
Hurt düşmek : Kendinden geçmek, bayılmak, sızmak.
Huruş *(Far.)* : 1. Garnitür, katık (yemeklere). 2. Esrime, vecit, coşma. 3. Kızgınlık, öfke. 4. Yaramaz, haşarı (çocuk).
Huruşu galhmag : Esrimek, vecde gelmek.
Huryat : Çirkin, hoyrat.
Huryet : Vaziyet, durum, ahval.
Huş *(Far.)* : 1. Bilinç, şuur. 2. Düşünce, dikkat. 3. Uyuklama, pinekleme, ımızganma.
Huşa gelmek, Huşu başına gelmek : Ayılmak, kendine gelmek.
Huşa gétmek : 1. Düşünmek, düşünceye dalmak. 2. Uyuklamak, ımızganmak. 3. Rüya görmek, düş görmek.
Huş aparmag : 1. Dalmak. 2. Imızganmak, pineklemek.
Huşa getirmek : Ayıltmak.
Huşdan gétmek, Huşunu itirmek : Bayılmak, kendini kaybetmek.
Huşgebar *(Far.)* : Kuru yemiş, kuru meyve.
Huşgebarfüruş, Huşgebarçı *(Far.)* : Kuru yemişçi.
Huş-guş : Dikkat ve ihtimam.
Huş-guşla : Dikkatle, can kulağıyla.
Huşlanmag : 1. Ayılmak, kendine gelmek. 2. Pineklemek, ımızganmak.
Huşlu : Akıllı, anlayışlı, kavrayışlı.
Huşlu-başlı : Zeki, hafızalı.
Huşsuz : 1. Dikkatsiz, dalgın. 2. Şuursuz. 3. Bilmeden, şuursuzca.
Huşsuzlaşmag : Dalmak, dalgınlaşmak, kendinden geçmek.
Huşsuzlug : 1. Dikkatsizlik, dalgınlık. 2. Baygınlık, şuursuzluk. 3. Amnezi, hafıza kaybı.
Huşu başına gelmek : Ayılmak, kendine gelmek.
Huşu baş(ın)dan çıhmag (uçmag) : Aklı başından uçmak, kendini kaybetmek.
Huşu dağılmag : Dikkati dağılmak.
Huşunu başına yığmag : Aklını başına toplamak, kendine gelmek.
Huşyar *(Far.)* : Akıllı, şuurlu.
Huşyarlıg :Akıllılık, şuurluluk, uyanıklık.
Huşyar olmag : Dikkatli olmak, uyanık olmak.
Hutor *(Rus.)* : 1. Küçük çiftlik, çiftlik. 2. Kazak kampı (göçmen).
Hutorçu : 1. Küçük çiftlik sahibi. 2. Göçmen kazak.
Hutorlu : Göçmen Kazak.
Hutuz : Hotoz (kadınlar için).
Huyar : Uyku ilacı (haşhaş kabuğundan).
Huydar, Huygir *(Far.)* : Kızgın, öfkeli, sinirli, asabî.
Huydumağac : Kovalamaca.
Huylamag : Bili bili demek, seslemek (tavukları).
Huylanmağ : Heyecanlanmak, kendinden geçmek.
Huyuhmag : Şaşakalmak.
Huyu tutmag : Huylanmak, sinirlenmek.
Huyuna tanış déyilem : Huyunu suyunu bilmiyorum.
Huz : 1. Kambur. 2. Hörgüç.
Huzlu : 1. Kambur. 2. Hörgüçlü.
Hücéyre *(Ar.)* : Hücre, göze.
Hücéyrearası, Hücéyredahili : Gözeleraası, hücrelerarası.
Hücéyreli : Hücreli.
Hücre *(Ar.)* : Küçük oda, odacık, hücre.
Hücrenişin *(Ar. Far.)* : Münzevî.
Hücum *(Ar.)* : Hücum.
Hücum çekmek : Hücum etmek.
Hücuma kéçmek : Hücuma kalkmak.

Hücum élemek (etmek) : Hücum etmek.
Hücumçu : 1. Taarruz askeri, komando. 2. Forvet, akıncı.
Hüddam *(Ar.)* : Kayyım, kayyum (mabette).
Hüd-hüd, Hop-hop : Hüthüt, ibibik.
Hüdrühlemmeh : Gücendirmek, kızdırmak, darıltmak.
Hüdud *(Ar.)* : Hudut.
Hüdudlama : Sınırlama.
Hüdudlamag : Sınırlamak.
Hüdudlandırmag : Hudutlandırmak.
Hüdudlanmag : Sınırlanmak.
Hüdudlu : Hudutlu, sınırlı.
Hüdudsuz : Hudutsuz, sınırsız, sonsuz.
Hüdudsuzlug : Hudutsuzluk, sınırsızlık, sonsuzluk.
Hüduru : Nafile, beyhude, boşuna, fuzulî.
Hügug *(Ar.)* : Hukuk.
Hügugberaberliyi : Hak eşitliği, fırsat eşitliği.
Hügugçu : Hukukçu.
Hüğuği *(Ar.)* : Hukuki.
Hüğuği şehs *(Ar.)* : Tüzel kişi, hükmî şahıs.
Hüguglu : Haklı, muhik.
Hügug meslehetçisi : Hukuk danışmanı.
Hügug meslehethanası:Hukuk müşavirliği.
Hügugpozarlıg : Kanunlara muhalefet, cürüm, suç.
Hügugsuz : 1. Hukuktan mahrum. 2. Parya.
Hügugsuzlug : Haksızlık, adaletsizlik.
Hügugşünas *(Ar. Far.)* : Hukukçu, adliyeci.
Hügugşünaslıg : Hukukçuluk, hukuk ilmi.
Hükema *(Ar.)* : Filozoflar, bilginler.
Hülase *(Far.)* : Hulâsa.
Hülase etmek : Hulâsa etmek.
Hülaseyi-kelam : Kısacası, sözün kısası.
Hülasesi : Kısacası, özetle.
Hüle : 1. Arık, ark. 2. Tarh (balıçeleride).
Hülegen : Hâin.
Hülgum *(Ar.)* : Boğaz, gırtlak, hançere.
Hülgumlamag : Gırtlaklamak.
Hülgumu gurumag : Çok korkmak.
Hülgumundan kéçirmek : 1. Yemek, yutmak. 2. mec. Üzerine yatmak, sahiplenmek.
Hülgumundan yapışmag : Gırtlağından yapışmak, gırtlaklamak.
Hülhülü : Prensipsiz, ülküsüz.
Hüllükçü, Hüllühbaz : Dolandırıcı, yalancı.
Hüllüver : Yüksek, yukarı.
Hüllüyan : Oluk, su oluğu.
Hülöy döymeh : Şamata etmek, şamata koparmak.
Hülya *(Ar.)* : Hayal, fantazi, hülyâ.
Hülyaçı : Hayalci, hayalperest.
Hülyaçılıg : Hayalcilik, hayalperestlik.
Hülyaperest (perver) *(Ar. Far.)* : Hayalperest.
Hüylaperestlik (perverlik) : Hayalcilik.
Hümayun *(Far.)* : 1. Uğurlu, kutlu, mübarek. 2. Hümayun (musiki).
Hümayun ağı : Kalın patiska.
Hümmet *(Ar.)* : Himmet.
Hümmet élemek (etmek, göstermek) : 1. Çalışmak, gayret etmek. 2. Himmet etmek.
Hümmetli, Himmetli : 1. Aktif, gayretli. 2. Alicenap.
Hümmetsiz : Tembel, gevşek.
Hüms *(Ar.)* : Zekat.
Hündür : 1. Yüksek, yüce. 2. Uzun boylu, minare kırması. 3. Yüksekten, yüksek sesle.
Hündürboylu : Uzun boylu, minare kırması.
Hündürce : Uzunca, upuzun.
Hündürden : 1. Yüksekten. 2. Yüksek sesle, bağırarak.
Hündürlük : 1. Yücelik. 2. İrtifa. 3. Tepe, zirve, yükseklik.
Hündürlükölçen : Yüksekliközçer, altimetre.
Hüner *(Ar.)* : Hüner.
Hüneri nedir : Ne cesaretle!
Hüneri var : Sıkı mı!
Hünerlenmek : Cüretlenmek.
Hünerli : 1. Hünerli. 2. Yiğit, cesur, yürekli.
Hünermend *(Ar. Far.)* : Hünerli.
Hünerver *(Ar. Far.)* : 1. Hünerli. 2. Yiğit, yürekli, cesur.

Hüng : Günlük, buhur.
Hünü : Sivrisinek.
Hünük : Ilıcak, ılıkça.
Hür *(Ar.)* : Hür.
Hürdürme : Ürütme, havlatma.
Hürdürmek : Ürütmek, havlatmak.
Hüreyen, Hüregen : Durmadan ürüyen, hep havlayan, geveze (köpek).
Hürgüc : Hörgüç.
Hürkdürmek : Ürkütmek.
Hürkek : Ürkek, korkak.
Hürkeklik : Ürkeklik.
Hürken : Ürkek, korkak.
Hürkmek : Ürkmek.
Hürkü : Ürkü, panik.
Hürküşmek : Birlikte ürkmek, topluca ürkmek.
Hürkütmek : Ürkütmek, korkutmak.
Hürkütmesen sanamag (saymag) olmaz : Kızını dövmeyen dizini döver.
Hürme : Ürüme.
Hürmek : 1. Ürümek. 2. mec. Boş konuşmak, abuk sabuk konuşmak.
Hüröyün : Yırtıcı, fena, kötü.
Hürr *(Ar.)* : Hür.
Hürrem *(Far.)* : Sevinçli, şen, mutlu.
Hürrem olmag : Mutlu olmak, sevinmek, neşelenmek.
Hürriyet *(Ar.)* : Hürriyet.
Hürriyetperest *(Ar. Far.)* : Hürriyetsever, hürriyete aşık.
Hürriyyetperestlik : Hürriyetseverlik.
Hürriyyetperver *(Ar. Far.)* : Hürriyetsever.
Hürriyyetperverlik : Hürriyetseverlik.
Hürriyyetséver *(Ar. T.)* : Hürriyetsever.
Hürr olmag : Hür olmak.
Hüruc *(Ar.)* : Huruç.
Hüruc etmek : Çıkmak.
Hüruf *(Ar.)* : Hurufat, harfler.
Hürufat (Ar.) : Hurufat.
Hürufatölçen *(Ar. T.)* : Tipometre, matbaacı cetveli.
Hürufi *(Ar.)* : Hurufîlik mensubu, hurûfi.
Hürufilik : Hurufîlik.
Hürücü ösgürek : Kuş palazı, difteri.
Hürüş : Ürüme, havlama.
Hürüşmek : Ürüşmek.
Hürütü : Kat'iyen, aslâ.
Hüsn *(Ar.)* : 1. Hüsün. 2. mec. Lezzet, tat.
Hüsn ehlag *(Ar.)* : Güzel ahlak.
Hüsnhet *(Ar.)* : Hüsnühat, kaligrafi.
Hüsnhidmet *(Ar.)* : Hasenat.
Hüsni-reğbet, Hüsn-reğbet *(Ar.)* : Sempati, sevgi, teveccüh.
Hüsni-teveccöh *(Ar.)* : Sempati, sevgi, teveccüh.
Hüsni-teveccöh (reğbet) beslemek : Sempati duymak.
Hüsni-teveccöh göstermek : Hüsnükabul göstermek.
Hüsni-teveccöhü olmag : Sempati duymak, cana yakın bulmak.
Hüsn-reğbetini gazanmag : Sempatisini kazanmak.
Hüsumet *(Ar.)* : Husumet.
Hüsus *(Ar.)* : Husus.
Hüsusda : Konuda, mevzuda, hususta.
Hüsusi *(Ar.)* : Hususî.
Hüsusi çeki : Özgül ağırlık.
Hüsusi ğeza *(Ar.)* : Avarya.
Hüsusi isim : Özel isim, has isim.
Hüsusile : Özellikle, hususiyle, bilhassa.
Hüsusileşme : 1. Özelleşme. 2. Tecrit (gramerde) cümle unsurlarından bir kısmının özel ses tonuyla söylenip mantık vurgusuyla öbürlerinden ayırdedilmesi).
Hüsusileşmek : 1. Özellik kazanmak, özelleşmek. 2. Ayrılmak, infirat etmek (gramerde), özel söylenmek (teleffuz).
Hüsusileşmiş : Mahsus, ayrı, özel (isim).
Hüsusilik, Hüsusiyyet : Hususiyet, özellik.
Hüsusi mühbir *(Ar.)* : Hususî muhabir, özel muhabir.
Hüsusi mülkiyyet *(Ar.)* : Özel mülkiyet.
Hüsusi nisbilik nezeriyyesi : Rölativizm, bağıntıcılık, izafet teorisi.
Hüsusi otomobil : Özel otomobil.

Hüsusiyyet *(Ar.)* : Hususiyet, özellik.
Hüsusiyyetçi : Malik, sahip, iye (mal için).
Hüsusiyyetçilik : Mülkiyet, sahiplik, iyelik (mal için).
Hüt : Delişmen, hoppa, koket.
Hütbe *(Ar.)* : Hutbe.
Hütüddemey : Çabuk çabuk konuşmak.
Hütdüläm : Akılsız, beyinsiz.
Hüvel : Boyunduruk altlığı (kumaş).
Hüviyyet *(Ar.)* : 1. Mahiyet, asıl, gerçek. 2. Hüviyet, kimlik.
Hüy : Lânetleme, beddua.
Hüzn *(Ar.)* : Hüzün.
Hüznaver *(Ar. Far.)* : Hüzün verici, üzücü, üzüntülü.
Hüznle : Mahzun mahzun, üzülerek.
Hüznlü : Hüzünlü.
Hüzr, Hüzür : Yas, matem.
Hüzr yéri : Matem yeri, yas meclisi.
Hüzur *(Ar.)* : Huzur.
Hüzurunda : Huzurunda, önünde, katında.
Hüzurundan : Huzurundan, makamından, katından.
Hüzürlü : Yaslı, matemli.

İ

İade *(Ar.)* : iâde.
İade élemek (etmek) : İade etmek.
İane, İanet *(Ar.)* : İane.
İaneçi : Bağışçı.
İane élemek (etmek, vérmek) : Hibe etmek, bağışlamak.
İaşe *(Ar.)* : 1. İaşe. 2. Gıda, erzak, yiyecek.
İaşeçi : İaşe sorumlusu, iaşe görevlisi, erzaktan sorumlu.
İaşe müessisesi : 1. Yemekhane. 2. Kahvehane. 3. Lokanta.
İbadet *(Ar.)* : İbâdet.
İbadetçi : Abit, ibadet eden, tapan.
İbadet élemek (etmek) : 1. Dua etmek. 2. mec. Tapınmak.
İbadetgah, İbadethana *(Ar. Far.)* : İbadethane, tapınak.
İbadetkar *(Ar. Far.)* : Abit, ibadet eden, tapan.
İbare *(Ar.)* : 1. İbare. 2. Tumturak (kelime, ifade).
İbarebaz *(Ar. Far.)* : Tumturak düşkünü.
İbarebazlıg : Tumturak düşkünlüğü.
İbareçi : Tumturak düşkünü, tumturaklı kullanan.
İbareçilik : Tumturak düşkünlüğü.
İbareli : Tumturaklı.
İbarelilik : Tumturak oluş, tumturaklılık.
ibareperdaz *(Ar. Far.)* : Tumturak düşkünü.
İbareperdazlıg : Tumturak düşkünlüğü.
İbare satmag : Tumturaklı konuşmak.
İbaret *(Ar.)* : İbâret.
İbaret olmag : İbaret olmak.
İbçin, İfçin : Tamamen, büsbütün.
İbham *(Ar.)* : İpham.
İblis *(Ar.)* : İblis.
İblisane, İbliscesine *(Ar. Far.)* : Şeytanca; son derece, ziyadesiyle, aşırı.
İblisleşme : Fesatlık etme.
İblisleşmek : Fesat çıkarmak, dolap çevirmek.
İblislik : Fesatçılık, ordubozanlık.
İblisvarı : Şeytanca, iblisçe.
İbn *(Ar.)* : Oğul.
İbni-adem *(Ar.)* : İnsanoğlu, insanlar.
İbneli : Homoseksüel, eşcinsel, ibne.
İbraz *(Ar.)* : İbraz.
İbraz élemek (etmek) : İbraz etmek.
İbre *(Ar.)* : 1. İbre, iğne, mil. 2. Dokuma kumaş, yünlü şal.
İbret *(Ar.)* : İbret, ders.
İbret almag (élemek, etmek, götürmek) : İbret almak.
İbretamiz, ibretlendirici, İbretli : Öğretici, ibret verici.
İbret dersi almag : İbret almak, okumak, öğrenmek.
İbret dersi vérmek : Cezalandırmak.
İbrethana *(Ar. Far.)* : Eğitim yuvası, terbiye evi.
İbretlendirmek : Cezalandırmak, ihtar etmek, ikaz etmek.
İbretlenmek : İbret almak, örnek almak.
İbretli : İbret verici, öğretici.
İbretvérici : İbret verici.
İbriğ *(Ar.)* : İbrik.
İbrişim *(Far.)* : İbrişim.
İbtal *(Ar.)* : İptal.
İbtida *(Ar.)* : İptida.
İbtidada : Başlangıçta, ilk önce.
İbtidadan : Önceden, baştan, başlangıçtan.
İbtida etmek (gılmag) : Başlamak.
İbtidai *(Ar.)* : 1. İlkel, iptidaî. 2. Gelişmemiş. 3. Başlangıç, ilk. 4. Primitif.
İbtidai icma guruluşu : İlkel toplum.
İbtidai insan : İlkel insan.
İbtidailik : 1. Başlangıç devresi, ilk devre (hastalık vb. de). 2. İlkellik.
İbtidailer : Tek hücreliler, bir gözeliler.

İbtidai mekteb *(Ar.)* : İptidai mektep, ilk okul.
İcab *(Ar.)* : İcap.
İcab etmek : İcap etmek.
İcabet *(Ar.)* : İcâbet.
İcabet élemek (etmek) : İcabet etmek.
İcad *(Ar.)* : İcat.
İcad élemek (etmek) : İcat etmek.
İcad olunmag, İcad édilmek : 1. Oluşturulmak. 2. Uydurulmak.
İcare *(Ar.)* : İcar, kira.
İcareçi : Kiracı, müstecir.
İcaredar *(Ar. Far.)* : Kiracı, müstecir.
İcaredarlıg : Kiracılık, isticar.
İcare élemek (etmek) : Kiralamak, isticar etmek.
İcare (icariye) götürmek : Kiralamak.
İcarehaggı : Kira, kira parası.
İcareleme : Kiralama.
İcarelemek : Kiralamak, isticar etmek.
İcarelenmek : Kiralanmak.
İcarename *(Ar. Far.)* : Mukavelename, kira kontratı.
İcareye (icariye) götürmek : Kiralanmak, kiraya vermek.
İcareye (icariye) vérmek : Kiraya vermek.
İcaze *(Ar.)* : İcazet.
İcaze ile : İzinli, müsaade ile.
İcazeli : 1. Uygun, caiz. 2. İzinli, müsaade ile.
İcazename *(Ar. Far.)* : İcazetname, ruhsatname.
İcazesiz : 1. İzinsiz, ruhsatsız. 2. Yasak, yolsuz.
İcazet *(Ar.)* : İcâzet.
İcazet olunmag : İzin verilmek.
İcaze vérmek : İzin vermek, müsaade etmek.
İcbar *(Ar.)* : İcbâr.
İcbar élemek (etmek) : İcbar etmek.
İcbari *(Ar.)* : Cebrî, mecburî.
İcbari emek : Mecburî hizmet, cebrî emek.
İcbarilik : Mecburiyet.
İcbari tehsil : Mecburi öğretim, umumî tahsil.
İceşmah : Sataşmak, incitmek.
İclas *(Ar.)* : Oturum, celse.
İclasbaz *(Ar. Far.)* : Toplantı meraklısı, oturum hastası, toplantı kolik, formaliteci.
İclasbazlıg : Toplantıya merak, oturum düşkünlüğü.
İclasçı : Jüri üyesi.
İclasçılıg : Jüri üyeliği.
İcma *(Ar.)* : 1. Camia, topluluk, cemaat. 2. Encümen.
İcma etmek : Toplanmak, toplantı yapmak.
İcmal *(Ar.)* : 1. İcmal. 2. Panorama.
İcmalar palatası : Avam kamarası (İngiltere ve Kanada'da).
İcmalçı : Fıkracı, fıkra yazarı, panorama yazarı.
İcmalen *(Ar.)* : Özetle, kısaca, muhtasaran.
İcmal vérmek : Özetlemek, hülasa etmek.
İcra *(Ar.)* : İcrâ.
İcraçı, İcraédici : İcracı.
İcra elemek (etmek) : İcra etmek.
İcraçı iştirakçılar : Suç ortakları.
İcraiyye *(Ar.)* : Yürütme.
İcraiyye komitési : İcra komitesi.
İcrakom *(Ar. Fr.)* : İcra komitesi.
İcrasız : Hükümsüz, uygulanmaz.
İcra vereğesi : İcra emri.
İcra ve serencam organları : İcra ve infaz organları.
İcrayi-te'sir *(Ar.)* : Tesir, etki; etkileme.
İcret *(Ar.)* : 1. Ceza. 2. Ücret. 3. Mükâfat.
İcretle : Ücretle.
İctihad *(Ar.)* : İçtihat.
İctihad etmek : Ceht etmek.
İctima *(Ar.)* : İçtima.
İctimai *(Ar.)* : İçtimâî; genel, umumî.
İctimai borc : Milli görev, vatan borcu.
İctimai guruluş : Sosyal kuruluş, içtimâî müessese.
İctimai hadim *(Ar.)* : Devlet memuru, kamu hizmetçisi.
İctimai-igtisadi formasiya : Sosyal ve ekonomik formasyon, sosyoekonomik yapı.
İctimai kapital : Millî sermaye.
İctimaileşdirilmek : Sosyalleştirilmek, toplumsallaştırılmak, kolektifleştirilmek.

İctimaileşdirilmiş : Toplumlaştırılmış, kamulaştırılmış.
İctiamileşdirme : Kamulaştırma.
İctimaileşdirmek : Kamulaştırmak, millîleştirmek.
İctimaileşmek : Kamulaşmak.
İctimaileşmiş : Kamulaştırılmış.
İctimailik : Kolektivizm, ortaklaşacılık, sosyallik.
İctimai mezemmet : Toplumca kınanma (büluğa ulaşmamış kimselere; işledikleri suç karşılığı mahkeme hükmü).
İctimai ray : Kamu oyu.
İctimai sıgorta : Sosyal sigorta.
İctimai şüur : Millî şuur; kamu vicdanı.
İctimai tehlüke : Millî tehlike; sosyal tehlike.
İctimai varlıg : Millî servet.
İctimaiyyat *(Ar.)* : Sosyoloji, içtimaiyat.
İctimaiyyet *(Ar.)* : 1. Kamu oyu. 2. Sosyal teşkilâtlar, sosyal kuruluşlar.
İctimaiyyetçi : Toplumcu, sosyalist.
İctinab *(Ar.)* : İçtinap.
İctinab élemek (etmek, gılmag) : İçtinap etmek, sakınmak, kaçınmak.
İcz *(Ar.)* : Aciz, acizlik.
İç : İç.
İçalat : Bağır, ahşa.
İç bağlamag : İç bağlamak, iç tutmak.
İçden : İçten, samimî.
İçdirilmek : 1. içirilmek. 2. Ant içirilmek, yemin verilmek.
İçdirmek : 1. içirmek. 2. Ant vermek, yemin vermek.
İçdirtmek : İçirtmek (şurup, ilaç vb.).
İçeiç, İçhaiç : Aralıksız içme (topluca).
İç élemek (etmek) : 1. İçini çıkarmak, kabuğunu ayıklamak, badıcını çıkarmak. 2. Zorla anlatmak. 3. mec. Jeton geç düşmek.
İçeri atmag : mec. Fırt çekmek, atmak, çekmek (içkiyi bir yudumda).
İçeri goymag :İçeri bırakmak, içeri sokmak.
İçeri salmag : İç etmek.
İçeriden govrulmag : Öfkelenmek, içi içini yemek.
İçeri(ye) ötürmek : 1. Yemek, yutmak. 2. İç etmek.
İçeriye burahmag : İçeri sokmak, içeri bırakmak.
İçgala : İç kale, kale.
İçgovurması : İşkembe kavurması (koyun işkembesi).
İçhaiç : İçtikçe içerek, içe içe.
İçıg : Sokman.
İçiboş : Kof, oyuk.
İçici : Alkolik, içici, içkici.
İçi gan ağlamag : İçi kan ağlamak.
İçi gétmek : İçi gitmek.
İçi gülmek : Sevinmek, içi rahatlamak.
İçi içini kesmek : İçi içini yemek.
İç-içalat : Bağır, ahşa.
İçi erimek : İçi kazınmak, midesi kıyılmak, içi ezilmek.
İçinden govrulmag (gırıla-gırıla galmag) : İçi içini yemek, dert etmek.
İçine gapılmag (öz) : İçine kapanmak.
İçine gurd düşmek : İçine kurt düşmek.
İçini arıtlamag (arıtmag) : Öksürerek boğazını temizlemek.
İçini çekmek : 1. Derin nefes almak. 2. İçini çekmek. 3. Hüngür hüngür ağlamak.
İçini dağlamag : İçini yakmak.
İçini gemirmek : İçini kemirmek.
İçini yémek : 1. İçini yemek. 2. İçi koflaşmak, geçkin olmak (karpuz).
İçin-için : İçin için.
İçin-için ağlamag : İçin için yanmak.
İçi üzülmek : İçi ezilmek, midesi kazınmak.
İçim özümü yandırır, çölüm özgeni : İçi beni yakar, dışı başkasını.
İçki : İçki.
İçkiçi : İçkici, alkolik.
İçkidüşgünlüyü : Alkolizm.
İçkidüşgünü : Alkolik.
İçlemek : 1. Zorla anlatmak. 2. Kabuğunu çıkarmak (ceviz, badem vb. için). 3. Gerçeğe vakıf olmak.

İçlenmek : 1. Zorla anlatılmak. 2. İçlenmek, iç bağlamak.
İçli : Astarlı (yorgan vb.), nevresimli.
İçlik : 1. İçirik. 2. Astarlık. 3. Kilit dili. 4. Katık malzemesi.
İçmek : 1. İçmek. 2. Yemin etmek, ant içmek.
İçmeli : İçilir, içimlik, içecek.
İçotag : Haremlik, harem.
İçölçen : Manometre.
İçre : İçinde, içerisinde.
İçsiz : İçsiz.
İç-üz : İç ve dış, batın ve zahir.
İçyonma : Pürüzünü alma (rayba ile).
İdame *(Ar.)* : İdâme.
İdameli : Devamlı.
İdame vérmek : Devam ettirmek, devam etmek, idame etmek.
İdara : Erzak, gıda, yiyecek.
İdare *(Ar.)* : İdâre.
İdareçi : 1. İdareci, müdür. 2. Tutumlu, muktesit.
İdareçilik : Formalizm, biçimcilik.
İdaredar *(Ar. Far.)* : Tutumlu, idareli, muktesit.
İdaredarlıg : 1. Tutumluluk. 2. Formalizm, biçimcilik.
İdarecéden : 1. Müdür. 2. Tamlanan (gramerde).
İdarecédici : 1. Müdür, idareci. 2. Müteharrik (teknolojide).
İdarecétme : Müdürlük, idarecilik.
İdare élemek (etmek) : Yönetmek, idare etmek.
İdarelenen : Güdümlü, kumandalı.
İdarelenenguŕğu : Kumandalı cihaz.
İdareolunan (édilen) : Yönetilebilir, güdümlü.
İdarelerarası : Bakanlıklararası, idarelerarası.
İdareolunan rakétler : Güdümlü füzeler.
İdbar *(Ar.)* : 1. Çirkin, umacı gibi (kimse). 2. mec. Bahtsızlık.
İdbarlıg : 1. Çirkinlik. 2. Talihsizlik, bedbahtlık.
İdde(t) *(Ar.)* : 1. Hayız günleri (boşanan kadının tekrar evlenebilmesi için 100 gün, kocası ölenin evlenebilmesi için 130 günlük bekleme süresi). 2. Cemaat.
İddia *(Ar.)* : İddiâ.
İddiaçı : 1. Talip, isteyen. 2. Davacı, müddei. 3. Bencil.
İddia élemek (satmag) : Atıp tutmak, çalım satmak, kurum satmak.
İddialanmag : Çalım satmak, büyüklenmek, hava basmak.
İddialı : 1. Kendine çok güvenen. 2. Kurumlu, kibirli, fodul.
İddialılıg : Kurum, çalım, kibir, fodulluk.
İddia müddeti : Müruruzaman, süre aşımı, zaman aşımı.
İddiasız : 1. İddiasız, mütevazî. 2. Talebi olmayan, istekte bulunmayan.
İddiasızlıg : 1. Tevazu, iddiasızlık. 2. Talebi olmama, istekte bulunmama.
İde : İğde.
İdéal *(Fr.)* : İdeal.
İdéalist *(Fr.)* : İdealist.
İdéalistcesine : Mükemmelen, kusursuz olarak, tam.
İdéalistlik : İdealistlik.
İdéalize *(Fr.)* : İdealize.
İdéalize etmek : İdealleştirmek.
İdéalizm *(Fr.)* : İdealizm.
İdéallaşdırılmag : Ülküleştirilmek.
İdéallaşdırma : Ülküleştirme, idealleştirme.
İdéallaşdırmag : Ülküleştirmek, idealleştirmek.
İdelik : İğdelik.
İdéfiks *(Fr.)* : İdefiks, saplantı, sabit fikir.
İdem : 1. Eğiklik, eğrilik. 2. Katık.
İdemli : Eğik, kusurlu, eğri.
İdéografik : Anlam belirten işaretle ilgili.
İdéografiya *(Yun.)* : Fikri ifade eden işaret, ideogram, ideografi.
İdéogram *(Yun.)* : Düşüncenin figürle ifadesi, ideografi.
İdéolog *(Yun.)* : İdeolog.
İdéologiya *(Yun.)* : İdeoloji.

İdéoloji : İdeolojik.
İdéya *(Yun.)* : 1. İde, idea. 2. Ülkü.
İdéyacıg : Faydasız ideal, boş düşünce.
İdéyalı : İleri fikirli, gayeli.
İdéyalılıg : İleri fikir.
İdéyasız : Ülküsüz, mefkûresiz, ilkesiz, prensipsiz.
İdéyasızlıg : Ülküsüzlük, mefkûresizlik, ilkesizlik, prensipsizlik.
İdhal *(Ar.)* : İthal.
İdhalat *(Ar.)* : İthalat.
İdhalatçı : İthalatçı.
İdhalat gömrüyü : İthalât gümrüğü.
İdillik : 1. İdil tarzı. 2. İdil tarzında, idili andırır.
İdilliya *(Yun.)* : 1. İdil. 2. Kaygısız hayat, rahat hayat.
İdim : Hasiyet, karakter.
İdiom *(Yun.)* : Mecaz, mecazî deyim.
İdiomatik : Mecazî.
İdiomatika : 1. Mecazlar bilimi. 2. Mecazlar, mecazî deyimler.
İdiot *(Yun.)* : Ebleh, alık.
İdiotcasına : Budalaca, alıkça, alık salık.
İdiotizm, İdiotlug : Alıklık.
İdiş : Alman Yahudisi dili (Alman lehçelerindendir).
İdman *(Ar.)* : Spor, idman.
İdmançı : Sportmen.
İdmançılıg : Sporculuk.
İdman gurugları : Spor tesisleri.
İdmanheveskarı : Amatör sporcu.
İdman yarışları : Spor müsabakaları.
İdrak *(Ar.)* : İdrâk.
İdraklı : Zeki, anlayışlı, kavrayışlı. 2. Akıllı, sağduyulu.
İdraklıg : Kavrayış.
İdraklılıg : Kavrayış, kavrama yetisi.
İdraksız : İdraksiz.
İdraksızlıg : İdraksizlik.
İéna : Yen (Japon para birimi).
İfa : îfâ.
İfaçı : İcracı (müzik ve tiyatroda).
İfaçılıg : İcracılık, icra etme (müzik ve tiyatro için).
İfade *(Ar.)* : İfade.
İfade almag : İfadesini almak.
İfadeçi : 1. Temsilci, avangart, öncü. 2. Mütekebbir, kibirli.
İfadelendirilmek : Anlamlandırılmak.
İfadelenmek : Yansıtılmak, duyurulmak.
İfade élemek (etmek) : İfade etmek.
İfadeli : 1. Belâgatlı. 2. Manalı, manidar, anlamlı.
İfadeli ğiraet : Belagatli okuma.
İfadeli hereketler : Mimik.
İfadelilik : İfade gücü, belagat.
İfadesiz : Silik, sönük.
İfadesizlik : İfade zayıflığı, sönüklük, renksizlik.
İfade satmag : Çalım satmak, poz atmak, gösteriş yapmak.
İfa élemek (etmek) : İfa etmek.
İfallı : Uysal, halim, sakin (kimse).
İfçin : Mükemmel, eksiksiz, tamamen, büsbütün.
İffet *(Ar.)* : İffet.
İflas *(Ar.)* : İflâs.
İflas olmag : Müflis olmak, iflas etmek.
İflasa uğramag : İflas etmek.
İflic *(Ar.)* : 1. Felç, inme, nüzul. 2. mec. Durgunluk, hareketsizlik.
İflim-iflim : Lime lime, parça parça.
İfrat *(Ar.)* : İfrat.
İfrata varmag, İfrat élemek (etmek) : İfrata kaçmak.
İfratçı : Aşırı, müfrit.
İfratçılıg : Aşırılık, ifrat, haddini aşma, abartma, mübalağa.
İfraz *(Ar.)* : İfrâz.
İfrazat *(Ar.)* : 1. Cerahat, irin. 2. Salgı salma. 3. Dışkı, kazurat.
İfrazédici : İfraz ettirici (ilaç), ifrazî.
İfraz élemek (etmek) : 1. İfraz etmek. 2. Kirletmek, pislemek.
İfrazétdirici : İfraz ettirici (ilaç vb.).
İfrit *(Ar.)* : İfrit.
İfrite *(Ar.)* : Suratsız, çirkin, huysuz (kadın), cadaloz.
İfritelik : Cadalozluk, suratsızlık.

İfşa *(Ar.)* : İfşâ.
İfşaçı : İfşa edici, meydana çıkarıcı, açığa vuran, ele veren.
İfşaçılıg : İfşa etme, açığa vurma, ele verme.
İfşaédici : İfşa eden, ele veren, açığa vuran, açıklayıcı (belge vb.).
İfşaédicilik : İfşaat, belgeleme, ortaya çıkarma.
İfşa élemek (etmek) : İfşa etmek.
İfşa olmag : Maskesi düşmek.
İftade *(Far.)* : Müptelâ.
İftadelik : İptilâ.
İftar *(Ar.)* : İftâr.
İftar açmag (yémek) : İftar etmek.
İftar élemek (etmek) : İftar etmek.
İftarlıg : İftarlık.
İfte : Ekmek âleti (ekmek yapmakta kullanılır).
İftihar *(Ar.)* : İftihâr.
İftihar élemek (etmek) : İftihar etmek, kıvanmak.
İftiharla : Gururla, övünerek.
İftiharlanmag : Kıvanmak, iftihar etmek.
İftira *(Ar.)* : İftirâ.
İftiraçı : İftiracı.
İftiraçılıg : İftiracılık.
İftira élemek (etmek) : İftira etmek.
İğamet *(Ar.)* : İkamet.
İğamet élemek (etmek) : İkamet etmek.
İğametgah *(Ar. Far.)* : İkametgâh.
İğbal *(Ar.)* : İkbal, kader, mukadderat.
İğbalı dönmek : Şansı dönmek.
İğbalı getirmek : Şansı yaver gitmek, şanslı olmak, başarılı olmak.
İğdam, İğdamat *(Ar.)* : Teşebbüs, girişim.
İğdam élemek (etmek) : Girişmek, başlamak, teşebbüs etmek.
İgid : 1. Yiğit. 2. Babayiğit.
İgidcesine : Yiğitçe.
İgidlenmek, İgidleşmek : Yiğitlenmek, yiğitleşmek.
İgidlik : 1. Cesaret, yüreklilik. 2. Kahramanlık.
İgidlik élemek (etmek, göstermek) : Yiğitlik etmek.
İgidölmüş : Kahrolası!
İgidyana : Yiğitçe, kahramanca.
İgirmi : Yirmi.
İğlim *(Ar.)* : 1. İklim. 2. Su ve hava.
İğlimeuyğunlaşma : İklime alışma, yerlileşme.
İğlimleşdirilmek : İklime alıştırılmak, yerlileştirilmek.
İğlimleşdirmek : İklime alıştırmak, yerlileştirmek.
İğlimleşmek : İklime alışmak, yerlileşmek.
İğna *(Ar.)* : İkna.
İğna etmek : İkna etmek.
İgne : İğne.
İğrar *(Ar.)* : İkrar.
İğrar élemek (etmek) : İkrar etmek.
İğrarından dönmek : Sözünden dönmek.
İğrarsız : Kararsız, dönek, kaypak.
İğrek : 1. Y (harfi). 2. Bilinmeyen sayı (matematikte X, Y, Z gibi). 3. mec. Bilinmeyen kimse (adı açıklanmak istenmeyen kimse).
İgrenmek : İğrenmek.
İğta *(Ar.)* : Mukataaya verme, keseneğe verme.
İğtadar *(Ar. Far.)* : İltizamcı, mültezim, kesenekçi.
İğtibas *(Ar.)* : İktibas.
İğtibas élemek (etmek) : İktibas etmek.
İğtidar *(Ar.)* : İktidar.
İğtidarı olmag : Gücü olmak, kudreti olmak.
İğtidarlı : 1. Muktedir. 2. Güçlü, kabiliyetli, yetenekli.
İğtidar sahibi : Muktedir, güçlü.
İğtidarsız : İktidarsız.
İğtidarsızlıg : İktidarsızlık.
İğtisad *(Ar.)* : İktisat.
İğtisadçı : İktisatçı.
İğtisadçılıg : Ekonomizm.
İğtisadi *(Ar.)* : İktisadî.
İğtisadiyyat *(Ar.)* : Ekonomi, iktisadiyat.
İğtisadiyyatçı : Ekonomist.
İğtiza *(Ar.)* : İktiza.
İğtiza élemek (etmek) : İktiza etmek.

İğtizasına göre : Lüzumuna göre, gerektiğinde.
İğtizasınca : Lüzumunca, gereğince.
İğtişaş *(Ar.)* : Kargaşalık, karışıklık, isyan.
İğtişaşçı : Fesatçı, fitneci, müfsit.
İğtişaş düşmek (galhmag) : Kargaşalık çıkmak.
İğtişaşsalan : Fitneci, mufsit.
İğtişaşlı : Karışık, perişan, hercümerç.
İğva *(Ar.)* : İğva, azdırma, ayartma.
İğva élemek (etmek) : Yoldan çıkarmak, yoldan saptırmak.
İhate *(Ar.)* : İhata.
İhlas *(Ar.)* : Samimiyet, içtenlik, sadakat, doğruluk, dürüstlük.
İhlas göstermek : 1. Teveccüh göstermek, lütuf göstermek. 2. Dalkavukça davranmak, koltuklamak, pohpohlamak.
İhlaskar *(Ar. Far.)* : Saygılı, saygıdeğer, ihtiramlı.
İhlaskarlıg : İhlas, sadakat, samimiyet.
İhlaskéş *(Ar. Far.)* : Samimî, riyasız, dost, sadakatli.
İhlaskéşlik : Sadakat, samimiyet, saygı, ihtiram.
İhlasla, ihlas ile : Yürekten, içten, gönülden.
İhrac *(Ar.)* : ihraç.
İhracat *(Ar.)* : İhracat.
İhracat krédéti : İhracat kredisi.
İhrac élemek (etmek) : İhraç etmek.
İhtar *(Ar.)* : İhtar.
İhtar élemek (etmek) : İhtar etmek.
İhtibas *(Ar.)* : İktibas.
İhtilaf *(Ar.)* : İhtilaf.
İhtilaf çıharmag (salmag) : İhtilaf yaratmak, anlaşmazlığa yol açmak.
İhtilaflı : Münazaalı, nizalı, kavgalı, tartışmalı.
İhtilaflılıg : Münazaa, niza, münakaşa.
İhtilafsız : 1. Münakaşasız, kavgasız. 2. Kavga olmaksızın.
İhtilafsızlıg : Mutabakat, ahenk, uyum.
İhtilal *(Ar.)* : İhtilal.
İhtilalçı : İhtilâlci.
İhtilal salmag (töretmek) : İsyan çıkarmak, karışıklık çıkarmak.
İhtilat *(Ar.)* : İhtilât, sohbet, can ciğer olma, sıkı fıkı olma.
İhtilatçı : Sohbetsever, sohbet hastası, musahip.
İhtilat etmek (gatmag) : Muhabbet etmek, sohbet etmek.
İhtiol *(Yun.)* : İhtiyol, merhem, çıban merhemi.
İhtiolog *(Yun.)* : Balıkbilimci.
İhtiologiya *(Yun.)* : Balıkbilimi.
İhtira *(Ar.)* : 1. İhtira, türetme. 2. mec. Uydurmasyon.
İhtiraçı : Mucit, icatçı, kâşif, muhteri.
İhtiraçılıg : 1. İhtira, türetme. 2. mec. Palavracılık.
İhtira élemek (etmek) : 1. İcat etmek, türetmek. 2. mec. Uydurmak.
İhtisar *(Ar.)* : İhtisâr.
İhtisara düşmek : 1. Azaltılmak. 2. İşten çıkarmak (kadro kısıntısından).
İhtisara salmag : 1. Azaltmak. 2. İndirgemek, irca etmek (matematikte).
İhtisar élemek (etmek) : 1. Kısaltmak, budamak. 2. Azaltmak, kısmak, eksiltmek. 3. İşten çıkarmak, yol vermek. 4. İndirgemek (matematikte).
İhtisaren *(Ar.)* : Kısaltarak, azaltarak, kısaca, muhtasaran.
İhtisarla : Kısaca, özetle, muhtasaran.
İhtisarlamag : Kısaltmak, azaltmak.
İhtisarlanmag : Kısaltılmak, azaltılmak.
İhtisar olunmag : Azaltılmak, kısaltılmak.
İhtisas *(Ar.)* : İhtisâs.
İhtisaslandırılmag : İhtisaslaşmak, uzmanlaşmak; uzmanlaştırılmak.
İhtisaslandırmag : Uzmanlaştırmak, ihtisaslaştırmak.
İhtisaslanmag : Uzmanlaşmak.
İhtisaslaşdırılmag : Uzmanlaştırılmak.
İhtisaslaşdırılmış : Mütehassıs, uzmanlaştırılmış, uzman.

İhtisaslaşdırmag : Uzmanlaştırmak.
İhtisaslaşmag : Uzmanlaşmak, ihtisaslaşmak.
İhtisaslı : Kalifiye.
İhtisaslı çohlug : Yarıdan fazla, yüzde elli bir, üçte iki, dörtte üç (sayı).
İhtisaslı fehle : Kalifiye işçi, nitelikli işçi.
İhtisaslı tehsili : Uzmanlık öğretimi, tecrübî eğitim, tatbiki öğretim.
İhtisassız : Vasıfsız, niteliksiz.
İhtisassızlıg : Niteliksizlik, kalitesizlik, tecrübesizlik.
İhtiyar *(Ar.)* : 1. İhtiyar. 2. Müsaade, izin. 3. Yetki, salâhiyet, emir, güç.
İhtiyar almag : İzin almak, müsaade almak.
İhtiyarat *(Ar.)* : Salâhiyet, yetki, irade, güç.
İhtiyar etmek : İhtiyar etmek.
İhtiyarilik : Gönüllülük.
İhtiyar işletmek : İzin vermek, emir vermek, emretmek.
İhtiyarı elinde olmag : Yetkisi elinde olmak, yetkili olmak.
İhtiyarı (elinden) gétmek (üzülmek) : Yetkisi kalmamak.
İhtiyarı ile, Öz ihtiyarı ile : Kendi rızasıyla, gönüllü olarak.
İhtiyarına burahmag (vérmek) : Yetkisine vermek, emrine vermek.
İhtiyarına goymag : Kendi haline bırakmak.
İhtiyarını elinden almag : Takatten düşürmek, güçsüz bırakmak.
İhtiyari *(Ar.)* : İhtiyarî.
İhtiyarlaşmag : İhtiyarlamak.
İhtiyarlıg : İhtiyarlık.
İhtiyar sahibi : Yetkili, yetki sahibi.
İhtiyarsız : 1. İstemeyerek. 2. Hukuksuz. 3. Müsaadesiz, izinsiz.
İhtiyarsızlıg : Hukuksuzluk, haksızlık, hukuk yokluğu.
İhtiyar vérilmek : İzin verilmek, ruhsat verilmek.
İhtiyar vérmek : İzin vermek, yetki vermek.
İjme : Aldatma, kandırma.
İjmeye salmag : Aldatmak, kandırmak.
İki : İki, çift.
İkiadamlıg : İki kişilik.
İkiadlı : İki isimli.
İkiağızlı : 1. Çift ağızlı. 2. Jilet.
İkiaktlı : İki perdeli.
İkiarşınlıg : İki arşınlık.
İkiarvadlı : İki karılı, iki evli.
İkiarvadlılıg : Çok karılılık, iki evlilik.
İkiatlı : Zanka.
İkiatlı araba : İki atlı araba.
İkiatomlu : İki atomlu.
İkiavarlı : Çifte kürekli (sandal).
İkiayaglı : 1. Çift ayaklı. 2. mec. İnsan.
İkiaylıg : 1. İki aylık. 2. İki aylık (çocuk vb.). 3. İki ayda bir çıkan (yayım).
İki ayağını bir başmağa diremek (tepmek) : İki ayağını bir pabuca sokmak.
İkibarmaglı : Çatal parmaklı, çift parmaklı(lar).
İkibaşa : 1. İki taraflı. 2. Gidiş dönüş bileti.
İki başdan olmag : İki baştan olmak.
İkibaşlı : 1. İki başlı, iki uçlu. 2. Çift başlı (kartal vb. için). 3. Mütekabil, karşılıklı. 4. Külünk. 5. mec. İkircil.
İkibaşlı gartal : Çift başlı kartal (amblem).
İkibaşlı gohum olmag : Kız almak ve kız vermek, dünürleşmek.
İkibaşlı gohumlug : Dünürlük, sıhriyet, dünürleşme.
İkibaşlı sözler : İkircil sözler, kinayeli sözler.
İkibaşlı zerere düşmek : İki masraf birden etmek (aynı şeye), iki misli ödemek.
İkibendli : İki bentli, iki tabanlı.
İkibetnliler : Keseliler.
İkibir, İki-bir : Çift çift, çifter çifter.
İkiboğazlı : İki boğazlı (şişe vb.).
İki bölünmek : İkiye bölünmek, ikiye bölmek.
İkibucaglı : İki açılı.
İkibuynuz(lu) : İki boynuzlu.
İkicanlı : Hamile, gebe, iki canlı.
İkicanlılıg : Hamilelik, gebelik, iki canlılık.
İkice : İki kere, iki defa.

İkicerge : İki sıra.
İkicergeli : İki sıralı, iki saflı.
İkicergeli garmon : Mızıka (yan yana sıralanmış delikleri olan armonika).
İkicergelilik : İki sıralılık.
İkicildli : İki ciltlik.
İkicildlik : 1. İki ciltlik. 2. İki ciltlik kitap.
İkicinsiyyetli : 1. İki eşeyli. 2. Hünsa, erselik.
İkicinsiyyetlilik : 1. İki eşeylilik. 2. Hünsalık, erseliklik, er dişilik.
İkicinsli : 1. Hünsa, erselik. 2. İki eşeyli.
İkicinslik, İkicinslilik : Hünsalık, erseliklik, er dişilik.
İkicüt bir tek : Çok az.
İkiçarhlı : İki tekerlekli.
İkiçeyirdekli : iki çekirdekli (meyve vb.) .
İkiçin : İki sıra, iki dizi.
İki daşın arasında : 1. Dar vakitte. 2. Zorlukla, kıl payı.
İkidayaglı : İki destekli, iki payandalı, iki ayaklı (tezgah vb.).
İkide bir : Yarım, yarı.
İkidekadlıg : Yirmi günlük.
İkidesteli : İki kulplu, iki tutamaçlı, iki tutamaklı.
İkidırnaglı : Çift parmaklı(lar).
İkidibli : İki dipli, iki altlı (kayık vb.).
İkidilli : 1. İki dil konuşan. 2. İki dilde yazılmış, mülemma. 3. mec. İki yüzlü, riyakâr.
İkidillilik : 1. İki dil kullanma. 2. İki lisan bilme. 3. mec. İki yüzlülük.
İkidişli : Çift dişli(ler).
İkidişliler : Çift dişliler.
İkidivarlı : İki duvarlı (oda, hücre).
İkidorlu : İki direkli (gemi).
İkidüymeli : 1. İki inçlik, iki pusluk, iki parmak. 2. Çift düğmeli.
İkiélektrodlu : Anotlu ve katotlu.
İkiéléméntli : iki elementli, iki unsurlu.
İkielli : 1. İki eliyle. 2. mec. Önemle, özenle.
İkierli : İki kocalı.
İkierlilik : Poliandri.
İkiesrlik : İki asırlık.
İkiévcikli : İki evcikli.
İkiévli : 1. Çok karılı, poligam. 2. İki evcikli.
İkiévli bitkiler : İki evcikli bitkiler.
İkiévlilik : Poliandri, poligami.
İkifamilyalı : Çift soyadı olan.
İkifazalı : İki fazlı.
İkifikirli : İkircikli, ikircimli, müttereddit.
İkifikirlilik : İkircimlik, ikirciklik.
İkiganadlı : İki kanatlı.
İkiganadlılar : İki kanatlılar, çift kanatlılar.
İkigapalı : Çift kavkılı, çift kabuklu.
İkigat : 1. Çifte, çift. 2. İki kat, iki misli.
İkigat etmek : Katlamak, bükmek.
İkigatlı : 1. İki kat. 2. İki katlı, iki kattan oluşan (bina vb.).
İkigat olmag (bükülmek, eyilmek) : 1. Eğilerek selamlamak. 2. Yaltaklanmak. 3. İki büklüm olmak, beli bükülmek.
İkigattabélik : Çifte vatandaşlık.
İkigavahınlı : İki kulaklı (pulluk).
İkiğelsemeliler : İki solungaçlılar (dibranchiata).
İkiğepiklik : 1. İki kapiklik (para). 2. İki kapik fiyatında.
İkigıçlı : 1. İki ayaklı, iki bacaklı. 2. mec. İnsan.
İkiğiymetli : İki rakamlı (sayılar).
İkigollu : İki kollu, ikiye ayrılan (yol, nehir vb.).
İkigövdeli : İki şasili, iki iskeletli (teknolojik).
İkigöyerteli : İki güverteli (gemi).
İkigözlü : İki bölmeli, iki çekmeli, iki gözlü.
İki gözünü bir deşikden çıhartmag : İki gözünü bir delikten çıkarmak.
ikigulplu : İki kulplu.
İki güleşenin biri yıhılar : Güreşenlerden biri mutlakâ yenilir.
İkigünlük : 1. İki günlük, iki gün süren. 2. İki günlük olan (çocuk vb.). 3. mec. Çok kısa, fanî (ömür vb.).

İkigüvenli : İki hörgüçlü, Türkistan devesi.
İkigüzgülü : Çift aynalı (şifoniyer vb.).
İkihaça(lı) : Çatal, çatallı.
İkihaça(lı) olmag : Çatallaşmak.
İkihakimiyyetlilik : Çift iktidar, iktidarda ikilik.
İkihécalı : İki heceli, çift heceli (söz vb.).
İkihedli : 1. İki terim, binom. 2. İki dereceli, iki rakamlı.
İkiheftelik : 1. İki haftalık. 2. İki haftalık (yaş). 3. İki haftada bir.
İkihereketliler : İki yönlü kertenkelegiller (amphisbénes, amphisbaenidae).
İkihetli : Çift çizgili.
İkihisseli : İki bölümlük (eser vb.).
İkihökümetlilik : Çift iktidar, iki iktidar oluş.
İkihürgüclü : İki hörgüçlü, Türkistan devesi (camelus baktrianus).
İki-iki : 1. İkişer. 2. İkisi birlikte.
ikiilçi : Çifte dikiş yapan, bir sınıfta iki yıllık (öğrenci).
İkiillik : 1. İki yıllık. 2. İki yaşında. 3. İki yıllık (bitki).
İkikaméralı : İki bölmeli (fırın, soba vb.).
İkikanallı : İki kanallı (radyo, televizyon vb.).
İkikesicidişliler : Çift dişliler, keseliler.
İkikilogramlıg : 1. İki kilogramlık (ağırlık). 2. İki kiloluk (çeki taşı).
İkikilométrlik : 1. İki kilometrelik (mesafe). 2. Harita ölçüsü (iki kilometrenin, haritada bir santimle gösterilmesi).
İkikonuslu : İki konili.
İki könül bir olmag : Birbirini çok sevmek.
İkikönüllü : Tereddütlü, şüpheli.
İkikövenli : İki hörgüçlü, Türkistan devesi.
İkilampalı : İki lâmbalı (radyo vb.).
İkilaylı : 1. İki kat, katmerli. 2. İki kanatlı (kapı vb.)..
İkileçekli : İki çenetli.
İkileme : 1. İki kere sürme (tarlayı). 2.İkinci ekim (tarlayı).
İkilemek, ikilemeh : ikilemek.
İkilenme : İkileşme, iki olma.
İkilenmek : İkileşmek.
İkilepeli : İki çenekli.
İkilepeliler : İki çenekliler.
İkileşdirmek : İkilemek.
İkileşmek : 1. İkileşmek. 2. İkiye bölünmek. 3. Biri diğerine katılmak.
İkilibaşlı, ikili-başlı : Eninde sonunda, mutlakâ.
İkili-birri : Bire iki, iki kat, iki misli.
İkilik : 1. İkilik. 2. İhtilaf. 3. Tenakuz, çelişki.
İkilikde : İki (kişi), ikisi birden.
İkilitrlik : İki litrelik.
İkilüle(li) : Çifte, iki namlulu (tüfek).
İkimanatlıg : İki akçelik, iki paralık, iki rublelik.
İkimehsullu : İki ürün alınan (yılda), iki defa ekilen (tarla).
İkime'nalı : 1. İkircil, meşkûk. 2. Cinaslı. 3. Kinayeli.
İkime'nalılıg : İham.
İkimenzilli : İki daireli; iki odalı.
İkimertebe(li) : Bir katlı, zemin katlı.
İkimétrlik : İki metrelik.
İkimil(li) : Çift çizgili (defter, kağıt vb.).
İkiminci : İkinci.
İkimotorlu : Çift motorlu.
İkincilik : 1. İkincilik. 2. Tefrika, nifak, ikilik.
İkincilik tutmag : İkinci olmak.
İkincisiz : Emsalsiz, benzersiz, eşsiz.
İkineferlik : İki kişilik.
İkinövbeli : İki vardiyalı.
İkiohlu : İki dingilli.
İkiotaglı : İki odalı.
İkiölçülü : İki ölçek.
İkiövretli : İki karılı, poligami.
İkiövretlilik : Polijini, iki karılılık.
İkipalatalı : İki meclisli, iki parlamentolu.
İkipartiyalı : İki partili.
İkipartiyalı sistém : Çok partili sistem.
İkipartiyalılıg : Çok partililik.
İkipencereli : İki pencereli, her iki taraftan pencereli (oda vb.).
İkiperdeli : İki perdelik (piyes).

İkiperli : İki kanatlı, çift kanatlı(lar).
İkipilleli : İki basamaklı.
İkiplanlı : İki plânlı.
İkiprizmalı : İki prizmalı, çift prizmalı.
İkipudlug : Otuz iki onda altı kg. lık (ağırlık).
İkiregemli : İki rakamlı.
İkirengli : İki renkli.
İkirenglilik : İki renklilik.
İkisaatlıg : İki saatlik.
İkisaplı : İki kulplu, iki saplı, iki kollu.
İkisesli : İki sesli (müzik).
İkisetirlik : İki satırlık.
İkisilindirli : İki silindirli, çift silindirli.
İkisimli : İki telli (müzik âleti).
İkisinifli : İki sınıflı (okul).
İkisormaclılar : Yassı solucanlar.
İkişahılıg : On kapiklik, on kuruşluk (madenî para).
İkişekilli : İki tablolu (piyes, temsil vb.).
İkişer-ikişer : İkişer ikişer, çifter çifter.
İkitağlı : İki kemerli, çift tonozlu (pencere vb.).
İkitahta : 1. Çift enli (kumaş). 2. İki basamak (merdiven).
İkitaktlı : İki ritmli, iki tartımlı (müzik).
İkitarlalı : Yarısı ekilen, yarısı nadaslık (tarla).
İkitarlalıg : Yarısı ekime, yarısı nadasa uygun yer.
İkitaylı : İki kanatlı (pencere, kapı vb.).
İkitebeğeli : İki katmanlı, iki tabakalı, çift katman (toprak).
İkitebeğelilik : Çift katmanlılık.
İkitekerli : İki tekerlekli.
İkitélli : İki telli (çalgı).
İkiteneffüslüler : İki yaşayışlı, amfibi(ler).
İkiterefli : 1. Karşılıklı, mütekabil. 2. İki taraflı, iki yüzü olan.
İkiterkibli : Çift terkipli (cümle), iki unsurlu tamlama (tamlayan ve tamlanandan ibaret).
İkitirelik : Tefrika, nifak, görüş ayrılığı, ihtilaf.
İkitirelik düşmek : Araları açılmak.
İkitirelik salmag : Ara açmak, nifak sokmak.
İkitohumlular, İkilepeliler : İki çenekliler.
İkitonlug : İki tonluk.
İki-üç : Bir kaç.
İkiüzlü : 1. İki yüzü aynı (kumaş). 2. İki satıhlı, iki taraflı. 3. mec. Riyakâr.
İkiüzlülük : Riyakârlık.
İkiüzvlü : İki terimli.
İkivalêntli : İki kıymetli, çift birleşme değeri olan (kimyevî terkip).
İkivédrelik : İki kovalık.
İkivérstlik : 1. İki bin yüz yirmi metrelik (mesafe). 2. Harita mikyası.
İkivetendaşlıg : Çifte vatandaşlık.
İkiyanlı : İki yanlı, iki taraflı.
İkiyaruslu : İki balkonlu, iki katlı (tiyatro salonu).
İkiyaş, İkiyaşar, ikiyaşlı : 1.İki yıllık. 2. İki yaşında.
İkiyérli : İki kişilik.
İkiyuvalı méyveler : İki çenetli meyveler.
İkizirveli : İki zirveli, iki doruklu (dağ vb.).
İkmal *(Ar.)* : İkmâl.
İkmala çatmag : Kemale ermek, olgunlaşmak.
İkmala yétirmek : İkmal etmek, tamamlamak.
İkrah *(Ar.)* : İkrâh.
İkrah élemek (etmek) : Tiksinmek, ikrah etmek.
İkraha gelmek : Tiksinmek.
İkrah etdirmek : Tiksindirmek.
İkrah gılmag (olmag) : Tiksinmek, iğrenmek.
İkram *(Ar.)* : İkram.
İkram gılmag : İkram etmek.
İks : İks.
İksir *(Ar.)* : İksir.
İkssüaları : Röntgen ışınları.
İktifa *(Ar.)* : İktifâ.
İl : Yıl, sene.
İlac *(Ar.)* : İlaç.
İlacsızlıg : Çaresizlik, imkânsızlık.
İlagga : Hesap.

İlahır *(Ar.)* : Vesaire, ve benzeri.
İlahi *(Ar.)* : 1. İlahî. 2. mec. Emsalsiz, fevkalâde. 3. Ya Rabbi!
İlahi güzellik : Fevkalâde güzellik.
İlahileşdirilme : Tanrılaştırılma.
İlahileşdirilmek : Tanrılaştırılmak.
İlahileşdirme : Tanrılaştırma.
İlahileşdirmek : Tanrılaştırmak.
İlahilik : 1. Yücelik, ulvîlik. 2. mec. Fevkalâdelik, olağanüstülük.
İlahiyyat *(Ar.)* : İlahiyat, teoloji.
İlahiyyatçı : İlahiyatçı, teolog.
İlan : Yılan.
İlan ağzından gurtarmag : Tehlikeden kurtarmak.
İlan ağzından gurtulan guş (gurbağa) kimi : Yılan ağzından kurtulan kurbağa gibi.
İlanağısı : Yılan zehiri.
İlanbalığı : Yılan balığı.
İlanbaşıotu : Yılancık (Salvia virgata).
İlancıg : 1. Yılan yavrusu. 2. Yılancık (hastalık).
İlana ağı vérmek : Yangına körükle gitmek.
İlançalan : Yılan sokmuş (kimse).
İlan çalmag : Yılan sokmak.
İlan çalmış kimi, Éle bil ilan çaldı : Yılan sokmuş gibi, can havliyle.
İlan-çayan : Yılan çıyan, sokucu hayvanlar.
ilan-çayanlı : Yılan çıyan yatağı, sokucu hayvanlar mahalli.
İlandili : 1. Karayılanotu, yılandili (ophioglossum). 2. mec. Acısöz.
İlan-gurbağa : 1. Sürüngenler. 2. mec. Kargacık burgacık (yazı).
İlanın ağına da le'net garasına da : Kötünün iyisi olmaz.
İlanın ğenimi balasıdır : Yılanın düşmanı yavrusudur, besle kargayı, oysun gözünü.
İlanın zehlesi yarpızdan géder, o da onun yuvası ağzında biter : Ayının sevmediği ot ininin ağzında biter.
İlan elinden gurtarmag : Zulümden kurtarmak.
ilanı Seyid Ehmed eli ile tutmag : Birini maşa gibi kullanmak.
İlan haraya eyri gétse, yuvasına düz géder : Yılan eğri gezse de, yuvasına doğru girer.
İlan kimi dil çıhartmag, İlan dili çıhartmag : Yalvarıp yakarmak, ayağına düşmek.
İlan gözü kimi : Ölü gözü gibi.
İlanın guyruğunu basmag : Yılanın kuyruğuna basmak.
İlanlı : Yılanlı, yılan yatağı olan.
İlanlıg : Yılanlık, yılan yatağı.
İlanmeleyen : Boğucu, bunaltıcı, kızgın (hava), şiddetli sıcaklık.
İlanotu : 1. Baldıran, ağuotu, yılanotu. 2. Kantiyane.
İlanoynadan : Yılancı, yılan eğiticisi, yılan tutan.
İlanperest *(T. Far.)* : Yılanperest, yılana tapan.
İlanperestlik : Yılanperestlik, yılana tapma.
İlansayağı, İlanvarı : Helezonî, yılankavî.
İlansoğanı : Sümbül.
İlanüzümü : Funda, süpürge otu.
İlanvuran ala çatıdan gorhar : Sütten ağzı yanan yoğurdu üfleyerek yer.
İlanyalı : Tokurcun, dokurcun.
İlanyéyen : Yılancıl, yılan kartalı.
İlanyolu : 1. Yılankavî, dolambaçlı. 2. Zikzak, dolambaç.
İlaşırı : Yıl aşırı, bir yıl sonra, iki yılda bir.
İlbeil : Her yıl, yıldan yıla.
İlbiz : 1. Salyangoz. 2. mec. Zâlim, iblis.
İlbizlik : 1. Salyangozluk (mekan, yer). 2. mec. İblislik, şeytanlık.
İlbizşekilli : Helezonî, sarmal, helisel.
İlden-ile, illerden-ile : Yıldan yıla, her yıl.
İldırım : Yıldırım.
İldırım kimi : Yıldırım gibi, şimşek gibi.
İldırımdan mühafize : Yıldırımsavar, paratoner, yıldırım siperi.
İldırımlı : 1. Şimşekli. 2. mec. İhtiraslı, muhteris (bakış).
İldırımötüren : Yıldırımlık, paratoner.

İldırım siperi : Yıldırım siperi.
İldırım sür'eti : Yıldırım hızıyle, şimşek gibi.
İldırım sür'etli müharibe : Yıldırım savaşı (Hitler ordusunda).
İldırım vurmuş kimi : Şimşek gibi, yıldırım hızıyle.
İldız, Ulduz : Yıldız.
İldik : Çelme (güreşte).
İl dolanmag : Yeni yıla girmek, sene son bulmak.
İldönümü : Yıl dönümü.
İlen : İle.
İléy : Ön, ileri, ön taraf.
İlgar : 1.Ahit, yemin. 2. Andlaşma, kontrat. 3. Saygı, hürmet. 4. Adak.
İlgar almag : Söz almak, andlaşma yapmak.
İlgarlı : Sözünde duran, dediğini yapan, vefakâr.
İlgarına düz çıhmag : Sözünde durmak, ahde vefa etmek.
İlgarından dönmek : Sözünden dönmek, döneklik etmek, vaadinde durmamak.
İlgar vérmek : Söz vermek.
İlgarsız : Bîvefa, vefasız.
İlgek : 1. Düğüm. 2. İlmik, ilmek. 3. Düğme iliği, kopça iliği. 4. Yaka işareti (resmî elbisede).
İlgekleme : İlikleme.
İlgeklemek : 1. İliklemek. 2. Yakaya şerit dikmek. 3. İlik açmak.
İlgeklenmek : 1. İliklenmek. 2. İlik açılmak (yakaya).
İlgekli : İlikli.
İlgekşekilli, İlgekvarı : Halkavî, halkamsı.
İlğac : Topallayarak, aksak, yana basarak.
İlğar : Ilgar.
İlğar etmek : Ilgarlamak, ılgar etmek.
İlğarlamag : Ilgarlamak.
İlğım : Ilgım.
İlğınağacı : Ilgın.
İlhag *(Ar.)* : İlhak.
İlhagçı : İstilâcı, müstevlî.
İlhag édilmek (olunmag) : Birleştirilmek, bitiştirilmek, ilhak edilmek.
İlhag élemek (etmek) : İlhak etmek.
İlham *(Ar.)* : İlhâm.
İlham almag, İlhama gelmek : İlham almak.
İlhamçı : Müşevvik, heveslendiren.
İlhamlandırmag : İlham vermek, ilham etmek.
İlhamlanmag : İlham almak, esinlenmek.
İlhamlı : Mülhem, coşkun, ihtiraslı.
İlhamvérici : Heveslendirici, ilham verici.
İlham vérmek : İlham vermek.
İlhı : Yılkı.
İlhıbaşı : Yılkı çobanı.
İlhıbaşılıg : Yılkı çobanlığı.
İlhıçı : Yılkı çobanı.
İlhıçılıg : Yılkı çobanlığı.
İlhıotaran : Yılkı çobanı.
İlıg : 1. Ilık. 2. Rafadan, alakok. 3. mec. Oksayıcı, hoş, tatlı.
İlıglandırmag : Ilındırmak, ılıtmak, ılıklaştırmak.
İlıglanmag : Ilımak, ılınmak, ılıklaşmak.
İlıglaşmag : Ilıklaşmak.
İlıglatmag : Ilıtmak.
İlıglıg : Ilıklık.
İlıgteher : Ilıcak, ılıkça.
İlıg yumurta : Rafadan, alakok.
İlınmag : 1. Ilımak. 2. Rafadan olmak.
İlıtmag : Ilıtmak.
İlik : 1. İlik (kemikte). 2. mec. Lokum gibi (kadın, kız için).
il-ilden : Her yıl, yıldan yıla.
İlim-ilim itirmek : 1. Hapse attırmak. 2. Öldürtmek.
İlim-ilim itmek (gétmek) : Toz olmak, yok olmak, tüymek.
İlinmek : Ilınmak, ılımak.
İlişdirilmek : 1. İliştirilmek. 2. mec. Aşk edilmek, tokat indirilmek.
İlişdirme : Koşma, bağlama.
İlişdirmek : 1. İliştirmek. 2. Tutukluk yapmak (silah). 3. mec. Aşk etmek, tokat indirmek.
ilişib-galmag : 1. Takılıp kalmak. 2. Eğleşmek.

İlişik : 1. İlişik. 2. mec. Perişan, karışık, dolaşık. 3. Engel.
İlişikli : 1.Engelli, manialı. 2. mec. Dolaşık, karışık.
İlişiksiz : 1. İlişiksiz. 2. mec. Engelsiz, rahat, pürüzsüz.
İlişiye düşmek : Çürük tahtaya basmak.
İlişken : 1. Yapışkan. 2. Kene, sakırga. 3. Pıtrak.
İlişkenler : Engel balığıgiller (échénéides).
İlişkenlik : Yapışkanlık.
İlişme : 1. Birleşme, kavuşma. 2. Sürçme. 3. mec. Mania, engel.
İlişmek : 1. İlişmek. 2. Geçmek, takılmak (çengel vb.). 3. Birbirine karışmak (teller, hatlar). 4. Eğleşmek. 5. mec. Sataşmak. 6. mec. Aşık olmak, bağlanmak. 7. mec. Aç kurt gibi yemek, üşüşmek. 8. Aşılanmak (fidan).
İlitme : 1. Ilıtma. 2. Rafadan, alakok.
İlitmek : 1. Ilıtmak. 2. Ilıştırmak.
İliyine (iliyine-damarına) (ğeder) işlemek (kéçmek) : İliğine işlemek, iliğine geçmek.
İliyine kimi islanmag : İliğine kadar ıslanmak.
İliyine-sümüyüne ğeder işlemek (kéçmek) : İliğine işlemek, iliğine geçmek.
İlk : İlk.
İlk bahışda (nezerde) : 1. Önce. 2. Görür görmez, bakar bakmaz.
İlk bahışdan : Derhal, hemen.
İlkçe : Önce.
İlk defa : İlk defa.
İl kéçdikce : Zamanla, gitgide, ileride.
İlk elde : Hemen, derhal.
İlki : İlk çocuk, ilk doğan.
İlkin : 1.İlkin. 2. İlk, birinci.
İlkinçi : Birinci.
İlkindi : İkindi.
İlkine : İlk önce, ilk defa.
İlkinlik : Üstünlük, takaddüm, öncelik.
İlk söz : Giriş, ön söz, mukaddime.
İllah, İllah da *(Ar.)* : Hele, bilhassa, özellikle, ayrıca, ille de.
İllah élemek (etmek) : Israr etmek, yalvarıp yakarmak, üstelemek.
İllah ki *(Ar.)* : İllâ ki.
İllerce, illerle : Yıllarca.
İller ayrısı olmag : Yıllarca görüşmemek.
İllet *(Ar.)* : 1. Hastalık. 2. Maksat, niyet. 3. Asıl sebep.
İlletli : 1. Hasta. 2. Sebepli.
İlletsiz : Sebepsiz.
İllik : Yıllık.
İllik halgaları : Yıl halkası.
İllik orta artımı : Yıllık artış ortalaması.
İllüstrasiya *(Lat.)* : İllüstrasyon.
İllüstrativ *(Lat.)* : Açık, belli, seçkin, görünen, apaçık, aşikâr.
İllüstrator *(Lat.)* : Magazin ressamı.
İllüzionist *(Fr.)* : İllüzyonist.
İllüzionizm *(Fr.)* : İllüzyonizm.
İllüziya *(Fr.)* : İllüzyon, yanılsama.
İlmağ, İlmanğı : Ilık, sıcak, ılıman.
İlme : 1. İlmek, ilmik. 2. Askı ipi. 3. Kopça.
İlme-düyme : Kopça.
İlmeklemek : 1. İlmiklemek. 2. Düğüm atmak (dokumacılıkta), ilmik atmak.
İlmekletmek : İlmikletmek.
İlmekli : İlmikli.
İlmek salmag, ilmek vurmag : İlmik atmak, düğüm atmak.
İlménit *(Fr.)* : Titanlı demir.
İlmiddem, il-müdam:Sürekli, devamlı,hep.
İlmine-gulğuna : Kovcu.
İlpeyetmeh : Ürpermek, ürkmek, korkmak.
İltica *(Ar.)* : 1. İltica. 2. mec. Yalvarma, rica, sığınma.
İltica élemek (etmek, getirmek) : Sığınmak.
İltica élemek (etmek) : Yalvarmak, ricada bulunmak.
İltifat *(Ar.)* : İltifât.
İltifat buyurmag : İltifat etmek.
İltifat élemek (etmek) : İtifat etmek.
İltifat göstermek : İltifat etmek.
İltifatkar, İltifatlı : Mültefit, lütufkâr.
İltifatkarane *(Ar. Far.)* : Lütuf göstererek, güler yüzle, nazikâne.

İltifatkarlıg, İltifatlılıg : Lütufkârlık, kayra, teveccüh, lütuf.
İltifatsız : Kötü kalpli, kötü niyetli, nezâketsiz.
İltifatsızlıg : Asık yüzlülük, kötü niyet, nezâketsizlik.
İltihab *(Ar.)* : İltihap.
İltihablaşma : İltihaplanma.
İltihablaşmag, İltihablanmag : İltihaplanmak.
İltimas *(Ar.)* : Rica, dilek.
İltimasçı : Ricacı.
İltimas élemek (etmek) : Rica etmek, ricada bulunmak, dilemek.
İltisağî *(Ar.)* : İltisakî.
İltisağî diller : İltisakî diller, bitişken diller.
İltizam *(Ar.)* : 1. Taahhüt, vecibe. 2. Gereklik kipi (Nécessitatif).
İltizamçı : İltizamcı, kesenekçi, müttezim.
İltizamname *(Ar. Far.)* : Taahhüt, taahhütname.
İl uzunu : Yıl boyunca, tam bir yıl.
İlvah olmag : Toz olmak, uzaklaşmak, def olmak.
İl vérmek : Ziyafet vermek (ölen birinin her senesinde).
İlyarası : Şark çıbanı.
İlzam *(Ar.)* : İlzâm.
İlzam etmek : Mecbur etmek, zorlamak, zorunda bırakmak.
İma *(Ar.)* : İmâ.
İmajinist *(Fr.)* : Formalist, biçimci, şekilci.
İmajinizm *(Fr.)* : Formalizm, şekilcilik.
İmale *(Ar.)* : 1. Şırınga. 2. Lâvman. 3. İmâle.
İmale élemek (etmek) : Lâvman yapmak.
İmam *(Ar.)* : İmâm.
İmamcüme *(Ar.)* : Cuma imamı.
İmamlıg : İmamlık.
İmamzada *(Ar. Far.)* : Yatır, ziyaretgâh.
İman *(Ar.)* : İmân.
İmandan çıhmag : Dinden çıkmak.
İman élemek (etmek) : İman etmek.
İman-güman *(Ar. Far.)* : Şüphe, zan.
İmanı kamil olmag : 1. Mümin olmak. 2. mec. İçi rahat olmak.
İmanını satmag : İnancına gölge düşürmek, günah sahibi olmak.
İmanını tereziye goymag : Terazisini hileli tartmak, tartıya hile karıştırmak.
İman ehli, Sahibi-iman : İman sahibi.
İmanla : İnanarak, inançla.
İmansızcasına : İnsafsızca, merhametsizce.
İmansızlıg : İmansızlık.
İmarat *(Ar.)* : Dekoratörlük, iç mimarlık.
İmaret *(Ar.)* : 1. Saray. 2. Kâşâne, saray gibi yapı.
İmdad *(Ar.)* : İmdat.
İmdad élemek (etmek, gılmag) : İmdat etmek.
İmdad göstermek : Yardım ulaştırmak.
İmdada çatmag (yétişmek, yétmek) : Yardımcı olmak, yardımda bulunmak.
İmdada goşmag (yétişmek) : İmdata koşmak.
İmdata yétirmek : Yardım etmek, yardımına koşmak, yetişmek, canını kurtarmak, yardıma göndermek, yardım ettirmek.
İmdadçı : 1. Yardımcı. 2. Cankurtaran. 3. Takviye kuvvetleri.
İmdadçılıg : Yardımcılık.
İmdad göstermek : Yardım ulaştırmak.
İmdaddan düşmek : Mecali kalmamak, takati kesilmek, yaşlanmak.
İmdadı kesilmek : Yardımsız kalmak.
İmdadına çatmag (gelmek, goşmag, yétmek) : İmdadına yetişmek, yardımına koşmak.
İmdadsız : Yardımsız, beceriksiz, iktidarsız, dermansız.
İmdadsız galmag : Kimsesiz kalmak, yardımsız kalmak, aciz kalmak.
İmdadsızlıg : Yardımsızlık, çaresizlik, acizlik, dermansızlık.
İmdi, İndi : Şimdi.
İmdice, İndice : Şimdicik.
İmeci : İmece.

İmecilik : 1. Yardım. 2. İmece.
İmecilik etmek : Yardım etmek, imeceye katılmak.
İmeci olmag : İmece halinde çalışmak.
İmekleme : Emekleme.
İmeklemek : Emeklemek.
İmekletme : Emekletme.
İmekletmek : Emekletmek.
İmeye düşmek : Emeklemeğe, başlamak.
İmir : Ana arı, arı beyi.
İmirçime : Kokuşma, taaffün.
İmirçimek : Kokuşmak, taaffün etmek.
İmirçimiş : Kokuşuk, kokuşmuş.
İmitasiya *(Lat.)* : İmitasyon, taklit.
İmkan *(Ar.)* : İmkân.
İmkan gözlemek : Fırsat gözlemek, fırsat kollamak.
İmkan dahilinde : Mümkün oldukça.
İmkan haricinde olmag : Güç yetmemek, mümkün olmamak, imkânsız olmak.
İmkanı olmag : Mümkün olmak.
İmkanlı : Mümkün, müsait.
İmkan olmamag : Mümkün olmamak.
İmkankansız : 1. İmkânsız. 2. Gerçekleşemez. 3. Yoksul, parasız, malî durumu bozuk.
İmkansızlıg : İmkânsızlık.
İmkansız olmag : Mümkün olmamak.
İmkan tapmag : Fırsat bulmak.
İmkan vérmemek : Fırsat vermemek.
İmkan yaratmag (vérmek) : İmkân vermek, fırsat vermek.
İmla *(Ar.)* : 1. İmlâ. 2. Dikte.
İmlaçı : İmlâcı, orfograf.
İmla etmek : Dikte etmek.
İmla démek : Dikte ettirmek, yazdırmak.
İmla gaydaları : İmlâ kaideleri, imlâ kuralları.
İmlıg : İplik kırıntıları.
İmmanént *(Lat.)* : İçkin, mündemiç.
İmmun *(Lat.)* : Bağışık, muaf.
İmmunitét, İmmunizasiya : Bağışıklık.
İmmunlug : Bağışıklık.
İmpérator *(Lat.)* : İmparator.
İmpératorlug : İmparatorluk.
İmpératriçe : İmparatoriçe.
İmpérial *(Lat.)*: İmparator rublesi (1755'ten 1897'ye kadar 15 ruble değerinde, daha sonra da 10 rublelik altın lira, Çarlık parası).
İmpérialist *(Fr.)* : Emperyalist.
İmpérializm *(Fr.)* : Emperyalizm.
İmpérializmezidd : Antiemperyalist, emperyalizm aleyhtarı.
İmpériya *(Lat.)* : İmparatorluk.
İmport *(İng.)* : İthâlat.
İmpréssionist *(Fr.)* : Empresyonist.
İmpréssionizm *(Fr.)* : Empresyonizm.
İmprovizasiya *(Lat.)* : İrticâl, irticalen.
İmprovizator : İrticalci, mürtecil.
İmprovizatorlug : Bedahet, irtical.
İmpuls *(Lat.)* : 1. İçtepi, ilca. 2. Enerji (elektrik).
İmremmeh : Mırıldanmak (İnek).
İmrenci : Muntazam, dikkatli, intizamlı.
İmrenmeg, İrmenmeg : İmrenmek.
İmrenmek : 1. İmrenmek. 2. Homurdanmak (Koyun).
İmrik : İrmik.
İmriklemek : Yarmak (tahıl, tuz vb. için).
İmriklemek : Yardırmak (tahıl, tuz vb. için).
İmsik : Kokuya hassas (kimse), kokuya duyarlı.
İmsiklemek : Koku almak, koku duymak.
İmsilenmek : Kokuyu aramak (köpekler), etrafı durmadan koklamak.
İmtahan *(Ar.)* : İmtihan.
İmtahana çekmek : İmtihana çekmek.
İmtahana düşmek : Denenmek, sınanmak, tecrübe edilmek.
İmtahandan çıhmag : İmtihan vermek.
İmtahan ayağında : Gergin anda, stres anında.
İmtahan çekmek : İmtihan olmak, imtihan vermek.
İmtahanédici : 1. İmtihana çeken (hoca, imtihan kurulu vb.). 2. mec. Müdekkik, inceleyici (bakış).
İmtahan élemek : Sınamak, denemek.

İmtahan élemek (etmek) : İmtihan etmek.
İmtahanda galmag : Başaramamak, imtihanı kazanamamak.
İmtahangabağı : İmtihan öncesi, imtihandan evvel, heyecanlı an.
İmtahansız : İmtihansız.
İmtihan tutmag (vérmek) : İmtihan vermek.
İmtina *(Ar.)* : İmtinâ.
İmtina élemek (etmek) : İmtina etmek.
İmtisal *(Ar.)* : itaat etme, uyma.
İmtisal etmek : İtaat etmek, baş eğmek, uymak.
İmtiyaz *(Ar.)* : İmtiyâz.
İmtiyazçı : İmtiyazlı, ayrıcalıklı.
İmtiyazlı : 1. Rüçhan hakkı olan, öncelikli. 2. İndirimli, tenzilâtlı. 3. İmtiyazlı, mümtaz.
İmtiyazname *(Ar. Far.)* : imtiyaz belgesi, imtiyaz kâğıdı (yabancılara), kapitülâsyon ruhsatı.
İmunént *(Lat.)* : Dokunulmazlık, masuniyet.
İmza *(Ar.)* : imzâ.
İmza goymag (atmag) : imzalamak, imza etmek.
İmzalamag : İmzalamak.
İmzalanmag : İmzalanmak.
İmzalanmış : İmzalı.
İmzalatmag : İmzalatmak.
İnad *(Ar.)* : İnat.
İnadcıl : İnatçı.
İndcıllıg : İnatçılık.
İnadçı : İnatçı.
İnadçılıg : İnatçılık.
İnada durmag : İnat etmek, inada binmek.
İnada düşmek : İnat etmek, sinirlenmek, terslik etmek.
İnad élemek (etmek) : İnat etmek.
İnadédici : İnatçı.
İnad göstermek : Direnmek, sözünden taviz vermemek.
İnadı yére goymag : İnadından vazgeçmek, inadı bırakmak.
İnadkar *(Ar. Far.)* : inatçı.
İnadkarcasına : Israrla, inatla.
İnadkarlıg : İnatçılık.
İnadla : Israrla, inatla.
İnadlı : 1. İnatçı. 2. Azimli, sert.
İnadlılıg : 1.İnatçılık, direngenlik. 2. Azimlilik, kararlılık.
İnad yéritmek : İnat etmek, diretmek.
İnag : 1. Anjin, boğak, hunnak. 2. Difteri. 3. İnal.
İnag(ını) vurmag : Kafasını kanatarak iyileştirmek (difterili çocukları).
İnaglı : Difterili.
İnam : inan, güven.
İn'am *(Ar.)* : Bahşiş, hediye.
İnamla : Güvenle, azimle; bilerek, bile bile.
İnamlı : Kolay inanan, çabuk inanan.
İnamsız : İtimatsız, şüpheci.
İnamsızlıg : İtimatsızlık, şüphecilik.
İnanan : İmanlı, mümin, mutekit.
İnanc : İnanç.
İnandırıcı : İnandırıcı.
İnandırıcılıg : İnandırıcılık.
İnandırılmag : İnandırılmak.
İnandırma : İkna.
İnandırmag : İnandırmak, ikna etmek.
İnanıglı : İnandırıcı.
İnanılacag : Güvenilir, mutemet.
İnanılmag : İnanılmak.
İnanılmaz : İnanılmaz.
İnanılmazlıg : Güvensizlik, itimatsızlık.
İnanılmış : Güvenilir, mutemet.
İnanma : İtikat.
İnanmag : İnanmak.
İnanmağı gelmemek : İnanası gelmemek.
İnanmalı : Güvenilir, emin, mutemet.
İnanmalı olmag : Emin olmak, güvenilir olmak.
İnanmaz : İtimatsız, şüpheci.
İnanmıram : İnanmıyorum.
İnanmırmış kimi : İnanmıyormuşcasına.
İnayet *(Ar.)* : İnâyet.
İnayet gılmag (etmek) : İnayet etmek.
İncar : Güç, takat, kudret, derman.
İncardan düşmek : Dermanı kesilmek, gücü tükenmek.

İncavardan : Tam vaktinde, iyi ki.
İnce : İnce.
İncebél(li) : İnce bel(li).
İnceden-inceye : İnceden inceye.
İncelenmek, inceleşmek : İncelmek.
İnceleşdirilme : İnceltilme.
İnceleşdirilmek :İnceltilmek.
İnceleşdirme : İnceltme.
İnceleşdirmek : İnceltmek.
İnceleşmek : İncelmek.
İnceletdirmek : İncelttirmek.
İnceletme : İnceltme.
İnceletmek : İnceltmek.
İncesenet : Güzel sanatlar.
İnce sesli : Yumuşak sesli (gramerde).
İncevara, incevarı : Bereket ki, bereket versin ki, iyi ki, ne mutlu ki.
İncıh : Bakanak.
İnci : İnci.
İncibalığı : İnci balığı.
İnciçiçeyi : İnci çiçeği.
İncidici : İncitici, üzücü.
İncildilmek : İncitilmek.
İncigülü : İnci çiçeği.
İncik : 1. Yorgun, bitkin. 2. Dargın, küskün, kırgın.
İnci kimi (teki) : İnci gibi.
İncikli : Dargın, kırgın, küskün.
İncik düşmek : Gücenmek, kırılmak, küsmek.
İnciklik : Kırgınlık, küskünlük, dargınlık.
İnciklik düşmek (araya) : Küsüşmek.
İnciklik salmag (araya) : Aralarını bozmak, aralarını açmak.
İncik olmag : İncinmek, gücenmek, kırılmak.
İncik salmag : Darıltmak, incitmek, küstürmek, gücendirmek.
İncilmek : İncelmek.
İncime : İncinme.
İncimek : 1. Acımak, ağrımak, sızlamak. 2. Gücenmek, küsmek.
İncimiş : Kırgın, gücenik, küskün.
İncinar : Mühendis.
İncinarlıg : Mühendislik.
İncişme : Küsüşme.
İncişmek : Küsüşmek.
İndéks *(Lat.)* : İndeks.
İndéksli : Endeksli, indeksli.
İndenbéle, indensonra : Bundan böyle, bundan sonra, artık.
İndéterminist *(Lat.)* : İndeterminist.
İndéterminizm *(Lat.)* : İndeterminizm.
İndi : Şimdi.
İndice : Şimdicik.
İndice-İndice : Şimdi şimdi.
İndide : Şu anda.
İndiden : Şimdiden.
İndigo *(İsp.)* : 1. Çivit. 2. Çividî çuha.
İndi-indi : Şimdi şimdi, yeni yeni.
İndikator *(Lat.)* : İndikatör, gösterge.
İndiki : Şimdiki.
İndiki zaman : Şimdiki zaman (Présent), şimdiki zaman kipi.
İndiki zamanda : Şimdiki zamanda.
İndilik : Şimdilik, henüz.
İndiyecen, İndiyedek : Şimdiye dek.
İndonéziyalı : Endonezyalı.
İnduizm *(Sans.)* : Hinduizm.
İnduksiya *(Lat.)* : 1.İndükleme. 2. Refleks.
İnduksiyalanmag : İndüksiyon oluşmak, indükleme yapılmak.
İnek : 1. İnek. 2. Dişi geyik.
İnekçiçeyi : At kuyruğu (bitki).
İnekemceyi : Keçi memesi (üzüm).
İnek kimi sağmag : Sömürmek, istismar etmek.
İnekli : İnek sahibi.
İneknohudu : İnek nohudu (baklagillerden yemlik bitki).
İnekotaran : Sığırtmaç.
İnekotu : İnek otu, Arap baklası (Lichnis vaccaria, Vaccaria pyramidata).
İneksağan : Sağıcı (kadın, kız).
İneksahlayan : İnekçi.
İneksiz : İneği olmayan.
İnenbéle : Bundan böyle, şimdiden sonra.
İnérsiya : Atalet, hareketsizlik, durgunluk, süredurum (fizikte).
İneyebahan : İnekçi.

İnfarkt *(Lat.)* : Enfarktüs.
İnféksiya *(Lat.)* : Enfeksiyon, intan.
İnféksiyon *(Lat.)* : İntanî.
İnficar *(Ar.)* : Yarılma, çatlama.
İnfinitiv *(Lat.)* : İsim-fiil, mastar.
İnflyasiya *(Lat.)* : Enflâsyon.
İnfra *(Lat.)* : Öte, alt, aşağı.
İnfragırmızı *(Lat. T.)* : Kızıl ötesi.
İnfragırmızı şüalar : Enfraruj ışınları, kızıl ötesi ışınlar.
İnfrases *(Lat. T.)* : Enfrases, sesötesi.
İnga, İnga-İnga : Inga ınga (bebek ağlaması).
İngelmek : İncelmek, zayıflamak.
İngılıh : Hadise.
İnğilab *(Ar.)* : 1. İnkılâp, devrim. 2. İhtilal.
İnğilabbaz *(Ar. Far.)* : Devrimbaz, menfaat devrimcisi.
İnğilabbazlıg : Devrimbazlık, maceraperestlik, sahte inkılapçılık.
İnğilabçı : 1. İnkılapçı. 2. İhtilalci. 3. Devrimci. 4. Anarşist.
İnğilabçılıg : İnkılapçılık.
İnğilab élemek (etmek) : İnkılâp etmek.
İnğilab hereketi : Inkılâp savaşı, devrim savaşı.
İnğilabı *(Ar.)* : 1. İnkılâp muhtevalı. 2. İnkılâpçı.
İnğilabileşdirici : İnkılâpçılaştırıcı.
İnğilabileşdirilmek : İnkılâpçı olmak, devrimci olmak; İnkılâba uydurulmak.
İnğilabileşdirmek : 1. İnkılâpçılığı yaymak. 2. Kökünden değiştirmek.
İnğilabileşmek : İnkılâpçı olmak, devrimci olmak.
İngilis : İngiliz.
İngilisce : İngilizce.
İngilisleşdirmek : İngilizleştirmek (uyrukça, kültürce).
İngilisperest : İngiliz dostu.
İngilisperestlik : İngiliz dostluğu.
İnğirag : Serap, ılgın, yalgın, pusarık.
İnğiraz *(Ar.)* : inkıraz.
inğiraz etmek : İnkıraza uğramak.
İnğirazi-alem : Kıyamet.
İnguş : İnguş-Çeçen.
İnguşca : İnguş-Çeçence.
İnhalyasiya *(Lat.)* : İnhalâsyon, inşâk (buhar, gaz ve toz halindeki ilâçlarla nefes yolları tedavisi).
İnhalyator *(Lat.)* : 1. İnhalâtör, buğu verici. 2. İnhalâsyon odası, inhalâtoryum.
İnhalyatori *(Lat.)* : İnhalâsyon odası, inhalâtoryum.
İnhiraf *(Ar.)* : İnhirâf.
İnhirafçı : Mühnarif.
İnhisar *(Ar.)* : İnhisar, tekel.
İnhisarçı : Tekelci.
İnhisarçılıg : Tekelcilik.
İnhitat *(Ar.)* : İnhitât.
İnhitata uğramag : İnhitat etmek, çökmek, gerilemek.
İnikas *(Ar.)* : İnikâs.
İnikas élemek (etmek) : İnikâs etmek.
İnikas etdirmek : Yansıtmak.
İnikas tapmag : Yankılanmak.
İnildemek : İnildemek.
İnildeşmek : Birlikte inildemek, meleşmek.
İnilti : 1. İnilti. 2. Suzinâk makamı.
İniltili : İnilti çıkaran, inleyen.
İnimiş : Zayıf, güçsüz, kuvvetsiz, dermansız.
İnir-İnir inlemek : İnim inim inlemek.
İnişil : 1. İki yıl önce, evvelki yıl. 2. Evvelki yılki.
İnişilki : Evvelki yılki, geçen seneki.
İnjénér *(Fr.)* : Mühendis.
İnjénérlik : Mühendislik.
İnkar *(Ar.)* : İnkâr.
İnkar élemek (etmek) : İnkâr etmek.
İnkar fé'l : Olumsuz fiil, menfi fiil.
İnkarédici : Münkir.
İnkarédilmez : İnandırıcı, doğru, gerçek.
İnkarédilmezlik : Doğruluk, gerçeklik.
İnkassator *(İtal.)* : Alımcı, tahsildar.
İnkassatorlug : Tahsildarlık, alımcılık.
İnkir-minkir : Münkir ve Nekir (sorgu melekleri).

İnkisar *(Ar.)* : İnkisâr.
İnkisari-hatir, İnkisari-ġelb : Gücenme, kırılma.
İnkisari-heyal *(Ar.)* : Hayal kırıklığı, inkisarı hayal.
İnkişaf *(Ar.)* : İnkişaf.
İnkişafeden ölkeler : Gelişen ülkeler, gelişmiş ülkeler.
İnkişaf élemek (etmek) : İnkişaf etmek, gelişmek.
İnkişafetmiş : Gelişmiş.
İnkişaf ġüsurları : Ergenlik bozuklukları.
İnkişaflı : 1. Olgun. 2. İdmanlı, sağlam. 3. İleri, gelişmiş. 4. Aydın, münevver, okumuş. 5. Yaygın.
İnkişafsız : Az gelişmiş, gelişmemiş.
İnkişafsızlıg : Az gelişmişlik, gelişmemişlik.
İnkubasiya *(Lat.)* : Kuluçka devri, kuluçka dönemi. 2. Civciv çıkarma (kuluçka makinesiyle).
İnkubator *(Lat.)* : Kuluçka makinesi.
İnkvizisiya *(Lat.)* : 1. Engizisyon. 2. mec. Engizisyon mezalimi.
İnkvizitor *(Lat.)* : 1. Engizisyon yargıcı. 2. mec. Cellat, zâlim.
İnkvizitorlug : Cellatlık, zulüm, işkence.
İnlemek : İnlemek, inildemek.
İnnab *(Ar.)* : Hünnap, çiğde.
İnnabı : 1. Kırmızı. 2. Bir oyun havası.
İnnablıg : Çiğdelik, hünnap ağaçlığı, çiğde bahçesi.
İnnaf : Hunnak, boğak anjin.
İnsaf *(Ar.)* : İnsâf.
İnsafdır(mı) : Reva'mıdır? insafa sığar mı?
insaf élemek (etmek) : İnsaf etmek.
İnsafen *(Ar.)* : Vicdanen.
İnsaf görmek : Reva görmek.
İnsafa gelmek (düşmek) : İnsafa gelmek.
İnsafa getirmek : Merhamete getirmek, acındırmak.
İnsafdan çıhmag : Gözünün yaşına bakmamak.
İnsafı itirmek : Merhametsiz olmak, gözünün yaşına bakmamak.
İnsafı yol vérmemek : Reva görmemek.
İnsafına galmış : İnsafına kalmış.
İnsafla : Vicdanen.
İnsaflılıg : 1. İnsaflık. 2. İnsancıllık.
İnsafsızca, İnsafsızcasına : 1. Vicdansızca, namussuzca. 2. Gaddarca, merhametsizce. 3. Adâletsizce.
İnsafsızlıg : 1. Vicdansızlık, namussuzluk. 2. Adâletsizlik. 3. Merhametsizlik, insaniyetsizlik.
İnsafsızlıg etmek : İnsafsızlık etmek.
İnsan *(Ar.)* : İnsân.
İnsanabenzer, İnsanaohşar : İnsansı.
İnsanabenzer méymunlar : İnsansılar, İnsanımsılar, antropoitler.
İnsancasına : İnsanca.
İnsandangaçan, Adamdangaçan : Merdümgiriz, mizantrop.
İnsangiriz *(Ar. Far.)* : Mendümgiriz, mizantrop.
İnsani *(Ar.)* : İnsanî.
İnsaniyyet *(Ar.)* : İnsaniyet, insanlık.
İnsaniyyet göstermek : İnsanlık etmek, insanca davranmak.
İnsaniyyetli : İnsaniyetli.
İnsaniyyetperver *(Ar. Far.)* : 1. İnsaniyetli. 2. Hümanist, insancıl.
İnsaniyyetperverlik : Hümanizm, insancıllık.
İnsaniyyetsiz : İnsaniyetsiz, mürüvvetsiz.
İnsaniyyetsizlik : İnsaniyetsizlik.
İnsan kimi : İnsan gibi.
İnsanlıg : İnsanlık.
İnsanlıg sifetini itirmek : İnsanlıktan çıkmak.
İnsanlıgdan çıhmag : İnsanlıktan çıkmak.
İnsanperver *(Ar. Far.)* : 1. İnsaniyetli. 2. İnsancıl, hümanist.
İnsanpervercesine : İnsanca.
İnsanperverlik : İnsancıllık, hümanizm.
İnsanséven : 1. İnsaniyetli. 2. İnsancıl.
İnsanséverlik : İnsancıllık, hümanizm.
İnsansévmez : İnsan düşmanı, merdümgiriz.
İnsansévmezlik : Merdümgirizlik.

İnsansız : Issız, kimsesiz.
İnsan yérine goymag : Adam yerine koymak, adamdan saymak.
İns-cins *(Ar.)* : İn cin.
İnspéktor *(Lat.)* : Müfettiş.
İnspéktorlug : Müfettişlik.
İnstinkt *(Lat.)* : İçgüdü, insiyak.
İnstinktiv : İnsiyakî, iç güdülü.
İnstitut *(Lat.)* : 1. Enstitü. 2. Müessese, kurum.
İnstruméntal *(Lat.)* : Enstrümantal.
İnstruméntalçı : Çalgıcı.
İnstruméntovka *(Rus.)* : 1. Orkestralama. 2. Musikî nazariyesi bölümü.
İnsulin *(Lat.)* : Ensülin.
İnşa *(Ar.)* : İnşâ.
İnşa édilmek : Yapılmak.
İnşad *(Ar.)* : İnşat.
İnşad élemek (etmek) : İnşat etmek.
İnşa élemek (etmek) : İnşa etmek.
İnşa yazmag : Nesir yazmak.
İntégral *(Lat.)* : İntegral.
İntégrallamag : Tamamîsini hesap etmek.
İntégrallayıcı : Otomatik hesap makinesi.
İntégrator : Otomatik hesap makinesi.
İnteha *(Ar.)* : İntiha.
İntehası : Velhasıl, nihayet.
İntehasız : Sonsuz, nihayetsiz.
İntehasızlıg : Sonsuzluk, nihayetsizlik.
İntélligént *(Lat.)* : Aydın.
İntélligéntlik : Aydınlık.
İnténdant *(Fr.)* : Levazımcı.
İnténdant hidmeti : Levazım sınıfı.
İnténdantlıg : Levazım dairesi.
İnténsiv *(Lat.)* : 1. Gergin, sıkı, kızgın, güçlü. 2. Verimli.
İnténsiv kend teserrüfatı : Verimli tarım.
İnténsivleşdirilmek : Verimi artırılmak.
İnténsivleşmek : Müsmir olmak, verimli olmak.
İnténsivlik : 1. Verimlilik. 2. Gerginlik, kızgınlık, şiddet.
İntérés *(Lat.)* : 1. İlgi, alaka. 2. Merak. 3. Çıkar, menfaat.
İntérlüdiya *(İtal.)* : 1. Ara piyesi, perde arası. 2. Ara faslı (müzik).
İntérmédiya (İtal.) : 1. Perde arası eğlence (tiyartroda). 2. Ara faslı.
İntérmesso *(İtal.)* : İntermezzo.
İntérnasional *(Fr.)* : Enternasyonal.
İntérnasionalizm *(Fr.)* : Enternasyonalizm.
İntérnat *(Lat.)* : 1. Yatılı. 2. Öğrenci yurdu.
İntérval *(Lat.)* : 1. Mesafe, aralık. 2. Aralık (müzikte).
İntéryér *(Fr.)* : 1. İç dekorasyon. 2. Ev içi resmi.
İntibah *(Ar.)* : 1. Uyanış, intibah. 2. İntiba, izlenim.
İntibah dövrü : Rönesans.
İntibahname *(Ar. Far.)* : Beyanname.
İntigal *(Ar.)* : İntikal.
İntigal élemek (etmek) : intikal etmek.
İntigal gayışı : Taşıyıcı kayış, intikal kayışı.
İntigam *(Ar.)* : İntikam.
İntigamçı : İntikamcı.
İntigam almag (çekmek) : İntikam almak.
İntigamını yérde goymamag : Öcünü almak.
İntiha *(Ar.)* : İntiha.
İntihab *(Ar.)* : İntihap.
İntihabat *(Ar.)* : Seçimler.
İntihab élemek (etmek) : Seçmek.
İntihab olunmag (olmag, édilmek) : Seçilmek.
İntihar *(Ar.)* : İntihâr.
İntihar etmek : İntihâr etmek.
İntihası : İlânihaye , bilahare.
İntihasız : Sonsuz.
İntihasızlıg : Sonsuzluk.
İntim *(Fr.)* :1. İçten gelen, samimî. 2. Gizli.
İntisab *(Ar.)* : İntisap.
İntişar *(Ar.)* : İntişâr.
İntişar etdirmek : Yaymak.
İntişar tapmag (élemek) : İntişar etmek.
İntivah : O halde, o vakitte.
İntizam *(Ar.)* : İntizâm.
İntizama salmag : Tanzim etmek.
İntizamlılıg : Düzenlilik.

İntizam tenbehi : Uyarı cezası, disiplin uyarısı.
İntizar *(Ar.)* : İntizâr.
İntizara yétmemek : Hasret gitmek.
intizar çekmek : Endişe etmek, kaygılanmak.
İntizarçılıg : Hasretlik.
İntizar galmag : Endişelenmek, telaşlanmak, endişe duymak.
İntizar goymag : Bekletmek, özletmek, yolunu gözletmek.
İntizar olmag : Hasret kalmak, özlemek.
İntizarda galmag : Hasretle beklemek, gözü yolda kalmak.
İntizardan gurtarmag : Rahatlamak, arzusu yerine gelmek.
İntizarını çekmek, İntizarında galmag : Gözü yolda kalmak, hasretini çekmek.
İntizarlı : Hasretli, özlemli.
İntonasiya *(Lat.)* : 1. Titremleme. 2. Ses perdesi (müzikte), entonasyon.
İntriga *(Fr.)* : 1. Entrika. 2. Düğüm (edebî eserlerde).
İntrigaçı : Entrikacı.
İntrigan : Entrikacı.
İntuisiya *(Lat.)* : 1. Duygu, sezgi. 2. Ön sezi, hissikablelvuku.
İnvalid *(Lat.)* : Bitkin, güçsüz, mecalsiz, hasta, zayıf.
İnvéntar *(Lat.)* : Envanter.
İnvéntarizasiya *(Lat.)* : Envantere geçirme, demirbaşa kayıt.
İnvérsiya *(Lat.)* : Devrik yapma, devrikleme (cümleyi).
İnyéksiya *(Lat.)* : İçitim, zerk, enjeksiyon.
İnzibat *(Ar.)* : İnzibat, düzen.
İnzibatçı : Müdür, idareci, yönetmen, bürokrat.
İnzibatçılıg : Bürokrasi.
İnzibati *(Ar.)* : İnzibatî.
İnzibati hügug *(Ar.)* : İdarî hukuk.
İnzibati tenbeh *(Ar.)* : İdarî ceza, idare cezası.
İnzibati yolla : İdareten, idari kararla, yönetim organlarının kararıyle.
İnzimam *(Ar.)* : Katılma, bağlanma.
İon *(Yun.)* : İyon, yükün.
İonizasiya *(Yun.)* : İyonlaşma.
İonlaşdırıcı : İyonlaştırıcı (ışınlar).
İonlaşdırılmag : İyonlaştırılmak.
İonlaşdırmag : İyonlaştırmak.
İonlaşma : İyonlaşma.
İonlu : İyonik.
İp : İp, sicim.
İpaçan : İplik çözücü (dokumacılıkta).
İpboyayan : İplik boyayan.
İpçin, ifçin : Tamamen; hepsini, tamamını.
İpe gelmek : Uysal olmak.
İpekaçan, İpekeyiren : Çıkrık.
İpekbişiren : Kozaları pişiren.
İpekburma : İbrişim örme.
İpek burmag : İbrişim örmek.
İpekdiden : İpek ditme makinesi.
İpekgurdu : İpek böceği.
İpekhana : İpekhane.
İpekisladan : İpekleri suya koyan (işçi).
İpekseriyenler : İpek kelebeği.
İpektohuyan : İpek dokuma tezgâhı.
İpe-sapa düzmek (düzülmek) : Selis olmak, düzgün ifade edilmek, akıcı olmak.
İpe-sapa gelmek (yatmag) : Söz dinlemek, akıllanmak, yola gelmek.
İpine (ipinin üstüne) odun yığmag olmaz : İpiyle kuyuya inilmez.
İpe-sapa yatmalı déyil : Uslanmıyor, ipe sapa gelmez.
İpe-sapa yatmamag (gelmemek) : 1. Serkeş olmak, asi olmak, deli olmak. 2. Kabul etmemek, evet dememek.
İpe-sapa yatmaz : İnatçı, direngen.
İpe-sapa yatmazlıg : İnat, direngenlik.
İpe sermek : İpe çamaşır asmak.
İpeyatmaz : İnatçı, direngen.
İpeyatma(ma)zlıg : İnat, direngenlik.
İpi çürük : Kaypak, kalleş.
İpini boşaltmag (burahmag) : Başıboş bırakmak.
İpini çekmek (yığmag, yığışdırmag) : İpini çekmek.

İpleme : 1. Deli, kaçık, çılgın. 2. İp bükme.
İplemek : İple bağlamak, iple sarmak.
İplik : İplik.
İplikhana : İplikhane.
İplikli : 1. Pamuklu. 2. İplikten, iplik.
İprenmek : Yıpranmak.
İprimiş : Yıpranmış, eskimiş.
İprimiş kitab : Eski kitap.
İprit : İperit, hardal gazı.
İpvarı : İpsi.
İp vurmag : İp örmek, ip dokumak, ip bükmek.
İrad *(Ar.)* : 1. Söyleme, konuşma, deme. 2. Kusur, eksik.
İrad élemek (etmek) : Demek, söylemek.
İrad élemek (saymag, tutmag) : 1. Ayıbını yüzüne vurmak. 2. Söylemek, demek.
İradcıl : Mızmız, kusurcu.
İradçı, İradtutan : Mızmız, kusurcu.
İradçılıg : Mızmızlık.
İrade *(Ar.)* : İrâde.
İrade buyurmag (etmek) : Buyurmak, emretmek.
İradeli : İradeli.
İradelilik : Kararlılık, istikrar.
İradesinden asılı olmayarag : Kendi isteğiyle, gönüllü olarak.
İradesiz : İradesiz.
İradesizlik : İradesizlik.
İradet *(Ar.)* : İrade, arzu, dilek.
İradsız : Ayıpsız, noksansız, kusursuz.
İradsızlıg : Kusursuzluk, ayıpsızlık.
İrag : Irak, uzak.
İrag düşmek : Uzak düşmek.
İrag élemek (etmek) : Uzaklaştırmak.
İrag gözden, Gözden irag : Gözden uzak.
İraggazı : Keyifli, neşeli, rahat.
İraggı : El yüz sabunu.
İraglaşdırılmag : Uzaklaştırılmak.
İraglaşdırmag : Uzaklaştırmak.
İraglaşmag : Uzaklaşmak.
İraglıg : Uzaklık, ıraklık.
İrag olmag : Uzak olmak, uzak düşmek.
İrağbetti : İhtiyatla, ilerisini düşünerek, ihtimamla.
İranşünas *(Far.)* : İranolog.
İranşünaslıg : İranoloji.
İrrasyonal eded : İrrasyonal sayı.
İrat : Süzek, süzgeç.
İrbele : O kadar.
İrçal : Reçel.
İrçe : Kalıp.
İrdelemek, İrdelemeh : 1. İrisini seçmek. 2. Temizlemek, arıtmak.
İred : İz.
İrekal : Su arkı (sürülmüş tarlada), karık.
İreke : Kinaye, alay, istihza.
İreli : 1. İleri. 2. Evvel, önce. 3. Defa, kere.
İreli atmag : Söz konusu etmek, ileri sürmek.
İrelice : Evvelce, önce.
İreliçekilmiş : Makamca yükselen, başa geçirilen.
İreliceden : Önceden, evvelden, peşin.
İreli çekilmek : Üstün bir makama geçmek, ileri geçmek.
İrelide : İleride, önde.
İreli çekmek : 1. Terfi ettirmek. 2. Öne sürmek, konu etmek.
İreli çıhmag : Yaklaşmak.
İrelide gétmek : Önde gitmek, sollamak, ilerilemek.
İreli düşmek : 1. Faydalanmak, yararlanmak. 2. Öne geçmek, önde olmak.
İreli gelmek : 1. İyileşmek. 2. Yaklaşmak. 3. Vuku bulmak. 4. Gelişmek, ilerlemek.
İreliden : 1. Önden, karşıdan. 2. Önceden, evvelden.
İreligelen : Hadise, olay.
İreli-géri : 1. Öne arkaya. 2. Baştan sona, sondan başa.
İreli gétmek : 1. İlerilemek. 2. Gelişmek, ilerlemek, olgunlaşmak.
İreli kéçmek : Sollamak, öne geçmek, önde olmak.
İreliki : Önceki, evvelki.
İrelileme : İlerleme.
İrelileme hereketi : Terakkî, ilerleme, yükselme, gelişme.

İrelilemek : İlerlemek.
İrelileme : İlerleme.
İrelileyiş : İlerleyiş.
İrelilik : Birincilik.
İrelini : İleriyi, geleceği.
İrelisini-gérisini düşünmek : Etraflı düşünmek, iyi hesaplamak.
İreli sürmek : İleri sürmek.
İrem : İrem (Şeddat tarafından yapılan yalancı cennet).
İreme : Tepe.
İremeli : Tepelik, tepeler bulunan (yer), tepeli (arazi).
İreş : 1. Gurk, kuluçka. 2. Anaç (tavuk).
İreşene : Kökçük.
İreşme : Reşme.
İreşt : Reşme.
İret : Büyük baş örtüsü.
İrevze : Reze, sürgü.
İrézyéz : Köy bekçileri (yayla zamanı köyü beklerler), korucular.
İrfide : Yufka altlığı (tandırda yufka pişirmek için yufkaları tandıra yapıştıran yastık).
İrğ *(Ar.)* : Irk.
İrği : Kırmızı muşmula ağacı (Amelanchier).
İrğçi : Irkçı.
İrğçilik : Irkçılık.
İrği *(Ar.)* : Irkî.
İri : 1. İri, cüsseli, büyük. 2. Fazla, çok (sayıca).
İri addım : Geniş adım.
İribaş, iribaşlı : Büyük başlı, iri başlı.
İribaşlılığ : Büyük başlılık.
İribedenli : Cüsseli, iri kıyım, gövdeli, iri yarı.
İri bloklar:Beton blokları (bina yapımında).
İriburjuvaziya : Büyük burjuvazi.
İriburunlu, İriburun : Burnaz.
İribuynuzlu:Büyük boynuzlu, iri boynuzlu.
İriçiçek(li) : İri çiçekli (bitki).
İrideneli : İri taneli.
İridenli : İri tohumlu.
İridırnaglı : İri tırnaklı.
İridiş(li) : İri dişli, dişleri iri.
İridium *(Fr.)* : İridyum.
İridodaglar : Hanigiller.
İridraz : Boylu boslu, kıyımlı.
İrigövdeli : Gövdeli, cüsseli.
İrifabrikli senayé : Ağır sanayi.
İrigöz(lü) : İri gözlü, lokma gözlü.
İrigözlülük : İri gözlülük.
İri-hırda : İrili ufaklı.
İrikalibreli : Büyük çaplı, çaplı.
İrikapital : Büyük sermaye.
İrikök(lü) :Yumru kökü iri, yumrusu büyük.
İrilemek : 1. Büyütmek. 2. İrilerini seçmek, irilerini toplamak.
İrilenmek, irileşmek : 1. İrileşmek. 2. Boy atmak, boya çekmek. 3. mec. Geniş açılmak (gözler).
İrileşdirilme : Büyültülme.
İrileşdirilmek : Büyültülmek.
İrileşdirmek : Büyültülmek.
İriletme : Büyültme.
İriletmek : Büyültmek.
İrili-hırdalı : 1. İrili ufaklı. 2. Büyüklü küçüklü.
İri mebleğ : Büyük meblağ.
İri mülkedar : Büyük çiftlik sahibi, pomeşçik, mülk sahibi.
İrincik : İrin, iltihaplı yara.
İrinledici : İltihaplandırıcı.
İrinlemek, İrinlenmek : İrinlenmek, cerahatlenmek.
İrinletmek : İltihaplandırmak.
İrinli : İrinli.
İrinlik : Apse, çıban.
İrinlilik : İltihaplanma, yangılanma.
İrintöreden : İltihaplandırıcı.
İrinvéren : İrinli, cerahatli.
İriölçü : Devasa.
İri pul : Büyük para (rakamca).
İris *(Yun.)* : Bonbon, fondan.
İrisifet(li) : Koca suratlı, iri suratlı.
İrisümüklü : Gövdeli, iri yapılı.
İriş : Arış, çözgü.
İrişdirilmek : Eriştirilmek, vardırılmak, ulaştırılmak.

İrişdirmek : Eriştirmek, kavuşturmak.
İrişe-irişe : Sırıtarak, yılışarak.
İrişilmez : Erişilmez, ulaşılmaz.
İrişmağ : 1. Tartışmak. 2. Dövüşmek, vuruşmak. 3. Sırıtmak, yılışmak.
İrişmek : 1. Erişmek, kavuşmak. 2. Yılışmak, sırıtmak. 3. İğnelemek, hicvetmek, yermek.
İriyanag(lı) : Dolgun yanaklı.
İriyarpag(lı) : İri yapraklı, yaprakları iri.
İriz : İz.
İrkilmek : Ürkmek.
İrlandiyalı : İrlandalı.
İrmag : Irmak.
İrmek : 1. Ermek, yetişmek, kavuşmak, ulaşmak. 2. İrmik, küspe, yem. 3. İmek, olmak.
İrmenmeg : İmrenmek.
İrpe, Ürpe : Ürperiş, ürperme.
İrpe gétmek : Ürpermek.
İrrasional *(Lat.)* : 1. İrrasyonel. 2. Yadrasyonel (matematikte), irrasyonel sayı.
İrrasionalizm *(Lat.)* : İrrasyonalizm.
İrrasionallıg : Mantıksızlık.
İrrigasiya *(Lat.)* : Sulama, sulama işleri.
İrs *(Ar.)* : 1. Miras. 2. mec. Ecdat yadigarı, eski kültür varlıkları.
İrsal *(Ar.)* : İrsâl.
İrsal etmek (gılmag) : Yollamak, göndermek.
İrsal-mersul *(Ar.)* : Mektuplaşma, yazışma.
İrsal-mersul etmek : Mektuplaşmak, yazışmak.
İrsal-mersula girmek : Yazışmak, mektuplaşmak.
İrsi *(Ar.)* : İrsî.
İrsi hestelik : İrsî hastalık.
İrsilik : İrsiyet.
İrsiyyet *(Ar.)* : 1. İrsiyet. 2. Tereke.
İrsiz : Sırıtık, küstah, hayâsız.
İrşad *(Ar.)* : İrşâd.
İrşad etmek : İrşat etmek.
İrşad gılmag : Gafletten uyanmak.
İrtibat *(Ar.)* : İrtibât.
İrtibatçı : İrtibat subayı; irtibat eri.
İrtibatsız : Bağlantısız.
İrtibat tapmag : İrtibat kurmak, bağlantı sağlamak.
İrtica *(Ar.)* : İrticâi.
İrticaçı : Gerici, mürtecî.
İrtiacaçı güvveler : Gerici güçler.
İrticaçılığ : Gericilik.
İrticai *(Ar.)* : İrticaî.
İrtical *(Ar.)* : İrticâl.
İrticaperest *(Ar. Far.)* : Gerici.
İrticaperestlik : Gericilik.
İrtidad *(Ar.)* : Dinden dönme, mürtet olma.
İrtifa *(Ar.)* : İrtifâ.
İrtikab *(Ar.)* : İrtikâp.
İrtikab etmek : Suç işlemek, günah işlemek.
İrtmeh : 1. Kuyruk. 2. Hayâsız, utanmaz, küstah.
İrtmehlemeh : Yakalamak.
İrtmek : Kuyruk kemiği, kuyruk dibi, kuyruk.
İrtmeklemek : Kuyruğundan yapışmak, kuyruklamak.
İrz *(Ar.)* : Irz.
İrzihmeh : Bıkmak, usanmak, darlanmak.
İrzsiz : Namussuz, iffetsiz.
İsabet *(Ar.)* : İsâbet.
İsabet élemek (etmek) : İsabet etmek.
İsa(g)-Musa(g) : Bataklık baykuşu, ishak kuşu.
İsanmış : Islak.
İsbat *(Ar.)* : İspat.
İsbat élemek (etmek) : İspat etmek.
İsbata kéçmemek : Kabul edilmemek, ispattan sayılmamak.
İsbata yétirmek : İspatlamak.
İsbati-vücud : Hazır bulunma, varlığını gösterme.
İsbati-vücud etmek : Hazır bulunmak, varlığını göstermek, katılmak.
İsbatlı : 1. İspatlı. 2. Görkemli, gösterişli, şık, yakışıklı.
İsbatlı olmag : Yakışmak.
İsbat olmag : İspatlanmak, delile dayandırılmak.

İsbat olunmag : İspat edilmek.
İsbatsız : 1. ispatsız, şahitsiz, delilsiz. 2. Gösterişsiz, külüstür.
İsbire, İspire : Sivilce.
İsbireli : Sivilceli.
İsdahlamah : mec. Islatmak, iyice pataklamak.
İsevi *(Ar.)* : İsevî, hristiyan.
İsfahan : İsfahan (musikî makamı).
İsdi : Erişte çorbası.
İsdil : Yarım kiloluk (ölçü).
İsgat : Eski, yıpranmış.
İsgatlaşdırmag : Eskitmek, yıpratmak.
İsgatlaşmag : Eskimek, yıpranmak.
İshal *(Ar.)* : İshâl.
İshala düşmek : İshal olmak, ötürmek.
İshalotu : Sarısabır.
İshal tutmag : Amel olmak, ishal olmak, ötürmek.
İsigra, İsirga : Isırgın, isilik.
İsim *(Ar.)* : İsim.
İsimleşmek : isim gibi kullanılmak, isim yerini tutmak.
İsindirmek : Isındırmak.
İsindirtmek : Isındırtmak.
İsinikli, isinekli : Munis, uysal, sevimli, cana yakın.
İsinişdirilmek : Alıştırılmak, öğretilmek, ısındırılmak.
İsinişdirmek : Isındırmak, alıştırmak.
İsinişmek : 1. Beraberce ısınmak. 2. mec. Öğrenmek, bellemek. 3. mec. Kaynaşmak, uyuşmak.
İsinmek : 1. Isınmak. 2. mec. Şefkat görmek, okşanmak. 3. mec. Alışmak, kaynaşmak, uyuşmak.
İsitme : 1. Sıtma. 2. Titreme. 3. Hararet, kızdırma. 4. Isıtma, teshin.
İsitme çekmek : Sıtma tutmak.
İsitmek : Isıtmak.
İsitmeli : Sıtmalı.
İsitmeli-isitmeli : Sıtmalı sıtmalı, sıtma ile.
İsitmeotu : Kantaron (Centaurium).
İsitme sistemi : Kalorifer, ısıtma sistemi.
İskamya, İskemle *(Fr.)* : İskemle.
İskan *(Ar.)* : İskân.
İskele : İskele.
İskence : Gömüldürük (saban-boyunduruk için).
İskencebi *(Far.)* : Sirkeli bal, ballı sirke (serinletici şerbet olarak).
İskenderiyye *(Ar.)* : İskenderiye.
İskene : Oyma kalemi, çapla demiri, keski.
İskene dezgahı : Torna tezgahı.
İskenelemek : Yönmak, yontmak (oyma kalemiyle), kazmak, oymak.
İskenelenmek : Oyulmak, yontulmak (keski veya oyma kalemiyle).
İskraçı : İskracı (Kıvılcımcı: 1900 tarihlerinde Lenin yanlısı bir gazetenin mensupları).
İsladılmag : Islatılmak.
İsladılmış : Islak, nemli.
İslag : Islak.
İslaglıg : Islaklık.
İslah *(Ar.)* : 1. Islah. 2. Muti, uslu, sakin. 3. Islah edici.
İslahat *(Ar.)* : Islahat.
İslahatçı : Islahatçı, reformcu.
İslahatçılıg : Islahatçılık.
İslahatdan düşmek : Eskimek, yıpranmak.
İslahatdan salmag : Yıpratmak, eskitmek.
İslahédici : Islah edici.
İslahédilmez : Islahı imkânsız, onarılmaz, ıslah olmaz.
İslahédilmezlik : Onarılmazlık, islah edilememe.
İslahhana *(Ar. Far.)* : Islahhane, ıslah evi.
İslah işleri : Önleyici tedbirleri, ihtiyatî tedbirler.
İslaholunmaz : Düzelmez, iyileşmez.
İslaholunmazlıg : Onarılmazlık.
İslahpezir *(Ar. Far.)* : Islahı mümkün, tamiri mümkün.
İslam *(Ar.)* : İslâm.
İslamiyyet *(Ar.)* : İslâmiyet.
İslamlıg, İslamçılıg : İslâmlık, islâmiyet, müslümanlık.
İsland : İzlânda.
İslandca : İzlândaca.

İslandırmag : Islatmak.
İslandiyalı : İzlândalı.
İslanmag : Islanmak.
İslanmaz : Su geçirmez.
İslanmış : Islak.
İslanmış cüce kimi : Islak karga, ıslak sıçan (gibi).
İslatdırmag : Islattırmak.
İslatmag : Islatmak.
İslıg : Islık.
İsmarış, İsmariş : Sipariş, ısmarlama.
İsmarlamag : Ismarlamak.
İsmarlanmag, Tapşırmag : Ismarlanmak.
İsmet *(Ar.)* : İsmet.
İsmetlilik : Kusursuzluk, lekesizlik, temizlik.
İsmetsizcesine : Edepsizce, utanmazca, hayâsızca.
İsmetsizlik : Namussuzluk, ahlaksızlık, edepsizlik, yüzsüzlük.
İsmi-amm :Cins isim.
İsmi-cem : Çoğul isim.
İsmi-e'zam : İsm-i A'zam (Allah veya Hüve).
İsmi-has : Özel isim, has isim.
İsmi-mücerred : Mücerret isim, kavram ismi, soyut isim.
İsmi-şeb : Parola.
İsmi-şerif : Soy adı, soy ismi.
İsmi-zat : Somut isim, müşahhas isim.
İsnad *(Ar.)* : İsnat.
İsnaden *(Ar.)* : İsnâden, dayanarak, göre.
İsnad élemek (etmek, vérmek) : İsnat etmek.
İsnişmek : Alışmak, öğrenmek.
İspan : İspanyalı, İspanyol.
İspanag : Ispanak.
İspanca : İspanyolca.
İspaniya : İspanya.
İspaniyalı : İspanyol, İspanyalı.
İspanka : İspanyol gribi.
İspire : Döküntü, sivilceler.
İspolkom *(Rus.)* : İcra komitesi.
İsraf *(Ar.)* : İsrâf.
İsrafcıl : Müsrif, savurgan, tutumsuz.
İsrafcılıg : Müsriflik, israf, savurganlık.
İsrafçı : 1. Müsrif, savurgan. 2. Mirasyedi.
İsrafçılıg : 1. Savurganlık, tutumsuzluk. 2. mec. Mirasyedilik.
İsraf élemek (etmek) : 1. İsraf etmek. 2. Mirasyedilik etmek.
İsrağagün : Geçen gün, evvelisi gün.
İsrağagünki : Geçen günkü.
İsral, Anaşa : Haşiş, esrar.
İsrar *(Ar.)* : İsrâr.
İsrar élemek (etmek) : Israr etmek.
İsrif : Kanaat.
İsrifli : Kanaatkâr, kanaatli.
İssız : Issız.
İssızca : Issız.
İssızlıg : Issızlık.
İssilıg : Isırgın, isilik.
İssiz : Issız.
İstandard *(İng.)* : Standart.
İsté'dad *(Ar.)* : İstidat.
İsté'dadlı : İstidatlı.
İsté'dadlılıg : Kabiliyet, yetenek, istidat.
İsté'datsız : İstidatsız.
İsé'dadsızlıg : Kabiliyetsizlik.
İsteddirmek : İstetmek.
İstedikce, istedikçe : Bol bol, doya doya.
İsté'fa *(Ar.)* : İstifa.
İsté'falı : Emekli, mütekait, müstafî.
İsté'fa vérmek : İstifa etmek.
İsté'faya çıhmag : İstifa etmek.
İstéhkam *(Ar.)* : İstihkâm.
İstéhkamçı : İstihkâmcı.
İstéhkam hissesi : İstihkâm sınıfı.
İstéhkamlı : Müstahkem.
İstéhlak *(Ar.)* : İstihlâk.
İstéhlakçı : Müstehlik, tüketici.
İstéhlakédici : Tüketici, müstehlik.
İstéhlak deyeri (emteenin) : Malın kullanma değeri, malın istihlak değeri.
İstéhlak etmek : İstihlak etmek, tüketmek.
İstéhlak koopérasiyası : Tüketim kooperatifi.
İstéhsal *(Ar.)* : İstihsal, üretim.
İstéhsal élemek (etmek) : İstihsal etmek, üretmek.
İstéhsalat *(Ar.)* : İstihsal, üretim.
İstéhsalatçı : Müstahsil, üretici.

İstéhsalçı : Müstahsil, üretici.
İstéhsal élemek (etmek) : 1. Elde etmek. 2. üretmek.
İstéhsal gücü : Üretim hacmi, üretim gücü.
İstéhsal güvveleri : Üreticiler, müstahsil, üretim güçleri.
İstéhsal müessisesi : Üretim tesisleri.
İstéhsal münasibetleri : Üretim ilişkileri.
İstéhsal vasiteleri : Üretim araçları.
İstéhsal zayı : Üretimde düşüş.
İstéhza *(Ar.)* : İstihza.
İstéhzaédici : Müstehzî, alaycı.
İstéhza élemek (etmek) : İstihza etmek, alaya almak.
İstéhzalı : Müstehzî, alaycı.
İstéhzaya goymag : Alaya almak, sarakaya almak.
İstéhzaya salmag : Tefe koymak, tefe koyup çalmak.
İstéhzayana *(Ar. Far.)* : Alaylı, alaycı.
İstek : İstek, arzu.
İstekan *(Rus.)* : Bardak.
İstekli : 1. Sevgili. 2. Aziz, muhterem.
İsteklilik : Sevilme, istenilme.
İsteksiz : 1. Gönülsüz, isteksiz. 2. Sevgisiz.
İsteksizlik : 1. Gönülsüzlük, isteksizlik. 2. Sevgisizlik.
İsté'mal *(Ar.)* : İstimal.
İsté'mal etmek : İstimal etmek.
İsté'mal olunmag (édilmek) : Kullanılmak.
İstemeli : Sevimli, cazibeli.
İstemez ki : Hiç olmazsa.
İster : İster, gerek, ha.
İsterik *(Yun.)* : İsterik, histerik.
İstérika *(Yun.)* : Sinir kirizi, sinir buhranı.
İstériya : İsteri, histeri.
İstériyalı : İsterik, histerik.
İster ki : 1. İsterse. 2. Gerekirse.
İstesiniz : İsterseniz.
İsteye-istemeye, ister-istemez : İster istemez.
İsteyine çatmag : Muradına ermek.
İsti : 1. Sıcak, kızgın. 2. Ateş, hararet. 3. Yakıcı (güneş). 4. Sıcak tutan (elbise vb.). 5. mec. Sıcak, samimî.
İstiadam : Munis adam, sevimli kimse, sıcakkanlı adam.
İsti basmag : Sıkıntı basmak, yere geçmek, mahcup olmak.
İstibdad *(Ar.)* : İstibdat.
İstibdadçı : İstibdatçı, müstebit, despot.
İstice : 1. Sıcacık. 2. mec. Rahat, elverişli.
İsti çalmag : Sıkıntı basmak, yere geçmek, mahcup olmak.
İstid'a, İstida *(Ar.)* : 1. İstek, dilek. 2. Dua, yakarış. 3. dilekçe, istidâ.
İstiden genişlenme : Genleşme, hacimce büyüme.
İstifade *(Ar.)* : İstifâde.
İstifade aparmag : Faydalanmak, istifade etmek.
İstifade élemek (etmek) : 1. Faydalanmak. 2. Kullanmak.
İstifadelenme : Faydalanma.
İtifadelenmek : Faydalanmak.
İstifadeli : Faydalı, yararlı.
İstifadelik : Kullanılabilir, kullanılır (şey).
İstifadesiz : Faydasız, yararsız, kullanışsız.
İstifade vérmek : Fayda vermek, faydası dokunmak, faydası olmak.
İstifadeye vérilmek : Hizmete sokulmak, hizmete sunulmak.
İstifrag *(Ar.)* : İstifrağ, kusma.
İstifrağ élemek (etmek) : Kusmak, istifrağ etmek.
İstigamet *(Ar.)* : İstikamet, yön.
İstigamet almag (götürmek) : Yönelmek, gitmek.
İstigamet göstermek (vérmek) : Yönlendirmek, yol göstermek.
İstigametlendirici : 1. Kılavuz, rehber. 2. mec. Teşkilatçı, önder.
İstigametlendiricilik : Öncülük, kılavuzluk, önderlik.
İstigametlendirilmek : Yönlendirilmek.
İstigametlendirmek : 1. Yöneltmek, çevirmek. 2. Yönlendirmek.
İstigametlenmek : 1. Yönelmek, gitmek. 2. mec. Düzene sokulmak.
İstigametli : 1. Yönelik, müteveccih. 2. mec. Azimli, kararlı.

İstigametsiz : İstikameti belirsiz, istikameti, meçhul.
İstigametvérici : 1. Kılavuz, rehber. 2. mec. Öncü, önder.
İstiganlı : Sıcakkanlı.
İstiganlılıg : 1. Sıcakkanlılık. 2. Delikanlılık, şamata.
İstiğbal *(Ar.)* : 1. İstikbal. 2. Gelecek zaman kipi.
İstiğbalçı : Karşılayıcı (misafiri).
İstiğbale çıhmag : İstikbal etmek, karşılamak (misafiri).
İstiğbal élemek (etmek) : İstikbal etmek.
İstiğlal *(Ar.)* : İstiklâl.
İstiğlaliyyet *(Ar.)* : 1. İstiklâl. 2. mec. Hürriyet, serbestlik.
İstiğlaliyyetperver *(Ar. Far.)* : Hamiyetli, vatanperver.
İstiğlaliyyetperverlik : Hamiyet, vatanperverlik.
İstiğraz *(Ar.)* : İstikraz.
İstiğraz veregesi : Devlet tahvilleri.
İstigurşag : Sıcak kuşak.
İstiğfar *(Ar.)* : İstiğfar.
İstiğfar gılmag : İstiğfar etmek.
İstihale *(Ar.)* : İstihâle.
İstihana : Sıcak oda; sera.
İstihare *(Ar.)* : İstihâre.
İstihare açmag (élemek, etmek, étdirmek) : İstihareye yatmak.
İstihdam *(Ar.)* : İstihdam.
İstihrac *(Ar.)* : İstihraç.
İstihrac etmek : İstihraç etmek.
İsti-isti : 1. Sıcak sıcak, soğumadan. 2. mec. Hemen, sıcağı-sıcağına.
İstikéçiren : Isıl.
İstikéçirme : Isı iletkenliği.
İstiköynek : Sıcak gömlek.
İstil : 1. Gölek, gölcük, havuz. 2. Funt, libre (400 gramlık ağırlık birimi).
İstila *(Ar.)* : İstilâ.
İstila élemek (etmek) : İstilâ etmek.
İstilaçı : İstilâcı, yayılımcı.
İstilaçılıg : İşgalcilik, yayılımcılık, emperyalizm.
İstilah *(Ar.)* : Istılah.
İstilemek : Isıtmak.
İstilendirilmek : Isıtılmak.
İstilendirmek : Isıtmak, ısındırmak.
İstilendirtmek : Isıtmak, ısındırmak.
İstilenmek : Isınmak.
İstileşdirilmek : Isıtılmak.
İstileşdirmek : Isıtmak, ısındırmak.
İstileşmek : Isınmak.
İstiletmek : Isıtmak, ısındırmak.
İstilik : 1. Sıcaklık. 2. Hummâ. 3. Sıtma.
İstilik basmag (gelmek) : Hararet basmak.
İstilikdaşıyıcı : Isı iletici.
İstilikgızdırması : Sıcak çarpması.
İstilikizolyası : Isı izolasyonu, ısı yalıtkanlığı.
İstilikkéçiren : Isı iletici.
İstilikkéçirme : ısı iletkenliği.
İstilikötürme : ısı iletme.
İstiliktöredici : Kalorifer.
İstiliktöredicilik : Isı üretme.
İstiliktöretme : Isı üretme, enerji üretimi.
İstilikvérimi : Kalori değeri.
İstinad *(Ar.)* : İstinat.
İstinad élemek (etmek) : İstinat etmek.
İstinadgah *(Ar. Far.)* : İstinatgâh.
İstincag : Çıplak.
İstintag *(Ar.)* : İstintak.
İstintaggı : Müstantik.
İstintag élemek (etmek) : İstintak etmek, sorguya çekmek.
İstintag olunmag : Sorgulanmak, ifadesi alınmak.
İstiot : 1. Isıot, biber. 2. Karabiber. 3. mec. Hırs, öfke.
İstiot dadmag : Kara günler geçirmek, acı günler geçirmek.
İstiotgabı : Biberlik, biber kutusu.
İstiotlama : Biberleme.
İstiotlamag : Biberlemek.
İstiotlanmag : Biber serpilmek, biber katılmak.
İstiotlanmış : Biberli.
İstiotlu : Biberli.
İstiotlug : Biberlik (bostan).

İstiölçen : Isıölçer, termometre.
İstirahet *(Ar.)* : İstirahat.
İstirahetcil : Zevkine düşkün, boş, avare, haylaz.
İstirahetcil adam : Haylaz adam, avare adam.
İstirahetcillik : Zevkine düşkünlük, avarelik, haylazlık.
İstirahetçi : tatilci, misafir (bir yerde tatil geçiren).
İstirahet élemek (etmek) : İstirahat etmek.
İstirahet évi : 1. Sanatoryum. 2. Dinlenme yeri.
İstirahet günü : Tatil günü.
İstirahetgabağı : Tatil öncesi.
İstirahetgah *(Ar. Far.)* : Dinlenme evi, istirahatgâh.
İstirahethana *(Ar. Far.)* : Dinlenme evi.
İstirahetlenmek : Dinlenmek.
İstirahetli : Rahat, zinde, huzurlu.
İstirahetlik : Rahatlık, huzur.
İstirahetsizlik : Rahatsızlık, yorgunluk.
İstisga *(Ar.)* : Sıska, istiska (hastalık).
İstismar *(Ar.)* : İstismâr.
İstismarçı : İstismarcı, sömürücü.
İstismarçılıg : İstismarcılık, sömürücülük.
İstismara vérilmek : İşletmeye vérilmek, hizmete sunulmak.
İstismar élemek (etmek) : İstismar etmek, sömürmek.
İstismar olunmag : İstismar edilmek, sömürülmek.
İstisna *(Ar.)* : İstisnâ.
İstisna élemek (etmek) : İhraç etmek, çıkarmak, dâhil etmemek.
İstisna etmemek : Çıkarmamak, dâhil etmek, ayırmamak.
İstisnalıg : İstisnaî durum.
İsti-soyug : 1. Sıcak ve soğuk. 2. mec. İyi kötü, müsbet menfi, bütün şartlar.
İsti-soyug dadmag (görmek) : Feleğin çemberinden geçmek.
İstisu : 1. Sıcak su, kaplıca, ılıca. 2. İstisu (Azerbaycanda bir kaplıca adı).
İstişitillik : Çiçek serası, sera.
İstitöretme : Isı üretme, ısı gücü, termik enerji.
İstivurma : Sıcak çarpma, güneş çarpması.
İstiyedavamlı : Sıcağa dayanıklı.
İstiyedavamlılıg : Sıcağa, dayanıklılık, ısıya tahammül.
İsti yér : Sıcak yer.
İstoriografiya : 1. Tarihçilik. 2. Kronik, vakayiname.
İsvéç : İsveç.
İsvéçce : İsveççe.
İsvéçli : İsveçli.
İsvéçre : İsviçre.
İsvéçreli : İsviçreli.
İş : 1. İş. 2. Mahkame tahkikatı. 3. Senetler. 4. Eser.
İş açmag : 1. Başlamak. 2. mec. İş açmak.
İş adamı : İş sever, işine düşkün.
İşan : Molla, ahund, imam.
İş aparmag : İş yapmak, çalışmak.
İşar : Mana, anlam.
İşarantı, işartı : Işıltı.
İşarası : İş zamanı, çalışırken, iş saatinde.
İşare *(Ar.)* : İşaret.
İşareanlayan : Arif, varışlı.
İşareçi : İşaretçi.
İşare élemek (etmek, vérmek) : İşaret vermek.
İşare evezliyi : İşaret zamiri.
İşareleme : İşaretleme.
İşarelemek : İşaretlemek.
İşarelenmek : İşaretlenmek.
İşareli : 1. İşaretli. 2. mec. Kinayeli.
İşaresiz : İşaretsiz.
İşare vérmek : Sinyal vermek.
İşare vurmag : İma etmek.
İşareye bend olmag : Bir işaretine bakmak.
İşarma : Işıldama.
İşarmag : 1. Pırıldamak, ışıldamak. 2. Işık sızmak.
İşarmah : Islanmak.
İşartmag : 1. Işıldatmak, parıldatmak. 2. mec. Teşvik, etmek, cesaretlendirmek. 3. mec. Bilgilendirmek, aydınlatmak.

İş aşırmag : Kolaylık göstermek, hizmette bulunmak.
İşba *(Ar.)* : Dopdolu, lebalep.
İşbacaran, İşbilen : Mahir, usta, işbilir, işinin ehli, işgüzar.
İşba élemek (etmek) : Doyurmak.
İşba olmag : Doymak.
İş başına kéçmek : İş başı yapmak.
İş başında : İş yaparken, iş saatinde.
İş başında olmag : Yönetici olmak.
İşbaz : Çalışır görünen, göz boyayan, olçum.
İşbazlıg : İşgüzarlık, çalışır görünme, göz boyama.
İşbe : Küncü yığını.
İşbölen : İş bölümü yapan, iş dağıtan, iş taksim eden.
İş burasında (dır)ki : Mesele şu ki.
İş canın cövheridir : Canın mücevheri iştir.
İş çıhartmag : İş çıkarmak.
İşcil : Çalışkan, işgüzar, becerikli.
İşcillik : Çalışkanlık, maharet, işgüzarlık.
İş çıhmag : 1. Beklenmedik durum olmak. 2. İşe yaramak, yararlı olmak.
İşçi arı : Bal arısı.
İşçi güvvesi : İşçi, amele.
İşçi-kendli : İşçi köylü.
İşdek : 1. Dalavere, madrabazlık. 2. İş.
İşden boyun gaçır(t)mag : İşten kaçmak, kaytarmak.
İşden çıhıb : Üç kâğıtçı, dalavereci.
İşden düşmek : Eskimek, yıpranmak.
İşden(işinden) goymag : İş yaptırmamak.
İşdendüşme : Müstamel, eski.
İşdendüşmüş : Yorgun, bitkin.
İşdi : Belki de, ola ki.
İşdih : İşlik, gömlek.
İşdir : Eğer, şayet, belki.
İş düzelmek : İş yoluna girmek, durum iyileşmek.
İşe can vérmemek : İşe sıkı sarılmamak.
İşedüzelme : İş bulma.
İşe can yandırmag : Samimî çalışmak, kendini işe vermek.
İşe düşmek : 1. Çalışmak, işlemek. 2. Başına bir iş gelmek.
İşe çıhmag : İşe çıkmak.
İşe düzelmek : İşe girmek.
İşe düzeltmek : İşe yerleştirmek, birine iş bulmak, işe sokmak.
İşe gahılmag : İşe yumulmak, kendini işe vermek.
İşe garışmag : İşe karışmak, burnunu sokmak.
İşe gelmek : Faydalı olmak, işe yaramak.
İşegelen : İşe yarar, işe yarayan.
İşe girişmek (gapılmag, girmek) : İşe koyulmak, işe yumulmak, ciddî çalışmak.
İşegiyabibahma : Gıyap kararı.
İşemek : 1. İdrar, sidik. 2. İşemek.
İşemuzd : Gündelik ücret, yevmiye.
İşemuzdçulug : Yevmiyecilik, gündelikçilik.
İşe per gatmag (vurmag) : İşi engellemek, işi bozmak.
İşe salınag : 1. Kullanmağa başlamak. 2. mec. Oyuna getirmek.
İşesalma : Fırlatma (roket vb. için).
İşe soyug bahmag : İhmalkârlık etmek, işi savsaklamak.
İşe tapşırmag : İşe yollamak, görevlendirmek.
İşe tul vérmek : İşi geciktirmek, işi uzatmak.
İşe (bir işe) yapışmag : İşe dört elle sarılmak.
İşe yaramag (kéçmek) : İşe yaramak, elverişli olmak.
İşeyarar(lı) : Faydalı, yararlı, elverişli.
İşeyararlılıg : Uygunluk, elverişlilik.
İşeyarayan : Uygun, elverişli.
İşgalamag : Silkelemek.
İşge : İnce.
İşgelmek : İncelmek.
İşgence : İşkence.
İşgence etmek (vérmek) : İşkence etmek, işkence yapmak.
İşgenceli : Dayanılmaz, tahammülfersa.

İşgene *(Far.)* : Et suyu, konsome.
İşgırmag : Hıçkırmak.
İşgırtı : Hıçkırık.
İşgil, İşkil : 1. Sürgü, tırkaz. 2. Kulak çivisi. 3. Gömüldürük (boyunduruk için). 4. Zan, şüphe. 5. mec. Kurnazlık. 6. mec. Yetersizlik, eksiklik.
İşgilbaz : Düzenbaz, düzenci.
İşgile düşmek : Zorda kalmak, engellenmek.
İşgile salmag : Zora sokmak, engellemek.
İşgilleme : 1. Gömüldürük takma (boyunduruğa). 2. Engelleme.
İşgillemek, İşkillemek : 1. Çengellemek, tırkazlamak. 2. mec.Engellemek.
İşgilli, İşkilli : 1. Çengelli, sürgülü. 2. İşkilli, süpheli. 3. Güç, zor.
İşgil olmag (töretmek) : Engel olmak, engel çıkarmak.
İş-güc : İş güç.
İşden-gücden élemek : İşinden etmek.
İşden-gücden olmag : İşten güçten kalmak.
İşe-güce yaramag : Yardımı dokunmak, faydası olmak.
İş güvvesi : İş gücü.
İşgüzarlıg : İşgüzarlık.
İşğal *(Ar.)* : İşgal.
İşğalçı : İşgalci, müstevlî.
İşğalçılıg : İşgalcilik.
İş héyvanı : İş hayvanı.
İşıg : Işık.
İşıg almag : 1. Nurlanmak. 2. mec. İlham almak.
İşıgdan düşmek : 1. Işığı azalmak. 2. Göz zayıflamak.
İşıgdan gorhan : Işıktan korkan.
İşıgdangorhma : Fotofobi, ışık korkusu.
İşıggoşan : Çevirgi, tokmak.
İşıg gelmek : Işık vermek, ışık saçmak.
İşıg olmag : Işımak, aydınlanmak.
İşıg saçmag : Işık saçmak.
İşıg salmag : 1. Işıklandırmak, aydınlatmak. 2. mec. Saçmak, yaymak.
İşıghaişıg(da) : Tan vakti.
İşığili : Işık yılı.
İşıg-kölge : Açık koyu.
İşıglandırıcı : 1. Projektör. 2. Aydınlatıcı.
İşıglandırılma : Işıklandırılma.
İşıglandırılmag : 1. Işıklandırılmak. 2. mec. Açıklanmak, şerh edilmek.
İşıglandırmag : 1. Işıklandırmak. 2. mec. Aydınlatmak, tenvir etmek, bilgilendirmek. 3. mec. Coşturmak.
İşıglanma : 1. Gazışı. 2. Tan, şafak.
İşıglanmag : 1. Işımak, ışıklanmak. 2. Ağarmak (tan). 3. mec. Coşmak, neşelenmek, gözleri parlamak.
İşıglaşmag : 1. Işımak, ışıklanmak. 2. Tan ağarmak.
İşıglatmag : Işıklandırmak.
İşıglı : 1. Parlak. 2. Aydınlık, aydın, ziyadar. 3. Açık (renk). 4. Berrak, duru (su vb.). 5. mec. Mesut, nurlu. 6. mec. Aydın açık (zihin, kafa, fikir vb.). 7. mec. İyi, asil.
İşıglı dünya : Yer yüzü, âlem.
İşıglıg : 1. Parlaklık. 2. Temek. 3. Aydınlık. 4. mec. İlim, irfan.
İşıglığa çıhasan (çıhasınız) : Selametle! devletle! saadetle! bahtiyar ol!
İşıglığa çıhmag : 1. Aydınlık yere çıkmak. 2. mec. Uygarlaşmak, medenîleşmek. 3. mec. Mutlu olmak.
İşıg müalicesi : Radyoterapi, ışıkla tedavi.
İşıgotu : Işık otu (dağlık, çimenlik ve otlu yerlerde biten çok yıllık bitki).
İşıgséli : Işık akısı.
İşıgölçen : Fotometre, ışıkölçer.
İşıgsaçan : 1. Işıklı, gazışı. 2. mec. Feyizli, nurlu.
İşıgséven(ler) : Işıktan hoşlanan bitkiler, ışıkçıl.
İşıgsız : 1. Işıksız, karanlık. 2. mec. Cansız, ölgün, zayıf. 3. mec. Cahil, bilgisiz.
İşıgsızlıg : 1. Işıksızlık, ışık yokluğu. 2. mec. Cehalet.
İşıg signalı : Işıklı işaret, ışık sinyalı.
İşıg sür'eti : Işık hızı.

İşıgsüzgeci : Süzek, renk filtresi.
İşıgşiddeti : Işık şiddeti.
İşıgucu, İşıgyéri : Umut, ümit.
İşıg üzü görmemek : Kapalı yerde kalmak, güneş yüzü görmemek.
İşıg üzüne hesret galmag : Işıktan mahrum kalmak, ışık yüzü görmemek.
İşıgvérici : 1. Projektör. 2. Işık saçan.
İşığadavamlı : Solmaz.
İşığadavamlılıg : Solmazlık, ışığa dayanıklılık.
İşığahessas : Işığa karşı duygun.
İşığahessaslıg : Işık duyarlığı.
İşığıngayıtması : Yansı, ışık yansıması.
İşığınsınması : Işık kırılması, kırılma.
İşığlığ : Pencere.
İşıldaböcek : Ateş böceği.
İşıldağuş : Ateş böceği.
İşıldaguyrug : Serçe türü (parlak ve kırmızı kuyruğu olan).
İşıldamag : Işıldamak.
İşıldatmag : İşıldatmak.
İşıldayan : İşıldak.
İşıldayanböcek : Ateş böceği.
İşıl-işıl-İşildamag (parlamag, parıldamag) : Işıl ışıl parlamak.
İşıltı : Işıltı.
İşıltı gelmek : Işık görünmek.
İşıltılı : Işıltılı.
İşım-işım işarmag : Işıl ışıl parlamak.
İşi ahsamag : İşi aksamak.
İşi ahsatmag : İşi aksatmak.
İşi düyüne düşmek : İşi zorlaşmak.
İşini-gücünü burahmag : İşten güçten kalmak.
İşildouz : Ateş böceği.
İşi yéritmek : Başarmak, muvaffak olmak.
İşirgan, İşırgan : Dişotu, kedibaşı, kediyüzü.
İşi avand olmag : İşleri iyi gitmek.
İşi düz getirmek : İşi iyi gitmek, başarılı olmak.
İşi düz getirmemek : İşi kötü gitmek, başarısız olmak.
İşi düz olmag : İşi yolunda olmak, pürüzle karşılaşmamak.
İşi eyilmek : İşi bozulmak.
İşi eymek : İşi bozmak.
İşi gatışmag (pırtlaşmag) : İşi karışmak, işi zorlaşmak.
İşi getirmek (tutmag) : Şanslı olmak.
İşi müşküle düşmek : İşi zorlaşmak.
İşi olmamag : 1. Karışmamak, dokunmamak. 2. Sevmemek, hoşlanmamak.
İşi sahmanlamag : İşi düzene koymak.
İşi şulug (fırıg) olmag : Hayatı tehlikede olmak.
İşi yaş olmag : Tehlikede olmak.
İşin gabağına kötük itelemek : Arabanın tekerine taş koymak, güçlük çıkarmak.
İşin avand olsun : İşin rast gitsin!
İşin iç üzü : İşin iç yüzü.
İşin içinden çıhmag : İşin içinden sıyrılmak.
İşin(iz) olmasın : Dokunma(yın), karışma(yın).
İşin ucunu (çemini) tapmag : İşin kolayını bulmak.
İşin üstünde olmag : İşi idare etmek, işin başında olmak.
İşini gatmag (bitirmek) : Öldürmek.
İşini gör, İşine var, İşinde ol : İşine bak!
İşini görmek : Tesirini göstermek, tesir etmek.
İşini möhkem tutmag : İşini sağlam tutmak.
İşinin üstü açılmag : Foyası meydana çıkmak.
İşkaf : Komot, komodin.
İşke : İnce, zayıf, sıska.
İşkenme, İşkembe *(Far.)* : İşkembe.
İş kesilmek (vérilmek) : Cezaya çarptırılmak.
İş kesmek, İş vérmek : Ceza vermek, cezalandırmak, cezaya çarptırmak.
İşkil : 1. Çengel. 2. mec. Hile. 3. mec. Güçlük, zorluk.
İşkilden çıhmag : Sıkıntıdan kurtulmak.
İşkile düşmek : Dara düşmek, sıkıntıya düşmek.
İşkile salmag : Tongaya bastırmak, tuzağa düşürmek, faka bastırmak.

İşkillemek : Çengellemek.
İşkilli : 1. Tırkazlı, sürgülü. 2. İşkilli. 3. Güç, zor, müşkül.
İşledici : 1. Çalıştırıcı, işletici. 2. Müshil.
İşledilme : 1. Kullanılma, istifade. 2. İshal.
İşledilmek : 1. Çalıştırılmak. 2. Sarfedilmek, kullanılmak. 3. Harcanmak, tüketilmek, bitirilmek. 4. İş yaptırılmak. 5. Müshil verilmek, bağırsakları yumuşatılmak.
İşledilme yéri : Kullanma yeri.
İşlek : 1. İşlek. 2. Faydalı, yararlı. 3. Sağlam, çalışır vaziyette. 4. mec. Dolap, dümen. 5. mec. İş, amel.
İşlek mal : İş hayvanı.
İşlenilmiş vaht : Harcanmış zaman, kullanılmış vakit.
İşleme : İşleme.
İşlenme : İşlem, işleme.
İşlenmiş : 1. Müstamel, kullanılmış. 2. İşlemeli. 3. Mükemmel.
İşlerbaşı : Müsebbip.
İşletdirilmek : Çalıştırılmak.
İşletdirmek : Çalıştırmak, işletmek.
İşletme : 1. Çalıştırma, istifade. 2. Müshil.
İşletmek : 1. Çalıştırmak. 2. Kullanmak, yararlanmak. 3. Uygulamak, tatbik etmek. 4. Harcamak, sarfetmek. 5. Almak, içmek, kullanmak. 6. Kullanmak (dil, yazı, söz). 7. Amel olmak, ötürmek, ishal olmak. 8. Linet vermek, lavman yapmak.
İşletmeli : 1. Müshil. 2. Faydalı, yararlı, kullanılır.
İşli : 1. İş sahibi. 2. mec. Niyetli.
İşli-güclü : Becerikli, maharetli.
İşlik : Atölye.
İşli-péşeli : Becerikli, mahir.
İşmek : 1. Eşmek, kazmak. 2. Burmak, bükmek. 3. Sarmak (sigara). 4. Örmek, dokumak. 5. mec. Araştırmak, aramak. 6. İçmek.
İşmekli, Éşmekli : İşli.
İş paltarı : İş elbisesi.
İş-péşe : İş güç.
İşret *(Ar.)* : İşret.
İşret élemek (etmek) : Eğlenmek, âlem yapmak.
İşretli : Eğlenceli, neşeli.
İşséven : Çalışkan.
İşsiz : 1. İşsiz. 2. Hareketsiz.
İşsiz-gücsüz : İşsiz güçsüz.
İşsizlik müavineti : Sosyal yardım, işsizlik yardımı.
İşsiz-péşesiz : İşsiz güçsüz.
İşşeh : Şişek (koyun yavrusu).
İştah(a) *(Ar.)* : 1. İştah, iştiha. 2. mec. Arzu, istek, heves.
İştahaaçan : İştah açıcı, iştahlandırıcı.
İştaha açmag : 1. İştah açmak. 2. Heveslenmek.
İştahagetiren (getirici) : İştah açıcı.
İştahalandırma : İştahlandırma.
İştahalandırmag : İştahlandırmak.
İştahalanmag : İştahlanmak.
İştahalı : İştahlı.
İştahası açılmag : İştahı açılmak.
İştahası böyük olmag : İştahı kabarmak.
İştahası çekmek :İştahı çekmek, canı çekmek.
İştahası küsmek (bağlanmag, pozulmag, tutulmag) : İştahı kapanmak.
İştahasız : 1. İsteksiz. 2. İştahsız.
İştahasızlıg : İştahsızlık.
İştibah *(Ar.)* : Şüphe, şüphelenme.
İştibah doğurmag : Şüphe doğurmak.
İştibah etmek : Şüphe etmek, şüphelenmek.
İştibah ile, İştibahla : Şüpheyle.
İştibaha salmag : Şüphe uyandırmak, şüphelendirmek.
İştiha *(Ar.)* : 1. Hırs, tamah. 2. İştah.
İştihaaçan (getiren, getirici) : İştah verici.
İştihalandırmag : İştahlandırmak.
İştihalanmag : İştahlanmak.
İştihalı : İştahlı.
İştihası çekmek : Canı çekmek.
İştihası küsmek, tutulmag, pozulmag, bağlanmag : İştahı kapanmak.
İştihasız : İştahsız.
İştihasızlıg : İştahsızlık.

İştirak *(Ar.)* : iştirâk.
İştirakçı : İştirakçi.
İştirakçılar : Suç ortakları.
İştirakçılıg : Müşareket.
İştirak élemek (etmek) : İştirak etmek.
İştiyag *(Ar.)* : İştiyak.
İştiyaga düşmek : Heveslenmek.
İştiyag(ını) çekmek : İştiyak duymak.
İştüh, İştuk, İştük, İştok : Yalan, dedikodu, uydurma.
İş vahtı : İş saati.
İşve *(Far.)* : İşve.
İşvebaz, İşvekar, İşveli *(Far.)* : 1. Yosma. 2. Cilveli, nazlı, işveli.
İşvebazlıg, İşvekarlıg : Yosmalık.
İşvekarane *(Far.)* : Kırıtarak, nazlı nazlı.
İşve satmag (vérmek) : Kırıtmak, nazlanmak.
İt : İt, köpek.
İt abrında : Dağınık kılıklı, düzensiz kıyafetli.
İtaet *(Ar.)* : İtaat.
İtaetçi : İtaatkâr.
İtaetde durmamag : Söz dinlememek, saygısız olmak.
İtaetde olmag : Sakalı ele vermek, dizginlerini başkasının eline vermek.
İtaetden çıhmag : İtaatsiz olmak, boyun eğmemek, söz dinlememek.
İtaet élemek (etmek) : itaat etmek.
İtaet gılmag : İtaat etmek.
İtaetkar *(Ar. Far.)* : İtaatli.
İtaetkarcasına : Saygıyla, hürmetle, baş eğerek.
İtaetkarlıg, İtaetlilik : İtaat, inkıyat, boyun eğme.
İtaetle : Saygıyla, hürmetle, baş eğerek.
İtaetli : İtaatli.
İtaetsiz : İtaatsiz.
İtaetsizlik : İtaatsizlik.
İtaetsizlik etmek (göstermek) : İtaatsizlik etmek.
İtaliya : İtalya.
İtaliyalı : İtalyan.
İtalyan : İtalyan.
İtalyançılıg : İtalyan üslubu (opere için).
İt aparan olsun : Köpek yesin! (nefret).
İtarısı : At sineği.
İtbalığı : Köpek balığı.
İt-bat düşmek : Kaybolmak, yitmek.
İt-bat élemek : Kaybetmek, yitirmek.
İt-bat olmag : Kaybolmak, yok olmak.
İtbaz : Köpek terbiyecisi, bavcı.
İtbazlıg : Köpek terbiyesi, bav.
İtboğan : Çiğdem.
İtburnu, Hemersin : İt burnu.
İtcanlı : Tahammüllü, dayanıklı.
İtçi : Bavcı; köpek besleyen.
İtçilik : Bav; köpek besleme.
İtdamı : 1. Köpek ahırı. 2. mec. Loş yer.
İtden esgik etmek, İtden biabır etmek : İt götüne sokmak, itin kıçına sokmak.
İtdirseyi : İt dirseği, arpacık.
İtebahan : Bavcı.
İte bah gaysavadan pay umar : İte bak, kavurmadan pay umar, haddini bilmez.
İte dönmek : Öfkelenmek, sinirlenmek.
İteleşme : İtişme, izdiham.
İteleşmek : İtişmek.
İteleyici : İtici, iğrenç, tiksindirici.
İtge : Şahin, atmaca.
İtgılıg : Geçimsiz, huysuz, şirret.
İtgırdı : Kavga, gürültü, kargaşalık.
İtgırdı salmag : Karışıklık çıkarmak.
İt götüne sohmag : İtin götüne sokmak, itin kıçına sokmak.
İt guduranda dört terefini gapar : Kudurmuş it etrafına saldırır.
İt-gurd : Baldırı çıplaklar, it sürüsü.
İt günü çekmek : Sıkıntı çekmek.
İt gününde (diriliyinde, kökünde) : 1. Yorgun, argın, bitkin. 2. Pis vaziyette, pasaklı halde.
İt gününde yaşamag : Perişan yaşamak, berbat yaşamak.
İt gününe düşmek : Felâkete uğramak, sıkıntıya düşmek.
İthiyarı : Acı hıyar, it hıyarı.

İt hürer, karvan kéçer : İt ürür kervan yürür.
İti : 1. Keskin. 2. Sivri. 3. Süratli, hızlı, çabuk. 4. mec. İğneli, dokunaklı. 5. mec. Sert. 6. mec. Zeyrek, kavrayışlı. 7. mec. Dağ.
İtiaddımlarla : Hızlı adımlarla.
İtiahan : Hızlı akan.
İtibahşlı : Sert bakışlı.
İtibıçag : Keskin bıçak.
İtib-batmag, İtib-gétmek : Yitip gitmek, kaybolmak.
İtibucaglı : Dar açılı, sivri köşeli (geometrik şekil).
İtiburun : Gaga burunlu, sivri burunlu.
İtibuynuz(lu) : Sivri boynuz(lu).
İtice : Sivrice.
İtidemir : Işkı.
İtidırnaglı : Sivri tırnaklı.
İtidimdik : Sivri gagalı.
İtidiş : Sivri diş.
İtidişli : Sivri dişli; keskin dişli.
İtigéden : 1. Ayağına çabuk, hızlı yürüyen. 2. Ekspres.
İti gétmek : Hızlı gitmek.
İtigören : Keskin gözlü, gözü keskin, iyi gören.
İtigöz, İtigözlü : 1. Gözü keskin, keskin gözlü. 2. Ustura bakışlı. 3. mec. Dikkatli.
İtigözlük, İtigözlülük : Göz keskinliği, keskin gözlülük.
İtih : Yitik.
İtik, İtki : 1. Yitik. 2. Zarar, ziyan. 3. mec. Kayıp, ölüm.
İtikçi : Arayıcı (kimse).
İtikli : Yitiği olan, kayıp sahibi.
İtil, İtil cehenneme : Defol! cehennem ol!
İtilelek : Sivri telek, teleke.
İtilemek : 1. Bilemek. 2. Sivriltmek. 3. mec. Fitlemek. 4. mec. Tesirini artırmak, güçlendirmek. 5. mec. Dağlamak.
İtilenmek : Bilenmek.
İtileşdirilmek:Bilenmek, keskinleştirilmek.
İtileşdirmek : Keskinleştirmek, sivriltmek.
İtileşmek : 1. Keskinleşmek. 2. mec. Kızgınlaşmak (fırın). 3. mec. Gerginleşmek, kızışmak.
İtiletdirmek, İtiletmek : Biletmek.
İtileyici : Çarkçı, bileyici, zağcı.
İtilik : 1. Keskinlik. 2. Çabukluk, hızlılık. 3. mec. Zeyreklik. 4. mec. Güçlülük, tesir.
İt ilinde : Eskiden, geçmişte, fî tarihinde.
İtilmek : 1. Sıvışmak. 2. Keskinleşmek.
İtiltmek : Yitirtmek, kaybettirmek.
İtim : 1. Yitim, yitme. 2. Unutkanlık.
İtim-ölüm : Büyük telefat.
İtin dilini bilir : Anasının gözü.
İtin dişi, motalın derisi : İt dişi, domuz derisi, atın eti itin dişi.
İtin götüne sohmag : İtin kıçına sokmak.
İtine tök : Bol bol, çok çok, sebil gibi.
İtin sözünü démek : Ağzına geleni söylemek.
İtiperli : Uzun kanatlı, uzun paletli.
İtirilmek : Yitirilmek, kaybedilmek.
İtirmeh : Söndürmek.
İtirmek : Yitirmek, kaybetmek.
İtirtmek, itirtdirmek : Yitirtmek, kaybettirmek.
İtiş, İtki : 1. Yitik, kayıp. 2. mec. Telefat. 3. mec. Ölüm. 4. mec. Zarar, ziyan.
İtiuc(lu) : Sivri uçlu, ucu sivri.
İtiyarpag(lı) : Çoban püskülü.
İtiye düşmek : Zarara uğramak.
İtiyi itmiş : Yitiği olan, kayıp sahibi.
İtkin : Yitik, kayıp.
İtkindüşme : Zayi, kayıp.
İtkin düşmek : 1. Kaybolmak, kayıplara karışmak. 2. Heder olmak, ziyan olmak.
İtkin gétmek : Kayıplara karışmak, sıvışmak, kaçmak, firar etmek.
İtkinlik : Yitiklik, yoksunluk, kayboluş.
İtkin olmag : Kaybolmak, yitmek.
İtkin salmag : Sürmek, sürgüne göndermek, nefyetmek.
İtkisiz : Kazasız belasız.
İtkökünde : 1. Pislik içinde, pasaklı. 2. Yorgun argın, bitkin.

İtkökünde yaşamag : Sefil yaşamak.
İtleşmek : 1. Atışmak, çekişmek. 2. dalaşmak, kapışmak.
İtle yoldaş ol, çomağı elinden yére goyma : Her işinde tedbiri elden bırakma.
İtle çıharmag (govmag) : İte kaka kovmak, tekme tokat uzaklaştırmak.
İtle (itnen) pişik kimi (dolanmag) : Kediyle köpek gibi geçinmek, hırlaşmak.
İtmam *(Ar.)* : İtmam.
İtmama yétirmek, İtmam vérmek (etmek) : İtmam etmek, bitirmek, tamamlamak.
İtmama yétmek, İtmama çatmag : Bitmek, tamamlanmak.
İtmek : Yitmek.
İtmil : Sivri.
İtmilçeyi : 1. At sineği. 2. mec. Yüzsüz.
İtmillemek : Sivriltmek.
İtmiş : Yitik, kayıp.
İtotu : Köpek otu, kara yer pırasası (Ballota nigra).
İtoynadan : Muzip, takılgan.
İtöyreden : Köpek terbiyecisi.
İtsarımsağı : Köpek soğanı, yaban sarımsağı, köpek sarımsağı.
İtsoğanı : Çiğdem, köpek soğanı, tükrükotu.
İt sözünü démek : Aşağılayıcı söz söylemek.
İttifag *(Ar.)* : 1. İttifak. 2. Vaka, hadise. 3. Tesadüf, rastlantı.
İttifagarası : Müttefikler arası, birlikler arası.
İttifağen *(Ar.)* : 1. İttiafakla. 2. Aniden, tesadüfen.
İttifaglararası : Müttefikler arası.
İttifaga girmek : İttifak etmek.
İttifag bağlamag : İttifak akdetmek.
İttifag düşmek : Fırsat düşmek.
İttifag düşmek (olmag) : Olmak, meydana gelmek, zuhur etmek.
İttifag éylemek : İttifak etmek.
İttihad *(Ar.)* : İttihat.
İttihadçı : İttihatçı.
İttihad etmek : İttihat etmek, birleşmek.
İttihaf *(Ar.)* : İthaf.
İttihaf élemek (etmek) : İthaf etmek.
İttiham *(Ar.)* : İtham.
İttihamçı : Savcı.
İttiham édilmek : Suçlanmak.
İttiham etmek (élemek) : İtham etmek.
İttihamkar *(Ar. Far.)* : İtham eden, suçlayan.
İttihamname *(Ar. Far.)* : İddianame.
İttikanı : Keçi boynuzu, harnup.
İttila *(Ar.)* : Ittıla.
İttila tapmag : Haber almak.
İttila vérmek : Haber vermek.
İttutan : Kıskaç (kalaycılar ve demirciler için).
İtüzümü : İt üzümü.
İtyatmaz : Pis, kirli, ahır gibi (yer, mekan), köpek bağlasan durmaz.
ityémez : İte atsan yemez, berbat.
İtyérişi : Hırsız adım.
İt yiyesin tanımır : İt sürüsü kadar, çok kalabalık.
İtyösünnü : Kirli, pis, murdar.
İt de gétdi, ip de gétdi : Her şey elden gitti.
İtden alıb ite vérmek : İtin kıçına sokmak.
İtin eblehi gaysavadan pay umar : Ebleh it kavurmadan pay umar, haddini bilmez.
İv : Ayrık çizgisi (saç için).
İvhallı : Seciyeli.
İvin, İvne : Kovcu.
İvrit : Yahudi.
İy : 1. Koku. 2. İğ.
İy almag : 1. Koku almak. 2. Farkına varmak.
İy aparmag : Kokusunu almak, farkına varmak.
İy basmag (götürmek) : Koku yayılmak.
İybilme : Koku alma, koklama.
İy burahmag : Pis kokmak, kokutmak.
İy(i) burnundan gétmemek : Hasretini çekmek, özlemek.
İycil : Burnu keskin, kokuya hassas.
İy çekmek : Koku almak, farkına varmak.
İyde : İğde.
İydeli : İğdelik, iğde ağaçları olan (yer).
İydelik : İğdelik, iğde bahçesi.

İyérarhiya *(Fr.)* : Hiyerarşi.
İyeşmek : Sözleşmek.
İy götürmek : Koku yayılmak, koku basmak.
İyham, Éyham : İham.
İyid : Yiğit.
İyidcesine : Yiğitçe.
İyidlenmek, İyidleşmek : Yiğitlenmek, yiğitleşmek.
İyidlik : Yiğitlik.
İyidlik göstermek : Yiğitlik etmek.
İyid öler adı galar : Yiğit ölür namı kalır.
İyimek, İylenmek : Kokuşmak, kokmak.
İyimiş : 1.Kokuşuk. 2. Aylandız, kokar ağaç.
İyir : Nilüfer.
İyirmi : Yirmi.
İyirmibéşlik : 1. Yirmibeşlik (para). 2. Yirmibeş numaralı. 3. Yirmibeş tane.
İyirmice : Yirmi kadar, ancak yirmi.
İyirmiğepiklik : Yirmilik.
İyirmigünlük : Yirmi günlük.
İyirmiillik : Yirmi yıllık, yirmi senelik.
İyirmi-iyirmi : Yirmişer.
İyirmilik : Yirmilik.
İyirmimertebe(li) : Yirmi kat(lı).
İyirminci : Yirminci.
İyitmek : 1. Kokutmak, kokuşturmak. 2. Koklatmak.
İyi tozu galmamag : İzi tozu kalmamak.
İylemek : 1. Koklamak. 2. mec. Kokusunu almak, kokusunu duymak, sezmek.
İylendirici : Kokuşuk.
İylendirme : Kokutma.
İylendirmek : Kokutmak.
İylenmek : Kokmak, kokuşmak.
İylenmiş : Kokuşuk.
İyleşme : Koklaşma.
İyleşmek : Koklaşmak.
İyletmek : 1. Kokutmak. 2. Koklatmak. 3. Osurmak, yellenmek.
İyli : 1. Kokulu. 2. Kokuşuk.
İylifıs : Kokak.
İylilik : Koku, rayiha.
İyme : Süzme yoğurt.
İyne : İğne.
İyne ağzından çıhmış : Yeni dikilmiş (elbise).
İyne batırana şiş (biz) batırmag : İğne batırana çuvaldız batırmak.
İyneburnu : Erik türü (kırmızı, tatlı ve sivri çekirdekli).
İynecik : İğnecik.
İyne çalmag (vurmag) : Dikiş dikmek.
İynedan : İğnedenlik.
İynediş : Keskin ve ince dişli (kimse).
İynedoğan : Doğan.
İynegabı : İğnedenlik.
İynegıyıh : Çuvaldız.
İynegözü : İğne deliği.
İyne ile gor gazımag : İnce iğneyle kuyu kazmak.
İyne itse tapılar : İğne düşse bulunur, her taraf gündüz gibi.
İyneleme : İğneleme.
İynelemek : 1. İğne batırmak. 2. İğne vurmak. 3. Dikmek, iğnelemek. 4. İliştirmek, iğne ile tutturmak. 5. mec. Hicvetmek.
İyneleme müalicesi : İğne vurma, şırıngalı tedavi.
İyneli : İğneli.
İynelih : İğnelik, iğnedenlik.
İyne salmağa (düşmeye) yér yohdur : İğne atsan yere düşmez.
İynesi tikiş tutmag : Muradına ermek, başarmak.
İyneşekilli : İğne görünümünde, iğneye benzer.
İyne ucu boyda : Minnacık.
İyne üste (üstünde) oturan kimi : Diken üstünde oturur gibi.
İynevarı : İğneye benzer, iğne biçiminde.
İyne vurmag : İğne vurmak.
İyneyarpag : İğne yaprak.
İyneyarpaglı : İğne yapraklı.
İyneyarpaglılar : İğne yapraklılar, kozalaklar.
İyneden sapa ğeder (kimi) : İğneden ipliğe kadar.
İyneye ğeder (kimi) : Her şeyi.

İyrenc : İğrenç.
İyrenclik : İğrençlik.
İyrendirici : 1. İğrenç. 2. Mide bulandırıcı.
İyrendirmek : İğrendirmek.
İyrenme : İğrenme.
İyrenmek : İğrenmek.
İyrenmeli : İğrenç.
İysiz : Kokusuz.
İysizlik : Kokusuzluk.
İy-toz : İz toz.
İyi-tozu galmamag : İzi tozu kalmamak.
İyi-tozu görünmemek : İzi tozu görünmemek.
İy tutmag : Kokuşmak.
İyul *(Lat.)* : Temmuz.
İyun *(Lat.)* : Haziran.
İyvarı : İğ gibi.
İy vérmek : 1. Kokmak, koku vermek. 2. Kokuşmak. 3. mec. Kinayeli olmak.
İz : İz.
İzafet *(Ar.)* : İzâfet.
İz açmag, İz burahmag : 1. Bir iz bırakmak. 2. Hafızasında kalmak.
İzafî *(Ar.)* : İzâfî.
İzafî deyer : Artık değer.
İzahat *(Ar.)* : İzâhât.
İz azdırmag : 1. İzlerini kaybettirmek. 2. Yanlış ifade vermek, saptırmak.
İzahatçı, İzahçı : 1. Yorumcu. 2. Bilgi verici (müzelerde, sergilerde) ziyaretçilere kılavuzluk eden kimse), uzman.
İzahatçılıg, İzahçılıg : Mütehassıslık, uzmanlık.
İzahat vérmek : İzahat vermek.
İzahédici : Açıklayıcı.
İzahédilmez : Anlaşılmaz, izahı imkânsız.
İzah élemek (etmek) : İzah etmek.
İzahlı : Açıklamalı, mufassal, ayrıntılı, tafsilâtlı.
İzahsız : tafsilâtsız.
İzahtaran : İzci, iz süren.
İzal(e) olmag : Yok olmak, ortadan kalkmak.
İz burahmag (açmag, salmag) : 1. Eser bırakmak, iz bırakmak. 2. Hafızasında kalmak.
İzçi : İzci.
İzdiham *(Ar.)* : İzdihâm.
İzdihamlı : Kalabalık, çok mevcutlu.
İzdihamlılıg : İzdiham, sıkışıklık.
İzdi-reğbetdi : Liyakatli.
İzdivac *(Ar.)* : İzdivaç.
İzdivac etmek : İzdivaç etmek, evlenmek.
İz-elamet, İz-eser :Eser, iz, kalıntı, işaret.
İz(i)-elameti galmamag (görünmemek, olmamag) : Yok olmak, izi silinmek.
İz(i)- eseri galmamag (görünmemek, olmamag) : İzi silinmek.
İzhar *(Ar.)* : İzhar.
İzhar élemek (etmek, gılmag) : İzhar etmek, açığa vurmak.
İzhari-nifret bildirmek (élemek, etmek) : Nefret etmek, nefretini bildirmek.
İzhari-teessüf etmek : Teessüfünü bildirmek, üzüntüsünü, bildirmek.
İzhari-teşekkür etmek : Teşekkürünü bildirmek.
İz itirmek : İzini kaybetmek.
İzi-tozu yoha çıhmag (Yoh olmag) : Yerinde yeller esmek.
İzini (izin) tutmag : İzlemek, izinden gitmek, izinden yürümek.
İz izlemek : İz sürmek.
İze düşmek : Yolunu bulmak, çareyi bulmak.
İzi itirilmek : İzi silinmek.
İzin almag : İzin almak.
İzince : Arkasından.
İzin vérmek : İzin vermek.
İzleme : Takip.
İzletdirmek : İzletmek.
İzleyici : 1. İzleyici. 2. İzci.
İzli : İşaretli, alâmetli.
İzohét *(Yun.)* : Eğri (hava basıncı, nem ve sıcaklıkla ilgili). İzoterm eğrisi.
İzole *(Fr.)* : İzole.
İzoleédici : Yalıtkan, izolâtör.
İzolyasiya *(Fr.)* : İzolâsyon, yalıtım, tecrit (teller, hastalar, bekarlar).
İzolyasiyalı : Yalıtılmış, izole edilmiş.
İzolyator *(Fr.)* : İzolâtör, yalıtkan.
İzomérler *(Yun.)* : İzomer.

İzotoplar *(Yun.)* : İzotop.
İzsiz : 1. İz bırakmayan. 2. Esersiz, hatırasız.
İzsiz-soragsız, İzsiz-tozsuz : İz bırakmayan.
İztapan, İztanıyan : İzci, keşşaf.
İztirab *(Ar.)* : Istırap.
İztirab çekmek (kéçirmek) : Azap çekmek, acı çekmek.
İztiraba düşmek : Telaşlanmak, endişelenmek.
İztiraba salmag : Telaşlandırmak, endişelendirmek.
İztirab etmek : 1. Telaşlandırmak, endişelendirmek. 2. Telaşlanmak.
İztirablı : Istıraplı; endişeli, telaşlı.
İztirar *(Ar.)* : Istırar.
İztirari *(Ar.)* : 1. Istırarî. 2. Fevrî. 3. İcbarî, ilzamî.
İz-toz : İz, belirli, eser.
İz-tozu galmamag (görünmemek, olmamag) : İzi silinmek, izi belirsiz olmak.
İzini-tozunu itirmek : 1. İz bırakmamak. 2. Delil bırakmamak.
İzzet *(Ar.)* : İzzet.
İzzeti-nefs : İzzetinefis.
İzzeti-şeref : Büyüklük, yücelik, ululuk, şeref, haysiyet.
İzzetli : Muhterem, muazzez, şerefli.

J

Jakét *(Fr.)* : Ceket.
Jale *(Far.)* : Jâle, çiy.
Jandarm *(Fr.)* : Jandarma kuvvetleri.
Janr *(Fr.)* : Tarz, üslup.
Janrist *(Fr.)* : Fotoğrafçı.
Jargon *(Fr.)* : Argo, lehçe.
Jasemin *(Fr.)* : Yasemin.
Javél suyu : Javel suyu.
Jélatin *(Fr.)* : Jelâtin.
Jélatinleşdirilmek : Jelatin kıvamı verilmek, pıhtılaştırılmak.
Jélatinleşmek : Jelatin kıvamını almak, pıhtılaşmak, pelteleşmek.
Jele, Jeli : Marmelat.
Jélonka *(Rus.)* : Varil.
Jélonkaçı : Varil işçisi, fıçıcı.
Jélonkaçılıg : Varil işçiliği, varilcilik.
Jénéral *(Fr.)* : General, paşa.
Jénéralisim *(Fr.)* : Başkomutanlık.
Jeng *(Far.)* : 1. Bakır oksidi. 2. Pas, küf. 3. Posa.
Jénşén *(Fr.)* : Jinsen, kök (şifalı bitkide), ginseng, sinseng.
Jést *(Fr.)* : Jest.
Jéton *(Fr.)* : Jeton.
Jilét *(Fr.)* : Yelek.
Jilétka *(Fr.)* : Yelek.
Jilétli : Yelekli.
Jilétlik : Yeleklik (kumaş).
Jirovka *(Rus.)* : Ciro.
Jmıh *(Rus.)* : Küspe, köftün.
Jmıh doğrayan : Küspe makinesi.
Jokéy *(İng.)* : Cokey.
Jonglyor *(Fr.)* : Hokkabaz.
Jonglyorlug : Hokkabazlık.
Julik *(Rus.)* : Cepçi, yankesici.
Juliklik : Cepçilik, yankesicilik.
Jurnal *(Fr.)* : 1. Dergi, mecmua. 2. Günlük, defter.
Jurnalist *(Fr.)* : Gazeteci.
Jurnalistik, Jurnalistlik : Gazetecilik.
Jurnalisitka *(Fr.)* : 1. Gazetecilik. 2. Basın.
Jüri *(Fr.)* : Jüri.

K

Kab : Kayalık uçurum.
Kabab *(Ar.)* : Kebap.
Kabab çekmek : Kebap dizmek.
Kababçı : Kebapçı.
Kababçılıg : Kebapçılık.
Kabab élemek (etmek) : 1. Kebap pişirmek. 2. mec. Acı çektirmek.
Kababhana *(Ar. Far.)* : Kebapçı dükkanı.
Kabablı : Kebaplı.
Kabablıg : Kebaplık.
Kabél *(Hol.)* : Kablo.
Kabél ahtaran : Kablo döşeyen.
Kabélçi : Kablocu.
Kabél düzen : Kablo saran.
Kabina, Kabine *(Fr.)* : Kabin.
Kabinét *(Fr.)* : 1. Oda. 2. Hükümet.
Kabinétçilik : Yalancı âlimlik.
Kabinét âlimi : Yalancı âlim.
Kabinét royalı : Piyano.
Kabinka *(Rus.)* : Kabin.
Kabotaj *(Fr.)* : Kabotaj.
Kabus *(Ar.)* : Kâbus.
Kadmium *(Lat.)* : Kadmium, kadmiyum.
Kadr *(Fr.)*:1. Kadro. 2. Sahne. 3. Muvazzaf.
Kadril *(Fr.)* : Kadril.
Kadr şöbesi : Kadro şubesi.
Kafé *(Fr.)* : Kahvehane.
Kafédra *(Yun.)* : 1. Kürsü. 2. Anabilim dalı.
Kafél *(Alm.)* : Çini.
Kafélçi : Çinici.
Kafélli : Çinili.
Kafer *(Ar.)* : Kâfir.
Kaféşantan *(Fr.)* : Pavyon.
Kafétériya *(İsp.)* : Kafeterya.
Kaftar : 1. Sırtlan. 2. mec. İhtiyar. 3. mec. Cadı.
Kaftarkus : 1. Okus fokus. 2. mec. İhtiyar.
Kaftarlamag : Kocamak.
Kaftarlıg : İhtiyarlık.
Kafur *(Ar.)* : Kâfûr.
Kafuryağı : Kâfuru.
Kagor : Kırmızı tatlı şarap.
Kağarmag, Kaharmag : Burkmak.
Kağız : Kağıt.
Kağızçeken : Kaplamacı.
Kağızçılıg : Bürokrasi.
Kağızgatlayan : Kırmacı.
Kağızı : İnce kabuklu.
Kağızpaylayan : Müvezzi.
Kağızlaşmag : Mektuplaşmak.
Kağızperest : Bürokrat, kırtasiyeci.
Kağıztiken : Klasör.
Kağıztorba : Kese kağıdı.
Kah, Kaha : Mağara, in.
Kahal, Kahıl *(Ar.)* : Tembel.
Kahalıg : Mağaralık.
Kahallıg, Kahıllıg : Tembellik.
Kaharlamag : Burkmak, bükmek.
Kahı : Marul.
Kahıllanmag : Tembelleşmek.
Kahıllıg etmek : Üşenmek.
Kahil : Tembel.
Kakil : Kâkül, sorguç, perçem.
Kâl : Olmamış.
Kala : 1. Damacana. 2. Pamuk kozası.
Kalac : Yumuşak ekmek.
Kalafa : 1. Harâbe. 2. Mağara, oyuk.
Kalafa ağızlı : Büyük ağızlı.
Kalafalıg : Harâbe, ören.
Kalafır : Kelepir.
Kalağayı : İpekli çarşaf.
Kalambur *(Fr.)* : Cinas.
Kalan : Zengin.
Kalava : Dere.
Kalba : Kerbelâ hacısı.
Kaléndar plan : Faaliyet planı.
Kaléydoskop (Yun.) : 1. Serpantin. 2. mec. Durmadan değişme (insan, hadise vb.).

Kalım : Başlık (para).
Kalınlıg : Koyuluk.
Kalış : 1. Hind darısı. 2. Soğan (yeşil).
Kalışlıg : Kamışlık.
Kalibr *(Fr.)* : Kalibre.
Kalibrlemek : Çap vermek; çap ölçmek, çaplamak.
Kalibrlenmek : Çapı ölçülmek; yoklanmak.
Kalirlenmiş : Çapı ayarlanmış.
Kalibrleyici : Çap ölçer, kalibrör.
Kalibrli : Kalibreli.
Kalibrölçen : Çap ölçer, kalibrör.
Kaligraf *(Fr.)* : Hattat, kaligraf.
Kaligrafik : Kaligrafik.
Kaligrafik hett : Güzel yazı, kaligrafi.
Kaligrafiya *(Fr.)* : Hattatlık, kaligrafi.
Kalium *(Lat.)* : Potasyum, alkali.
Kalium karbonat *(Lat.)* : Potas.
Kaliumlu : Alkalik, kalevi.
Kalka *(Fr.)* : 1. Saman kağıdı. 2. Kopya, sûret. 3. mec. Basma kalıp.
Kalkulyasiya *(Lat.)* : Hesaplama.
Kalkulyasiyaçı : Hesap memuru.
Kalkulyator *(Lat)* : Hesap memuru.
Kallac : Cömert.
Kallaşma : Kısılma (ses).
Kallaşmag : Kısılmak (ses).
Kallaşmış : Kısık (ses).
Kallayı : Ayvan.
Kallıg : 1. Hamlık. 2. Ahmaklık.
Kallıg etmek : Çiğlik etmek.
Kalorimétr *(Lat. Yun.)* : Isıölçer.
Kalorimétriya *(Lat. Yun.)* : Kalorimetri.
Kaloriya *(Lat.)* : Kalori.
Kaloriyalı : Kalorili.
Kaloriyalılıg : Kalori derecesi.
Kalséks *(Lat.)* : (CH2) 6N4 grip hapı.
Kal ses : Kısık ses.
Kalsium *(Lat.)* : Kalsiyum.
Kalta, sunergizi : Mineçiçeği.
Kalvil *(Fr.)* : Sarı elma.
Kamal *(Ar.)* : Kemal.
Kamal attéstatı : Olgunluk diploması.
Kamala çatmag : Olgunlaşmak.
Kamalı azmag : Delirmek.
Kamalınca : Yeterince.
Kamallanmag : Olgunlaşmak.
Kamallı : Akıllı.
Kamallılıg : Sağduyu, akıllılık.
Kamalsız : Edepsiz, terbiyesiz.
Kaman *(Far.)* : 1. Kemençe. 2. Yay.
Kamança *(Far.)* : Kemençe.
Kamançaçalan : Kemençeci.
Kamançaçı : Kemençeci.
Kamançaçılıg : Kemençecilik.
Kamançalan : Kemençeci.
Kamançı : Kemençeci.
Kamandar *(Far.)* : Kemankeş.
Kamandarlıg : Okçuluk (spor).
Kamane *(Far.)* : Kemane.
Kamanlı : Yaylı.
Kambağı : Yük ipi (at için), kancığa.
Kambala *(Fin.)* : Diplarya.
Kaméra *(Lat.)* : 1. Kamara. 2. Hücre. 3. Kamera. 4. İç lastiği.
Kaméra konsérti : Oda müziği konseri.
Kaméra köçürme : Filim çekme.
Kaméral işleme (işleri) : Laboratuvar tahlili.
Kamérayamayan : Vulkanizatör.
Kamérton *(Alm.)* : Diyapazon.
Kamfora *(Yun. Lat.)* : Kâfur, kâfuru.
Kamil *(Ar.)* : Kâmil.
Kamilce : Tam.
Kamilleşdirilmek : Olgunlaştırılmak.
Kamilleşdirmek : Olgunlaştırmak.
Kamilleşmek : Olgunlaşmak.
Kamillik : Olgunluk.
Kampaniya *(İtal.)* : 1. Kampanya. 2. Harp. 3. Manevra (gemi). 4. mec. Saldırı.
Kampaniyaçılıg : Düzensizlik (sosyal, ekonomik vb.).
Kamran *(Far.)* : Başarılı, mutlu.
Kamran élemek (etmek) : Mutlu etmek.
Kamranlıg : Mutluluk.
Kamsız : Ümitsiz, mahrum.
Kamsızlıg : Ümitsizlik, mahrumluk.
Kamvol *(Alm.)* : Taranmış, yün, penye.
Kamyab *(Far.)* : Bahtiyar.
Kamyablıg : Bahtiyarlık.

Kanalizasiya *(Fr.)* : Kanalizasyon, lağım.
Kanalizasiyaçı : Lağımcı.
Kanalizasiyalı : Kanalizasyonlu.
Kanalizasiyasız : Kanalizasyonsuz.
Kanalizator *(Fr.)* : Kanal açan.
Kanarya : Kanarya.
Kanat *(Rus.)* : Halat.
Kanatçı : Halatçı.
Kanatçılıg : Halatçılık.
Kanatlımışar : Taş hızarı.
Kanat yol(u) : Asma yol.
Kandar : Eşik.
Kanfét, Konfét *(İtal.)* : Çikolata.
Kanifol *(Lat.)* : Reçine.
Kanifollamag : Reçine sürmek.
Kanifollanmag : Reçine sürülmek.
Kankan *(Far.)* : Lağımcı, kuyucu.
Kankanbaşı : Hafriyatçı başı.
Kankanlıg : Lağımcılık.
Kanoé *(İsp.)* : Kano.
Kanon : Kânun (müzik âleti).
Kanonada *(Fr.)* : Top ateşi.
Kanonér *(Fr.)* : Topçeker, gambot.
Kanonér gayığı : Top çeker, gambot.
Kanonérka : Gambot.
Kansélyariya *(Lat.)* : Kançılarya.
Kanslér *(Alm.)* : Başbakan.
Kantata *(İtal.)* : Kantat.
Kanton *(Fr.)* : Kanton.
Kantur *(Rus.)* : Büro.
Kanufér *(Rus.)* : Tarhun.
Kap : Meyve artığı.
Kapélla *(Lat.)* : Koro.
Kapélméystér *(Alm.)* : Orkestra şefi.
Kapélméystérlik : Orkestra şefliği.
Kapillyar *(Lat.)* : Kılcal damar.
Kapital *(Lat.)* : Kapital.
Kapital goyuluşu : Yatırım.
Kapital ihracı : Sermaye çıkma.
Kapitallaşdırılmag : Sermayeye çevrilmek.
Kapitallaşdırma : sermaye yapma.
Kapitallaşdırmag : Sermaye yığmak.
Kapitallaşmag : Sermayeye çevrilmek.
Kapitan *(Fr.)* : Kaptan.
Kapitan-léyténant : Deniz yüzbaşısı.
Kapot *(Fr.)* : 1. Robdöşambr. 2. Kaporta.
Kapral *(Fr.)* : Onbaşı.
Kapriççio, Kapriçço *(İtal.)* : Kapriçyo.
Kapron : Naylon.
Kaptaj *(Fr.)* : Su isalesi.
Kapténarmus *(Fr.)* : Bölük emini.
Kapüşon *(Fr.)* : Kukuleta, başlık.
Kar : 1. Sağır. 2. Dilsiz. 3. Tonsuz, sedasız (gramer).
Kar *(Far.)* : 1. İş. 2. Tesir.
Karabin *(Fr.)* : Karabina.
Karabinyor *(Fr.)* : Karabinyer.
Karagelen : Faydalı, yararlı.
Karagelmez : Faydasız, yararsız.
Karamél *(Fr.)* : Karamela.
Karandaş *(Rus.)* : Kurşun kalem.
Karantin *(Fr.)* : Karantina.
Karastı : 1. Avandanlık. 2. Silah.
Kar aşmamag : İşe yaramamak.
Karat *(Ar.)* : Kırat.
Karata *(Jap.)* : Karate.
Karatlıg : Kıratlık.
Karbid *(Lat. Yun.)* : Karpit.
Karbid lampası : Karpit lambası.
Karbohidrat *(Fr.)* : Karbonhidrat.
Karbohidrogén *(Fr.)* : Hidrokarbon.
Karbol turşusu : Asitfenik.
Karbonlaşdırılmag : Korbon karıştırılmak.
Karbonlaşdırmag : Karbonlamak.
Karbürasiya *(Fr.)* : Karbürleme.
Karbürator *(Fr.)* : Karbüratör.
Karbüratorçu : Karbüratörcü.
Karbüratorlu : Karbüratörlü.
Kardiograf *(Yun.)* : Kardiyograf.
Kardiografiya *(Yun.)* : Kardiyografi.
Kardiogram *(Yun.)* : Kardiyogram.
Kardiolog *(Yun.)* : Kardiyolog.
Kardiologiya *(Yun.)* : Kardiyoloji.
Kardioloji *(Yun.)* : Kardiyolojik.
Karél : Karelyalı.
Karéta *(Jap.)* : Karate.
Karéta *(Pol.)* : Kupa arabası.
Kargah *(Far.)* : 1. İşyeri. 2. Gergef.
Kargah tohumag : Tezgahta dokumak.
Karger *(Far.)* : F. Amele. 2. Kalfa.

Kargir *(Far.)* : Tedâvi.
Kargir olmag : Otamak.
Kar görmek :Yardımcı olmak, arka çıkmak.
Kargüzar *(Far.)* : Kançılar.
Kargüzarhana *(Far.)* : Kançılarlık.
Kargüzarlıg : 1. Kançılarya. 2. Yardım.
Kargüzarlıg buyurmag : Yardım etmek.
Karhana *(Far.)* : 1. Fabrika. 2. Taş ocağı. 3. Kireç ocağı.
Karhanaçı : Fabrikatör.
Karhanaçılıg : Fobrikatörlük.
Karıhdırıcı : Şaşırtıcı.
Karıhdırılmag : Şaşırılmak.
Karıhdırmag : 1. Şarırtmak, yoldan çıkarmak. 2. Yoldan saptırmak. 3. Şüphe yaratmak.
Karıhmag : 1. Şaşırmak, bocalamak, telaşlanmak. 2. Kaybolmak. 3. Şüphelenmek. 4. Kanmak, aldanmak.
Kariha : Zevk.
Karihalı : Zevkli.
Karikatura *(İtal.)* : Karikatür.
Karikaturaçı : Karikatürcü.
Karikaturaçılıg : Karikatürcülük.
Karikaturlaşdırılmag : Karikatürleştirilmek.
Karikaturlaşdırmag : Karikatürleştirmek.
Karikaturalı : Karikatürlü.
Karkas *(İtal.)* : Karkas.
Kar-kor *(Far.)* : Sağır ve kör.
Karkün *(Far.)* : 1. Maharetli. 2. Kodaman. 3. Yardımsever.
Karkünlük : Mahâret.
Kar-lal : Sağır ve dilsiz.
Karlaşma : Sertleşme (gramer).
Karlaşmag : 1. Sağırlaşmak. 2. Sedasızlaşmak (gramer).
Karlı : Faydalı, yararlı.
Karlıg : Sağırlık.
Karnileşmek : Kabuk sertleşmek (ağaç ve bitkide).
Karniz *(Alm.)* : 1. Korniş. 2. Saçak, silme.
Kar olmag : Sağırlaşmak.
Karp *(Rus.)* : Sazan.
Karpkimiler : Sazangiller.
Karsala : 1. Sağır. 2. mec. Vurdumduymaz.
Karsalalıg : 1. Sağırlık. 2. mec. Vurdumduymazlık.
Karsalamag : Ağır işitmek.
Kar salmag : Yararlı olmak, fayda vermek.
Kar sâmitler : Sedâsız konsonantlar.
Karsaz *(Far.)* : Mahâretli.
Karsazlıg : 1. İş yapma. 2. Yardım.
Karsazlıg élemek : 1. İşe yaramak. 2. Yardım etmek.
Karsér *(Lat.)* : Hücre (tutuklu için).
Karsı : Kapalı çarşı.
Karsız : Lüzumsuz.
Karsızlıg : Lüzumsuzluk.
Karsızlıg etmek : Fayda vermemek.
Kartbasan : Üç kâğıtçı.
Kart basmag : Aldatmak.
Kart vurmag : Kağıt oynamak.
Karteher : Sağırımsı.
Kartél *(Fr.)* : Kartel.
Kartélleşdirilmek : Kartel kurulmak (ticarette).
Kartélleşdirmek : Kartel kurdurmak (ticarette).
Kartoçka *(Rus.)* : 1. Fiş. 2. Vesikalık resim. 3. Kart, paso. 4. Karne.
Kartof *(Alm.)* : Patates.
Kartofçıharan : Patates sökme makinesi.
Kartofçu, Kartofeken : Patates üreticisi.
Kartofçulug : Patates üretimi.
Kartofdoğrayan : Patates doğrayan, cips makinesi.
Kartofkimiler : Patlıcangiller.
Kartoflu : Patatesli.
Kartofsoyan : Patates bıçağı.
Kartof soyutması : Patates haşlaması.
Kartof yarması : Patates bulguru.
Kartofyığan : Patates toplayan (makine).
Kartografik : Kartografik.
Kartografiya *(Alm. Yun.)* : Kartografi.
Kartogram *(Alm.)* : Kartogram, kroki.
Karton *(Fr.)* : Karton.
Kartonaj *(Fr.)* : Karton.
Kartonajçı, Kartonçu : Kartoncu.
Kartoşka *(Rus.)* : Patates.

Kartotéka *(Alm. Yun.)* : Kartotek.
Kartotékaçı : Kartotek uzmanı.
Karusél, Kuflan *(İtal.)* : Atlıkarınca.
Karvan *(Far.)* : Kervan.
Karvan bağlamag : Dizilmek, sıralanmak.
Karvanbaşı : Kervanbaşı, deveci.
Karvanbaşılıg : Devecilik.
Karvan çapmag : Kervan vurmak.
Karvan çekmek : Kervanı götürmek.
Karvançı : Kervancı.
Karvançılıg : Devecilik.
Karvangıran : 1. Kervankıran. 2. Soğuk dağ yeli.
Karvangovan : Fırtına, şiddetli kasırga.
Karvansara *(Far.)* : Kervansaray, han.
Karvansaraçı : Hancı.
Karvanvuran : Harâmi.
Karvanyolu : Saman yolu.
Kar vermek : İşe yaramak.
Karyéra *(Fr.)* : Kariyer.
Karyérist *(Fr.)* : Mütehakkim.
Karyéristlik : Tahakküm.
Karyérizm *(Fr.)* : Tahakküm.
Kas : Mat, donuk.
Kasa *(Far.)* : 1. Kâse. 2. Kafatası. 3. Çanak yaprağı.
Kasacıg : 1. Küçük kâse. 2. Çanak yaprağı.
Kasacıgsız : Çanak yapraksız.
Kasad *(Ar.)* : Kesat.
Kasadlıg : Kesatlık.
Kasamas(t) *(Far.)* : Yoğurt.
Kasaşekilli : Kâsemsi.
Kasavarı : Kâsemsi.
Kasayaohşar : Çanaksı.
Kasayarpag : Çanak yaprağı.
Kasıb *(Ar.)* : 1. Fakir, yoksul. 2. Tüccar. 3. Mütevazi. 4. mec. Noksan.
Kasıbca : 1. Fakirane. 2. Azıcık.
Kasıbçılıg : 1. Kazanç. 2. Yoksulluk.
Kasıb düşmek : Yoksullaşmak.
Kasıbkar *(Ar. Far.)* : Tüccar.
Kasıbkarlıg : Ticaret.
Kasıb-kusub : Fakir fukara.
Kasıblamag : Yoksullaşmak.
Kasıblaşdırılmag : Fakirleştirilmek.
Kasıblaşdırmag : Yoksullaştırmak.
Kasıblaşmag : Yoksullaşmak.
Kasıblıg : 1. Yoksulluk. 2. Ticaret, kazanç.
Kasıblığa düşmek : Yoksullaşmak.
Kasıb nokulı : Patlamış mısır.
Kasıbvarı, Kasıbyana : Fakirane.
Kaska *(Fr.)* : Kask.
Kasni *(Far.)* : Hindiba, güneğik.
Kasni arağı : Hindiba ruhu.
Kassa *(İtal.)* : 1. Kasa. 2. Vezne, gişe.
Kassasiya *(Lat.)* : 1. Temyiz. 2. Temyiz dilekçesi.
Kassasiyaçı : Temyizci.
Kassét *(Fr.)* : 1. Şasi. 2. Bomba atar (uçaklarda).
Kassir *(ital.)* : Kasadar.
Kassirlik : Veznedarlık.
Kasta *(Port.)* : 1. Kast (sosyolojide). 2. mec. Zümre, sınıf.
Kastaçılıg : Gelenekçilik.
Kastanyét (İsp.) : Çalpara (İspanyol).
Kastét *(Fr.)* : Muşta.
Kaş, Kaşki *(Far.)* : Keşke.
Kaşı : Çini, fayans.
Kaşıkarlıg : Çinicilik.
Kaşılı : Çinili.
Kaşné *(Fr.)* : Kaşkol.
Katalizator *(Yun.)* : Katalizör.
Katalog *(Yun.)* : Katalog.
Katalogçu : Katalog düzenleyen.
Katar *(Yun.)* : Nezle, dumağı.
Kataraktа *(Yun.)* : Katarakt.
Kataraktalı : Katarakt olan.
Katbin : Kürklü manto.
Katégoriya *(Yun.)* : 1. Kategori. 2. mec. Sınıf, derece.
Katégoriyalı : Kategorik.
Katér *(İng.)* : Bot (gemi).
Katérçi : Mürettebat.
Katét *(Yun.)* : Kenar (geometri), dılı.
Katétér *(Yun.)* : Sonda.
Katod *(Yun.)* : Katot.
Katod lampası : Katot ışınları.
Katodlu : Eksi elektrotlu.
Katolik *(Yun. Lat.)* : Katolik.

Katolikos *(Yun. Lat.)* : Patrik, keşiş.
Katolisizm *(Yun.)* : Katoliklik.
Katorga *(Yun.)* : 1. Kürek cezası. 2. Eziyet, zulüm.
Katta, Katda : Kethüda, muhtar.
Katta danışmag : Büyük konuşmak.
Kattalıg : Muhtarlık.
Kattéze : Taptaze.
Katyuşa *(Rus.)* : Top (silah).
Kauçuk : Kauçuk.
Kauçuklu : Kauçuklu.
Kaustik *(Yun.)* : Kostik.
Kavalér *(Fr.)* : Kavalye.
Kavalér *(Lat.)* : Nişan sahibi.
Kavalérlik : Kavalyelik.
Kavutmac, Kavutmaş : Kavut.
Kayuta *(Hol.)* : Kamara.
Kazak : 1. Kazak. 2. Köylü. 3. Süvari (asker).
Kazakhana : Kazak kışlası.
Kazak stanitsası : Büyük Kazak köyü.
Kazarma *(Fr.)* : Kışla.
Kazino *(İtal.)* : Gazino.
Ke'be *(Ar.)* : Kâbe.
Kebin *(Far.)* : 1. Başlık (para). 2. İzdivaç.
Kebin kağızı : Evlilik cüzdanı.
Kebin kesdirmek : Nikah kıydırmak.
Kebin kesmek : Nikahlanmak.
Kebinini vérmek : Boşamak.
Kebinli : Nikahlı.
Kebinsiz : Metres.
Kebleyi : Kerbelâ hacısı.
Kebuter *(Far.)* : Güvercin.
Kec *(Far.)* : Eğri.
Kecave *(Far.)* : Mahfe.
Kec başlamag : İnatlaşmak.
Kecbin *(Far.)* : 1. Şaşı. 2. mec. Kötümser.
Kecbinlik : Şaşılık.
Kec danışmag : Abuk sabuk konuşmak.
Kecgabırğa : İnatçı.
Keclik : 1. Eğrilik. 2. mec. İnat. 3. mec. Hırsızlık.
Kecmedar *(Far. Ar.)* : İnatçı.
Kecpapag : 1. Eğri külahlı. 2. mec. Kibirli.
Kéçdi-kéçdi : Koşu.
Kéçe atmag (basmag) : Keçe dövmek.
Kéçebasan (atan) : Keçe döven.
Kéçebiçen : Makastar.
Kéçecek : 1. Geçmiş. 2. Geçim yolu, yaşayış. 3. İlgi, münasebet.
Kéçehana : Keçeci dükkanı.
Kéçel : 1. Kel. 2. Uyuz. 3. mec. Çıplak, bozkır.
Kéçelbaş : Kel kafalı.
Kéçele kerkes : Akbaba.
Kéçelet : Geçit.
Kéçellemek : Kelleşmek.
Kéçelleşmiş : Kel.
Kéçellik : Kellik.
Kéçen : Geçen.
Kéçeri : Geçici.
Kéçe tepmek : Keçe dövmek.
Kéçici : 1. Birinci (koşuda). 2. Dayanıksız. 3. Bulaşıcı (hastalık).
Kéçici bayrag : Birinci bayrak (koşuda).
Kéçicilik : Bulaşıcılık (hastalık).
Kéçid : 1. Geçme, geçiş. 2. Geçit töreni. 3. Geçit, güzergâh.
Kéçid dövrü : Geçiş devri.
Kéçi emceyi : Keçi memesi.
Kéçigıran : Kocakarı soğuğu.
Kéçigulağı : Kuzukulağı.
Kéçiliş : Geçme, geçiş.
Kéçilmek : Geçilmek.
Kéçilmez : 1. Aşılmaz. 2. mec. Vazgeçilmez. 3. mec. Affedilmez.
Kéçilmezlik : 1. Aşılmazlık, sarplık. 2. mec. Affedilmezlik.
Kéçindirmek : 1. Geçit vermek. 2. Geçindirmek.
Kéçinecek : Geçim.
Kéçinme : Geçim.
Kéçinmek : 1. Geçinmek. 2. Bayılmak. 3. Ölmek.
Keçirdme : Düğme.
Kéçirici : 1. Kılavuz, rehber. 2. İletken, nâkil (fizik).
Kéçiricilik : İletkenlik.

Kéçirilmek : 1. Geçirilmek. 2. Taşınılmak. 3. Söndürülmek. 4. İletilmek. 5. Takılmak. 6. Yazılmak.
Kéçirim : 1. Geçit. 2. Geçirgenlik (fizik).
Kéçirimli : Geçirgen (fizik).
Kéçirimlilik : Geçirgenlik (fizik).
Kéçir(t)me : Portatif.
Kéçirmek : 1. Geçirmek. 2. Söndürmek.
Kéçirtmek : 1. Geçirtmek. 2. Söndürmek.
Kéçi sadefi : Keçi sakalı (bitki).
Kéçme, Kéçiş : 1. Geçit. 2. Sönme. 3. Bağışlama. 4. Bayılma. 5. Transfer.
Kéçme çerçive : Geçme çerçeve.
Kéçmek : 1. Geçmek. 2. Değiştirmek.
Kéçmiş : 1. Geçmiş. 2. Sönmüş. 3. Sonra.
Kéçmişde : Vaktiyle.
Kéf *(Ar.)* : Keyif, keyf.
Kef *(Far.)* : Köpük.
Kef *(Ar.)* : Avuç.
Kéfal *(Yun.)* : Kefal.
Kéfalkimiler : Kefalgiller.
Kéfcil : Keyfine düşkün.
Kéfcillik : İçkı düşkünlüğü.
Kéfçi : 1. Keyfine düşkün. 2. Şakacı, sevinçli.
Kéf-damag : Neşe.
Kefe *(Ar.)* : Avuç.
Kéfe batmag : Keyfli olmak.
Kéf-ehval : Moral.
Kefenini boğazına salmag : Cesaretlenmek.
Keffare *(Ar.)* : Kefaret, sadaka.
Kef gelmek : Aldatmak.
Kefgir *(Far.)* : 1. Kevgir. 2. Çömçe. 3. Sarkaç. 4. Süzgeç (kova vb.).
Kefgirli : 1. Sarkaçlı. 2. Süzgeçli.
Kéfhana *(Ar. Far.)* : Eğlence yeri, pavyon.
Kéfi duru olmag : Neşeli olmak.
Kéfi galhmag : Neşelenmek.
Kéfi kökelmek : Şenlenmek.
Kéfinegulu : Çapkın.
Kéfinegulu dolanmag : Çapkınlık etmek.
Kéfi sazalmag : Neşelenmek.
Kefleme : 1. Toz ilaç. 2. Mastürbasyon.
Keflemek : Toz ilaç almak.
Kéflendirici : Müskir.
Kéflendirilmek : Sarhoş edilmek.
Kéflendirmek : Mest etmek.
Kéflenme : Sarhoşluk.
Kéflenmek : Mest olmak.
Keflenmek : Köpüklenmek.
Kéfli : 1. Sarhoş. 2. Keyifli.
Kéfli-damaglı : Şen şakrak.
Kéflilik : Sarhoşluk.
Kefrem : Mitil.
Kefremli : Mitili olan.
Kefremlik : Mitil kumaşı, kılıflık.
Kéfsiz : Keyifsiz.
Kéfsizlemek : Keyifsizlenmek.
Kégl *(Alm.)* : 1. Punto. 2. Çelik çomak.
Keher : Doru.
Kehildemek : 1. Sızlanmak. 2. İnlemek. 3. Fosurdamak, pofurdamak.
Kehilti : Fosurtu, pofurtu.
Kehkeşan *(Far.)* : Kehkeşân, samanyolu.
Kehre : Canavarotu.
Kehreba *(Far.)* : Kehribar.
Kehrebalı : Kehribarlı.
Kehrimek : Yaşlanmak, ihtiyarlamak.
Kehriz *(Far.)* : Suyolu, kapalı ark, kanât.
Kehriz çekmek (çıhartmag) : Su çıkarmak.
Kehrizli : Suyolu olan, künk döşeli.
Kehriz saldırmag : Su çıkarttırmak.
Kehrizşéytanı : Karındanbacaklılardan bir canlı.
Keke : Pepe.
Kekelemek : 1. Kekelemek. 2. Kabarmak, horozlanmak.
Kekelenmek : Horozlanmak.
Kekil *(Far.)* : Kâkül, perçem. 2. Hotoz (kuşlarda). 3. Yele.
Kekilbaş : Kâküllü.
Kekilbaz *(Far.)* : Kakül meraklısı.
Kekildarag : Çavuşkuşu.
Kekilcik : Küçük kâkül, kakülcük.
Kekilli : 1. İbikli. 2. Kâküllü.
Kekilli toyug : Toygar.
Kekkildek : Yelve, flurya.
Kekkilti, Kekilti : Keklik sesi.
Keklik : 1. Keklik. 2. Yelve. 3. Kakül.

Keklikotu : Kekik.
Kekliyi azmag : Geğirmek.
Kekotu : Kekik.
Kekov : Keke.
Kekovlamag : Kekelemek.
Kekovlug : Kekemelik.
Kekre, Kekreotu : 1. Kekre. 2. Delice (ot).
Kéks *(İng.)* : Kek.
Kel : 1. Erkek manda. 2. mec. Güçlü, kuvvetli (kimse).
Kelağayı : Çarşaf (ipekli siyah baş örtüsü).
Kelağayıçı : Çarşafçı.
Kelağayıçılıg : Çarşafçılık.
Kelağayılı : Çarşaflı.
Kelağayıtohuyan : Çarşaf dokuyan.
Kelbayı : Kerbelâ hacısı.
Kelbecik : İt eniği.
Kelbeçe : Erkek malak.
Kelbetin *(Ar.)* : 1. Kerpeten. 2. Pense.
Kelçe : Erkek malak.
Kele : 1. Boğa, tosun. 2. mec. Metres (erkek). 3. mec. Günahkâr.
Keleçe : 1. Erkek buzağı. 2. Erkek malak.
Keleduran : Camız düğesi.
Kelef : Kelep.
Kelefaçan : Elemge.
Kelefçe : 1. Kangal. 2. Halka. 3. İğ.
Kelefçesi garışmag : İşi zorlaşmak.
Kelefçesi pırtlag düşmek : İşi zorlaşmak.
Kelef dolaşmag : Pürüzlenmek.
Kelefi dolaşdırmag : İşi zorlaştırmak.
Kelefin ucunu tapmag : Meseleyi kavramak.
Keleflemek : Sarmak, keleplemek.
Keleflenmek : Kelep edilmek.
Kele gelmek : Gebe olmak (manda).
Kelek : 1. Kelek. 2. Hile, tuzak. 3. Foya.
Kelek açmag (gelmek) : Tuzak kurmak.
Kelekbaz : 1. Tuzakçı, düzenbaz. 2. Şakacı (kimse).
Kelekbazlıg : Düzenbazlık, hilekârlık.
Kelekçi : Hileci.
Kelekçilik : Hilekârlık.
Keleke : Pişmiş ağız (süt).
Kelek gurmag (işlemek) : Kurnazlık yapmak.
Kelek-külek : Hile, oyun.
Keleklemek : Aldatmak, dolandırmak.
Kele-kötür : 1. Pürüzlü. 2. Hantal, biçimsiz. 3. mec. Nezaketsiz. 4. mec. Çileli, eziyetli.
Kele-kötürleşdirmek : 1. Çukurlaştırmak. 2. mec. Kabalaştırmak.
Kele-kötürleşmek : 1. Çukurlaşmak. 2. mec. Kabalaşmak.
Kele-kötürlük : Kasis.
Keleksiz : Hilesiz.
Kelem : Lahana.
Kelemat *(Ar.)* : Kelimeler.
Kelembaş : Yuvarlak kafalı.
Kelemdolmalıg : Sarmalık lahana.
Kelem dolması : Lahana dolması.
Kelemgurdu : Lahana böceği.
Kelem kötüyü : Lahana koçanı.
Kelemlik : Lahana tarlası.
Kelenter : Komiser.
Kelenterlik : 1. Komiserlik. 2. Komiser idaresi (bölge). 3. Vergi (komiserlik geliri için).
Keleye düşmek : Aldanmak.
Keleye salmag : Oyuna getirmek, aldatmak.
Keleyi kesilmek : Zayıflamak.
Keleyini kesmek : Zayıflatmak, yormak.
Kelez : Pangolen.
Kelik *(Far.)* : Kelek (kavun).
Kelin : Boynuzsuz koyun.
Kelisa : Kilise.
Kel kotanı : Kara saban.
Kelkütte : Kalküta.
Kellahı : Hür, serbest.
Kelle *(Far.)* : 1. Kelle. 2. Kafatası. 3. mec. Akıl, kafa.
Kelle atmag : Toslamak.
Kellebekelle gelmek : Göğüs göğüse vuruşmak.
Kelleçarh : Tepe makarası (vinç, kule vb. de).
Kelleçarha vurmag : Tepesinin tası atmak.

Kelleçarhçı :1. Kule çarkçısı. 2. Kule işçisi.
Kelle gelmek : Tos vurmak.
Kellegöz : Tepegöz.
Kellegözlük : Öfkelilik.
Kellegutusu : Kafatası.
Kellelemek : 1. Toslamak. 2. mec. Kasten incitmek.
Kelleleşmek : Toslaşmak.
Kelleli : Akıllı, şuurlu.
Kellelik : 1. Köşebent, L demiri. 2. Tepelik (kısım). 3. Vasistas. 4. mec. Terslik, inat.
Kellemayallag : Tepetaklak.
Kellemayallag aşmag : Takla atmak.
Kellemayallag düşmek (gelmek) : Tepetaklak düşmek, paldır küldür gitmek.
Kelleni ağartmak : Ölmek.
Kellepaça *(Far.)* : Kelle paça.
Kellepez *(Far.)* : Paçacı.
Kellepezlik : Paçacılık.
Kelle vurmag : Tos vurmak, toslamak.
Kelme *(Far)* : Kelime.
Kelmebaşı : Her kelimede, ikide bir.
Kelmebekelme : Kelimesi kelimesine.
Kelmecik : Söz.
Kelme kesmek : Konuşmak, sohbet etmek.
Kelmelik : Kelimelik.
Kelme vérib-kelme almag : Sohbet etmek.
Kelten, Kelte : Kesek.
Keltenli : Kesekli.
Kem *(Far.)* : 1. Eksik. 2. Kalbur, elek. 3. Gem.
Kemağıl : Aklı az.
Kemağıllıg : Akıl noksanlığı.
Kemal *(Ar.)* : Kemâl.
Keman *(Far.)* : Keman.
Kemandar *(Far.)* : Kemandar.
Kembaha *(Far.)* : Ucuz.
Kembeht *(Far.)* : Talihsiz.
Kembehtlik : Şansızlık.
Kemcür'et *(Far. Ar.)* : Korkak.
Kemcür'etlilik : Korkaklık.
Kemçe : Mala.
Kemçene : Kısa çene.
Kemçik : 1. Eksik, açık. 2. Yarım.
Kemedeb *(Far. Ar.)* : Terbiyesiz.
Kemedeblik : Edepsizlik.
Kemend : Kement, urgan.
Kemendçi : Kement atan.
Kemendlemek : Kement atmak.
Kemendlenmek : Kemende tutulmak.
Kemer *(Far.)* : Kemer.
Kemer bağlamag : Hizmete hazır olmak.
Kemerbend *(Far.)* : Kuşak.
Kemerbeste *(Far.)* : Emre hazır.
Kemerbeste durmag : Emre hazır olmak.
Kemerçin *(Far.)* : Pileli etek.
Kemerlemek : 1. Kuşatmak. 2. Belinden kavramak (güreşte). 3. Kuşatmak, çevrelemek (etrafını).
Kemerlenmek : 1. Belinden kavranmak (güreşte). 2. Kuşatılmak (etrafı). 3. Kuşanmak (kemer).
Kemé'tibar *(Far. Ar.)* : İtibarsız.
Kem é'tigad *(Far. Ar.)* : İtikatsız.
Kem é'tigadlıg : İtikatsızlık.
Kem é'tina *(Far. Ar.)* : Dikkatsiz, özensiz.
Kem é'tinalıg : Özensizlik.
Kemfürset *(Far. Ar.)* : Öfkeli.
Kemfürsetlik : Tez canlılık.
Kemhörek *(Far.)* : Az yiyen.
Kemhöreklik : Az yeme.
Kemhövsele *(Far. Ar.)* : Sabırsız.
Kemhövselelik : Sabırsızlık.
Kemiltifat *(Far. Ar.)* : İltifatsız, saygısız.
Kemiltifatlıg : İltifatsızlık.
Kemine *(Far.)* : Âciz, miskin.
Kemişteha *(Far. Ar.)* : İştahsız.
Kemiyyet *(Ar.)* : Kemiyet.
Kemiyyetce : Sayıca, miktarca.
Kemkarastı *(Far.)* : Silah.
Kem-kem *(Far.)* : Azar azar, yavaş yavaş.
Kem-kesir *(Far. Ar.)* : Eksiklik.
Kem-kesirli : Kusurlu.
Kemlemek : Kalburlamak.
Kemlenmek : Kalburlanmak.
Kemlik : Eksiklik.
Kemmaya *(Far. Ar.)* : 1. Yoksul. 2. Küçük çapta.
Kemmayalıg : Budalalık.

Kemmehel *(Far. Ar.)* : Özensiz.
Kemmehellik : Özensizlik.
Kemreng *(Far.)* : Renksiz.
Kemsavad *(Far. Ar.)* : Tahsilsiz.
Kemsavadlıg : Tahsilsizlik.
Kemser *(Far.)* : Kafasız, ahmak.
Kemser-kemser : Ahmakça, alık alık.
Kemsik : 1. Tasma. 2. Noksan.
Kemsiklemek : 1. Tasma bağlamak. 2. mec. Kösteklemek.
Kemsikli : Tasmalı.
Kemsiyini çéynemek : Sinirlenmek.
Kemsiyini gırmag : Haddini aşmak.
Kemşirin *(Far.)* : Tatsız.
Kemşirinlik : Tatsızlık.
Kemşüur *(Far. Ar.)* : Şuursuz.
Kemtalé *(Far. Ar.)* : Şanssız.
Kemtalélik : Şanssızlık.
Kemyék *(Far.)* : 1. Azlık. 2. Yirmi dokuz gün (ay için), bir eksik.
Ken : Kiriş.
Kenaf *(Lat.)* : Kenevir.
Kenaflıg : Kenevirlik.
Kenar *(Ar.)* : 1. Kenar. 2. Taşra.
Kenaradam : Yabancı.
Kenar durmag : Uzak durmak.
Kenare *(Far.)* : 1. Çıkma, derkenar. 2. Kıyı, kenar. 3. Kenar halısı.
Kenareli : Haşiyeli, bordürlü.
Kenar etmek : Azl etmek.
Kenarlaşdırılmag : Uzaklaştırılmak.
Kenarlaşdırmag : Uzaklaştırmak.
Kenarlaşmag : Uzaklaşmak.
Kenarsız : Sonsuz.
Kend : Köy.
Kendarası : Köyler arası.
Kendaşırı : Köy aşırı.
Kendbekend : Köy köy.
Kendciyez, Kendcik : Küçük köy.
Kendçi : Köylü.
Kendçilik : Tarım, ziraat.
Kendhuda, Kethuda : Köy muhtarı.
Kendi : 1. Arı kovanı. 2. Hububat kabı. 3. Kendi, öz.
Kendir : 1. Halat. 2. Kenevir.
Kendirbaz : Cambaz.
Kendirbazlıg : Cambazlık.
Kendirbazlıg çıharmag : Oyunbazlık etmek.
Kendirgayış : Kuvvetli, sağlam.
Kendirgayış olmag : Yapışıp bırakmamak.
Kendirotu : Sarıhatmi.
Kendistan : 1. Nahiye, bucak. 2. Nahiye halkı.
Kend-kesek : Köy ve havalisi.
Kendli : Köylü.
Kendli ıslahatı : Çiftçilik, ziraat.
Kendli-kesekli : Köylü ve civarlı.
Kendli-kütlü : Köylü möylü.
Kendlilik : Ziraat, tarım.
Kendli-mendli : Köylü möylü.
Kend salmag : Köy kurmak.
Kend sayağı : Köy tipi.
Kendsovéti : Köy meclisi.
Kend şurası : Köy şurâsı.
Kend teserrüfatı : Tarım, ziraat.
Kenek : 1. Çetin ceviz. 2. mec. Ters, inatçı. 3. mec. Zor, güç.
Keneklik : 1. Çetinlik. 2. Terslik.
Kengiz, Kenger : Eşek dikeni.
Kengizlik : Kenger tarlası.
Kenguru *(İng.)* : Kanguru.
Keniz *(Far.)* : Cariye.
Kenizlik : Odalık.
Kenzik : Yutak.
Kepek : 1. Kepek. 2. Gevrek.
Kepeklemek : Kepek katmak.
Kepeklenmek : 1. Kepek bağlamak. 2. Sararmak (meyveler).
Kepekli : 1. Kepekli. 2. Sararmış (meyve).
Kepenek : Kelebek.
Kepenekçiçek : Kurtboğan.
Kepenekgurdu : Tenya.
Kepenekgülü : Hercai menekşe.
Kepeyi : Gevrek.
Kepir : Kefeki.
Kepirli : Taşlık, taşlı.
Kepitke *(Rus.)* : Kıtık, üstüpü.

Kepitkelemek : Kıtıklamak.
Kepitkelenmek : Kalafatlanmak.
Képka *(Rus.)* : Kasket.
Képkalı : Kasketli.
Keplemek : Doldurmak (boş yeri).
Ker, Kerih : Kere, defa.
Kerahet *(Ar.)* : Kerâhat.
Kerahetli : İğrenç.
Keramet *(Ar.)* : 1. Cömertlik. 2. Kerâmet.
Keramet buyurmag : Bağışlamak.
Keramete gelmek : Cömertlik göstermek.
Kerametli : 1. Hayırsever. 2. Karemetli.
Kerametlilik : Lütufkârlık.
Kéramika *(Yun.)* : Seramik.
Kératin *(Yun.)* : Keratin.
Kératit *(Yun.)* : Kornea iltihabı (gözde).
Kerbelayı : Kerbelâ hacısı.
Kerçe : Karaman (koyun).
Kerde, Kerdi : 1. Evlek, kerti. 2. Yarma şeftali. 3. Bahçe duvarı.
Kerdivar : Bel (âlet).
Kere : 1. Tere yağı. 2. Kere. 3. Kuyruklu koyun.
Kerecivan : Mavnacı.
Kerecivanlıg : Mavnacılık.
Kereçi, Kereci : Mavna.
Kerem *(Ar.)* : Kerâmet.
Kerem : Kere.
Keremli : Merhametli.
Keremlilik : Alicenaplık.
Keremsiz : Merhametsiz.
Keren : Kalas.
Kerenay *(Far.)* : 1. Borazan. 2. Baca.
Kerenayhana *(Far.)* : Orkestra.
Kerene dönmek : Şişmek.
Keren-keren : Arasıra, zaman zaman.
Keren salmag : Kalas döşemek (tavana).
Kerenti : Tırpan.
Kerentiçi : Tırpancı.
Kerentiçilik : Tırpancılık.
Kerentilemek : Tırpanlamak.
Kerentilenmek : Tırpanlanmak.
Kerentilik : Bir kesimlik (ot vb.).
Kereske : Arkaç, ağıl.
Kere yağı : Tere yağı, sade yağ.
Kergedan *(Far.)* : Gergedan.
Kerim *(Ar.)* : Kerim, keremli, merhametli.
Kerimlik : Lütuf, iyilik.
Kerişke : Rende (marangozlukta).
Kerkes *(Far.)* : Akbaba.
Kerki : 1. Keser. 2. Çapa (bahçe için).
Kerkilemek : 1. Yontmak (keserle). 2. Çapalamak.
Kerkilenmek : Yontulmak.
Kerkiletdirmek : Yontturmak.
Kerkincek : Bozdoğan (kuş), şahin.
Kerkinmek : Kerkinmek.
Kerme : 1. Kemre. 2. Odun.
Kérogaz *(Rus.)* : Gaz ocağı.
Kérosinka *(Rus.)* : Gaz ocağı.
Kerpic : 1. Kerpiç. 2. Tuğla.
Kerpic bağlama : Tuğladan putrel.
Kerpicbişiren : Tuğla fırını.
Kerpicgurudan : Kerpiç deposu.
Kerpici : 1. Kırmızı. 2. Kareli.
Kerpichana : Tuğla fabrikası.
Kerpic hörgüsü : Tuğla örgüsü.
Kerpic karhanası : Tuğla fabrikası.
Kerpickesen : Tuğla presçisi, kerpiççi.
Kerpic kesmek : Kerpiç dökmek.
Kerpic küresi : Kiremit fırını.
Kerrat *(Ar.)* : Kerrât.
Kerrat ile : Defalarca.
Kerre *(Ar.)* : Kere.
Kert : Kertik.
Kertenkele : Kertenkele.
Kertencik : Semender.
Kertik : 1. Kertik. 2. çomak, sopa. 3. Çopur. 4. Girinti.
Kertirmek : Nişan takmak.
Kertlemek : Kertmek, çentmek.
Kertlenmek : Çentilmek.
Kertme : Kulübe.
Kertmek : 1. Kertmek. 2. Kir, pasak.
Kes *(Far.)* : Kimse.
Kesâfet *(Ar.)* : Yoğunluk, kesâfet.
Kesafetli : Kirli, pis.
Kesalet *(Ar.)* : Uyuşukluk, sölpüklük.
Kesalet basmag : Uyuşukluk gelmek.
Kesaletli : Uyuşuk, gevşek.

Kesaletlilik : Uyuşukluk, sölpüklük.
Kesb *(Ar.)* : Kesp.
Kesbkâr *(Ar. Far.)* : Tüccar, tacir.
Kesbkârlıg : Ticaret.
Kesdirebilmemek : Kestirememek, tahmin edememek.
Kesdirilmek : Kestirilmek.
Kesdirme : Kestirme, kese.
Kesdirmek : 1. Kestirmek. 2. Sünnet ettirmek. 3. Direnmek, protesto etmek. 4. Engel duvarı çektirmek.
Keseb : Kın.
Kesebe *(Ar.)* : Esnaf.
Kesebelik : Esnaflık.
Kesek : Kesek, kerpiç.
Kesekdöyen : Tapan.
Kesekes : Çalakılıç.
Kesek kimi : Kerpiç gibi.
Kesek-küsek : Kesek.
Kesekleşmek : Kerpiçleşmek, sertleşmek.
Kesekli : Tümsekli, kesekli.
Keseklik : Kesek arazisi, kesekli arazi.
Kesekotu : Hardalsılar (arabidopsis).
Kesen : 1. Kesen, kesici. 2. Yay, kiriş (geometride).
Keser : 1. Keser (âlet). 2. Kesici silah. 3. Keskinlik, sivrilik. 4. mec. Tesir, güç.
Keserden düşmek : Körleşmek.
Keserle : Kesinlikle.
Keserli : 1. Kesici. 2. Tutukluk yapmayan (silah). 3. mec. İnandırıcı.
Keserlilik : Keskinlik.
Keserli nefes : Nüfuzlu, sözü geçer.
Kesersiz : Küt, kesmez.
Kesersizlik : Kesmezlik.
Keserti : Kesici (âletler).
Kesesine : Kestirme (yol).
Keseyen : 1. Dağ sıçanı. 2. Keskin.
Keshakes : 1. Kesip doğrama. 2. mec. Martaval, palavra.
Kesif *(Ar.)* : 1. Kesif. 2. Pinti, pasaklı.
Kesifleşdirilmek : Koyulaştırılmak, kirli edilmek.
Kesifleşdirmek : Kirletmek.
Kesifleşmek : Kirlenmek.
Kesiflik : Kirlilik, ağırlık.
Kesik : 1. kesik. 2. mec. Sahipsiz. 3. Kesit.
Kesilmek : 1. Kesilmek. 2. Vurulmak, soyulmak. 3. Başaramamak. 4. Sünnet edilmek.
Kesilişmek : 1. Ödeşmek (alacaklı verecekli). 2. Uzlaşmak.
Kesim, Kesiliş : Tarz, biçim, şekil.
Kesir *(Ar.)* : 1. Eksiklik, kusur, noksan. 2. Küsur, küsurat. 3. Zarar, ziyan. 4. Kesir (matematik).
Kesimli : Biçimli, biçiminde.
Kesirli : 1. Kusurlu, eksikli. 2. Zararlı, ziyanlı.
Kesirlilik : Kusurluluk, eksiklik.
Kesirsiz : Küsuratı olmayan, küsursuz.
Kesirsizlik : Tamlık.
Kesişmek : 1. Kesişmek. 2. Uzlaşmak.
Keski : 1. Keski. 2. Eyer baltası. 3. Pusu.
Keskin : 1. Keskin. 2. Kesin.
Keskinlikle : Kesinlikle.
Kesme : 1. Kesme. 2. Kese, kestirme (yol). 3. Yarma (tahıl).
Kesmek : 1. Kesmek. 2. Ceza vermek. 3. Tamamlamak, bitirmek. 4. Soymak (hırsız). 5. mec. Zayıf vermek (imtihanda). 6. mec. Sünnet etmek. 7. mec. Arzulamak, meyl etmek.
Kesmik : Kesmik.
Kesmikleşdirilmek : Pıhtılaştırılmak (süt).
Kesmikleşdirmek : Pıhtılaştırmak, kesmek (sütü).
Kesmikleşmek : Kesilmek, pıhtılaşmak (süt).
Kesret *(Ar.)* : Çokluk.
Kesretli : Çok, bol.
Kéşakéş *(Far.)* : Keşmekeş.
Keşf *(Ar.)* : Keşif.
Keşfiyyat *(Ar.)* : 1. İstihbarat. 2. Ajanlık, casusluk.
Keşfiyyatçı : 1. İstihbaratçı. 2. Casus.
Keşfiyyatçılıg : Casusluk.
Keşfiyyat destesi : Keşif kolu.
Keşfiyyat idaresi : İstihbarat servisi.
Kéşik : Nöbet.
Kéşik çekmek : Nöbet beklemek.

Kéşikçi : Bekçi.
Kéşikçi arı : Nöbetçi arı.
Kéşikçibaşı : Nöbetçi amiri, bekçi başı.
Kéşikcihana : Nöbetçi odası, bekçi kulübesi.
Kéşikçi koması : Bekçi kulübesi.
Kéşikçilik : Nöbetçilik.
Kéşikhana : Nöbet kulübesi, nöbet yeri.
Kéşiş : Keşiş, papaz.
Kéşke : 1. Kepek (deride). 2. Şekerlenme (kuru meyve).
Kéşkel : 1. Su arkı. 2. Dal köprü.
Kéşkelenmek : Kavlamak (deri).
Kéşkeli : Şeker bağlamış (kuru meyve).
Keşmiri : Kaşmir, keşmir.
Kéşniş *(Far.)* : Kişniş, karakimyon, kişniş otu.
Ket : Köy.
Ketan *(Ar.)* : Keten.
Ketançı : Keten üreticisi.
Ketançılıg : Keten üretimi.
Ketanyığan : Hasat makinesi.
Kete : 1. Lapa. 2. Kül çöreği. 3. Pasta (lahanalı). 4. Börek.
Ketebe *(Ar.)* : Ketebe, kitâbe.
Ketemez : 1. Ağız (süt). 2. Unla yapılan yemeği, muhallebi.
Kethuda : Muhtar.
Kethudalıg : Muhtarlık.
Ketil : 1. Tabure, iskemle. 2. Hatıl. 3. Takunya. 4. Dik yamaç.
Ketmen : Çapa, kazma.
Ketmençi : Çapacı.
Ketmenlemek : 1. Çapalamak. 2. Kesek ufalamak. 3. Yumuşatmak (toprağı).
Ketmenlenmek : 1. Çapalanmak (ot). 2. Kabartılmak (toprak).
Ketmenletdirmek : Çapalatmak.
Ketmenletmek : Çapalatmak.
Kétr : Konç, gétr.
Ketum *(Ar.)* : Ketûm, sır saklayan.
Kevel : Cılız.
Kevele : Çavuşkuşu.
Kever : Pırasa.
Kevir : Bozkır, çöl.
Kéy : 1. Hissiz, duygusuz. 2. Aptal, alık, mıymıntı.
Keya, keye : Ahır.
Kéyan *(Far.)* : Tarihte İran şahlarına verilen ad.
Kéybend : Tüylü kilim.
Kéyf *(Ar.)* : Keyif.
Kéyfiyyet *(Ar.)* : Keyfiyet.
Kéyfiyyetebahan : Kalite kontrolcusu, çeşnici.
Kéyfiyyetli : 1. Keyfiyetli. 2. Kaliteli.
Kéyfiyyetlilik : Kalitelilik.
Kéyfiyyetsiz : Kalitesiz.
Kéyidici : Uyuşturucu.
Kéyikdirilmek : Uyuşturulmak.
Kéyikdirmek : 1.Uyuşturmak. 2. mec. Sarsmak.
Kéyikmek : Uyuşmak, keçeleşmek.
Kéyimek : 1. Keçeleşmek. 2. mec. Sarsılmak.
Kéyitme : Anestezi.
Kéyleşdirici : Ağrı kesici.
Kéyleşdirilmek : Uyuşturulmak.
Kéyleşdirmek : 1. Uyuşturmak. 2. mec. Sarsmak.
Kéyleşmek : Keçeleşmek.
Kéyletmek, Kéyitmek : Uyuşturmak.
Kéylik : 1. Uyuşukluk. 2. mec. Sölpüklük.
Kéysu *(Far.)* : Zülüf.
Kéytes : Balina (burç).
Kibernetika *(Yun.)* : Sibernetik.
Kibr *(Ar.)* : Kibir.
Kibre, Lelek : Şeytanağacı, gladiçya (gléditsia), gebreotu.
Kibrit *(Ar.)* : Kibrit.
Kibritgabı *(Ar.)* : Kibrit kutusu.
Kicemek : Sataşmak.
Kibrlenmek : Kibirlenmek.
Kibrli : Kibirli.
Kiçicik : Küçücük.
Kiçik : Küçük.
Kiçik ayı : Küçük ayı.
Kiçik buynuz : Küçük baş.

Kiçikce, Kiçikcik : Küçücek.
Kiçiklenmek : Yaltaklanmak.
Kiçikleşmek : 1. Küçülmek. 2. mec. Aşağılaşmak.
Kiçikli-böyüklü : Herkes, hepsi.
Kiçiklik etmek : Saygı göstermek.
Kiçikrag, Kiçiktcher : Biraz küçük.
Kiçildici : Küçültücü.
Kiçildirmek : Küçültülmek.
Kiçilen : Küçülen (sayı).
Kiçilmek : Küçülmek.
Kiçiltme : 1. Aşağılama. 2. Tasgir (gramerde).
Kiçiltmek : Küçültmek.
Kif : 1. Küf. 2. Çanta, bavul.
Kif atmag : Küflenmek.
Kifâyet *(Ar.)* : 1. Yeter, kâfi. 2. Yetiyor, kâfidir.
Kifâyetdir : Kâfi, yeter.
Kifâyet etmek : Yetmek, elvermek.
Kifâyet ğeder : Yeterli.
Kifâyetlendirici : Yeterli.
Kifâyetlendirmek : 1. Râzı etmek. 2. Doyurmak.
Kifâyetlenmek : Yetinmek.
Kif göbelekleri : Küf mantarları.
Kifir : 1. Çirkin. 2. Şapşal, pasaklı. 3. mec. Ahlaksız.
Kifirlenmek, Kifirleşmek : Tipsizleşmek.
Kifirlik : 1. Tipsizlik. 2. Pasaklılık.
Kifle : Küllük (tandırda).
Kiflenme : Küflenme.
Kiflenmek : Küflenmek.
Kiflenmiş : Küflü.
Kifletmek : Küflendirmek.
Kifli : Küflü.
Kifsemek : Kokmak, kokuşmak.
Kifsimek, Kifsinmek : Küflenmek.
Kift *(Far.)* : Frengi, sifilis.
Kif tutmag : 1. Küflenmek. 2. Cüzam olmak.
Kikirtke : Kitre.
Kilid *(Far.)* : Kilit.
Kilidaçan : Maymuncuk.
Kilidleme : Muamma (şiir).
Kilidlemek : Kilitlemek.
Kilidlenmek : Kilitlenmek.
Kilidli : Kilitli.
Kilim *(Far.)* : Kilim.
Kilimarası : Eski halk oyunu.
Kilimçe : Küçük kilim.
Kilimçi : Kilimci.
Kilimçilik : Kilimcilik.
Kiliz : Ney, fülüt.
Kilke *(Rus.)* : 1. Hamsi. 2. Dağınık saç. 3. İskarto. 4. Lika.
Kilkebaş (saç) : Saçı dağınık; dağınık saç.
Kilkelenmek : Keçeleşmek (saç, iplik vb.).
Kilkeleşmek : 1. Keçeleşmek (saç, iplik vb.). 2. Saç saça baş başa dövüşmek.
Kilkeli, Kilkeşik : Karışık, dolaşık (saç, yün, iplik).
Kilkeşik düşmek : Birbirine karışmak (saç vb.).
Kilkeşik salmag : Karmakarışık etmek (saçı vb.).
Kilo *(Yun.)* : Kilo.
Kilogram *(Fr. Yun.)* : Kilogram.
Kilogrammétr *(Yun.)* : Kilogrammetre.
Kilogramlıg : Kilogramlık.
Kilométraj *(Fr.)* : Kilometre hesabı, kilometreleme.
Kilométrlik : Kilometrelik.
Kilovat *(Fr. İng.)* : Kilovat.
Kilovat-saat *(Fr. İng. Ar.)* : Kilo-vat saat.
Kilse *(Yun.)* : Kilise.
Kimi : 1. Gibi. 2. Kadar (e kadar).
Kimice : Gibi.
Kim kimse (ne) : Tanıdık, dost.
Kimograf *(Yun.)* : 1. Ondograf. 2. Ses yazar.
Kimsene : Kimse.
Kimsiz : Kimsesiz.
Kimya *(Yun.)* : Kimyâ.
Kimyaçı : Kimyacı.
Kimyalaşdıran : 1. Simyacı. 2. Kimyager.
Kimyager *(Ar. Far.)* : Kimyâger.
Kimyalaşdırılmag : Çağdaşlaştırılmak (ziraat vb.).
Kimyalaşdırma : Modernleştirme (ziraat vb.).

Kimyalaşdırmag : Modernleştirmek (her branşta).
Kimyevi turşu : Kezzap, tuzruhu.
Kine : Kinin.
Kinématograf *(Yun.)* : 1. Sinematograf. 2. Filimcilik.
Kinématografçı : Sinemacı.
Kinématografçılıg : Sinemacılık.
Kinématografiya *(Yun.)* : Sinemacılık.
Kinéskop *(Yun.)* : Reseptör.
Kinétik *(Yun.)* : Kinetik.
Kinétika *(Yun.)* : Kinetik.
Kin-kuduret : Gizli düşmanlık, kin.
Kinli : Kinli.
Kinlilik : Kinlilik.
Kino *(Yun.)* : Sinema.
Kinoaktrisa *(Yun. Fr.)* : Artist (sinemada).
Kinoaktyor *(Yun. Fr.)* : Oyuncu (sinemada).
Kinoaparat *(Yun. Lat.)* : Sinema makinesi.
Kinoartist *(Yun. Fr.)* : Artist.
Kinoatélyé *(Yun. Fr.)* : Sinema atölyesi.
Kino çekme : Filim çekme.
Kino çekme aparatı : Kamera.
Kinodrama *(Yun.)* : Drama filmi.
Kinodramaturg *(Yun.)* : Senaryocu.
Kinodramaturgiya *(Yun.)* : Senaryo.
Kinofabrik *(Yun. Lat.)* : Filim fabrikası.
Kinofacie *(Yun. Ar.)* : Trajedi filmi.
Kinoféstival *(Yun. Lat.)* : Filim festivali.
Kinofilm *(Yun. İng.)* : Filim, sinema filmi.
Kinogurğu : Montaj, kurgu filmi.
Kinojurnal *(Yun. Fr.)* : Reklam filmi.
Kinohronika *(Yun.)* : Aktüalite filmi; aktüalite dergisi.
Kinokadr *(Yun. Fr.)* : Filim listesi.
Kinokomédiya *(Yun.)* : Komedi filmi.
Kinolaşdırılmag : Sinemacılık geliştirilmek (köyde, kasabada, şehirde).
Kinolaşdırma : Sinama yapma (memleketin her yerinde).
Kinolaşdırmag : 1. Sinamayı yaygınlaştırmak. 2. Sinema makinesi kurmak (bir yere). 3. Filme uyarlamak (eseri).
Kinolaşmag : Sinema cihazları kurulmak (film gösterimi için).
Kinolént *(Yun. İtal.)* : Filim.
Kinoméhanik *(Yun.)* : Sinema makinisti.
Kinoméhaniklik : Sinema makinistliği.
Kinomontaj *(Yun. Fr.)* : Montajcılık, kurguculuk (film için.).
Kinooçérk *(Yun. Rus.)* : Röportaj filmi.
Kinoopérator *(Yun. Lat.)* : Kameraman.
Kinoopératorlug : Kameramanlık.
Kinopovést *(Yun. Rus.)* : Hikâye filmi.
Kinoréjissor *(Yun. Fr.)* : Filim rejisörü.
Kinoréjissorlug : Film yönetmenliği.
Kinoséans *(Yun. Fr.)* : Seans (sinema için).
Kinossénari *(Yun. İtal.)* : Senaryo (film için).
Kinossénarist, Kinossénariçi : Senarist.
Kinostudiya *(Yun. Ar.)* : Film stüdyosu.
Kinoşekil *(Yun. Ar.)* : Filim, sinema.
Kinoşünas *(Yun. Fr.)* : Sinemacı.
Kinoşünaslıg : Sinemacılık.
Kinotéatr *(Yun.)* : Sinematograf, sinema.
Kinyaginya : Prens karısı.
Kiosk *(Fr.)* : Baraka, kulübe (dükkan).
Kioskçu : Dükkancı.
Kip : 1. Sıkışık. 2. Muhkem, sağlam, kuvvetli.
Kipce : Sımsıkı.
Kipcek, Kipkec, Kipgec : 1. Conta. 2. Muhtasar, ortaboy.
Kipkecli : Contalı.
Kiplemek : Tıkamak, sıkıca kapamak, contalamak.
Kiplenmek : Zorla tıkanmak, sımsıkı kapatılmak (delik vb.).
Kipleşdirici : Sıkıştırıcı, sağlamlaştırıcı.
Kipleşdirmek : Sıkıca kapamak, deliği kapamak.
Kiplik : 1. Sıklık, yakınlık. 2. Muhkemlik, sağlamlık.
Kiraye : Kira.
Kirayeçi : Kiracı.
Kirayeçilik : Kiracılık.
Kirayeli : Kiralı.
Kirayelik : Kiralık.
Kirayenişin : Kiracı.
Kirdar *(Far.)* : 1. İş, hareket. 2. Sabır.

Kirdardan düşmek : Çaptan düşmek.
Kirdarını kesmek : Zıvanadan çıkarmak.
Kirdarlı : 1. Dayanıklı. 2. Gibi, benzeyişli.
Kirdarsız : 1. Yeteneksiz. 2. Sabırsız.
Kire *(Far.)* : Kira.
Kirec *(Far.)* : Kireç.
Kireclemek : 1. Kireçlemek. 2. Alçıya almak (kırığı).
Kireclenmek : 1. Kireçlenmek. 2. Alçıya alınmak (kırık).
Kirecli : Kireçli.
Kireçi : 1. Kiracı. 2. Emlakçı. 3. Mekkâreci.
Kireçilik : 1. Kiracılık. 2. Mekkârecilik.
Kiredar *(Far.)* : Kiracı.
Kirekéş *(Far.)* : Hamal.
Kirekéşlik : Hamallık.
Kirelemek : Kiralamak.
Kirelenmek : Kiralanmak.
Kireli : Kiralı.
Kirelik : Kiralık.
Kirenişin *(Far.)* : Kiracı.
Kire tutmag : Kiralamak.
Kiridilmek : 1. Susturulmak. 2. Uyuşturulmak.
Kirikmek, Kirimek : 1. Susmak. 2. Avunmak, sükûnet bulmak. 3. Hayrette kalmak.
Kirilmek : 1. Haddelenmek (gümüş). 2. Uyuşmak, keçeleşmek.
Kirilmiş : 1. Haddelenmiş (gümüş). 2. Uyuşuk.
Kirimiş : Sessiz.
Kirimişce : 1. Sessizce. 2. Hissiz.
Kirişmek : Topluca susmak.
Kiritmek : 1. Susturmak. 2. Teskin etmek.
Kirkire : El değirmeni.
Kirkire kimi : Dırdırcı.
Kirki : 1. Kirkit. 2. İnce kabuklu (ceviz vb.).
Kirkit : Kirkit.
Kirkitlemek, Kirkitmek : Kirkitle sıkıştırmak (iplikleri).
Kirlik : Önlük.
Kir-pas : Kir, kir pas.
Kirpi : Kirpi.
Kirpik : Kirpik.
Kirpik çahmag (çalmag) : Sinirlenmek.
Kirpikleri titremek : Öfkelenmek.
Kirpikliler : Haşlamlılar.
Kirpiotu : Deve dikeni.
Kirs : 1. Yara izi. 2. Kırışıklık (kumaş, kilim vb.).
Kirsli : Bereli (yara).
Kirşan : Pudra.
Kirşanlı : Pudralı.
Kirşanlanmag : Pudralanmak.
Kirşan vurmag (sürtmek) : Pudralamak.
Kirşe : zanka, kızak.
Kirşebağlayan (gayıran) : Zanka ustası.
Kirşeçi : Kızakçı, zankacı.
Kirt : Kırışıklık (deride).
Kirt dayanmag : Aniden durmak.
Kirtik :1. Sabun kırıntısı. 2. Karakuş (at için).
Kirtim, Kircim, Kirjim : Şat (deniz aracı).
Kis : 1. Kırışıklık (halı, kilim vb.). 2. Kis (koyunu ikaz için).
Kisbend *(Far.)* : Kın (bıçak vb.).
Kise *(Far.)* : Kese.
Kise çekdirmek : Keseletmek.
Kiseçeken, Kiseçi : Tellak.
Kise çekmek : Keselenmek.
Kiseçilik : Tellaklık.
Kisedibi : Kalıntı.
Kisekéş *(Far.)* : Tellak.
Kisél *(Rus.)* : 1. Pelte. 2. mec. Pestil gibi (kimse).
Kiselemek : Keselemek.
Kiselenmek : Keselenmek.
Kiseyi : 1. Tülbent. 2. Tülden mâmul.
Kisib : 1. Ganimet. 2. Zafer hatırası.
Kist *(Rus.)* : Fırça.
Kisvet *(Ar.)* : Kispet.
Kişi : 1. Kişi. 2. Er. 3. Erkek. 4. Koca.
Kişicik, Kişiciyez : Efendim, erkeğim (kadın dilinde).
Kişi kimi : Erkekçe, mertçe.
Kişi-kişi : Akıllıca.
Kişilenmek : 1. Erkeklenmek, horozlanmak. 2. Büluğa ermek.
Kişileşme : Erkekleşme.

Kişileşmek : 1. Büyümek. 2. Kişilik kazanmak. 3. Horozlanmak.
Kişili-arvadlı : Herkes.
Kişilik : 1. Mertlik. 2. Ergenlik.
Kişinyov : Kişinev.
Kişioğlu : Asil.
Kişisiz : Dul (kadın).
Kişivarı : Erkeksi.
Kişivarılıg : Erkeksi davranış.
Kişikişler olsun : Allah göstermesin!
Kişlemek : Kışş demek (tavuk vb.).
Kişmir : Hint kumaşı, kaşmir, keşmir.
Kişmiri : Hint kumaşından, kaşmir.
Kişmiş : Kişmiş, kuşüzümü.
Kişmiş bidana : Çekirdeksiz üzüm.
Kişmişi : Kişmiş.
Kişmişi gülmek : Kıskıs gülmek, tatlı gülmek.
Kişmiş sebze : Yaş üzüm.
Kişnek, Kişnerti : 1. Kişneme. 2. mec. Uğultu.
Kişnek salmag : Uğuldamak.
Kişneşdirmek : Topluca kişnetmek (atları).
Kişneşmek : Topluca kişnemek (atlar).
Kişver *(Far.)* : Ülke.
Kitab *(Ar.)* : Kitap.
Kitab açdırmag : Fala baktırmak.
Kitab açmag : Fala bakmak.
Kitab bağlamag : Methiye yazmak.
Kitabaltı : Rahle.
Kitabça : Risale.
Kitabdar *(Ar. Far.)* : Kütüphaneci.
Kitabe *(Ar.)* : Kitâbe.
Kitabet *(Ar.)* : Kitâbet.
Kitabet etmek : Yazmak.
Kitabhana *(Ar. Far.)* : 1. Kütüphane. 2. Kitabevi.
Kitabhanaçı : Kütüphaneci.
Kitabhanaçılıg : Kütüphanecilik.
Kitabı bağlanmag : Sonu gelmek.
Kitabi *(Ar.)* : Köşeli kadeh.
Kitabiyyat *(Ar.)* : Kaynakça.
Kitabperest *(Ar. Far.)* : Kitapsever.
Kitabpe··stlik : Kitapseverlik.
Kitabşü.s *(Ar. Far.)* : Kaynakçacı.
Kitabşünaslıg : Bibliyografi.
Kitél *(Alm.)* : Asker ceketi, gömlek, mintan, cepken.
Kitre : Kitre.
Kitreli : Zamklı.
Kizb *(Ar.)* : Kizb, yalan.
Klapan *(Rus.)* : Supap, vana.
Klarnét *(Fr.)* : Klarnet.
Klarnétçalan : Klarnetçi.
Klassik *(Lat.)* : Klasik.
Klassik gimnaziya : Klasik lise.
Klassizim *(Alm.)* : Klasizim.
Klaviatura *(Alm.)* : Klavye.
Klaviaturalı : Klavyeli.
Klavir *(Alm.)* : Klavyeler.
Klaviş *(Lat.)* : Tuş (müzik âletinde).
Klavişli : Tuşlu.
Klérikal *(Lat.)* : 1. Ruhanî, ümmetçi. 2. Hristiyan demokrat.
Klérikalizm *(Lat.)* : Ümmetçilik.
Klimatologiya *(Yun.)* : Klimatoloji.
Klimatolog *(Yun.)* : Klimatolog.
Klimatoloji *(Yun.)* : Klimatolojik.
Klinika *(Yun.)* : Klinik.
Klinikaçı, Klinist : Klinik uzmanı.
Klub *(İng.)* : Klüp.
Knopka *(Hol.)* : Pünez. 2. Düğme (elektrik).
Knyajna *(Rus.)* : Prenses.
Knyaz *(Rus.)* : 1. Kabile reisi. 2. Komutan. 3. Grandük. 4. Prens.
Knyazlıg : Prenslik.
Kobalt *(Lat.)* : Kobalt.
Kobu : Kubur.
Kobud : Kubat.
Kobudlaşdırılmag : Kabalaştırılmak.
Kobudlaşdırmag : 1. Kabalaştırmak. 2. Kabartmak, nasırlaştırmak.
Kobudlaşmag : 1. Kabalaşmak. 2. mec. Kubatlık etmek.
Kobudlug : Kubatlık.
Kobudyunlu : Kaba yünlü.
Kobza : Kopuz.
Kod *(Fr.)* : Kod.
Kodal : Kılcan.

Kodef : Atsineği.
Kodéin *(Yun.)* : Kodein.
Kodéks *(Lat.)* : 1. Mecelle. 2. mec. Muaşeret adabı.
Kofein *(Hol. Ar.)* : Kafein.
Kofta *(Rus.)* : Bluz.
Koftalıg : Bluzluk.
Kofta-tuman : Don gömlek.
Koful : Kof.
Kofulpalıd : Mantar meşesi.
Koğa : Kanca, çengel.
Koğaya dönmek : Eğilmek, bükülmek.
Koğuş : Kovuk (ağaçta).
Koğuşlanmak : Kovuk oluşmak (ağaçta).
Koğuşlu : Kovuk (ağaç).
Koha : Kethüda.
Kokain *(İsp.)* : Kokain.
Kokainçeken : Kokainoman.
Kokainizm *(İsp.)* : 1. Kokain tiryakiliği. 2. Kokainoman hastalığı.
Kokainli : Kokain karışımlı.
Kokarda *(Fr.)* : Kokart.
Kokardalı : Kokartlı.
Kokklar *(Yun.)* : Bakteriler.
Koks *(Alm.)* : Kok.
Kokslamag, Kokslaşdırmag :Kok yapmak.
Kokslaşdırılmag : Kok yapılmak.
Kokslaşmag : Kok olmak.
Kol : Çalı.
Kola : 1. Boynuzsuz. 2. Kısa boynuzlu. 3. Boynuzsuz keçi.
Kolabuynuz(lu) : Kısa boynuz(lu).
Kolahüren : 1. Rastgele ürüyen (it). 2. mec. Yaygaracı.
Kolavat : Anızı yakılmış (tarla).
Kola yatmag (girmek) : Pusulanmak, gizlenmek (çalılıkta).
Kolavat kösövüne dönmek : Yorgun düşmek, sölpümek.
Kolaz : Sandal (kayık).
Kolazçı : Sandalcı.
Kolba *(Alm.)* : Karni.
Kolbacıg : Tüpçük.
Kolbasa *(Rus.)* : Sucuk.
Kolbasalıg : Sucukluk.
Kolbasar : Fundalık.
Kolçédan : Pirit.
Kolçédanlı : Piritli.
Kolénkor *(Fr.)* : Pamuklu bez, kalikut.
Kolgıran : Çalı temizleyici (makine).
Kolhana : İpekli başörtüsü.
Kolhoruzu : Sülün.
Kolhoz *(Rus.)* : Kolhoz.
Kolhoz bazarı : Kolhoz pazarı.
Kolhozçu : Kolhoz üyesi.
Kolhozlaşdırılmag : Ortaklaştırılmak.
Kolhozlaşdırmag : Ortaklaştırmak.
Kolhozlaşmag : Ortaklaşmak.
Kolit *(Yun.)* : Kolit.
Kolitli : İltihaplı (kalın bağırsak).
Kol-kos : 1. Fundalık. 2. mec. Ivır zıvır.
Kol-kos basmag : Yabani otlar bitmek.
Kol-koslu, Kollu-koslu : Çalı çırpı olan.
Kol-koslug : Fundalık.
Kollamag : Çitlemek.
Kollanmag, Kollaşmag : 1. Çalılık olmak. 2. Filizlenmek.
Kolléc *(İng.)* : Kolej.
Kollégial *(Lat.)* : Ortak.
Kollégiallıg : Ortaklık.
Kollégiya *(Lat.)* : Kurul.
Kolléksiya *(Lat.)* : Koleksiyon.
Kolléksiyaçı : Koleksiyoncu.
Kolléksiyaçılıg : Koleksiyonculuk.
Kolléksionér *(Lat.)* : Koleksiyoncu.
Kolléksionérlik : Koleksiyonculuk.
Kolléksiyonérlik : Koleksiyonculuk.
Kolléktiv *(Lat.)* : Kolektif.
Kolléktivçi, Kolléktivist : Ortaklaşacı.
Kolléktivçilik : Ortaklaşacılık.
Kolléktivizm *(Lat.)* : Kolektivizm.
Kolléktivleşdirilmek : Ortaklaştırılmak.
Kolléktivleş(dir)me : Ortaklaştırma.
Kolléktivleşdirmek : Ortaklaştırmak.
Kolléktivleşmek : Ortaklaşmak.
Kolléktivlik : Kolektivizm.
Kolléktor *(Lat.)* : Kolektör.
Kolléktorlu : Kolektörlü.
Kolloid *(Yun.)* : Koloit.
Kolloidal *(Yun.)* : Koloidal.
Kollu : Çalı ormanlı.
Kollug : Maki, çalılık.

Kolonia, Koloniya *(Lat.)* : Koloni, müstemleke.
Kolonializm *(Lat.)* : Sömürgecilik, müstemlekecilik.
Kolonist *(Lat.)* : Kolonist.
Kolonka *(Rus.)* : Şofben.
Kolonna *(Fr.)* : Konvoy.
Kolorist *(Lat. Fr.)* : Renkçi.
Kolorit *(Lat. İtal.)* : 1. Boyama. 2. mec. Renk.
Koloritli : 1. Boyalı. 2. mec. Parlak.
Kolpan : 1. Dallı budaklı. 2. Saç.
Kolpanlı : Dallı budaklı.
Kolşekilli, Kolvarı : Fundalık görünüşünde.
Kolt *(İng.)* : Tabanca (Amerikan malı).
Kom : Deste, yığın.
Koma : 1. Top, parça (kar vb.). 2. Yığın, küme (ot vb.). 3. İzbe, kulübe.
Koma *(Yun.)* : Koma.
Komac : Şekerli ekmek (buğday veya pirinç unundan).
Komacıg : Kulübecik.
Komalamag : Kümelemek.
Komalanmag : Kümelenmek.
Komalaşmag : Kümeleşmek.
Komalıg : 1. Mezarlık. 2. Tümsekli yer.
Komanda *(Fr.)* : 1. Komuta. 2. Komutanlık. 3. Müfreze. 4. Mürettebat. 5. Takım.
Komanda mentegesi : Komutanlık (bölge).
Komandan *(Alm.)* : Kumandan.
Komandanlıg : Komutanlık.
Komandir *(Alm.)* : Komutan.
Komandirlik : Komutanlık.
Koma vurmag : Kümelemek.
Komba vurmag : Yumrukla korkutmak.
Kombayn *(İng.)* : 1. Biçer döver. 2. Hasat makinesi (pancar, patates vb.). 3. Hafriyat makinesi.
Kombaynçı : Biçer döverci (makinist).
Kombaynçılıg : Biçer döver makinistliği.
Kombinasiya *(Lat.)* : Kombinezon.
Kombinat *(Lat.)* : Kombina.
Kombiné *(Lat.)* : Kombine.
Kombiné etmek : Birleştirmek.
Kombinézon *(Fr.)* : İş elbisesi (tulum).
Komédiograf *(Yun.)* : Dramaturg.
Komédiya *(Yun.)* : Komedi.
Komédiyaçı : Komedyen.
Komédyaçılıg : Komedyenlik, komiklik.
Komédiya oynamag : Dolap çevirmek.
Koméndant *(Fr.)* : Kumandan.
Koméndantlıg : Komutanlık.
Koméndant saatı : Yasak saati.
Koméndatura *(Alm.)* : Komutanlık.
Koméndor *(İng.)* : Topçu siperi.
Kométa *(Yun.)* : Kuyruklu yıldız.
Komik (Lat.) : Komik.
Komik *(Yun.)* : Komik.
Komissar *(Fr.)* : Komiser.
Komissariat, Komissarlıg : Komiserlik.
Komissiya *(Lat.)* : Komisyon.
Komisyon *(Lat.)* : Komisyon.
Komisyonér, Komisyonçu : Komisyoncu.
Komisyonçulug : Komisyonculuk.
Komizm *(Yun.)* : Gülmece.
Komlamag : Kümelemek.
Komlanmag : Kümelenmek.
Komlaşmag : Kümeleşmek.
Komméntariya *(Lat.)* : Yorum.
Komméntator *(Lat.)* : Yorumcu.
Kommuna *(Fr.)* : Ortaklaşacılık.
Kommunal *(Fr.)* : Kamuya ait, ortak.
Kommunar *(Fr.)* : 1. Ortaklaşacı. 2. Komünist eylemci.
Kommutator *(Lat.)* : Komütatör.
Kommutatorçu : Santralcı.
Komod *(Fr.)* : Komot.
Kompaniya *(Fr.)* : Kumpanya.
Komparativist *(Lat.)* : Karşılaştırmalı dilbilimci.
Komparativizm *(Lat.)* : Mukayeseli dilbilimi.
Kompas *(İtal.)* : Kumpas.
Kompilyasiya *(Lat.)* : Derleme (eser).
Kompilyasiyaçı : Derleyen (yazar).
Kompilyativ *(Lat.)* : Derleme (eser).
Kompléks *(Lat.)* : Kompleks.
Kompléks brigada : Karma ekip.
Kompléksli : Toplu.
Kompleks yémek : Tabldot.

Komplékt *(Lat.)* : Komple.
Kompléktleşdirici : Tamamlayıcı.
Kompléktleşdirme : Tamamlama.
Kompléktleşdirmek : 1. Derleyip toplamak. 2. Tamamlamak.
Kompléktleşmek : Tamamlanmak.
Kompléktli : Tam.
Kompléktsiz : Eksik.
KompliménT *(Fr.)* : Kompliman.
KompliménT atmag (démek) : İltifat göstermek (sözle).
Kompliméntçi : Kompliman yapan.
Komponént *(Lat.)* : Parça, kısım.
Kompost *(İng.)* : Komposto.
Kompostér *(Fr.)* : Soğuk damga.
Kompostérlemek : Damgalamak (soğuk damga ile).
Kompostérlenmek : Damgalanmak (soğuk damga ile).
Kompot *(Fr.)* : Komposto.
Kompozisiya *(Lat.)* : Kompozisyon.
Komprés *(Fr.)* : Kompres.
Kompromis *(Lat.)* : Uzlaşma.
Kompromisli : Uzlaştırıcı.
Komputér : Bilgisayar.
Komsomol *(Rus.)* : Komsomol.
Komsomollug : Komsomolluk.
Konaz : Kaba, edepsiz.
Konazlıg : Kabalık, edepsizlik.
Kondénsator *(Lat.)* : Kondansatör.
Konduktor *(Lat.)* : 1. Kondüktör. 2. İletken.
Konduktorlu : Kondüktörü olan (otobus, tren vb.).
Konduktorlug : Kondüktörlük.
Konfédérasiya *(Lat.)* : Konfederasyon.
Konférans *(Fr.)* : Konferans.
Konféransyé *(Fr.)* : Konferansçı, hatip.
Konféransyélik : Hatiplik.
Konfét *(İtal.)* : Bonbon, fondan.
Konfétçi : Bonboncu.
Konfétti *(İtal.)* : Konfeti.
Konfrans *(Lat.)* : Konferans.
Konglomérat *(Lat.)* : Konglomera, yığışım.
Kongrés *(Lat.)* : Kongre.
Kongrésmén *(İng.)* : Kongre üyesi.
Konka *(Rus.)* : Atlı vagon.
Konkaçı : Atlı tramvaycı.
Konki *(Rus.)* : Paten.
Konkrét *(Lat.)* : Konkre.
Konkrét isim : Müşahhas isim, somut isim.
Konkrétleşdirilmek : Somutlaştırılmak.
Konkrétleşdirmek : Somutlaştırmak.
Konkrétleşmek : Somutlaşmak.
Konkrétlik : Sarihlik, müşahhaslık.
Konkurs *(Lat.)* : Konkur.
Konséntrat *(Lat.)* : Konsantre.
Konséntrik *(Lat.)* : Ortak merkezli (geometride).
Konséntriklik : Ortak merkezlilik (geometride).
Konsépsiya *(Lat.)* : Görüş.
Konsérn *(İng.)* : Konsorsiyum.
Konsért *(İtal.)* : 1. Kerçerto. 2. Konser.
Konsértméystér *(Alm.)* : 1. Birinci kemancı. 2. Piyanocu.
Konsérv *(Fr.)* : Konserve.
Konsérvaçan : Konserve açacağı.
Konsérvatoriya *(İtal.)* : Konservatuar.
Konsérvçi : Konserveci.
Konsérvleşdirici : Sterilize eden.
Konsérvleşdirilmek : Sterilize edilmek.
Konsérvleşdirilmiş : Sterlize.
Konsérvleşdirmek : Sterilize etmek.
Konsérvleşmek : Sterilize olmak.
Konséssiya *(Lat.)* : 1. İmtiyaz antlaşması. 2. Gedikli şirket.
Konséssiyaçı : İmtiyaz sahibi.
Konsilium *(Lat.)* : Konsültasyon.
Konslagér *(Lat. Alm. Rus.)* : Toplama kampı.
Konsorsium *(Lat.)* : Konsorsiyum.
Konspékt *(Lat.)* : Özet.
Konspirasiya *(Lat.)* : İllegal faaliyet.
Konspirativ *(Lat.)* : Gizli.
Konspirativlik : Gizlilik.
Konstitusiya *(Lat.)* : Anayasa.
Konstitusiyaçı : Anayasacı.
Konstitusiyalı : Anayasal.

Konstitusiyalı monarhiya : Meşrutiyet.
Konstruksiya *(Lat.)* : 1. Yapı tarzı. 2. İnşaat malzemesi.
Konstruktivist *(Lat.)* : Kurmacılık yanlısı.
Konstruktivizm *(Lat.)* : Konstrüktivizm.
Konstruktor *(Lat.)* : Proje mühendisi.
Konstruktorlug : Proje dairesi.
Konsul *(Lat.)* : 1. Konsolos. 2. Konsül.
Konsulhana *(Lat. Far.)* : Konsolosluk.
Konsullug : 1.Konsolosluk. 2.Krallık devri.
Konsultasiya *(Lat.)* : 1. Konsültasyon, istişare. 2. Konsültasyon (tıp). 3. Danışma bürosu.
Kontakt *(Lat.)* : Kontak.
Kontaylığ : İtaatsizlik, âsilik.
Kontinént *(Lat.)* : Kıta.
Kontinéntal *(Lat.)* : Berrî, kontinental.
Kontinéntal iğlim : Kara iklimi.
Kontinentallıg : Değişkenlik (iklim için).
Kontingént *(Lat.)* : Kontenjan.
Kontingéntleşdirilmek : Kontenjan belirlenmek.
Kontingéntleşdirmek : Kontenjanını belirlemek.
Kontor *(Alm.)* : Büro, ofis.
Kontorçu :1.Büro memuru. 2.Büro müdürü.
Kontorka *(Rus.)* : Yazı masası.
Kontrabanda *(İtal.)* : Kaçakçılık.
Kontrabandaçı : Kaçakçı.
Kontrabandaçılıg : Kaçakçılık.
Kontrabas *(İtal.)* : Kontrbas.
Kontrabasçı : Kontrbasçı.
Kontr-admiral *(Fr.)* : Tuğamiral.
Kontrakt *(Lat.)* : Kontrat.
Kontraktasiya *(Lat.)* : Sözleşme, kontrat bağlama.
Kontramarka *(Fr.)* : Davetiye.
Kontrapunkt *(Alm.)* : Kontrpuan.
Kontribusiya *(Lat.)* : 1. Savaş tazminatı. 2. Cizye.
Kontrol *(Fr.)* : Kontrol.
Kontrollug : Konrolörlük.
Kontrolyor *(Fr.)* : 1. Kontrolör. 2. Kontrol cihazı.
Kontur *(Fr.)* : 1. Çevre çizgisi. 2. Kapalı devre.
Kontur herite : İsimsiz harita.
Kontur hett : Noktalı hat.
Kontuziya *(Lat.)* : Yara izi, bere.
Kontuziyalı : Bereli (yara).
Konus *(Lat.)* : Koni.
Konusaohşar : Konik.
Konusaohşarlıg : Konik biçim.
Konusşekilli : Konik.
Konusşekillilik : Konik biçim.
Konusvarı : Konik.
Konusvarılıg : Konik biçim.
Konvénsiya *(Lat.)* : Konvansiyon.
Konvént *(Lat.)* : Meclis.
Konvérsiya *(Lat.)* : Tahvil.
Konvért *(Fr.)* : 1. Zarf. 2. Kundak yorganı.
Konvéyér *(İng.)* : Taşıyıcı (kayış, kimse vs.), nakledici (şey veya kimse).
Konvéyérçi : Makinist.
Konvéyérleşdirilmek : Otomatikleştirilmek, taşıma otomatiğe bağlanmak.
Konvéyérleşdirmek : Otomatikleştirmek, taşımayı otomatiğe bağlamak.
Konvéyérli : Otomatik, peşpeşe nakleden.
Konyunktiv *(Lat.)* : Konjonktif, sümüksel zar (gözde).
Konyunktivit *(Lat.)* : Konjonktif iltihabı, sümüksel zar iltihabı (göz).
Koopérasiya *(Lat.)* : Kooperatifçilik.
Koopérativ : Kooperatif.
Koopérativçi : Kooperatifçi.
Koopérativleşdirilmek : Kooperatiflerde birleştirilmek (ekonomi).
Koopérativleşdirmek : Kooperatiflerde birleştirmek (ekonomiyi).
Koopérativleşmek : Kooperatifleşmek.
Kopan : Tüylü.
Kopara : Sınır işareti.
Kopban : Balyoz.
Koppuş : Şişman.
Kor : 1. Kör. 2. Kesmez. 3. Külleme (bitki hastalığı).
Kora : 1. Kör çivi. 2. Çivi. 3. Yığın, küme. 4. Kuzuluk (ağıl).
Korabuğum : Anız.
Korafehm : Kabiliyetsiz.
Korafehmlik : Kabiliyetsizlik.

Koramal : Kara yılan.
Koramaz : Sütlü ayran, göremez.
Kora sahlamag : Kin gütmek.
Korazéhin : Et kafalı.
Korazéhinlik : Kalın kafalılık.
Korbağırsag : Kör bağırsak.
Korbucaglı : Geniş açılı.
Korbuz : Cüsseli.
Korcasına : Körükörüne.
Kordébalét *(Fr.)* : Baleciler.
Kordüyün : Kör düğüm.
Koréya : Kore.
Koréyaca : Korece.
Koréyalı : Koreli.
Koridor *(Fr.)* : Koridor.
Koridorçu : Kat hizmetçisi.
Korifév *(Yun.)* : Âlim.
Korik : Oğlak.
Korgöz : Amâ.
Korhöcet : İnatçı.
Korilan : Kör yılan.
Kor-kobud : Hantal.
Kor-korane : Gözü kapalı, körü körüne.
Korlamag : 1. Bozmak, kırıp dökmek. 2. mec. Israf etmek.
Korlanmag : 1. Arızalanmak. 2. mec. Kötüleşmek.
Korlaşdırmag : Körleştirmek.
Korlaşmag : Körleşmek.
Korlatmag : Zarar vermek.
Korlug : 1. Âmâlık. 2. mec. Yoksulluk. 3. mec. Geçirimsizlik. 4. mec. Cehâlet.
Korlug çekmek : Yoksulluk çekmek.
Korlug etmek : Toplamak.
Korlug vérmek : 1. Eziyet vermek. 2. İhmal etmek.
Korluğunu çekmek : Özlemek.
Kornét *(Fr.)* : Kornet.
Kornétçalan : Kornetçi.
Korocag : Kısır, oğulsuz (kimse).
Koroğlu sayağı : Pala bıyık.
Kor olmag : Kurumak, çekilmek (su).
Kor-péşman : Pişman, eli boş.
Korporasiya *(Lat.)* : Korporasyon, lonca.
Korpus *(Lat.)* : 1. Blok (bina). 2. Gövde, şasi. 3. Kordiplomatik. 4. On puntoluk.
Korput : Şahmerdan.
Korréktor *(Lat.)* : Tashihçi.
Korréktorlug : Tashihçilik.
Korréktura *(Lat.)* : 1. Tashih etme. 2. Prova.
Korroziya *(Lat.)* : Aşınma (metal için).
Korsét *(Fr.)* : Korse.
Korsiçan : Köstebek.
Korş, Kort : Kesmez, kör.
Korşalmag : 1. Körelmek, kütleşmek. 2. mec. Bunamak.
Kortalma : Körleşme, kesmezlik.
Kortalmag : Körletmek, kesmez etmek.
Korşaltmag : Kütleştirmek.
Kortebii : 1. Kendiliğinden olan. 2. Düzensiz, başıboş.
Kortebiilik : 1. Kendiliğinden olma. 2. Başıboşluk.
Kortlanmag, Kortlaşmag : Körleşmek.
Koruhmag : Sağalmak.
Korun-korun : İçin için, tüterek.
Koruş : 1. Miyop. 2. Küt (bıçak vb.).
Koruşlug : 1. Miyopluk. 2. Kesmezlik.
Koryapalag : Baykuş.
Kos : 1. Top (oyun için). 2. Kös.
Kosa : 1. Köse. 2. Nevruz bahşişçisi.
Kosagelin : Kukla gelin (Nevruzda).
Kosa-kosa, Koskosa : Soytarı, palyaço (Nevruz kıyafeti).
Kosala : Kösele.
Kosalaşmag : 1. Köse olmak. 2. mec. Seyrekleşmek (tüy).
Kosalıg : Köselik.
Kosasaggal : Köse sakallı.
Kosasaggallıg : Köse sakallılık.
Kosavay : Yelkenli gemi, ıskuna.
Kosékans *(Lat.)* : Kosekant (matematikte).
Kosinus *(Lat.)* : Kosinüs.
Kosmétik *(Yun.)* : Kozmetik.
Kosmétika *(Yun.)* : Kozmetik.
Kosmik *(Yun.)* : Kozmik.
Kosmik cisimler : Meteorlar.

Kosmik gemi : Uzay gemisi.
Kosmik şüalar : Kozmik ışınlar.
Kosmik toz : Kozmik zerreler.
Kosmodrom *(Yun.)* : Füze üssü.
Kosmogonik *(Yun.)* : Kozmogonik.
Kosmografiya *(Yun.)* : Kozmografya.
Kosmologiya *(Yun.)* : Kozmoloji.
Kosmonavt *(Yun.)* : Kozmonot.
Kosmonavtika *(Yun.)* : Uzaycılık, astronotluk.
Kosmopolit *(Yun.)* : Kozmopolit.
Kosmopolitik *(Yun.)* : Kozmopolitle ilgili, kozmopolitik.
Kosmopolitizm *(Yun.)* : Kozmopolitlik.
Kosmos *(Yun.)* : Kozmos.
Kos-nağara : Nakkare.
Kostyum *(Fr.)* : Kostüm.
Kostyumçu : Kostümcü (tiyatro için).
Kostyumluq : Kostümlük.
Koşek : Eşelek, küspe.
Koşlamah : Kışkışlamak.
Kotala : Helva pişirme kabı.
Kotallı : Zengin, varlıklı.
Kotan : Kotan.
Kotancıg : Saban kulağı.
Kotancıglı : Saban kulağı olan.
Kotançı : Çiftçi.
Kotançılıg : Çiftçilik.
Kotangéns *(Lat.)* : Kotanjan (matematik).
Kotanlamag : Pullukla sürmek.
Kotanlanmag : Pullukla sürülmek.
Kotanlatmag : Pullukla sürdürmek.
Kottéc *(İng.)* : Sayfiye.
Kotlét *(Fr.)* : Pirzola, kotlet.
Kotlétlik : Pirzolalık.
Kotmul : Eski süpürge.
Kotmullanmag : Aşınmak (süpürge).
Kotul : 1. Hantal. 2. mec. Kaba.
Kov : Sayı.
Kov deyil : Geçersiz, sayılmaz!
Kov élememek (etmemek) : Saymamak, hesaba katmamak.
Kovérkot *(İng.)* : 1. Paltoluk kumaş. 2. Palto.
Kovha : Muhtar.
Kovhalıg : Muhtarlık.
Kovkeb *(Ar.)* : Yıldız, kevkep.
Kovlu : Öfkeli.
Kozal, Kozar : Hububat artığı, harman kırıntıları, kalbur çalkantısı.
Köbe : 1. Fırfır, farbala, volan; sıçandişi. 2. İnce zar (yaprak sapının dala bitişiğindeki). 3. Fırfır deseni.
Köbeçi : Farbala diken.
Köbek : Nesil, göbek.
Köbelemek : 1. Farbala dikmek. 2. Şerit biçiminde çerçevelemek.
Köbelenmek : Zıhlanmak.
Köbeletmek : Zıhlatmak.
Köbeli : Fırfırlı.
Köbelik : Fırfırlık (malzeme).
Köber : Şev, bayır.
Köç : Göç.
Köç-düş, Köçeköç : Toplu göç.
Köç düşmek : Yerleşip kalmak.
Köçebe : Göçebe.
Köçel : 1. Güzel. 2. Mısır koçanı, koçan.
Köçer : Göçmen.
Köçergi : Göçeri.
Köçeri : 1. Göçeri. 2. Göçebe.
Köçerilik : Göçebelik.
Köçhaköç : Toplu göç.
Köç-külfet : Ev halkı.
Köçlü-külfetli : Ailecek.
Köçmek : Göçmek.
Köçürdülmek : 1. Göçürülmek. 2. Geçirilmek.
Köçürme : 1. Göçürme. 2. Havale (para vb.). 3. Portatif.
Köçürmek, Köçürtmek : 1. Tehcir etmek. 2. Suretini çıkarmak (yazı vb.). 3. Yazmak, dahil etmek. 4. Kocaya vermek.
Köçürme siyaseti : Tehcir.
Köhlen : Besili aygır.
Köhlenlik : Aygırlık.
Köhne *(Far.)* : 1. Hurda, köhne. 2. Kart. 3. Çağdışı.
Köhneçi : 1. Muhafazakâr. 2. Eskici.
Köhneçilik : Muhafazakârlık.
Köhneden galma : Eskiden kalma.
Köhnefüruş *(Far.)* : Eskici, hurdacı.
Köhnegurd : Eski kurt, tecrübeli, kurnaz.

Köhne-külte : Param parça.
Köhne-kürüş : Çok eskimiş.
Köhneldilmek : Eskitilmek.
Köhnelme : Köhneme, köhneleşme.
Köhnelmek : Köhnemek, köhneleşmek.
Köhnelmiş : Köhne.
Köhneltmek : Eskitmek.
Köhne-möhne : Param parça.
Köhneperest : Muhafazakâr.
Köhneperestlik : Muhafazakârlık.
Köhne sayag : 1. İhtiyar görünüşlü. 2. Eski usül.
Köhül : Mağara.
Kök : 1. Şişman. 2. Kök. 3. Havuç. 4. Akord burgusu. 5. Oyulga. 6. Durum. 7. Şen. 8. Nesep. 9. mec. Kocaman, koskoca.
Kök aparmag : Yerleşmek.
Kök atmag (gétmek) : Seyrek dikmek (dikiş), oyulgalamak.
Kökayaglılar : Kök bacaklılar, kökayaklılar, rizopod.
Kökbaşlılar : Kafadanbacaklılar.
Kökdoğrayan : Havuç makinesi.
Köke : 1.Simit. 2. Yağlı (çörek). 3. Kurabiye.
Kökecik : Kurabiye.
Kökeldici : Şişmanlatıcı.
Kökeldilmek : Semizletilmek.
Kökelenmek : Dairevî olmak.
Kökelme : Şişmanlık hastalığı.
Kökelmek : 1. Şişmanlamak. 2. mec. Gücenmek.
Köketlmek : 1. Semirtmek. 2. mec. Huylandırmak.
Kök etmek (élemek) : 1. Düzen vermek (saza). 2. mec. Hazırlamak.
Kökkesen : Havuç makinesi.
Köklemek : 1. Akord etmek. 2. Oyulgalamak.
Köklenmek : 1. Kökleşmek, yurtlanmak. 2. Oyulgalanmak. 3. Akord edilmek. 4. mec. Hazırlanmak, hazır edilmek.
Köklenmiş : 1. Akortlu. 2. İri dikişli, oyulgalı, teyelli.
Kökleşdirmek : 1. Semizletmek. 2. Yurtlandırmak.
Kökleşmek : 1. Semizlemek. 2. Kökleşmek.
Kökleyici : Akortçu.
Köklü : 1. Köklü. 2. Soylu. 3. Akortlu. 4. Oyulgalı.
Köklü-budaglı : 1. İri. 2. mec. Soylu.
Köklü-gövdeli : Büyük.
Köklü-kömecli : 1. İri. 2. mec. Soylu.
Köklük : 1. Semizlik. 2. Havuç tarlası. 3. Akort durumu.
Kökremek : Kişnemek.
Köks : Göğüs, bağır.
Köksaggız : Kara hindiba.
Köks kéçirmek : Rahat nefes almak.
Köksüdolu : 1. İri göğüslü. 2. Derinden (nefes).
Köksünü ötürmek : Rahat nefes almak, içini çekmek.
Köksüz : 1. Köksüz. 2. Soyu belirsiz.
Köküméyveli : Yumru kökler.
Kökümsov : Kök sap, köksü.
Köküne çıhmag : Harcamak, sarfetmek.
Köküsküyü : Yüksük.
Kölge : Gölge.
Kölgelemek : 1. Gölgelemek. 2. mec. Kurcalamak.
Kölgelendirme : Aklına geliverme.
Kölgelendirmek : 1. Gölgelendirmek. 2. mec. Aklına gelivermek.
Kölgelenmek : 1. Gölgelenmek. 2. mec. Gamlanmak, üzülmek. 3. mec. Sığınmak.
Kölgeleyici : Gölgelik.
Kölgeli : 1. Gölgeli. 2. Gölgelik (yer). 3. mec. Şüpheli. 4. mec. Gamlı (çehre).
Kölgelik : Gölgelik.
Kölgeséven : Gölgecil.
Kölgesiz : 1. Gölgesiz. 2. mec. Faydalanılmayan (kimse).
Kölge téatri : Gölge tiyatrosu.
Kömbe : 1. Kül çöreği. 2. Somun (ekmek). 3. mec. Şişko.
Kömbeçi : Somuncu.
Kömbedodağ : Kalın dudaklı.
Kömbesuret : Tıknaz.
Kömec : 1. Kömeç, sürüngen (bitki). 2. Gümeç.

Kömec balı : Gümeç balı.
Kömeclenmek : Yere yayılmak (kömeç gibi).
Kömek : 1. Yardım, müzaheret. 2. Yardımcı. 3. mec. Arka çıkan.
Kömekçi, Kömekdar : 1. Yardımcı. 2. Muavin, asistan. 3. mec. Ek, ilave.
Kömekçi fe'l : Yardımcı fiil.
Kömekçi nitğ hisseleri : Vazifeli unsurlar (cümlede).
Kömekçi sual : Telkinî soruşturma, telkin-i rücu (hukukta).
Kömekdarlıg : Yardım etme.
Kömekçi téorém : Yardımcı teorem.
Kömek dilemek : Yardım istemek.
Kömek durmag : Arka çıkmak.
Kömek élemek : Yardım etmek, desteklemek.
Kömek görmek : Yardım görmek, himaye edilmek.
Kömekkéş : Yardım gösteren.
Kömekkéşlik : Yardım gösterme.
Kömekleşmek : Yardımlaşmak.
Kömekli : El birliğiyle, yardımlaşa.
Kömeklik : Yardım, destek.
Kömeklik élemek : Yardım etmek.
Kömekliyi deymek : Yardım etmek, yardımı dokunmak.
Kömek çıhmag (olmag) : Arka çıkmak.
Kömeksiz : Arkasız, kimsesiz, desteksiz.
Kömeksizlik : Kimsesizlik, desteksizlik.
Kömeşimeh : 1. Uyuşmak, karıncalanmak. 2. Cesaretini yitirmek.
Kömeyi çatmag (deymek) : Yardım etmek, yardımı yetişmek.
Kömeyine çatmag (goşmag) : İmdadına yetişmek.
Kömeyi olmag : Yardımı olmak.
Kömlek : 1. Gömlek. 2. Giyecek. 3. Yılan kavı. 4. Basamak.
Kömürbasan : Kömür yapan (odundan).
Kömürbasma : Kömüryapma.
Kömür basmag : Kömür elde etmek.
Kömürdannığ : Kömürlük.
Kömür deymek : Kömürden zehirlenmek.
Kömürdoğrayan : Konkasör.
Kömürgazıyan : Kömür işçisi.
Kömürhana : Kömürlük.
Kömürhırdalayan : Konkasör.
Kömürlenmek : Kömürleşmek.
Kömürsoran : Hidrolik makine (kömür çıkarmak için).
Kömüryandıran : Kömürcü.
Kömüryükleyen : Ekskavatör.
Könd, Köndem : 1. Taraf, yön. 2. Tarz, usül, yöntem.
Köndelen, Köndelenine : Çapraz, eğri.
Könlü tutulmag : Kederlenmek.
Köntöy : 1. Kaba, edep dışı. 2. Hantal.
Köntöy-köntöy : Tersleyerek, nezâketsizce.
Köntöyleşmek : Kabalık etmek.
Köntöylük : Kabalık, nezâketsizlik.
Könül : Gönül.
Könülaçan : İç açıcı.
Könüllü : 1. Gönüllü. 2. Yaratılışlı.
Könülséven : Beğenilen, istenilen.
Köp : 1. Şişkinlik (midede). 2. Şişme, kabarma.
Köpbece : 1. Yumuşacık. 2. Yumurtalı çörek (yağda pişirilen).
Köpbeceleşmek : Şişmanlamak, tombullaşmak.
Köpdürmek : Şişirmek.
Köpdürülmek : Şişirilmek.
Köpek dili otu : Yer pırasası.
Köpeklemek : Köpekleşmek.
Köpekleşmek : 1. Köpek olmak (erkek enik). 2. mec. Bunamak, kocamak.
Köpeklik : 1. Eniklikten kurtulma. 2. mec. Bunaklık, ihtiyarlık.
Köpeş : Gebeş, şişkin.
Köpeşik : Sivilce, fiske.
Köpeşmek : 1. Fiske fiske kabarmak. 2. Şişmek.
Köpger, Küpger : Dağ keçisi.
Köppe, Köppece : Unlu omlet (yağda pişirilen).
Köpme : Gazlanma (midede).
Köpmek : 1. Uyumak, yatmak. 2. Patlamak. 3. Çökmek (deve). 4. Şişmek, kabarmak. 5. Acımak, ekşimek.
Köpmüş : Şişkin, şişmiş.

Köpü alınmag : Teskin edilmek, yatıştırılmak.
Köpük : 1. Köpük. 2. Kopek.
Köpükcük : Kabarcık, habbe.
Köpüklemek : Köpük bağlamak.
Köpüklenmek : 1. Köpürmek. 2. Buram buram terlemek.
Köpünce : Patlayıncaya kadar (yemek).
Köpünü almag : 1. Yatıştırmak. 2. Gazını almak.
Köpürmek : 1. Köpürmek. 2. Kabarmak.
Köpü yatmag : Yatışmak.
Köremez : Sütlü ayran, göremez.
Körfez : Körfez.
Körpe : Körpe.
Körpeler évi : Kreş.
Körpeli : Emzikli (kadın).
Körpü : Köprü.
Körpücüksümüyü : Köprücük kemiği.
Körpüçü : Köprücü.
Körpülü : Köprülü.
Körpüsalan : Köprücü.
Körpü salmag : Köprü yapmak, köprü atmak.
Körük : Körük.
Körükbasan : Körükçü.
Kösöv : 1. Köseği. 2. mec. Köseği gibi.
Kösöve dönmek : 1. Yanmak. 2. mec. Öfkelenmek.
Kösövlenmek : Köseği olmak.
Kösövlü : Köseği tutan.
Kösövü tüstülü olmag : Adı kötüye çıkmak.
Köşe : Sırım.
Köşek, Köşşek : Köşek.
Köşelemek : 1. Sırımla bağlamak. 2. Sırımla dikmek. 3. Sırım dilimlemek.
Köşen : 1. Ekin tarlası. 2. Saman. 3. Anız.
Köşenlik : Anızlık.
Köşk : 1. Köşk. 2. Kulübemsi dükkan. 3. Alaçık.
Kötek : Kötek.
Kötek altına salmag : Dövmek.
Kötek döşemek : Dayak atmak.
Köteklemek : Dövmek.
Köteklenmek : Pataklanmak.
Kötekleşmek : Dövüşmek (sopalarla).
Kötekletmek : Dövdürmek (dayakla).
Kötel : 1. Tepe, sırt. 2. Yedek at.
Kötüce, Kötükce : 1. Torunun çocuğu. 2. Torunun torunu.
Kötük : 1. Kütük. 2. Kabza. . Koçan (mısır). 4. En yaşlı (kimse). 5. Hantal. 6. mec. Esas, temel.
Kötükçıhardan : Tomruk makinesi.
Kötük diş : Diş kökü, kırık diş.
Kötüklü : Kütüklü (ağaç).
Kötül : Örümcek.
Kötürdaş : Temel taşı.
Kövden : Ahmak, sersem.
Köver : 1. Şev, yamaç, bayır. 2. Kebere.
Köveşimek : Şişmanlamak (biraz).
Kövkeb *(Ar.)* : Yıldız.
Kövrek : 1. Gevrek. 2. Ağlamaklı. 3. mec. Gözü sulu.
Kövreklenmek : 1. Gevrekleşmek. 2. mec. Dolukmak.
Kövrekleşmek : 1. Gevrekleşmek. 2. mec. Dolukmak.
Kövreklik : 1. Gevreklik. 2. mec. Dolukma. 3. mec. Kofluk.
Kövrekmurdarça : Hünnap.
Kövrek olmag : Dolukmak.
Kövrelmek : 1. Gevremek. 2. mec. Dolukmak.
Kövser *(Ar.)* : 1. Kevser. 2. mec. Dudak.
Kövşek : 1. Gevrek. 2. Dayanıksız.
Kövşen : 1. Ekin tarlası. 2. Saman. 3. Anız.
Kövşenlemek : Samanla örtmek.
Kövşenlenmek : Samanla örtülmek.
Kövşenli : Samanlı.
Kövşenlik : Anızlık.
Köy : Köy.
Köydürmek : Yakmak.
Köyermek : 1. Gevrekleşmek. 2. mec. Dolukmak.
Köylü : Köylü.
Köynek : 1. Gömlek. 2. Örtü. 3. Buğday kapsülü. 4. Telâ.
Köynekcek : Çıplak, üryan.

Köynekcik : Çocuk gömleği.
Köynek-köynek et tökmek : Çok utanmak.
Köze : 1. Irmak. 2. Oluk.
Közel : Hububat kırıntısı, çalkantı.
Közemek : Gözemek.
Közerdilmek : Yakılmak, kızartılmak.
Közerişmek : Işıldamak, parıldaşmak.
Közerme : Işıldama.
Közermek : 1. Korlanmak. 2. Işıldamak. 3. Zayıf ışık vermek. 4. Kokuşmak. 5. mec. Hareketlilik kazanmak.
Közerme lampası : Elektrik lambası.
Közerti : Işıltı, parıltı.
Közertme : Akkorluk.
Közertmek : Köz yapmak.
Közleme : Kebap.
Közlemek : 1. Köz eylemek. 2. mec. Yakmak, yandırmak.
Közlenmek : Korlanmak.
Közme : Sivilce, kabarcık.
Krahmal *(Alm.)* : 1. Nişasta. 2. Kola.
Krahmallamag : Kolalamak.
Krahmallanmag : Kolalanmak.
Krahmallı : 1. Kolalı. 2. Nişastalı.
Kral *(Rus.)* : Kral.
Kraliça *(Rus.)* : Kraliçe.
Krallıg : Krallık.
Kran *(Alm.)* : Musluk.
Kran *(Hol.)* : Maçuna.
Krancıg : Küçük musluk.
Krançı : Vinç operatörü.
Krançılıg : 1. Muslukçuluk. 2. Vinç operatörlüğü.
Kranlı : Vinçli.
Krant : Musluk.
Kratér *(Yun.)* : Krater.
Krédit *(Lat.)* : 1. Kredi. 2. Masraf cetveli.
Kréditor *(Lat.)* : Alacaklı.
Kréking *(İng.)* : 1. Benzin. 2. Gazolin.
Krékinglemek : 1.Benzin elde etmek. 2. Gazolin elde etmek.
Krém *(Fr.)* : Krem.
Krématori *(Fr.)* : Krematoryum.
Kréml : Kale.
Krép *(Fr.)* : Krep (kumaş).
Krépdéşin : Krepdöşin, çin kumaşı.
Krépostnoylug : Toprak köleliği.
Kréslo *(Rus.)* : Koltuk.
Krévét *(Rus.)* : Karides, kerevit.
Kréysér *(Hol.)* : Kruvazör.
Kréysér sür'eti : Normal hız.
Kriminal *(Lat.)* : Cinâi.
Kriminalist *(Lat.)* : Kriminolog.
Kriminalistika *(Lat.)* : Kriminoloji.
Kriminologiya *(Lat.)* : Kriminoloji.
Kristal *(Yun.)* : Kristal.
Kristallaşdırılmag : Kristalleştirilmek.
Kristallaşdırmag : Kristalleştirmek.
Kristallaşma : Billurlaşma.
Kristallaşmag : Kristalleşmek.
Kristallıg : Billurluk.
Kristallik : Kristal, billur.
Kristallizator *(Yun.)* : Cam kab.
Kristallograf *(Yun.)* : Kristal uzmanı.
Kristallografiya *(Yun.)* : Kristallar bilimi.
Kristalşekilli : Kristaloit.
Krokét *(İng.)* : Kroke (tahta top).
Krokétçi : Kroke oyuncusu.
Kron *(Alm.)* : Kron (para birimi).
Kros *(İng.)* : Kros, kır koşusu.
Krossvord *(İng.)* : Bulmaca.
Krovat *(Rus.)* : Karyola, kerevet.
Krujéva *(Rus.)* : Dantelâ.
Krujévaçı : Dantelâcı.
Krujevalı : Dantelâlı.
Krujka *(Rus.)* : Maşrapa.
Krupoz *(Rus.)* : Stridülöz pnömoni, akciğer iltihabı.
Ksérokopiya *(İng.)* : Fotokopi.
Kub *(Yun.)* : 1. Mikap. 2. Küp (hacim birimi). 3. Metreküp.
Kub : Küp.
Kubaohşar : Kübik.
Kubatura *(Yun.)* : Hacim, oylum.
Kubik *(Yun.)* : Kübik.
Kubizm *(Yun.)* : Kübizm.
Kubmétr *(Yun.)* : Metreküp.
Kubmétrlik : Metreküplük.
Kubok *(Yun.)* : Kupa.
Kubşekilli : Kübik.

Kud : Kovan (arı).
Kudu : Kabak.
Kuf, Kuflan : Atlıkarınca.
Kufi : Kûfi.
Kufi hett : Kûfi yazı.
Kuful *(Yun.)* : Kovuk (ağaçta).
Kukla : Kukla.
Kukla téatrı : Kukla tiyatrosu.
Kuklaçı : Kuklacı.
Kula : Odun.
Kulak : Köy ağası.
Kulbaba : Hindiba.
Kulminasiya *(Lat.)* : 1. Yücelim, üst geçiş. 2. mec. Zirve.
Kulon : 1. Amper. 2. Pandantif.
Kultivasiya *(Fr.)* : Kültivatörle yumuşatma (toprağı).
Kultivasiya etmek (çekmek) : Toprağı işlemek, kültivatörlemek, yumuşatmak.
Kultivator *(Fr.)* : Küçük saban, kültivatör.
Kultivatorçu : Çiftçi.
Kuluar *(Fr.)* : Kulvar.
Kuluf, Külüf : 1. Geriz, lağım. 2. mec. Paylama.
Kuluflamag : Paylamak.
Kuluf vurmag : Paylamak.
Kum : Kovan (arı).
Kumac : Kül çöreği.
Kumıs, Gımız : Kımız.
Kumpul : Balyoz.
Kupé *(Fr.)* : Kompartıman.
Kuplét *(Fr.)* : 1. Şarkı dörtlüğü. 2. Mani.
Kuplétçi : Şarkıcı.
Kupon *(Fr.)* : Kupon.
Kuppun : Balyoz.
Kurort *(Alm.)* : İçmeler, kaplıcalar, ılıcalar (yeri), kür tesisi.
Kurortçu : Kür yaptıran (hasta).
Kurortolog *(Alm. Yun.)* : Kür uzmanı, kaplıca hekimi.
Kurortologiya *(Alm. Yun.)* : Kür bilimi, tedâvi bilimi.
Kurortşünas *(Alm. Far.)* : Kaplıca hekimi.
Kurortşünaslıg : Kür bilimi, tedâvi bilimi.
Kurs *(Lat.)* : 1.Sınıf (okulda). 2. Kitap (ders). 3. Tahsil. 4. Tedavi devresi. 5. Kur, rayiç. 6. Kurs.
Kursant *(Lat.)* : Öğrenci.
Kursiv *(Lat.)* : İtalik yazı.
Kursovka *(Lat.)* : Yemek vesikası (Sanatoryum ve prevantoryumda).
Kuruş : Düz, geniş.
Kuryér *(Fr.)* : Kurye.
Kus *(Far.)* : Kös.
Kustar *(Rus.)* : 1. Zanaat. 2. Zanaatçı.
Kustarcasına : İlkel usüllerle.
Kustarlıg, Ksutarçılıg : 1. Zanaat. 2. İlkellik.
Kut : 1. Yığın, küme, istif. 2. Sık, gür. 3. Bir yığın, pek çok.
Kut-kut : Yığın yığın, küme küme.
Kutlamag, Kutlaşdırmag : Yığmak.
Kutlaşmag : Yığışmak.
Kuza *(Rus.)* : Karoser.
Kuze *(Far.)* : Testi.
Kuzeçi : Çömlekçi.
Kuzeçilik : Çömlekçilik.
Kuzov *(Rus.)* : 1. Karoser. 2. Gövde. 3. Sepet. 4. Zembil.
Kübar *(Ar.)* : 1. Kibar. 2. Kibirli.
Kübarane, Kübarca : Kibarca.
Kübarlıg : Kibarlık.
Kücü : Gücü.
Küçe : Sokak.
Küçe arvadı : Sokak kadını.
Küçe-bazar : Çarşı pazar.
Küçebeküçe : Sokak sokak.
Küçe gadını : Sokak kadını.
Küçe gapısı : Sokak kapısı.
Küçe herekatı : Trafik, seyrüsefer.
Küçe heyatı kéçirmek :Serserice dolaşmak.
Küçemirzesi : Arzuhalci.
Küçesengeri : Barikat.
Küçesüpüren : Çöpçü.
Küçetemizleyen : Greyder.
Küçeyuyan : Arazöz otomobili.
Küçük : 1. Enik. 2. Çocuk. 3. Piç, fışkın (ağaç kökünde). 4. Küçük.

Küçükleme : Enikleme.
Küçüklemek : 1. Eniklemek. 2. Doğurmak (argo). 3. Fışkınlamak (bitki kökleri).
Küçüklenmek : Yaltaklanmak.
Küçürük : Uçurum.
Küduret *(Ar.)* : 1. Nefret. 2. Keder.
Küduretlenmek : Gücenmek.
Küduretli : 1. Dertli. 2. Kindar.
Küdül : Kuyruksuz.
Küf : Salıncak.
Küfe minmek : Salıncağa binmek.
Küf, Küflen : Tahterevalli.
Küfle : 1. Küllük (tandırda). 2. mec. İri ve yassı burun.
Küflet : Külfet.
Küfr *(Ar.)* : Küfür.
Küfran *(Ar.)* : Küfrân.
Küfr danışmag (söylemek) : Küfr etmek.
Küfte *(Far.)* : Köfte.
Küftebozbaş : Türlü.
Küftelik : Köftelik.
Küjü : Gücü.
Küjülemek : Gücülemek.
Küknar : Köknar.
Küknarlıg : Köknarlık.
Kükrek : Kükremiş, kükreyen.
Kükreklik : Coşma.
Kükü : Mıhlama.
Kükülük : Mıhlamalık (malzeme).
Kükürd : Kükürt.
Kükürdlemek : Kükürtlemek.
Kükürdlü : Kükürtlü.
Kül : Kül.
Külafirengi : Taraça, teras.
Külah *(Far.)* : Külâh.
Külahduz *(Far.)* : Külahçı.
Külava : 1. Kül çöreği. 2. Bodur, şişko (kimse).
Külbaş : 1. Zavallı. 2. Dangalak.
Külbaşlıg : Zavallılık.
Külbe : 1.Küllük. 2.Yayık ağzı. 3.Zeminlik.
Külbelemek : Küllüğü kapamak (soba vb. de).
Külçe : 1. Kurabiye. 2. Nakışlı çörek. 3. Külçe.
Külçelenmek : Çöreklenmek (yılan).
Küldan : 1. Kül tablası. 2. Küllük.
Küle : Kuyruksuz.
Külece, Kürdü : 1. Yeldirme. 2. Kürklü hırka. 3. Şal.
Küleçalan, Küleçalar : Gri.
Külek : Yel.
Külekahınları : Dalgalar.
Külekdöyen (tutan) : Rüzgârın vurduğu (taraf), rüzgâr üstü.
Külek gopmag : Fırtına kopmak.
Külekkéş : Havalandırıcı.
Küleklemek :1.Yel esmek. 2.Yelpazelemek.
Küleklenmek : Rüzgârlanmak.
Külekli : Rüzgârlı.
Külekli-garlı : Tipili.
Küleklik : Havalandırıcı.
Küleklilik : Rüzgârlı oluş.
Külekli-tufanlı : Tipili.
Külekli-yağışlı : tipili.
Külekmüherriki : Rüzgâr motoru.
Külekölçen : Anemometre, yelölçer.
Küleksiz : 1. Rüzgarsız. 2. Dulda.
Küleksizlik : Rüzgârsızlık.
Küleş : 1. Saman. 2. Sap.
Küleşdoğrayan :Saman doğrayan (makine).
Küleşlemek : Samanla örtmek (damı).
Küleşlenmek : Saman örtülmek (dama).
Küleşletmek : Saman örttürmek.
Küleşli : 1. Samanlı. 2. Samanla örtülü.
Küleşlik : 1. Samanlık. 2. Anızlık.
Külfe : Pencere.
Külfet *(Ar.)* : 1. Külfet. 2. Bütün aile. 3. Karı, eş.
Külfetli : Evli.
Külfetlikle : Ailecek.
Külfet sahibi : Aile reisi.
Külfetsiz : Bekâr.
Külfetsizlik : Bekârlık.
Külhana : Külhan.
Külhanaçı, Külhançı : Külhancı.
Kül-külfet : Ailecek.
Küll *(Ar.)* : Bütün.
Külleme : 1. Külde pişirilmiş. 2. Külleme (bağ hastalığı).

Küllemegöbelek : Külleme (bağ hastalığı), küf mantarı.
Küllemek : 1. Küllemek. 2. Külle temizlemek.
Küllenmek : 1. Küle bulaşmak. 2. Küllenmek. 3. mec. Vaktini öldürmek.
Külleşmek : Kül oluşmak.
Külli *(Ar.)* : Küllî.
Külliyyat *(Ar.)* : Külliyat.
Küllü : Küllü.
Külme : 1. Akbalık. 2. Tekne (koza kurutmak için).
Külrengi : Gri, kül rengi.
Külü : Gri.
Külüf : Geriz.
Külüng : Külünk.
Külüngçü : Kazmacı.
Külünglemek : Külünkle parçalamak.
Külünklenmek : Külünkle parçalanmak.
Külüng çalmag (vurmag) : Zahmet çekmek.
Külüng sındırmag : Eziyete katlanmak.
Küm : İpek böceği.
Kümbed, Kümbez : Kubbe.
Kümbedli, Kümbezli : Kubbeli.
Kümcek : Odun yığını.
Kümçü, Kümdar : İpek böcekçisi.
Kümçülük, Kümdarlıg : İpek böcekçiliği.
Kümhana : Koza deposu.
Kümlü-kömecli : Dallı budaklı (ağaç).
Kümöyül, Kümcek : Ağaçkesen.
Kümöyüllenmek : Kurtlanmak (ağaç).
Küne *(Far.)* : Köşe.
Küne-bucag : Köşe bucak.
Küneli : Köşeli.
Küncüd, Küncüt : Susam.
Küncüdlü : Susamlı.
Küncüd halvası : Susam helvası.
Küncüd yağı : Susam yağı.
Künde : 1. Topak (yufkalık). 2. Bukağı. 3. Kabza. 4. Cellat kütüğü. 5. mec. Hantal.
Kündeaçan : Yufka açan, oklava.
Kündelemek : 1. Pranga vurmak. 2. Topak yapmak (hamuru).
Kündelenmek : Topaklanmak (hamur).
Kündeli : Köstek vurulmuş.
Kündelik : Topaklık (hamur).
Kündetutan : Topak bezi (hamur altlığı).
Kündür *(Far.)* : Buhur.
Küne : Kalın uç (yumurtada).
Künfeyekün etdirmek : Darmadağın ettirmek.
Künfeyekün etmek : Darmadağın etmek.
Künfeyekün olmag : Darmadağın olmak.
Küng : Künk.
Künh *(Ar.)* : Öz, içyüz.
Künhüne çatmag : Künhüne varmak.
Künye : Künye.
Küp : 1. Küp. 2. Dipçik. 3. Küpleği. 4. Kabza. 5. Pranga kilidi. 6. Salıncak.
Küpçe : Çömlek.
Küpçü : Boyacı (iplik).
Küpçülük : Boyacılık (iplik).
Küp dibinde yatan : Ayyaş.
Küp dibinde yatmag : Zom olmak.
Küpe : 1. Çömlek. 2. Vantuz. 3. Tomurcuk. 4. Küpe. 5. Küçük yara.
Küpecik : Çömlek.
Küpegiren garı : Çarşamba karısı.
Küpe goymag (salmag) : Şişe çekmek.
Küpelemek : Şişe çekmek.
Küpelenmek : Şişe çekilmek.
Küpeletdirmek, Küpeletmek : Şişe çektirmek.
Küpemek : 1. Dövmek. 2. Bütün bütün yutmak.
Küpsemek : Yumruklamak.
Küpünü yum : Sus!
Kür : 1. Savrulmamış buğday. 2. Temiz (su). 3. Tembel (kimse). 4. Zorba. 5. Yaygaracı. 6. mec. Şımarık (çocuk).
Kürdü : 1. Yeldirme. 2. Kürklü hırka. 3. Şal.
Küre *(Ar.)* : 1. Küre. 2. Yuvarlak. 3. Demirci ocağı. 4. Uzun kulaklı (koyun). 5. Fırın.
Kürebend *(Far.)* : Su arkı.
Kürecik : 1.Bilye. 2. Küreyve.
Küreçi : Ocakçı (kiremit, tuğla vb. de).
Küreçilik : Ocakçılık (kiremit, tuğla vb. de).

Kürehana *(Far.)* : 1. Fırın. 2. Demirci ocağı.
Kürekayaglılar : Perdeayaklılar.
Kürek çevirmek : Sırt çevirmek.
Kürekçi : Kürekçi.
Küreken : 1. Damat, güvey. 2. Enişte.
Kürekenlik : Damatlık.
Küreklemek : 1. Küreklemek, küremek. 2. Kürek çekmek.
Küreklenmek : 1. Kürekle temizlenmek. 2. Kürek çekilmek.
Kürekli : 1. Geniş omuzlu. 2. Küreği olan.
Küreklik : Kürek yapımına uygun.
Küremek : Küremek.
Küren : Al donlu (at), kızıl boz, kula.
Kürenmek : Kürekle temizlenmek.
Kürenvarı : Sarı kırmızı.
Küreşekilli : Kürevî.
Küretdirmek : Kürekle temizletmek.
Kürevarı : Küremsi.
Kürevarılıg : Değirmilik.
Kürevilik : Toparlaklık.
Küreyec : Kürek (tahtadan).
Küreyinden çıhartmag : Acısını çıkarmak.
Küreyi yére gelmek : Mağlub olmak.
Küreyini söykemek : Güvenmek, bel bağlamak.
Kürk : Kürk.
Kürkçü : Kürkçü.
Kürkçülük : Kürkçülük.
Kürklü : Kürklü.
Kürklük : Kürklük.
Kürktiken : Terzi.
Kürküne bire salmag : İşkillendirmek.
Kürküne bire dolmag : İşkillenmek.
Kürkür : Çaylak.
Kürleşmek : 1. Hırçınlaşmak (çocuk). 2. Avare dolaşmak.
Kürlük : 1.Yaygara. 2. Tembellik.
Kürnec : Yağışma, kürneme (koyunlar).
Kürnec bağlamag : Kürnemek (koyunlar), yığışmak, ağıllanmak.
Kürre *(Ar.)* : Küre.
Kürsek : Kızan (köpek).
Kür sovurmag : Harman savurmak.
Kürsü *(Ar.)* : 1. Kürsü. 2. İskemle. 3. Tağar.
Kürsülü : Zeminli.
Kürsülük : Zeminlik.
Kürt : Gurk, kuluçka.
Kürt düşmek (yatmag) : Kuluçkaya yatmak.
Kürtlük : Kuluçkalık.
Kürttoyug : Sürekli oturan (kimse).
Kürtük : Kar yığını (kuytu yerde), kürtün.
Kürü : 1. Havyar. 2. Musakka.
Kürülemek : Yumurtlamak (balıklar).
Kürülü : Yumurtalı (balık).
Kürümek : 1. Küremek. 2. mec. Uzaklaştırmak.
Kürünmek : 1. Kürekle atılmak. 2. mec. Kovulmak.
Küründü : küreme birikinti.
Kürüşme : Embriyon.
Kürüşne : Küşne.
Kürütdürmek, Kürütmek : Kürüyüp attırmak.
Kürütökme : Yumurtlama (balıklar için).
Küsdüm, Küsdümağacı : Küstümotu, mimoza.
Küsdümgülü : küseğençiçeği.
Küsdümotukimiler : Küstümotugiller.
Küsegen : Küstümotu.
Küsen : Küseğen.
Küsenmek : 1. Yakınmak. 2. İmrenmek. 3. Güvenmek.
Küseyen : Küseğen.
Küseyenlik : Alınganlık.
Küskü : 1. Küsme. 2. Kavga.
Küskünleşmek : Kötümserleşmek.
Küstüotukimiler : Baklagiller.
Küsü bağlamag (sahlamag) : Küsüşmek.
Küsülülük : Küskünlük.
Küşdere : Kargın (rende).
Küşderelemek : Rendelemek (ağacı).
Küşkürmek, Küşkürtmek : Kışkırtmak (köpeği).
Küştü *(Far.)* : Güreş.
Küştü tutmag : Güreş tutmak.

Küşüldemek : 1. Uğuldamak (rüzgar). 2. Yankılamak.
Küşültü : 1. Yankı. 2. Uğultu (rüzgâr).
Küt : 1. Küt. 2. Kısık (ses). 3. Kül çöreği. 4. mec. Kalın kafalı. 5. mec. Hafif ağrı. 6. mec. Mânasız (bakış).
Kütbaş, Kütbéyin : Ahmak.
Kütbaşlıg, Kütbéyinlik : Ahmaklık.
Kütbucag(lı) : Geniş açı(lı).
Kütelmez : Körleşmez.
Kütle *(Ar.)* : Kütle.
Kütleli : Hacimli.
Kütlendirilmek : Kütleştirilmek.
Kütlendirmek : Kütleştirmek.
Kütlenmek, Kütleşmek : 1. Kütleşmek. 2. Uyuşmak, keçeleşmek. 3. mec. Kısıklaşmak (ses).
Kütlevi *(Ar.)* : 1. Toplu halde. 2. Yüksek. 3. Genel.
Kütlevî istihsal : Seri imâlât.
Kütlevîleşdirilmek : Umumîleştirilmek.
Kütlevileşdirmek : Umumileştirmek.
Kütlevileşmek : Umumîleşmek, popüler olmak.
Kütlevîlik : Popüler oluş.
Kütlük : 1. Kütlük. 2. mec. Yeteneksizlik.
Küttelemek : Katlamak, tomar etmek.
Kütüb *(Ar.)* : Kitaplar.
Kütübhana *(Ar. Far.)* : Kütüphâne.
Kütübhanaçı : Kütüphaneci.
Kütüm : Ziyad, Ziyadbalığı da denilen havyarlı balık.
Küven : Hörgüç.
Küy : 1. Bağırtı, gürültü. 2. Yalan. 3. Sedasız ünsüz (gramer).
Küy basmag : Gürültü basmak.
Küycül, Küyçü : 1. Velveleci. 2. Palavracı.
Küycüllük, Küyçülük : Korkaklık.
Küy düşmek : 1. Gürültü kopmak. 2. Şayia yayılmak.
Küye düşmek : Paniğe kapılmak.
Küy-galmagal, Küy-kelek : 1. Velveleci. 2. Panik.
Küye salmag : 1. Telaşlandırmak. 2. Yaygara etmek.
Küy-galmagal salmag : Panik çıkarmak.
Küy-garaçı : Yaygaracı.
Küy-kelekçi : Velveleci.
Küylemek : Yaygara etmek.
Küyleşmek : Bağırışmak.
Küylü samit : Sedalı konsonant.
Küy salmag : Panik çıkarmak.
Küyül : 1. Mağara. 2. Balık sürüsü. 3. Arı sürüsü.
Küyüldemek : Uğuldamak (rüzgar).
Küyüldeşmek : Uğuldaşmak.
Küyültü : Uğultu, gürültü.
Küz *(Far.)* : Ağıl.
Küzaz : Tetanos, kazıklı humma.
Küzgel : Yaş tuğla, kerpiç kalıbı.
Küzlemek : Evleklemek.
Küzlü : Evlekli.
Kvadrant *(Lat.)* : Dairenin dörtte biri, çeyrek daire (matematik).
Kvadrat *(Lat.)* : Kare.
Kvadratkökü : Karekök.
Kvadrat mö'terize : Köşeli parantez.
Kvadrat tenliyi : Sayının karesi.
Kvadratura *(Lat.)* : Metrekare.
Kvadrat yuva üsulü : Satranç usulü (evlek).
Kvant *(Lat.)* : Kütle (enerjide).
Kvars *(Alm.)* : Kuvars.
Kvarsit *(Alm.)* : Kuvarsit.
Kvars lampası : Kuvars lambası (şua tedavisinde).
Kvarslı : Kuvarslı.
Kvarta *(Lat.)* : 1. Dördüncü nota (müzikte). 2. Dört aralık (müzikte).
Kvartal *(Alm.)* : 1. Mahalle, semt. 2. Üç ay. 3. Evlek.
Kvartal nezaretçisi : Mahalle bekçisi.
Kvartét *(İtal.)* : Kuartet.
Kvas *(Rus.)* : Rus bozası.
Kvasçı : Bozacı (Rus için).
Kvinta *(Lat.)* : 1. Tiz teli (müzikte). 2. Beş aralık (müzikte).
Kvintét *(İtal.)* : Beşli (müzikte).
Kvit *(Fr.)* : Fit, başabaş.
Kvit olmag : Fit olmak, ödeşmek.
Kvitleşmek : Ödeşmek.

L

Labada, Lavada : 1. Çepken. 2. Zıbın.
Labi : Dalgın, dikkatsiz.
Labirint *(Yun.)* : Labirent.
Laborant *(Yun.)* : Laborant.
Laborantlıg : Laborantlık.
Laboratoriya *(Lat.)* : Laboratuar.
Labuke : Kusur, ayıp.
Labüd *(Ar.)* : 1. Mutlak. kayıtsız şartsız. 2. Mecburen, ister istemez.
Labüdden, Labüdâ *(Ar.)* : 1. Mecburen, hükmen. 2. İster istemez.
Labüdlük : Mecburiyet.
Lacivérd *(Far.)* : Lâcivert.
Lacivérdlik : Lâcivertlik.
Laçın : Şahin.
Lad *(Rus.)* : Makam (müzikte).
Laeğel, Laeğellen *(Ar.)* : Hiç olmazsa.
Laelac *(Ar.)* : Çaresiz.
Laelac galmag : Çaresiz kalmak.
Lager *(Rus.)* : Kamp.
Lagéyd *(Ar.)* : 1. Lâkayt, vurdumduymaz. 2. İhmalkâr.
Lagéyd galmag : Lâkayt kalmak.
Lagéydleşmek : Umursamamak.
Lagéydlik : Lâkaytlık.
Laggıldama : Şırıltı, hıkırdama.
Laggıldamag : Şırıldamak, hıkırdamak.
Laggıldatmag : 1. Şırıldatmak. 2. Lap lap içmek.
Laggıltı : Gevezelik.
Laggırtı, Lagırtı : Lâkırdı.
Laggırtıçı : Geveze.
Laggırtı vurmag : Gevezelik etmek.
Lağ : 1. Alay etme. 2. Şaka, latife. 3. Gönül eğlendirme. 4. Gübre küreği (ahırda).
Lağa goyma : Alay etme, alaya alma.
Lağa goymag : Alaya almak, eğlenmek.
Lağan : Yal kabı (köpek için).
Lağar : 1. Evlek, saban izi. 2. Geniş. 3. Çamurlu yer.
Lağbaz, Lağçı, Lağcıl : Sarakacı, alaycı.
Lağbazlıg, Lağçılıg, Lağcıllıg : Alaycılık.
Lağ élemek (etmek) : Alay etmek.
Lağım : 1. Kanal. 2. Tunel. 3. Kanalizasyon.
Lağım atmag (vurmag) : Lağım açmak, lağım kazmak.
Lağımçı, Lağımatan : 1. Tünel açan. 2. İstihkâmcı. 3. Mayıncı.
Lağımçılıg : Lağımcılık.
Lağırtı : Lâkırdı.
Lağ-lağ : Boş, mânasız.
Lağ-lağ danışmag : Boş boş konuşmak.
Lağlağı, Lağlağıçı : Şaklaban.
Lağlağılıg, Lağlağıçılıg : Şaklabanlık.
Lağloğaza goymag : Alaya almak.
Lağve : Yüz felci.
Lağveleşmek : Felç olmak.
Lağvende : Daldırma (aşı).
Lah : 1. Kağşak. 2. Seyrek. 3. Çürük (yumurta).
Lah çıhmag : 1. Cılk çıkmak. 2. mec. İşe yaramamak.
Lahladılmag : Kağşatılmak.
Lahlama : Kağşama.
Lahlamag : Kağşamak, ırganmak.
Lahlamış : Topal.
Lahlatmag : 1. Kağşatmak. 2. mec. Zayıflatmak.
Lahlıg : 1. Çürüklük (yumurta). 2. Kağşaklık. 3. mec. Ciddiyetsizlik.
Lahta : 1. Pıhtı. 2. Şişman, tıknaz.
Lah-tah : Kimsesiz (yer).
Lahta-lahta : Parça parça.
Lahtalamag : 1. Pıhtılaştırmak. 2. İmzalamak, akd etmek (kan için).
Lahtalanma : Koyulaşma, pıhtılaşma.

Lahtalanmag : 1. Pıhtılaşmak. 2. Semirmek. 3. Akitleşmek (kan için).
Lahtalaşmag : Pıhtılaşmak.
Lahtalayıcı : Âkit.
Lâhut *(Ar.)* : Yücelik, ulviyet.
Lâhuti *(Ar.)* : İlâhî, ilahla ilgili.
Lah yumurta : 1. Cılk yumurta. 2. Kof yumurta.
Lak : Vernik.
Lak ağacı : Vernik ağacı.
Lak boyag : Koyu kırmızı.
Lakçeken, Lakçı : Vernikleyici.
Lakéy : Uşak.
Lakéycesine : Yaltaklanarak.
Lakéylik : Yaltaklık.
Laklandırmag : Verniklemek.
Laklamag : Verniklemek.
Laklanmag : Verniklenmek.
Laklatdırmag : Vernikletmek.
Laklı : Vernikli.
Lakmus *(Hol.)* : Turnusol.
Lakmus kâğızı : Turnusol kağıdı.
Lakmusotu : Turnusol yosunu.
Laktasiya *(Lat.)* : Süt gelmesi (memelerden).
Lalamag : Yalvarmak.
Lalapiti(k) : Pepe, peltek.
Lal-dinmez : 1. Susarak. 2. Az konuşan.
Lale *(Far.)* : 1. Haşhaş. 2. Lale.
Laledodag : Kırmızı dudaklı.
Lalegun *(Far.)* : Lâle renkli, kırmızı.
Lâlelenmek : 1. Lâle açılmak. 2. mec. Kızarmak.
Lalereng *(Far.)* : Kırmızı.
Laleruh *(Far.)* : Kırmızı yanaklı.
Lalıg : Çok olgun.
Lalıglamag : Fazla olgunlaşmak.
Lalıglanmag, Lalıglaşmag : Çok olgunlaşmak.
Lalıglıg : Çürümeye dönüş.
Lalıg-malıg : Konuşması anlaşılmayan (çocuk vb.).
Lal-kâr : Sağır-dilsiz.
Lal-karlıg : Sağır-dilsizlik.
Lallaşmag : Dili tutulmak.
Lallıg : Dilsizlik.
Lal-mat : Susarak.
Lam : Yavaş, sessiz.
Lama *(İsp.)* : Lama.
Lamehala *(Ar.)* : Bari, hiç olmazsa.
Lamekan *(Ar.)* : Mekânsız, lâmekân.
Lamezheb *(Ar.)* : Dinsiz.
Lamise *(Ar.)* : Dokunma duyusu.
Lampa *(Fr.)* : Lamba.
Lampoçka *(Rus.)* : Ampul.
Landşaft *(Alm.)* : 1. Peyzaj. 2. Manzara.
Lap : 1. Tamamen. 2. Hattâ. 3. Kesinlikle. 4. Çok, fevkalâde.
Lapan : Akçaağaç.
Lapar-lapar : 1. Parça parça. 2. Lapa lapa.
Lapçın : 1. 1. Pabuç. 2. Patik.
Lapçınçı : Pabuççu.
Lapdan, Lappadan : Birden, âniden.
Lap-lap : Hayretle, şaşkınlıkla.
Ları : Dövüşken (horoz).
Laringit *(Yun.)* : Lârenjit.
Laringolog *(Yun.)* : Lârenjit hekimi.
Laringologiya *(Yun.)* : Lârenjit bilimi.
Laringoskop *(Yun.)* : Dilbasan.
Las : 1. "Çök" (tavuk için). 2. Kırıntı (ot için). 3. mec. Beceriksiz (kimse).
Las-las : Kat kat, tabaka tabaka.
Lastik *(İng.)* : İskarpinlik, kumaş (kadın için)
Lastik *(Yun.)* : Lâstik.
Lâşe *(Ar.)* : Leş.
Lastik *(Yun.)* : Lâstik.
Latarı : Lotarya.
Latayır : Arsız, edepsiz.
Latayırçı : Arsız, hayasız, edepsiz.
Latayırçılıg : Arsızlık, açıksaçıklık.
Latayırlamag : Sövmek.
Latın : Lâtin.
Latınca : Latince.
Latınlaşdırmag : 1. Latinleştirmek. 2. Latin alfabesini uygulamak.
Latınlaşmag : 1. Latinleşmek. 2. Latin alfabesini benimsemek.
Latış : Letonyalı.
Latışça : Letonca.

Latifundiya *(Lat.)* : Büyük arazi.
Lat-lüt : 1. Çıplak, üryan. 2. mec. Yoksul.
Lat-lüt galmag : Yoksullaşmak.
Lauréat *(Lat.)* : Ödül sahibi.
Lauréatlıg : Ödül nişanı, berat.
Latviya : Letonya.
Latviyalı : Letonyalı.
Laübalı *(Ar.)* : Lâubalî.
Laübalılıg : Lâubalîlik.
Lava *(İtal.)* : 1. Lav (volkanik). 2. mec. Akın.
Lavaş : Yufka (ekmek).
Lavaşa : 1. Pestil. 2. Yavaşa, burunduruk.
Lavaşalamag : Burunduruklamak (at için).
Lavaşana : Pestil.
Lavaşanalıg : Pestillik (meyve).
Lavaşçı : Yufkacı.
Lavaşçılıg : Yufkacılık.
Lavaşgulag : Kepçe kulak.
Lavaşlamag : Dürümlemek.
Lay : 1. Katman. 2. Sıra, dizi. 5. Kanat (pencere, kapı için).
Layarası : Katmanlar arası (toprak için).
Lay bağlamag : Katmerleşmek.
Laybalay : 1. Tabaka tabaka. 2. Kanat kanat.
Laydır : Saban kulağı.
Laydıvar : Yekpare duvar.
Layemut *(Ar.)* : Ölmez.
Layenşüur *(Ar.)* : Gayrişuurî.
Layiğ *(Ar.)* : Lâyık.
Layiğince : Lâyıkıyla.
Layiğli : Lâyık.
Layiğlilik : Liyakat.
Layiğsiz : Liyakatsiz.
Layiğsizlik : Liyakatsizlik.
Layihe *(Ar.)* : Proje, lâyiha.
Layiheçi : Proje mühendisi.
Layihelendirilmek : Projelendirilmek.
Layihelendirmek : Projelendirmek.
Layihelenme : Planlanma.
Layihelenmek : Planlanmak.
Layiheleşdirilmek : Projelendirilmek.
Layiheleşdirmek : Projelendirmek.
Layla, Laylay : Ninni.
Layla démek (çalmag) : 1. Uyutmak, yatırmak. 2. mec. Oyalamak.
Laylama : Katman.
Laylamag : 1. Katmanlara ayırmak. 2. Yatırmak (çocuğu).
Laylandırmag : Kat kat dizmek, sermek.
Laylanmag, Laylaşmag : Yere serilmek (katmanlar).
Laylatmag : Katmanlara ayırtmak, serdirmek.
Laylı : 1. Katmanlı. 2. Katmerli.
Lazım *(Ar.)* : Lâzım.
Lazım bilmek (görmek) : Gerekli görmek.
Lazımınca : İyice, uygun şekilde.
Lazımi *(Ar.)* : Lüzumlu, gerekli.
Lazımlı : Lüzumlu, lâzım.
Lazımlıg : Lüzum, zaruret.
Lazımsız : Lüzumsuz.
Lazımsızlıg : Lüzumsuzluk.
Leb *(Far.)* : Dudak.
Lebbade *(Ar.)* : Hırka, keçe.
Lebbéyk : Lebbeyk.
Lebbéykdéyen : Kişiliksiz.
Lebeleb : Ağzına kadar, lebâlep.
Lebi : Haşlanmış pancar.
Lec *(Ar.)* : 1.Kinci, inatçı. 2. İnat.
Lec düşmek : Düşman olmak.
Lecleşmek : 1. İnatlaşmak. 2. Düşman olmak.
Lecliyine salmag : Birbirine düşürmek.
Lec salmag : Aralarını açmak.
Leçek : 1. Taç yaprak. 2. Fular.
Leçek-leçek : Yaprak yaprak.
Leçeklenmek : Çiçeklenmek.
Leçek örtmek : Korkaklık göstermek.
Leçekli : 1. Taçlı (çiçek). 2. Fularlı.
Leçeksiz : Taçsız (çiçek).
Leçektürünc : Turunç çiçeği (desen).
Leçer : Ağzı bozuk, iffetsiz (kadın).
Leffaz *(Ar.)* : Boşboğaz.
Leffazlıg : Zırva, boşboğazlık.
Lefz étmek : Teleffuz etmek.
Légal *(Fr.)* : Legal, meşru.
Légallaşdırılmag : Meşrulaştırılmak.
Légallaşdırmag : Meşrulaştırmak.

Légallaşmag : Meşrulaşmak.
Légallıg : Kanuniyet.
Leğeb *(Ar.)* : Lakap.
Leğebli : Lakaplı.
Légion *(Lat.)* : Lejyon.
Légionçu : Asker.
Leğende : Daldırma (ağaç dikimi).
Leğm : Lağım.
Leğv *(Ar.)* : 1. Zırva. 2. Boşboğaz.
Leğviyyat *(Ar.)* : Zırva sözler, cefengiyat.
Leğv olmag : 1. Zırvalamak. 2. Lağv edilmek.
Leh : Deh!
Lehce *(Ar.)* : Lehçe.
Lehceşünas : Lehçe bilgini.
Lehceşünaslıg : Diyalektoloji.
Lehleh : Tefrika, ikilik, ayrılık.
Lehleh salmag : Ara açmak, nifak sokmak, ayrılık sokmak.
Lehlemek : Fosurdamak, pofurdamak (yorulmaktan).
Lehleşmek : Pofurdaşmak (hayvanlar).
Lehletmek : 1. Fosurdatmak (bir şeyi). 2. mec. Çok yormak (birini).
Léhme : Batak.
Léhmegarın : Pisboğaz.
Léhmeli : Çamurlu.
Léhmelik : Bataklık, balçıklık.
Léhmesi ahmag : Pasaklı olmak.
Lehn *(Ar.)* : Ses, ton, nağme.
Leht-leht, Lahta-lahta : Parça parça.
Lehze *(Ar.)* : Lahza.
Lehzelik : Bir anlık.
Lein *(Ar.)* : Lâin.
Lek : 1. Evlek. 2. Çiçeklik (tarh). 3. Leke.
Lékal *(Rus.)* : Gönye.
Lek doğramag (kesmek) : Evleklemek.
Lekeaparan : Leke ilacı.
Leke aparmag : Leke çıkarmak.
Lekedar : Lekeli.
Leke-leke : Lekeli, lekelerle dolu.
Leker : Görkem.
Lekersiz : Görkemsiz, gösterişsiz.
Leke salmag : Kirletmek.
Lek-lek : Evlek evlek.
Leklemek : Evleklemek.
Lekletmek : Evlekletmek.
Lek salmag : Evleklemek.
Léksik *(Yun.)* : Sözlükle ilgili.
Léksika *(Yun.)* : Kelime hazinesi.
Léksikografiya *(Yun.)* : Leksikografi.
Léksikologiya *(Yun.)* : Leksikoloji.
Léksiya *(Lat.)* : Ders.
Léksiya ohumag : Öğüt vermek.
Lekte : İffetsiz (kadın).
Léktor *(Lat.)* : Lektör.
Léktoriya *(Lat.)* : Salon (ders ve konferans için).
Le'l *(Ar.)* : Yakut.
Le'lcavahir (at) *(Ar.)* : Mücevherat.
Lele : Lala.
Leledağ etmek : Sinirlendirmek.
Lelegile : Çerez.
Lelegiryan : Evsiz barksız.
Lelek : 1. Teleke. 2. Yelek (ok için). 3. Şeytanağacı, kapari, gebreotu.
Leleklenmek : Tüyleri çıkmak (kuşların).
Lelekli : Kanatlı.
Leleksiz : Kanatsız.
Lelektökme (deyişme) : Tüy dökme.
Lelekvarı : Teleke gibi.
Lelelik : Lalalık.
Lelelik etmek : Lalalık etmek.
Leleş : 1. Köle, hizmetçi. 2. Bendeniz (dostluk ilişkisi).
Leli : Ninni.
Lelik : Yalvaran.
Lelik düşmek : Yalvarmak.
Lelimek : 1. Yalvarmak. 2. Çok arzulamak.
Lele gétmek : Çok arzulamak.
Lelöyün : Görgüsüz.
Lelöyün gétmek : Arzulamak.
Lelöyünlük : Açgözlülük.
Leme : Raf.
Lemeli : Raflı.
Lémma *(Yun.)* : Yardımcı teorem.
Lempe : Tavan.
Lempeli : Tavanlı.

Lems *(Ar.)* : Ağır kanlı.
Lems élemek (etmek) : 1. Dokunarak duymak. 2. Halsiz etmek, yormak.
Lemsleşmek : Baygın düşmek.
Lems olmag : Baygınlaşmak.
Lemyésir : Yoksul.
Lenber vurmag : Taşmak, dökülmek.
Lendeher : 1. Kubat, zorba. 2. Biçimsiz.
Le'net *(Ar.)* : Lânet.
Le'netlemek : Lânetlemek.
Le'netlenmek : Lânetlenmek.
Le'netlik : Melun, iğrenç.
Leng *(Far.)* : 1. Ağır, yavaş. 2. Topal, aksak.
Lenge düşmek : Gecikmek.
Lenger *(Far.)* : 1. Lenger. 2. Denge sırığı (cambazlar için).
Lengeri : Leğen.
Lengerlemek : Salınmak.
Lengerlenmek : Salınmak (gemi).
Lengerli : Salınarak yürüyen.
Lenger vérmek (vurmag) : Salınmak.
Lengeryériş : Salınarak yürüme.
Lengeryérişli : Salınarak yürüyen.
Lenge salmag : Geciktirmek, savsaklamak.
Lengidici : Geciktirici, savsaklayıcı.
Lengidilmek : Savsaklanmak.
Lengime : Aksama.
Lengimeden : Derhal, hemen.
Lengimek : Tavsamak, yavaşlamak.
Lengitmek : Yavaşlatmak.
Lenglik : Yavaşlık.
Leng olmag : Oyalanmak.
Léniniana : Leninle ilgili.
Lént *(Rus.)* : 1. Kurdela. 2. Film (foto).
Léntebenzer, Léntvarı : Şerit gibi.
Lenteran *(Ar.)* : Zırva.
Léntli : Kurdelalı.
Lepe : 1. Dalga. 2. İç (kabuklu meyvede). 3. Oğulcuk (bitkide). 4. Çenek, kotiledon (nohut, fasulye). 5. Badıç.
Lepecik : 1. Dalgacık. 2. İç kırıntısı (kabuklu meyve vb.).
Lepedöyen : 1. Dalgakıran. 2. Dalganın çarptığı (kıyı).
Lepelemek : 1. Kabuğundan çıkarmak (kabuklu yemiş vb.). 2. Dalga sıçramak.
Lepelendirmek, Lepeletmek : 1. Dalga sıçratmak. 2. Kabuğundan çıkartturmak (kuru yemiş vb. ni).
Lepelenme : Dalgır, çırpıntı.
Lepelenmek : 1. Dalgalı olmak. 2. Çenek oluşmak.
Lepeli : 1. Dalgalı. 2. İçli.
Lepesiz : 1. Sakin, dingin. 2. İçsiz.
Lepik : 1. Terlik. 2. Düz ve değirmi taşçık (oyun için).
Lepir : 1. İz. 2. Kısa bacaklı (tavuk).
Lepirçi : 1. İzci. 2. Tahkikatçı, iz peşinde.
Lepiren : Minnacık.
Lepir tutmag : İz sürmek.
Léprozori *(Rus.)* : Miskinhane.
Lerge : Burçak.
Lergelik : Burçak tarlası.
Lerzan *(Far.)* : Titrek.
Lerzan étmek (gılmag) : Titremek.
Lerze *(Far.)* : Titreme.
Lerze étmek (éylemek) : Titremek.
Lerzelenmek : Titremek.
Lerze salmag : Titretmek, sarsmak.
Lerzeye düşmek (gelmek) : Titremek.
Lerzeye gétmek (salmag) : Titretmek.
Léş *(Far.)* : Leş.
Leşger *(Far.)* : Asker.
Leşgergah *(Far.)* : Ordugâh.
Léşsöken : Açgözlü, doymaz.
Léşyéyen : Leşçil.
Let : 1. Göynük meyve. 2. Halsiz, mecalsiz. 3. Lenfatik (hasta). 4. Kelebek (hastalık).
Letenzi : Kaliteli armut çeşidi.
Létif *(Ar.)* : Latif.
Letife *(Ar.)* : 1. Anekdot. 2. Lâtif.
Letifeçilik : Zarâfet, şakacılık.
Letifleşmek : Güzelleşmek.
Letiflik : 1. Letafet. 2. Zarafet.
Letlenmek, Letleşmek : Sölpümek (şişmanlıktan).
Leve : 1. Hilekar. 2. Seyyar satıcı.

Levengi : Balık pilaki.
Léy : Çaylak.
Leyaġet *(Ar.)* : Liyakat.
Leyaġetli : Liyakatli.
Leyaġetsiz : Liyakatsiz.
Leyaġetsizlik : Liyakatsizlik.
Leyen : Leğen.
Leyencik, Leyençe, Leyence : Çanak.
Léyk *(Ar.)* : Lâkin.
Léyka *(Alm.)* : Fotograf makinesi (ufak).
Léykémiya *(Yun.)* : Lösemi.
Léy kimi : Çok çevik.
Léykosit *(Yun.)* : Lökosit.
Léyl : *(Ar.)* : Gece.
Léylac : 1. Tutkulu avcı. 2. Kumarbaz.
Léylacı : Yan bakış, süzgün bakış.
Léyli *(Ar.)* : Leylî, yatılı.
Léysan : 1. Nisan yağmuru. 2. Sağanak yağmur.
Léyténant *(Fr.)* : Teğmen.
Léytenantlıg : Teğmenlik.
Léytmotiv *(Alm.)* : Muhteva, ana fikir.
Lezgi : Lezki (Dağıştanda bir halk).
Lezgihengi oynamag (vurmag) : Çok sevinmek.
Lezginka, Lezgihengi: Lezki oyun havası.
Lezzet *(Ar.)* : Lezzet.
Lezzet aparmag (çekmek, görmek) : Haz duymak.
Lıgga : Lığ.
Lıggıldamag : Lıkırdamak.
Lıggıldatmag : Lıkırdatmak.
Lıggıltı : Lıkırtı.
Lığa : 1. Lika. 2. Katışık, mahlut.
Lığırsa : İyi pişmemiş (ekmek).
Lığlaşmag : Lığlanmak.
Lırçıldamag : Vıcıklamak.
Lırçıltı : Vıcıltı.
Lırt : 1. Olgun meyve. 2. mec. Sarkık, sölpük.
Lırtgarın : Sarkık karın(lı), sarkmış göbek(li).
Lırtlaşmag : Ymuşamak, porsumak.
Lırtlıg : 1. Yumuşaklık. 2. mec. Yorgunluk, uyuşukluk.
Lırtmac : Lığ, alüvyon.
Liana *(Fr.)* : Sarmaşan, sarılgan (bitki).
Libas *(Ar.)* : Libas, elbise.
Libaslı : Giyinik.
Libassız : Çıplak.
Libéral *(Fr.)* : Liberal.
Libérallaşmag : Liberalleşmek.
Libérallıg : Liberallik.
Libérti *(İng.)* : Hürriyet basması.
Librétto *(İtal.)* : Libretto.
Libréttoçu : Libretto yazarı.
Licim : 1. Kıyafet, üst baş. 2. Pasaklı görünüş.
Licimi alımag : Üstü başı dökülmek.
Lidér *(İng.)* : Lider.
Lidérlik : Liderlik.
Lif *(Ar)* : Lif.
Lifçi : Tellak.
Lifçilik : Tellaklık.
Life : Uçkurluk (şalvar vb.).
Lifeli : Uçkurluklu (şalvar vb.).
Lifgir *(Ar. Far.)* : Tellak.
Lifgirlik : Tellaklık.
Lift *(İng.)* : Asansör.
Liftçi : Asansörcü.
Liġa *(Ar.)* : Yüz, çehre.
Liġab, Liġaf : Helme (ayva çekirdeğinde).
Liġnit *(Lat.)* : Linyit.
Liġroin *(Fr.)* : Petrol eteri.
Lil : 1. Lığ, alüvyon. 2. Çivit.
Liliput *(İng.)* : Cüce.
Liliputlug : Cücelik.
Lillemek : Çivitlemek.
Lillendirilmek : Bulandırılmak (su).
Lillendirmek : Bulandırmak (suyu).
Lillenmek, Lilleşmek : Çivitlenmek.
Lilli : 1. Lığlı. 2. Çivitli.
Lillilik : Bulanıklık.
Lilpar : Nilüfer.
Liman *(Yun.)* : Liman.
Limançı : Liman işçisi.
Limf, Limfa *(Lat.)* : Lenf.
Limfaahacağı : Lenf borusu.
Limfatik *(Lat.)* : Lenfatik.
Limf damarları : Lenf damarları.

Limf düyünleri : Lenf boğumları.
Limfositler *(Lat. Yun.)* : Lenfositler.
Limit *(Fr.)* : Limit.
Limitlemek : Sınırlamak.
Limitlenmek, Limitleşmek : Sınırlanmak.
Limitleşdirilmek : Sınırlandırılmak.
Limitleşdirmek : Sınırlandırmak.
Limon *(Yun.)* : Limon.
Limonad *(Fr.)* : Limonata.
Limonlug : Limon bahçesi.
Limonotu : Melisa, oğulotu.
Limon turşusu : Limon tuzu.
Limuzin *(Fr.)* : üstü kapalı otomobil.
Linc : 1. Lapa. 2. Halsiz, bitkin.
Linclik : Bitkinlik, halsizlik.
Lincplov : Lapa.
Linç *(İng.)* : Linç.
Linçlemek : Linç etmek.
Linçlenmek : Linç edilmek.
Linç mehkemesi : Linç usulü öldürme, recim.
Ling : Manivela, kaldıraç.
Linglemek : Kaldıraçla yukarı kaldırmak.
Ling-lingi : Sek sek.
Linkor *(Rus.)* : Zırhlı gemi.
Ling gelmek (salmag, vurmag) : Tuzak hazırlamak.
Linoléum *(Lat.)* : Linolyum.
Linoléumlu : Muşambalı.
Linotip *(Lat. Yun.)* : Linotip.
Linotipçi : Mürettip dizgisi.
Linotipçilik : Mürettiplik, dizgicilik.
Linza *(Alm.)* : Mercek, adese.
Linzalı : Mercekli.
Lira *(Yun.)* : Lir.
Lire *(İtal.)* : Lira.
Lirik *(Yun.)* : Lirik şair.
Lirika *(Yun.)* : Lirik şiirler.
Lisan *(Ar.)* : Lisan.
Lisançı : Dilci.
Lisaniyyat *(Ar.)* : Lisaniyat.
Liséy *(Yun.)* : Lise.
Litér *(Lat.)* : 1. Matbaa harfi. 2. Harf.
Litérli : Harfli.
Litium *(Fr.)* : Lityum.
Litograf, Litografyaçı *(Yun.)* :Litografyacı.
Litografiya *(Yun.)* : Litografya.
Litografiya daşı : Litografya taşı.
Litologiya *(Fr.)* : Litoloji, taşbilimi.
Litre *(Fr.)* : Litre.
Litraj *(Fr.)* : Litre (istiap olarak).
Litrlik : Bir litrelik.
Litva : Litvanya.
Litvaca : Litvanca.
Litvalı : Litvanyalı.
Livan : Bardak.
Livere : Elsiz ayaksız.
Lobya : Fasulye.
Lobyaçilov : Fasulye pilavı.
Lobyalı : Fasulyeli.
Lobyalıg : Fasulyelik (bostan).
Lodka *(Rus.)* : Kayık.
Lodkadaban : Yüksek ökçeli (ayakkabı).
Logarifm *(Yun.)* : Logaritma.
Logarifm hetkéşi : Sürgülü hesap cetveli.
Logarifmlemek : Logaritmasını almak.
Logguldamag : mec. Fıkırdamak.
Logguldatmag : Lap lap içmek.
Loggultu : 1. Fokurtu. 2. mec. Kaynama, fıkırdama.
Logiya *(Yun.)* : İlim.
Loğaz *(Ar.)* : 1. İstihza. 2. Yalan, palavra. 3. Martavalcı.
Loğaza goymag : Alaya almak.
Loğaza goyulmag : Alaya alınmak.
Loğaz goşmag (ohumag) : 1. Alay etmek. 2. Martaval okumak.
Loğazlıg : Martavalcılık.
Loğazlıg etmek : Saçmalamak.
Loğma *(Ar.)* : Lokma.
Loğma kesmek : Yemek yemek (biri).
Loğmalamag : Yemek yedirmek.
Loğmalanmag : Lokma etmek, yemek.
Loğmalıg : 1.Bir lokma kadar. 2. Yemek, aş.
Loğman : Lokman.
Loja *(Fr.)* : Loca.
Lokator *(Lat.)* : Radar.
Lokaut *(İng.)* : Lokavt.
Lokautçu : Lokavt yapan.
Lokomobil *(Fr.)* : Lokomobil.
Lokomotif *(Fr.)* : Lokomotif.
Lom *(Rus.)* : Küskü.

Lomba : 1. Parça, top. 2. İri damla.
Lomba-lomba (içeri) ötürmek : Lopur lopur yemek, tıkıştırmak.
Lombalamag : 1. Hırsla yemek, löpür löpür yutmak. 2. Topaklamak.
Lombard *(İtal.)* : Rehin sandığı.
Lop : Saçma, zırva.
Lopa : Meşale. 2. Bol, çok, gür. 3. Tepecik, küme. 4. İri, kaba. 5. Lapa (kar vb.). 6. Çıra. 7. Sabun döküntüsü (fabrikada).
Lopabığ(lı) : Posbıyık(lı).
Lopagara : Lapa lapa.
Lopagöden(li) : Gebeş.
Lopagödenlik : Gebeşlik.
Lopa-lopa : Lapa lapa.
Loparlar : Laponyalılar.
Lopçu : Palavracı.
Lopug : Avurt şapırtısı (çocuk oyunu).
Lord *(İng.)* : Lord, lort.
Lordlar palatası : Lortlar kamarası.
Lort : Gebeş, şişko.
Lortçu : Avare, başıboş.
Lortgarın(lı), Lortgödenli : Boğazına düşkün.
Loru : 1. En sade, daha basit, açık seçik (söz). 2. Yapık, belleme, haşa.
Lorulug : Sadelik, basitlik (dilde).
Losman *(Hol.)* : Gemi klavuzu.
Losmanlıg : Klavuzluk.
Loş : 1. Baygın, halsiz. 2. Gevşek, sölpük. 3. Hindi.
Loş at : Lagar beygir.
Loto *(Fr.)* : Tombala.
Lotu, Lotı *(Ar.)* : 1. Keyf ehli. 2. Dolandırıcı. 3. Samimî. 4. İbne.
Lotubambılı, Lotubaşı : Züppe.
Lotubazlıg : 1. Kabadayılık. 2. İbnelik.
Lotubéçe : Çevik oğlan, atik çocuk.
Lotuhana : 1. Serseriler yurdu. 2. Keyf ehli topluluğu.
Lotu-lotuyana : Samimî olarak.
Lotulug, Lutılıg : Düzenbazlık.
Lotulug élemek : Aldatmak.
Lotu-potu : Dolandırıcılar.
Lov : Âfet, belâ.
Lova düşmek : Telaşa düşmek.
Lov düşmek : 1. Panik olmak. 2. Belaya çatmak.
Lovğa : 1. Çalım, caka. 2. İddialı. 3. Övüngen, palavracı.
Lovğalanmag : Böbürlenmek, övünmek.
Lovğalaşmag : Övünmek, palavra atmak, şişinmek.
Lovğalıg : Fiyaka, caka.
Lovğalıg etmek : Övünmek, şişinmek.
Lovlu : Dertli, heyecanlı.
Lov salmag : Panik yaratmak, telaşa vermek.
Loyal *(İng.)* : 1. Vefalı, sadık. 2. Tarafsız.
Loyallıg : Sadâkat.
Löhleme, Lökleme : 1. Soluma. 2. Dörtnal (deve için).
Löhlemek, Lökküldemek : 1. Soluğu kesilmek (susuzluk vb. den). 2. Zahmetle yürümek (deve gibi). 3. Titremek (at için heyecandan).
Löhme : Çökelti, rüsup.
Löhmeli : Çamurlu, balçıklı.
Löhmelik : Bataklık, balçıklık.
Löhran :Ham toprak.
Löhrem : 1. Yorga. 2. Tırıs.
Löhren : 1. Mümbit. 2. Güçlü, kuvvetli (at vb.).
Lök:1.Potuk. 2.Eğiç (meyve toplamak için).
Lökdodag(lı) : Kalın dudak(lı).
Lökdodaglıg : Kalın dudaklılık.
Lökke, Lötke : Kayık.
Lökküldemek : Zonklamak.
Lökkültü : Zonklama.
Löklemek : Deve yürümek (iri adımlarla).
Lökü, Löki : Kurabiye.
Lökud : Az pişmiş pirinç.
Lö-lö : Avare, başıboş.
Löpük : Cilalı taş.
Lötken : Kayık.
Lövber : 1. Lenger (gemide). 2. Sarkaç, pandül.
Lövber atmag (salmag) : 1. Demir atmak. 2. mec. Yerleşmek.
Lövberini galdırmag : İstemeyerek kalkmak (otururken).

Lövberli : Demirlemiş.
Lövberotu : Demir dikeni.
Lövhe *(Ar.)* : 1. Levha. 2. Yazı tahtası.
Lövhecik : Levhacık, plak.
Lövheli : Levhalı (metal).
Lövheşekilli : Düz, lamel.
Lövhe tullamag : Disk atmak.
Lövheyazan : Ressam.
Löyün *(Ar.)* : Kılık, görkem.
Löyünlü : Görkemli.
Löyünsüz : Kılıksız, çirkin.
Luğab *(Ar.)* : Sümük.
Luğablı : 1. Sümüksü. 2. Sümüklü.
Luğablılıg : Sümüklülük.
Luleyen, Luleyin : İbrik.
Lumu : Limon.
Lumulu : Limonlu.
Lunatik *(Rus.)* : Uyurgezer.
Lunatizm *(Rus.)* : Uyurgezerlik.
Lunomobil *(Rus.)* : Ay otomobili.
Lupa *(Fr.)* : Büyüteç.
Lupin : Acı bakla.
Lüğab *(Ar.)* : Tükürük, salya.
Lüğablı : Tükürüklü, salyalı.
Lüğet *(Ar.)* : 1.Lügat. 2. Kelime hazinesi.
Lüğetce : Lügatçe.
Lüğetçi : Lügatçi.
Lüğetçilik : Lügatçilik.
Lüğetşünas *(Ar. Far.)* : Leksikolog.
Lüğetşünaslıg : Leksikoloji.
Lüğevi *(Ar.)* : Lügatla ilgili.
Lül : 1. Bütün, tamamen. 2. Zilzurna sarhoş.
Lüle : 1. Namlu. 2. Musluk. 3. Rulo. 4. Şiş kebabı. 5. Kıvırcık (saç). 6. Bacak kemiği.
Lülek : Musluk.
Lülekabab : Şiş kebabı.
Lülekabablıg : Şiş kebaplığı.
Lülelenmek : Dürülmek, rulo edilmek.
Lülelenmiş : Boru biçiminde.
Lülelik : Şiş kebaplığı.
Lülemaya : 1. Bıngıldak. 2. Kabuksuz (yumurta).
Lüle sümüyü : Kaval kemiği.
Lüleyigırıg : İbriksiz çaydanlık.
Lüleyin *(Ar.)* : İbrik.
Lülgenber : Zilzurna.
Lüllenmek : Zilzurna sarhoş olmak.
Lümbago *(Lat.)* : Lûmbago.
Lüme, Lümek : 1. Kuyruksuz. 2. Yarı, yarım. 3. Tuğla parçası.
Lümetoyug : Kuyruksuz tavuk.
Lüminal *(Lat.)* : Uyku ilacı.
Lüminéssénsiya *(Lat.)* : Gazışı.
Lüm-lüm : Löp löp.
Lümlüt : Çırılçıplak.
Lüstr *(İtal.)* : Avize.
Lüt : 1. Çıplak. 2. mec. Çorak. 3. mec. Yoksul.
Lüt anadan gelme : Çırılçıplak.
Lütce : Çıplak.
Lütéran : Lüterci. 2. Lütercilik kilisesi.
Lütéranlıg : Lütercilik.
Lütetce : 1. Çıplak bebek. 2. mec. Ufacık, körpe.
Lütf *(Ar.)* : Lütuf.
Lütfen *(Ar.)* : Lütfen.
Lütfkar *(Ar. Far.)* : Lütufkâr.
Lütfkarlıg : Lütufkârlık.
Lütlemek : Çırılçıplak etmek.
Lütlendirme : Çıplandırma, açık bırakma.
Lütlendirmek : 1. Çıplatmak. 2. mec. Servetini gasbetmek.
Lütlenmek, Lütleşmek : 1. Elbisesini çıkarmak, çıplanmak. 2. Yaprakları dökülmek.
Lütlük : 1. Çıplaklık. 2. mec. Çoraklık. 3. mec. Yoksulluk.
Lüt maderzad, Lüt üryan : 1. Çırılçıplak. 2. mec. Yoksul.
Lütür : 1. Çıplak. 2. Kanatsız (kuş). 3. Yoluk (koyun). 4. Cıbıl.
Lüt-üryan galmag : Bütün servetini kaybetmek.
Lüt-üryan olmag : Çırılçıplak olmak.
Lüzum *(Ar.)* : Lüzum.
Lüzumiyyet *(Ar.)* : Gereklik.
Lya *(İtal.)* : Lâ (nota).
Lyük *(Hol.)* : 1. Lombar. 2. Kaporta.

M

Maarif *(Ar.)* : Maârif, irfan.
Maarifçi : İlmî propagandacı, ilim yayan.
Maarifçilik : İlimcilik, ilim yayma.
Maariflendirilmek : İrfan kazandırılmak.
Maariflendirmek : İrfan kazandırmak.
Maariflenmek : Bilgi almak.
Maarifperest *(Ar. Far.)* : İlim yayan.
Marifperestlik : İlim yayma.
Maarifperver *(Ar. Far.)* : İlim yayan.
Maarifperverlik : İlim yayma.
Maaş *(Ar.)* : Maaş.
Maaşlı : Maaşlı.
Mabağî *(Ar.)* : Kalanı.
Mabe'd *(Ar.)* : Mâbat.
Mac : Kabza, sap (saban için).
Macal *(Ar.)* : Mecal, fırsat.
Macalı olmag : Vakit bulmak.
Macalsız : Mecalsiz, fırsatı olmayan.
Macalsızlıg : Mecalsizlik, vakitsizlik.
Macal tapmag (élemek) : Fırsat bulmak.
Macal vérmek : İmkân vermek, fırsat vermek.
Macera *(Ar.)* : Mâcerâ.
Maceraçı *(Ar.)* : Mâceracı.
Maceraçılıg *(Ar.)* : Macerâcılık.
Mackir : Çiftçi, rençber.
Macuna : Çıkrık, vinç.
Maç : 1. Öpüş, öpme. 2. Fasulye sırığı.
Maça : 1. Bilek, paça (koyun vb.). 2. Diz ağırşağı. 3. Dişi. 4. Pazı, adale. 5. Büyük kab. 6. mec. Hayâsız, arsız.
Maçamaç : 1. Şapırdatarak (öpüş). 2. Şapır şapır öpüşme.
Maçamaça : Bıcıl (aşık kemiği ile).
Maç élemek : Öpmek.
Madam(ki) *(Ar.)* : Madem(ki).
Madam *(Fr.)* : Madam.
Madapolam : Kalın patiska.
Madar *(Ar.)* : Medar.
Madde *(Ar.)* : Madde.
Maddebemadde : Madde madde.
Madde élemek (etmek) : İrin bağlamak.
Maddeler mübadilesi : Metabolizma.
Maddiyyat *(Ar.)* : Maddiyat.
Mader *(Far.)* : Anne.
Madéra : Üzüm şarabı, mader şarabı.
Maderşahlıg : Maderşahîlik.
Madmazél *(Fr.)* : Madmazel.
Madonna *(İtal.)* : Meryem ana.
Madyan *(Far.)* : Kısrak.
Maeda *(Ar.)* : Maada.
Maéstro *(İtal.)* : Maestro.
Mafar *(Ar.)* : İmkân.
Mafar vérmemek : Fırsat vermemek.
Mafe *(Ar.)* : Katafalk.
Mafrac, Mafraş, Mefreş *(Ar.)* : Yaygı.
Magas *(Ar.)* : Makas.
Magasçı : Makasçı.
Maggaş *(Ar.)* : 1. Pens, pense. 2. Maşa. 3. Cımbız.
Maggaşlamag : Nakışlamak (çörek vb.).
Maggaşlanmag : Nakış vurulmak (çörek vb.).
Mağistr *(Lat.)* : Master.
Mağistral *(Lat.)* : 1. Anayol. 2. Ana kablo. 3. Ana boru.
Magma *(Yun.)* : Magma.
Magnat *(Lat.)* : 1. Çiftlik sahibi. 2. Banker.
Magnétizm *(Yun.)* : Manyetizma.
Magnézium *(Yun.)* : Magnezyum.
Magnéziya *(Yun.)* : Manyezi.
Magnit *(Yun.)* : Mıknatıs.
Magnit gasırgası : Manyetik fırtına.
Magnitlemek : Mıknatıslamak.
Magnitlendirilmek : Mıknatıslanmak.
Magnitlendirmek : Mıknatıslamak.
Magnitlenmek, Magnitleşmek : Mıknatıslanmak.

Magnitleşdirici : Mıknatıslayıcı.
Magnitleşdirilmek : Mıknatıslanmak.
Magnitli : Mıknatıslı.
Magnitlik : Mıknatıslık.
Magnitofon *(Yun.)* : Teyp.
Magnitométr *(Yun.)* : Manyetometre.
Magnit sahesi : Manyetik alan.
Magnitsizleşdirilmek : Mıknatıssızlaşmak.
Magnitsizleşdirmek : Mıknatıssızlaştırmak.
Magnitsizleşmek : Mıknatıssızlaşmak.
Magnoliya *(Fr.)* : Manolya.
Mağ *(Yun.)* : Müneccim, astrolog.
Mağar : Tören yeri (büyük çadır).
Mağara *(Ar.)* : 1. Mağara. 2. Makara.
Mağaza *(Ar.)* : Mağaza.
Mağazaçı : Dükkancı.
Mağıl, Mağul : Hiç değilse, en azından.
Mağmın : Aldatılmış, kandırılmış.
Mağmın olmag : Aldanmak, kanmak.
Mah *(Far.)* : Mah, ay.
Mahal *(Ar.)* : Muhal.
Mahal olmag : Muhal olmak.
Mahana : Bahâne.
Mahir *(Ar.)* : Mâhir, maharetli.
Mahirleşmek : Ustalaşmak.
Mahirlik : Maharet.
Mahist : Sübjektivist.
Mahizm : Sübjektivizm.
Mahlıc : Temizlenmiş pamuk (çekirdeğinden).
Mahlıclamag : Pamuk temizlemek (çekirdeğinden).
Mahlıclanmag : Pamuk temizlenmek (çekirdeğinden).
Mahliga *(Far. Ar.)* : Ay yüzlü, güzel.
Mahmız *(Ar.)* : Mahmuz.
Mahmızçiçek : Hezaren.
Mahmızlâle : Şahtere otu.
Mahmızlamag : Mahmuzlamak.
Mahmızlı : Mahmuzlu.
Mahmız vurmag : Mahmuzlamak.
Mahmız yarmag : Bâliğ olmak.
Mahna : Bahâne.
Mahna ahtarmag : Bahâne aramak.
Mahna tapmag : Bahâne bulmak.
Mahnı : Nağme, şarkı.
Mahnı démek (ohumag) : Şarkı okumak, şarkı söylemek.
Mahnı goşmag : Şarkı yazmak, türkü yakmak.
Mahorka *(Rus.)* : Kalitesiz tütün.
Mahpare *(Far.)* : Mahpâre, ay parçası.
Mahrasa : Karabaş, keşiş.
Mahru *(Far.)* : Ayyüzlü.
Mahruhsar(lı) : Ay yüzlü.
Mahtab *(Far.)* : Mehtap.
Mahtablı : Mehtaplı.
Mahud : Çuha.
Mah vérmemek (goymamag) : Baş koşmamak.
Mail *(Ar.)* : Mâil.
Maili *(Ar.)* : Meyilli.
Maillik : İnişlilik, meyillilik.
Major *(Fr.)* : Majör.
Makara : Masura.
Makaron *(İtal.)* : Makarna.
Makédoniya : Makedonya.
Makédoniyalı : Makedonyalı.
Makina *(Lat.)* : 1. Daktilo. 2. Makine.
Makinaçı : Daktilocu.
Makinaçılıg : Daktilografi.
Makinaçılıg kursu : Daktilo kursu.
Maksim : Makineli tüfek.
Maksimalist *(Yun.)* : Bolşevik.
Maksimalizm *(Lat.)* : Bolşevizm.
Maksimum *(Lat.)* : Maksimum.
Makulatura *(Lat.)* : 1. Hurda kâğıt (matbaada). 2. mec. Kalitesiz eser (kitap).
Mal *(Ar.)* : Mâl.
Mala *(Far.)* : Mala.
Malaaltı : Sıva altlığı (tahta vb.).
Malabahan : Mal çobanı.
Malah : İncir.
Malahit *(Yun.)* : Malakit.
Malakéş, Malaçeken : Sıvacı.
Malakéşlik : Sıvacılık.
Malamat *(Far.)* : Dopdolu, lebâbep.
Malamat *(Far.)* : Paylama, azarlama.
Malaşerik : Ortak.

Malay : 1. Delikanlı, oğlan. 2. Malezyalı.
Malayıran : Ayırıcı.
Malbaş : 1. İri kafalı. 2. mec. Aptal.
Malbaşlıg : Kalın kafalılık.
Malcanlı : Mal canlısı.
Malcanlılıg : Mala düşkünlük.
Malçeken : Kantarcı, tartıcı.
Malçibini : Büve.
Maldar *(Ar. Far.)* : Besici.
Maldarlıg : Besicilik.
Maldili : Kaktüs.
Mal-dövlet *(Ar.)* : Varlık, servet.
Mal eti : Sığır eti.
Mal-gara, Mal-davar : Hayvanlar.
Mal-garaçı : Hayvan yetiştirici.
Mal-garaçılıg : Hayvancılık, hayvan yetiştirme.
Mal-garalı : Sığırları olan.
Mal hekimi : Baytar.
Mal-héyvan : Hayvanlar.
Malhulya *(Ar.)* : İç sıkıntısı.
Malhulyaçı : Melankolik, karasevdalı.
Malhulya élemek (etmek) : İç sıkıntısı çekmek.
Malhulya getirmek : İç sıkıntısı vermek.
Malhulyalı : Hüzünlü, mahzun.
Maliyye *(Ar.)* : Mâliye.
Maliyyeçi : Mâliyeci.
Maliyyet *(Ar.)* : Fiyat, mâliyet.
Maliyyetsiz : Değersiz, kıymetsiz.
Mal kimi gözünü döymek : Bön bön bakmak.
Mallı : 1. Hayvanları olan. 2. Varlıklı.
Mal-madar, Mal-mülk : Servet, varlık.
Mal-miknet : Servet, varlık.
Malotaran : Sığırtmaç.
Malperest *(Ar. Far.)* : 1. Mal canlı. 2. Cimri.
Malperestlik : Paraya düşkünlük, cimrilik.
Mal-pul : Servet, varlık.
Malsız : 1. Yoksul. 2. Hayvansız.
Maltusçulug : Malthus felsefesi.
Malyariya *(İtal.)* : Malarya, sıtma.
Malyariyalı : Sıtmalı.
Malyemez : Cimri, hasis.
Mama : 1. Dadı. 2. Anne. 3. Bibi, hala.
Mamaça : 1. Ebe. 2. Anne.
Mamaçalıg : Ebelik.
Mamalıg : 1. Ebelik. 2. Ebe hekimliği.
Mamalıg etmek : 1. Ebelik etmek. 2. Ebelik taslamak.
Mamılımatan : Tombalak (kız çocuk), akça pahça.
Mamır : 1. Yosun. 2. Kıl.
Mamır basmag : Yosun bağlamak.
Mamırlanmag : Yosunlaşmak.
Mamırlı : 1. Yosunlu. 2. Kıllı.
Mamırlıg : Yosunluk.
Mamırotu : Mercanotu.
Mamont *(Rus.)* : Mamut.
Man : 1. Ayıp. 2. Yasak.
Manat : Ruble.
Manatlıg : Rublelik.
Man bilmek : Ayıplamak, utanç duymak.
Mancanag : Mancınık, kuyu çıkrığı.
Mancanagçı : Mancınıkçı.
Man deyil : Ayıp değil.
Mandarin *(Port.)* : Mandaren.
Mandarin *(İsp.)* : mandalina.
Mandat *(Lat.)* : Vekâlet, itimatnâme.
Mandatlı : Kayyım.
Mandolina *(İtal.)* : Mandolin.
Mandolinaçalan : Mondolin çalan.
Mané *(Ar.)* : Engel, mâni.
Manéçilik : Mânia.
Manéçilik töretmek : Engel olmak, engel çıkarmak.
Manée : Mania, engel.
Manéelerlegaçış : Engelli koşu.
Manéeli : Manialı.
Manéélik : Mânia.
Manéesiz : Engelsiz.
Maneé töretmek : Engel türetmek.
Manéj *(Fr.)* : Manej.
Mané olmag : Engellemek, mâni olmak.
Man etmek (éylemek) : Utanç duymak; ayıplamak.
Manévr *(Fr.)* : Manevra.
Manga : Ekip, gurup.
Mangabaşçı, Mangabaşçısı : Ekip başı.

Mangabaşı : Gurupbaşı, ekip başı.
Mangabaşılıg, Mangabaşçılıg : Ekip başılık.
Mangan *(Alm.)* : Mangan.
Mango : 1. Ruam, sakağı. 2. Hint kirazı.
Mangur, Mangır : Kuruş, yarım kapik.
Manifést *(Lat.)* : Manifesto.
Manjét *(Fr.)* : Manşet, kolluk, kol ağzı.
Manjétli : Manşetli.
Manku : Mankafa (at için).
Manométr (Yun.) : Manometre.
Mansır : Muhasara.
Mansır élemek (etmek) : Muhasara etmek, kuşatmak.
Manşırlamag : 1. Çaktırmadan izlemek. 2. İşaretlemek, belirlemek.
Mantiya *(Yun.)* : Cübbe.
Man tutmag (bilmek, görmek) : Ayıplamak.
Manufaktura *(Lat.)* : 1. Manifatura. 2. Kumaş fabrikası.
Manufakturaçı : Manifaturacı.
Mara : Tırkaz, sürgü.
Marafon : Maratón.
Marafonçu : Koşucu.
Marafongaçışı : Maraton koşusu.
Marag *(Ar.)* : Merak.
Maragdan düşmek : Hevesi kalmamak.
Marag élemek (etmek) : Meraklanmak.
Marag göstermek : Meraklanmak.
Maraglandırmag : Heveslendirmek.
Maraglanmag : Meraklanmak.
Maraglı : Meraklı.
Maraglılıg : Heveskârlık.
Marag oyatmag (doğurmag) : Meraklandırmak.
Maragsız : Meraksız.
Maragsızlıg : Meraksızlık.
Maral : Meral.
Maralbahışlı : Ahu bakışlı..
Maralçı : Ren yetiştiren.
Maralçılıg : Ren yetiştirme.
Maral fındığı : Geyik fındığı.
Maral yoncası : Eğreltiotu.
Març : Şap (öpme sesi).
Marçamarç, marçamarçla : şapır şapır.
Marçıldamag : Şapırdamak.
Marçıldatmag : Şapırdatmak.
Marçıltı : Şapırtı.
Marğız : Bel (ziraat âleti).
Marıg : Pusu.
Marıglamag : Pusu kurmak.
Marıg vérmek : Suyu tarlaya akıtmak (nehir vb. den).
Marığa durmag : Pusmak.
Marığa sınmek (yatmag) : Pusuya yatmak, pusmak.
Marıt : Ferma.
Marıta durmag : 1. Pusmak. 2. Dikiz etmek.
Marıtlamag, Marıtmag : 1. Pusmak. 2. Dikizlemek.
Marıt vérmek : Pusmak.
Marka *(Alm.)* : 1. Mark. 2. Marka.
Marmelad *(Port.)* : Marmelât.
Marn : Kireçli balçık.
Marsélyéza *(Fr.)* : Fransız millî marşı.
Marş *(Fr.)* : Marş.
Marşal *(Fr.)* : Mareşal.
Marşallıg : Mareşallık.
Marşrut *(Alm.)* : Yol.
Mart *(Lât.)*: Mart.
Martén : Yüksek fırın.
Marténçi : Demir çelik işçisi.
Martén péçi (sobası) : Maden fırını.
Martı : Martı.
Martıguşu : Yalı çapkını.
Masa *(Rumen.)* : Masa.
Masabeyi : Protokol amiri.
Masabeyilik : Protokolu idare.
Masaj *(Fr.)* : Masaj.
Masajçı *(Fr.)* : Masajcı.
Masajlamag : Masaj yapmak, ovmak.
Masajlanmag : Masaj yapılmak, ovulmak.
Masal : Masal.
Maseva *(Ar.)* : Gayri, başka.
Masgara, Meshere *(Ar.)* : Maskara.
Masgarabaz, Mesherebaz *(Ar. Fr.)* : Sarakacı.
Masgarabazlıg, Mesherebazlıg : Alaycılık.

Masgaraçı, Meshereçi : Alaycı.
Masgaraçılıg, Meshereçilik : Alaycılık.
Masgaraya goymag : Alay etmek.
Masgura, Masgurı : Kâse.
Masıra, Masura : Makara.
Maska, Mask *(Fr.)* : Maske.
Mask(a) géymek (goymag) :Maskelenmek.
Maskalamag : Maskelemek.
Maskalanmag : Maskelenmek.
Maskalı : Maskeli.
Maskarad *(Fr.)* : Maskeli balo.
Maskasını atmag : Maskesini atmak.
Maskasını yırtmag : Maskesini kaldırmak.
Massiv *(Fr.)* : Dağ kütlesi.
Mastika *(Yun.)* : 1. Macun. 2. Balmumu cilası.
Maş, Moç : Fasulye.
Maşa : Maşa.
Maşalamag : Eşelemek (maşa ile).
Maşara : Yılancık.
Maşın *(Fr.)* : 1. Makine. 2. Mekanizma. 3. Araba. 4. Bisiklet.
Maşınçı : 1. Makinist. 2. Makine işçisi.
Maşınçılıg : Makinistlik.
Maşıngayıran : 1. Makine yapımı. 2. Makine yapım uzmanı.
Maşıngayırma : Makine sanâyii.
Maşınguraşdıran : Kurgucu, montajcı.
Maşınhana *(Lat. Far.)* : 1. Makine dairesi. 2. Makine deposu.
Maşın işletmek : Makine kullanmak.
Maşınka *(Rus.)* : 1. Gaz ocağı. 2. Daktilo.
Maşınlamag : 1. Dikmek (dikiş makinesiyle). 2. Yazmak (daltiloda). 3. Tıraş etmek (tıraş makinesiyle).
Maşınlanmag : 1. Dikilmek (dikiş makinesiyle). 2. Yazılmak (daktiloyla). 3. Tıraş edilmek (tıraş makinesiyle).
Maşınlaşdırılmag : Makineleştirilmek.
Maşınlaşdırma : Makineleştirme.
Maşınlaşdırmag : Makineleştirmek.
Maşınlaşmag : Makineleşmek.
Maşınlatdırmag : Daktilo ettirmek.
Maşınlı : Makineli.
Maşınsazlayan : Makine tamircisi.
Maşınsüren : Sürücü, şoför.
Maşın sürmek : Araba kullanmak.
Maşınşünas *(Lat. Far.)* : Makine yapım uzmanı.
Maşınşünaslıg : Makine yapım uzmanlığı.
Matah *(Ar.)*:Bulunmaz hint kumaşı (alaylı).
Matan : Tombalak (kız çocuk).
Matç *(İng.)* : Maç.
Matdım-matdım bahmag : Alık alık bakmak.
Matem *(Ar.)* : Mâtem, yas.
Matemengiz *(Ar. Far.)* : Yas dolu.
Matemhana *(Ar. Far.)* : Yaslı ev.
Matem sahlamag : Yas tutmak.
Matérial *(Lat.)* : Materyal, malzeme.
Matérialbaz *(Lat. Far.)* : Jurnalci.
Matérialbazlıg : Jurnalcilik.
Matérialist *(Fr.)* : 1. Materyalist. 2. mec. Çıkarcı.
Matérializm *(Fr.)* : Materyalizm.
Matérialşünas *(Fr. Far.)* : Üretim uzmanı.
Matérialşünaslıg : Üretim uzmanlığı.
Matérik *(Lat.)* : Kıta, anakara.
Matériya *(Lat.)* : 1. Madde. 2. Kumaş. 3. mec. Konu.
Matgab *(Ar.)* : Matkap.
Mat galmag : Şaşırmak.
Matıgutu gurumag (çekilmek) : Donup kalmak.
Mat-mat : Hayretle, şaşarak.
Mat-mat bahmag : Hayretle bakmak.
Mat-mat gözlerini döymek : Hayretle bakmak.
Mat-mebhut : Hayret içinde.
Mat-meettel galmag : Hayrette kalmak.
Matra *(Ar.)* : Matara.
Matriarhat *(Lat. Yun.)* : Maderşahîlik.
Matrikul *(Lat.)* : Öğrenci karnesi.
Matrisa *(Alm.)* : Matris.
Matros *(Hol.)* : Tayfa, mürettebat.
Matroska *(Rus.)* : Gemici gömleği.
Matroslug : Mürettebatlık, gemicilik.
Mauzer : Mavzer.
Maval : Helâ, tuvalet.
Mavi *(Ar.)* : Mavi.

Mavimsov, Mavismov : Mavimtırak.
Mavzoléy *(Yun.)* : Mozole.
May, Mayis *(Lat.)* : Mayıs.
Maya *(Far.)* : 1. Maya. 2. Sermaye. 3. Aşı (hastalık için). 4. Haya, yumurta. 5. Döl. 6. Ana güvercin. 7. mec. Dolgun vücutlu (kadın).
Mayabaş : Kârsız ve zararsız, başabaş.
Mayabaşlıg : Eşitlik (kâr ve zarar için).
Maya deyeri (ğiymeti) : Mâliyet.
Maya goymag : Para harcamak, masraf etmek.
Mayak *(Rus.)* : Deniz feneri.
Mayalama : Ekşitme.
Mayalamag : Ekşitmek.
Mayalandırma : Dölleme.
Mayalandırmag : Döllemek.
Mayallag : Takla, perende.
Mayaotu : Şerbetçi otu.
Mayasız : 1. Sermâyesiz, mâliyetsiz. 2. Ekşisiz, mayasız.
Maya vurmag : Ekşitmek, mayalamak.
Mayböceyi : Mayıs böceği.
Mayé *(Ar.)* : Sıvı, mâyi.
Mayéhtac *(Ar.)* : İhtiyaç maddeleri.
Mayéleşdirilmek : Sıvılaştırılmak.
Mayéleşdirmek : Sıvılaştırmak.
Mayéleşme : Sıvılaşma (gaz).
Mayéleşmek : Sıvılaşmak.
Maygabağı : Mayıs bayramı öncesi.
Maygülü, Mayisgülü : 1. Karanfil. 2. Su çulluğu.
Mayıf : Alil, sakat.
Mayıflaşmag : Sakatlanmak.
Mayıflı : Alil, sakat.
Mayıflıg : Sakatlık.
Mayil : Mail.
Mayilli : Meyilli.
Mayillik : Eğrilik.
Mayka *(Rus.)* : Mayo.
Maykalı : Mayolu.
Maymag : 1. Mıymıntı. 2. Kalınkafalı.
Maymagcasına : Ahmakça.
Maymaglıg : Ahmaklık.
Maymaglıg élemek (etmek) : Ahmaklık etmek.
Mayor *(Lat.)* : Binbaşı.
Mayorlug : Binbaşılık.
Maz *(Rus.)* : Kundura boyası.
Mazag *(Ar.)* : 1. Şaka, lâtife. 2. Flört.
Mazag élemek (etmek) : Şakalaşmak.
Mazaglaşmag : 1. Şakalaşmak. 2. Flörtleşmek.
Mazarat *(Ar.)* : 1. Mazarrat. 2. Muzır, zâlim.
Mazat (Mazamat)a goymag (özünü) : Övünmek, kırıtmak.
Mazğal : Mazgal.
Mazı : Mazı.
Mazı-mazı : Bilye oyunu.
Mazı oynamag : Bilye oynamak.
Mazi *(Ar.)* : Mâzi.
Mazlama : Boyama (ayakkabı).
Mazlamag : Boyamak (ayakkabı).
Mazlı : Boyalı (ayakkabı).
Mazol : Nasır, nasır bağlamış.
Mazut : Mazot.
Mazutlamag : Mazotlamak.
Mazutlanmag : Mazotlanmak.
Mazutlu : Mazotlu, mazota bulaşmış.
Mazutlug : Mazot deposu.
Mebada *(Ar.)* : Aslâ, zinhar.
Me'bed *(Ar.)* : Mabet.
Mébél *(Fr.)* : Mobilya.
Mébélçi : Mobilyacı.
Mébélçilik : Mobilyacılık.
Mébélgayıran : Mobilya yapan.
Mébélli : Mobilyalı.
Mebleğ *(Ar.)* : Meblağ.
Mecbur *(Ar.)* : Mecbur.
Mecburlug : Mecburiyet.
Meccani *(Ar.)* : Parasız, ücretsiz.
Mechul *(Ar.)* : Meçhul.
Mechulfe'l *(Ar.)* : Meçhul fiil, geçişsiz fiil.
Mechul növ : Edilgen çatı.
Meclisi-müessisan *(Ar.)* : Anayasa meclisi, kurucu meclis.
Mecmeyi *(Ar.)* : Sini.
Mecmue *(Ar.)* : 1. Mecmua. 2. Kitap.

Me'cun *(Ar.)* : Macun.
Meçid *(Ar.)* : Mescit.
Medahil *(Ar.)* : Gelir, varidat.
Medahilli : Gelirli.
Médal *(Fr.)* : Madalya.
Médalçı : Madalya alan.
Médallı : Madalyalı.
Médalyon *(Fr.)* : Madalyon.
Medd-cezr *(Ar.)* : Meddücezir.
Meddah *(Ar.)* : Meddah.
Meddahlıg : Meddahlık.
Me'de *(Ar.)* : Mide.
Me'de altı vezi : Pankreas.
Me'de büküşi : Mide bulantısı.
Me'decik : 1. Mide. 2. Karıncık.
Meded *(Ar.)* : Medet.
Mededçi : Yardımcı.
Mededçilik : Yardımcılık.
Meded élemek (etmek, vérmek) : Yardım ulaştırmak.
Mededine çatmag : İmdadına koşmak.
Mededkar *(Ar. Far.)* : Yardımcı.
Mededkarlıg : Yardımcılık.
Meded yétirmek : Yardım ulaştırmak.
Me'de gıcgırması (gıjgırması) : Mide ekşimesi.
Me'de hestelikleri : Mide hastalıkları.
Me'den *(Ar.)* : Maden.
Me'denarası:Mâden bölgesi, mâden sahası.
Me'dençi : Mâdenci.
Me'dençilik : Madencilik.
Me'den gazı : Grizu.
Me'den hilas etme işleri : Can kurtarma tedbirleri (ocakta).
Medeni *(Ar.)* : 1. Medenî. 2. Kültürlü.
Medenileşmek : Medenileşmek.
Medenileşdirmek : Medenileştirmek.
Medeniyyet *(Ar.)* : 1. Medeniyet. 2. Kültür.
Medeniyyet sarayı : Kültür sarayı.
Medeniyyetsiz : Medeniyetsiz, kültürsüz.
Medeniyyetsizlik : Medeniyetsizlik, kültürsüzlük.
Medeniyyetyayan : Medeniyet yayan, medenîleştirici, uygarlaştırıcı.
Me'de şiresi : Mide özsuyu.
Me'de yarası : Ülser.
Medfen *(Ar.)* : Mezar.
Medh *(Ar.)* : 1. Meth. 2. Methiye.
Medhel *(Ar.)* : Methal, mukaddime, giriş.
Medh etmek (élemek, gılmag) : Meth etmek.
Medhiyyeçi : Meddah.
Medhiyyeçilik : Meddahlık.
Medhname, Medhiyye *(Ar.)* : Kaside, övgü, methiye.
Médian, Médiyan *(İng.)* : Kenarortay.
Medrese *(Ar.)* : Medrese.
Meduza *(Yun.)* : Medüz.
Meettel *(Ar.)* : Muattal.
Meettel élemek (etmek) : Ağır davranmak.
Meettel galmag : 1. Şaşırıp kalmak. 2. Hareketsiz kalmak.
Meettel olmag : Gecikmek, geç kalmak.
Mefkure *(Ar.)* : Mefkûre.
Mefkurevi *(Ar.)* : İdeolojik.
Mefreş *(Ar.)* : Yaygı.
Meftil *(Ar.)* : Tel.
Meftilgayıran : Tel ustası.
Meftilli : Telli; tel örgülü.
Meftilsiz : Telsiz; tel örgüsüz.
Meftun *(Ar.)* : Meftûn.
Meftunedici : Büyüleyici, pek hoş.
Meftun élemek (etmek) : Büyülemek, hayran etmek.
Meftunlaşmag : Hayran kalmak.
Meğale *(Ar.)* : Makale.
Meğam *(Ar.)* : Makam.
Meğama çatmag : Rütbece yükselmek.
Meğam aḫtarmag (güdmek) : Fırsat gütmek.
Meğam etmek (tutmag) : Yerleşmek.
Meğamı gelmek : Fırsatı düşmek.
Meğam tapmag : Fırsat yakalamak.
Meğber *(Ar.)* : Makber.
Meğbere *(Ar.)* : 1. Makber. 2. Mozole.
Meğbul *(Ar.)* : Makbul.
Meğbul bilmek (görmek) : Beğenmek, hoşlanmak.

Meğbul etmek : Beğenmek, kabullenmek.
Meğed *(Ar.)* : Makat, anüs.
Meğeç : Krema.
Meğsed *(Ar.)* : Maksat.
Meğsed daşımag : Göz önüne almak.
Meğsede (meğsedine) çatmag : Dileğine kavuşmak.
Meğsede (meğsedine) düşmek : Arzu etmek, niyetlenmek.
Meğsede uyğun : 1. Makbul, makul. 2. Faydalı şekilde.
Meğsed güdmek : Maksat gütmek.
Meğsed yönlü : Maksatlı.
Meğsud *(Ar.)* : Kasıt, niyet.
Meğte *(Ar.)* : Makta.
Meğtul *(Ar.)* : Maktul.
Meğbun *(Ar.)* : Aldatılmış.
Meğbun édilmek : Mahrum olmak.
Meğbun élemek (etmek) : Mahrum etmek.
Meğbunlug : 1. Acizlik. 2. Kazıklama (alışverişte).
Meğbun olmag : Mahrum olmak.
Meğlete *(Ar.)* : Yanıltmaç, mağlata.
Meğlete salmag : Ara bozanlık etmek.
Meğlubedilmez : Yenilmez.
Meğlubedilmezlik : Yenilmezlik.
Meğlub élemek (etmek) : Yenmek.
Meğlubiyyet *(Ar.)* : Mağlubiyet.
Meğlublug : Mağlubiyet.
Meğmun *(Ar.)* : 1. Aldatılmış. 2. Âciz.
Meğmun élemek (etmek) : 1. Aldatmak. 2. Mahrum etmek, zarar vermek.
Meğmunlug : 1. Aldanmışlık. 2. Acizlik.
Meğmun olmag : Aldanmak, zarar görmek.
Meğrib *(Ar.)* : Mağrip, günbatan.
Meğrur *(Ar.)* : Mağrur.
Meğrurane *(Ar.)* : Mağrurca.
Meğrurcasına : Mağrurca.
Meğruriyyet *(Ar.)* : Mağrurluk.
Meğrurlanmag : Mağrurlanmak.
Meğrurlug : Mağrurluk.
Meğrur olmag : Mağrur olmak.
Meğşuş *(Ar.)* : Perişan, karışık.
Meğşuşlug : Kargaşalık.
Meğz *(Ar.)* : 1. Beyin. 2. Çekirdek, öz.
Meğzibadam : Bâdem içi.
Méh *(Far.)* : Meltem.
Mehal *(Ar.)* : Muhal.
Méhanik *(Yun.)* : Mekanik.
Méhanika *(Yun.)* : 1. Mekanik. 2. mec. Mekanizma.
Méhaniki *(Yun. Ar.)* : Mihaniki.
Méhanikleşdirilmek : Makineleştirilmek.
Méhanikleşdirme : Makineleştirme.
Méhanikleşdirmek : Makineleştirmek.
Méhanikleşmek : Makineleşmek.
Méhanizm *(Yun.)* : Mekanizma.
Meharet *(Ar.)* : Maharet.
Meharetli : Maharetli.
Meharetlilik : Maharetlilik.
Meharetsiz : Maharetsiz.
Meharic *(Ar.)* : Gider, masraf.
Mehbes, Mehbeshana *(Ar.)* : Hasiphane.
Mehbub *(Ar.)* : Mahbup.
Mehbube *(Ar.)* : Mahbube.
Mehbus *(Ar.)* : Mahpus.
Mehcub *(Ar.)* : Mahcup.
Mehcublug : Mahcubiyet.
Mehcub olmag : Mahcup olmak.
Mehdud *(Ar.)* : Mahdut.
Mehdud élemek (etmek) : Sınırlamak.
Mehdudiyyet *(Ar.)* : Sınırlama, sınırlılık.
Mehdudlanmag : Sınırlanmak.
Mehdudlaşdırmag : Sınırlamak, kısmak.
Mehdudlaşma : Sınırlama.
Mehdudlaşmag : Yetinmek.
Mehdudlayıcı, Mehdudlaşdırıcı : Sınırlayıcı.
Mehdudlug : Sınırlılık, darlık.
Mehebbet *(Ar.)* : Muhabbet.
Mehebbetane *(Ar. Far.)* : Aşkla, samimî olarak.
Mehebbet bağlamag : Sevmek, istemek.
Mehebbetçiçeyi : Muhabbet çiçeği.
Mehebbetini gazanmag : Kendini sevdirmek.
Mehebbet izhar élemek : Sevgi göstermek.
Mehebbetli : Sevgi dolu.

Mehebbetname *(Ar. Far.)* : 1. Dostane mektup. 2. Aşk mektubu.
Mehebbet salmag : Sevmek, vurulmak.
Mehebbetsiz : Sevgisiz, isteksiz.
Mehecer *(Ar.)* : 1. Tırabzan. 2. Sürahi.
Mehecerli : Parmaklıklı, tırabzanlı.
Mehek, Mehekdaşı : Mihenk.
Mehekden çıhmag : 1. Mihenge vurulmak. 2. mec. Denenmek.
Mehel goymamag : Görmezlikten gelmek, bilmezlenmek.
Mehell *(Ar.)* : Mahal.
Mehelle *(Ar.)* : Mahalle.
Mehellî *(Ar.)* : Mahallî.
Meherrem *(Ar.)* : Muharrem.
Meherremlik : Yas, mâtem.
Meheye çekmek (vurmag) : 1. Mihenge vurmak. 2. mec. Denemek, sınamak.
Me'hez *(Ar.)* : Mehaz.
Mehfi *(Ar.)* : Gizli.
Mehfil *(Ar.)* : Mahfil.
Mehkeme *(Ar.)* : Mahkeme.
Mehkeme âyidiyeti : Yargılamaya yetkili ülke.
Mehkemebaz *(Ar. Far.)* : Mahkemekolik.
Mehkemebazlıg : Mahkeme tutkunluğu.
Mehkeme bahışı : Mahkeme incelemesi.
Mehkeme ékspértizası : Bilir kişi.
Mehkeme ğerardadı : Mahkeme kontratı.
Mehkeme ğet'nemesi : Mahkeme kararı.
Mehkeme hâkimiyyeti : Mahkeme bağımsızlığı.
Mehkemelik : Mahkemelik.
Mehkeme tapşırığı : Kadılık, yargıçlık.
Mehkeme tohunulmazlığı : Dokunulmazlık, yargı bağımsızlığı.
Mehkemeye çağırış vereğesi : Celpnâme (mahkemeye).
Mehkum élemek (etmek) : Mahkûm etmek.
Mehkumlug : Mahkûmiyet.
Mehkumluğun götürülmesi : İâdei itibar.
Mehkum olmag : 1. Mahkum olmak. 2. Mecbur bırakılmak.
Méhli : Meltemli.
Mehlug *(Ar.)* : Mahlûk.
Mehlugat *(Ar.)* : Mahlûkat.
Mehlul *(Ar.)* : Mahlûl.
Mehlulgarışdıran : Mikser, karmaç.
Méhman *(Far.)* : Konuk, misafir.
Méhmandar *(Far.)* : Mihmandar, konukçu.
Méhman élemek (etmek) : Misafir etmek.
Méhmanhana *(Far.)* : Otel.
Méhmanhanaçı : Otelci.
Méhmanhanaçılıg : Otelcilik.
Méhmannavaz *(Far.)* : Misafirperver.
Méhmannavazlıg : Misafirperverlik.
Méhman olmag : Misafir olmak.
Mehmer *(Ar.)* : Kadife.
Mehmerek *(Ar. Far.)* : Kızıl hastalığı.
Mehmergülü : Kadife çiçeği.
Mehmeri *(Ar.)* : 1. Kızıl hastası. 2. Kadife gibi, kadifemsi.
Mehmeri çay : Demli çay.
Mehmeri ses : Yumuşak ses, kadife ses.
Méhpare *(Far.)* : Mahpare, ayparçası.
Méhr *(Far.)* : 1. Evlilik. 2. Başlık (para). 3. Sevgi.
Méhrab *(Far.)* : Mihrap.
Mehreba, Mehreva *(Ar.)* : 1. Peşkir, havlu. 2. Mendil. 3. Baş örtüsü, şal.
Mehrec *(Ar.)* : 1. Mahreç. 2. Payda (kesir işleminde).
Mehrek *(Ar.)* : Mahrek, yörünge.
Mehrem *(Ar.)* : Mahrem.
Mehremane *(Ar. Far.)* : Gizlice.
Méhr etmek : Sevgi göstermek.
Mehriban *(Far.)* : 1. Şefkatli, sevgili. 2. Acıyan, dost.
Méhribanane, Méhribanca (sına) : Dostça.
Méhribançılıg : Dostluk.
Méhribanlaşmag : Dostluk etmek, dost olmak.
Méhribanlıg : Dostluk.
Méhribanlıg etmek (gılmag) : Güzel davranmak, iyilik etmek.
Méhriban-mehriban : Şefkatle, tatlılıkla, dostça.
Méhrini kesmek : Yüz çevirmek.

Méhr(ini) salmag : Gönül vermek, sevmek.
Méhr kağızı : Evlilik cüzdanı.
Méhrlenmek : Sevmek, gönül vermek.
Méhrsiz : Sevgi beslemeyen, sevgisiz.
Mehrum *(Ar.)* : Mahrum.
Mehrum élemek (etmek) : Mahrum etmek.
Mehrumiyyet, Mehrumluğ : Mahrumiyet.
Mehrum olmag : Mahrum olmak.
Mehsul *(Ar.)* : Mahsul.
Mehsuldar *(Ar. Far.)* : Mahsuldar.
Mehsuldar emek : Kârlı iş.
Mehsuldar güvveler : Üretici güçler.
Mehsuldarlaşdırma : Dölleme.
Mehsuldarlaşdırmag : 1. Döllemek. 2. Üretmek, verimini artırmak.
Mehsuldarlaşmag : Üretim artmak.
Mehsuldarlığ : 1. Semere. 2. Randıman.
Mehsuldar yazıcı : Velut yazar.
Mehsullu : Verimli, semereli.
Mehsullulug : 1. Semere. 2. Randıman.
Mehsul réntası : Rant.
Mehsulsuzlug : 1. Fena mahsul. 2. Randımansızlık.
Mehsus *(Ar.)* : Mahsus.
Mehsusen *(Ar.)* : Mahsus, özel.
Mehsusi *(Ar.)* : Özel, hususî.
Mehsusiyyet *(Ar.)* : Hususiyet.
Mehşer *(Ar.)* : Mahşer.
Mehşer ayağına çekmek : Çok sıkıştırmak, ahret suali sormak.
Mehşer gopmag : Kıyamet kopmak.
Mehşer gurulmag : Mahşere dönmek.
Mehv *(Ar.)* : İmha edilme, mahv edilme.
Mehvédici : Öldürücü; yıkıcı, zararlı.
Mehv élemek (etmek) : Mahv etmek.
Méhver *(Ar.)* : Mihver.
Mehz, Mehzen *(Ar.)* : Ancak, yalnız, hiç şüphesiz.
Mehzun *(Ar.)* : Mahzun.
Mehzunlug : Mahzunluk.
Mehzun-mehzun : Mahzun mahzun.
Meişet *(Ar.)* : 1. Maişet. 2. Hayat, yaşayış. 3. Mâli durum, para durumu.
Meişetçilik : İnziva.
Meişet kéçirmek : Yaşamak, geçinmek.
Meiyyet *(Ar.)* : Maiyet.
Mejbur : Mecbur.
Mejlis : Meclis.
Mejnun : Mecnun.
Mekan *(Ar.)* : Mekân.
Meke, Mekebuğda(sı) : Mısır.
Mekenek : Kötek, sopa.
Mekere *(Rus.)* : Fuar.
Mekik : Mekik.
Mekikçi, Mekikgayıran : Mekik ustası.
Mekkilti : Meleme (keçiler).
Mekr *(Ar.)* : Hile.
Mekrli : Hilekâr, sinsi.
Mekteb *(Ar.)* : Mektep.
Mektebdar, Mektebçi *(Ar. Far.)* : Okul yöneticisi.
Mektebdarlığ : Okul idaresi.
Mektebdenkenar : Okul dışı.
Mektebeğeder : Okul öncesi.
Mektebhana *(Ar. Far.)* : Okul, mektep.
Mekteblerarası : Okullararası.
Mektebli : Okullu.
Mektebyanı : Okul avlusu.
Mektebyaşlı : Okul çağında (çocuk).
Mektub *(Ar.)* : Mektup.
Mektuplaşmag : Mektuplaşmak.
Mektubpaylayan : Müvezzi.
Me'kulat *(Ar.)* : Erzak.
Mele : Tahta kurusu.
Melefe *(Ar.)* : Yatak çarşafı.
Melefeli : Çarşaflı (yatak).
Meleke *(Ar.)* : Şah karısı, melike, padişah hanımı.
Melekmenzer, Meleksuret *(Ar.)* : Melek yüzlü.
Melekülmövt *(Ar.)* : 1. Azrail. 2. mec. Tipsiz, kılıksız.
Meleküzlü, Melekçöhreli : Melek yüzlü.
Melelemek : Sütlenmek (doğumdan önce meme).
Melemek : 1. Melemek. 2. Ağlamak, sızlamak. 3. mec. Ses çıkarmak.
Meler : 1. Sulu gözlü. 2. Ev hayvanı.

Meler galmag : Ağlayıp sızlamak.
Melerti : 1. Meleme sesi. 2. Ev hayvanı.
Meles : Mayhoş.
Melez *(Ar.)* : Melez.
Melezleşdirme : Çaprazlama, melezleştirme.
Melhem *(Ar.)* : Merhem.
Melik *(Ar.)* : Hükümdar.
Melike *(Ar.)* : Kraliçe.
Meliküşşüera *(Ar.)* : Şâirler sultanı.
Méliorasiya *(Lat.)* : Toprak islah işleri.
Méliorativ *(Lat.)* : Toprak ıslah.
Méliorator *(Lat.)* : Toprak ıslah uzmanı.
Melkemüt : Tipsiz, kılıksız.
Me'lul *(Ar.)* : Kederli, mahzun.
Melulcasına : Melul melul.
Melul-melul : Melul melul.
Me'lum *(Ar.)* : 1. Malûm. 2. Bilinen (matematikte).
Me'lumat *(Ar.)* : Malûmat.
Me'lumat agéntliyi : Haber ajansı.
Me'lumatfüruş *(Ar. Far.)* : Bilgiç taslağı.
Me'lumatfüruşlug : Bilgiç taslaklığı.
Me'lumatlı : Malûmatlı.
Me'lumatsız : Malûmatsız.
Me'lumat vérmek : Malumat vermek.
Me'lum élemek (etmek) : Bildirmek, haber vermek.
Me'lum fe'l : Aktif, etken fiil, geçişli fiil.
Me'lumlug : Malûm olma.
Me'lum növ : Geçişli çatı (gramer).
Mé'mar *(Ar.)* : Mimar.
Mé'marlığ : Mimarlık.
Meme : 1. Meme. 2. Meme başı. 3. Emzik. 4. Anne.
Memecik : Memecik.
Memecikli : Memecikli.
Memeçi : Süt ana, süt anne.
Memeş : Meme.
Memeyéyenden pepeyéyene kimi : Büyüklü küçüklü.
Me'mul : Mâmül.
Me'mulat *(Ar.)* : Mamûlât.
Me'mur *(Ar.)* : 1. Memur. 2. Mamur.
Men : Ben.
Me'na *(Ar.)* : Manâ.
Menafé *(Ar.)* : Çıkar, menfaat.
Me'nalı : Ma'nalı.
Me'nalılığ : Anlamı olma.
Menbe *(Ar.)* : Memba.
Mence : Bence.
Menciyez : Bendeniz.
Mende : Mendil.
Mendecer : Ekilmemiş yer.
Mendecerlik : Ekilmemiş arazi.
Mendil : 1. Mendil. 2. Çeki (baş örtüsü). 3. Tokurcun altlığı (ot yaygı).
Medule : Şal (kumaş).
Menemlik : Çalım, kurum.
Menemlik etmek : Övünmek, çalım satmak.
Menem-menem démek : Çalım satmak, böbürlenmek.
Menem-menemlik : Böbürlenme.
Menene : Yaprak biti.
Me'nevi *(Ar.)* : Manevî.
Me'neviyyat *(Ar.)* : Maneviyat.
Menfeet *(Ar.)* : Menfaat.
Menfeetberdar *(Ar. Far.)* : Fayda sağlayan.
Menfeetberdar olmag : Fayda sağlamak, faydasını görmek.
Menfeetdar *(Ar. Far.)* : Çıkarcı, menfaatçi.
Menfeetdarlığ : Çıkarcılık, menfaatçilik.
Menfeet götürmek : Faydalanmak, yararlanmak.
Menfeetli : Gelirli, faydalı.
Menfeetlilik : Kârlılık, kazançlılık.
Menfeetsiz : Kârsız, gelirsiz.
Menfeetsizlik : Kârlı olmayış.
Mengel, Mengele : Bağ bıçkısı.
Mengirlemek : 1. Elden düşürmemek. 2. Kendine mal etmek.
Me'ni *(Ar.)* : Ma'nâ.
Me'nidar *(Ar. Far.)* : Manâlı.
Menim, menimki : Benim, benimki.
Menimseme : Benimseme.
Méningit *(Fr.)* : Menenjit.
Menlik : Benlik.

Menliksiz : Şahsiyetsiz, silik.
Menli-senli : Aramızda.
Mensеb *(Ar.)* : 1. Mansıp. 2. Mansap.
Mensebperest *(Ar. Far.)* : Mevki düşkünü.
Mensebperestlik : Mevki düşkünlüğü.
Mensil : Aceleci, sıkıştırıcı.
Mensil durmag : Sıkıştırmak, acele ettirmek.
Mensiz : Bensiz.
Mensub *(Ar.)* : Mensup.
Mensubiyyet *(Ar.)* : Mensubiyet.
Mensubiyyet katégoriyası : Aitlik grubu (gramer).
Mensur *(Ar.)* : Mensur.
Mensuriyye *(Ar.)* : Klasik makam ismi.
Mensur şe'r : Mensur şiir.
Mentege *(Ar.)* : Mıntıka.
Menteş : 1. Ring. 2. Bisiklet tekerleği.
Mentiğ *(Ar.)* : Mantık.
Mentiğce : Mantıkça.
Mentiği *(Ar.)* : Mantıkî.
Mentiği vurğu : Mantık vurgusu (gramer).
Mentiğli : Mantıklı.
Mentiğlilik : Mantıklı oluş.
Mentiğsiz : Mantıksız.
Mentiğsizlik : Mantıksızlık.
Mentiğşünas, Mentigçi : Mantıkçı.
Mentiğşünaslıg : Mantık bilimi.
Ményu *(Fr.)* : Mönü.
Menzere *(Ar.)* : Manzara.
Menzereçi : Manzara ressamı.
Menzereli : Manzaralı.
Menzil *(Ar.)* : Menzil.
Menzilbaşı : Gidilen yer.
Menzile çatmag : Planlanan hedefe ulaşmak.
Menzil etmek : 1. İkamet etmek. 2. Mola vermek.
Menzilgâh *(Ar. Far.)* : Menzil, ikametgâh.
Menzil kesmek : Yolu katetmek, yolu bitirmek.
Menzilli : 1. Tek odalı (ev). 2. Tek gözlü (köprü). 3. Uzağı vuran (silah).
Menzilsiz : Evsiz.
Menzilsizlik : Evsizlik.
Ménzula *(Lat.)* : Plançete.
Menzum *(Ar.)* : Manzum.
Menzume *(Ar.)* : Manzûme.
Menzur *(Ar.)* : Maksat, niyet.
Menzurda olmag : Gözde olmak.
Menzur élemek (etmek) : Beğenmek, tutulmak.
Menzurka *(Rus.)* : Taksimatlı cam kab.
Menzur olmag* : İltifat görmek.
Mé'rac *(Ar.)* : Miraç.
Merakéş : Fas.
Merakéşli : Faslı.
Meram *(Ar.)* : Merâm.
Meramına çatmag : Hedefe varmak.
Meramname *(Ar. Far.)* : Program.
Merasim *(Ar.)* : Merâsim.
Merasim kéçirtmek : Merasim yapmak.
Merasim neğmeleri : Tören manileri (düğün, hasat, yas vb.).
Merbut *(Ar.)* : Merbut.
Merc : Bahis.
Mercan *(Ar.)* : Mercân.
Mercangile : Mercan otu.
Mercangulu : Kavkı.
Mercanı : 1. Frenküzümü. 2. Kırmızı.
Merc bağlamag (çekmek, gelmek, tutmag) : Bahis tutuşmak.
Mercek : Kulak memesi.
Merc élemek (etmek) : Bahis tutuşmak.
Merci, Mercimek : Mercimek.
Mercili : Mercimekli.
Merciplov : Mercimekli pilav.
Mercleşmek : Bahis tutuşmak, bahse girmek.
Merçek : Kulak memesi.
Merd *(Far.)* : Mert.
Merdane *(Far.)* : Merdâne.
Merdanelik : Yiğitlik, mertlik.
Merdeşir *(Far.)* : Ölü yıkayıcısı.
Merdimazar *(Far.)* : Zararlı, muzır, zâlim.
Merdimazarlıg : Muzırlık, zulüm.
Merdimazarlıg élemek (etmek) : Zulüm etmek.

Merdimgiriz *(Far.)* : Münzevi.
Merdimgirizlik : İnziva.
Merdlik : Mertlik.
Merd-merdane, Merdü-merdane : Mertçe.
Mere : 1. Bre!. 2. Çukur.
Mereçüyüd : Kuşkonmaz.
Méréjka *(Rus.)* : Antika (nakış).
Méréjkalı : Nakışlı.
Merek : 1. Samanlık. 2. Çardak. 3. Ahır.
Me'reke *(Ar.)* : 1. Gürültü. 2. Kalabalık.
Me'rekeçi : Kavgacı, yaygaracı.
Me'reke galdırmag (goparmag) : Gürültü koparmak.
Mereköçdüm : Kuyu kuyu (çocuk oyunu, ceviz, fındık bilye vb. ni. kuyuya düşürürler).
Mere-mere : Kuyu kuyu (çocuk oyunu), misket, bilye oyunu.
Merendi : Orak.
Merez *(Ar.)* : 1. Tazı (altı aylık). 2. Hastalık. 3. mec. Adet.
Merezli : Hastalıklı.
Mérgél *(Rus.)* : Marn, pekmez toprağı.
Mergmuş, Mergümüş *(Far.)* : Arsenik, zırnık.
Mergmuşlu : Arsenikli.
Merheba *(Ar.)* : Merhaba.
Merhele *(Ar.)* : Merhale.
Merhemet *(Ar.)* : Merhamet.
Merhemetkâr, *(Ar. Far)* : Merhametli.
Merhemetli : Merhametli.
Merhemetlilik : Şefkatlilik.
Merhemetsiz : Merhametsiz.
Merhemetsizlik : Merhametsizlik.
Méridian *(Lat.)* : Meridyen.
Me'rifet *(Ar.)* : Marifet.
Me'rifetlenmek : Edeplenmek.
Me'rifetli : 1. Marifetli. 2. Terbiyeli.
Me'rifetlilik : Edeplilik, terbiyelilik.
Me'rifetsiz : 1. Edepsiz, terbiyesiz. 2. Cahil, ilimsiz.
Me'rifetsizlik : Terbiyesizlik, edepsizlik.
Meriz *(Ar.)* : Hasta, mariz.
Merize : Dağ nanesi, kekik otu.
Merizhana *(Ar. Far.)* : Hastahane.
Merizlik : Hastalık.
Merkez *(Ar.)* : Merkez.
Merkezçi : Merkezci.
Merkezçilik : Merkezcilik.
Merkezdengaçan : Merkezkaç.
Merkezdengaçma ğüvvesi : Merkezkaç.
Merkezegaçan : Merkezcil.
Merkezegaçma ğüvvesi : Merkezcillik.
Merkezibucag : Merkez açı.
Merkeziyyet *(Ar.)* : Merkeziyet.
Merkeziyyetçi : Merkeziyetçi.
Merkeziyyetçilik : Merkeziyetçilik.
Merkezlemek : Yerleştirmek.
Merkezlenmek : Yerleşmek.
Merkezleşdirilmek : Yerleşmek.
Merkezleşdirmek : Yerleştirmek.
Merkezleşme : Merkezlenme.
Merkezleşmek : Merkezlenmek.
Mermer *(Lat.)* : Mermer.
Mermerhul : İzmarit (balık).
Mermerik : Yabani kiraz.
Merrih *(Ar.)* : Mars (gezeğen).
Mersin : Mersin (bitki), keçiyemişi.
Mersiye *(Ar.)* : Mersiye.
Mersiyehan *(Ar. Far.)* : Ağıtçı.
Mersiyehanlıg : Ağıtçılık.
Mertebe *(Ar.)* : 1. Kat (binada). 2. Katman, tabaka. 3. Makam, rütbe. 4. Defa, kere. 5. Miktar, derece.
Mertebearası : Kat arası (binada).
Mertebecik : Etajer.
Mertebeli : Katlı.
Mertebeyarım : Bodrumlu (bina).
Mertub : 1. Dinç, çevik. 2. Çelimli, endamlı.
Me'ruf *(Ar.)* : Maruf.
Me'ruf olmag : Tanınmak.
Me'ruz *(Ar.)* : Maruz.
Me'ruze *(Ar.)* : Konferans, rapor.
Me'ruzeçi : Raporcu, konferansçı.
Me'ruz galmag : Maruz kalmak.
Meryemböceyi (gurdu) : Tespih böceği.
Meryemnohudu : Yerpalamudu.
Meryemotu : Acıyavşan.

Merz *(Far.)* : Tarla sınırı, göbel.
Merze : Kekikotu.
Merzlemek : Sınır çekmek.
Mes : Mest (ayakkabı), maroken ayakkabı.
Mesafe *(Ar.)* : Mesâfe.
Mesafeden idare etme : Telekomünikasyon.
Mesafeli : Mesafeli.
Mesafeölçen : Telemetre.
Mesame *(Ar.)* : Mesâme.
Mesameli : Gözenekli.
Mesamelilik : Gözeneklilik.
Mesarif *(Ar.)* : Masarif.
Mescid *(Ar.)* : Mescit.
Mesder *(Ar.)* : Mastar (gramer).
Mesder şekilçisi : Mastar eki.
Mesel *(Ar.)* : 1. Mesel. 2. Muamma, bilmece.
Mesela *(Ar.)* : Meselâ.
Mesel çekmek : Örnek vermek.
Meselçi : Örnek veren (konuşurken).
Mesele *(Ar.)* : Mesele.
Mesele galdırmag : Mesele çıkarmak.
Meseleguti : Isırgan fidesi.
Meselen *(Ar.)* : Meselâ.
Meshere *(Ar.)* : Maskara.
Meshereçi : Şakacı, alaycı.
Mesken *(Ar.)* : Mesken.
Mesken salmag : Yerleşmek.
Meskun *(Ar.)* : Meskûn.
Meskun etmek : İskân etmek.
Meskun olmag : Yerleşmek.
Meslehet *(Ar.)* : Maslahat.
Meslehet bilmek : Tavsiye etmek.
Meslehetçi : 1. Müşavir. 2. Akıl hocası.
Meslehetçi ses : İstişarî oy.
Meslehet deyil : Tavsiye etmem.
Meslehet élemek (etemek) : İstişâre etmek.
Meslehet goymag : Görüşerek karar vermek.
Meslehet görmek (vérmek) : 1. Tavsiye etmek, öğütlemek. 2. Uygun görmek.
Meslehethana *(Ar. Far.)* : Danışma bürosu.
Meslehetleşme : Konsültasyon, konsulto.
Meslehetleşmek : Danışmak, fikir danışmak.
Meslehetli : Meşveretli.
Meslehet şûrâsı : İstişare heyeti.
Meslek *(Ar.)* : 1. İdeal, ülkü, mefkûre. 2. İnanç, itikat. 3. Dilek, istek, arzu.
Meslekbaz *(Ar. Far.)* :Sürekli din değiştiren.
Meslekbazlıg : Sürekli din değiştirme.
Meslekdaş : Hemfikir, fikirdaş.
Meslekli : İnançlı, itikatlı.
Mesleklilik : İnançlılık, itikatlılık.
Meslek sahibi : İdealist, ülkücü.
Mesleksiz : 1. Prensipsiz. 2. Dinsiz.
Mesleksizlik : 1. Prensipsizlik. 2. Dinsizlik.
Mesmesi : Mercanköşk.
Mesned : Keçe.
Mesref *(Ar.)* : Masraf.
Mesrefden çıhmag (düşmek) : İşe yaramaz olmak.
Mesref élemek (etmek) : 1. Masraf etmek. 2. Kullanmak.
Mesrefli : 1. Masraflı. 2. mec. Faydalı.
Mesref olmag : 1. Harcanmak. 2. Kullanılmak.
Mesruriyyet, Mesrurlug : Sevinç, neşe.
Mest : Mest (ayakkabı), maroken ayakkabı.
Mest *(Far.)* : Mest, sarhoş.
Mestan *(Far.)* : 1. Kedi. 2. Mahmur (göz).
Mestane *(Far.)* : Süzgün (bakış).
Mestédici : Müskir, zevkli, keyif verici.
Mestédicilik :Zevk vericilik, keyiflendirme.
Mesteki *(Yun.)* : Mastika (reçine).
Mestlendirmek : Mest etmek, esritmek.
Mestlik : Sarhoşluk, esriklik.
Mes'ud *(Ar.)* : Mesut.
Mes'ud olmag : Mesut olmak.
Mes'ul *(Ar.)* : Mesul, sorumlu.
Mes'uliyyet *(Ar.)* : Mesuliyet, sorumluluk.
Mes'uliyyet daşımag : Mesuliyet taşımak.
Mes'uliyyete almag : Mahkemeye vermek.
Mes'uliyyetli : Mesuliyetli, mesul.
Mes'uliyyetsiz : Mesuliyetsiz.
Mes'uliyyetsizcesine : Mesuliyetsizce, sorumsuzca.

Mes'ullug : Mesuliyet.
Me'sum *(Ar.)* : Masum.
Me'sumane *(Ar. Far.)* : Masumane.
Me'sumlug : Masumluk.
Me'sum-me'sum : Masumca.
Méş : İlk hamle (satranç vb.), ilk vuruş.
Méşard : İkinci hamle (satranç vb.), son hamle.
Meşdi : Meşhet hacısı.
Méşe : Orman.
Méşe alması : Ekşi elma.
Méşe arası : Orman içi.
Méşebeyi : Orman müdürü.
Méşebeyilik : Orman müdürlüğü.
Méşecüllütü : Çulluk.
Méşeçi, Méşeşünas : Ormancı.
Méşeçik : Koru.
Méşeçilik, Méşeşünaslıg : Ormancılık.
Méşe çöl : Step ormanı.
Meşedi : Meşhet hacısı.
Meşegget *(Ar.)* : Meşakkat.
Meşegget çekmek : Meşakkat çekmek.
Meşeggetli : Meşakkatli.
Méşegıran : Ağaç kesicisi.
Méşegırma : Ağaç kesimi.
Méşe gilası : Kuşkirazı.
Méşegoruyan : Korucu (orman).
Méşehoruzu : Çalı horozu.
Meş'el *(Ar.)* : Kandil.
Méşelendirmek : Ağaçlandırmak, ağaçlamak.
Méşeli : Ormanlı.
Méşelik : Ormanlık.
Meş'ellenmek : Parıldamak, ışıldamak.
Meş'elli : Kandilli.
Méşesalma : Ağaçlandırma.
Méşe salmag : Ağaçlandırmak.
Méşesiz : Ormansız, ağaçsız.
Méşesizleşdirilmek : Ağaçsızlaştırılmak.
Méşesizleşdirmek : Ağaçsızlaştırmak.
Méşesizlik : Ormansızlık, ağaçsızlık.
Méşeşünas : Ormancı, orman mütehassısı, ormanbilimci.
Méşeşünaslıg : Ormancılık, ormanbilimi.
Méşe toragayı : Toygar.
Méşğ, Meşğ *(Ar.)* : Meşk.
Meşğçi : Spor eğitimcisi.
Meşğ élemek (etmek) : Meşk etmek.
Meşğele *(Ar.)* : Meşgale.
Meşğul *(Ar.)* : Meşgul.
Meşğuliyyet *(Ar.)* : Meşguliyet.
Meşğulizimme olmag : Vebal altında kalmak.
Meşhedi : Meşhet hacısı.
Meşhur *(Ar.)* : Meşhûr.
Meşhurlanmag : Meşhur olmak.
Meşhurlaşdırılmag : Meşhur edilmek.
Meşhurlaşdırmag : Meşhur etmek.
Meşhurlaşmag : Meşhur olmak.
Meşhurlug : Meşhurluk.
Méşin : Telatin.
Méşinli : Meşinli.
Méşméşi : Erik.
Méşok *(Rus.)* : Çuval, torba.
Meşrebe *(Ar.)* : Maşrapa.
Meşrığ *(Ar.)* : Maşrık.
Meşru *(Ar.)* : Meşrû.
Meşrubat *(Ar.)* : Meşrûbât.
Meşrut *(Ar.)* : Meşrût, şartlı.
Meşrute *(Ar.)* : 1. Anayasa. 2. Anayasal.
Meşruteçi, Meşrutehah : Anayasa taraftarı.
Meşruteçilik, Meşrutehahlıg : Meşrutiyet.
Meşruteli : Anayasal.
Méşşan *(Rus.)* : Küçükburjuva.
Méşşancasına : Küçük burjuva gibi.
Méşşanlaşmag : Burjuva olmak.
Méşşanlıg : Burjuvalık.
Meşşate *(Ar.)* : Kadın kuaför.
Meşşatelik : Kuaförlük (kadın için).
Me'şug *(Ar.)* : Maşuk.
Me'şuğe *(Ar.)* : Maşuka.
Me'şuğebaz *(Ar. Far.)* : Zampara.
Me'şuğebazlıg : 1. Zamparalık. 2. Metreslik.
Meş'um *(Ar.)* : Meşum.
Meş'umlug : Uğursuzluk, talihsizlik.
Meşveret *(Ar.)* : Meşveret.
Meşveretçi : 1. Müşavir, danışman. 2. Akıl hocası.
Meşveretçi(lik) ses:Deklarasyon, istişarî oy.

Met : 1. Pekmez. 2. Köpük (pekmez, reçel), reçel köpüğü.
Meta *(Ar.)* : Metâ.
Métafizik *(Yun.)* : Metafizik.
Metafizika *(Yun.)* : Metafizik.
Métafora *(Yun.)* : 1. Mecaz. 2. İstiare, iğreltileme.
Métaforik *(Yun.)* : Mecazî.
Métal *(Yun.)* : Metal.
Métalaohşar : Madensi.
Métalçekme : Haddeleme.
Métalçı : Madenci.
Métaldoğrayan (kesen) : Demir testeresi.
Métaleriden : Maden arıtma fırını.
Metal gırıntısı : Demir tozu.
Metallama : Madenî kaplama.
Métallaşdırılmag : Metal kaplanmak.
Métallaşdırmag : Maden ile kaplamak.
Métallı : Metalı olan.
Métallik *(Yun.)* : Metal.
Métallurg *(Yun.)* : Madenci.
Métallurgiya *(Yun.)* :Madencilik, metalurji.
Métallurji *(Yun.)* : Metalurjik.
Métal ovuntusu : Demir talaşı.
Métalşünas *(Yun. Far.)* : Metal bilimci, madenci.
Métalşünaslıg : Métal bilimi, madencilik.
Métalyayan : Haddehane.
Métan *(Fr.)* : Metan.
Metanet *(Ar.)* : Metânet.
Métastas *(Yun.)* : Metaztaz.
Métatéza *(Yun.)* : Metatez.
Metbee *(Ar.)* : Matbaa.
Metbeeçi : Matbaacı.
Metbeeçilik : Matbaacılık.
Metbee hetası : Matbaa hatası.
Metbeh *(Ar.)* : Mutfak.
Metbehgurdu : Hamamböceği.
Metbehhana : Mutfak.
Metbehli : Mutfaklı.
Metbu *(Ar.)* : Matbu.
Metbuat *(Ar.)* : Matbuat.
Metbuat agéntliyi : Basın bürosu.
Metbuat azadlığı : Basın hürriyeti.
Metbuatçı : Basın mensubu.
Metbuat konféransı : Basın toplantısı.
Metbuat müdirliyi : Basın idaresi.
Mete : 1. Çizgi daire (çocuk oyununda). 2. Son durak.
Mete-mete : Çizgi oyunu (çocuk oyunu).
Méteor *(Yun.)* : Meteor.
Météorit *(Yun.)* : Meteor, göktaşı.
Météorologiya *(Yun.)* : Meteoroloji.
Météorolog *(Yun.)* : Meteorolog.
Meteoroloji *(Yun.)* : Meteorolojik.
Metere *(Ar.)* : Matara.
Meteris : 1. Yardımcı, arka, hâmi. 2. Dulda.
Métil *(Ar. Yun.)* : Metil.
Metin : Metin.
Metinleşdirmek *(Ar. Fr.)* : Sağlamlaştırmak.
Metinleşmek : Sağlam olmak.
Metinlik : Metanet.
Métis *(Fr.)* : Metis
Metle *(Ar.)* : Matla.
Metleb *(Ar.)* : Maksat, mevzu.
Metlebe çatmag (yétmek) : Arzusuna kavuşmak.
Metleb üste gelmek (gayıtmag) : Asıl mevzua dönmek.
Metleşdirmek : Koluyaştırmak (sıvıyı).
Metleşdirtmek : Koyulaştırtmak (sıvıyı).
Metleşmek : Koyulaşmak (sıvı).
Metlub *(Ar.)* : Matlup.
Metn *(Ar.)* : Metin.
Metni *(Ar.)* : Metne uygun.
Metnşünas *(Ar. Far.)* : Metinler uzmanı (edebî ve pratik), tekstolog.
Metnşünaslıg : Metin bilimi, tekstoloji.
Métod *(Yun.)* : Metot.
Métodik *(Yun.)* : Metodik.
Métodika *(Yun.)* : Metot.
Métodiki *(Yun. Ar.)* : Metodik.
Métodist *(Yun.)* : Metot bilimci (eğitimde), usulcü, metotçu.
Métodolog *(Yun.)* : Metodoloji uzmanı.
Métodologiya *(Yun.)* : Metodoloji.
Métonimiya *(Yun.)* : Mecazı mürsel.

Métr *(Yun.)* : Metre.
Métraj *(Fr.)* : 1. Metraj. 2. Ölçüm.
Métrampaj *(Fr.)* : Sayfa bağlayıcı.
Métrik *(Fr.)* : Metrik.
Métrika *(Lat.)* : Doğum kâğıdı.
Métrologiya *(Yun.)* : Metroloji.
Métroloji *(Yun.)* : Metrolojik.
Métropolitén *(Fr.)* : Metro.
Métrsistémi : Metrik sistem.
Mevacib *(Ar.)* : Maaş.
Mevacibli : Maaşlı, memur.
Méy *(Ar.)* : Şarap.
Mé'yar *(Ar.)* : Miyar.
Méydan *(Ar.)* : Meydan.
Méydana çekmek (goymag) : Ortaya koymak, söz konusu etmek.
Méydança : Dört yol kavşağı, alan.
Méydan démek (ohumag) : Meydan okumak.
Méydan günü : İmtihan.
Méydanı boş (hali) görmek : Meydanı boş bulmak.
Méydanlıg : Meydanlık.
Méydan sulamag : Kabadayılık taslamak.
Méydan tutmag : Şaşırmak, bocalamak.
Meyer : Meğer.
Méyhana *(Far.)* : Meyhane.
Méyhanaçı : Meyhaneci.
Méyhanaçılıg : Meyhanecilik.
Méyhoş *(Far.)* : Mayhoş.
Méyhoşlug : Mayhoşluk.
Méyit *(Ar.)* : Ölü, cenaze.
Méyithana *(Ar. Far.)* : Morg.
Méyitine vurmag : Öldüresiye dövmek.
Méyit namazı : Cenaze namazı.
Méyitsifet *(Ar.)* : Solgun çehreli, ölü gibi, solgun.
Méyl *(Ar.)* : Meyil, eğilim.
Méylden düşmek : Hevesi kalmamak.
Méyli çekmek : İstemek.
Méyllenmek : 1. Meyl etmek. 2. Heveslenmek.
Méylli : 1. Eğik. 2. Eğilimli.
Méyl salmag : Heves göstermek.
Méylsiz : Hevessiz, isteksiz.
Méysizlik : Hevessizlik.
Méymun : Maymun.
Méymunabenzer (ohşar) : Maymuna benzeyen, maymunsu.
Méymuncug : Maymuncuk.
Méymunlug : Maymunluk.
Méymunlug etmek : Maymunlaşmak.
Méymunoynadan : 1. Maymuncu. 2. mec. Sarakacı.
Méymunsifet : Çirkin, şebek suratlı.
Méyne : Omça, bağ kütüğü.
Méynegurdu : Asma biti.
Méynelik : Bağ.
Méyrulu : Çıngıl.
Me'yus *(Ar.)* : Me'yûs.
Mé'yusane (Ar. Far.) : Meyusâne.
Méyuslaşmag : Ümitsizleşmek, umut kesmek.
Me'yuslug : Umutsuzluk.
Méyve *(Far.)* : Meyve.
Méyvecat *(Far. Ar.)* : Meyve, yemiş.
Méyveçi : Meyveci.
Méyvegurudan : 1. Meyve kurutma makinesi. 2. Meyve kurutma şubesi.
Méyvekök : Yumru kökler.
Méyvelilik : Bereketlilik, bolluk.
Méyvesatan : Meyveci.
Méyve-terevez : 1. Meyve ve sebze. 2. Manav dükkanı.
Méyveyétirici : Mümbit, bereketli.
Méyveyığan : Meyve toplayıcı.
Méyyithana *(Ar. Far.)* : Morg.
Méyyitsifet : Solgun çehreli, ölü gibi.
Méyyit yarma : Otopsi.
Méyzar : Önlük.
Mezac *(Ar.)* : Mizaç.
Mezacı çekmemek : İştahı çekmemek.
Mezacı götürmek : İştahı çekmek, canı istemek.
Mezacı pozulmag : Hastalanmak.
Mezar *(Ar.)* : Mezâr.
Mezarçı : Mezarcı.
Mezardaşı : Mezar taşı.

Mezarhanlıg : Dua etme (cenazede).
Mezdemek, Mezlemek : 1. Yemek. 2. Yutmak (hırsla). 3. mec. Benimsemek.
Meze *(Far.)* : 1. Çerez. 2. Lezzet, tad. 3. mec. Naz, işve. 4. mec. Mizah.
Meze gavalısı : Ekşi erik.
Mezeli : 1. Tatlı, lezzetli. 2. Güldürücü. 3. Garîbe. 4. Mezesi olan.
Mezelilik : Komiklik.
Mezelilik élemek (etmek) : Komiklik etmek, şaka etmek.
Mezellet *(Ar.)* : Mezellet.
Mezemmet *(Ar.)* : Sitem, kınama.
Mezemmetédici : Töhmetli, sitemli.
Mezemmet élemek (etmek) : Azarlamak, paylamak.
Mezemmetlenmek : Azarlanmak, paylanmak.
Mezemmetli : Töhmetli, sitemli.
Mezende, Mezenne *(Ar.)* : Piyasa, çarşı fiyatı.
Mezenne ferği : Fiyat farkı, kâr.
Mezenne goymag : Narh koymak.
Mezenneleşmek : Kıymet biçmek.
Mezennesi düşmek : Ucuzlamak.
Meze vérmek : 1. Eğlendirmek. 2. Cilvelenmek.
Mezheb *(Ar.)* : 1. Mezhep. 2. İdeal.
Mezhebsiz *(Ar.)* : Mezhepsiz, dinsiz.
Mezheke *(Ar.)* : 1. Anekdot. 2. Komedya, komedi.
Mezhekeçi : Soytarı.
Mezhekeçilik : Soytarılık.
Mezheke jurnalı : Mizah dergisi.
Mezhekeli : 1. Güldürücü, şen. 2. Masalımsı, mizahî.
Mezhekenevis *(Ar. Far.)* : Komedi yazarı.
Mezhekenevislik : Komedi yazma.
Mezhekeyazan : Komedi yazarı.
Mezhekeye goymag : Alaya almak.
Meziyyet *(Ar.)* : Meziyet.
Mezlum *(Ar.)* : Mazlum.
Mezlumcasına : Mazlum mazlum, melûl melûl.
Mezlumane *(Ar. Far.)* : Mazlum mazlum.
Mezlumlug, Mezlumiyyet : 1. Mazlumluk. 2. Mahcupluk.
Mezmun *(Ar.)* : Mazmun.
Mezmunca : Manaca, muhtevaca.
Mezmunlu : Derin manalı, zengin münderecatlı.
Mezmunlulug : Zengin münderecat.
Mezmunsuz : Manasız, boş.
Mezmunsuzlug : Manasızlık.
Me'zun *(Ar.)* : Mezun, diplomalı.
Me'zuniyyet *(Ar.)* : Mezuniyet.
Me'zuniyyetçi : İzinli.
Me'zuniyyete çıhmag : İzne çıkmak.
Me'zur *(Ar.)* : Mazur.
Me'zur görmek (saymag, tutmag) : Mazur görmek.
Mıggıldamag : İnim inim inlemek.
Mıggıldanmag : İnlemek, sızlanmak.
Mıggıltı : İnilti, sızıltı.
Mığayat *(Ar.)* : 1. Gözleme, kollama. 2. Gözleyen, kollayan.
Mığıldamag : Kendi kendine gülmek (çocuk).
Mığıltı : Kendi kendine gülme (çocuk).
Mığmığ, Mığmığa, Mığmığı : Tatarcık (sinek).
Mıh *(Far.)* : 1. Mıh. 2. Küçük kazık.
Mıhabenzer, Mıhvarı : Mıh biçiminde.
Mıhça : 1. Küçük mıh. 2. Nasır.
Mıhçalamag : Mıhlamak.
Mıhçalanmag : Mıhlanmak.
Mıh çalmag (vurmag) : Çivilemek, çakmak.
Mıhçalı : Mıhlanmış.
Mıhgayıran : Demirci.
Mıh kimi : 1. Kazık gibi, dimdik. 2. Muhkem, sımsıkı.
Mıhî : Mıhla ilgili.
Mıhlama : Mıhlama.
Mıhlamag : 1. Mıhlamak. 2. mec. Hayrette bırakmak.
Mıhlanmag : Mıhlanmak.
Mıhlatmag : Mıh çaktırmak.

Mıncıg : Boncuk.
Mırıg : 1. Gedik ağızlı (ön dişlerden). 2. Tavşan dudağı.
Mırıtlamag : Pusu kurmak, gözetlemek.
Mırmır : Mırıltı.
Mırmırı : Akbalık, yayınbalığı.
Mırmır mırıldamag : Homurdanmak.
Mırnov : Miyav, mırnav.
Mırsılığını sallamag : Kaş çatmak, surat asmak.
Mırta salmag : Şaka yapmak.
Mırtda(n)mag : Homurdanmak, mırıldanmak.
Mırtıldamag : Somurdanmak, homurdanmak.
Mırtıldanmag : Homur homur etmek.
Mırtlamag : Somurdanmak.
Mırtlanmag : Homurdanmak.
Mırt-mırt : Uçarı, havaî.
Mırtı vurmag : Flört etmek.
Mısgal *(Ar.)* : Miskal.
Mısıldamag : Fısıldamak.
Mısmag : Kahr etmek, büzülmek, küsmek.
Mısmırıg : Somurtkanlık.
Mısmırıglı : Somurtkan, çatıkkaşlı.
Mısmırığı açılmag : Somurtkanlığı gitmek, neşesi açılmak.
Mısmırığını sallamag (tökmek) : Kaşlarını çatmak, surat asmak.
Mışamış : Mışıl mışıl.
Mışıldamag : Mışıl mışıl uyumak.
Mışıl-mışıl yatmag : Mışıl mışıl uyumag.
Mışıltı : Uyku nefesi (çocuk için).
Mışovul : Gelincik (hayvan).
Mız : Sirke sineği.
Mızgan : Mızıka.
Mızı : Sinsi.
Mızıgçı : Mızıkçı.
Mızıglanmag : Mızıklanmak.
Mızıldamag : Homurdanmak.
Mızıldanmag : Mırıldanmak.
Mızılıg : Hantallık, ağırkanlılık.
Mızıltı : Homurtu, mırıltı.
Mızmızı : Yorucu, can sıkıcı.
Micri : Küçük sandık.
Miçetken : Cibinlik.
Miçman *(İng.)* : 1. Deniz baş gediklisi. 2. Deniz asteğmeni.
Midal *(Fr.)* : Madalya.
Midber, Midbar : Tasma.
Midiya : Midye.
Mif *(Yun.)* : Mit.
Mifik : Efsanevî.
Mifolog *(Yun.)* : Mitoloji bılgini.
Mifologiya *(Yun.)* : Mitoloji.
Mifoloji : Mitolojik.
Miğa *(Lat.)* : Mika.
Migdan : Meyhane.
Miğdar *(Ar.)* : Miktar.
Migdan : Meyhane.
Miğdarca : Miktar olarak.
Miğdarsız : 1. Çok, sayısız. 2. Saygısız.
Miğdarsızlıg : Sayısızlık, hesapsızlık.
Migrén *(Fr.)* : Migren.
Miğyas *(Ar.)* : Mikyas.
Miğyaslı : Geniş.
Mihber *(Ar.)* : Deney tüpü.
Mihek *(Far.)* : 1. Karanfil. 2. Karanfil (bahar).
Mihekağacı : Karanfil.
Mihek arağı : Karanfil yağı.
Mihekgülü : Karanfil çiçeği.
Mihekkimiler : Karanfilgiller.
Mihekli : Karanfilli.
Miheyi : Kahve rengi.
Mihî *(Far.)* : Çivi.
Mihî hett(i) (yazı) : Çivi yazısı.
Mikado *(Jap.)* : Mikado.
Miknét *(Ar.)* : 1. Mal, varlık. 2. mec. Güç, kuvvet.
Mikro *(Yun.)* : Mikro.
Mikrob *(Yun.)* : Mikrop.
Mikrobiolog : Mikrobiyolog.
Mikrobiologiya *(Yun.)* : Mikrobiyoloji.
Mikrobioloji *(Yun.)* : Mikrobiyolojik.
Mikrobsuz : Mikropsuz.
Mikrobsuzlaşdırma : Sterilizasyon.
Mikrobsuzlaşdırmag : Mikropsuzlaştırmak.
Mikroguruluş : Mikrolit.

Mikroiglim, Mikroklimat : Klima tesisatı.
Mikrométrlik : Mikrometreye ait, mikrometrelik.
Mikron *(Yun.)* : Mikron.
Mikroorganizm *(Yun.)* : Mikroorganizma.
Mikrorayon *(Yun. Rus.)* : Küçük bölge, dar bölge.
Mikroskop *(Yun.)* : Mikroskop.
Mikroskopik : Mikroskobik.
Mikroskopiya *(Yun.)* : Mikroskopla inceleme.
Mikroterezi *(Yun. Far.)* : Mikrobalans.
Mil *(Ar.)* : 1. Metal çubuk. 2. Örgü şişi. 3. Maymuncuk. 4. Saat ibresi. 5. Kebap şişi. 6. Kumaş çizgileri. 7. Ok, mertek. 8. Sürme kalemi. 9. Halter âleti.
Mil *(İng.)* : Mil, uzunluk ölçüsü.
Milad *(Ar.)* : Mîlat.
Miladi *(Ar.)* : Mîlâdî.
Mil bilek oynağı : Pazı bilek eklemi.
Milçe : 1. Örgü şişi. 2. Yara kabuğu.
Milçek : Sinek.
Milçekgapan(lar) : Sinek kapan (kuşlar).
Milçekgıran : 1. Sinek tutan (yapışkan zehirli kağıt). 2. Sineklik.
Milçekgovan : Sineklik.
Milçek govmag (tutmag) : Sinek avlamak.
Milçek kimi vızıldamag : Sürekli aynı sözü tekrarlamak, kafa şişirmek.
Milçeklenmek : 1. Sineklenmek. 2. mec. Hiç kımıldamamak.
Milçekletmek : 1. Sinek kovmak (at vb.). 2. mec. Hiç kıpırdamamak.
Milçektutan : 1. Sinekkapan (bitki). 2. Sinek kapan (kuş), sinekçil.
Milçekvuran : Sineklik.
Milçekyéyen : Sinekçil, incirkuşu.
Mil durmag : Dikelmek, kalkık durmak.
Milemil : Çizgili.
Mil galdırmag : Dik durmak.
Mil galmag (dayanmag, durmag) : Hazırolda beklemek.
Milimétr *(Fr.)* : Milimetre.
Milimetrlik : Milimetrelik.
Milis *(Lat.)* : Milis.
Milisionér *(Lat.)* : Milis, milis eri.
Milisionérlik : Milislik.
Milisiya *(Lat.)* : 1. Milis. 2. Milis dairesi. 3. Milisler.
Militarist *(Lat.)* : Militarist.
Militarizm *(Lat.)* : Militarizm.
Milleme : Dimdik, ok gibi.
Millemek : Dik durdurmak, ok gibi durdurmak.
Millenmek : 1. Kalkıvermek. 2. Pike yapmak, dalış yapmak.
Millet *(Ar.)* : Millet.
Milletçi : Nasyonalist, milliyetçi.
Milletçilik : Nasyonalizm.
Milletperest *(Ar. Far.)* : Nasyonalist.
Milletperver *(Ar. Far.)* : Milletini seven.
Milletperverlik : Milletseverlik.
Milli : Millî.
Millî azlıg : Ekalliyet.
Milligram : Miligram.
Millileşdirilmek : Devletleştirilmek.
Millileşdirme : Devletleştirme.
Millileşdirmek : Devletleştirmek.
Millimétr : Milimetre.
Millimétrlik : Millimetrelik.
Milliye *(Ar.)* : Milliye.
Milliyyet *(Ar.)* : Milliyet.
Mil-mil : Çizgili.
Milsümüyü : Pazı kemiği.
Milyard *(Fr.)* : Milyar.
Milyardçı : Milyarder.
Milyardér *(Fr.)* : Milyarder.
Milyon *(Fr.)* : Milyon.
Milyonçu : Milyoner.
Milyonér *(Fr.)* : Milyoner.
Milyon-milyon : Milyonlarca.
Mimik *(Yun.)* : Mimik.
Mimika *(Yun.)* : Mimik.
Mimikaçı : Mim (komedi vb.).
Mimoza *(Yun.)* : Mimoza.
Min : Bin.
Mina *(Fr.)* : 1. Mayın. 2. Havan mermisi.
Mina *(Far.)* : Mine.
Minaahtaran : Detektör.
Minaatan, Minasaçan : Havan topu.

Minacat *(Ar.)* : Münacat.
Minaçı : Mayıncı.
Minaçiçeyi, Minagülü : Mine çiçeği.
Minadüzen : Mayin gemisi.
Mina gemisi : Torpido, torpidobot.
Minahtarıcı (ahtaran) : Dedektör.
Minalamag : Mayınlamak, mayın dökmek.
Minalanmag : Mayınlanmak.
Minalanmış : Mayınlanmış, mayınlı.
Minalı : 1. Dondurulmuş, soğutulmuş, emaye. 2. Mayınlı.
Minare *(Ar.)* : Minâre.
Minasaçan *(Ar.)* : Top.
Minasaz : Mineci.
Minasazlıg : Mine işi, mine işlemesi.
Minasız : Minesiz, emayesiz.
Minatan (saçan) : Havan topu.
Minbaşı : Binbaşı.
Minber *(Ar.)* : Mimber.
Mince : 1. Bin kadar. 2. Binlerce.
Mincer : Çamaşır ipi.
Mindebir : Binde bir.
Mindilli : Yalancı, kıtırcı.
Mindirilmek : 1. Bindirilmek. 2. Yerleştirilmek, üstüne konulmak.
Mindirmek : 1. Bindirmek. 2. Geçirmek, isabet ettirmek.
Mindüzen : Mayınlama cihazı.
Minek : Binek.
Minéral *(Fr.)* : Mineral.
Minérallaşdırılmag : Mineralleştirilmek.
Minérallaşdırmag : Mineralleştirmek.
Minérallaşma : Mineralleşme.
Minérallaşmag : Mineralleşmek.
Minéralog *(Fr. Yun.)* : Mineralog.
Minéralogiya *(Fr. Yun.)* : Mineraloji.
Minéraloji : Mineralojik, mineral.
Mingerlemek : 1. Yakalamak, tutmak. 2. mec. Yakasını bırakmamak, tebelleş olmak, sataşmak.
Mingréller : Gürcüler.
Miniatür *(İtal.)* : Minyatür.
Miniatürçü : Minyatürcü.
Miniatürlük : İncelik, zariflik.
Minici : 1. Binici. 2. Tırtıl (kurtçuk).
Minicilik : Binicilik.
Minik : 1. Yolcu (vasıtada). 2. Atlı. 3. Arabacı, yolcu taşıyan. 4. Binme. 5. Fayton.
Minik atı : Binek atı.
Minik avtomobili : Binek otomobili.
Min illlik : Bin yıllık.
Minilmek : Binilmek.
Minimum *(Lat.)* : Minimum.
Mininci : Bininci.
Miniş : Binme.
Minişmek : 1. Topluca binmek. 2. Herkes aynı anda binmek.
Minlerce : Binlerce.
Minlik : Binlik.
Minmek : Binmek.
Min-min : Binlerce, hayli.
Minnet *(Ar.)* : Minnet.
Minnet çekmek : 1. Yalvarmak, yakarmak. 2. Minnettar kalmak.
Minnetçi : Şefaatçi, ricacı, arabulucu.
Minnetçi düşmek : Aracı olmak.
Minnetçi gétmek : Ricaya gitmek (başkası için).
Minnetçilik : Aracılık, tavassut.
Minnetdar *(Ar. Far.)* : Minnettar.
Minnetdarlıg : Minnettarlık.
Minnete gelmek : Ricaya gelmek, rica için gelmek.
Minnete gétmek : Rica için gitmek.
Minnet élemek (etmek) : Yalvarmak.
Minnet goymag : Başına kakmak.
Minnet götürmek : Minnettar kalmak.
Minnet götürmemek : Minnet etmemek.
Minnetli : Boynu eğri, minnettar.
Minnetsiz : Minneti olmayan.
Minnet-sünnet *(Ar.)* : Rica, yalvarma.
Minnet-sünnet etmek : Yalvarıp yakarmak.
Minomyot *(Rus.)* : Havan topu.
Minomyotçu : Havancı, havan askeri.
Minonos *(Rus.)* : Torpido, torpidobot.
Minor *(Fr.)* : Minör.
Mintene : Kolsuz ceket (kadın için), mintan.
Mintenli : Kolsuz ceketli, mintanlı.
Minus *(Lat.)* : Eksi.
Minval *(Ar.)* : Minvâl.
Miokard *(Yun.)* : Miyokart.

Miokardit *(Yun.)* : Miyokart iltihabı.
Miologiya *(Yun.)* : Kasbilim, miyoloji.
Mir *(Far.)* : Mîr.
Mirab *(Ar. Far.)* : Su dağıtım memuru.
Mirablıg : Sular idaresi.
Miralay : Miralay, Albay.
Miras *(Ar.)* : Mirâs.
Mirasa galmış : Terekeci!
Mirat : Soyka.
Mirdeşir *(Far.)* : Gassal.
Mirğezeb *(Far.)* : Cellat.
Mirvarı, Mirvari (d) *(Far.)* : İnci.
Mirvarili : İncisi olan, incili.
Mirze *(Far.)* : 1. Mirza. 2. Kâtip, münşi. 3. Molla. 4. Okuryazar.
Mirzelik : Kâtiplik.
Mis : 1. Bakır. 2. mec. Sarı kırmızı.
Misal *(Ar.)* : Misâl.
Misallı : Gibi,.... a benzer.
Misal üçün : Meselâ.
Miseriden : Bakır fabrikası.
Misgabları : Bakır kabları.
Misgal *(Ar.)* : Miskal.
Misgalı : Müşküle.
Misgalı tirme : İpekli kumaş.
Misgallıg : Miskal değerinde.
Misgal-terezi : Kuyumcu terazisi, hassas terâzi.
Misger *(Far.)* : Bakırcı.
Misgerlik : Bakırcılık.
Misil *(Ar.)* : Misil, eş, benzer.
Misilsiz : Nadir.
Misilsizlik : Eşsiz şekilde.
Misir : Mısır.
Misirli : Mısırlı.
Misirşünas *(Ar. Far.)* : Mısır tarihçisi, Mısriyyatçı.
Misirşünaslıg :Mısır tarih bilimi, Mısriyyat.
Miskin *(Ar.)* : Miskin.
Miskinleşmek : Miskinleşmek.
Miskinlik : Miskinlik.
Misl *(Ar.)* : 1. Benzer. 2. Defa, kerre, çarpım.
Mislemek : Bakırla kaplamak.
Misli-beraberi tapılmamag : Eşine rastlanmamak.
Misli-beraberi yohdur : Eşi benzeri yoktur.
Mismar *(Ar.)* : Çivi.
Mismarlamag : Çivi çakmak.
Mismarlanmag : 1. Çivi çakılmak. 2. mec. Kilitlenmek.
Misra *(Ar.)* : Mısra.
Misralıg : Mısralık.
Misrî *(Ar.)* : 1. Mısırlı. 2. Bulaşıcı, sâri.
Misri gılınc : Köroğlunun kılıcı.
Miss *(İng.)* : Matmazel.
Missionér *(Fr.)* : Misyoner.
Missionérlik : Misyonerlik.
Mistik : Mistik.
Mistika *(Yun.)* : 1. Mistik. 2. mec. Sır.
Mistisizm *(Lat.)* : Mistisizm.
Misyayan : Bakırcı.
Mişar : 1. Testere. 2. Bıçkı.
Mişarağzı (kepeyi, kepeli) : Talaş.
Mişaraohşar : Dişli, diş diş.
Mişarbalığı : Testere balığı.
Mişarçı : 1. Testereci. 2. Bıçkıcı.
Mişarçılıg : Bıçkıcılık.
Mişardaşı : Bileği taşı.
Mişardişli : Testereli.
Mişarhana : Bıçkıhane, marangozhane.
Mişarlamag : 1. Testere ile kesmek. 2. Bıçkı ile kesmek.
Mişarlanmag : 1. Testere ile biçilmek. 2. Hızarla biçilmek.
Mişarlatdırmag, Mişarlatmag : Biçtirmek (testere veya bıçkı ile).
Mişarlı : Hızarlı.
Mişarvarı : Dişli, diş diş.
Mitgal *(Ar.)* : Hasa, patiska.
Mitil : Mitil.
Mitili çıhmag, Mitilleşmek : 1. İyice yıpranmak, eskimek. 2. mec. Çok yorulmak, halsizleşmek.
Mitilini bayıra atmag : İşten kovmak, kapı dışarı etmek.
Mitillik : 1. Mitil için elverişli. 2. Mitil kumaşı. 3. mec. Takatsizlik ((ruhen ve cismen).
Mitil-şitil : Ev eşyası, pılı pırtı.
Miting *(İng.)* : Miting.

Miting gurmag : Miting yapmak.
Mitralyoz *(Fr.)* : Mitralyöz.
Mitropolit *(Yun.)* : Metropolit.
Miyan *(Far.)* : 1. Meyan. 2. Bel, kemer.
Miyana *(Far.)* : Orta, ortalama.
Miyança : Apışlık (yama).
Miyane, Miyana : Vasat, şöyle böyle.
Miyançı : Meyancı.
Miyançılıg : Aracılık, tavassut.
Miyandar *(Far.)* : Antrenör.
Miyandarlıg : Antrenörlük.
Miyanpur *(Far.)* : Kuru kayısı dolması (şeker ve ceviz içiyle).
Miyanten *(Far.)* : Böğür.
Miyopişiyi : Yaban kedisi.
Miyov : Miyav.
Miyovlamag, Miyoldamag : Miyavlamak.
Miyov-miyov : Miyav miyav.
Miyovuldamag : Miyavlamak.
Miyovuldaşmag : Miyavlaşmak.
Miyovultu : Miyavlama.
Miz *(Far.)* : 1. Masa. 2. Sivri.
Mizac *(Ar.)* : Mizaç.
Mizan *(Ar.)* : Mizân.
Mizangul : Sinekçil.
Mizan-terezi *(Ar. Far.)* : Araf.
Mizan-terezi gurulmag : Mahşer kurulmak.
Mizgan : 1. Mızıka. 2. Akordeon.
Mizlemek : 1. Dürtmek. 2. Ucunu batırmak.
Mizrab *(Ar.)* : Mızrap.
Mizrag *(Ar.)* : Mızrak.
Mizraglı : Mızraklı.
Miz saggal : Sivri sakal(lı).
Mobl *(Fr.)* : Mobilya.
Moc : Dalga.
Moclanmag : Dalgalanmak.
Mocud *(Far.)* : Mevcut.
Mocudat *(Far.)* : Mevcudat.
Mocudlug : Mevcudiyet.
Mocud olmag : Mevcut olmak.
Mod(a) *(Fr.)* : Moda.
Mod(a) baz, Modaçı : Moda düşkünü.
Mod(a) bazlıg, Modaçılıg : Moda düşkünlüğü.
Modabazlıg élemek (etmek) : Modayı takib etmek.
Moda düşmek : Modalaşmak.
Modal *(Fr.)* : Kiplere ait (gramerde).
Modalı : Modada olan.
Modallıg : Kiplik.
Modaperest *(Fr. Far.)* : Moda düşkünü.
Modaperestlik : Moda düşkünlüğü.
Moddan çıhmag (düşmek) : Modası geçmek.
Modda olmag : Âdet olmak.
Modél *(Fr.)* : Model.
Modélçi : Modelci.
Modélçilik : Modelcilik.
Modélgayıran : Modelci.
Modélleşdirmek : Model yapmak.
Modérato *(İtal.)* : Moderato.
Modérator *(Lat.)* : Moderato eden.
Modérn *(Fr.)* : Modern.
Modérnist *(Fr.)* : Yenilikçi.
Modérnizm *(Fr.)* : Yenilik.
Modullaşdırmag : Makamdan makama geçmek (müzikte).
Moga, Movga *(Ar.)* : Mevki.
Mogguldamag : Böğürmek (hayvanlar).
Moggultu : Böğürtü; homurtu (hayvanlarda).
Mohum *(Ar.)* : Mevhum.
Moize *(Ar.)* : Mevize.
Moize etmek (ohumag) : Vaaz etmek.
Mokko : Moka.
Molbért *(Alm.)* : Şövale, ressam sehpası.
Moldavan : 1. Moldavya. 2. Moldavyalı.
Moldavanca : Moldavya dili, Moldavca.
Moldaviya : Moldavya.
Molékul *(Fr.)* : Molekül.
Molékulyar *(Fr.)* : Moleküler.
Molla *(Ar.)* : Molla.
Mollabaşı : 1. Baş molla. 2. Pirekapan (ot); pire otu, çobanyastığı.
Mollagunc, Mollanüma, Mollasayag *(Ar. Far.)* : Dindar.
Mollahana *(Ar. Far.)* : Molla mektebi.
Mollyusk *(Lat.)* : Yumuşakça (hayvan).
Moltanı : Dinsiz, kâfir.

Moltanılıg : Dinsizlik, kâfirlik.
Monarhist *(Yun.)* : Monarşist.
Monarhiya *(Yun.)* : Monarşi.
Monarhiyalı : Monarşik, monarşiye dayalı.
Monarhizm *(Yun.)* : Monarşizm.
Monastır *(Yun.)* : Manastır.
Mongol : Moğol.
Mongolca : Moğolca.
Mongolşünas : Moğalbilimci.
Mongolşünaslıg : Moğolbilim.
Mongolustan : Moğolistan.
Monist *(Yun.)* : Monist.
Monistik *(Yun.)* : Monizme dayalı.
Monizm *(Yun.)* : Monizm.
Monografik *(Yun.)* : Monografi muhtevalı, monografi tarzında.
Monografiya *(Yun.)* : Monografi.
Monogram *(Yun.)* : Marka.
Monokl *(Fr.)* : Monokl.
Monolit *(Yun.)* : Yekpare taş.
Monolitlik : Yekparelik, bütünlük, sağlamlık.
Monolog *(Yun.)* : Monolog.
Monoplan *(Fr. Lat.)* : Tek kanatlı uçak.
Monotéist *(Yun.)* : Monoteist, tektanrıcı.
Monotéizm *(Yun.)*: Monoteizm, tektanrıcılık.
Monotip *(Yun.)* : Monotip.
Monotipçi : Monotip işçisi.
Monpası *(Fr.)* : Akide şekeri.
Montaj *(Fr.)* : Montaj.
Montyor *(Fr.)* : 1. Montajcı. 2. Elektrikçi.
Montyorlug : Montajcılık.
Monuménl *(Lat.)* : Anıt, âbide.
Monuméntal *(Lat.)* : Abidevî.
Monuméntallıg : Âbidevi oluş.
Mor : Mor.
Moratorium *(Lat.)* : Moratoryum.
Morfém *(Yun.)* : Morfem.
Morfi *(Yun.)* : Morfin.
Morfinist *(Yun.)* : Morfinoman.
Morfinizm *(Yun.)* : Morfinomanlık.
Morfolog *(Yun.)* : Morfoloji uzmanı.
Morfologiya *(Yun.)* : Morfoloji.
Morfoloji *(Yun.)* : Morfolojik.
Morojna *(Rus.)* : Dondurma.
Mors, Morz : Mors (alfabe).
Mors *(Rus.)* : Serinletici içki, meyve suyu.
Mortira *(Hol.)* : Havan topu.
Morug : Ahududu, ağaççileği.
Morugkimiler : Gülgiller.
Moruglug : Ahududu çalılığı.
Moru tutmag : 1. Sinirlenmek. 2. İnat etmek.
Morzé *(İng.)* : Mors.
Morzé aparatı : Mors aygıtı.
Morzéçi : Telgrafçı.
Morzé elifbası : Mors alfabesi.
Mot *(Ar.)* : Mevt, ölüm.
Motal : 1. Tulum. 2. mec. Gebeş, şişko.
Motalgarın : Gebeş.
Motalpapag : 1. İri kalpaklı. 2. Köylü (argo).
Motal pendiri : Tulum peyniri.
Motal tutmag : Tulum doldurmak.
Motiv *(Fr.)* : Motif.
Motmotu, Motmutu : Bektaşi üzümü.
Motodrom *(Lat. Yun.)* : Motosiklet yarış pisti.
Motor *(Lat.)* : Motor.
Motorçu, Motorist : Motorcu, makinist.
Motorgayıran : Motor fabrikası.
Motorhana *(Lat. Far.)* : Motor deposu.
Motorlaşdırılmag : Motorize edilmek.
Motorlaşdırılmış : Motorize.
Motorlaşdırma : Makineleştirme.
Motorlaşdırmag : Motorlu hale getirmek.
Motorollér *(İng.)* : Alçak motosiklet.
Motosikl *(Fr.)* : Motosiklet.
Motosikletçi : Motosiklet kullanan, motosikletli.
Motovoz *(Lat. Rus.)* : Mototren.
Motoyürüş : Motosiklet yarışı (engebeli).
Movga *(Ar.)* : Mevki.
Movuldamag : Böğürmek (sığır vb.).
Movultu : Böğürme (sığır vb.).
Movzu, Mövzü *(Ar.)* : Mevzu.
Mozaika *(Fr.)* : Mozaik.
Mozaikaçı : Mozaikçi.

Mozalan : At sineği.
Mozalan tutmuş dana kimi : Büvelek sokmuş dana gibi.
Mö'cüz, Mö'cüze *(Ar.)* : Mucize.
Mö'cüzekar, Mö'cüzegösteren : Mucize yaratan.
Mö'cüze olmag : Mucize olmak.
Mö'cüzeli : Mucizeli.
Möhkem *(Ar.)* : Muhkem.
Möhkemce : Kuvvetlice, şiddetle.
Möhkem dayanmag : Sebat göstermek.
Möhkemlendirilmek : Sağlamlaştırılmak.
Möhkemlendirilmiş rayon : Müstahkem mıntıka (askerî).
Möhkemlendirmek : Sağlamlaştırmak.
Möhkemlendirtmek : Kuvvetlendirtmek.
Möhkemlenmek : Sağlamlaşmak.
Möhkemleşdirilmek : Daha muhkem edilmek.
Möhkemleşdirmek : Sağlamlaştırmak.
Möhkemleşmek : Kuvvetlenmek.
Möhkemletmek : Sağlamlaştırmak.
Möhkemlik : 1. Sağlamlık. 2. Sebatlılık. 3. Dayanıklılık.
Möhkem-möhkem : Sımsıkı, sıkı sıkıya.
Möhlet *(Ar.)* : Mühlet.
Möhlet almag : Süre almak.
Möhlet vérmek : Mühlet vermek.
Möhmel *(Ar.)* : Manasız, boş.
Möhmelât *(Ar.)* : Manasız sözler.
Möhnet *(Ar.)* : Mihnet.
Möhnet çekmek : Mihnet çekmek.
Möhnete salmag : Kederlendirmek, gamlandırmak.
Möhnetkéş *(Ar. Far.)* : Mihnet çeken.
Möhnetli : Gamlı, kederli.
Möhre : Kerpiçten duvar.
Möhre dam, Möhre év : Kerpiç ev.
Möhreli : Kerpiçli, kerpiçten.
Möhtac *(Ar.)* : Muhtaç.
Möhtac élemek (etmek) : Muhtaç etmek.
Möhtac galmag : Muhtaç kalmak.
Mötac gılmag : Muhtaç etmek.
Möhtac goymag : Muhtaç bırakmak.
Möhtaclıg : Yoksulluk.
Möhtac olmag : Muhtaç olmak.
Möhtat *(Ar.)* : İhtiyatlı, tedbirli.
Möhtekir *(Ar.)* : Muhtekir, vurguncu.
Möhtekirlik : İhtikar, vurgunculuk.
Möhterem *(Ar.)* : Muhterem.
Möhteremlik : İhtiram, saygı.
Möhteşem *(Ar.)* : Muhteşem.
Möhteşemlik : İhtişam, görkemlilik.
Möhteşem sütunlar : Görkemli sütunlar, heybetli sütunlar.
Möhür *(Far.)* : Mühür.
Möhür basmag (vurmag) : Mühürlemek.
Möhürbend *(Far.)* : Taç beyit (şiirde).
Möhürdar *(Far.)* : Mühürdar.
Möhürlemek : Mühürlemek.
Möhürlenmek : Mühürlenmek.
Möhürlenmiş : Mühürlü.
Möhürletmek : Mühürletmek.
Möhürlü : Mühürlü.
Mö'min *(Ar.)* : Mümin.
Mö'minlik : Dindarlık, sofuluk.
Mö'teber *(Ar.)* : Muteber.
Mö'teberlik : İtibar.
Mö'tedil *(Ar.)* : 1. Mutedil. 2. Nötr (kimya).
Mö'tedilleşdirmek : İtidalli yapmak, mülayimlik kazandırmak.
Mö'tedilleşmek : Mutedil olmak, yumuşamak.
Mö'tedillik : Mutedillik.
Mö'terize *(Ar.)* : Parantez.
Möve *(Ar.)* : Dalga.
Mövce gelmek : Dalgalanmak.
Mövcib *(Ar.)* : Mucip.
Mövcibince : Mucibince.
Mövcib olmag : Mucip olmak.
Mövclenmek : Dalgalanmak.
Möve vérmek : Dalgalanmak, kıpırdamak.
Möve vurmag : Kıpırdayıp hareketlenmek.
Mövcud *(Ar.)* : Mevcut.
Mövcudat *(Ar.)* : Mevcudat.
Mövcudlug, Mövcudiyyet : Mevcudiyet, varlık.
Mövcud olmag : Mevcut olmak.

Mövğe *(Ar.)* : Mevki.
Mövğe tutmag : 1. Yer tutmak. 2. Nüfuz kazanmak. 3. Mevzi almak.
Mövğif *(Ar.)* : İstasyon, durak.
Mövğuf *(Ar.)* : 1. Mevkuf, tutuklu. 2. Vakfolunmuş. 3. Unutma.
Mövğufat *(Ar.)* : Vakıf malları.
Mövğuf etmek : Terk etmek, unutmak.
Mövğuf olmag : 1. Tutuklanmak. 2. Terk edilmek, unutulmak.
Mövhum *(Ar.)* : Mevhum.
Mövhumat *(Ar.)* : Hurafeler.
Mövhumatçı : 1. Fanatik kimse. 2. Fanatik.
Mövhumatçılığ : Fanatizm.
Mövhumatperest : Fanatik (kimse).
Mövla *(Ar.)* : Mevlâ.
Mövlevi *(Ar.)* : Mevlevî.
Mövlüd *(Ar.)* : Doğmuş.
Mövlüd bayramı : Mevlit kandili.
Mövsüm *(Ar.)* : Mevsim.
Mövsümçü : Mevsim işçisi.
Mövsümçülük : Mevsim işi, mevsimlik (iş).
Mövsümgabağı : Sezon başı (işler için).
Mövsümî *(Ar.)* : Mevsimlik.
Mövsümlük : Sezonluk, mevsimlik.
Mövt *(Ar.)* : Mevt.
Mövüc : Kuru üzüm.
Mövücalan : Meyve kurutma sahası.
Mövücü : Kurutmalık üzüm.
Mövzu *(Ar.)* : Mevzu.
Mövzun *(Ar.)* : Mevzun.
Mucahid *(Ar.)* : Mücahit.
Mucahidet *(Ar.)* : Çalışma, çabalama.
Mucazat *(Ar.)* : Mücazat.
Mucib *(Ar.)* : Mucip.
Mucul : 1. Cüruf. 2. Yanarak toplanmış (yün, kıl vb.).
Mucullanmag : Tortop olmak (yanarak).
Mucul olmag : Tortop olmak (yanmaktan).
Mufta *(Alm.)* : 1. Manşon. 2. Ek bileziği.
Muğ *(Far.)* : Zerdüşt rahibi.
Muğam *(Ar.)* : Makam (müzikte).
Muğamat *(Ar.)* : Makamlar (müzikte).
Muğamatçı : 1. Şarkıcı. 2. Musikişinas.
Muğamatşünas *(Ar. Far.)* : Musikişinas.
Muğamvarı : Melodik.
Muğavva *(Ar.)* : Korkuluk.
Muğayat *(Ar.)* : Mukayyet.
Muğayat olmag : Mukayyet olmak.
Muhru : Otağ.
Muhtar *(Ar.)* : Muhtar.
Muhtariyyet *(Ar.)* : Muhtariyet.
Muhtariyyetli : Muhtariyeti olan.
Muhur : Çoban kulübesi, alaçık.
Mujik *(Rus.)* : 1. Köylü. 2. Tahsilsiz.
Mujikcesine : Yiğitce, mertçe.
Mulat *(İsp.)* : Melez.
Muliné *(Fr.)* : Dikiş ipliği.
Multiplikasiya *(Lat.)* : Canlandırma, karton film (sinemacılık).
Multiplikasiyaçı : Canlandırıcı (uzman) (sinemacılık).
Multiplikator : Canlandırıcı (uzman) (sinemacılık).
Mum *(Far.)* : Mum.
Mumçu, Mumçı : Mumcu.
Mumgün : Kara gün.
Mumgünlük : Kara gün için.
Mumgüvesi : Bal kelebeği, petek güvesi.
Mumiya *(Ar.)* : 1. Mumya. 2. Demiroksiti boyası.
Mumiyalamag : Mumyalamak.
Mumiyalanmag : Tahnit edilmek.
Mumlamag : Mumlamak.
Mumlanmag : Mumlanmak.
Mumurgan : Krem.
Mumurganlamag : Kremlemek.
Muncug : Boncuk.
Muncuggöz : Boncuk gözlü.
Muncug kimi : Buncuk gibi.
Muncuglanmag : Boncuklanmak.
Muncuglu : Boncuklu.
Muncuglu tikme : Boncuklu nakış.
Muncug-muncug : Boncuk boncuk.
Muncugvarı : Boncuk gibi.
Mundar *(Far.)* : Murdar.
Mundir *(Fr.)* : Resmî ceket, mont.
Mundirli : Nizâmî giyinmiş, montlu.
Munis *(Ar.)* : Munis.
Munislik : Sıcak kanlılık.
Murad *(Ar.)* : Murat.

Murad (ın)a çatmag (yétmek) : Dileği gerçekleşmek.
Murad(ın)a yétirmek : Dileğine kavuşturmak.
Muradçiçekliler : Cehrîgiller, hünnapgiller.
Muradı hasil olmag : Muradına ermek.
Muradını vérmek : Muradına erdirmek.
Murdar *(Far.)* : Murdâr.
Murdarca, Murdarça : Hünnap.
Murdarcaçiçekliler : Hünnapgiller.
Murdarçı : 1. Çapaçul, pasaklı. 2. mec. Namussuz.
Murdarçılığ, Murdarlığ : 1. Pasaklılık. 2. mec. Namussuzluk.
Murdarlama : Lekeme.
Murdarlamag : 1. Lekelemek, küçük düşürmek. 2. Murdar etmek. 3. mec. Gebertmek.
Murdarlanmag : 1. Lekelenmek, küçük düşmek. 2. Murdar olmak.
Murdarlığ : Murdarlık.
Murdov : Vıcık çamur.
Murğuz : Ayrık otu.
Murmurdar : Murdar.
Murov : Korucu (köyde).
Murovlug : Koruculuk.
Murvet *(Ar.)* : Mertlik, mürüvvet.
Musavi *(Ar.)* : Müsavî, eşit.
Musamma, Musamba, Musemma : Musakka (et, kuru üzüm, kayısı karışığı).
Musiğar : Musikar.
Musiği *(Ar.)* : Musiki.
Misiğibaz, Musigiperest *(Ar. Far.)* : Müzik hayranı, dinlemeyi seven.
Musiğiçi : Müzisyen.
Misiğiçilik : Müzisyenlik.
Musiğili : Müzikli.
Musiğilik : Müzik âhengi.
Musiğili komédiya : Müzikli komedi.
Musiğiperestlik : Müzik tutkunluğu.
Musiğişünas *(Ar. Far.)* : Musikişinas.
Musiğişünaslığ : Müzikoloji, musikîşinaslık.
Muskat *(Fr.)* : 1. Misket üzümü. 2. Misket şarabı.
Musson *(Fr.)* : Muson.
Muşa : Hamal.
Muşar : 1. Bıçkı. 2. Testere.
Muşgurmag : 1. Dudak şapırdatmak. 2. Dehlemek (ıslıkla). 3. Köpek çağırmak (ıslıkla).
Muşgurt : Yem artığı.
Muşgurtu, Muşgurag, Muşgurug : Öpme sesi.
Muştulug : 1. Müjdelik (hediye). 2. Sevindirici haber.
Muştulugçu : Müjdeci.
Muştuluglamag : Müjdelemek.
Muştulug vérmek : Müjde vermek, müjdelemek.
Muştuluğa gétmek : Müjde yetiştirmek.
Muştuluğun borc olsun : Alacağın olsun! (alaylı ifade).
Muşhamuş : Mışıl mışıl.
Muştut : 1. Yabanıl dut. 2. Kara dut.
Mutefekkir *(Ar.)* : 1. Mütefekkir. 2. Gamlı.
Muye *(Far.)* : Ağıt, inleme.
Muymul : Boymul (serçe kuşu).
Muz : Sirke sineği.
Muzd, Müzd *(Far.)* : Ücret.
Muzdlu : Ücretli.
Muzdsuz : Ücretsiz, bedava.
Muzdur *(Far.)* : 1. Gündelikçi, ücretli işçi. 2. Irgat.
Muzdurçulug, Muzdurlug : 1. Gündelik iş. 2. Irgatlık.
Muzé, Muzéy *(Lat.)* : Müze.
Muzéyşünas *(Lat. Far.)* : Müzeci.
Muzéyşünaslığ : Müzecilik, müze ilmi.
Muzî *(Ar.)* : Eziyet eden, işkenceci.
Müadil *(Ar.)* : Muâdil.
Müadil cisimler :Eşdeğer cisimler (fizikte).
Müadile *(Ar.)* : Denklem (matematikte).
Müahide *(Ar.)* : Pakt, antlaşma.
Müahidename *(Ar. Far.)* : Pakt, antlaşma.
Müalice *(Ar.)* : 1. Tedavi. 2. Tıbbî.
Müalice élemek (etmek) : Tedavi etmek, otamak.
Müalicehana *(Ar. Far.)* : Tedavihane, dispanser, klinik.

Müalice olunmag : Tedavi görmek.
Mücalicepezir *(Ar. Far.)* : İyileşebilen, zararsız (hastalık).
Müalicesiz : 1. Tedavisiz. (hasta) 2. Çaresiz (hastalık).
Müalice suları : Şifalı sular.
Müamile *(Ar.)* : 1. Faiz. 2. Muamele.
Müamileçi : Tefeci, faizci.
Müamileçilik : Tefecilik, faizcilik.
Müamile etmek : Muamele etmek.
Müariz *(Ar.)* : Muhalif, zıt, muarız.
Müasir *(Ar.)* : Muasır.
Müasirleşdirilmek : Modernleştirilmek.
Müasirleşdirme : Modernleştirme.
Müasirleşdirmek : Modernleştirmek.
Müasirleşmek : Modernleşmek.
Müasirlik : Modernlik, asrîlik.
Müaşiğe *(Ar.)* : Muaşaka, aşıktaşlık.
Müavin *(Ar.)* : Muavin.
Müavinet *(Ar.)* : Muavenet.
Müavinlik : Muavinlik.
Müayine *(Ar.)* : Muayene.
Müayineden kéçirmek : Muayene etmek.
Müayine olunmag : Muayene edilmek.
Mübadile *(Ar.)* : Değiş tokuş, trampa.
Mübadile deyeri : Kambiyo kuru.
Mübadile élemek (etmek) : Trampa etmek, mübadele etmek.
Mübahise *(Ar.)* : Tartışma, polemik.
Mübahise açmag : 1. Bahse girişmek. 2. Müzakere etmek.
Mübahiseçi : Münakaşacı.
Mübahise düşmek : Münakaşa etmek, tartışmak (bir çokları).
Mübahise élemek (etmek) : Tartışmak (karşılıklı).
Mübahiseye girişmek : 1. Bahse girişmek. 2. Müzakere etmek.
Mübahiseli : İhtilaflı.
Mübahisesiz : 1. Şüphesiz. 2. Kesin olarak.
Mübaliğe *(Ar.)* : Mübalağa.
Mübaliğeçi : Mübalağacı, abartıcı.
Mübaliğe élemek (etmek) : Mübalağa etmek, abartmak.
Mübaliğeli : Mübalağalı.
Mübaliğesiz : Hilafsız.
Mübarek *(Ar.)* : Mübarek, tebrik, kutlama.
Mübarekbad élemek (etmek) : Tebrik etmek, gözünaydın demek.
Mübarekbadlıg : Tebrik, kutlama.
Mübarekbadlıg etmek (vérmek) : Tebrik etmek.
Mübariz, Mübarizeçi *(Ar.)* : 1. Mücadeleci. 2. Rakip. 3. Meydan okuyan.
Mübarize *(Ar.)* : 1. Mücadele. 2. Muharebe.
Mübarize élemek (etmek) : Savaşmak, mücadele etmek.
Mübarizeli : Mücadeleli.
Mübarizelilik : Meydan okuma.
Mübarizesiz : Savaşsız, kavgasız, mücadelesiz.
Mübarizlik : Yiğitlik, cesaret.
Mübhem *(Ar.)* : Müphem.
Mübhemlik : Müphemiyet.
Mübteda *(Ar.)* : Fâil, özne (gramer).
Mübtedalı : Fâili olan (cümle).
Mübtedasız : Fâilsiz (cümle).
Mübtela *(Ar.)* : Müptela.
Mübtela etmek (élemek, gılmag) : Müptela etmek, düçar etmek.
Mübtelalıg : İptila, düşkünlük.
Mübtela olmag : Müptela olmak.
Mücahid *(Ar.)* : Mücâhit.
Mücahidat *(Ar.)* : Mücahede.
Mücadile *(Ar.)* : Mücadele.
Mücerreb, Mücerreb derman *(Ar.)* : Her derde deva, devayi kül.
Mücerred *(Ar.)* : Mücerret.
Mücerredleşdirilmek : Soyutlaştırılmak.
Mücerredleşdirme : Tecrit.
Mücerredleşdirmek : Tecrit etmek.
Mücerredleşmek : Tecerrüt etmek.
Mücerredlik : Tecrit, soyutlama.
Mücessem *(Ar.)* : Mücessem.
Mücesseme *(Ar.)* : Timsal.
Mücrü : Çekmece.
Müctehid *(Ar.)* : Müçtehit.
Müctehidlik : İçtihat.

Müdafie *(Ar.)* : Müdafaa.
Müdafieçi : 1. Savunucu. 2. Savunma bakanı.
Müdafie élemek (etmek) : Müdafaa etmek.
Müdafiesiz : Himayesiz, kimsesiz.
Müdafiesizlik : Himayesizlik, kimsesizlik.
Müdahile *(Ar.)* : Müdahale.
Müdahileçi : Müdahaleci (askerî).
Müdahileçilik : Müdahale etme.
Müdahile etmek : Müdahale etmek.
Müdahilesiz : Karışmayan.
Müdahilesizlik : Karışmama, karışmazlık.
Müdara *(Ar.)* : Müdârâ, yüzegülme.
Müdaraçı : Yüze gülen.
Müddea *(Ar.)* : 1. İddia, tez. 2. Arzu, istek.
Müddei *(Ar.)* :İtham eden, suçlayan, davacı.
Müddei çıhmag : Düşmanlık etmek.
Müddei olmag : Düşman olmak.
Müddeyiümumi *(Ar.)* : Savcı.
Müdir *(Ar.)* : Müdür.
Müdiriyyet *(Ar.)* : Müdüriyet.
Müdirlik : Müdürlük.
Müdrik *(Ar.)* : Müdrik.
Müdriklik : Hikmet, bilgelik.
Müdhiş *(Ar.)* : Müthiş.
Müdhişlik : Korkunçluk.
Müellim *(Ar.)* : Muallim.
Müellime *(Ar.)* : Muallime.
Müellimelik : Öğretmenlik (kadın).
Müellimelik élemek (etmek) : Öğretmenlik etmek (kadın).
Müellimlik : Muallimlik.
Müellimlik élemek (etmek) : Muallimlik yapmak.
Müellim otağı : Öğretmen odası.
Müemma *(Ar.)* : Muamma.
Müemmalı : Muammalı.
Müemmasız : Net, açık, aşikâr.
Müerrif *(Ar.)* : Tanıtıcı, takdimci.
Müerriflik : Takdimcilik.
Müessis *(Ar.)* : Bani.
Müessise *(Ar.)* : Müessese.
Müessise meclisi : Kurucular meclisi.
Müeyyen *(Ar.)* : Muayyen, belirli.
Müeyyenédici : Tayin edici.
Müeyyen édilmek : Tayin edilmek, belirlenmek.
Müeyyen élemek (etmek) : Tesbit etmek, tayin etmek.
Müeyyenleşdirilmek : Tesbit edilmek, belirlenmek.
Müeyyenleşdirmek : Tayin etmek, belirtmek.
Müeyyenleşmek : Belirlenmek.
Müeyyenlik : Sarahat, muayyeniyet.
Müezzem *(Ar.)* : Muazzam.
Müezzin *(Ar.)* : Müezzin.
Müezzinlik : Müezzinlik.
Müfessel *(Ar.)* : Mufassal.
Müfessellik : Genişlik, tafsilat.
Müflis *(Ar.)* : Müflis.
Müflisleşdirmek : İflas ettirmek.
Müflisleşmek : İflas etmek.
Müflislik : İflas, batma.
Müfred *(Ar.)* : Müfret, teklik (gramer).
Müfte *(Far.)* : 1. Parasız, bedava. 2. Meccanen.
Müftece : 1. Meccanî, parasız olarak. 2. mec. Boşuboşuna.
Müftehor *(Far.)* : Otlakçı, asalak, beleşçi.
Müftehorlug : Parazitlik, asalaklık.
Müfti *(Ar.)* : Müftü.
Müftilik : Müftülük.
Müğabil *(Ar.)* : Mukabil.
Müğabile *(Ar.)* : Mukabele.
Müğabile etmek : Mukabele etmek.
Müğabilinde : Mukabilinde.
Müğabillik : Zıddiyet, karşıtlık.
Müğavile *(Ar.)* : Mukavele.
Müğavilename : Mukavele, kontrat, pakt, antlaşma.
Müğavile bağlamag : Akdetmek, mukavele yapmak.
Müğavimet *(Ar.)* : Mukavemet.
Müğavimet élemek (göstermek) : Mukavemet göstermek.
Müğavimeti sındırmag : Direnişi kırmak.
Müğavimet herekatı : Karşı harekat.
Müğavimetli : Mükavemetli.
Müğayise *(Ar.)* : Mukayese.
Müğayise derecesi : Karşılaştırma derecesi (gramer).
Müğayise élemek (etmek) : Mukayese etmek.

Müğayiseli : Karşılaştırmalı, mukayeseli.
Müğayiseli grammatika : Karşılaştırmalı gramer.
Müğayiseli hüğuğ : Mukayeseli hukuk.
Müğayiseli tarih : Mukayeseli tarih.
Müğayisesiz : Emsalsiz, eşsiz.
Müğeddem *(Ar.)* : Mukaddem.
Müğedderat *(Ar.)* : Mukadderat.
Müğeddes *(Ar.)* : Mukaddes.
Müğeddeslik : Kutsallık.
Müğeddime *(Ar.)* : Mukaddime.
Müğeddimesiz : Girişsiz.
Müğellid *(Ar.)* : Mukallit, taklitçi.
Müğellidlik : Taklitçilik.
Müğerreb *(Ar.)* : Dost, sırdaş.
Müğessir *(Ar.)* : Kabahatli, suçlu.
Müğessircesine : Suçlu olarak.
Müğessir élemek (tutmag) : Suçlamak, itham etmek.
Müğessir kürsüsü : Sanık sandalyesi.
Müğessir kürsüsünde oturmag : Sanık sandalyesinde oturmak.
Müğessirlik : Suçluluk, suç.
Müğeşşer *(Ar.)* : Kabuksuz, kabuğu soyulmuş (hububat).
Müğevva *(Ar.)* : Mukavva.
Müğevvaya dönmek : Çok zayıflamak.
Müğeyyed *(Ar.)* : Mukayyet.
Müğtedir *(Ar.)* : Muktedir.
Müğayir *(Ar.)* : Mugayir, aykırı.
Müğenni *(Ar.)* : Muganni.
Müğennilik : Şarkıcılık.
Mühacir *(Ar.)* : Muhacir.
Mühaciret, Mühacirlik *(Ar.)* : Muhacirlik, muhâceret.
Mühaciret etmek : Göçmek, muhaceret etmek.
Mühafiz *(Ar.)* : Muhafız.
Mühafize *(Ar.)* : Muhafaza.
Mühafizeçi : 1. Muhafız, bekçi. 2. Koruyan, koruyucu.
Mühafize élemek (etmek) : Muhafaza etmek.
Mühafizekar *(Ar. Far.)* : Muhafazakâr.
Mühafizekarlıg : Muhafazakârlık.
Mühafizet *(Ar.)* : Muhafaza.
Mühakime *(Ar.)* : Muhakeme.
Mühakime élemek (etmek) : Muhakeme etmek.
Mühakimeli : Sağduyulu, düşünceli.
Mühakime olunmag : Sorgulanmak, yargılanmak.
Mühakimesiz : Düşüncesiz, akılsız.
Mühakime yéritmek : Muhakeme yürütmek.
Mühalif *(Ar.)* : Muhalif.
Mühalifet *(Ar.)* : Muhalefet.
Mühalifetçi : Muhalif.
Mühalifetçilik : Muhalefet.
Müharibe *(Ar.)* : Muharebe.
Müharibe élemek (etmek) : Muharebe etmek.
Mühasib *(Ar.)* : Muhasip.
Mühasibat *(Ar.)* : Muhasebat, muhasebe.
Mühasiblik : Saymanlık.
Mühasire *(Ar.)* : Muhasara, kuşatma.
Mühasire élemek (etmek) : Muhasara etmek, kuşatmak.
Mühasireye almag (salmag) : Kuşatmak.
Mühateb *(Ar.)* : Muhatap.
Mühatib *(Ar.)* : Konuşan, hitabeden.
Mühazire *(Ar.)* : Ders; konferans.
Mühazireçi : Konferansçı, konuşmacı.
Mühbir *(Ar.)* : Muhbir.
Mühbir etmek : Haberdar etmek.
Mühbirlik : Muhbirlik.
Mühbir olmag : Haberdar olmak.
Müheğğeğ *(Ar.)* : Muhakkak.
Mühellefat *(Ar.)* : Avadanlık, ev eşyaları.
Mühemmes *(Ar.)* : Muhammes.
Mühennes *(Ar.)* : Korkak.
Mühenneslik : Korkaklık, alçaklık.
Mühennet *(Ar.)* : Hâin.
Müherrik *(Ar.)* : 1. Motor. 2. Muharrik.
Müherrir *(Ar.)* : Muharrir.
Müherrirlik : Muharrirlik.
Mühevvel élemek (etmek) : Vazifelendirmek, sorumluluğuna vermek, havale etmek.
Mühit *(Ar.)* : Muhit.
Mühtelif *(Ar.)* : Muhtelif.
Mühtelif cinsli : Ayrı türlerden.

Mühteliflik : Çeşitlilik.
Mühtelifme'nalı : Çeşitli manalı, değişik anlamlı.
Mühtelifnövlü : Çeşitli, türlü.
Mühtelifre'yli : Birbirine uymayan.
Mühtelifre'ylik : Uyumsuzluk, tezat.
Mühtelif cehetli (terefli, yanlı) : Değişik kenarlı (geometri).
Mühteser *(Ar.)* : Muhtasar.
Mühteserce : Kısaca, özetle, muhtasaran.
Mühteser cümle : Basit cümle (fail ve fiilden ibaret).
Mühteser élemek (etmek) : Kısa konuşmak, özetlemek.
Mühteseri *(Ar.)* : Kısaca, özetle, velhasıl.
Mühteserleşdirmek:Kısaltmak, özetlemek.
Mühteserlik : Kısalık.
Mühüm *(Ar.)* : Başlıca, asıl.
Mühümlük : Ehemmiyet.
Müjde *(Far.)* : Müjde.
Müjdeçi : Müjdeci.
Mükalime *(Ar.)* : Mükaleme.
Mükalime etmek : Sohbet etmek.
Mükedder *(Ar.)* : Mükedder.
Mükedderlik : Kederlilik, gamlılık.
Mükellefiyyet *(Ar.)* : Mükellefiyet.
Mükellefiyyetli : Vazifeli.
Mükemmel *(Ar.)* : Mükemmel.
Mükemmelleşdirilmek : Geliştirilmek.
Mükemmelleşdirmek : İlerletmek, geliştirmek.
Mükemmelleşmek : Tekamül etmek.
Mülagat *(Ar.)* : Mülakat.
Mülagat etmek : Mülakat yapmak.
Mülahize *(Ar.)* : Mülahaza.
Mülahize élemek (etmek) : Düşünmek.
Mülahizeli : Anlayışlı.
Mülahizesiz : Anlayışsız, kalınkafalı.
Mülahizesizlik : Anlayışsızlık, vurdumduymazlık.
Mülayim *(Ar.)* : Mülâyim.
Mülayimane *(Ar. Far.)* : Mülayimâne, mülayimce.
Mülayimce : Tatlılıkla, usulca.
Mülayim gurşag : Ilıman kuşak.
Mülayimleşdirmek : Ilıman etmek, mutedil yapmak.
Mülayimleşmek : Yumuşamak, mülayim olmak.
Mülazim *(Ar.)* : Teğmen.
Mülhüd *(Ar.)* : Mülhit.
Mülk *(Ar.)* : Mülk.
Mülkedar *(Ar.)* : Toprak sahibi, arazi sahibi.
Mülkedarlıg : Derebeylik.
Mülki aviasiya : Sivil havacılık.
Mülki hüğuğ : Medenî hukuk.
Mülki izdivac : Medenî nikâh.
Mülk-imaret, Mülk-mal : Mal mülk.
Mülki paltar : Sivil elbise.
Mülki prosés : Medenî hukuk.
Mülkiyyet *(Ar.)* : Mülkiyet.
Mülkiyyetçi : Mülkiyet sahibi.
Mülkiyyetçilik : Mülkiyet sahipliği.
Mülksüz:Çiftliği olmayan, emlakı olmayan.
Mümaniet *(Ar.)* : Engel, mania.
Mümaniet göstermek : Engel olmak, mâni olmak.
Mümanietsiz : Engelsiz.
Mümarise *(Ar.)* : Mümarese.
Mümkün *(Ar.)* : Mümkün.
Mümkünat *(Ar.)* : Maddî imkân.
Mümkün ğeder : Mümkün mertebe.
Mümkünlük : İmkan.
Mümkünsüz : İmkansız.
Mümtaz *(Ar.)* : Mümtaz, imtiyazlı.
Münağişe *(Ar.)* : Münakaşa.
Münağişeli:Münakaşalı, tartışmalı, ihtilaflı.
Münağişesiz : ihtilafsız, çekişmesiz.
Münasib *(Ar.)* : Münasip.
Münasibat *(Ar.)* : Münasebet, ilişki.
Münasib bilmek (görmek) : Uygun görmek.
Münasibet *(Ar.)* : Münasebet.
Münasibeti ile : Hususunda, dolayısıyla, münâsebetiyle.
Münasibeti olmag : Arkası olmak, tanıdığı olmak.
Münasibetli : Münasip.

Münasibetli-münasibetsiz : Yerli yersiz.
Münasibetsiz : Münasebetsiz.
Münasibetsizlik : Münasebetsizlik.
Münasibhal : Uygun, münasip, yaraşır.
Münasiblik : Uygunluk.
Münbit *(Ar.)* : Mümbit.
Münbitlik : Bereket, verimlilik.
Münderic *(Ar.)* : Münderiç.
Mündericat, Münderice *(Ar.)* : İçindekiler, fihrist.
Mündericatlı : Fihristli.
Mündericeli : Mazmunlu.
Mündericesiz : Mazmunsuz, muhtevasız.
Müneccim *(Ar.)* : Müneççim, astrolog.
Müneccimbaşı : Baş astrolog.
Müneccimlik : Astroloji.
Müneğğid *(Ar.)* : Münekkit.
Müneğğidlik : Münekkitlik.
Münhesir (Ar.) : Münhasır.
Münsif (Ar.) : Hakem.
Münsifler heyeti : Hakemler heyeti.
Münsiflik : Hakemlik.
Münsif olmag : Hakem olmak.
Münşi *(Ar.)* : Münşî.
Müntehab *(Ar.)* : Müntahap.
Mühtehebat *(Ar.)* : Müntahabat.
Müntezem *(Ar.)* : Muntazam.
Müntezemlik : Düzenlilik.
Müntezir *(Ar.)* : Muntazır.
Müntezir galmag : Muntazır kalmak, beklemek.
Müntezir goymag : Bekler vaziyette bırakmak, bekletmek.
Müntezirlik : İntizar, gözü yolda olma.
Müntezir olmag : Muntazır olmak.
Müraciet *(Ar.)* : 1. Müracaat. 2. Hitap.
Müraciet élemek (etmek) : 1. Hitabetmek. 2. Başvurmak.
Müraciet halı : Nida hali, hitap (gramer).
Müracietname *(Ar. Far.)* : Hitabe, nutuk.
Mürafie *(Ar.)* : Murafaa.
Mürasilat *(Ar.)* : 1. Mektuplar. 2. Mektuplaşma. 3. Haber, yazı.
Mürasile *(Ar.)* : Mektuplaşma.
Mürasile etmek : Yazışmak.
Mürcüm : Saçak buzu.
Mürdeseng *(Far.)* : Mürdesenk, tabiî kurşun oksit.
Mürdeşir *(Far.)* : Ölü yıkayıcı, gassal.
Mürdeşir üzünü yusun : Yüzünü imam yıkasın!
Mürebbe *(Ar.)* : Reçel.
Mürebbegabı : Reçel kavanozu.
Mürebbeli : Reçelli.
Mürebbelik : Reçellik.
Mürebbi *(Ar.)* : Eğitmen, terbiyeci.
Mürebbilik : Mürebbîlik, eğitmenlik.
Mürehhes *(Ar.)* : Murahhas.
Mürehhes élemek (etmek) : Salıvermek, azad etmek.
Mürehhes olmag : Çıkıp gitmek, ayrılmak.
Mürekkeb *(Ar.)* : Mürekkep.
Mürekkeb eded : Karmaşık sayı (matematik).
Mürekkebgurudan : 1. Kurutma kağıdı. 2. Kurutma presi.
Mürekkeb isim : Birleşik isim.
Mürekkebleşdirmek : Zorlaştırmak, karıştırmak.
Mürekkebleşme : Güçleşme.
Mürekkebleşmek : Güçleşmek.
Mürekkeblik : Karmaşıklık.
Mürekkebsilen : Silgi, lastik.
Müresse : Omlet.
Mürettib *(Ar.)* : Mürettip.
Mürettibhana *(Ar. Far.)* : Mürettiphane.
Mürettiblik : Mürettiplik.
Mürgene : 1. Güve. 2. Oksit, demir pası.
Mürgü : Uyuklama, pinekleme.
Mürgü basmag (almag, çalmag, vurmag) : Uyku bastırmak.
Mürgü döymek, Mürgüye gétmek : Uyuklamak, uyku basmak.
Mürgülemek : Uyuklamak, pineklemek, ımızganmak.
Mürgülü : Uykulu, mahmur.
Mürğ *(Far.)* : Kuş.
Mürğischer *(Far.)* : Horoz.

Mürğzar *(Far.)* : Çayır, çimenlik.
Mürşüd *(Ar.)* : Mürşit.
Mürtecé *(Ar.)* : Mürteci.
Mürtecélik : Gericilik.
Mürtlemek : İçini temizlemek (kuş).
Mürur *(Ar.)* : Mürûr.
Mürvet *(Ar.)* : Mürüvvet.
Mürvete gelmek : İnsafa gelmek.
Mürvet élemek (etmek) : Merhamet etmek.
Mürvetli : Mürüvvetli.
Mürvetsiz : Mürüvvetsiz.
Mürvetsizlik : İnsafsızlık, merhametsizlik.
Müsabiğe *(Ar.)* : Müsabaka.
Müsadire *(Ar.)* : Müsadere.
Müsadire élemek (etmek) : Müsadere etmek.
Müsadire olunmag : El konulmak.
Müsafir *(Ar.)* : 1. Misafir, konuk. 2. Seyyah. 3. Yolcu.
Müsafiret *(Ar.)* : Seyahat.
Müsafirhana *(Ar. Far.)* : Misafirhane, han, otel.
Müsafirhanaçı : Misafir ağırlayıcı; otelci.
Müsafir otağı : Misafir odası.
Müsahib *(Ar.)* : Musahip.
Müsahibe *(Ar.)* : Musahabe.
Müsahibeçi : Konuşan.
Müsahiblik : Musahiplik.
Müsaid *(Ar.)* : Müsait.
Müsaide *(Ar.)* : Müsaade.
Müsaide vérmek : İzin vermek.
Müsamire *(Ar.)* : Müsamere.
Müsavat *(Ar.)* : Eşitlik.
Müsavi *(Ar.)* : Eşit, denk, beraber.
Müsavileşdirmek : Denkleştirmek, eşitlemek.
Müsavileşmek : Denkleşmek, eşitlenmek.
Müsavilik : Beraberlik, eşitlik.
Müsbet *(Ar.)* : Müspet.
Müsbetlik : Pozitiflik, olumluluk.
Müseddes *(Ar.)* : Müseddes.
Müsehhih *(Ar.)* : Musahhih.
Müsehhihlik : Musahhihlik.
Müsella *(Ar.)* : Musalla.
Müsellaya çıhmag : Yağmur duasına çıkmak.
Müselleh *(Ar.)* : Silahlı.
Müselman *(Ar.)* : Müslüman.
Müselmançılıg, Müselmanlıg : Müslümanlık.
Müsennif *(Ar.)* : Musannif.
Müsibet *(Ar.)* : Musibet.
Müsibet çekdirmek : Eziyet çektirmek.
Müsibet çekmek : Meşakkat çekmek.
Müsibetli : Acıklı, feci.
Müsibetzede : Felaketzede.
Müsinn *(Ar.)* : Yaşlı, ihtiyar.
Müstebid *(Ar.)* : Müstebit.
Müstebidcesine : Keyfî.
Müstebidlik : Despotluk, zorbalık.
Müsteğil *(Ar.)* : Müstakil.
Müsteğillen *(Ar.)* : Kendi başına.
Müsteğillik : Bağımsızlık, istiklal.
Müsteğim *(Ar.)* : Müstakim.
Müsteğimlik : Müstakim olma.
Müsteheğ *(Ar.)* : Müstahak.
Müsteheğ olmag : Müstahak olmak.
Müsteid *(Ar.)* : Müstait.
Müsteidlik : Yeteneklilik (doğuştan).
Müstemlekeçi : Müstemlekeci.
Müstemlekeçilik : Müstemlekecilik.
Müstemlekeleşdirilmek : Sömürge haline getirilmek.
Müstemlekeleşdirme : Sömürgeleştirme.
Müstemlekeleşdirmek : Sömürgeleştirmek.
Müstentiğ *(Ar.)* : Müstantik, sorgu hakimi.
Müstentiğlig:Müstantiklik,sorgu hakimliği.
Müstesna *(Ar.)* : Müstesna.
Müstesnalıg : Ayrıcalık.
Müsyö *(Fr.)* : Mösyö.
Müşahide *(Ar.)* : Müşahede.
Müşahide aparmag : Tetkik etmek, araştırmak.
Müşahideçi : Müşahit.
Müşahideçilik : Gözlem gücü.
Müşahide élemek (etmek) : 1. Seyretmek. 2. Görmek, hissetmek.
Müşahidekarlıg : Gözlem gücü.
Müşahide menteğesi : Gözetleme kulesi.
Müşavire *(Ar.)* : Müşavere.
Müşavirebaz *(Ar. Far.)* : Toplantı manyağı.
Müşavirebazlıg : Toplantı manyaklığı.

Müşayiet *(Ar.)* : Refakat.
Müşayiet édici, Müşayietçi : Refakatçi.
Müşayiet élemek (etmek) : 1. Göndermek, yollamak. 2. Refakat etmek.
Müşdi : Saban tutamağı, saban kulpu.
Müşembe *(Ar.)* : Muşamba.
Müşembelemek : Muşamba kaplamak.
Müşembeli : Muşambalı.
Müşk *(Far.)* : Misk.
Müşkbar *(Far.)* : Misk yağdıran.
Müşkbu *(Far.)* : Mis kokan.
Müşkgabağı : Pilavlık kabak.
Müşkül *(Ar.)* : Müşkül.
Müşkülat *(Ar.)* : Müşkülât.
Müşkülce : Çetince.
Müşkülgüşa *(Ar. Far.)* : Müşkülü halleden.
Müşkülleşdirmek : Zorlaştırmak.
Müşkülleşmek : Zorlaşmak.
Müşküllük : Zorluk.
Müştag *(Ar.)* : Müştak, arzulu.
Müştag olmag : Arzu etmek.
Müştebeh *(Ar.)* : Şüpheli.
Müştebeh etmek : Şüphelendirmek.
Müştebeh olmag : Şüphelenmek.
Müşterek *(Ar.)* : Müşterek.
Müşterek müğavile : Kollektif sözleşme.
Müşterek teserrüfat : Ortak çiftlik.
Müşteri *(Ar.)* : Müşterî.
Müşterigir *(Ar. Far.)* : Müşteri çeken.
Müşterigir olmag : Müşterisi çok olmak.
Müştük : Ağızlık.
Müştüklü : Ağızlıklı.
Mütabiğ *(Ar.)* : Mutabık.
Mütabiğ gelmek : Uymak.
Mütabiğ olmag : Mutabık olmak.
Mütabiğet, Mütabiğliğ : Mutabakat.
Mütabiğ tutmag : Bir tutmak.
Mütalie *(Ar.)* : Mütalâa.
Mütalieçi : Okumaya düşkün.
Mütalie élemek (etmek) : Mütalâa etmek, okumak.
Mütalieli : Çok okumuş.
Mütaliesiz : Düşünmeden, incelemeksizin.
Mütarike *(Ar.)* : Mütareke.
Müteağib *(Ar.)* : Müteakip.
Mütearif *(Ar.)* : Müteârif.
Müteessib *(Ar.)* : Mutaassıp.
Müteessif *(Ar.)* : Müteessif.
Müteessif olmag : Hayıflanmak.
Müteessir *(Ar.)* : Müteessir.
Müteessir etmek : Müteessir etmek.
Müteessir olmag : Müteessir olmak.
Müte'fin *(Ar.)* : İğrenç, pis.
Mütegabil *(Ar.)* : Mütekabil.
Müteğeyyir *(Ar.)* : Değişmiş, başkalaşmış.
Müteğeyyir olmag : Başkalaşmak, değişmek.
Müteharrik *(Ar.)* : Müteharrik.
Müteharriklik : Hareket etme, hareketlilik.
Mütehassis *(Ar.)* : Mütehassıs, uzman.
Mütehassislik : Mütehassıslık, uzmanlık.
Mütehayyir *(Ar.)* : Mütehayyir, şaşkın.
Mütehayyir galmag : Donup kalmak, şaşıp kalmak.
Mütekebbir *(Ar.)* : Mütekebbir, kibirli.
Mütekebbirane *(Ar. Far.)* : Mağrurca.
Mütekebbirlik : Mağrurluk, kibir.
Mütekke *(Ar.)* : Yastık.
Mütenasib *(Ar.)* : Mütenâsip.
Mütenasiblik : Mütenasiplik.
Mütencem : Musakka (et, kayısı, kuru üzümden), sos.
Mütercim *(Ar.)* : Mütercim.
Mütercimlik : Mütercimlik.
Mütereddid *(Ar.)* : Mütereddit.
Mütereddid galmag : Karar verememek.
Mütereddidlik : Kararsızlık.
Mütereggi *(Ar.)* : Müterakki, ileri.
Mütereggilik : İlericilik.
Müteşekkil *(Ar.)* : Müteşekkil.
Müteşekkileşdirilmek : Organize edilmek, teşkilatlandırılmak.
Müteşekkileşdirmek : Oluşturmak, teşekkül ettirmek.
Müteşekkileşmek : Oluşmak, teşekkül etmek.
Müteşekkileşmiş : Oluşmuş, müteşekkil, teşekküllü.
Müteşekkillik : Teşekkül, oluşma.
Mütevecceh *(Ar.)* : Müteveccih.
Mütevecceh olmag : 1. Mukayyet olmak. 2. Hitab etmek.

Müti *(Ar.)* : Muti.
Müticesine : İtaatla, uysalca.
Mütileşdirmek : Baş eğdirmek, itaat ettirmek.
Mütilik : Uysallık.
Mütleğ *(Ar.)* : Mutlak.
Mütleğa *(Ar.)* : Mutlaka.
Mütleğ çempion : Şampiyon (derecesinde).
Mütleğ çoḫlug : Salt çoğunluk.
Mütleğ ğiymet : Salt değer, mutlak ölçü.
Mütleğiyyet *(Ar.)* : Mutlakıyet.
Mütleğiyyetçi, Mütleğiyyetperest : Monarşist, kralcı.
Mütleğ monarhiya : Saltçılık, mutlakıyet.
Mütleğ sıfır : Salt sıfır, mutlak sıfır noktası (ısı için).
Mütrüb *(Ar.)* : Çalgıcı, mutrip.
Mütrübhana *(Ar. Far.)* : Sazlı sözlü yer, eğlence yeri.
Mütrüblük : Çalgıcılık.
Müttefiğ *(Ar.)* : Müttefik.
Müttefiğen *(Ar.)* : Oybirliği ile.
Müttefiğlik : İttifak, yoldaşlık.
Müttefiğ olmag : Müttefik olmak.
Müttehim *(Ar.)* : Sanık.
Müttehim élemek (etmek) : İtham etmek, suçlamak.
Müttehimlik : Sanıklık, mahkemelik.
Müttesil *(Ar.)* : Muttasıl.
Müvafiğ *(Ar.)* : Muvafık.
Müvafiğet *(Ar.)* : Muvafakat.
Müvafiğ olmag : Uygun olmak, uymak.
Müvazi *(Ar.)* : Muvazî.
Müvazilik : Paralellik; benzerlik.
Müvazine, Müvazinet *(Ar.)* : Muvazene.
Müvazinet duyğusu : Eşitlik duygusu, müsavatçılık.
Müvazinetleşdirilmek : Denkleştirilmek.
Müvazinetleşdirmek : Denkleştirmek.
Müvazinetleşmek : Denkleşmek.
Müvazinetli : Ilımlı, mutedil.
Müvazinetlik : İtidal, ılımlılık.
Müvazinetlilik : 1. Uygunluk. 2. Muvazene.
Müvazinetsiz : Muvazenesiz.
Müvazinetsizlik : Muvazenesizlik.
Müveffeğ *(Ar.)* : Muvaffak.
Müveffeğiyyet *(Ar.)* : Muvaffakıyet.
Müveffeğiyyet gazanmag : Başarmak, başarı kazanmak.
Müveffeğiyyetle : Başarıyla.
Müveffeğiyyetli : Başarılı.
Müveffeğiyyetlilik : Başarılı oluş, başarı.
Müveffeğiyyetsiz : Başarısız.
Müveffeğiyyetsizlik : Başarısızlık.
Müveffeğ olmag : Muvaffak olmak.
Müveğğet *(Ar.)* : Muvakkat, geçici.
Müveğğeti *(Ar.)* : Muvakkaten.
Müveğğetilik : Geçicilik.
Müvekkil *(Ar.)* : Müvekkil.
Müvekkillik : Yetki, salahiyet.
Müverrih *(Ar.)* : Müverrih, tarihçi.
Müyesser *(Ar.)* : Müyesser, kolay.
Müyesser olmag : Müyesser olmak.
Müzakire *(Ar.)* : Müzakere.
Müzakire etmek : Müzakere etmek.
Müzakire olunmag : Müzakere edilmek.
Müzakireye goymag : Gündeme getirmek.
Müzaré *(Ar.)* : Geniş zaman.
Müzayide *(Ar.)* : Müzayede.
Müzayiğe *(Ar.)* : Esirgeme, kıymama.
Müzayiğe élemek (etmek) : Cimrilik etmek, kıyamamak.
Müzayiğe etmemek (élememek) : Esirgememek, cömert davranmak, yardıma hazır olmak.
Müzayiğe(si) yoḫdur : Esirgemem, itiraz etmem, yoluna feda olsun, uğrunda feda olsun!
Müzeffer *(Ar.)* : Muzaffer.
Müzeffer gelmek (olmag) : Muzaffer olmak.
Müzefferiyyet *(Ar.)* : Muzafferiyet.
Müzefferiyyetli : Muzaffer, zaferi kazanan.
Müzekker *(Ar.)* : Müzekker, maskülen (gramerde).
Müzlim *(Ar.)* : Muzlim.
Müzterib *(Ar.)* : Mustarip.
Müzterib etmek : Mustarip etmek.
Müzterib olmag : Mustarip olmak.
Müzürr, Müzirr *(Ar.)* : Muzır.

N

Na... *(Far)* : Kelime başlarına gelerek, -sız, -siz, -suz, -süz olumsuzluk mânâsı oluşturur.
Naavand *(Far.)* : Rahatsız; kullanışsız.
Naavand düşmek (olmag): Kötüye gitmek.
Nabab *(Far.)* : Uygunsuz, yaraşıksız.
Nabalığ *(Far. Ar.)* : Baliğ olmamış.
Nabat *(Ar.)* : Akide şekeri.
Nabeca *(Far.)* : Yersiz, münasebetsiz.
Nabekar *(Far.)* : Alçak, yaramaz.
Nabeled *(Far. Ar.)* : 1. Yol bilmeyen. 2. Yabancı.
Nabeledlik : Yabancılık.
Nabeled olmag : Bilmemek, tanımamak.
Nabiğa : Dâhî, akıllı.
Nabor *(Rus.)* : Dizgi, tertip.
Nacag : Teber, nacak.
Nacins *(Far. Ar.)* : Nankör.
Nacinslik : Nankörlük.
Nacinslik élemek (etmek) : Nankörlük etmek.
Naçag *(Far.)* : 1. Hasta, keyfsiz. 2. İsteksiz.
Naçaglamag : Hastalanmak.
Naçaglıg : Hastalık, sıhhatsızlık.
Naçalnik *(Rus.)* : 1. Müdür, reis. 2. Şef, komutan.
Naçalniklik : Reislik, başkanlık.
Naçar *(Far.)* : Nâçâr, çâresiz.
Naçar galmag : Çaresiz kalmak.
Naçarlıg : Çaresizlik.
Nadél *(Rus.)* : Arazi parçası.
Nadinc : 1. Yaramaz, haylaz. 2. mec. Tahrikçi. 3. mec. Coşkun.
Nadinclik : Yaramazlık.
Nadinclik élemek (etmek) : Yaramazlık etmek.
Nadir *(Ar.)* : Nâdir.
Nadir hallarda : Arasıra, zaman zaman.
Nadirülvücud *(Ar.)* : Az bulunur, emsalsiz.
Nadürüst *(Far.)* : 1. Hilekar, dolandırıcı. 2. Alçak, şarlatan.
Nadürüstleşmek : Hainleşmek.
Nadürüstlük : Hilekârlık.
Naehl *(Far. Ar.)* : 1. Kabiliyetsiz. 2. Asil olmayan.
Naehllik : Kabiliyetsizlik.
Naéhmal *(Far. Ar.)* : İhtiyatsız.
Naelac *(Far. Ar.)* : Çaresiz, imkânsız.
Naelac galmag : Çaresiz kalmak.
Naelaclıg : Beceriksizlik, çaresizlik.
Naelaclıgdan : Zaruret halinde.
Naftalın *(Yun.)* : Naftalin.
Naftalınlı : Naftalin serpilmiş.
Naftol *(Yun. Lat.)* : Neft yağı.
Nagabil *(Far. Ar.)* : 1. Layık olmayan. 2. Beceriksiz. 3. Uygunsuz.
Nagabil hereket : Uygunsuz hareket.
Nagafil *(Far. Ar.)* : Beklenmedik, umulmadık, ânî.
Nagafillik : Ânilik, birdenbire oluş.
Nagah, Nagahan *(Far.)* : Ansızın.
Nagahdan, Nagahandan : Tesadüfen.
Nagahanı *(Far.)* : Ansızın, birdenbire.
Nagahanilik : Tesadüfî olma.
Nagan : Tabanca (Belçika yapısı), toplu tabanca.
Nagga, Naggabalığı : Yayın balığı.
Naggal : 1. Geveze. 2. Palavracı.
Naggalhana : Lakırdı yeri.
Naggallamag : Gevezelik etmek.
Naggallaşmag : Boşboğazlık etmek.
Naggallıg : Boşboğazlık, gevezelik.
Naggallıg élemek : Boşboğazlık etmek.
Naggaş *(Ar.)* : Nakkaş.
Naggaşkar *(Ar. Far.)* : Nakışçı.
Naggaşkarlıg : Nakkaşlık.
Naggaşlıg : Nakkaşlık.
Naggaşlıg etmek : Nakkaşlık yapmak.

Naggat : Dokumacı, çulha.
Nağil *(Ar.)* : Elektrik teli.
Nağillik : Geçirgenlik (akım).
Nağis *(Ar.)* : 1. Natamam, eksik. 2. Ayıplı, kusurlu. 3. Çıkarma (matematikte).
Nağis etmek : Kırmak, üzmek.
Nağislik : Eksiklik, kusur.
Nağis olmag : Eksik olmak.
Nağisulcğl : Akıldan noksan.
Nagolay : 1. Rahatsız. 2. Kullanışsız.
Nagolaylıg :1.Rahatsızlık. 2. Kullanışsızlık.
Nagus *(Ar.)* : Kilise çanı.
Nagüman *(Far.)* : Ümitsiz.
Nagüman élemek (etmek) : Ümidini kırmak.
Nagümanlıg : Ümitsizlik.
Nagüvara *(Far.)* : 1. Zor, ağır, iğrenç. 2. Düzgün olmayan.
Nağara : Timbal.
Nağara ağacı : Timbal çubuğu, davul çomağı.
Nağara çalmag : Nakkare çalmak.
Nağaraçı, Nağaraçalan : Kösçü.
Nağaraçılıg : Davulculuk.
Nağd *(Ar.)* : 1. Nakit. 2. Varlık. 3. Efektif. 4. mec. Şüphesiz, kesin.
Nağd élemek (etmek) : 1. Paraya çevirmek. 2. İnanmak, kanaat getirmek.
Nağdı goyub-nisye dalınca gétmek : Başarılması zor olan şeye yapışmak.
Nağdı nisyeye satmag : Başarılması zor olan bir işten yapışmak.
Nağıl *(Ar.)* : 1. Masal. 2. Hikâye.
Nağıl açmag : Uzun uzadıya konuşmak.
Nağılbaşı : Tekerleme.
Nağılbaz *(Ar. Far.)* : 1. Masal meraklısı. 2. Boşboğaz, geveze.
Nağılbazlıg : Masal merakı.
Nağılçı : 1. Masalcı. 2. Geveze, boşboğaz.
Nağılçılıg : Söz kalabalığı.
Nağıl démek : Masal uydurmak, palavra atmak.
Nağıldéyen : Geveze; palavracı.
Nağıl édilmek : Anlatılmak, nakledilmek.
Nağıl élemek (etmek) : 1. Anlatmak, nakl etmek. 2. Haberleri bildirmek.
Nağıl kimi : Uydurma, fasa fiso.
Nağıl kitabçası : Masal kitabı.
Nağıl-mağıl : Masal, efsane.
Nağılvarı : Masalımsı.
Naha : Yayınbalığı.
Nahag *(Far. Ar.)* : 1. Faydasız, yararsız. 2. Haksız, nahak.
Nahagdan : Haksız olarak.
Nahaglıg : Haksızlık, insafsızlık.
Nahag yére : Nahak yere.
Nahamar *(Far.)* : Pürüzlü.
Nahamarlıg : Pürüz.
Nahamvar : Pürüzlü.
Nahar *(Ar.)* : Öğle yemeği.
Nahar çağı : Öğle vakti.
Nahar élemek (etmek) : Öğle yemeği yemek.
Naharlıg : Öğlelik (yemek).
Naharpaylayan : Garson.
Naharsız : Yemeksiz, aç.
Nahelef *(Far. Ar.)* : Hayırsız evlat, nankör.
Naheleflik : Âsilik, nankörlük.
Nahelef çıhmag (olmag) : Nankör olmak, iyilikten anlamamak.
Nahır *(Erm.)* : Mal (hayvan).
Nahıra gétmek : Hayvan otlatmak.
Nahır bulağı : Sulu kepek, sulu un.
Nahırçı, Nahırotaran : 1. Sığırtmaç. 2. Kan emici haşerat.
Nahırçılıg : Sığırtmaçlık, çobanlık.
Nahış *(Ar.)* : Nakış.
Nahışaçan : Nakkaş.
Nahışçı, Nahışbend : Nakışçı.
Nahışçılıg : Nakışçılık.
Nahış çekmek : 1. Nakış işlemek. 2. Resim yapmak.
Nahışker : Çatal (sofra âleti).
Nahışı getirmek : Şansı olmak.
Nahışı tutmag : Yenmek (oyunda).
Nahışlamag : Nakışlamak.
Nahışlanmag : Süslenmek.
Nahışlanmış : Nakışlı.
Nahışlatdırmag, Nahışlatmag : Nakış yaptırmak, süsletmek.
Nahışlı : Nakışlı.
Nahış salmag (vurmag) : Nakışlamak.

Nahiye *(Ar.)* : 1. Nahiye. 2. Bölge.
Nahoş *(Far.)* : Hasta.
Nahoşlama : Rahatsızlık, keyfsizlik.
Nahoşlamag : Hastalanmak.
Nahoşlatmag : Hastalandırmak.
Nahoşlug : Hastalık.
Nahoşluğa salmag : Hastalandırmak.
Nahünek : Araklama.
Nahünekçi : Arakçı.
Nahünekçilik : Arakçılık.
Nahünek élemek (etmek) : Araklamak.
Naib *(Ar.)* : Nâip.
Naiblik : Nâiplik.
Nail *(Ar.)* : Nail.
Nailiyyet *(Ar.)* : 1. Başarı. 2. Elde etme.
Nainsaf *(Far. Ar.)* : İnsafsız.
Nainsaflıg : İnsafsızlık.
Nakam *(Far.)* : Ümitsiz, üzgün.
Nakam élemek (etmek) : Mahrum bırakmak, üzmek.
Nakam galmag : Muradına ermemek.
Nakam goymag : Mahrum koymak.
Nakamlıg : Ümitsizlik.
Nakam olmag : Mahrum olmak.
Nakes *(Far.)* : Nâkes, alçak, rezil.
Nakişi : Namert, hâin.
Nakişilik : Namertlik, hainlik.
Naköndem : Eğri, eğik.
Nal *(Ar.)* : 1. Nal. 2. Nalın. 3. Kazık.
Nalayiğ *(Far. Ar.)* : Yakışmaz, yakışıksız, uygunsuz.
Nalayiğlik : Uygunsuzluk, yakışıksızlık.
Nalbeki : Çay tabağı.
Nalbend *(Ar. Far.)* : Nalbant.
Nalbendlik : Nalbantlık.
Nalburunlar : Yarasalar.
Nalça, Döşekçe : Minder.
Nale *(Far.)* : Feryat, çığlık.
Nale çekmek (etmek, goparmag) : Çığlık koparmak.
Nalgıran, Naltöken : Naldöken.
Nallamag : Nallamak.
Nallanmag : Nallanmak.
Nallatdırmag, Nallatmag : Nallatmak.
Nallı : Nalı olan.
Nalog : Vergi.
Nalsız : Nalı olmayan.
Nalşekilli : Yarım daire.
Nalvarı : Nal şeklinde.
Nam *(Far.)* : Nâm.
Nam almag (çıhmag) : Meşhur olmak.
Namaz *(Far.)* : Namaz.
Namazgah *(Far.)* : Namazgâh.
Namaz gılmag : Namaz kılmak.
Namazlıg : Namazlık.
Nam çıhartmag (çıharmag) : Meşhur olmak.
Nameğbul *(Far. Ar.)* : İşe yaramaz, kusurlu.
Nameğbul hereket : Yakışıksızlık, uygunsuzluk.
Namehrem *(Far. Ar.)* : Namahrem.
Naméhriban *(Far. Ar.)* : Şefkatsiz, merhametsiz.
Naméhribanlıg : Şefkatsizlik, soğukluk.
Name'lum *(Far. Ar.)* : Meçhul, belirsiz.
Name'lum galmag : Meçhul kalmak.
Name'lumlug : Meçhulluk, bilinmezlik.
Namerbut *(Far. Ar.)* : Yakışıksız, uygunsuz.
Namerbut danışmag : İlgisiz konuşmak, tutarsız konuşmak.
Namerd *(Far.)* : Namert.
Namerdcesine : Haince.
Namerd çıhmag : Hıyanet etmek, hainlik etmek.
Namerdlik : Namertlik.
Naméyi-e'mal : Amel defteri.
Namhuda *(Far.)* : Maşallah!
Namized *(Far.)* : 1. Aday, namzet. 2. Nişanlı, sözlü.
Namizedlik : Namzetlik.
Namizedlik minimumu : Adaylık imtihanı.
Namizedlik stajı : Adaylık stajı.
Namöhkem *(Far. Ar.)* : Dayanıksız.
Namöhkemlik : Dayanıksızlık.
Namsız : İsimsiz, şöhretsiz.
Namurad *(Far. Ar.)* : Talihsiz, şanssız.
Namus *(Ar.)* : Nâmus.
Namusdan salmag:Lekelemek, rezil etmek.

Namusla : Namuslu olarak.
Namuslulug : Namusluluk.
Namussuzcasına : Namussuzca.
Namusuna gısılmag : Şerefini korumak, namusunu korumak.
Namusuna sataşmag (tohunmag) : Namusunu lekelemek.
Namüeyyen *(Far. Ar.)* : Belirsiz, gayrimuayyen.
Namüeyyenlik : Belirsizlik.
Namümkün *(Far. Ar.)* : İmkânsız, gayrimümkün.
Namünasib *(Far. Ar.)* : Mürüvvetsiz.
Namünasiblik : Münasebetsizlik.
Namürüvvet *(Far. Ar.)* : Mürüvvetsiz.
Namütenahi *(Far. Ar.)* : Nâmütenahî.
Nan *(Far.)* : Ekmek.
Nandan : Yüklük, niş.
Nane *(Ar.)* : Nâne.
Nane arağı (cövheri, yağı) : Nane ruhu.
Nanecib *(Far. Ar.)* : Namussuz, iffetsiz.
Nanecib çıhmag : Nankörlük etmek.
Naneciblik : Aşağılık, soysuzluk.
Nanéfiri : Nane ruhu.
Nanıg : 1. Çelimsiz. 2. Zayıflık. 3. Evcil (hayvan). 4. Nanik.
Nankor *(Far.)* : Nankör.
Nankorlug : Nankörlük.
Napak *(Far.)* : Pis, murdar, cünüp.
Napaklıg : Murdarlık, cünüplük.
Narahat *(Far. Ar.)* : 1. Rahatsız, telaşlı. 2. Kullanışsız.
Narahatcasına : Heyecanla.
Narahat élemek (etmek) : 1. Rahatsız etmek. 2. Heyecanlandırmak.
Narahatlıg : 1. Telaş, endişe. 2. Rahatsızlık.
Narahatlıg kéçirmek : 1. Rahatı bozulmak. 2. Telaşlanmak.
Narahat olmag : 1. Rahatı kaçmak. 2. Heyecanlanmak.
Narahat yér : Rahatsız yer.
Narazı *(Far. Ar.)* : İncinmiş, kırgın, muazzep.
Narazı élemek (etmek) : Rahatsız etmek.
Narazı galmag (olmag) : Memnun olmamak.
Narazılıg : Hoşnutsuzluk, memnunsuzluk.
Narazılıg élemek (etmek) : Mırıldanmak, sızlanmak.
Narazılıg göstermek : Rızasızlık göstermek.
Narazı olmag (galmag) : Memnun olmamak.
Narazı salmag : Üzmek, küstürmek.
Nardan : 1. Kuru nar tanesi. 2. Nar reçeli.
Nardança, Nardanca : Nar reçeli.
Nardaşa : Nar özü, nar şurubu.
Nareva *(Far.)* : Haksız.
Nargile *(Far.)* : 1. Nar tanesi. 2. İnci tanesi. 3. Nargile.
Nargovurması : Narlı kavurma.
Narın : Narin.
Narınc *(Far.)* : Turunç.
Narınca : İncecik.
Narıncı : Turuncu.
Narındiş(li) : İnce dişli (tarak).
Narın döymek : Un öğütmek.
Narınlamag : Ufalamak.
Narınlanmag : Ufalanmak.
Narınlaşdırmag : Ufalayarak inceltmek.
Narınlaşmag : Ufalanmak.
Narınlatmag : Ufak etmek.
Narınlıg : İncelik, küçüklük.
Narıntük(lü) : İnce tüylü.
Narın un : İnce un.
Narınyarpag(lı) : İnce yaprak(lı).
Naringi : Mandalina.
Narkoman : Esrarkéş.
Narşerab, Narşarab : Nar şurubu.
Narval : Deniz gergedanı.
Naryad *(Rus.)* : 1. Talimat, direktif. 2. Müfreze. 3. Nöbet.
Narzan : Maden suyu.
Nas *(Ar.)* : 1. Halk. 2. Ağız tütünü.
Nasaz *(Far.)* : 1. Hastalıklı. 2. Dağınık, düzensiz.
Nasazlamag : Rahatsız olmak, keyifsiz olmak.
Nasazlıg : 1. Rahatsızlık. 2. Düzensizlik.
Naséh *(Ar.)* : Nasihatçi.
Naseza *(Far.)* : Yersiz, uygunsuz.
Nasırka : Teskere.

Nasırrı : Nasırlı.
Nasihetyana *(Ar. Far.)* : Nasihat yollu.
Nasir *(Ar.)* : Nesir yazan.
Nasnas : Şempanze.
Nasos *(Ar.)* : Tulumba, pompa.
Nasosçu : Tulumbacı.
Nasoshana *(Rus. Far.)* : Pompa istasyonu.
Nasoslamag : Pompalamak.
Naşad *(Far.)* : Gamlı, üzgün.
Naşatır *(Ar.)* : Nışadır.
Naşatır spirti : Nışadır ruhu.
Naşı *(Ar.)* : Tecrübesiz, acemi.
Naşılıg : Acemilik, tecrübesizlik.
Naşılıg etmek : Acemilik etmek.
Naşiriefkar : yayın organı.
Naştab : 1. Sabah kahvaltısı. 2. Açlık.
Naştablıg : Sabah kahvaltılığı.
Naşükür *(Far. Ar.)* : Nankör, hak bilmez.
Naşükürlük : Nankörlük.
Naşükür olmag : Nankör olmak.
Natamam *(Far. Ar.)* : Nâtamam.
Natamamlıg : Tamamlanmamışlık, yarım kalmışlık.
Nataraz *(Far.)* : İnatçı.
Natarazlıg : İnatçılık.
Natayir : Küfür.
Natemiz *(Far. Ar.)* : 1. Kirli, pis, pasaklı. 2. mec. Ahlaksız, iffetsiz.
Natemizlik : Pasaklılık.
Natevan *(Far.)* : Âciz, güçsüz.
Natıgburun : Yassı burunlu (kimse), patburun.
Natığ, Yastıburun : Patburun, patka.
Natiğ *(Ar.)* : Hatip, konuşmacı.
Natiğcesine : Hatip gibi.
Natiğe *(Ar.)* : Natıka.
Natiğeli : Natıkalı.
Natiğlik : Hatiplik, hitabet.
Natrium *(Lat.)* : Sodyum.
Natura *(Lat.)* : Natura.
Natura felsefesi : Natüralizm.
Natural *(Lat.)* : Natürel.
Naturalist *(Lat.)* : Natüralist.
Naturalistik *(Lat.)* : Natüralizm tarzında.
Natural teserrüfat : Tabiî ekonomi.
Naümid *(Far.)* : Çaresiz.
Naümidcesine : Ümitsizce.
Naümid élemek (etmek) : Ümitsiz bırakmak.
Naümidlik : Ümitsizlik.
Naümid olmag : Ümidini kesmek.
Navaht : Hapishane.
Navala : Yem, yal.
Navalça : Oluk, yağmur oluğu.
Navalça gıfları : Lağım çukurları.
Navar:1. Kordela, şerit. 2. Semer. 3.Teğelti.
Navarlı : 1. Kenarlı. 2. Semerli.
Navigasiya *(Lat.)* : 1. Denizcilik. 2. Seyrüsefer.
Navigator *(Lat.)* : Seyrüseferci.
Nay : Neşeli, sevinçli, şen.
Naz *(Far.)* : Naz.
Nazbalığı : Kaya burun.
Nazbalınc, Nazbalış(ı) : Kuş tüyü yastık.
Nazbarı : Ağır oynanılan bar.
Naz élemek (etmek) : Nazlanmak.
Nazende *(Far.)* : Nâzende.
Nazenin *(Far.)* : Nâzenin.
Nazenin senem : Fettan dilber.
Naz-ġemze : Naz, cilve.
Nazı ile oynamag : Nazını çekmek.
Nazik *(Far.)* : Nâzik, ince.
Nazikbağırsag : İnce bağırsak.
Nazikbaldır : İnce saplı (çiçek).
Nazikbeden : Selvi boylu.
Nazikbığ(lı) : Kaytan bıyıklı.
Nazikce : Nazikçe.
Nazikdişli : İnce dişli (tarak).
Nazikdivarlı : İnce çeperli.
Nazikdodaglı : İnce dudaklı.
Nazik eyirmek : 1. İnce eğirmek. 2. mec. İçi sızlamak.
Nazikgabıg(lı) : İnce kabuklu (yemişler için).
Nazikgaşlı : Kalem kaşlı.
Nazikġelbli : Şefkatli, yufka yürekli.
Nazikleşdirtmek : İncelttirtmek.
Naziklenmek : İncelmek.

Nazikletmek, Nazikleşdirmek : İnceltmek.
Nazikleşdirilmek : Daha da inceltilmek.
Nazikleşmek : İyice incelmek.
Nazikmezac *(Far. Ar.)* : Yumuşak huylu.
Nazik sap : İnce iplik.
Nazikses : Tiz.
Nazikter *(Far.)* : İnce, zarif.
Nazikürek(li) : Yumuşak kalp(li).
Nazik yarpag(lı) : İnce yaprak(lı).
Nazil *(Ar.)* : Nâzil, inen.
Nazilmek : İncelmek.
Naziltmek : İnceltmek.
Nazim *(Ar.)* : Regülâtör.
Nazimçarh : Düzen teker, volan.
Nazir *(Ar.)* : Bakan, nazır.
Nazirler soveti : Bakanlar kurulu.
Nazirlik : Bakanlık.
Nazlamag, Nazlandırmag : Sevmek, okşamak.
Nazlı-duzlu : İşveli.
Nazlı laġeydlik : Tegafül.
Naznazı, Nazvarı : Oyun havası (ağır tempolu).
Naz-né'met, Naz ü né'met *(Far. Ar.)* : Maddî rahatlık.
Naz-nevaziş *(Far.)* : Naz, cilve.
Nazsatan : Koket, yosma.
Naz satmag (göstermek) : Kırıtmak.
Ne : Ne.
Ne barede : Ne konuda, ne hakkında.
Nebat *(Ar.)* : Nebât.
Nebatat *(Ar.)* : Nebâtât, botanik.
Nebatatçı : Nebatat bilgini, botanikçi.
Nebatatşünas : Nebatat bilgini, botanikçi.
Neble : Ne kadar, kaç defadır, hayli.
Ne borcuma : Neme lazım.
Nebz *(Ar.)* : Nabız.
Nebze bahmag : Nabza bakmak, nabzı ölçmek.
Nebzi atmag : Nabzı atmak.
Nebzi tutmag, Nebzi vurmag : Nabzı atmak.
Nebzölçen : Nabız ölçer, pulsometre.
Necasat *(Ar.)* : Necaset.
Necat *(Ar.)* : Necât.
Neccar *(Ar.)* : Marangoz.
Neccarlıg : Marangozluk.
Néce : 1. Nasıl. 2. Kaç, ne kadar.
Nece : Hangi dilde?
Néce ki : Yâni ki, demek ki.
Nécelik : Nicelik.
Néce olursa olsun : Her ne pahasına olursa olsun, ne olacaksa olsun.
Nécesen : Nasılsın?
Néce yanı : Ne demek!
Necib *(Ar.)* : Necip.
Necibane *(Ar. Far.)* : Mertçe, asilce.
Necib gazlar : Reaksiyonsuz gazlar.
Necibleşdirme : Zarafet kazandırma.
Necibleşdirmek : Zarafet kazandırmak.
Necibleşmek : 1. Asilleşmek. 2. Cinsi iyileşmek (hayvan).
Neciblik : Necabet, soyluluk.
Necib métallar : Kıymetli metaller.
Ne cür : Nasıl? ne suretle?
Néçe : Kaç? ne kadar?
Néçedir : Kaçadır? fiyatı nedir?
Néçeleri : Kaçı? ne kadarı?
Néçelik : Nicelik, kemiyet.
Néçençi, Néçenci : Kaçıncı?
Néçe-néçe : 1. Çok, bir hayli. 2. Kaçar?
Néçesi : Kaçı? kaç tanesi?
Néçeye : Kaça? kaç paraya?
Néçidir : Necidir? ne iş yapıyor?
Néçin, Néçün : Niçin?
Neden? : Niçin? ne diye?
Nedenki, Nedendir ki : Çünkü, sebebine gelince.
Nedim *(Ar.)* : 1. Soytarı, palyaço. 2. Sırdaş, hemmeclis, hemsohbet.
Nedimcesine : Şaklabanca, soytarıca.
Nedime *(Ar.)* : Kadın nedim.
Nedimlik : Maskaralık, soytarılık.
Ne düşüb, Ne düşüb ki : Ne ilgisi var, ne münasebet!
Nef *(Ar.)* : Menfaat, çıkar.
Nefberdar *(Ar. Far.)* : Faydalanan.
Nefberdar olmag : Yararlanmak.

Nefdezin : Çirkin.
Nefeğe *(Ar.)* : Nafaka.
Nefeh : Hediye, armağan.
Nefes *(Ar.)* : Nefes.
Nef é'emek (etmek) : Kazanmak, kazanç sağlamak.
Nefesden düşmek : Takati kesilmek.
Nefes dermek : Soluk almak, nefes almak.
Nefesgah, Nefeslik : Hava deliği, vasistas.
Nefesi darıhmag (garalmag) : Nefesi daralmak.
Nefesi gelmek : Teneffüs etmek.
Nefesini gısmag (gizlemek) : Susmak.
Nefesi tengimek : Nefesi daralmak.
Nefes vurmag : Lanetlemek, uğursuz konuşmak.
Nefesyeri, Nefesdih : Vasistas.
Nefine : Menfaatine.
Nefis *(Ar.)* : Nefis.
Nefis edebiyyat : Bedîî edebiyat.
Nefislik : Güzellik, letafet.
Nefis senetler : Güzel sanatlar.
Nefli : Kârlı, kazançlı.
Néfrit *(Yun.)* : Nefrit.
Nefs *(Ar.)* : Nefis.
Nefsi çekmek : Hoşlanmak.
Nefsi ğebul etmemek : Hoşlanmamak.
Nefsi iti : 1. Tamahkâr. 2. İhtiraslı.
Nefsini sahlamag : Kendini tutmak.
Nefskâr *(Ar. Far.)* : 1. Şehvet düşkünü. 2. Nefsine esir olan.
Nefsperest *(Ar. Far.)* : 1. Çok tamahkâr. 2. Şehvetperest.
Néft : Petrol, gazyağı.
Néftayıran : Rafineri.
Néftayırma : Rafineri.
Néftayırma zavodu : Rafineri.
Néft burugları : Petrol kuyuları.
Néftçıharma : Petrol sanayii.
Néftçi : Petrolcü.
Néfçilik : Petrolcülük.
Néftdaşıyan : Tanker.
Néft guyusu : Petrol kuyusu.
Néftli : 1. Petrollü. 2. Petrole bulaşmış.
Néftlilik : Petrollü oluş, petrol verimi.
Néft me'deni : Petrol madeni.
Néftölçen : İskandil.
Néftsiz : Petrolsüz.
Néfttemizleyen : Tasfiyehane.
Néftvéren : Petrollü arazi.
Neğahet *(Ar.)* : Nekahet.
Negativ *(Lat.)* : Negatif.
Neğerat *(Ar.)* : Nakarat.
Neğl *(Ar.)* : Nakil.
Neğl etmek : Nakletmek.
Neğli *(Ar.)* : Naklî.
Neğli cümle : Hikâye cümlesi.
Neğliyyat *(Ar.)* : Naliyat.
Neğliyyatçı : Nakliyatçı.
Neğş *(Ar.)* : Nakış.
Neğş balamag : Nakış işlemek.
Neğşe *(Far.)* : Plan, proje.
Neğşli : Nakışlı.
Neğme *(Ar.)* : Nağme.
Neğme goşan : Nağme düzenleyen.
Neğmekar *(Ar. Far.)* : 1.Hânende. 2. Nağme düzenleyen.
Nehayet *(Ar.)* : Nihayet.
Nehayet derecede : Çok, fazla.
Nehayete yétmek : Bitmek, tükenmek, son bulmak.
Nehayeti yétmek : Sonu gelmek, ölmek.
Nehayetsiz : Nihayetsiz.
Nehayetsizlik : Sonsuzluk.
Nehayet vérmek (goymag) : Son vermek.
Neh démek (danışmag) : Kaba konuşmak, kötü konuşmak.
Neheng *(Far.)* : 1. Dev, ejder. 2. İri, muazzam, devasa.
Nehenglik : İrilik, iriyarılık.
Nehni : Kel, dazlak.
Nehr *(Ar.)* : Nehir.
Néhre : Yayık.
Néhre çalhamag : Yayık yaymak.
Nehs *(Ar.)* : 1. Kötü, fena, uğursuz. 2. Ters, inat.
Nehs danışmag (démek, getirmek) : Uğursuz konuşmak.
Nehs gelmek : Uğursuz gelmek, kötü sonuçlanmak.

Nehslik :Uğursuzluk.
Nehş *(Ar.)* : Nakış.
Nehv *(Ar.)* : Nahiv, sentaks.
Nehvî *(Ar.)* : Sentaktik.
Neinki : Ancak, yalnız.
Ne kâre : Kimdir? necidir? ne iş yapar?
Ne ki var : Her şey.
Néktar *(Yun.)* : 1. Nektar. 2. Abıhayat.
Néktari *(Yun.)* : Bal kesesi (çiçeklerde).
Ne lazım :Lüzumsuz, gereksiz, lüzumu yok.
Nelbeki : Fincan tabağı.
Nelbeki boyda (böyüklüyünde) : Fincan tabağı ebadında.
Neléyin *(Ar.)* : 1. Nalın. 2. Terlik (pabuç).
Nem : Nem.
Nemçilemek : Çiselemek.
Nemçimek : 1. Nemlenmek. 2. Yaş gelmek, dolukmak.
Nemekbeharam *(Far. Ar.)* : Nankör.
Nemekdan *(Far.)* : Tuzluk.
Nemeki *(Far.)* : Şakacı, güldürücü, komik.
Nemeko, Nemekov *(Far.)* : Tuzlu su.
Nemene : 1. Ne? 2. Nasıl? 3. Niçin?
Nemer : Düğün ikramiyesi (para, tatlı vb.).
Némés *(Rus.)* : Alman.
Né'met *(Ar.)* : Nimet.
Nemi : Alaçık kileri.
Nemiş : Rutubetli, nemli.
Nemişlenmek : Nemlenmek.
Nemişli : Islak.
Nemişlik : 1. Yaşlık, rutubet. 2. Rutubetli yer. 3. Yağmurlu oluş.
Nemlemek, Nemletmek, Nemleşdirmek : Islatmak.
Nemleşmek : Islanmak, nemlenmek.
Nemlik : Yaşlık, rutubet.
Nemlilik : 1. Rutubet. 2. Nemli yer.
Nem-nüm : Naz, cilve.
Nem-nüm élemek (etmek) : Cilvelenmek, nazlanmak.
Nemov : Islakça, nemlice.
Nemölçen : Nemölçer, higrometre.
Nemséven : Nemcil.
Nemsiz : Rutubetsiz.
Nene : 1. Büyük anne. 2. Anne. 3. Bacı.
Nenecan, Nenecik : Neneciğim.
Nenelik : 1. Üvey anne. 2. Büyük annelik. 3. mec. Analık.
Nenesi ğehbe : Kahpeanalı, orospu analı!
Neneş : Annecik.
Nenni : Beşik.
Néo *(Yun.)* : Yeni.
Néolit *(Yun.)* : Yeni taş devri.
Néologizm *(Yun.)* : Neolojizm.
Ne olar ki, Ne olaydı : Keşke.
Ne olsun ki : Demek ki.
Néon *(Yun.)* : Neon.
Néon lampası : Neon lambası.
Népman *(Rus. Alm.)* : Yeni patron (çağdaş ekonomiye göre), tüccar.
Ner *(Far.)* : 1. Erkek deve. 2. mec. Cesur, erkek. 3. mec. Bahadır, yiğit.
Nerd, Nerd tahta, Nertahta *(Ar.)* : Tavla (oyun).
Nerd atmag (vurmag) : Tavla atmak.
Nerdivan *(Far.)* : Merdiven.
Nerd oynamag : Tavla oynamak.
Nerd vurmag : Tavla oynamak.
Nere : 1. Tavan oku. 2. Mersin balığı.
Ne're *(Ar.)* : Nara.
Ne're çekmek : Nara atmak.
Nerevis : Harın (at).
Ne're vurmag : Bağırmağa başlamak.
Nere yétişdirme : Balık yavrusu besleme.
Nergiz *(Yun.)* : Nergis.
Nerildemek : 1. Böğürmek. 2. mec. Uğuldamak, gürüldemek.
Nerildeşmek : Böğürmek (hep birlikte).
Nerildetmek : Böğürtmek.
Nerilti : 1. Bağırtı, böğürtü. 2. mec. Gürültü, uğultu.
Neriltili : Gürültülü, uğultulu.
Ner kimi : Kahramanca, yiğitçe.
Nermada : 1. Pervaz (kapı ve pencerede). 2. Kıvrım (kırmacılıkta).
Mermada élemek (etmek) : 1. Lamba açmak. 2. Forma kırmak.
Nermenazik : 1. İnce, zarif. 2. İşten kaçan, nazlı büyütülmüş. 3. mec. Gönül okşayan.

Nermenaziklik : İncelik, zarafet.
Ner-ner nerildemek : Devamlı böğürmek.
Nérv : Sinir.
Nes : Uğursuz.
Nesb élemek (etmek) : Çivilemek, mıhlamak.
Nese : Neyse.
Nesh *(Ar.)* : Nesih (yazı).
Nesib : Nasip.
Nesib élemek (etmek) : Nasip etmek.
Nesib olmag : Nasip olmak.
Nefis : Tebrik, kutlama.
Nesihet *(Ar.)* : Nasihat.
Nesihetamiz *(Ar. Far.)* : Nasihatçı.
Nesihetamizlik : Nasihatçılık.
Nesihetçi : Nasihatçı.
Nesihetçilik : Nasihatçılık.
Nesihet élemek (vérmek) : Nasihat etmek.
Nesihetyana *(Ar. Far.)* : Nasihat tarzında.
Nesil *(Ar.)* : Nesil.
Nesilbenesil, Neslenbenesl:Nesilden nesile.
Nesildengelme : İrsî.
Nesili gırılmag : Nesli kesilmek.
Nesillik : Nesle mahsus.
Nesillikce : Bütün nesil.
Nesilsiz : Çocuksuz, evlatsız.
Nesilsizlik : Evlatsızlık, çocuksuzluk.
Nesil vérme : Çocuk doğurma.
Nesim *(Ar.)* : Meltem.
Neslen *(Ar.)* : 1. Nesle göre. 2. Bütün nesil. 2. İrsî.
Nesr *(Ar.)* : Nesir.
Nesrani *(Ar.)* : Hristiyan.
Nesraniyyet *(Ar.)* : Hristiyanlık.
Nesse : Takma ad , lakap.
Nesteren, Nesrin *(Far.)* : 1. Yabangülü, kuşburnu. 2. mec. Güzelin yanağı.
Nesturilik : Nesturî mezhebi.
Ne'ş *(Ar.)* : Naaş.
Neşat *(Ar.)* : Neşe, sevinç.
Neş'ebaz *(Ar. Far.)* : Şehvetperest.
Neş'ebazlıg : Şehvet düşkünlüğü.
Neş'eden düşmek : Keyfi kaçmak, neşesi bozulmak.
Neş'esi dağılmag : Neşesi kaçmak.
Neş'esi durulmag : Neşesi gelmek.
Neş'evéren, Neş'evérici : Hayran eden.
Neş'eye gelmek : Neşelenmek.
Neşr *(Ar.)* : Neşir.
Neşr élemek (etmek) : 1. Yayılmak. 2. İlân etmek. 3. Saçmak, dağıtmak.
Neşriyyat *(Ar.)* : Neşriyat.
Neşriyyatçı : Yayımcı.
Neşr olunmag : Yayınlanmak.
Néşter *(Far.)* : Neşter.
Néşterlemek : Neşterlemek.
Néşterlenmek : Neşterle yarılmak.
Néşterletmek : Neşterle yardırmak.
Néşterli : Neşterli.
Neşvünüma *(Ar.)* : Büyüme, gelişme.
Netice *(Ar.)* : 1. Netice, sonuç. 2. Torunun torunu.
Netice bağlamag : Sonuçlanmak.
Neticelendirmek : Sonuçlandırmak.
Neticeli : İyi sonuç veren.
Neticenin uşağı :Torunun çocuğu.
Neticesizlik : Başarısızlık.
Neticesiz galmag : Başarıya ulaşamamak, sonuçsuz kalmak.
Neticeye gelmek : Sonuca varmak.
Nétral *(Lat.)* : Nötr.
Nétrallaşdırıcı : Tarafsızlaştırıcı.
Nétrallaşdırmag : Nötrleştirmek.
Nétrallaşmag : Nötrleşmek.
Ne üçünse : Nedense.
Ne üste, Neyin üste : Niçin? ne diye?
Nevazende *(Far.)* : Çalgıcı.
Nevaziş *(Far.)* : Güleryüzlülük, okşayıcılık.
Nevaziş etmek (göstermek) : Okşamak, yumuşatmak.
Nevazişkar, Nevazişli : Güleryüzlü, hoş tavırlı.
Nevazişle : Güleryüzle.
Nevbetî *(Ar.)* : Nöbetleşe.
Neve *(Far.)* : Kız torun.
Neve-netice : Torunlar evlatlar.
Neves : Ne biçim, nasıl bir.
Névralgiya *(Yun.)* : Nevralji.

Névrit *(Yun.)* : Sinir yangısı.
Névrologiya *(Yun.)* : Nöroloji.
Ne yahşı ki : Hiç olmazsa.
Néybet, Néyvet *(Ar.)* : Tiksindirici, iğrenç.
Néybetlilik : Çirkinlik, iğrençlik.
Néyçi : Neyzen.
Néyistan *(Far.)* : Kamışlık.
Néylemek : Ne eylemek, ne etmek.
Néylek, Neynek : Âlâ, pek iyi.
Néylon *(İng.)* : Naylon.
Ne yonuz : Ne suretle? nasıl?
Néysan : Nisan.
Néytral *(Lat.)* : 1. Tarafsız. 2. Nötr (kimya).
Néytrallaşdırıcı : Nötrleştirici (kimya).
Néytrallaşdırmag : Nötrleştirmek.
Néytrallaşmag : Nötrleşmek.
Néytrallıg : Nötrlük.
Néytron *(Lat.)* : Nötron.
Nezafet *(Ar.)* : Temizlik.
Nezafetçi : Temizlikçi.
Nezaket *(Ar.)* : Nezâket.
Nezer *(Ar.)* : Nazar.
Nezerden gaçırmag : Gözden kaçırmak.
Nezerden gaçmag : Gözden kaçmak.
Nezerden kéçirmek : Gözden geçirmek.
Nezerde sahlamag (tutmag) : Dikkate almak.
Nezere çarpmag : Göze çarpmak.
Nezere çatdırmag : Göstermek.
Nezere gelmek : Göze gelmek.
Nezeren *(Ar.)* : Nazaran.
Nezeri *(Ar.)* : Nazarî.
Nezerince : Görüşü açısından, nazaran.
Nezerriyyat *(Ar.)* : Nazariyat.
Nezeriyye *(Ar.)* : Nazariye.
Nezeriyyebaz *(Ar. Far.)* : Yalancı âlim.
Nezeriyyebazlıg : Yalancı âlimlik.
Nezeriyyeçi : Teorici, nazariyeci.
Nezeriyyeçilik : Nazariyecilik.
Nezerlik : Nazarlık.
Nezer muncuğu : Nazar boncuğu.
Nezer salmag : Göz atmak.
Nezer vurmag : Göz değmek.
Nezer yétirmek : Gözetlemek.
Nezif *(Ar.)* : Temiz.
Nezih : Kurabiye.
Nezir *(Ar.)* : Nazir.
Nezire *(Ar.)* : Nazire.
Nezireçi : Nazire yapan.
Nezireçilik : Nazire yapma.
Nezir élemek (etmek) : Adamak.
Nezirli : Adaklı.
Nezirlik : Adaklık.
Nezir-niyaz : Nezir.
Nezir vérmek : Adak adamak.
Nezm *(Ar.)* : Nazım.
Nezme çekmek, Nezm etmek : Nazım olarak yazmak.
Nezmen *(Ar.)* : Nazım olarak.
Nezmiyye *(Ar.)* : Emniyet teşkilâtı.
Nıggıldamag : İnlemek (hasta).
Nıggıltı, Nığırtı : İnilti, sızıltı.
Nıh : Başına buyrukluk, inatçılık.
Nıh dayanmag : Âniden susmak.
Nıh démek : Direnmek, inat etmek.
Nırç : Cık.
Nırçıldamag : Cık demek, reddetmek.
Nırgız, Nırğız : Cimri.
Nırgızdıg : Cimrilik.
Nırh : Narh.
Nırhdan salmag : Ucuzlatmak.
Nırhgoyan : Narh koyan.
Nırhgoyma : Narh koyma.
Nırh goymag : Narh koymak.
Nırıldamag : Bağırmak.
Nıtıg : Burnundan konuşan, hımhım.
Nicat *(Ar.)* : Necat.
Nicat tapmag : Necat bulmak.
Nicatvérici : Kurtarıcı.
Nicat vérmek : Kurtarmak.
Nicat yolu : Kurtuluş yolu, çıkış yolu.
Nida *(Ar.)* : Nidâ, ünlem.
Nida cümlesi : Ünlem cümlesi.
Nida işaresi : Ünlem işareti.
Nidérlandiya : Hollanda.
Nifag *(Ar.)* : Nifak.
Nifag düşmek : Nifak sokulmak.
Nifag salmag : Nifak çıkarmak.

Nifag töretmek : Nifak yaymak.
Nifret *(Ar.)* : Nefret.
Nifretamiz *(Ar. Far.)* : İğrenç, menfur.
Nifret beslemek (élemek) : Nefret etmek, tiksinmek.
Nifreteşayan : İğrenç.
Nifretle : Nefretle.
Nifretlendirici : Tiksindirici.
Nifretlendirmek : Nefret ettirmek.
Nifretlenmek : Kin gütmek.
Nifretli : Aşağılayıcı.
Nifret oyatmag : Nefret uyandırmak.
Nifret yağdırmag : Öfkeli konuşmak.
Nifrin *(Ar.)* : Lânet, beddua.
Nifrin etmek (yağdırmag) : Lânetlemek.
Nifuset : Bedbahtlık.
Niğab *(Ar.)* : Nikap.
Niğablı : Duvaklı.
Nigahban *(Far.)* : Nöbetçi, bekçi.
Nigah etmek (gılmag) : Bakmak.
Nigaran *(Far.)* : Endişeli, telaşlı.
Nigarançılıg, Nigaranlıg : Heyecan, sıkıntı.
Nigarançılıg çekmek : Endişe duymak.
Nigaran élemek (etmek) : Endişelenmek.
Nigaran galmag (olmag) : Endişelenmek.
Nigaran goymag : Endişelendirmek.
Nihan *(Far.)* : Nihan, gizli.
Nihan etmek (eylemek) : Saklamak, gizlemek.
Nihan olmag : Gizlenmek.
Nihan sahlamag (tutmag) : Gizli tutmak.
Nijad *(Far.)* : Soy, nesil.
Nikah *(Ar.)* : Nikâh.
Nikahdan kenar : Evlilik dışı.
Nikah etmek : Nikâh kıydırmak.
Nikahın pozulması : Boşanma.
Nikah kesmek : Nikah kıymak.
Nikah ohutmag : Nikahlatmak.
Nikbet *(Ar.)* : Nikbet.
Nikbet basmag (tutmag) : Uğursuzluk baş-göstermek.
Nikél *(Alm.)* : Nikel.
Nikélçi : Nikel kaplamacı.
Nikéllemek : Nikel kaplamak.
Nikotin *(Fr.)* : Nikotin.
Nil : Lacivert.
Nillemek, Nil vurmag : Çivitlemek.
Nilufer *(Far.)* : Nilüfer.
Nimçe : 1. Tabak. 2. Bakır tepsi.
Nimçevarı : Tepsi gibi.
Nimdaş *(Far.)* : Müstamel (elbise).
Nimder, Nimderçe, Nimdar : Minder.
Nimru *(Far.)* : Sahanda yumurta.
Nimtene *(Far.)* : Mintan.
Nimteneli : Mintanlı.
Nisar *(Ar.)* : Bağışlama, verme.
Nisar etmek : Vermek, bağışlamak.
Nisbet *(Ar.)* : Nispet.
Nisbet şekilçileri : İyelik ekleri (gramer).
Nisbet vérmek (éylemek) : Benzetmek, bir tutmak.
Nisbi *(Ar.)* : Nispi.
Nisbilik : İzafilik, görecelik.
Nisbilik nezeriyyesi : İzafiyet teorisi.
Nisbiyyet *(Ar.)* : İzafilik, görecelik.
Nisbiyyetsizlik : İzafiyetsizlik.
Nisf *(Ar.)* : Nısıf.
Nisgil : Dert.
Nisgil élemek : Kederlenmek, gamlanmak.
Nisgili üreyinde galmag : Arsuzu kursağında kalmak.
Nisgillenmek : Kederlenmek.
Nisgilli : Dertli, kederli.
Nisvan *(Ar.)* : Kadın.
Nisyan *(Ar.)* : Unutma.
Nisye : 1. Veresiye. 2. mec. Boş, yalan.
Niş : Neşter.
Nişan *(Far.)* : Nişan.
Nişan aparmag (vérmek) : Nişan takmak, nişanlamak.
Nişanbazlıg : Aşıktaşlık, muaşaka.
Nişançı : Nişancı.
Nişançılıg : Nişancılık.
Nişana goyub-atmag : Hedef dikip vurmak.
Nişane *(Far.)* : Nişâne.
Nişane atmag (almag) : Hedefe ateş etmek.
Nişan goymag : İşaret koymak.
Nişan götürmek : Nişan almak.

Nişanlatmag : Nişan takturmak.
Nişanlıbazlıg : Flört (nişanlılar arası).
Nişan tahmag : Nişan takmak.
Nişanüzüyü : Nişan yüzüğü.
Nişan vérmek : Nişan takmak (kıza).
Nişanvurma :1.Nişan alma. 2. Nişan dikme.
Nişan vurmag : İşaret koymak.
Nişasta *(Far.)* : Kola.
Nişastalamag : Kolalamak.
Nişastalanmag : Kolalanmak.
Nişastalanmış : Kolalı.
Nişastalı : Kolalı.
Nişastasız : Kolasız.
Nişat *(Ar.)* : Neşe.
Nişatlı : Neşeli, sevinçli.
Nitğ *(Ar.)* : Nutuk.
Nitğden düşmek : Nutku tutulmak, lâl olmak.
Nitğe gelmek : Konuşmağa başlamak.
Nitğ hisseleri : Söz bölükleri.
Nitği açılmag : Dili açılmak.
Nitğ irad etmek : Nutuk vermek.
Nitğ söylemek : Nutuk söylemek.
Nitği bağlanmag (batmag, çekilmek, gurumag, kesilmek) : Hiç konuşamaz olmak.
Nitğperdaz : Hatip.
Niye : Niçin?
Niysan : Nisan.
Niyyet *(Ar.)* : Niyet.
Niyyetden düşmek : Niyetinden vaz geçmek.
Niyyetde olmag (tutmag) : Farz etmek, tahmin etmek.
Niyyet élemek (etmek) : Niyet etmek.
Niyyeti yérine gelmek (baş tutmag) : İstediği olmak.
Niyyetsiz : Niyetsiz.
Niza *(Ar.)* : Nizâ, kavga.
Niza élemek (etmek) : Çekişmek, ağız kavgası etmek.
Nizam *(Ar.)* : Nizâm.
Nizama durmag : Saf bağlamak, sıra olmak.
Nizama düşmek : Düzene girmek.
Nizama goymag (getirmek, salmag) : Düzeltmek.
Nizamçı : Regülatör.
Nizamdan düşmek : Dağılmak, bozulmak.
Nizami *(Ar.)* : Nizâmî, muvazzaf.
Nizami goşun : Düzenli ordu.
Nizamla : Düzgün bir tarzda.
Nizamlamag : Tertip düzen vermek.
Nizamlayıcı : Regülatör.
Nizamlılıg : Düzenlilik.
Nizamname *(Ar. Far.)* : Nizâmnâme.
Nize *(Far.)* : Mızrak.
Nize atan : Mızraklı asker.
Nize atmag : Cirit atmak.
Nizeçi : Mızraklı asker.
Nizelemek : Mızrakla vurmak.
Nizeli : Mızraklı asker.
Nobar, Novbar : 1. Turfanda (meyve). 2. mec. İlk çocuk.
Noğala : Lokma (azık için).
Noğul : 1. Badem şekeri. 2. Dolu tanesi.
Noğuldan : Küçük tahta.
Nohta : Yular, dizgin.
Nohtalamag : 1. Gem vurmak; yular takmak. 2. mec. Dizginlemek.
Nohtalanmag : Gem vurulmak, dizginlenmek.
Nohtasını çekmek (dartmag, tutmag) : Kontrolünde bulundurmak.
Nohud : Nohut.
Nohud boyda (geder) : Minnacık.
Nohud falı : Nohut falı.
Nohudlu : Nohutlu.
Nohudlug : 1. Nohut tarlası. 2. Nohut büyüklüğünde.
Nohudlu şorba, Nohuddan:Nohutlu çorba.
Nohudu, Nohudı : Nohudî.
Nohudı gülmek : Kıkırdamak, kıkır kıkır gülmek.
Nohudu gülüş : Kıkırdama.
Nohudvarı : Nohut gibi.
Nohur : 1. Su birikintisi. 2. Havuz, göletik.
Noktürn *(Fr.)* : Noktürn, gece müziği.

Noménklatura *(Lat.)* : terimler (listesi).
Noménklatur işçi : Tepeden tayin edilen.
Nominal *(Lat.)* : Nominal.
Norma *(Lat.)* : 1. Düstur, kaide. 2. Oran, nisbet.
Normaçı : Kaideci, kuralcı.
Normal *(Lat.)* : Normal.
Normalaşdırılmag : Kurallaştırılmak, vesikalara bağlanılmak.
Normalaşdırılmış :Sistemli, vesikaya bağlı.
Normalaşdırma : Normlara bağlama.
Normalaşdırmag : Normlara bağlamak.
Normalaşmag : Normlara uymak.
Normallaşdırılmag : Normalleştirilmek.
Normallaşdırmag : Normalleştirmek.
Normallaşmag : Normalleşmek.
Normallıg : Normallik.
Normativ *(Lat.)* : Normatif.
Normaya düşmek : Normlara uymak.
Normaya salmag : Kaideye uydurmak.
Not *(Lat.)* : Nota (müzikte).
Nota *(Lat.)* : ihtar, uyarı.
Notarial *(Lat.)* : Noterlik.
Notarius *(Lat.)* : Noter.
Notlu : Nota ile (çalınan, icra edilen).
Notsuz : Notasız.
Nov, Novdan, Novça *(Far.)* :Oluk, su oluğu.
Novator *(Lat.)* : Yenilikçi, yenici.
Novatorlug : Yenilikçilik.
Novbahar *(Far.)* : İlkbahar.
Novbar *(Far.)* : Turfanda.
Novbar élemek : Turfanda yemek.
Novbarlıg : Turfandalık.
Novcug : Küçük oluk.
Novélla *(İtal.)* : Küçük hikâye.
Novéllaçı, Novéllayazan : Hikâyeci.
Novlu : Oluklu.
Novokain*(Lat.)*:Lokal uyuşturucu (şırınga).
Novruz *(Far.)* : Nevruz.
Novruz bayramı : Nevruz bayramı.
Novruzçiçeği : Çuha çiçeği.
Novruz gabağı : Nevruz arifesi.
Novruzgülü : 1. Çuha çiçeği, herdem taze. 2. Kardelen.
Novruzi *(Far.)* : Nevruz vergisi.
Novur : 1. Karık, sabanizi. 2. Lamba (yiv).
Noyabr *(Lat.)* : Aralık ayı.
Nozar : Rende.
Nöğsan *(Ar.)* : Noksan.
Nöğsanlı : Kusurlu.
Nöğsanlılıg : Noksan, eksiklik.
Nöğsansız : Noksansız.
Nöğsansızlıg : Eksiksizlik.
Nöğte *(Ar.)* : Nokta.
Nöğtebenögte : 1. Noktası noktasına. 2. Nokta nokta.
Nöğtece : Zerre kadar.
Nöğte goymag : Bitirmek, tamamlamak.
Nöğteleme : Noktalama.
Nöğtelemek : Noktalamak.
Nöğtelenmek : Noktalanmak.
Nöğteler : Noktalar.
Nöğteli, Nöğte-nöğte : Noktalı.
Nöğteli vérgül : Noktalı virgül.
Nöğtesiz : Noktasız.
Nöğtesi-nöğtesine : Noktası noktasına.
Nöğteyi-nezer : Noktainazar.
Nöker *(Far.)* : Uşak.
Nökerçe : Ufak hizmetçi.
Nökerçilik, Nökerlik : Uşaklık.
Nökse : Obur.
Nömre *(Lat.)* : Numara.
Nömrebaz *(Lat. Far.)* : Numaracı.
Nömre gelmek : Aldatmak.
Nömreleme : Numaralama.
Nömrelemek : Numaralamak.
Nömrelenmek : Numaralanmak.
Nömrelenmiş : Numaralanmış, numaralı.
Nömreletmek : Numaralatmak.
Nömreli : Numaralı.
Nömresiz : Numarasız.
Nömreyığan : Numara çeviren (telefonda), tuş.
Nönüz, Ne eceb : Seni buraya hangi rüzgar attı?
Nöş : Niçin?
Nöşün : Niçin?
Növ *(Ar.)* : 1. Tür, çeşit. 2. Çatı (gramer).

Növarası : Türlerarası (biyoloji).
Növarası mubarize : Türlerarası uyumsuzluk (hayvanlar).
Növbe *(Ar.)* : Nöbet, sıra, keşik.
Növbedenkenar : 1. Olağanüstü, fevkalade. 2. Kuyruğa girmeden.
Növbe çekmek : Nöbet beklemek.
Növbelenme : Sıralanma; değişme.
Növbelenmek, Növbeleşmek : Sıralanmak, değişmek.
Növbeli : Vardiya halinde.
Növbeli ekin : Dönüşümlü ekin.
Növbenöv : Her tür.
Növbesiz : Sıra beklemeden, kuyruğa girmeden.
Növbet *(Ar.)* : Nöbet.
Növbetçi : Nöbetçi.
Növbetçilik : Nöbetçilik.
Növbeti *(Ar.)* : Münavebeli, dönüşümlü.
Nevbeye durmag : Kuyruk oluşturmak, kuyruğa girmek.
Növcavan *(Ar. Far.)* : Delikanlı, genç.
Növ emele gelme : Türler yaratılma (bitkiler, hayvanlar).
Növhe *(Ar.)* : Mersiye, ağıt.
Növhehan *(Ar. Far.)* : Mersiyehan, ağıtçı.
Növhehanlıg : Ağıt söyleme.
Növi-beşer: İnsanoğlu.
Növleşdirilmek : Türlere ayrılmak.
Növleşdirmek : Türlere ayırmak.
Növrag *(Ar.)* : Revnak.
Növrag dönmek : Devir değişmek, çağa uymak.
Növres *(Far.)* : 1. Turfanda. 2. Delikanlı, genç.
Növreside, Növreste *(Far.)* : Delikanlı.
Nöyüt : Neft.
Numizmatik *(Lat.)* : Madenî para ve madalya uzmanı, nümismatik.
Numizmatika *(Lat.)* : Metal para ve madalya ilmi, nümismatizm.
Nur *(Ar.)* : Nûr.
Nura boyamag (ğerğ etmek) : Aydınlatmak, ışıtmak.
Nura boyanmag (ğerğ olmag) : Aydınlanmak, ışımak.
Nur almag : Nurlanmak.
Nurani *(Ar.)* : Nûrânî.
Nuranilik : Nuranî olma.
Nurelennur *(Ar.)* : Nur gibi.
Nurlandırmag : Aydınlatmak.
Nurlanmış : Nur dolu, nurlu.
Nurlatmag : Aydınlatmak.
Nurlu : Nurlu.
Nursaçan : Projektör.
Nur sepmek (tökmek) : Nur saçmak, parıldamak.
Nurşid : Gelenekleşmiş bahar şarkısı.
Nuş *(Far.)* : 1. Lezzetli, leziz. 2. İçki.
Nuşcanlıgla : Âfiyetle.
Nuş etmek (éylemek) : İçmek.
Nuşican, Nuş olsun : Âfiyet olsun!
Nuva *(Far.)* : Ok.
Nuvakéş *(Far.)* : Okçu.
Nüans *(Fr.)* : Nüans.
Nüceba *(Ar.)* : Zâdegânlar, asiller.
Nücum *(Ar.)* : Astroloji.
Nüdret *(Ar.)* : Seyreklik.
Nüdretde : Nadir olarak.
Nüdreten *(Ar.)* : 1. Arasıra. 2. Tek tük. 3. Ansızın.
Nüfuz *(Ar.)* : Nüfuz.
Nüfuza minmek : İtibar kazanmak.
Nüfuzdan düşmek : İtibardan düşmek.
Nüfuzdan salmag : Gözden düşürmek.
Nüfuzédici : İçten, samimî.
Nüfuz gazanmag : İtibar kazanmak.
Nüfuzlu : Nüfuzlu.
Nüfuzlulug : Otorite, nüfuz.
Nüfuzyéritme : Tesir etme.
Nühuset *(Ar.)* : Uğursuzluk.
Nümayan *(Far.)* : Görünen.
Nümayan élemek (etmek) : Göstermek, âşikâr etmek.
Nümayende *(Far.)* : Delege, temsilci.
Nümayendeler paltası : Temsilciler meclisi.
Nümayendelik : Misyon, temsilcilik.

Nümayiş *(Far.)* : Nümâyiş.
Nümayişçi : Nümâyişçi.
Nümayiş etdirmek : Göstermek, bildirmek.
Nümayişkarane *(Far.)* : Açıkça, açıktan açığa.
Nümune *(Far.)* : Nümûne.
Nümune élemek : Denemek, tecrübe etmek.
Nümune götürmek : Örnek almak.
Nümunelik : Numunelik.
Nümunevi *(FAr. Ar.)* : Örnek olabilir, nümunelik.
Nümüş : Nümûne, örnek.
Nüshe *(Ar.)* : 1. Nüsha. 2. Reçete.
Nüshebend *(Ar. Far.)* : Eczacı.
Nütfe *(Ar.)* : Sperma, meni.
Nüve : 1. Çekirdek. 2. Atom çekirdeği.
Nüvecik : Çekirdek (biyoloji).
Nüve dahili : Çekirdek içi.
Nüve fizikası : Nükleer fizik.
Nüveli : Nükleer.
Nüve partlayışı : Nükleer patlama.
Nüve réaktoru : Nükleer reaktör.
Nüvesiz : Çekirdeksiz.
Nüzül *(Ar.)* : 1. Nüzul. 2. Aşağı inme.
Nüzül etmek : İnmek.

O

Oba : 1. Oba, çadır. 2. Ev, mesken. 3. Köy.
Obabaşı : Göçebe reisi.
Obaçılıg : Göçebelik.
Obalıg : Menzil, konak.
Obaşdan : 1. Tan vakti. 2. Sahur.
Obaşdanlıg : Sahurluk.
Obélisk *(Yun.)* : Dikili taş.
Obérton *(Alm.)* : İlave ton (müzikte).
Oblomovçulug : İfade zayıflığı.
Obraz *(Rus.)* : Tip, sima, kahraman (roman vb.).
Obrazlı : Canlı, zengin (söz vb.).
Obrazlılıg : Canlılık (ifade vb.).
Obstruksionist *(Lat.)* :Engelleme taktikçisi.
Obstruksionizm *(Lat.)* : Engelleme taktiği.
Obstruksiya *(Lat.)* : Obstrüksiyon, engelleme.
O-bu : Herkes, şu bu.
Obyékt *(Lat.)* : 1. Obje. 2. Konu. 3. Hedef.
Obyéktiv *(Lat.)* : Objektif.
Obyéktiv gérçeklik : Objektif gerçeklik.
Obyéktivleşdirmek : Nesnelleştirmek.
Obyéktivlik : Objektiflik.
Obyéktiv réallıg : Objektif hakikat.
Obyéktivzm *(Lat.)* : Objektivizm.
Ocag : Ocak.
Ocagçı : Kaloriferci.
Ocagçılıg : Ocakçılık.
Ocag galamag : Ocak yakmak.
Ocaggalayan, Ocagçı : Ateşçi.
Ocaghana : Ocak dairesi.
Ocaglıg : Baba evi.
Ocığaz : 1. Oncacık. 2. Ancak o, sadece o.
O cümleden : Ezcümle, ayrıca.
Oçérk *(Rus.)* : 1. Röportaj. 2. Deneme.
Oçerkçi, Oçerkist *(Rus.)* : Röportaj yazarı.
Od : 1. Ateş. 2. Ev, ocak. 3. mec. Hararet.
Odadavamlı : Ateşe dayanıklı.
Odadavamlılıg : Ateşe dayanıklılık.
Odadavamsız : Ateşe dayanıksız.
Odadavamsızlıg : Ateşe dayanıksızlık.
Oda düşmek : 1. Ateşe düşmek. 2. mec. Felâkete uğramak.
Oda alışgan : 1. Kavtutuşturucu, kavçakmağı. 2. Yanıcı.
Od almag (tutmag) : Alevlenmek, tutuşmak.
Od-alov, Od-yalov : 1. Çevik, atik. 2. Yaramaz, çapkın. 3. Kızıl renk.
Oda sitayiş : Ateşperestlik.
Oda tutmag : Ateş etmek, mermi yağdırmak.
Oda yanmag : 1. Zarar görmek. 2. Üzülmek, kederlenmek.
Od basmag : Dağlamak.
Od çıhmag : Kıvılcım çıkmak.
Oddag, Oddah : Yangın.
Oddan-alovdan kéçmek : Feleğin çemberinden geçmek.
Odékolon *(Fr.)* : Kolonya.
Odékolonçu : Kolonyacı.
Odékolonlu : Kolonyalı.
Od élemek : Ateş etmek.
Od galamag : Ateş yakmak.
Od giymetine : Ateş pahasına.
Odgonşusu : Kapı komşusu.
Od goymag : 1. Yakmak. 2. Yakıp yıkmak. 3. mec. Öfkelendirmek.
Od götürmek : 1. Alev alev yakmak. 2. mec. Parlamak, ateş püskürmek.
Od kimi : Ateş gibi.
Od kimi yanmag : Ateş gibi yanmak.
Odlag : Ateşlik.
Odlamag : 1. Yakmak. 2. mec. Vurmak (silahla). 3. mec. Öfkelendirmek.
Odlandırılmag : Tutuşturulmak, yakılmak.

Odlandırmag : Yakmak, tutuşturmak.
Odlanmag : 1. Yanmak. 2. Ateş edilmek. 3. mec. Öfkelenmek.
Odla oynamag : Ateşle oynamak.
Odlu : 1. Ateşli. 2. mec. Kırmızı.
Odluca : Pervane (kelebek).
Odlug : 1. Funya. 2. Ateşlik.
Odlu-odlu : Kızarak, öfkeli halde.
Odlusilah : Ateşli silah.
Od-ocag : Ocak.
Odontologiya *(Fr.)* : Diş anatomisi.
Od parçası : Ateş parçası.
Odpüsküren (püskürdücü) : Ateş püskürten.
Odrengli : Kırmızı.
Odsaçan : Ateşli silah, alev makinesi.
Odsöndüren : Yangın söndürücü.
Odsuz : Ateşsiz.
Od tutub-yanmag : 1. Tutuşup yanmak. 2. mec. Öfkelenmek.
Odun : Odun.
Oduna yanmag : Ateşine yanmak.
Odunböceyi : Ağaç kurdu.
Oduncag : Ağaç, kereste.
Oduncaglaşmag : Odunlaşmak.
Odunçu : Oduncu.
Odunçulug : Odunculuk.
Odungıran : Oduncu, odun kırıcı.
Odunhana : Odun deposu.
Odunhazırlayan : Oduncu.
Odunkesen : Ağaçkurdu.
Odunlaşmag : Odunlaşmak.
Odu yatırılmag : Yatıştırılmak.
Odvuran : Kundakçı.
Od vurmag : 1. Kundaklamak. 2. mec. Öfkelendirmek.
Od yağmag : 1. Kıvılcım serpilmek. 2. mec. Çok sıcak olmak (hava).
Oftalmologiya *(Yun.)* :Oftalmoloji.
Ogün olmaz (olmayıb) : Devamlı, her gün.
Oğlag : Oğlak.
Oğlag tropiki : Oğlak dönencesi.
Oğlan : Oğlan.
Oğlancıg : Oğlancık.
Oğlancığaz : Oğlancağız.
Oğlanévi : Damat evi.
Oğlan-gız : Hünsa, çifte cinsiyetli.
Oğlanlıg : Bekarlık (çağı).
Oğlan uşağı : Oğlan çocuğu.
Oğlu olmag : Oğlu doğmak.
Oğraş : Pezevenk, kavat.
Oğraşlıg : Pezevenklik, kavatlık.
Oğru : Hırsız.
Oğrubaşı : Eşkıya başı.
Oğrucasına : Hırsızca.
Oğru-eyri : Câniler.
Oğru-guldur : Haydutlar.
Oğru kimi : Gizlice.
Oğrun, Oğrunca : Gizlice.
Oğrun-oğrun : Çaktırmadan, gizlice.
Oğul : 1. Oğul. 2. mec. Becerikli.
Oğulcug, Oğulcuğaz : Oğlum, evladım.
Oğul élemek (etmek) : Oğlanı evlat edinmek.
Oğullug : 1. Oğulluluk. 2. Oğlan evlatlık.
Oğullug élemek (etmek) : Oğul vazifesini yapmak, oğulluk görevini yapmak.
Oğulluğa götürmek : Oğul edinmek.
Oğul-uşag : 1. Çoluk çocuk. 2. Ev halkı.
Oğul-uşagsız : Evlatsız, çocuksuz.
Oğurlamag : Çalmak, aşırmak.
Oğurlanmag : Çalınmak, aşırılmak.
Oğurlatdırmag : Çaldırtmak.
Oğurlatmag : Hırsızlık ettirmek.
Oğurlug : 1. Hırsızlık. 2. Çalınan şeyler, çalıntı.
Oğurlugca : El altından, gizlice.
Oğurlug mal : Çalıntı mal.
Oğursag : Buzağısı ölmüş (inek).
Oğuz : 1. Kaba adam, nezâketsiz. 2. Kibirli, burunlu.
Oh : 1. Ok. 2. Dingil.
Ohalamag : Ovuşturmak.
Ohalanmag : Ovuşturulmak.
Ohana : Sübek.
Ohatan : Okçu.
Ohay : 1. Oh! ne âlâ! ne güzel! ne hoş! ne tatlı! 2. İşte şöyle! ha gözünü seveyim! tamam!
Ohgabı, Ohdan : Sadak.

Ohlag : Oğlak.
Ohlamag : Oklamak.
Ohlanmag : Oklanmak.
Ohlov : Oklava.
Ohlovçu : Yufka açan.
Ohlovlamag : 1. Yufka açmak. 2. Oklavayla pataklamak.
Ohlug : 1. Ok ağacı. 2. Sadak. 3. Oklava.
Ohlu kirpi : Oklu kirpi.
Oho : Vay canına!
Ohranmag : Yavaşça kişnemek.
Ohrantı : Kişneme.
Ohşadılmag : Benzetilmek.
Ohşama : 1. Analoji. 2. Okşayış, okşama.
Ohşamag : 1. Benzemek. 2. Okşamak.
Ohşanmag : Okşanmak.
Ohşar : Benzer, andıran, aynı.
Ohşarlıg, Ohşayış : 1. Benzeyiş, benzerlik. 2. Okşayış.
Ohşatma : 1. Benzetme. 2. Asimilasyon, benzeşme. 3. İnek sağma manisi.
Ohşatmag : 1. Benzetmek. 2. Tanımakta yanılmak.
Ohşayıcı : 1. Okşayıcı. 2. mec. Hoşa giden.
Ohşekilli, Ohvarı : Ok biçiminde.
Ohşekillilik : Ok biçimlilik.
Ohu : Okuma.
Ohucu : Okuyucu.
Ohucu zalı : Kıraathane.
Ohu daşa deymek : İşi ters gitmek.
Ohudulmag : 1. Tahsil yapmak. 2. Okumak.
Ohuma : 1. Okuma. 2. Söyleme (türkü, şarkı).
Ohumag : 1. Okumak. 2. Söylemek (türkü, şarkı). 3. Öğrenmek.
Ohumağa goymag : Okula göndermek.
Ohumuş : Tahsilli.
Ohunaglı : 1. Okunaklı. 2. Çok okunan.
Ohunaglıg : İyi okunma.
Ohunmag : 1. Okunmak. 2. Söylenmek (şarkı, türkü vb.). 3. mec. Sezilmek.
Ohunmaz : Okunaksız.
Ohuşmag : 1. Atışmak (aşıklar). 2. Cıvıldaşmak.
Ohutdurmag : Okutturmak.
Ohutmag : Okutmak.
Ohuyan : 1. Hanende. 2. Okuyucu. 3. Tahsilli. 4. Ötücü, öten. 5. Gayretli, çalışkan.
Ohuyan guş : Ötücü kuş.
Ohuya-ohuya : 1. Okuyarak. 2. Tahsil yaparak. 3. Heceleri uzatarak.
Ohu-yazı : Okuma yazma.
Ohu-yazı bilmek : Okuma yazma bilmek.
Ohuyub-çalan : Çalarak söyleyen.
Ohuyub-çılmag : Okuyup bitirmek.
Ohuzalı : Okuma salonu.
Ohyarpag : Kamış (bitki).
Okéan *(Yun.)* : Okyanus.
Okéanograf *(Yun.)* : Okyanus bilgini, oşinograf.
Okéanografiya *(Yun.)* : Okyanus bilimi, oşinografi.
Okéanografik *(Yun.)* : Okyanusa ait.
O ki, galdı : Ona gelince, onun hakkında.
O ki var : İyice, adamakıllı.
Oksid *(Fr.)* : Oksit.
Oksidleştirici : Oksitleyici.
Oksidleşdirmek : Oksitlemek.
Oksigén *(Yun.)* : Oksijen.
Oksigén balışı : Oksijen çadırı (hastalar için).
Oksigén yastığı : Oksijen çadırı.
Oktaédr *(Yun.)* : Sekiz yüzlü, sekizgen.
Oktapod *(Yun.)* : Ahtapot.
Oktava *(Lat.)* : 1. Oktav. 2. Kalın basso.
Oktyabr : Ekim ayı.
Oktyabr gabağı : Ekim arifesi (Ekim ihtilaline ait).
Oktyabrist *(Rus.)* : Oktyabr partili.
Oktyabryat *(Rus.)* : Okul çağı yaşında (çocuk).
Okulist *(Lat.)* : Göz hekimi.
Olabilsin ki : Şayet.
Olacag : Gelecek, istikbal.
Ola ki gelsin : Şayet gelirse.
Olan : Mevcut.
Olan-galan : Artan, bakiye.

Olan-olmaz : Mevcut, halihazırdaki.
Ola-ola : Mevcutsa.
Olar : Olur, mümkündür.
Olası değil : İhtimal yok.
Oldu : Başüstüne! hayhay!
Oldugca : Gayet, çok.
Oléandr *(Fr.)* : Zakkum (ağacı).
Oligarhiya *(Yun.)* : Oligarşi.
Olimp *(Yun.)* : Olimpos.
Olimpiada *(Yun.)* : Olimpiyat.
Olimpiya *(Yun.)* : Olimpiyat oyunları.
Olimpiyaçı : Olimpiyat oyuncusu.
Olmag : Olmak.
Olmalı : Arzulanan, istenen.
Olmama : Yokluk, bulunmayış.
Olmaya : Olabilir ki, belki.
Olmaya-olmaya : 1. Olmaya! olmasın! sakin! 2. Olmadığı halde.
Olmaya-olmaya gédesen : Sakın gitme!
Olmaz : 1. İmkânsız. 2. yasak; iyi değil, ayıptır.
Olmazın : 1. Aşırı. 2. Uygunsuz, münasebetsiz. 3. İmkânsız, olmaz.
Olsun : Hay hay!
Olsun ki : Belki de.
Olub-kéçen : Olmuş hadise.
Olub-kéçmiş : Geçmiş.
Omba : 1. Yan, kıç. 2. Uyluk, kalça.
Omba sümüyü : Kalça kemiği.
Oméga *(Yun.)* : Büyük 'O' harfi.
Omonim *(Yun.)* : Sesteş, eşsesli (gramer).
Omonimik *(Yun.)* : Sesteş.
Omonimika *(Yun.)* : 1. Sesteşler. 2. Sesteşler bilimi.
On : On.
Onatılan, Onaçılan : On mermili.
Onda : 1. O zaman, o vakit. 2. Öyleyse, o halde.
Ondakı : 1. Ondaki. 2. O zamanki.
On ğepiklik : On kapiklik.
On girvenkelik : On librelik.
On illik : On yıllık.
Onkolog *(Yun.)* : Onkoloji uzmanı, kanser uzmanı.
Onkologiya *(Yun.)* : Onkoloji.
Onkoloji *(Yun.)* : Kanserle ilgili, onkolojik.
Onlug : Ondalık.
Onlug kesr : Ondalık kesir.
On manatlıg : On rublelik (para).
On mertebeli : On katlı (bina).
Onomastika *(Yun.)* : Onomastik.
On-on : Onar.
On otaglı : On odalı.
On reğemli : On rakamlı.
On sinifli : On sınıflı.
On şahılıg : Elli kapiklik.
Onunku : Onunki.
Onunla béle : Buna rağmen.
Onunla beraber : Aynı zamanda.
Onurğa : Omurga.
Onurğa beyni : Omurilik.
Onurğalı : Omurgalı.
Onurğasız : Omurgasız.
On yaşar, On yaşlı : On yaşında.
On yérli : On kişilik.
Opal *(Lat.)* : Opal.
Opéra *(İtal.)* : Opera.
Opérasiya *(Lat.)* : Operasyon, ameliyat.
Opérativ *(Lat.)* : 1. Harekâtla ilgili. 2. Faal. 3. Tesirli.
Opérativlik : Faallik.
Opérator *(Lat.)* : Operatör.
Opératorlug : Operatörlük.
Opérétta *(İtal.)* : Operet.
Opponént *(Lat.* : İtiraz eden (savunulan teze).
Opponéntlik : İtiraz etme (savnulan teze).
Oportunist *(Lat.)* : Oportünist.
Opportunistcesine : Oportüniste has, oportünistçe.
Opportunizm *(Fr.)* : Oportünizm.
Optik *(Yun.)* :1. Optik uzmanı. 2. Gözlükçü.
Optika *(Yun.)* : 1. Optik. 2. Optik âletleri.
Optimal *(Lat.)* : En uygun, en elverişli.
Optimist *(Lat.)* : İyimser, optimist.
Optimistcesine : İyimserce.
Optimistlik : İyimserlik, optimizm.
Optimizm *(Lat.)* : Optimizm, iyimserlik.

Ora-bura : Oraya buraya.
Ora-burada : Orada burada.
Oradaca : 1. Oracıkta. 2. O zaman.
Orag : Orak.
Oragçı : Orakçı.
Oragçılıg : Orakçılık.
Oraglamag : Ekin biçmek.
Oraglanmag : Orakla biçilmek.
Oraglatmag : Orakla biçtirmek.
Oraglı : Orağı olan.
Orağabenzer : Hilal şeklinde, hilalsi.
Orangutant *(Mal.)* : Orangutan.
Oranjéréya *(Fr.)* : Limonluk, sera.
Oratoriya *(İtal.)* : Oratorya.
Orbit *(Lat.)* : Yörünge (astoronomi).
Ord : Avurt.
Ordén *(Lat.)* : 1. Nişan. 2. Tarikat.
Ordénli : Nişan sahibi, madalyalı.
Ordér *(Fr.)* : Emir, ordino.
Orderli : Emireri, emirber.
Ordinar *(Lat.)* : Ordinaryüs.
Ordinat *(Lat.)* : Ordinat.
Ordinator *(Lat.)* : Asistan hekim.
Ordinatorlug : Asistan hekimlik.
Ordinatura *(Lat.)* : 1. Pratisyen hekimlik. 2. Asistan hekimlik.
Ordu : Ordu.
Ordubaşı : Elebaşı, sergerde.
Ordubatıg : Avurtu çöküklü.
Ordubéyi : Ordu komutanı.
Ordu (ordları) batmag : Avurtları çökmek.
Ordugah : Ordugâh.
Ordugéneral : Orgeneral.
Ordu-orduna kéçmek : Yüzü zayıflamak.
Organ *(Yun.)* : Org.
Organçalan, Organçı : Orgçu.
Organizm *(Lat.)* : Organizma.
Orijinal *(Yun.)* : Orijinal.
Oriyéntalist *(Lat.)* : Oryantalist.
Oriyéntalistika *(Lat.)* : Şarkiyat.
Oriyéntalizm *(Lat.)* : Oryantalizm.
Oriyéntir *(Lat.)* : 1. Kerteriz noktası. 2. Belirli nokta.
Orkéstr *(Fr.)* : Orkestra.
Orkéstrlemek : 1. Partisyon yapmak. 2. Orkestra etmek.
Orkéstrlenmek : Orkestraya uygulanmak.
Orkéstrovka *(Rus.)* : Orkestralama.
Orman : Orman.
Ormanlıg : Ormanlık.
Ornamént *(Lat.)* : Nakış, bezek.
Ornaméntçi : Nakışçı.
Ornaméntçilik : Nakışçılık.
Ornaméntal *(Lat.)* : Tezyinî.
Ornaméntli : 1. Tezyinî. 2. Nakışlı.
Ornitologiya *(Yun.)* : Kuş bilimi.
Ornitoloji *(Yun.)* : Kuş bilimiyle ilgili, ornitolojik.
Ornografik *(Yun.)* : Dağ bilimiyle ilgili.
Ornografiya *(Yun.)* : Dağ bilgisi.
Ortabab : 1. Orta köylü. 2. Vasat. 3. Orta yaşlı.
Ortabablıg : Orta yaşta olma.
Ortadan götürmek : Ortadan kaldırmak.
Orta ededi ğiymet : Orta sayı (matematikte).
Ortag : Ortak.
Ortaglı : 1. Ortak, müşterek. 2. Birlikte, beraber.
Ortaglıg : Ortaklık.
Orta hesabla : Tahmînen.
Ortalamag : Ortalamak.
Ortancıl : Ortanca.
Ortopéd *(Yun.)* : Ortopedist.
Ortepédik *(Yun.)* : Ortopedik.
Ortopédist : Ortopedist.
Ortopédiya *(Yun.)* : Ortopedi.
Ortodoks *(Yun.)* : Ortodoks.
Ortodoksal *(Yun.)* : Muakkip (akide, meslek vb.).
Ortodoksalcasına : Ortodoksça.
Ortodoksallıg : Sabitlik (meslek, akide vb).
Oruc : Oruç.
Oruclug : Ramazan.
Oruclug ayı : Ramazan ayı.
Oruclug bayramı, Oruc bayramı : Ramazan bayramı.
Os : Tulum (peynir).

Osal : Tembel.
Osdurug : Osuruk.
Osdurmag : Osurmak.
Osétin(ler) : Osetyalı(lar).
Osétince : Osetçe.
Osmanlandırmag : 1. Ağzını aramak. 2. Alay etmek, eğlenmek.
Osmanlı(lar) : Osmanlı(lar).
Ot : Ot.
Otabenzer : Otsu.
Ota düşmek : Ot yemeğe başlamak (yavru hayvan).
Otag : Oda.
Otagça, Otageig : Odacık.
Otaglı : Odalı.
Otagsız : Odasız.
Otagsüpüren, Otagtemizleyen :Temizlikçi.
Ot-alaf : Yabanî ot.
Otarğa : Otlak.
Otarılmag : Otlatılmak.
Otarma : Otlatma.
Otarmag : Otarmak.
Otartmag : Otlatturmak.
Otbiçen maşın : Orak makinesi.
Otçalan : Orakçı, ot biçen.
Otçalan maşın : Orak makinesi.
Otçulug : Çayır tarımı.
Otdırmıglayan : Ot tarama makinesi.
Otdoğrayan : Ufalama makinesi (kuru ot).
Otél *(Fr.)* : Misafirhane, otel.
Otlag : Otlak.
Otlamag : Otlamak.
Otlanmag : Otlanmak.
Otlatmag : Otlatmak.
Ot tarlalı : Münavebeli ot ekimi.
Otuhmag : Ot yemeğe başlamak (hayvan yavrusu).
Oturacag : 1. Oturacak. 2. Taban (geometri). 3. Mesken. 4. Yerleşik.
Oturacaglı : Oturacağı olan.
Oturag : 1. Oturma. 2. Yerleşik. 3. Kaide, taban.
Oturaglıg : Yerleşik olma.
Oturag salmag : İskân etmek.
Oturdulmag : Oturtulmak.
Oturub durmag (galhmag) : Oturup kalkmak, arkadaşlık etmek.
Oturuş-duruş : Görgü.
Oturuşmag : 1. Hep birden oturmak. 2. Oturuşmak.
Oturuşmuş : Yaşlı, ihtiyar.
Oturuşug : Oturuş.
Otuz : Otuz.
Otuzca : Sadece otuz.
Otuzillik : Otuz, senelik.
Otuzgünlük : Bir aylık.
Otuzlug : Otuzluk.
Otuzmertebeli : Otuz katlı (bina vb.).
Otuzmıncı : Otuzuncu.
Otuz-otuz : Otuzar.
Otuzuncu : Otuzuncu.
Otyéyen : Otçul.
Otyığan : Orakçı, ot biçen.
Otzovist *(Rus.)* : Geri çağıran (otzivizim mensubu).
Otzivizm *(Rus.)* : Geri çağırma (1905 ten sonra Rusyada gelişen bir cereyan).
Ov : Av.
Ova : Ova.
Ovalamag : Ovalamak.
Ovalanmag : Ovalanmak.
Ovalıg : 1. Çukurluk. 2. Ovalık.
Ovcalamag : Ovmak.
Ovçu : Avcı.
Ovçubaşı : Avcıbaşı (erkân rütbesi).
Ovçucasına : Avcı gibi.
Ovçu gözü : Keskin göz.
Ovçulug : Avcılık.
Ovçı otu : Avcı otu.
Ovçu yuhusu : Taşvan uykusu.
Ovdan : Su birikintisi.
Ovdug : Ayran.
Ovdurmag, Ovdurtmag : Ovdurtmak.
Ov élemek (etmek) : Avlanmak.
Ovgat : Vakitler, saatler.
Ovgatı telh : Sinirli,öfkeli.
Ovgatına soğan doğramag : Keyfini bozmak.

Ovgatını telh élemek : Keyfini kaçırmak.
Ovgatı telh olmag : Keyfi bozulmak.
Ovgatsız : Üzgün, kırgın.
Ovgattelhlik : Üzgünlük, kırgınlık, can sıkıntısı.
Ovhag : Gevrek.
Ovhalama : Masaj.
Ovhalamag : 1. Ufalamak. 2. Masaj yapmak.
Ovhalanmag : 1. Ufalanmak. 2. Masaj yapılmak.
Ovhalatmag : Masaj yapturmak.
Ovham : 1. Çakıl. 2. Yumuşak.
Ovhamlıg : Yumuşaklık.
Ovham-ovham : Ufak ufak.
Ovham-ovham élemek : Ufalamak, kırıntı haline getirmek.
Ovhantı : Zerre, toz.
Ov héyvanı : Av hayvanı.
Oviti (tulası) : Av köpeği.
Ovlag : Avlak.
Ovlamag : Avlamak.
Ovlanmag : Avlanmak.
Ovma : 1. Masaj. 2. Epidemi. 3. Ovmaç. 4. Didilmiş, ovulmuş. 5. El dokuması (kumaş).
Ovmaca : Sancı.
Ovmafetir : Gevrek (çörek).
Ovmag : 1. Ufalamak. 2. Çukur açmak, oymak (sel). 3. Delmek. 4. Ovuşturmak. 5. mec. Pataklamak.
Ovsaf *(Ar.)* : Evsaf.
Ovsanadan çıharmag : Nankörlük etmek, unutmak (edilen iyiliği).
Ovsanaya düşmek : Ettiği iyiliğin karşılığını görmek, kazadan beladan kurtulmak.
Ovsar *(Far.)* : Yular (deve için).
Ovsarlamag : Dizginlemek.
Ovsarlanmag : Dizginlenmek.
Ovsarlı : Yularlı (deve).
Ovsarsız : Yularsız (deve).
Ovsun, Ovsunlama : Efsun.
Ovsunçu : Sihirbaz.
Ovsunçulug : Sihirbazlık.
Ovsunlamag : Büyülemek.
Ovsunlanmag : Büyülenmek.
Ovsunlu : Büyülü.
Ovsunotu : Sihirbaz otu (yonca).
Ovşala : Sirkeli şurup.
Ovşar : Meme ovuşturma (sağmazdan önce).
Ovşara getirmek : Ovuşturmak (hayvan memelerini).
Ovşarı : Afşarî (musikî makamı).
Ovşarlamag : Ovuşturmak (hayvan memelerini).
Ovşünas *(T. Far.)* : Avcılık uzmanı.
Ovşünaslıg : Av bilimi.
Ov tulaları : Av köpekleri.
Ovuc : Avuç.
Ovucaçıldı : Rezil, rüsyay.
Ovuciçi : Avuç, el ayası.
Ovuclamag : Avuçlamak.
Ovuclanmag : Avuçla alınmak.
Ovucu : Masajcı.
Ovucuna basmag : Avucuna sokmak.
Ovug : 1. Talaş, yonga. 2. Çukur.
Ovuglu : Çukurlu, oyuk.
Ovug-ovug : Oyuk oyuk.
Ovug-ovug élemek (etmek) : Ufalamak.
Ovug-ovug olmag : Ufalanmak.
Ovulan : Gevrek.
Ovulmag : 1. Öğütülmek. 2. Toz edilmek. 3. Ufalanmak. 4. Masaj yapılmak. 5. Oyulmak, kovuk oluşmak.
Ovum : Talaş, yonga.
Ovum-ovum : Ufak tefek.
Ovundura-ovundura : Tesellî ederek, avundurarak.
Ovundurma : Avutma.
Ovundurmag : Avutmak.
Ovundurucu : Avutan, tesellî veren.
Ovunmag : Avunmak.
Ovunmaz : Tesellisiz.
Ovuntu : Talaş, yonga.
Ovuntul : Gevrek.
Ovurd : Avurt.
Ovurdları batıg : Yanakları çökük, zayıf.
Ovurdları batmag : Zayıflamak.
Ovurtdag : Şişman.

Ovuşdurma : 1. Mıncıklama. 2. Masaj.
Ovuşdurmag : Ovuşturmak.
Ovuşdurulmag : Masaj yapılmak.
Ovuşug : 1. Buruşuk, kırışık. 2. Pejmürde.
Ovutmag : Avutmak.
Oy : Ev.
Oyadıcı, Oyandırıcı : 1. Uyandıran. 2. Uyarıcı, münebbih.
Oyag : 1. Uyanık, ayık. 2. Gözü açık.
Oyaglıg : 1. Ayıklık. 2. Teyakkuz.
Oyaglıgla : Ayıklıkla.
Oyalamah : Tazelemek (dert vb.).
Oyandırmag : 1. Uyandırmak. 2. Uyarmak.
Oyanıg : Uyanık.
Oyanıglıg : Uyanıklık.
Oyanış : Uyanış.
Oyanma : Uyanma.
Oyanmag : Uyanmak.
Oyanmaz : Derin uykulu.
Oyatmag : 1. Uyandırmak. 2. İhya etmek. 3. Uyarmak.
Oydurmag, Oydurtmag : 1. Ovdurtmak. 2. Öğüttürmek. 3. Oyma yaptırmak.
Oylag : 1. Meydan, menzil. 2. Geniş düzlük.
Oyma : 1. Masaj. 2. Oymacılık. 3. Çukur. 4. Elbise.
Oymaca : Romatizma.
Oymaça : Buru, buruntu, sancı.
Oymaçı : Oymacı.
Oymaçılıg : Oymacılık.
Oymaderen : Civanperçemi.
Oymag : 1. Oymak. 2. Ovmak, ovuşturmak. 3. Yüksük. 4. Oba, aşiret.
Oymah : Nesil, soy.
Oynag : 1. Oynak. 2. Meydan, menzil.
Oynagbaşı : Diz ağırşağı, oynak kemiği.
Oynagçuhuru : Diz çukuru.
Oynagfikirli : Nüktedan.
Oynaglamag : Hoplayıp zıplamak.
Oynaglaşmag : Hoplaşıp zıplaşmak.
Oynaglıg : 1. Oynaklık. 2. Mafsal yeri.
Oynagsız : Eklemsiz.
Oynağan : 1. Oynak, şuh. 2. Çabuk, çevik. 3. Sallanan, kağşak.
Oynama : 1. Dans. 2. Oyun. 3. Oynama.
Oynamag : Oynamak.
Oynar : 1. Çabuk, çevik. 2. Hareket eden. 3. Sarkaç.
Oynarlıg : Oynaklık.
Oynaşlı : Metres tutan.
Oynaşmag : 1. Oynaşmak. 2. Işıldamak. 3. Kağşamak. 4. mec. Fıldır fıldır etmek (gözler).
Oynaya-güle : Kolaylıkla.
Oyu : Nakış (kilimde).
Oyruh : Oyuk, delik.
Oyug : 1. Oyuk. 2. Pencere. 3. Kapı. 4. Bostan korkuluğu.
Oyuglu : 1. Delikli. 2. Oyuk, kof.
Oyug-oyug : Oyuk, kof.
Oyuh : Salaş.
Oyuhlamah : Göbellemek, göbel yapmak (sınır).
Oyulmag : 1. Delinmek, delik açılmak. 2. Oyuk oluşmak.
Oyun açmag : Yaramazlık yapmak.
Oyuna gızışmag : İyi oynamağa başlamak.
Oyunbaz : 1. Hokkabaz. 2. Oyunbaz. 3. Zenne (tiyatroda).
Oyunbazhana : Tiyatro salonu.
Oyunbazlıg : 1.Oyunbazlık. 2.Hokkabazlık.
Oyuncag hökümet : Kukla hükümet.
Oyun çıhartmag : Oyun oynamak (birine).
Oyunçu : Oyuncu.
Oyun-oyuncag : Biblo, oyuncak.
Oyun-oyuncag élemek : 1. Oyuncak yapmak. 2. mec. Maskaraya çevirmek.
Oyun-oyuncağa döndermek : Maskaraya almak.
Oyuşdamah : Ovmak, ovuşturmak.
Oyutdurmag : Oydurtmak.
Ozan : 1.Âşık. 2.mec. Çok konuşan, geveze.
Ozana-ozana : Avare avare, başıboş.
Ozanlamag, Ozannamağ : Durmadan konuşmak.
Ozanlıg : Ozanlık.
Ozon *(Yun.)* : Ozon.
Ozonator *(Yun.)* : Ozonlama aygıtı.
Ozonlaşdırmag : Ozonlaştırmak; ozonlamak.
Ozonlaşmag : Ozon oluşmak.

Ö

Öc : Öç, intikam.
Öc almag : Öç almak, intikam almak.
Öceşdirmek : 1. Kışkırtmak. Vesvese vermek.
Öceşken : Sinirli, öfkeli, kavgacı.
Öceşkenlik : Zâlimlik, zulüm, kavgacılık.
Öceşmek : 1. Tahrik edilmek. 2. Uğraşmak, sürtüşmek. 3. Alay etmek.
Öcül : Elebaşı.
Öd : 1. Öd. 2. mec. Çok nâzik. 3. mec. Çok acı.
Öddaşı : Safra kesesi taşı.
Öddeh : 1. Ödlek, korkak. 2. Müsamahasız, hoşgörüsüz.
Öddek : Ödlek.
Öddeklik : Ödleklik.
Ödek : Borç.
Ödeme : 1. Tediye. 2. Telâfi.
Öddemeh : Zehirlemek, ağılamak.
Ödeniş : 1. Tediye. 2. Telafi. 3. İnandırma, ikna.
Ödgovucu : Safra giderici (ilaç).
Öd kesesi : Safra kesesi.
Ödlük : Safra kesesi.
Öd partlamag : Ödü kopmak, çok korkmak.
Öd şiresi : Safra.
Ödü ağzına gelmek : 1. Midesi çok bulanmak. 2. Çok tiksinmek.
Öfge, Öfke : 1. Akciğer, 2. Öfke.
Öfgelenmeh : Şişmek (hastalıktan).
Öfkeli : 1. Cesaretli. 2. Sinirli.
Öfken (öfkesi) yansın : Ciğerin (ciğeri yansın).
Öfkeye dönmek : Rengi kaçmak, solmak.
Ögec : Öveç.
Ögéy : Üvey.
Ögéyana : Üvey ana.
Ögéyata : Üvey baba.
Ögéybacı : Üvey bacı.
Ögéy doğmalıg : Tarafgirlik.
Ögéy gardaş : Üvey kardeş.
Ögéy gız : Üvey kız.
Ögéylik : Üvey olma.
Ögüm düzmek : Methiye düzmek.
Ögümek, Öyümek : Kusmak, istifrağ etmek.
Öhde : Uhde.
Öhdeçi : Kefil.
Öhdeçilik, Öhdelik : Kefillik, taahhüt.
Öhdesinde galmag : Himayesinde kalmak.
Öhdesinden gelmek : Üstesinden gelmek.
Öhdesinde olmag : İdaresinde olmak.
Öhdesine almag : Üzerine almak.
Öhdesine atmag (burahmag, goymag) : Zimmetlemek (birine).
Öhdesine düşmek : Zimmetine düşmek.
Öhdeye almag (götürmek) : Taahhüt etmek.
Ökbeli : Cesur, yürekli.
Ökce : Ökçe.
Öke : Bağırsak.
Ökelemek : 1. Masaj yapmak. 2. Ufalamak, yoğurmak.
Ökeşdirmeh : Buruşturmak, kırıştırmak.
Ökeşih : Kırışık, buruşuk.
Ökeşihlih : Kırışık, buruşukluk
Ökeşmeh : Kırışmak, buruşmak.
Ökeş-ökeş olmah : Kırış kırış olmak.
Öküz : Öküz.
Öküz döyüştürmek : Boğa güreştirmek.
Öküzgözü : Öküzgözü.
Öküzlük : Öküzlük.
Öküzün böyüyü peyededir : İşin zoru geridedir.
Ölçdürmek, Ölçdürtmek : Ölçtürtmek.

Ölçü-biçi bilmemek : 1. Haddini aşmak. 2. Sınırsız olmak.
Ölçücü : Ölçü âleti.
Ölçü gabları : Taksimatlı kablar.
Ölçü götürmek : Tedbir almak.
Ölçülmez, Ölçüyegelmez : Uçsuz bucaksız.
Ölçüsüz-biçimsiz : Düşünmeksizin.
Ölçüşdürmek : Kıyaslamak, karşılaştırmak.
Ölçüye gelmemek : Ölçüsü olmamak, ölçülemez olmak.
Ölçüyegelmez : 1. Ölçülemez. 2. Muazzam, kocaman.
Ölçüyegelmezlik : Ölçülmezlik, büyüklük, irilik.
Öldü-galdı : Âkibet.
Öldürgen : 1. Öldürücü, katil. 2. Atkuyruğu (bitki).
Öle-öle : Zorla.
Ölezik : Köz, alevsiz ateş.
Ölezimek : 1.Öleyazmak. 2.mec. Işıldamak.
Ölgün : Ölgün.
Ölgünleşmek : 1. Pörsümek. 2. mec. Zayıflamak, halsizleşmek.
Ölgünlük : Ölgünlük.
Ölke : Ülke.
Ölkedaş : Ülkedaş, vatandaş.
Ölkeşünas : Yurt bilimci.
Ölkeşünaslıg : Yurt bilgisi.
Ölkeşünaslıg müzéyi : Yurt bilgisi müzesi.
Ölme-diril : Zorla, güç, belâ.
Ölmeli : Ölmesi gerekli, ölmeyi hak eden.
Ölü : Ölü.
Ölü basdırmag : Ölü gömmek.
Ölüb-dirilmek : Ölüp ölüp dirilmek.
Ölüb-iten : Ölen.
Ölüb-öldürmek : Ölesiye kavga etmek.
Ölüb-öldürmeye çıhmag : Canını ortaya koymak, ölümü göze almak.
Ölücesine : Ölü gibi.
Ölüdengorhma, Ölümdengorhma : Ölüm korkusu.
Ölü doğulma : Ölü doğma.
Ölü düşmek : Bitkin düşmek.
Ölühana : Morg.
Ölüksünmek, Ölüşkemek : Solmak, buruşmak, pörsümek.
Ölümayağında : Ölüm döşeğinde.
Ölümcül : 1.Öldürücü. 2.Yarı canlı. 3.Zayıf.
Ölümcüllük : Zayıflık, cılızlık.
Ölümdengorhan : Ölümden korkan.
Ölüm-dirim : Ölüm kalım.
Ölüm-dirim döyüşü : Ölüm kalım savaşı.
Ölüm-dirim mübarizesi : Ölüm kalım mücadelesi.
Ölüm düşergesi : Toplama kampı.
Ölüme vérmek : Felâkete sürüklemek.
Ölüm gabağı : Son nefes.
Ölüm-itim : Ölüm yitim.
Ölüm rengi : Sapsarı, solgun.
Ölüm sayı : Ölüm miktarı.
Ölüm sükûtu : Ölüm sessizliği.
Ölüm yuhusu : Derin uyku.
Ölümü gözünün altına almag : Ölümü göze almak.
Ölünce : 1. Çok şiddetli. 2. Ölene kadar. 3. Çokça, fazlaca.
Ölünce döymek: İyice pataklamak.
Ölünce yémek : Çok fazla yemek.
Ölü nögtede : Aynı vaziyette, hareketsiz.
Ölünü (yérden) götürmek : Cenazeyi taşımak.
Ölü rengli : Solgun.
Ölüsoyan : Çapulcu, vurguncu.
Ölüsoyanlıg : Çapulculuk, talan.
Ölüş : Ölüm.
Ölüşdürmek : Eskitmek, yıpratmak.
Ölüşkemek, Ölüşkümek : Solmak pörsümek.
Ölüşken : Solgun.
Ölüşkenlik : Solgunluk.
Ölüvay : Gevşek, meleme.
Ölüvaylıg : Hareketsizlik, gevşeklik.
Ölüyandırma : Ölü yakma, kremasyon.
Ölü yése diriler : Çok lezzetli, nefis.
Ölüyuyan : Gassal.
Ömrüm-günüm : Canım ciğerim.
Ömründe : 1. Ömür boyu. 2. Aslâ.
Ömrünü çürütmek : Çok çalışmak, emek sarf etmek.
Ömrü uzanmag : Çok yaşamak.
Ömrüuzunu : Ömür boyu.
Ömür *(Ar.)* : Ömür.

Ömür (ömrü) bada gétmek : Ömür boşa harcanmak, ömrünü çürütmek.
Ömürbillah : Ömrübillah.
Ömür élemek (etmek) : Yaşamak.
Ömürlük : 1. Müebbet. 2. Ebediyen.
Ömürlülük : Uzun ömürlülük.
Ömür sürmek : Yaşamak, geçinmek.
Ömürsüzlük : Ömürsüz olma, kısa ömür.
Ömür (ömrü) yarıdan kéçmek : Ömrün yarısı geçmek.
Ömür yoldaşı : Hayat yoldaşı, zevce.
Öncül : 1. Önce. 2. Kılavuz.
Öncüllük : Öncülük.
Önçü : Öncü.
Önçülük : Öncülük.
Ön etraf : Ön ayaklar (hayvanlarda).
Öpke, Ökke : Bağırsak.
Öpüş : Öpme.
Öpüş almag : Buse almak.
Öpüş göndermek : Öpücük göndermek.
Öpüş vérmek : Öpücük vermek.
Ördek : Ördek.
Ördek boynu : Renkli ipek kumaş.
Ördekburun : Ornitorenk. (Avusturalya'da bir hayvan, ornithorhynque).
Örgenmek : Öğrenmek.
Örken : Urgan.
Örken altına getirmek : Boyun eğdirmek, itaat ettirmek.
Örkenli : Urganlı.
Örpek : Baş örtüsü.
Örpekli : Baş örtülü, örtülü.
Örpeksiz : Örtüsüz, baş örtüsüz.
Ört-basdır : Örtbas etme.
Ört-basdır élemek (etmek) : Örtbas etmek.
Örtdenmeh : Güneşte yanmak.
Örtme-tikme : Nakış işleme.
Örtüb-basdırmag : Örtbas etmek.
Örtük : Örtü.
Örtük altında : Örtü altında.
Örtüklü : Örtülü.
Örtüksüz : Örtüsüz.
Örtülübazar : 1. Kapalı çarşı. 2. mec. Karanlık, kaçamaklı.
Örtülütohumlular : Kapalı tohumlular.
Örtüncek : Peçe, yüz örtüsü.
Örtüncekli : Peçeli, yüzü örtülü.
Örüş : Otlak, mera.
Öskürek, Öskürtü : Öksürük.
Öskürekli : Öksürüklü.
Öskürekotu : Öksürük otu.
Öskürek tutmag : Öksürük tutmak.
Ösküreyi gelmek : Öksürüğü gelmek.
Öskürme : Öksürme.
Öskürmek : Öksürmek.
Öskürtmek : Öksürtmek.
Öskürüşmek : Birlikte öksürmek.
Ötem : 1. Geçmiş, mâzi. 2. Yaya.
Ötengünler : Geçen günler.
Ötenlerde : Geçenlerde, önceleri.
Ötergi : Geçici, muvakkat.
Öteri : 1. Geçici, muvakkat. 2. Bir an. 3. Gönülsüz, dilucu. 4. Ötürü.
Ötkem : 1. Tesirli, nüfuzlu. 2. Kendini beğenmiş, kibirli.
Ötkemlik : 1. Çalım, kurum. 2. Kendini beğenmişlik.
Ötkem-ötkem : Kibirlenerek.
Ötkün : 1. Fazla olgunluşmış (meyve). 2. Fazla pişmiş, ateşte çok kalmış. 3. Üstün. 4. mec. Tesirli, nüfuzlu. 5. mec. Âhenkli, güzel, tatlı (ses). 6. mec. Güçlü.
Ötkünlük : 1. Güçlülük, nüfuz. 2. Olgunluk. 3. Haddi aşma. 4. mec. Üstünlük.
Ötmek : 1. Geçmek, gitmek. 2. Öne geçmek (yarışta). 3. İlerlemek (saat vb.)
Ötmüş : 1. Gelip geçmiş (zaman vb.) 2. Aşmış, ilerlemiş (yaş vb.)
Ötüb-kéçmek : İleri geçmek, ilerlemek.
Ötüb-kéçmek gadağandır : Geçiş yasaktır!
Ötürme : 1. Nakletme. 2. İzin verme. 3. Uğurlama, yoldaşlık.
Ötürmek : 1. Uğurlamak, yolcu etmek. 2. Elden ele vermek. 3. Gizlemek, saklamak. 4. Gözden kaçırmak, atlamak. 5. Tıkıştırarak yemek. 6. Terk etmek, katılmamak. 7. Yetişememek, kaçırmak. 8. Yellenmek.
Ötür-ötür, Ötürhaötür : Birbirinin üzerine atma, kasten geciktirme.

Ötür-ötüre salmag : Birbirinin üzerine atmak.
Ötürücü : 1. Kılavuz, uğurlayıcı. 2. Nakledici (kayış, dişli vb.).
Ötürülme : Kılavuzluk.
Ötürülmek : 1. Kılavuzluk edilmek. 2. İzin verilmek, salıverilmek. 3. Yolcu edilmek. 4. Geri çevrilmek.
Ötürüm : 1. Lokma. 2. Yudum.
Ötüş : 1. Müsâbaka, yarışma. 2. Ötüşme.
Ötüşdürmek : 1. Koşuşturmak, koşuda yarıştırmak. 2. Geçiştirmek, baştan savmak.
Ötüşme : 1. İyi davranma, hoş geçinme. 2. Koşu, yarış. 3. Acele.
Ötüşmek : 1. Yarışmak. 2. Yaşamak, geçinmek. 3. Ötüşmek. 4. Yoluna girmek, düzelmek.
Övc *(Ar.)* Evç.
Övcifelek, Övcifeza : Başucu noktası, zenit.
Övc atmag : Büyümek, boyca uzamak.
Övc élemek (etmek) : Büyümek, gelişmek.
Övendene : Boyunduruk kayışı.
Övkelemek, Övkemek : 1. Ovmak, masaj yapmak. 2. Buruşmak, kırışmak.
Övkelenmek : 1. Masaj yapılmak. 2. Buruşmak, kırışmak.
Övkeletmek : Masajlatmak.
Övkeşik : Buruşuk, kırışık.
Övlad *(Ar.)* : Evlat.
Övladcanlı : Şefkatli, müşfik, çocuk seven.
Övladlı : Çocuklu.
Övladlıg : Evlatlık.
Övladlığa götürme : Evlat edinme.
Övladséven : Çocuk seven.
Övladsız : Evlatsız.
Övladsızlıg : Evlatsızlık.
Övliya *(Ar.)* : Evliya.
Övrag *(Ar.)* : Evrak.
Övre : Cilt veremi, kurdeşen.
Övret *(Ar.)* : Avrat.
Övretbaz *(Ar. Far.)* : Zampara.
Övretlik : 1. Karılık. 2. Kadınlık (durum).
Övsaf *(Ar.)* : Evsaf.
Övza *(Ar.)* : Vaziyetler.
Öyec : Öveç.
Öykelemek : 1. Ovmak. 2. Buruşturmak.
Öyle, Günorta : Öğle, öğlen.
Öyleşmek : Tokuşmak (koyunlar).
Öyme : Övme.
Öymek : Övmek.
Öyne : 1. Nöbet. 2. Öğün. 3. Defa, kere.
Öynede : Her öğün.
Öynelik : Defalık, her öğün.
Öyöyih : Üveyik.
Öyreden : Öğretmen.
Öyredici : 1. Öğretmen. 2. Aldatıcı, saptırıcı.
Öyredilmek : Öğretilmek.
Öyredilmiş : Alıştırılmış, eğitilmiş (hayvan).
Öyrencek : Alışılmış, huy edinmiş.
Öyrence(k)li : Alışkın, tecrübeli.
Öyrenci : 1. Öğrenci. 2. Alışmış.
Öyrenişikli : Eğitilmiş (hayvan).
Öyrenişli : Alışık, munis, alışkın.
Öyrenişmek : Alışmak, ünsiyet etmek.
Öyrenme : 1. Öğretim. 2. Öğrenme. 3. Alışkanlık.
Öyrenmek : 1. Öğrenmek, öğretim görmek. 2. Haber almak. 3. Anlamak, kavramak. 4. Alışmak, huy edinmek.
Öyrenmiş : 1. Alışmış. 2. Haberli, muttali.
Öyreşdirmek : Alıştırmak.
Öyreşmek : 1. Öğrenmek. 2. Alışmak.
Öyretmek : 1. Öğretmek. 2. Alıştırmak. 3. mec. Cezalandırmak.
Öyselemek : Kalburlamak.
Öyüd : Öğüt.
Öyüd almag : Öğüt almak.
Öyüdlemek : Öğütlemek.
Öyüd-nesihet : Öğüt nasihat.
Öyüd-nesihet vérmek : Öğüt vermek.
Öyüdvérici : Vaiz.
Öyüd vérmek : Vaaz vermek; öğüt vermek.
Öyüme, Ögüme : Kusma.
Öyümek, Ögümek : Kusmak.
Öyüngen, Öyüncek : Övünen, kendini öven, övüngen.
Öyüngenlik : Övüngenlik.

Öyünme : Övünme.
Öyünmek : Övünmek.
Öyüşdürmek : Uyumlu etmek, düzen vermek.
Öyüşük : Pejmürdelik.
Öz : Kendi.
Öz arşını ile ölçmek : Vicdanınca karar vermek.
Özbaşına : Kendi başına, dizginsiz.
Özbaşınalıg : Zaptonulmazlık.
Özbaşınalıg élemek : Keyfince davranmak, bildiğini okumak.
Öz canının hayına galmag : Canının derdine düşmek.
Öz canı üçün gorhmag : Canını korumak.
Özce : Kendiyle ilgili, kendinin.
Özcüyez : Kendiceğiz.
Özdan : Pankreas.
Özek : 1. Öz (bitki). 2. Esas, nüve. 3. İrin.
Özek bağlamag : İrin bağlamak.
Özeklemek : İrinlemek.
Özekli : İrinli, cerahatli.
Özeksiz : Esassız, temelsiz.
Öz eli, öz başı : Serbest, hür.
Öz fealiyyet : 1. Amatör faaliyet. 2. Amatör sanatçı.
Özge : 1. Başka. 2. Yabancı.
Özgeleşmek : Yabancılaşmak.
Özgelik : Yabancılık.
Özge yerli : Yabancı.
Öz halgımız : Milletimiz.
Öz hoşuna : Gönüllü olarak.
Öz hoşuna galmag:Tercihi kendisi yapmak.
Öz hoşuna goymag : Kendi seçimine bırakmak.
Özleri : Kendileri.
Özlü : Yapışkan (madde).
Özlülük : Yapışkanlık, koyuluk.
Özlüyünde : 1. Kendi başına. 2. Başbaşa.
Öz-özlüyünde : 1. Kendi başına. 2. Başlı başına.
Öz-özüne : Kendiliğinden, kendi kendine.
Özüaçılan : Otomatik.
Özüaçılan gapı : Otomatik kapı.
Özü boşaldan : Damperli.
Özüdür ki var : 1. Tam öyle işte! 2. Bizzat.
Özül : Temel, dip, taban.
Özüllü : Temelli, sağlam.
Özülsüz : Temelsiz.
Özüm ölüm : Canım çıksın ki!
Özümüzünkü : Kendimizinki.
Özün : Nişasta zamkı.
Özün bil : Kendine gel.
Özünden bedgüman olmag : Kendinden şüphelenmek, kendi olduğuna güvenmemek.
Özündenbey, Özünebey : Taffacı, beylik taslayan.
Özünden çıhartmag : Sabrını taşırmak.
Özündençıhma : Kızgınlık, öfkelilik.
Özünden çıhmag : Öfkelenmek.
Özünden dem vurmag : Övünmek, benlik taslamak.
Özündendéyen : Palavracı, lafazan.
Özünden düzeltmek : 1. Uydurmak. 2. Yalan söylemek.
Özündengétme : Sara, tutarık.
Özünden gétmek : Bayılmak, kendinden geçmek.
Özünden küs : Kendine küs!
Özünden küsmek : Kendine küsmek, kabahatini kabullenmek.
Özünden tohumag : Uydurmak, yalan söylemek.
Özünde olmamag : Öfkelenmek.
Özünde şéy : Şahsen, bizzat.
Özünde çıhmag : Benimsemek, sahiplenmek.
Özüne emin : Kendine güvenen.
Özüne gelmek : Kendine gelmek.
Özüne getirmek : 1. Ayıltmak. 2. mec. Uslandırmak.
Özüne götürmek : 1. Kendine yontmak. 2. Sahiplenmek, aşırmak.
Özüne gün ağlamag : Kendi geleceğini düşünmek.
Özüne güvenmek : Kendine güvenmek.
Özüne hâkim : Nefsine hâkim.
Özüne nezaret : Kendini kontrol, otokontrol.

Özüne öyünmek : Kendini övmek.
Özüne telkin : Kendini telkin, otosügjesyon.
Özüne vurğun : Kendini beğenen, bencil.
Özüne vurğunluğ : Bencillik.
Özüngüleşdirmek : Kendine mal etmek, malik olmak.
Özünü alçaltma : Kendini horlama.
Özünü aparmag ; Kendini idare etmek (hal ve davranış olarak).
Özünü berkitmek : 1. Güçlenmek, kuvvetlenmek. 2. Cesaretlenmek. 3. Maddiyatça güçlenmek.
Özünü bilmek : Kendini bilmek.
Özünü bilmemek : Kendini bilmemek.
Özünü bilmemezlik : Baygınlık.
Özünüdartan (çeken) : Kibirli.
Özünü çekmek (dartmag) : Kibirlenmek.
Özünü danlamag : Kendini suçlamak.
Özünü derk etme : Kendini bilme, nefsini bilme.
Özünü derk etmek : Kendini bilmek.
Özünü duyluğa goymag : Bilmezlikten gelmek.
Özünü düzeltmek : Maddiyatça iyileşmek.
Özünü ele almag : Kendini toplamak, dağınık olmamak.
Özünü ele salmag : Soytarılık etmek, maskaralanmak.
Özünü esdirmek : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Özünü ezmek : Cilvelenmek, nazlanmak.
Özünü gabağa vérmek : Fedâkarlık etmek.
Özünü goruma : 1. Kendini koruma. 2. Nefsini müdâfaa.
Özünü göstermek : Kendini göstermek.
Özünü gözlemek : Kendini korumak.
Özünü güne vérmek : Güneşlenmek.
Özünü hesteliye (deliliye) goymag : Hastaca (delice) davranmak.
Özünü idare : Özerklik, otonomi.
Özünü inandırma : kendini inandırma.
Özünü itirme : Şaşkınlık.
Özünü itirmek : Şaşırmak.
Özünü müdafie : Nefsini müdâfaa, nefsimüdâfaa.
Özünü müşahide : İçebakış (psikoloji).
Özünü naza goymag : Nazlanmak.
Özününkü : Kendininki.
Özünü oda-suya vurmag : Fedâkarca çabalamak.
Özünü ohşatmag : Kendini benzetmek.
Özünü o yére goymag : İlgilenmemek, görmemezlikten gelmek.
Özünü öyme (te'rifleme) : Atıp tutma, övünme.
Özünü safa çıhartmag : Aklanmak, beraat etmek.
Özünü sahlamag : Çekinmek, kaçınmak.
Özünü sındırmag : Teslim olmak, acz göstermek.
Özünü sındırmamag : Tok olmak, nefsini kırmamak.
Özünü soyuğa vérmek : Üşütmek.
Özünü tanımag : Büluğ çağına ermek.
Özünü temize çıhartmag : Temize çıkmak.
Özünü toh tutmag : Kendini tok tutmak.
Özünü toplamag : Toparlanmak.
Özünü tutmag : Köşeyi dönmek.
Özünü tülkülüye vurmag : Kurnaz geçinmek.
Özünü uca tutmag : Burnu büyümek.
Özünü vurmag : Kendini yalandan (...) göstermek.
Özünü yandırma : Kendini yakma.
Özünü yétirmek : Vaktinde yetişmek.
Özünü yéyib-tökmek : Ortalığı kasıp kavurmak.
Özünü yığışdır : Kendine gel!
Özünü yığışdırmag : 1. Korkmak. 2. Yumak gibi olmak, tortop olmak. 3. mec. Kendini toparlamak.
Özünü yormag : Boşuna çabalamak.
Özüsazlanan : Otomatik.
Özüyazan : Otomatik kaydedici (âlet). 2. Dolmakalem.
Özü yériyen : Otomatikman yürüyen.
Öz yağı ile govrulmag : Kendi yağıyla kavrulmak.

P

Paça *(Far.)* : Paça.
Paçabend élemek (etmek) : 1. Paçasından yapışmak. 2. Parçalamak.
Paçala : Paçal.
Paçalamag : 1. Paçasından yapışmak. 2. Parçalamak.
Paçasını çırmalamag : Paçaları sıvamak.
Padar : Mütemadiyen, sürekli olarak.
Padar işlemek : Mütemadiyen çalışmak.
Padarlar : Oğuzlar (bir boyu).
Padşah *(Far.)* : Padişah.
Padşahlığ : Padişahlık.
Padşahlığ etmek : Padişahlık etmek.
Padşahperest *(Far.)* : Monarşist.
Padşahperestlik : Monorşizm.
Padşahyana *(Far.)* : Şahane.
Padzeher, Padzehr *(Far.)* : Panzehir.
Pafos *(Yun.)* : 1. İhtiras. 2. Heyecan.
Pafoslu : Tumturaklı.
Paggapag : Fokurtu.
Paggıldamag : 1. Fokurdamak. 2. Coşmak. 3. Kahkaha atmak.
Pah, Paho : Hayret!
Pah atunan, Pah atannan : Şaşılacak şey!
Pahıl *(Ar.)* : Hasis, cimri.
Pahıllığ : Kıskançlık, çekemezlik.
Pahıllığ çekmek (élemek) : İmrenmek, kıskanmak.
Pahıllığını çekmek : Kıskanmak.
Pahıllığı tutmag : Kıskançlığı tutmak.
Pahır : Bakır oksit.
Pahır basmag : Küflenmek (bakır).
Pahırı açılmag : Ayıbı görünmek.
Pahırı çıhmag : 1. Kalayı çıkmak. 2. mec. Foyası çıkmak.
Pahırını açmag : Foyasını çıkarmak.
Pahırlanmag : Paslanmak (bakır).
Pahırlı : Paslı, oksitli (bakır).
Pahla : Bakla.
Pahlagurdu : Tahıl güvesi.
Pahlalı : Baklalı.
Pahlalıbitkiler : Baklagiller.
Pahlalığ : Baklalık.
Pahlalılar fesilesi : Baklagiller.
Pahlava : Baklava.
Pahlaplov : Baklalı pilav.
Pak *(Far.)* : Pâk, temiz.
Paka çıhartmag : Temize çıkartmak.
Paka çıhmag : Temize çıkmak.
Pakét *(Fr.)* : 1. Paket. 2. Andlaşma, kontrat.
Pakize *(Far.)* : 1 Pak, temiz. 2. Namuslu, dürüst.
Pakizelik : 1. Temizlik. 2. Namusluluk.
Paklatmag : Temizletmek.
Pal : Tetir (cevizde).
Palan *(Far.)* : 1. Palan. 2. Plan. 3. mec. Biçimsiz kıyafet.
Palançı, palanduz : 1.Semerci. 2. Çuvaldız.
Palanduzlug : Semercilik.
Palanlamag : 1. Semerlemek. 2. mec. Ahmak saymak.
Palanlanmag : Semer giyinmek (hamal).
Palanlı : Çullu.
Palata *(Lat.)* : 1. Koğuş. 2. Meclis, kamara. 3. Oda.
Palaz : Kilim, palas.
Palazgulag : 1. Yarasa. 2. Kepçe kulak. 3. mec. İri banknot.
Palazlığ : Kilimlik (malzeme).
Palaz tohuhuyan : Kilimci.
Palçığ : Balçık.
Palçığ atmag : İftira atmak, çamur atmak.
Palçığçı : Sıvacı (ince sıva).
Palçığçılığ : Sıvacılık (ince sıva).

Palçıggablar : Çanak çömlek.
Palçıglamag : 1. Sıvalamak. 2. Çamur sürmek, çamura bulaştırmak.
Palçıglanmag : 1. Sıvanmak, sıva vurulmak. 2. Çamurlanmak.
Palçıglatdırmag : 1. Çamurlatmak. 2. Çamura bulaştırtmak.
Palçıglatmag : 1. Çamurlatmak. 2. Çamura bulaştırtmak.
Palçıglı : Balçıklı, çamurlu.
Palçıglıg : Bataklık.
Palçıgtutan : Balçık hazırlayan (sıva için).
Palçıg tutmag : Harç hazırlamak (ince sıva için).
Palçıg yahmag : 1. Balçık sıvamak. 2. mec. Çamur atmak.
Paléograf *(Yun.)* : Paleograf.
Paléografiya *(Yun.)* : Paleografi.
Paléolit *(Yun.)* : Eski taş devri.
Paléontolog *(Yun.)* : Paleontoloji bilgini.
Paléontologiya *(Yun.)* : Paleontoloji.
Paléontoloji *(Yun.)* : Paleontolojik.
Paléozavr *(Yun.)* : Dinozor.
Paléozoy *(Yun.)* : Paleozoik.
Palıd, Palıt : Pelit ağacı, meşe..
Palıdlı : Meşeli.
Palıdlıg : Meşelik.
Palıd meşesi : Meşelik.
Pallı-paltarlı : Giyinik.
Palma *(Lat.)* : Palmiye.
Palmalıg : Palmiye ormanı.
Pal-paltar : Giyecek, giysi.
Pal-paltarlı : Giyinik.
Paltar : 1. Elbise, giysi. 2. Yatak takımı.
Paltaraparma : Elbise götürme (nişan için kız evine)
Paltar aparmag : Elbiselik götürmek (kız evine).
Paltarasan, Paltarasılan : Portmanto, askılık.
Paltarbiçen : Terzi, biçkici.
Paltarbiçme, Paltarkesdi : Elbiselik biçme töreni (nişanlı kıza).
Paltarçı : Gardıropçu, giydirici.
Paltardan çıhmag, Paltarı tökülmek : Elbisesi yıpranmak.
Paltarı boğçalanmag : Ölmek.
Paltarlı : Giyinik.
Paltarlıg : Elbiselik.
Paltar-palaz : Yumuşak eşya, yatak takımı.
Paltarsahlayan : Gardıropçu.
Paltartiken : 1. Terzi. 2. Dikiş makinesi.
Paltkaryuyan : 1. Çamaşırcı. 2. Çamaşır makinesi.
Paltaryuyan maşın(ı) : Çamaşır makinesi.
Paltava : Un helvası (pekmezli).
Palto *(Fr.)* : Palto.
Paltolug : Paltoluk (kumaş).
Pamador *(İtal.)* : Domates
Pamazı : Pazen.
Pambıg : Pamuk.
Pambıgatan : Hallaç.
Pambıg atmag : 1. Pamuk atmak. 2. mec. Arasıra horlamak.
Pambıgçı : Pamukçu.
Pambıgçılıg : Pamukçuluk.
Pambıggozası : Pamuk kozası.
Pambıggurudan : Pamuk kurutma cihazı.
Pambıglı : Pamuklu.
Pambıglıg : Pamuk tarlası.
Pambıg mahlıcı : Atılmış pamuk.
Pambıg menteşesi : Pamuk bölgesi.
Pambıg parça : Pamuklu kumaş.
Pambıg sovkası : Pamuk tırtılı .
Pambıg temizleme : Pamuk temizleme (çırçırla).
Pambıgtemizleyen : Çırçır.
Pambıg yağı : Pamuk yağı.
Pambıgyığan : Pamuk toplayan.
Pambıgyığan maşın : Pamuk toplama makinesi.
Pambıg zavodu : Çırçır fabrikası.
Pamflét *(İng.)* : Politik hicviye.
Pamflétçi : Hiciv yazarı.
Pampag : 1. Hantal, mıymıntı. 2. Korkak.
Pampaglıg : 1. Hantallık. 2. Korkaklık.
Pan *(Pol.)* : 1. Zadegân, ağa. 2. Polonyalı.
Panabad : Gümüş sikke (Penah Han adına).
Pandémiya *(Yun.)* : Epidemi, salgın.

Panél *(Alm.)* : 1. Lambri, duvar etekliği. 2. Prefabrik blok.
Panélli : Prefabrike.
Panno *(Fr.)* : Pano
Panorom(a) *(Yun.)* : Panorama.
Panoram filmi : Panorama filmi.
Panoram kinoteátrı : Panorama sineması.
Pansion *(Fr.)* : Pansiyon.
Pansionat *(Fr.)* : 1. Pansiyon. 2. Motel.
Pantéist *(Yun.)* : Panteist.
Pantéizm *(Yun.)* : Panteizm
Pantéon *(Yun.)* : Panteon.
Pantokrin *(Moğ, Yun.)* : İlaç (geyik boynuzundan hazırlanan).
Pantomim *(Yun.)* : Pandomima.
Pantopon *(Yun.)* : Ağrı kesici (ilaç).
Papa *(Lat.)* : Papa.
Papag : Papak.
Papagaldıgaç, Papagötürgaç : Papaklı oyun (çocuklararası).
Papagcıg : Kalpakçık.
Papagçı : Kalpakçı.
Papagçılıg : Kalpakçılık.
Papag élemek : Haber vermek, bildirmek.
Papag kimi garalmag : Karaltı şeklinde görünmek.
Papaglamag : Lapa lapa yağmak.
Papaglama gar : Lapa lapa kar.
Papaglanmag : Büyüyüp yumuşamak (pamuk).
Papaglı : Kalpaklı.
Papagsız : Kalpaksız.
Papağını çep goyub-gezmek : Boş boş gezmek.
Papağını gabığına goymag : Düşünüp taşınmak.
Papağını gözünün üstüne basmag : Şapkasını gözlerine kadar çekmek.
Papağını yan goymag : Şapkasını yana yıkmak.
Papah : Papak.
Papası : Metelik, para.
Papış : 1. Pabuç, terlik. 2. mec. Hile.
Papış tikmek : Hile yapmak, aldatmak.
Papiros, Papiruz *(Alm.)* : Sigara.
Papirosalışdıran (yandıran) : Çakmak.
Papiros çekmek : Sigara içmek.
Papiros dolduran : Sigara saran.
Papiros éşmek : Sigara sarmak.
Papiros gabı : Sigaralık.
Papiros kağızı : Sigara kağıdı.
Papirossatan, Papirosçu : Sigara satıcısı.
Papirosyandıran : Çakmak.
Papirus *(Yun.)* : Papirüs.
Papka *(Rus.)* : Dosya.
Para *(Far.)* : 1. Parça. 2. Para.
Parabaş : Migren.
Parabéllium *(Lat.)* : Parabellum.
Parabizén : Uğurböceği.
Parabola *(Yun.)* : Parabol.
Paraboloid *(Yun.)* : Paraboloit.
Paraçörek : Dilim ekmek, parça ekmek.
Parad *(Fr.)* : 1. Geçit resmi. 2. Gösteri yürüyüşü. 3. Spor gösterisi.
Paradırnag *(Yun.)* : Çift parmaklılar.
Paradoks *(Yun.)* : Paradoks.
Paradoksal *(Yun.)* : Paradoksal.
Paradoksallıg : İnanılmazlık, akıl almazlık.
Paraf *(Fr.)* : Paraf.
Parafin *(Fr.)* : Parafin.
Parafinlemek : Parafine batırmak, parafin sürmek.
Parafinlenmek : Parafin sürülmek.
Paraflamag : Parafelemek.
Paraflanmag : Parafe edilmek.
Parag : Barak, fino.
Paragpişik : Uzun tüylü kedi.
Paragraf *(Yun.)* : Paragraf.
Parahot : Buharlı gemi.
Paralél *(Yun.)* : Paralel.
Paralélépipéd *(Yun.)* : Paralel yüz.
Paralélhetler : Paralel çizgiler.
Papalélizm *(Yun.)* : 1. Eşitlik. 2. Paralellik.
Paralélogram *(Yun.)* : Paralel kenar.
Paramétr *(Yun.)* : Parametre.
Para-para : Parça parça.
Para-para élemek (etmek) : Parçalamak.
Parapet *(İtal.)* : Parapet.
Parasız : Parasız.
Parasızlıg : Parasızlık.

Paraşüt *(Fr.)* : Paraşüt.
Paraşütçülük : Paraşütçülük.
Paraşütizm *(Fr.)* : Paraşütçülük.
Paratif *(Yun.)* : Paratifo, tifo.
Parazit *(Yun.)* : Parazit.
Parazitizm *(Yun.)* : Parazitlik.
Parazitolog *(Yun.)* : Parazitoloji uzmanı.
Parazitologiya *(Yun.)* : Parazitoloji.
Parç : Maşrapa.
Parça : 1. kumaş. 2. Parça.
Parçabozbaş : Etli patates (yemek); nohutlu patates.
Parçacıg : Küçük parça.
Parçacı : Manifaturacı.
Parçadöşeme : Etli pilav (eti altta pirinci üstte pişen).
Parçanın yığılması : Kumaşın çekmesi (yıkamaktan).
Parça-tike : Parça.
Pardag *(Far.)* : Parlaklık, cila.
Pardagçı : Polisajcı, cilacı.
Pardaglama : Perdahlama.
Pardaglama dezgahı : Torna tezgâhı.
Pardaglamag, Pardağlamağ : 1. Perdahlamak. 2. Tütün yapraklarını dizerek asmak.
Pardaglanmag : 1. Cilalanmak. 2. Güzelleşmek.
Pardaglatdırmag, Pardaglatmag : Perdahlatmak, cila yaptırmak.
Pardaglayıcı : 1. Cilalayan (şey). 2. Cilacı.
Pardaglı, Pardaglanmış : Cilalı, perdahlı.
Pardagsız : Cilasız, perdahsız.
Parebizen, Parebüzen *(Far.)* : Hanımböceği.
Parıldaşmag : 1. Saydamlaşmak, şeffaflaşmak. 2. Işıldamak.
Parıldayanböcek : Ateş böceği.
Parıllamag : Parıldamak.
Parik *(Fr.)* : Peruk, peruka.
Parikli : Peruklu.
Parkét *(Fr.)* : Parke.
Parkétçi : Parkeci.
Parlag : Parlak.
Parlaglıg : Parlaklık.
Parlamag : Parlamak.
Parlaman : Parlamento.
Parlaménf *(Fr.)* : Meclis
Parlaméntli : Parlementolu.
Parlayıcı : Parlak, parıldayan.
Parnik *(Rus.)* : Camekân.
Parodiya *(Yun.)* : Parodi.
Parohod *(Rus.)* : Vapur (buharlı).
Parahodçu : Gemici (buharlı).
Parol *(Fr.)* : Parola.
Parovoz *(Rus.)* : Lokomotif.
Parovozçu : Makinist.
Paravozsüren : Makinist.
Part : Pat!
Partapart : Otomatik atış.
Partbilét *(Rus.)* : Parti cüzdanı, parti vesikası.
Partbüro *(Rus.)* : Parti bürosu.
Partdag : Patlak.
Partdamag : Patlamak.
Partér *(Fr.)* : Parter.
Partgrup *(Rus.)* : Parti grubu.
Partıldag : Patlangaç, patlangıç.
Partıldamag : Patırdamak.
Partıltı : Patırtı.
Partibazlıg : Gruplara ayrılma, gruplaşma.
Partitura *(İtal.)* : Partisyon.
Partiya *(Fr.)* : Parti.
Partiyaçı : Partici.
Partiyalı : Partili.
Partiyalılıg : Parti üyeliği.
Partiyasız : Partisiz.
Partizan *(Fr.)* : Gerilla, çeteci.
Partizançılıg : 1. Çete harekâtı. 2. Başı bozukluk.
Partizançılıg etmek : Bir işi kendi başına yapmak.
Partizan destesi :Gerilla müfrezesi.
Partizanlıg : 1. Çete hareketi. 2. Başıbozukluk.
Partkabinét *(Rus.)* : Parti danışma kurulu.
Partkom *(Rus.)* : Parti komitesi.
Partladıcı : Patlatıcı, infilak ettirici.
Partladılacag : Dinamitlenecek (kaya vb.).
Partladılmag : Patlatılmak.

Partlag : Patlak.
Partlama : Patlama.
Partlamag : Patlamak.
Partlatmag : Patlatmak.
Partlayan : 1. Patlayıcı. 2. Kapanmalı, patlamalı (gramer).
Partlayan sesler : Patlamalı sesler (gramer).
Partlayıcı : Patlayıcı.
Partlayıcı nüve : Atom çekirdeği.
Partlayış : Patlayış.
Partlayışlı ses : Patlayıcı ünsüz (gramer).
Parusin *(Rus.)* : Yelken bezi.
Pasag : Pasak.
Pasaglı : Pasaklı.
Pasaj *(Fr.)* : Pasaj.
Pasanag : Kir, pislik.
Pasanaglı : Kirli, pis.
Pasgöbelek : Bitki küfü.
Pasha *(Yah.)* : 1. Paskalya. 2. Paskalya yemeği.
Pasiban *(Far.)* : 1. Bekçi. koruyucu. 2. mec. Hâmi, himayeci.
Pasibanlıg : 1. Bekçilik. 2. mec. Himaye.
Pasibansız : 1.Bekçisiz. 2. mec. Korumasız.
Pasifist *(Lat.)* : Barışçı kimse.
Pasifizm *(Lat.)* : Barışseverlik.
Pas kesmek : Pas yeniği olmak, pastan aşınmak.
Paslanıb-galmag : 1. Paslanmak. 2. mec. Uyuşup kalmak.
Paslanmayan : Paslanmaz.
Pasport *(Fr.)* :1. Nüfus cüzdanı. 2. Sertifika.
Pasportçu : Nüfus memuru.
Pasportlaşdırılma : Pasaport verilme.
Pasportlaşdırma : 1. Pasaport verme. 2. Sertifika yazma.
Pasportlu : Nüfus cüzdanı olan.
Pasportsuz : Nüfus cüzdanı olmayan.
Passiv *(Fr.)* : Pasif.
Passiv adam : Pasif adam.
Passiv hereket etmek : Pasif davranmak.
Passivleşmek : Etkisizleşmek.
Passivlik : Pasiflik.
Passiv séçki hügugu : Seçilme hakkı.
Pasta *(İtal.)* : Pasta.
Pastérizasiya *(Yun.)* : Pastörizasyon.
Pastérizé *(Fr.)* : Pastörize.
Pastérize édilmek (olunmag) : Pastörize edilmek.
Pastila : Pestil.
Pastor *(Lat.)* : Protestan keşişi.
Pastoral *(Fr.)* : Pastoral.
Pas yémek : Pastan aşınmak.
Paştét *(Alm.)* :Börek (etli, peynirli), poğaça.
Pat *(Fr.)* : Pat.
Patava : Dolak.
Patavalı : Dolaklı.
Patdanag : Balon (balık şeklinde).
Patéfon *(Fr. Yun.)* : Gramofon.
Paténf *(Lat.)* : Patent
Paténtlemek : Patent vermek.
Paténtli : Berat sahibi.
Paténtsiz : Patenti olmayan.
Patga *(Rus.)* : Melâs.
Patıltı : Patırtı.
Patka *(Rus.)* : Melâs.
Patolog *(Rus.)* : Patolog.
Patologiya *(Rus.)* : Patoloji.
Patoloji *(Yun.)* : Patolojik.
Patriarh *(Yun.)* : 1. Bey, reis. 2. Patrik.
Patriarhat *(Yun.)* : 1. Pederşahîlik. 2. Patriklik.
Patriarhlıg : Patriklik.
Patriyarkal *(Yun.)* : Pederşahî.
Patron *(Fr.)* : 1. Kovan, kapçık. 2. Boru vb.
Patron darağı : Şarjör.
Patrondaş *(Alm.)* : 1. Palaska. 2. Fişeklik.
Patronlamag : Silahı doldurmak.
Patronlu : Dolu (silah).
Patronsuz : Boş (silah).
Patrul *(Fr.)* : Devriye, kol.
Pauza *(Yun.)* : 1. Ara, duraklama. 2. Es. 3. Es işareti.
Pavilyon *(Fr.)* : Pavyon.
Pay *(Far.)* : 1. Pay. 2. Yemek. 3. Defa, kere. 4. Ayak. 5. mec. Karşılık.
Paya : Sırık, kazık, destek, payanda.
Payacıg, Payaça : Küçük payanda, sırık, dal.

Paya çeperi : Kazık çeperi.
Payalamag, Paya vérmek : Kazık çakmak, kazık kakmak.
Paya üstü tikinti : Direkler üstünde yapı.
Pay ayırmag (çıhmag) : Hisse ayırmak.
Pay-bölüş : Taksim.
Pay-bölüş élemek (etmek) : Paylaştırmak, bölüştürmek.
Pay çekmek : Yemek ayırmak (tabaklara).
Payçı : Ortak.
Paydar *(Far.)* : Devamlı, sürekli.
Paydar olmag : Sabit olmak, devam etmek.
Paye *(Far.)* : Pâye.
Payendaz *(Far.)* : Halı.
Payına çıhmag (düşmek) : Hissesine düşmek, kısmetine düşmek.
Payın artıg olsun : Kısmetin bol olsun!
Payını almag : Payını almak.
Payız *(Far.)* : Güz, sonbahar.
Payızbülbülü : 1. Sakakuşu. 2. İspinoz.
Payız kötükcesi : Güz mantarı.
Payızlıg : Güzlük.
Payızgülü : Krizantem.
Payızsiyeneyi : Ringa.
Payızsovkası : Akkelebek.
Paylama : 1. Bölme, pay etme. 2. Tevzi etme, dağıtma.
Paylamag : 1. Dağıtmak, tevzi etmek. 2. Bölüştürmek. 3. Korkutmak. 4. Vermek, bağışlamak.
Paylanış : Bölünüş, taksim.
Paylanmag : 1. Dağıtılmak, tevzi edilmek. 2. Taksim edilmek, bölüştürülmek. 3. Bağışlanmak.
Paylaşdırıcı : Tevzi edici, müvezzi.
Paylaşdırıcı şebeke : Dağıtıcı, distribütör.
Paylaşdırılmag : 1. Bölüştürülmek. 2. Hisselere bölünmek. 3. Dağıtılmak.
Paylaşdırma : Dağıtma, tevzi.
Paylaşdırmag : 1. Paylaştırmak. 2. Dağıtmak, tevzi etmek.
Paylaşdırtmag, Paylatdırmag : Paylatmak.
Paylayıcı : 1. Dağıtıcı, distribütör. 2. Müvezzî.
Paylı-lüşlü : Hediyeli, hediye ile (gelen veya giden).
Pay-lüş : Hediye, kısmet.
Paymal *(Far.)* : Pâymâl.
Paymal élemek (etmek) : Ezmek, çiğnemek.
Paymal olmag : Ayak altına alınmak.
Pay-pay élemek (etmek) : Bölmek, parçalara ayırmak.
Pay-piyada : Yaya, yürüyerek.
Pay-püşk *(Far.)* : 1. Dağıtma, tevzi. 2. Hediye, armağan.
Pay-püşk élemek (etmek) : 1. Dağıtmak, vermek. 2. Peşkeş çekmek.
Pay şirketi : Anonim şirket.
Paytaht *(Far.)* : Başşehir, paytaht.
Paytahtı *(Far.)* : Ayakbastı hediyesi (gelinden).
Paytahtı vérmek : Ayakbastı vermek.
Paz : Çivi.
Pazı : Pancar.
Pazı kimi : Pancar gibi.
Pazlamag : 1. Çivilemek, mıhlamak. 2. Çiviyle yarmak. 3. mec. Mıhlamak.
Pazlanmag : 1. Çiviyle yarılmak. 2. Çivilenmek, mıhlanmak.
Pazşekilli : Çivi biçiminde.
Péç *(Rus.)* : Soba.
Péçat *(Rus.)* : Mühür.
Péçényé, Biskvit *(Rus.)* : Bisküvi.
Péçgayıran : Sobacı.
Pédagog *(Yun.)* : Pedagog.
Pédagogika *(Yun.)* : Pedagoji, eğitimbilimi.
Pédagoglug : Öğretmenlik, muallimlik.
Pédagoji : Pedagojik.
Pédagoji mekteb : 1. Öğretmen lisesi. 2. Pedagoji enstitüsü.
Pédal *(Fr.)* : Pedal.
Pédant *(İtal.)* : Bilgiç taslağı.
Pédantizm *(İtal.)* : Ukalâlık.
Pédantlıg : Ukalâlık.
Peder *(Far.)* : Peder, baba.
Pederşahlıg : Pederşahlîlik.
Pédiatr *(Yun.)* : Çocuk doktoru.

Pédiatriya *(Yun.)* : Pediatri.
Pédinstitut *(Yun.)* : Pedagoji enstitüsü.
Pédmekteb : Öğretmen lisesi.
Pédologiya : Pedoloji, çocukbilim.
Pédsovét : Eğitim şurâsı.
Pehlevan *(Far.)* : 1. Yiğit, kahraman. 2. Güreşçi.
Pehlevancasına : Pehlivanca, atletik.
Pehlevani : Kahramanî (oyun havası).
Pehlevanlaşmag : Cesaretlenmek.
Pehmayi : Kalkan balığı.
Peh-peh : Pehpeh.
Pehriz *(Far.)* : Perhiz.
Pehriz élemek (etmek) : Perhiz tutmak (Hristiyan orucu).
Pehriz gözlemek (sahlamag) : Oruç tutmak, perhiz yapmak.
Pehrizkar *(Far.)* : Perhizkâr.
Pehrizkarlıg : Perhiz yapma.
Pehriz tutmag : Oruç tutmak.
Pel : Engel, mânia.
Pele : 1. Yassı, enli, geniş. 2. Sandal, bot. 3. Kulak memesi.
Pelebığlı : Palabıyıklı.
Pelegulaglı : Kepçe kulaklı.
Peleng : 1. Kaplan. 2. mec. Yiğit, koçak.
Peleng balası : Kaplan yavrusu.
Pelengi : Kaplan rengi, alaca.
Pelenglik : Yiğitlik, koçaklık.
Pele-pörtü : Yarı pişmiş.
Pele-pörtü élemek : Aceleyle yemek (tam pişmeden).
Pelesek : Telaşla koşuşturma.
Pelesek vurmag : Yüpürmek, koşuşturmak.
Pel gatmag (vurmag) : Mâni olmak, engellemek (bir işi).
Pellemek : Engellemek (işi).
Pelme : Donuk, mat.
Pelmelenmek : Solmak, rengi kaçmak (kumaş vb.).
Peltek : Peltek.
Pelteklemek : Pepelemek, kekelemek.
Pelteklik : Pelteklik.
Pembece : 1. Şamar, sille tokat. 2. Dolu avuç, avuç dolusu.
Pembecelemek : Avuçlamak, avucunu doldurmak.
Pémza *(İng.)* : Sünger taşı, ponza.
Penah *(Far.)* : 1. Sığınma yeri. 2. Himaye, kayırma.
Penah aparmag (getirmek) : Himaye istemek, iltica taleb etmek.
Penah çıhmag : Himaye etmek, arka çıkmak.
Penah élemek (etmek) : 1. Mesken etmek. 2. İltica taleb etmek.
Penahgah *(Far.)* : 1. Sığınak. 2. mec. Cenabı Hak, Allah.
Penahında sahlamag : Korumak, himaye etmek.
Penahlanmag : Sığınmak, imdat istemek.
Penbe : Pembe.
Pence *(Far.)* : 1. Pençe. 2. Tutam. 2. Taban.
Pence atmag : Pençe atmak.
Péncek *(İng.)* : Caket, ceket.
Péncekéş *(Far.)* : Nakış âleti (pasta vb. için).
Péncekli : Ceketli.
Péncek-şalvar : Kostüm.
Pencelemek : Avuçlamak, avucunu daldırmak.
Penceleşmek : Pençeleşmek.
Pence-pence : El şekilleri olan, el desenli.
Pence-penceye gelmek : Pençe pençeye gelmek.
Péncer : Pancar.
Pencere : 1. Pencere. 2. Antrakt, ara.
Péncerlik : Pancar tarlası, pancarlık.
Pencesinden hilas olmag : Pençesinden kurtulmak.
Pencesine kéçmek : Eline geçmek, yakalanmak.
Penceşenbe *(Far.)* : Perşembe.
Penceliüzgecli : Perde ayaklı.
Penceye gelmek : Pençeleşmek.
Pencgah *(Far.)* : Pençgâh.
Péncur : Panjur.
Pend *(Far.)* : Nasihat.
Pendem : Kabızlık, peklik.
Péndir : Peynir.

Péndirçilik : Peynircilik.
Péndirgayıran (tutan) : Peynirci.
Péndirhana : Peynir imalathanesi.
Péndir tutmag : Peynir mayalamak.
Pengel : Bir tutam saç, saç tutamı.
Pénir : Peynir.
Pénisilin *(Lat.)* : Penisilin.
Pénsiya *(Lat.)* : Emekli maaşı.
Pénsiyaçı : Emekli.
Pénsiya çıhmag : Emekli olmak.
Pénsné *(Fr.)* : Yaylı gözlük (buruna takılır), sapsız gözlük.
Pénsnéli : Yaylı gözlük takınmış.
Péntagon : Beşgen (A.B.D. Millî Savunma binası).
Pepe, pepeş : 1. Ekmek (çocuk dilinde). 2. Kırıntı (ekmek).
Per *(Far.)* : 1. Kuş tüyü. 2. Kanat.
Per açmag (vurmag) : Kanat açmak, uçmak.
Perakende *(Far.)* : Perakende.
Perakende düşmek (olmag) : Dağılmak, darmadağın olmak.
Perakendelik : Dağınıklık.
Perakende satış : Perakende satış.
Perçim : Perçin.
Perçim élemek (etmek) : 1. Batırmak, saplamak. 2. Perçinlemek.
Perçimleme : Perçinleme.
Perçimlemek : 1. Perçinlemek. 2. mec. Saplamak.
Perçimlenmeh : Kalabalığa karışmak, gözden kaybolmak.
Perçimlenmek : 1. Perçinlenmek. 2. mec. Saplanmak.
Perçimli : Perçinli.
Perçim olmag : 1. Batmak. 2. Sıkışıp kalmak.
Perçimvuran : Perçinci, perçinleyici.
Perçin : Çit, parmaklık, engel.
Perde *(Far.)* : Perde.
Perdearası : Antrakt.
Perdeni aradan götürmek : Saygısızlaşmak.
Perdeni yırtmag : Hayâsızlaşmak.
Perdesini galdırmag : Ortaya çıkarmak, açığa çıkarmak.
Perde tutmag : Perdelemek.
Perdi : Tavan oku, kiriş.
Perdilemek : Kiriş döşemek (tavana).
Perdilik : Kirişlik.
Pere : Burun deliği.
Peregulag : Sarkık kulaklı, kepçe kulak.
Perek : 1. Pul, metal levhacık (süs için). 2. Burun deliği. 3. Gümüşlü (altınlı) ziynet.
Perekli : Alınlık.
Pereli : Kepçeli (çark vb.).
Peren-peren : Dağınık.
Peren-peren düşmek (olmag) : 1. Serilip serpilmek. 2. Perişan olmak.
Peren-peren élemek (etmek) : 1. Dağıtmak. 2. Perişan etmek, darmadağın etmek.
Perestar *(Far.)* : 1. Kul, cariye. 2. mec. Tapan, ibadet eden.
Perestarlıg : Himayecilik.
Perestarlıg etmek : Hizmet etmek, himaye etmek.
Perestar olmag : Hizmet etmek.
Perestiş *(Far.)* : Perestiş.
Perestiş élemek : Perestiş etmek, tapınmak.
Perestişkar *(Far.)* : Tapan, tapınan, taparcasına seven.
Pérgaménf : Parşömen.
Pergar *(Far.)* : 1. Pergel. 2. Becerikli, işini bilir. 3. Özenli.
Pergarlamag : Düzene sokmak.
Pergarlaşmag : Mahirleşmek, ustalaşmak.
Pergarlıg : Ustalık, maharet.
Pergu *(Far.)* : 1. Tüy. 2. Tüyden yapılmış.
Perhaşlıg : Telaş, endişe, panik.
Perhaşlıg gatmag (salmag) : Endişelendirmek, telaşlandırmak (ortalığı).
Peri *(Far.)* : Peri.
Pericadu *(Far.)* : Cadı.
Pericamal *(Far. Ar.)* : Güzel yüzlü.
Periçöhre *(Far.)* : Güzel yüzlü.

Périgéy *(Yun.)* : Yerberi.
Périkdirmek : Ürkütmek, ürkülterek kaldırmak.
Périkmek : Kaçışmak, dağılmak.
Périmétr *(Yun.)* :Çevre, muhit (geometride).
Périsima *(Far. Ar.)* : Güzel yüzlü.
Périskop *(Yun.)* : Periskop.
Péritonit *(Yun.)* : Periton, karın zarı.
Périüzlü : Peri yüzlü.
Périzad *(Far.)* : Güzel çocuk.
Perli : 1. Kanatlı. 2. Kepçeli.
Perli-budaglı : Dallı budaklı.
Pérmanént *(Lat.)* : Permanant.
Péro *(Rus.)* : Kalem ucu.
Péroksid *(Fr.)* : Peroksit.
Pérpéndikulyar *(Lat.)* : Amut, dikme.
Pérpéndikulyarlıg : Amudî, dikine.
Pér-per çalmag : Kamaşmak (gözler).
Perpetöyün, Perpereng :Atkuyruğu (bitki).
Pérron *(Fr.)* : Peron.
Perseng *(Far.)* : 1. Dara. 2. mec. Çeki, ehemmiyet, ağırlık. 3. Persenk.
Perseng aparmag : Pelesenk etmek.
Persengini tutmag : Darasını almak.
Pérsonaj *(Fr.)* : Şahıs.
Pérsonal *(Fr.)* : Personel.
Pérspéktiv *(Fr.)* : 1. Perspektif. 2. mec. İstikbal, gelecek.
Pérspéktivli : 1. Manzaralı. 2. mec. İstikbâli olan.
Pérspéktivlilik : İstikbâli olma.
Pérspéktivsiz : Gelecek vaadetmeyen.
Pérspéktivsizlik : İstikbal vaadetmeme.
Perşum : İkinci aktarma (toprağı).
Perşumlamag : Tekrar sürmek (tarlayı).
Pert : Mahcup, gücenmiş, incinmiş.
Pertdegöz : Lokma göz.
Pert élemek (etmek) : Mahcub etmek, utandırmak.
Pertleşmek : Mahcub olmak.
Pert olmag : Gücenmek, alınmak.
Pertov, pertöv *(Far.)* : 1. Nur, ışık. 2. Aldırmaz, umursamaz. 3. Saçmalayan, dilini tutmaz (kimse). 4. İntizamsız, düzensiz. 5. Durmadan çalışan.
Pertovlug, Pertövlük : 1. Tertipsizlik, düzensizlik. 2. Dilini tutmazlık. 3. Rahatsızlık. 4. Durmadan çalışma.
Pert-pert : Üzgün üzgün.
Pervaz *(Far.)* : Pervâz, uçma.
Pervaz élemek (etmek) : Uçmak, uçuşmak (kuşlar).
Pervazlamag : Uçurtmak.
Pervazlanmag : Uçmak.
Pervazlaşmag : Uçmağa başlamak, kanatlanmak.
Pervaz vérmek : Dikmek, iliştirmek (kumaş).
Perverdigar *(Far.)* : Allah.
Perverdigara *(Far.)* : İlâhî! Aman Allahım!
Perveriş *(Far.)* : Terbiye, eğitim.
Perveriş élemek (etmek) : Terbiye vermek, eğitmek.
Perveriş tapmag : Terbiye görmek.
Perveriş vérmek : Büyütüp yetiştirmek.
Perzüval : Saraç kayışı.
Pes *(Far.)* : 1. Pas! 2. Pes. 3. Kâfi, elverir.
Pesab *(Far.)* : Kalitesiz sirke.
Pes démek : Pas demek, oynamamak (kâğıdı).
Pesden : Yavaşça, yavaştan.
Pesde ohumag : Yavaş sesle okumak.
Pesend élemek (etmek) : Beğenmek, hoşlanmak.
Pesgel : Kayık küreği (meşe ağacından).
Peshan, Pesthan *(Far.)* : Bas sesle okuyan (şarkıcı).
Pesmande *(Far.)* : Yatık mal, stok mal.
Péssimist *(Lat.)* : Pesimist, kötümser, bedbin.
Péssimizm *(Lat.)* : Pesimizm, kötümserlik, bedbinlik.
Pesteha *(Far.)* : 1. Detay. 2. mec. Hile, oyun.
Péşe *(Far.)* : 1. Sanat, meslek. 2. Adet, alışkanlık.
Péşekar *(Far.)* : 1. Profesyonel. 2. Sanatkâr.
Péşekarlıg : Sanatkârlık.
Péşeki *(Far.)* : Peşin; avans.
Péşeng : Peşenk, öncü, pişdar.

Péşgurd : 1. Avans. 2. Yaş öğütülmüş.
Péşkéş *(Far.)* : Peşkeş, hediye, armağan.
Péşkéş élemek (etmek) : Bağışlamak.
Péşkéş olmag : Bağışlanmak.
Péşman *(Far.)* : Pişman.
Péşman élemek (etmek) : Pişman etmek.
Péşmanlamag : Pişman olmak.
Péşmanlıg, Péşmançılıg : Pişmanlık.
Péşmançılıg çekmek : Pişmanlık çekmek.
Péşman olmag : Pişman olmak.
Péşmek *(Far.)* : Pişmaniye.
Péşo, Péşov : İdrar, sidik.
Peşo élemek (etmek) : İşemek.
Peşte : Deniz kabarması.
Pete : Kupon: fiş.
Peteklik : Kovanlık, arılık.
Petenek : Mide (kuşlarda).
Petenesidar : Sabırsız, tez canlı.
Pétit *(Fr.)* : Sekiz puntoluk harf.
Pétlisa *(Rus.)* : Yaka işareti.
Pétrografik *(Yun.)* : Petrografiyle ilgili, petrografik.
Pétrografiya *(Yun.)* : Petrografi, taş bilimi.
Peye : At ahırı, tavla.
Péyğam *(Far.)* : Haber.
Péyğember *(Far.)* : Peygamber.
Péyğembercesine : Peygamberce.
Péyğemberçiçeyi : Belemir, peygamber çiçeği.
Péyğemberî : Mısır (bitki).
Péyğemberlik : Peygamberlik.
Péyğamberlik élemek (etmek) : Gelecekten haber vermek.
Péyin : Gübre.
Péyinböceyi, Péyingurdu : Bokböceği.
Péyindağıdan, Péyinsepen : Gübreleme makinesi.
Péyinlemek : Gübrelemek.
Péyinlenmek : Gübrelenmek.
Péyinletdirmek, Péyinletmek : Gübreletmek.
Péyinli : Gübreli.
Péyinlik : Gübrelik.
Péyinsiz : Gübresiz.
Péykan *(Far.)* : 1. Temren. 2. mec. Kirpik (sevgilide).
Péyman *(Far.)* : Andlaşma, sözleşme, kontrat.
Péyman bağlamag (etmek) : Sözleşmek, ahitleşmek.
Péymane *(Far.)* : 1. Kadeh. 2. mec. Şarap.
Péymanını pozmag (sındırmag) : Yeminini bozmak.
Péyrevi *(Far.)* : Önde giden, rehber.
Péyser *(Far.)* : Ense, artkafa.
Péyser bağlamış : Yağ bağlamış, kalın enseli.
Péysere salmag : Ensesine vurmak.
Péyvend *(Far.)* : 1. Aşı (ziraat). 2. Aşı (ilaç). 3. mec. Eklenme, bitişme.
Péyvend élemek (etmek) : 1. Aşılamak, aşı yapmak. 2. mec. Bitiştirmek.
Péyvendlemek : 1. Aşılamak (fidanı). 2. Aşı vurmak (vücuda).
Péyvendleşdirme : Islah etme (bitkileri).
Péyvendleşdirmek : Islah etmek (bitkileri).
Péyvend vurmag : Aşı vurmak (vücuda).
Péyveste *(Far.)* : Aralıksız, sürekli.
Pézi, Pezeveng, Pézever : 1. Ahmak, akılsız, budala. 2. Haşin, zorba.
Pezevenglik : Haşinlik, zorbalık.
Pıçapıç : Fısıltı.
Pıçıldamag : 1. Mırıldanmak, fısıldamak. 2. Suflörlük etmek.
Pıçıldaşmag : Fısıldaşmak.
Pıçılğan : Bıcılgan.
Pıçıltı : Fısıltı.
Pıçıltılı : Fısıltılı.
Pıçı-pıçı : 1. Usulcacık, usul usul. 2. Fısıltı.
Pıç-pıç, Pıçapıç, Pıçhapıç : 1. Fısıltı. 2. Usulcacık, gizlice.
Pıç-pıç, élemek : Fısıldamak.
Pıfgıltı : 1. Fıkırtı. 2. Kıs kıs gülme.
Pıgg : Damla sesi (koyu sıvılarda).
Pıggapıg (la) : 1. Fıkırdayarak. 2. Kıkırdayarak (gülmek).
Pıggıldamag : 1. Fıkırdamak. 2. Kıkırdamak (gülmek).

Pıggıldaşmag : Kıkır kıkır gülüşmek.
Pıhi : Korkak.
Pıhta : Pıhtı.
Pıhtalandırmag, Pıhtalaşdırmag : Pıhtılaştırmak, koyulaştırmak.
Pıhtalanmag : Koyulaşmak.
Pıhtalaşmag : Koyulaşmak.
Pırçım-pırçım ter tökmek : Buram buram terlemek.
Pırıldamag : Uçmak.
Pırıldaşmag : Pır pır uçuşmak.
Pırnıg : Kalkık saç, dik saç.
Pırpız : 1. Karışık saç. 2. Kalkık tüy.
Pırpızlamag : Dik durmak (saçlar).
Pırpızlandırmag : Dik durdurmak (saçları).
Pırpızlanmag, Pırpızlaşmag : Dikelmek (saçlar).
Pırpızlı : Kıllı, tüylü.
Pırpızlıg : Kıllı oluş.
Pırtdagöz : Lokma göz.
Pırtdağını çıhartmag : Ezmek; parçalamak.
Pırtdamag : Pırtlamak.
Pırtdatmag : Sıkmak, suyunu çıkarmak.
Pırtlaşdırmag : 1. Karıştırmak, düzenini bozmak. 2. Dolaşık etmek (saç, iplik vb.).
Pırtlaşıg, Pırtdaşıg : Karmakarışık, dolaşık.
Pırtlaşıg düşmek : Saçları karışmak, tüyleri karışmak.
Pırtlaşıg salmag : Saçlarını karıştırmak, karmakarışık etmek.
Pırtlaşmag : Dolaşık olmak, birbirine geçmek (saç, iplik).
Pısıtmag : Osurmak.
Pıspısa, Pıspısı, Pıspısta : Bokböceği, gübreböceği.
Pıtıh : Tombul, bıdık.
Pıtırgan : Dulavrat otu.
Pıtrag : Pıtrak.
Pianino *(ital.)* : Piyano.
Pianinoçalan, Pianinoçu : Piyanist.
Pianizm *(İtal.)* : Piyanistlik.
Piano *(İtal.)* : 1. Piyano. 2. Sesleri yavaşlatarak.
Pianoçu : Piyanocu, piyanist.
Piç *(Far.)* : Vida.
Piçaçar : Tornavida.
Piçburan : Tornavida.
Piçe : Peçe.
Piçini burmag : 1. Vidasını sıkıştırmak. 2. mec. İpini çekmek, haddini bildirmek, kulağını çekmek.
Piç-piç : Kıvrımlı, kıvrım kıvrım, büklüm büklüm.
Pigmént *(Lat.)* : Pigment.
Pigméntasiya *(Lat.)* : Pigment oluşumu.
Pijama *(İng.)* : Pijama, picama.
Pik *(Fr.)* : Zirve, dağ tepesi.
Pikét *(Fr.)* : Karakol, nöbetçi müfreze.
Pikétçi : Nöbetçi.
Pik saatı (vahtı) : İzdihamlı saatler, gerginlik anları.
Pile : Ham ipek.
Pilek : 1. Süsleme pulu. 2. Yassı düğme.
Pilekgurdu : İpek böceği.
Pile kimi : İpek gibi.
Pileklemek : İliklemek, düğmelemek.
Pilekli : Pullu (tülbent vb.).
Pilemek : Söndürmek, püflemek.
Pilete *(Rus.)* : Gazocağı.
Pileteçi : Gazocağı tamircisi.
Piletikme : Pul işleme (tülbent vb.).
Pile tikmek : Pul işlemek (tülbent vb.).
Pilik, Piylik : 1. Gaz ocağı. 2. Yağ kandili.
Pille *(Far.)* : Basamak.
Pilleken *(Far.)* : Merdiven.
Pilleli : Basamaklı.
Pille-pille : 1. Basamaklı. 2. Basamak basamak. 3. mec. Tedricen.
Pilot *(Fr.)* : Pilot.
Pilotaj *(Fr.)* : Pilotaj.
Pilotka *(Rus.)* : 1. Kep. 2. Yazlık kasket.
Pilpile : Balçık volkanı.
Pilte : 1. Fitil. 2. Tampon (hekimlikte).
Piltelemek : 1. Fitil takmak. 2. Tamponlamak.
Pinc : Tutkal (çanak çömlek yapıştırmak için).
Pinçi (Pişkçi) : Çanak çömlek tamircisi.

Pinclemek : Yapıştırmak (kırık çanak çömleği).
Pine *(Far.)* : 1. Yama. 2. Nasır. 3. Mizantren (matbaa basımında).
Pine bağlamag : Nasırlaşmak (el).
Pineçi : Kundura tamircisi; başmakçı.
Pineçilik :Kundura tamirciliği; başmakçılık.
Pineçilik élemek (etmek) : Kundura tamiriyle uğraşmak.
Pine élemek : Kundura yamamak.
Pineki aparmag (vurmag) : Pineklemek.
Pinekilemek : Pineklemek.
Pinelemek : 1. Yamalamak, yamamak (kundura). 2. Mizantren etmek.
Ping-pong *(İng.)* : Pingpong.
Pingvin *(Lat.)* : Penguen.
Pinsét *(Fr.)* : Pens, pense.
Pinti : 1. Pasaklı, şapşal. 2. mec. Özensiz, itinasız.
Pintileşmek : Şapşallaşmak.
Pintilik : Şapşallık, pasaklılık.
Pionér *(Fr.)* : 1. Öncü. 2. mec. Girişimci, müteşebbis. 3. mec. Piyon (kimse), uşak. 4. Ajan, istihbaratçı. 5. İzci.
Pionér düşergesi : İzci kampı, izci oymağı.
Pionérlik : Öncülük, teşebbüs.
Pipét *(Fr.)* : Pipet.
Pipik : İbik.
Pipikli : İbikli.
Pir *(Far.)* : 1. Yaşlı. 2. Yatır, ziyaretgâh. 3. Mürşit.
Piramida *(Yun.)* : Piramit.
Piramidal *(Fr.)* : Piramidal.
Piramidka *(Rus.)* : Piramidal oyuncak.
Piramidon *(Yun.)* : Ağrı kesici (ilaç), piramidal ilaç.
Piranî *(Far.)* : Nurlu, saygı uyandıran.
Piranîlik : Kocalık, ihtiyarlık.
Pirat *(Lat.)* : Korsan.
Piratlıg : Korsanlık.
Pirem : Talaş.
Pirkéşik *(Rus.)* : Tezgâhtar.
Pirlik : Kocalık, ihtiyarlık.
Pirog *(Rus.)* : 1. Börek. 2. Poğaça.
Pirojki *(Rus.)* : Börek.
Pirojna *(Rus.)* : Pasta.
Piroksilin *(Yun.)* : Pamuk barutu.
Pir olasan : Çok yaşa! var ol!
Pirotéhnik *(Yun.)* : Fişek ustası, fişekçi.
Pirotéhnika *(Yun.)*:Fişekçilik, fişek üretimi.
Pis : 1. Kötü. 2. Rezil, şerefsiz. 3. Ağır, sıkıcı. 4. Sapık.
Pis adam : Kötü adam.
Pisağız : Küfürbaz.
Pisayagda : Hiç olmazsa, hiç değilse.
Pis çıhmag : Fena olmak.
Pisdik, Pistik : Cüzam.
Pisdikli : Cüzamlı.
Pise çıhmag : Kötüye çıkmak.
Pisfikirli : Kötü niyetli.
Pis gelmek : Fena gelmek.
Pisgöz : Kıskanç, hasetçi.
Pishasiyyetli : Kötü karekterli.
Pishasseli : 1. Habis. 2. Kötü tabiatlı.
Pisi çıhmag : Şımarmak, ahlakı bozulmak.
Pisikdirmek : Korkutmak, ürkütmek.
Pisikmek : 1. Korkmak, ürkmek. 2. Üzülmek, incinmek.
Pisine gelmek : Beğenmemek.
Piskende *(Far.)* : Kuru incir.
Piskökde : Tehlikede.
Pisleme : Kınama.
Pislemek : Kınamak.
Pislenmek : Kınanmak.
Pisleşmek : Kötüleşmek, fenalaşmak.
Pisletmek, Pisleşdirmek : Kötüleştirmek, fenalaştırmak.
Pislik : 1. Kötülük. 2. Fenalık, sersemlik.
Pislik élemek (etmek) : Kötülük etmek, fenalık etmek.
Pisniyyetli : Kötü niyetli, niyeti bozuk.
Pisniyyetlilik : Kasıtlı olma, art niyet.
Pis-pis : Hırsla, öfkeyle.
Pis-pis bahmag : Düşmanca bakmak.
Pis-pis gülmek : Pis pis gülmek.
Pisreftarlı : Kötü huylu.
Pistolét *(Fr.)* : Tabanca, piştov.
Pistolét pulémyot : Makineli tabanca.

Piston *(Fr.)* : 1. Kapsül, ateşleme kapsülü. 2. Kle (nefesli sazlarda).
Pistonlamag : Kapsül koymak (mermi kovanına).
Pistonlanmag : Kapsül konulmak (mermi kovanına).
Pis yola düşmek : Kötü yola düşmek.
Pişderamed *(Far.)* : Mukaddime, giriş (musikîde).
Pişe *(Far.)* : Sanat, meslek.
Pişekar *(Far.)* : Sanatkâr.
Pişe mektebi : Sanat okulu.
Pişe yönümü : Meslek seçimi.
Pişhidmet *(Far. Ar.)* : Hizmetkâr, uşak.
Pişhidmetbaşı : Baş hademe.
Pişi : Katmerli pasta, pişi.
Pişik : Kedi.
Pişikbaz : Kedi bakıcısı, kedi düşkünü.
Pişikguyruğu : Çayırotu, fleol.
Pişikkimiler : Kedigiller.
Pişikotu : Kedi otu.
Pişikpencesi : Kedi ayağı (bitki).
Pişim-pişim élemek : Sakınarak okşamak, tatlılıkla yola getirmek.
Pişim-pişim ile sahlamag : Ürkütmeksizin yakalamağa çalışmak.
Pişiyimiz oğlan doğub : Öküzümüz fazla (kinayeli ifade).
Pişkéş *(Far.)* : Peşkeş.
Pişkéş élemek (etmek) : Peşkeş etmek.
Pişnamaz *(Far.)* : İmam.
Pişpiş : Pisi pisi.
Pişpişe, Pişpişi : Keçi söğüdü, misk söğüdü.
Pişraz *(Far.)* : Turfanda (meyve).
Pişt : Çek arabayı! yıkıl oradan! defol!
Piştahta *(Far.)* : Peştahta, satıcı tezgâhı.
Pişt élemek : Uzaklaştırmak, kovmak.
Pişto, piştov : Piştov.
Pişvaz *(Far.)* : Karşılama, istikbal etme.
Pişvaza çıhmag : Karşılamak (misafiri).
Pişvaz élemek (etmek) : İstikbal etmek.
Piti : Güveç.
Pitik : 1. Yazı, kitap, senet. 2. Muska, hamaylı.
Pive *(Rus.)* : Bira.
Pivegayıran : biracı.
Pivehana *(Rus. Far.)* : Birahane.
Piy : Yağ, içyağı.
Piyada *(Far.)* : 1. Yaya (yol). 2. yayan (kimse). 3. Piyon (satrançta). 4. mec. Okumuşluğu az.
Piyada çeyirtke : Kanatsız çekirge.
Piyadaçı, Piyadagoşun : Piyade sınıfı.
Piyadalanmag : Yaya yürümek.
Piyadalıg : 1. Yayalık. 2. mec. Bilgi noksanlığı.
Piyale *(Far.)* : 1. Kadeh. 2. Küçük fincan.
Piyalegözlü : İri gözlü, lokma gözlü.
Piyan *(Rus.)* : Sarhoş.
Piyan olmag : Sarhoş olmak.
Piy bağlamag (basmag) : Şişmanlamak, yağ bağlamak.
Piy beslemek : Yağ bağlamak.
Piyebenzer : Yağımsı.
Piyeriden : Yağ eriten.
Piylemek : Yağlamak, yağ sürmek.
Piylendirmek : Şişmanlatmak.
Piylenme : 1. Şişmanlık hastalığı. 2. Tav.
Piylenmek : 1. Şişmanlamak, semirmek. 2. Yağ sürünmek.
Piyleşmek : Çok şişmanlamak.
Piyli : 1. Semiz. 2. Yağlı. 3. mec. Şişman.
Piylilik : 1. Şişmanlık. 2. Yağlılık.
Piysiz : 1. Lagar. 2. Yağsız, yavan.
Piysizlik : Yağsızlık, yavanlık, lagarlık.
Piysuz *(Far.)* : Kandil, çıra.
Pize : Hasır otu.
Plagiat *(Lat.)* : İntihal.
Plagiator *(Lat.)* : İntihalci.
Plagiatorlug : İntihalcilik.
Plakat *(Lat.)* : Resimli ilan, resimli döviz.
Plakatçı : Desinatör.
Plan *(Lat.)* : Plan.
Plançı : Plâncı.
Planér *(Fr.)* : Planör.
Planérçi : Plânörcü.
Planérçilik : Plânörcülük.
Planérist *(Fr.)* : Planörcü.

Planérizm *(Fr.)* : Planörcülük.
Planérodrom *(Fr. Yun.)* : Plânör meydanı.
Planét *(Yun.)* : Planet, gezegen.
Planétari *(Yun.)* : Plânetaryum, yıldızlık.
Planlaşdırılmag : Plânlaştırılmak.
Planlaşdırma : Plânlama.
Planlaşdırmag : Plânlaştırmak.
Planlaşdırtmag : Plânlama yaptırmak.
Planlılıg : Muntazamlık, sistemlilik.
Plansızlıg : Plân yokluğu, plânsızlık.
Planşét *(Fr.)* : Plânçete.
Plantasiya *(Lat.)* : 1. Büyük çiftlik. 2. Tarla.
Plantator *(Lat.)* : Çiftlik sahibi.
Plan tökmek (çekmek, gurmag) : Program yapmak, pân hazırlamak.
Plaskart *(Alm.)* : 1. Rezervasyon makbuzu. 2. Rezervasyonu yapılmış.
Plaskartlı : 1. Makbuzlu. 2. Numaralı (yer).
Plastik *(Yun.)* : 1. Plâstik. 2. İnce, muntazam, güzel.
Plastika *(Yun.)* : 1. Plâstik sanat. 2. Plâstik hareketler. 3. Ahenk ve zerafet.
Plastik kütle : Plâstik madde.
Plastiklik : 1. Zariflik, zarâfet. 2. Esneklik.
Plastilin *(Yun.)* : Plâstik madde (heykelcilikte).
Plaş *(Rus.)* : Yağmurluk, trençkot.
Plaş-çadır : Yağmurluk çadır (hem yağmurluk hem çadır giysi).
Platforma *(Fr.)* : 1. Peron. 2. Üstü açık vagon (yük için). 3. mec. Plâtform.
Platin *(İsp.)* : Plâtin.
Platonik *(Yun.)* : Plâtonik.
Platonizm *(Yun.)* : Platonculuk.
Plébéy *(Lat.)* : Halk, avam (Roma devri), plep.
Plébissit *(Lat.)* : Plebisit.
Plénar *(Lat.)* : Genel, umumî.
Plénum *(Lat.)* : Genel toplantı.
Plévra *(Yun.)* : Göğüs zarı, plevra.
Plévrit *(Yun.)* : Zatülcenp, satılıcan.
Plité *(Rus.)* : 1. Levha. 2. Kaldırım taşı, döşeme taşı. 3. Mutfak ocağı.
Plitka *(Rus.)* : 1. Levha. 2. Elektrik ocağı.
Plomb *(Lat.)* : 1. Kurşun mühür. 2. Diş kurşunu.
Plombir *(Lat.)* : 1. Meyveli dondurma. 2. Kurşun mührü.
Plombalama : 1. Kurşunla mühürleme. 2. Diş doldurma.
Plomblamag : 1. Kurşunla mühürlemek. 2. Diş doldurmak.
Plomblanmag : 1. Kurşunla mühürlenmek. 2. Diş doldurulmak.
Plomblu :1. Mühürlü. 2. Doldurulmuş (diş).
Plombsuz : 1. Mühürsüz. 2. Dolgusuz (diş).
Plov : Pilav.
Plovgarası : Pilav katığı.
Plutokrat *(Yun.)* : Zengin.
Plutokratik *(Yun.)* : Plütokrasiye ait.
Plutokratiya *(Yun.)* : Plütokrasi.
Plutonium *(Yun.)* : Plütonyum.
Plyaj *(Fr.)* : Plaj.
Plyonka *(Rus.)* : Filim.
Pnévmatik *(Yun.)* : Hava basınçlı.
Pnévmatika *(Yun.)* : Hava basınçlı (cihaz, âlet vb.).
Pnévmoniya *(Yun.)* : Zatürre.
Poçt(a) *(İtal.)* : Posta.
Poçtalyon *(İtal.)* : Postacı, müvezzi.
Poçtalyonlug : Postacılık.
Poçtamt *(Alm.)* : Merkez postahane.
Poçtçu : 1. Postacı. 2. Müvezzi.
Poçthana *(İtal. Far.)* : Postahane.
Podagra *(Yun.)* : Damla, nikris, gut.
Podagralı : Nikris hastası.
Podnos, Podnus *(Rus.)* : Tepsi.
Podpolkovnik *(Rus.)* : Yarbay.
Podpolkovniklik : Yarbaylık.
Podrat *(Rus.)* : Taahhüt.
Podrat(a) götürmek : Kontrat yapmak.
Podratçı : Müteahhit, üstenci.
Podratçılıg : Müteahhitlik.
Podur : Pudra.
Podurgabı : Pudra kutusu.
Podurlamag : Pudralamak.
Podurlu : Pudralı.
Podur vurmag : Pudralamak.

Podval *(Rus.)* : Gazetenin alt kısmı.
Poéma *(Yun.)* : Şiir, manzume.
Poétik *(Yun.)* : 1. Bedîî, güzel, estetik. 2. İnce, hoş. 3. Şâirâne.
Poétika *(Yun.)* : 1. Edebî görüş. 2. Tarz, usül.
Poétiklik : Şâirânelik.
Poéziya *(Yun.)* : 1. Şiir. 2. mec. Lirizm.
Pof : Şiş, şişkin.
Poflamag : Şişirmek.
Poflanmag : Şişmek.
Poflaşmag : Şişmek, şişlik olışmak.
Poflatmag : Şişirmek.
Poflu : Şişkin, şişirilmiş.
Pogon *(Rus.)* : Apolet.
Pogonlu : Apoletli.
Poh : 1. Bok, dışkı. 2. Pas (metal).
Poha batmag : Yakalanmak, fesada bulaşmak.
Poha düşmek : Yakalanmak, ele geçmek.
Pohlamag : Bombok etmek.
Pohlaşmag : Bombok olmak (iş).
Pohlug : Fesat, bozukluk.
Pohunu çıhartmag : Bokunu çıkartmak.
Polad *(Far.)* : Çelik.
Poladériden : Demir dökümcü.
Poladéritme : Demir döküm.
Poladı : Çelik renginde, gri.
Poladlamag : Nikellemek.
Poladlaşmag : 1. Çelik haline gelmek. 2. mec. Sağlamlaşmak.
Poladyayan : Yassı çelik yapan (fabrika, kimse).
Poladyayma : Yassı çelik imali.
Polémika *(Fr.)* : Polemik.
Poliartrit *(Yun.)* : Mafsal iltihabı.
Polifonik *(Yun.)* : Polifonik.
Polifoniya *(Yun.)* : Polifoni, çok seslilik.
Poliglot *(Yun.)* : Çok lisan bilen.
Poligon *(Yun.)* : Poligon.
Poligrafçı : Matbaacı.
Poligrafik *(Yun.)* : Matbaacılıkla ilgili.
Poligrafiya *(Yun.)* : Matbaacılık.
Poliklinika *(Yun.)* : Poliklinik.
Poliomiélit *(Yun.)* : Çocuk felci.
Polip : Polip.
Polis *(Yun.)* : Polis.
Polisémiya *(Yun.)* : Çok anlamlılık.
Polisiya *(Alm.)* : 1. Polis. 2. Polisler.
Polismén *(İng.)* : Polis memuru.
Polisméystér *(Alm.)* : Komiser.
Politéhnik *(Yun.)* : 1. Sanatla ilgili. 2. Sanata yönelik.
Politehnikî *(Yun. Ar.)* : Sanata yönelik.
Politéhnikum *(Yun.)* : Sanat ortaokulu.
Politéhnizm *(Yun.)* : Sanatlar bilimi, çok sanatlı öğrenim.
Politura *(Lat.)* : Vernik.
Polk *(Rus.)* : Alay (askerî).
Polka *(Çek.)* : Polka.
Polkovnik *(Rus.)* : Albay.
Polkovniklik : Albaylık.
Polyak : Polonyalı.
Polyakca : Léhce, polakça.
Polyar *(Yun.)* : Kutup.
Polyarlaşma : Polarizasyon.
Pomada *(Fr.)* : Pomat.
Pomadalı : Pomat sürünmüş (kimse).
Pomidor *(İtal.)* : Domates.
Pompol, Pompul : Kâkül.
Ponçik, Goğal *(Pol.)* : Puf böreği.
Poni *(İng.)* : Midilli (at cinsi).
Ponton *(Fr.)* : 1. Tombaz. 2. Dubalı köprü.
Pontonçu : Köprücü.
Populyar *(Lat.)* : Popüler.
Populyarlıg : Meşhurluk.
Pornografiya *(Fr.)* : Pornografi, bahname.
Poroşok *(Rus.)* : Toz.
Pors, Porsiya *(Lat.)* : Porsiyon.
Porsug : 1. Porsuk. 2. mec. Obur ve şişman (çocuk).
Porsumag : 1. Ekşimek, mayalanmak. 2. Bozulmak, kokmak (et). 3. Arızalanmak. 4. mec. Öfkelenmek, kızmak.
Portağal *(Fr.)* : Portakal.
Portal *(Lat.)* : Methal, giriş, antre.
Portativ *(Fr.)* : Portatif.
Portfél *(Fr.)* : Çanta.

Portfélli : Çantalı.
Portfélsiz nazir : Sandalyesiz bakan.
Portmanat *(Fr.)* : Cüzdan, portföy
Portrét *(Fr.)* : Portre.
Portrétçi : Portreci.
Portsigar *(Fr.)* : Sigara kutusu.
Portugalca : Portekizce.
Portugaliyalı : İspanyol.
Portvéyn *(Alm.)* : Porto.
Porug : Kurbağaotu.
Pos, Post *(Fr.)* : Posta.
Posa : Cüruf, dışık.
Posa-béton : Cüruflu beton.
Poshana, Posthana *(Fr. Far.)* : Postahane.
Postaménd *(Lat.)* : Kaide, taban.
Postçu : Postacı, müvezzi.
Post markası : Posta pulu.
Poşa : Ahlaksız, terbiyesiz.
Pota, Potug : 1. Tombul, şişman. 2. Malak. 3. Ayı yavrusu.
Potaboy(lu) : Kısa ve şişko, bodur, bücür.
Potalaşmag : Bodurlaşmak.
Potas, Potaş *(İng.)* : Potas.
Poténsial *(Lat.)* : Potansiyel.
Povést *(Rus.)* : Kısa hikâye.
Povéstçi : Hikâyeci.
Povidlo *(Rus.)* : Marmelât, katı reçel.
Pozan : 1. Silgi. 2. Bozan, bozucu.
Pozdurmag : Bozdurmak.
Pozdurtmag : Bozdurtmak.
Pozğun : 1. Ahlaksız. 2. Bozguna uğramış. 3. Perişan, kötü.
Pozğunchlaglı : Ahlaksız.
Pozğunlaşdırmag : Perişan etmek, bozguna uğratmak.
Pozğunlaşmag : 1. Ahlaksızlaşmak. 2. Perişan olmak. 3. Düzensizleşmek.
Pozğunlug : 1. Ahlaksızlık. 2. İhtilaf, karışıklık. 3. Perişanlık.
Pozmag : 1. Bozmak. 2. Silmek (silgi vb. ile).
Pozmagaraçı : Karalamacı, kargacık burgacık yazan.
Poz satmag : Çalım satmak, caka satmak.
Pozucu : 1. Aykırı, karşıt, muhalif. 2. Silici, temizleyici. 3. Yıkıcı.
Pozuculug : 1. Muhalefet. 2. Temizleyicilik. 3. Yıkıcılık.
Pozug : 1. Bereli, berelenmiş. 2. Çapkın. 3. Bozuk, kokmuş.
Pozuglug : 1. Pislik, kötülük. 2. Perişanlık.
Pozulma : Bozukluk.
Pozulmag : Bozulmak.
Pozulmaz : Bozulmaz.
Pozulmuş : 1. Çizilmiş, karalanmış. 2. Düzensiz, dağınık. 3. mec. Keyfsiz, neşesiz. 4. mec. Ahlaksız.
Pozuntu : Bozuntu.
Poz vérmek : Gösteriş yapmak, çalım satmak.
Pöhre : 1. Piç, filiz, fışkın. 2. Fidan. 3. Şıvgın.
Pöhrelemek : Filiz vermek, şıvgın bitirmek.
Pöhrelenmek : 1. Şıvgın çıkarmak. 2. Filizlenmek.
Pöhreli : 1. Filizli. 2. Filiz ormanı.
Pöhrelik : 1. Maki, ince söğütlük. 2. Orman, koru.
Pörşelemek : Yolmak, temizlemek (tüy).
Pörşümek : Solmak, solgunlaşmak.
Pörşütmek : Soldurmak.
Pörtdeme : Sulu kavurma.
Pörtdürmek : Kızarttırmak (yiyecek).
Pörtledilmek, Pörtlenmek : Haşlanmak (suda).
Pörtlemek : 1. Pörtlemek. 2. Kızarmak, kırmızılaşmak. 3. Yanmak, yanık oluşmak. 4. Haşlamak (suda).
Pörtletmek : Haşlamak (suda).
Pörtmek : 1. Kıpkırmızı olmak. 2. Daldırıp çıkarmak (kaynar suya). 3. mec. Öfkelenmek.
Pörtmüş, Pörtük : Kırmızılaşmış.
Pörtülmek : Kızarmak, kızartılmak (yiyecek).
Pörtüşmek : Kırmızılaşmak.
Pösgürmek : Galip gelmek, yenmek, ütmek (oyunda).

Pöşlemek : Yolmak, temizlemek (tüy).
Pötene : İşkembe.
Pötpötü, Pötüye : Kursak (kuşlarda).
Praga : 1. Prag. 2. Prag'a ait.
Praktik *(Yun.)* : Pratik.
Praktika *(Yun.)* : Tecrübe.
Praktikant *(Yun.)* : Stajyer.
Praktikî *(Yun. Ar.)* : Pratik.
Praktiklik : Çıkarcılık.
Praktikum *(Yun.)* : Tatbikat.
Praktisizm *(Yun.)* :1.Pratiklik. 2. Çıkarcılık.
Praporşik *(Rus.)* : Asteğmen.
Pravoslav *(Rus.)* : 1. Ortodoksluk. 2. Ortodoks.
Pravoslavlıg : Ortodoksluk.
Prédikat *(Lat.)* : Yüklem, haber.
Prédikativ *(Lat.)* : Doğrulayıcı, tasdik edici.
Prédikativlik : Yüklemlik, hüküm, isnat.
Préférans *(Fr.)* : Tercihli kart (oyunda).
Préfiks *(Lat.)* : Ön ek.
Prélyudiya *(Lat.)* : 1. Prelüt. 2. mec. Mukaddime, başlangıç.
Prémyéra *(Fr.)* : Prömiyer, ilk temsil.
Préparat *(Lat.)* : 1. Preparat, müstahzar. 2. Tertip, terkip (kimya). 3. Hazırlanmış, deney maddesi.
Préparatçı : Hazırlayıcı.
Préss *(Lat.)* : Pres.
Préslemek : Preslemek.
Préslenmiş : Preslenmiş, presli.
Présleyici : Presçi.
Prézidént *(Lat.)* : 1. Başkan. 2. Cumhurbaşkanı.
Prézidéntlik : 1. Başkanlık. 2. Cumhurbaşkanlığı.
Prikaz *(Rus.)* : Emir.
Prima-balérina *(İtal.)* : Baş balerin.
Primitiv *(Lat.)* : Primitif, iptidaî.
Primitivizm *(Lat.)* : 1. İlkellik. 2. Basitlik, kolaylık. 3. Kabasabalık.
Primitivlik : İptidaîlik.
Primus *(Lat.)* : Gaz ocağı.
Prinsip *(Lat.)* : Prensip.
Prinsip é'tibarile : Esas itibariyle.
Prinsipial *(Lat.)* : 1. Prensiple ilgili. 2. Prensipli.
Prinsipiallıg : Prensiplere bağlılık.
Prinsipli : Prensipli.
Prinsipsiz : Usulsüz, prensipsiz.
Prinsipsizlik : Usulsüzlük, prensipsizlik.
Pristav *(Rus.)* : Komiser.
Pristavlıg : Komiserlik.
Probka *(Rus.)* : 1. Mantar (kapak olarak). 2. Sigorta (elektrik). 3. mec. Trafik tıkanması.
Probkaaçan : Tirbuşon.
Probkalamag : Mantar tıkamak, tıpalamak.
Probkalanmag : Tıpalanmak.
Problém *(Yun.)* : Problem, mesele.
Problématik *(Yun.)* : Problematik.
Problématika *(Yun.)* : Problemler.
Problématiklik : Problemlilik, şüphelilik.
Proféssional *(Yun.)* : Profesyonel.
Profésson *(Lat.)* : Profesör.
Proféssura *(Lat.)* : 1. Profesörlük. 2. Profesörler.
Profilaktik *(Yun.)* : Koruyucu, tahaffuzî.
Profilaktika *(Yun.)* : 1. Hastalığı önleme tedbirleri, koruyucu tedbirler. 2. Bakım (makine vb.).
Profilaktori *(Yun.)* : Prevantoryum, tahaffuzhâne.
Prognoz *(Yun.)* : 1. Tahmin, keşif. 2. Teşhis (hastalığı).
Program *(Yun.)* : Program.
Progul *(Rus.)* : İş bırakma.
Progulçu : İşi bırakan.
Projéksiya *(Lat.)* : Projeksiyon.
Projéktor *(Lat.)* : Projektör.
Projéktorçu : Projektörü kullanan.
Prokat *(Rus.)* : Haddeleme.
Prokatçı : Haddeci.
Prokuror *(Lat.)* : Savcı.
Prokurorlug : Savcılık.
Prolétar *(Lat.)* : 1. Ağır sanayi işçisi. 2. Yoksul.
Prolétariat *(Lat.)* : Proletarya.
Prolétarlaşdırmag : Yoksullaştırmak.

Prolétarlaşma : Yoksullaşma.
Prolétarlaşmag : Yoksullaşmak.
Prolétar sinfi : İşçi sınıfı.
Propagand *(İtal.)* : Propaganda.
Propéller *(Lat.)* : Pervane.
Proréktor *(Lat.)* : Rektör vekili.
Prosés *(Lat.)* : 1. Proses. 2. Hastalık. 3. Muhakeme, davâ. 4. Seyir.
Prosésual *(Lat.)* : Muhakeme, yargılama.
Prospékt *(Lat.)* : 1. Anacadde. 2. Prospektüs, tarife.
Protéktorat *(Lat.)* : Himaye usulü.
Protéstant *(Lat.)* : Protestan.
Protéstantizm *(Lat.)* : Protestanlık.
Protéz *(Yun.)* : Protez.
Protézlemek : Protez yapmak.
Protokol *(Yun.)* : Protokol.
Proton *(Lat.)* : Proton.
Protoplazma *(Yun.)* : Protoplazma.
Prototip *(Yun.)* : Prototip.
Provizor *(Lat.)* : Eczacı.
Provizorlug : Eczacılık.
Provokasiya *(Lat.)* : Provokasyon.
Provokator *(Lat.)* : Provokatör.
Provokatorlug : Kışkırtıcılık, provokasyon.
Prozéktor *(Lat.)* : Anatomist.
Prozéktor otağı : Teşrih odası.
Prussaklar : Prusyalılar, kuzeydoğu Almanları.
Psih *(Yun.)* : Ruh.
Psihî *(Yun.)* : Rûhî.
Psihiatr *(Yun.)* : Psikiyatr.
Psihiatrik *(Yun.)* : Ruh hastalıklarıyla ilgili, psikiyatrik.
Psihiatriya *(Yun.)* : Psikiyatri.
Psihî hücum : Psikolojik taarruz.
Psiholog *(Yun.)* : Psikolog.
Psihologiya *(Yun.)* : Psikoloji.
Psiholoji *(Yun.)* : Psikolojik.
Psihopatoloji *(Yun.)* : Psikopatolojik.
Psihotérapévt *(Yun.)* : Psikoterapi uzmanı.
Psihotérapévtik *(Yun.)* : Psikoterapik.
Psihotérapiya *(Yun.)* : Psikoterapi.
Psihoz *(Yun.)* : Psikoz.
Publisist *(Lat.)* : Gazeteci, muharrir.
Publisistik *(Lat.)* : Gazeteyle ilgili.
Publisistika *(Lat.)* : 1. Gazetecilik. 2. Ekonomik-politik yazılar.
Puç : 1. Boş, içi boş. 2. İkramiye çıkmayan (bilet vb.). 3. Boş yere, boşuna.
Puç(a) çıharmag (élemek, etmek) : Yok etmek.
Puçal *(Far.)* : Küspe, posa.
Puçlug : 1. Kofluk (yemiş). 2. Boşuna olma, yararsızlık.
Puç olmag, Puça çıhmag : Yok olmak, hiçe gitmek.
Puçur : 1. Tomurcuk. 2. Ter damlası.
Puçurlamag : 1. Tomurcuklanmak. 2. Ter damlamak.
Puçur-puçur : Damla damla.
Puçur-puçur ter tökmek : Buram buram terlemek.
Pud, Put *(Rus.)* : 16,3 kg.lık ölçü.
Pudlug, Putduh, Putlug : 16.3 kg.lık.
Pud-pud : 16.3 kg.larca.
Pudra *(Fr.)* : Pudra.
Pudragabı : Pudra kutusu, pudriyer, pudralık.
Pudralanmag : Pudra sürünmek.
Puf : Kurtçuk, lârva.
Puk : Emzik.
Pul : 1. Metal para. 2. Balık pulu.
Pula dönmek : Kırmızılaşmak.
Pulagir *(Far.)* : Para canlısı.
Pulagirlik : Paraya düşkünlük.
Pulakı : Para canlısı, paraya düşkün.
Pulakılıg : Paraya düşkünlük.
Pul can yonkarıdır : Para can yongasıdır.
Pul çıharmag : Para kazanmak.
Pulcug, Pulçug : Balık pulu.
Pulcuglu : Pullu (balık).
Pulçugluganadlılar : Pulkanatlılar.

Pul élemek : Para karşılığında satmak, paraya çevirmek.
Pulémyot *(Rus.)* : Otomatik silah.
Pulémyotçu : Mitralyözcü, makineli tüfek eri.
Pul gırmag : Para kazanmak.
Pulgir *(Far.)* : Para canlısı.
Pulgirlik : Paraya düşkünlük.
Pul goparmag (dartmag) : Para sızdırmak (birinden).
Pul goymag : Para sarfetmek.
Pul kesmek : Para kesmek.
Pul kimi olmag : Çok utanmak, yüzü kızarmak.
Pul korlamag : Parayı savurmak.
Pullandırmag : Zenginleştirmek.
Pullanmag : Zenginleşmek.
Pullu : 1. Zengin. 2. Paralı, bedava olmayan. 3. Pul pul olan.
Pul-mul, Pul-para, Pul-pene : Azıcık para.
Pulperest *(Far.)* : Para düşkünü.
Pulperestlik : Paraya düşkünlük.
Pul-pul élemek (etmek) : İnce ince kıymak, param parça etmek.
Pul-pul olmag : Tuzla buz olmak.
Pulsuz : 1. Meccanî, bedava. 2. Yoksul.
Pulsuzlamag : Fakirleşmek.
Pulsuzlaşmag : Yoksullaşmak.
Pulsuzlug : Yoksulluk.
Pulsuz-parasız : Parasız pulsuz.
Pult *(Alm.)* : 1. Sehpa. 2. Panel.
Pul tedavülü : Para tedavülü.
Pul tökmek : Para dökmek.
Pulunu cibine goymag : Nakit paraya çevirmek.
Pulvérizator *(Fr.)* : Pülverizatör.
Pul yémek : Para yemek.
Punktir *(Lat.)* : Noktalar.
Punktirlemek : Noktalamak.
Punş *(İng.)* : Punç.
Pup : Krizalit.
Puplaşmag : Krizalit haline gelmek.
Pup merhelesi : Krizalit safhası.
Pura : Püre.
Purist *(Lat.)* : Tasfiyeci, özleştirmeci (dilde), pürist.
Purizm *(Lat.)* : Tasfiyecilik, özleştirmecilik (dilde).
Pusgu : Pusu.
Pusguçu : Pusucu.
Pusguda durmag (dayanmag) : Pusuya yatmak.
Pusgu gurmag : Pusu kurmak.
Pusguya yatmag : Pusuya yatmak.
Pusma : Dinleme, kulak misafiri olma.
Pusmag : 1. Pusmak. 2. Dinlemek, kulak misafiri olmak.
Pusulmag : Güdülmek, takibedilmek.
Puta, Buta : Pota.
Putyovka *(Rus.)* : Tedavi veya istirahat belgesi (senatoryum vb. için).
Püfe : Yemek, aş.
Püfkürmek : Püfkürmek.
Püflemek : 1. Esmek. 2. Söndürmek.
Püfleye-püfleye sahlamag : İhtimamla korumak.
Püfürmek : Püflemek.
Pühte *(Far.)* : 1. Kaynatılmış, suda pişirilmiş. 2. mec. Tecrübeli, görgülü.
Pühteleşdirmek : Tecrübeli yapmak.
Pühteleşmek, Pühtelenmek : Tecrübe kazanmak.
Pühtelik : Tecrübelilik.
Pühte olmag : Usta olmak.
Pülük : 1. Tutuşturucu. 2. Fitil.
Pülüş : Meyve posası.
Pülüşük : Çörçöp, posa (meyve).
Pünhan *(Far.)* : Pinhan.
Pünhanî *(Far.)* : Gizlice.
Pünhan olmag : Gizlenmek.
Püpitr *(Fr.)* : Sehpa; rahle.
Pürçükmek : Göz süzmek.
Pürfend *(Far.)* : 1. Becerikli. 2. Açıkgöz.
Pürfend olmag : Ustalaşmak.
Pürğiymet *(Far. Ar.)* : Kıymetli.
Pürheves *(Far. Ar.)* : Hevesli.
Püribare *(Far. Ar.)* : Tumturaklı.
Pürkamal *(Far. Ar.)* : Akıllı.

Pürmelal *(Far. Ar.)* : Çok kederli.
Pürmelal élemek (etmek) : Çok üzmek.
Pürme'na *(Far. Ar.)* : Manâlı.
Pürreng *(Far.)* : Demli (çay).
Pürtim-pürtim : Didik didik, yırtık pırtık.
Pürvüğar *(Far. Ar.)* : Ağırbaşlı, vakarlı.
Püskende : Kuru incir.
Püskürenvolkan : Patlayan yanardağ.
Püsmürük : Gösterişsiz, alımsız.
Püste *(Far.)* : Fıstık.
Püsteağacı : Fıstık ağacı.
Püsteağız : Küçük ağızlı.
Püstegarın : Az yiyen, yapışık karınlı.
Püstelik : Fıstıklık.
Püsteyi : Fıstıkî.
Püşk : Yazı tura, kur'a.
Püşk atmag : Kur'a çekmek.
Püşte, Püşti *(Far.)* : Yastık.
Püştebend *(Far.)* : Sırt kolanı.
Pyédéstal *(Fr.)* : Kaide, taban (heykel için).
Pyés *(Fr.)* : Piyes.

R

Rabit *(Ar.)* : Aracı, vasıta.
Rabite *(Ar.)* : Rabıta.
Rabiteci : Aracı, vasıta.
Rabitelendirmek : Birleştirmek, temas kurdurmak.
Rabiteli : Rabıtalı.
Rabitelilik : İrtibat.
Rabitesiz : Rabıtasız.
Rabitesizlik : Rabıtasızlık.
Raci *(Ar.)* : Bağlı, ilişkili, konusunda.
Rada *(Ukr.)* : Halk meclisi.
Radar *(İng.)* : Radar.
Rade, Radde *(Ar.)* : Radde.
Radial *(Lat.)* : Radyan.
Radiasiya *(Lat.)* : Radyasyon.
Radiator *(Lat.)* : Radyatör.
Radikal *(Lat.)* : Radikal.
Radikalizm *(Lat.)* : Radikalizm.
Radikulit *(Lat.)* :Omurilik sinirleri iltihabı.
Radio *(Lat.)* : Radyo.
Radioaktiv *(Lat.)* : Radyoaktif.
Radioaktivlik : Radyoaktiflik.
Radioalıcı (ĝebulédici) : Radyo alıcısı, reseptör.
Radioaparatı : Radyo cihazları.
Radiobiologiya *(Lat.)* : Radyobiyoloji.
Radio dinleyici (si) : Radyo dinleyicisi.
Radioéléktronika *(Lat.)* : Radyo elektronik.
Radio govşağı : Radyo merkezi.
Radiogram *(Lat.)* : Radyogram.
Radio heveskarı : Radyo amatörü.
Radiokimya *(Lat. Ar.)* : Radyokimya.
Radiola *(Lat.)* : Pikap.
Radiolaşdırılmag : Radyo tesisi koyulmak.
Radiolaşdırma : Radyo tesisi koyma.
Radiolaşdırmag : Radyo tesisi koymak.
Radiolaşmag : Radyo tesisi koyulmak.
Radiolog *(Yun.)* : Radyolog.
Radiologiya *(Lat. Yun.)* : Radyoloji.
Radiolokasiya *(Lat.)* : Radarla bulma.
Radiolokator *(Lat.)* : Radar.
Radiomayak *(Lat. Rus.)* : Radyofar.
Radioréportaj *(Lat. Fr.)* : Radyo röportajı.
Radiostansiya(sı) : Radyo merkezi.
Radiostudiya *(Lat. İtal.)* : Radyo stüdyosu.
Radiotéhnik *(Lat. Yun.)* : Radyo teknisyeni.
Radiotéhnika *(Lat. Yun.)* : Radyoelektrik.
Radiotélefon *(Lat. Yun.)* : Radyotelefon.
Radiotélégraf *(Lat. Yun.)* : Radyotelgraf.
Radiotélégrafçı : Radyotelgrafçı.
Radiotélégram *(Lat. Yun.)* : Radyogram.
Radiotérapi *(Fr.)* : Radyoterapi.
Radiotranslyasiya *(Lat.)* : Radyo yayınlarını iletme (telle).
Radiovérici : Radyo vericisi.
Radiovérilişi : Radyodan yayım.
Radiozond *(Lat. Fr.)* : Radyosondaj (meteorolojik cihaz).
Radist *(Lat.)* : Radyotelgrafçı.
Radium *(Lat.)* : Radyum.
Radius, Radyos *(Lat.)* : 1. Yarıçap. 2. Menzil.
Radon *(Yun.)* : Radon.
Rah *(Far.)* : Yol.
Rahand *(Ar.)* : Rahat.
Rahat *(Ar.)* : Rahat.
Rahat burahmag : Rahat bırakmak.
Rahatca(sına) : Rahatça, rahat rahat.
Rahat élemek (etmek) : 1. Rahat etmek, rahatlamak. 2. Rahatlatmak.
Rahathana *(Ar. Far.)* : Ayak yolu, helâ.
Rahatlandırmag : 1. Rahatlatmak. 2. Konfor sağlamak.
Rahatlanmag : Dinlenmek.
Rahatlaşdırmag : Rahatlatmak, dinlendirmek.
Rahatlaşmag : Yatışmak, teskin olmak, rahatlamak.

Rahatlıg etmek (élemek) : Dinlenmek.
Rahatlıg vérmemek : Rahatlık vermemek, rahat bırakmamak.
Rahatlığını pozmag : Rahatlığını bozmak, rahatını kaçırmak.
Rahat paltar : Geniş elbise.
Rahatsız : Rahatsız.
Rahatsızlıg : Rahatsızlık.
Rahetülhülgum *(Ar.)* : Lokum.
Rahib *(Ar.)* : Rahip.
Rahibcesine : Keşiş gibi.
Rahibe *(Ar.)* : Rahibe.
Rahiblik : Rahiplik.
Rahit, Rahitizm *(Yun.)* : Raşitizm.
Rahitli : Raşitizme yakalanmış.
Rahlamag : 1. Düzene koymak, tanzim etmek, yoluna koymak. 2. Rahatlamak.
Rahlanmag : Hazır olmak, yoluna girmek.
Rakét *(Alm.)* : 1. Roket. 2. Füze. 3. İşaret fişeği.
Rakétçi : 1. İşaret fişeği atan kimse. 2. Füze askeri.
Rakétgayırma : Roket üretimi.
Rakétka *(Rus.)* : Raket.
Rakétodrom *(Alm. Yun.)* : Füze üssü.
Rakid *(Ar.)* : Hareketsiz, durgun, sâkin.
Ram *(Far.)* : 1. Muti, uysal. 2. Ehlîleştirilmiş.
Rama *(Rus.)* : Şasi.
Ramazan *(Ar.)* : Ramazan.
Ramçı : Falcı, remilci.
Ram élemek (etmek) : Tâbi kılmak.
Ramlamah : Fal açmak.
Ram olmag : Tâbi olmak.
Rampa *(Fr.)* : Ramp.
Ranét *(Fr.)* : Frenk elması, benekli elma.
Rapira *(Fr.)* : Flöre.
Rapiraçı : Eskrimci, kılıç oyuncusu.
Raport *(Fr.)* : 1. Rapor. 2. Tekmil (askerlikte).
Raportçı : Raportör.
Raport vérmek : Rapor vermek.
Rapsodiya *(Yun.)* : Rapsodi.
Rasion *(Lat.)* : Gündelik tayın.
Rasional *(Lat.)* : Rasyonel.
Rasional eded : Rasyonel sayı.
Rasionalist *(Lat.)* : Rasyonalist, akılcı.
Rasionalizm *(Lat.)* : Rasyonalizm.
Rast, Ras *(Far.)* : Rast.
Rasta *(Far.)* : Dükkanlar sırası.
Rastabazar *(Far.)* : Çarşı dükkanları, sıra dükkanlar.
Rastgele : Gelişigüzel, rasgele.
Rastına gelmek (çıhmag) : Rastlaşmak.
Rastgelmek : Rast gelmek.
Ratin *(Fr.)* : Kastorin.
Raund *(İng.)* : Raunt.
Ravend *(Far.)* : Ravent.
Ravi *(Ar.)* : Rivayet eden, anlatan.
Ravvin *(Yah.)* : Haham, ruhanî.
Ray *(İng.)* : Ray.
Rayihe *(Ar.)* : Rayiha.
Rayiheli : Rayihalı.
Raykom : Mıntıka komitesi.
Rayon *(Fr.)* : 1. Mıntıka, bölge, semt. 2. Saha, dolay.
Rayonlararası : Bölgelerarası.
Rayonlaşdırılmag : Mıntıkalara bölünmek.
Rayonlaşdırılmış : Bölge bölge ayrılmış.
Royanlaşdırma : Mıntıkalara bölme.
Rayonlaşdırmag : Mıntıkalara bölmek.
Raysovét : Mıntıka şûrası.
Razı *(Ar.)* : Râzı.
Razı élemek (düşmek, olmag) : Râzı olmak, hoşnut olmak.
Razılaşdırılmag : Uymak, rıza göstermek.
Razılaşdırma : Uydurma, uyumlu yapma.
Razılaşdırmag : Uzlaştırmak.
Razılaşma : Antlaşma.
Razılaşmag : Sözleşmek, uzlaşmak.
Razılaşmamazlıg : Uyuşmazlık.
Razılıg : 1.Geçim, anlaşma. 2. Minnettarlık.
Razılıg élemek (etmek) : Teşekkür etmek.
Razılıg (razılığını) almag : Rızasını almak.
Razılıg göstermek : Rıza göstermek.
Razılıg vérmek : Müsâade etmek, razı olmak.
Razı salmag (élemek, etmek) : Memnun etmek, razı etmek.
Razyana *(Far.)* :1.Anason. 2. Mayhoş elma.
Razyanalıg : Anason tarlası.
Réagént *(Lat.)* : Ayıraç (kimya).

Réaktiv *(Lat.)* : 1. Ayıraç (kimya). 2. Jet, tepkili.
Réaktor *(Lat.)* : Reaktör.
Réal *(Lat.)* : 1. Gerçek. 2. Realist.
Réal *(Alm.)* : Mürettip kasası, dizgici kasası.
Réal emek haggı : Reel ücret.
Réalist *(Lat.)* : Realist.
Réalist yazıcı : Realist yazar.
Réalize *(Lat.)* : Paraya çevirme.
Réalize édilmek : Paraya çevrilmek.
Réalize etmek : Paraya çevirmek.
Réalizm *(Lat.)* : Realizm.
Réalizm mektebi : Realizm akımı (edebiyatta).
Réallaşdırılmag : Hayata geçirilmek.
Réallaşmag : Gerçekleşmek.
Réallıg : 1. Gerçeklik. 2. Hayâtilik.
Réalni mekteb : Ortaokul (eski Rusyada).
Rebb *(Ar.)* : Rab, Tanrı.
Rebt *(Ar.)* : 1. Rabıt. 2. İlişki, ilgi.
Rebt élemek (etmek) : Bağlamak, irtibatlandırmak.
Rec : Saf, sıra, dizi.
Receb *(Ar.)* : Recep.
Recez *(Ar.)* : 1. Şişinme, böbürlenme. 2. Müstefilün kalıbı.
Recez ohumag : Meydan okumak, övünç şiiri okumak.
Reclemek : Sıralamak.
Réçitativ *(İtal.)* : Güfte gibi okunan beste.
Red, Lepir : İz, ayak izi.
Rédaksiya *(Lat.)* : Redaksiyon.
Rédakté *(Lat.)* : Düzeltme, redaksiyon, tashih.
Rédakté édilmek (olunmag) : Düzeltilmek.
Rédakté élemek (etmek) : Düzeltmek.
Rédaktor *(Lat.)* : Redaktör.
Rédaktorlug : Redaktörlük.
Redcil : İz sürücü, izci.
Redd *(Ar.)* : 1. Ret. 2. İz, ayakizi.
Redd cavabı : Ret cevabı, ret kararı.
Reddedilmez : Esaslı, doğru, gerçek.
Redd élemek (etmek) : 1. Geri çevirmek, redd etmek. 2. Kendinden uzaklaştırmak. 3. Kabul etmemek.
Reddine düşmek : Peşine düşmek, izlemek.
Redd ol : Git! defol!
Redd olmag : Çekilip gitmek.
Redd olsun : Kahrolsun!
Reddolsun müharibe : Kahrolsun harp!
Redif *(Ar.)* : Redif.
Redifli : Redifli.
Réduksiya *(Lat.)* : 1. Sadeleşme. 2. Organ küçülmesi (biyoloji). 3. Arıtma, temizleme (kimya). 4. Küçültme, azaltma. 5. Sesin zayıflaması (fonetik).
Ref *(Ar.)* : 1. Raf. 2. Kaldırma, lağvetme.
Refaġet *(Ar.)* : Refakat.
Refaġet élemek (etmek) : Refakat etmek.
Refe : Raf, küçük raf.
Refédici : Lağvedici.
Ref élemek (etmek) : Kaldırmak, bertaraf etmek.
Réferat *(Lat.)* : 1. Özet, hulâsa. 2. İcmal, rapor.
Référativ *(Lat.)* : Tanıtıcı; özetleyici.
Référéndum *(Lat.)* : Referandum.
Référént *(Lat.)* : 1. Raporcu. 2. Eksper.
Refete, Refîde : Tandır yastığı (yufkayı tandıra veren).
Ref gılmag : Refetmek.
Refiġ *(Ar.)* : Refik.
Refiġane *(Ar. Far.)* : Dostça, dostane.
Refiġe *(Ar.)* : 1. Refika. 2. Kadın arkadaş (kadının).
Refiġelik : Mânevi bacılık.
Refiġlik : Arkadaşlık, dostluk.
Réfléksiv, Réfléktiv *(Lat.)* : İrade dışı, gayriiradî.
Réfléksologiya *(Lat. Yun.)* : Refleks bilimi.
Réfléktor *(Lat.)* : 1. Gayrişuurî. 2. Reflektör.
Réfléktorlu : Reflektörlü.
Réformasiya *(Lat.)* : Reform.
Réformast *(Lat.)* : Reformcu.
Réformizm *(Lat.)* : Reformculuk.
Réfraktométr *(Lat.)* : Kırılma ölçer (ışık).
Réfrijérator *(Fr.)* : 1. Soğutucu. 2. Buz dolabı.
Reftar *(Far.)* : Davranış, hareket.
Reftar élemek (etmek) : Davranmak, hareket etmek, tutum sergilemek.

Reftarlı : Nazik ve saygılı, munis, şefkatli.
Reftarsız : Saygısız.
Reftarsızlıg : Sokulgan olmama.
Refte : Tandır yastığı (yufkayı tandıra veren).
Reğabet *(Ar.)* : Rekabet.
Reğabet aparmag (etmek) : Rekabet etmek.
Régbi *(İng.)* : Amerikan futbolu.
Régbiçi : Amerikan futbolcusu.
Reğem *(Ar.)* : 1. Rakam. 2. Yazma, kaleme alma.
Reğem etmek (gılmag) : 1. Resimlemek. 2. Yazmak.
Reğem olunmag : 1. Resimlenmek. 2. Yazılmak.
Régént *(Lat.)* : Saltanat naibi, naip.
Régéntlik : Nâiplik.
Reğğas *(Ar.)* : Rakkas.
Reğğase *(Ar.)* : Rakkase, balerin.
Reğğaselik : Balerinlik.
Reğğaslıg : Dansörlük.
Reğib *(Ar.)* : Rakip.
Réglaménť *(Fr.)* : Düzen, nizam.
Réglan *(İng.)* : Reglan.
Reğs *(Ar.)* : 1. Dans. 2. Titreşim.
Reğsçi : balerin.
Reğsçilik : Balerinlik.
Reğs élemek (etmek) : Bale yapmak, dans etmek.
Reğbet *(Ar.)* : Rağbet.
Reğbet beslemek : Meyl etmek, rağbet etmek.
Reğbet élemek : Rağbet göstermek.
Reğbet gazanmag : Rağbet kazanmak.
Reğbetlendirmek : Heveslendirmek, teşvik etmek.
Reğbetli : Rağbetli, sempatik.
Reğbetlilik : Sempatiklik, sevimlilik.
Reğbetsiz : Rağbetsiz.
Reğbetsizlik : Rağbetsizlik.
Reğm *(Ar.)* : Rağm.
Reğmen *(Ar.)* : Rağmen.
Rehil *(Ar.)* : Rahle.
Rehber *(Far.)* : Rehber.
Rehberlik : Rehberlik.
Rehberlik élemek (etmek) : Rehberlik etmek.
Rehim *(Ar.)* : Rahîm.
Rehm *(Ar.)* : Merhamet, şefkat.
Rehmdil(li) : Merhametli, şefkatli.
Rehmdillik : Şefkatlilik.
Rehme (rehmi) gelmek, Rehm oyanmag : Merhamete gelmek.
Rehme getirmek : İnsafa getirmek.
Rehm élemek (etmek) : Merhamet etmek, acımak.
Rehmet *(Ar.)* : Rahmet.
Rehmete gétmek : Ölmek.
Rehmetlik : Merhum.
Rehmet ohumag (démek) : Rahmet okumak.
Rehm gılmag : Acımak.
Rehmkar *(Ar. Far.)* : Merhametli.
Rehmli : Müşfik.
Rehmsiz : Katı kalpli, acımasız.
Rehmsizce (sine) : Merhametsizce.
Rehmsizleşmek : Sertleşmek, katılaşmak (yüreği).
Rehmsizlik : Merhametsizlik.
Rehn *(Ar.)* : Rehin.
Rehne *(Far.)* : Rahne.
Rehne élemek : Delmek, yarık açmak.
Rehnelenmek : Dağılmak, sökülmek, yıkılmak.
Rehnelenmiş : Yıkık, dağınık, harâbe.
Rehne salmag : Velveleye vermek.
Rehne vurmag (yétirmek) : Zarar vermek, zararlı olmak.
Rehne yétişmek : Dağılmak, bozulmak.
Rehnüma *(Far.)* : Kılavuz, yol gösteren.
Reht *(Far.)* : 1. At takımı. 2. Yatak (takımı).
Rehthab *(Far.)* :Yatak takımı, yatak yorgan.
Reis *(Ar.)* : Reis.
Reislik élemek (etmek):Komutanlık etmek.
Reiyyet *(Ar.)* : Uyruk.
Reiyyetçilik : 1. Uyrukluk. 2. Çiftçilik.
Reiyyetperver, Reiyyetperest *(Ar. Far.)* : Kendi tebaasını seven.
Réjim *(Fr.)* : Rejim.

Rejim sahlamag : Rejim yapmak.
Réjissor *(Fr.)* : Rejisör.
Réjissorlug : Rejisörlük.
Réjissorlug élemek (etmek) : Sahnelemek.
Réjissorlug fakültesi : Rejisörlük fakültesi.
Réjissura *(Fr.)* : 1. Rejisörlük. 2. Reji. 3. Rejisörler.
Rekik*(Ar.)* : Kusur, eksiklik, noksan.
Rekik tutmag:Kusur tutmak, kusur bulmak.
Réklam *(Lat.)* : Reklâm.
Réklamasiya *(Lat.)* : İddia.
Réklamçı : Reklamcı.
Rékord *(İng.)* : Rekor.
Rékordçu : Rekortmen.
Rékordçulug : Rekortmenlik.
Rékordizm *(İng.)* : Rekortmenlik.
Rékordsmén *(İng.)* : Rekortmen.
Réktifiksiya *(Yun.)* : Rektifikasyon (matematik), düzeltme, tasfiye.
Réktor *(Lat.)* : Rektör.
Réktorat *(Lat.)* : Rektörlük.
Rékvizisiya *(Lat.)* : İstimlak.
Rékvizit *(Lat.)* : Aksesuvar.
Rékvizitçi, Rékvizitor *(Lat.)* : Aksesuvarcı.
Rélé *(Fr.)* : Röle.
Réls *(İng.)* : Ray.
Rélsli : Raylı.
Rélssiz : Raysız.
Rélyativist *(Lat.)* : Rölâtivist.
Rélyativizm *(Lat.)* : Rölâtivizm.
Rélyéf *(Fr.)* : Rölyef, kabartma.
Rémarka *(Fr.)* : Not.
Rem atmag : Fal açmak, Fal atmak.
Reml *(Ar.)* : Remil.
Reml atmag : Remil atmak.
Remlçi : Remilci.
Remmal *(Ar.)* : Remilci, falcı.
Remmallıg : Remilcilik, falcılık.
Remz *(Ar.)* : Remiz.
Remzi *(Ar.)* : Üstü örtülü, rumuzlu.
Re'na *(Ar.)* : 1. Güzel (kadın, kız). 2. Latif, letafetli.
Re'nalıg : Güzellik.
Renc *(Far.)* : Zahmet, eziyet.
Rencber *(Far.)* : Rençber.
Rencberlik : Rençberlik.
Rencide *(Far.)* : Rencîde.
Rencide etmek : Rencide etmek.
Rencidegelb(hatir, hal) *(Far. Ar.)* : Kırgın, küskün.
Rencidegelb (hal, hatir) etmek : İncitmek, küstürmek.
Rencidegelb (hal, hatir) olmag : İncinmek, küsmek.
Rencidelik :Küskünlük, dargınlık, kırgınlık.
Rencide olmag : Rencide olmak.
Rencide salmag : İncitmek.
Rende *(Far.)* : Rende.
Rendelemek *(Far.)* : Rendelemek.
Reng *(Far.)* : 1. Renk. 2. Boya. 3. Ruj. 4. Don (at için). 5. Ritm (müzik).
Rengareng *(Far.)* : Rengarenk.
Rengbereng *(Far.)* : 1. Rengarenk. 2. Türlü türlü.
Rengbereng élemek (etmek) : Değişik renklere boyamak.
Rengberenglik : Alacalık, renk karışıklığı.
Rengçeken, Rengsaz : Boyacı.
Reng çekmek, Renglemek : Boyamak.
Rengçi : Boyacı.
Rengden-renge düşmek (girmek) : Renkten renge girmek.
Rengi çıhmag : Solmak.
Rengideyişilen : Kararsız, değişken.
Rengi açılmag : Neşelenmek.
Rengi deyişmek : Rengi değişmek.
Rengiduru : Güleç yüzlü.
Rengi gaçmag, Rengi üzünden götürülmek : Rengi kaçmak.
Rengi gétmek (solmag) : Rengi atmak.
Rengi küle dönmek : Yüzü sararmak.
Rengi pörtmek : Kıpkırmızı olmak (sinirden).
Rengi saralmag (solmag) : Rengi sararmak, sararıp solmak.
Rengkar *(Far.)* : Ressam.
Rengkarlıg : Ressamlık.
Rengleyici : Boyayıcı (madde).

Rengrüfugaçmış : Benzi sarı.
Rengsazhana *(Far.)* : Boyahane.
Rengsazlıg : Boyacılık, badanacılık.
Rengsiz : 1. Renksiz. 2. Duru.
Rengsizleşdirme : 1. Rengini giderme. 2. mec. Renksizleştirme.
Rengsizleşdirmek : 1. Rengini gidermek. 2. mec. Renksizleştirmek.
Rengsizlik : Renksizlik.
Reng vérib-reng almag : Renkten renge girmek.
Reng yapmag : İftira atmak, kara çalmak.
Rénta *(Alm.)* : 1. Rant. 2. Devlet tahvili.
Réntgén *(Alm.)* : 1. Röntgen ışınları. 2. Röntgen cihazı.
Réntgénografiya *(Yun.)* : Radyografi.
Réntgénogram *(Yun.)* : Radyografi.
Réntgénolog *(Yun.)* : Radyolog.
Réntgénologiya *(Yun.)* : Radyoloji.
Réntgénoloji *(Yun.)* : Radyolojik.
Réntgén şüaları : Röntgen ışınları.
Réntgénoskopik *(Yun.)* : Radyoskopik.
Réntgénoskopiya *(Yun.)* : Radyoskopi.
Réntgénotérapiya *(Yun.)* : Radyoterapi.
Réostat *(Yun.)* : Reosta.
Répértuar *(Fr.)* : Repertuar.
Répétisiya *(Lat.)* : Prova.
Réplika *(Fr.)* : 1. Cevap. 2. İtiraz (mahkemede). 3. Replik. 4. Müzik tekrarı (ayrı tonda).
Réportaj *(Fr.)* : Röportaj.
Réportyor *(İng.)* : Muhabir.
Réportyorlug : Muhabirlik.
Réproduksiya *(Lat.)* : Röprodüksiyon.
Réproduktor *(Lat.)* : Hoparlör.
Réps *(Fr.)* : Kabarık çizgili kumaş, yünlü veya ipekli kalın kumaş.
Re'se : Dizi.
Resed *(Ar.)* : Rasat.
Resedhana *(Ar. Far.)* : Rasathane.
Reselemek : Dizmek, ipliğe geçirmek.
Résénziya *(Alm.)* : Tenkit, kritik.
Résénziyaçı : Tenkitçi, eleştirmeci, münekkit.
Résépt *(Lat.)* : Reçete.
Réséptar *(Lat.)* : Eczaneci.
Réséptura *(Lat.)* : Tedavi hazırlığı.
Résidiv *(Lat.)* : 1. Tekerrür. 2. Hastalığın nüksetmesi. 3. Sabıka.
Résidivist *(Lat.)* : Sabıkalı, sicilli.
Resm *(Ar.)* : 1. Resim. 2. Adet, merasim.
Resm çekmek : Resim çekmek.
Resmçi : Resimci.
Resmgüşad *(Ar. Far.)* : Açılış töreni.
Resmhet *(Ar.)* : Resim yapma; çizgi çizme.
Resmilik : Resmiyet.
Resmiyyet *(Ar.)* : Resmiyet.
Resmiyyetçi : Bürokrat, formaliteci.
Resmiyyetçilik : Bürokrasi, formalizm.
Resmiyyete salmag : Resmî statü kazandırmak.
Resm-kéçid *(Ar. T.)* : Geçit töreni.
Resmli : Resimli.
Resmlik : Resmiyet.
Réspublika *(Lat.)* : Cumhuriyet.
Réspublikaçı : Cumhuriyetçi.
Réspublikalararası : Cumhuriyetler arası.
Ressam *(Ar.)* : Ressâm.
Ressamlıg : Ressamlık.
Réstoran *(Fr.)* : Restoran, yemekhâne.
Réstorançı : Lokantacı.
Resulmal *(Ar.)* : Müşterek mülk.
Reşadet *(Ar.)* : Cesaret, yüreklilik.
Reşadet göstermek : Cesaret göstermek.
Reşadetli : Cesur, yürekli.
Re'şe *(Ar.)* : Kramp.
Re'şeye salmag : Titretmek.
Reşid *(Ar.)* : Yiğit, cesur adam.
Reşidlik : Yiğitlik, cesaret.
Reşme : 1. Kurdela, şerit. 2. İp, halat, sicim.
Reşt : Reşt (İranda şehir).
Rétuş *(Fr.)* : Rötuş.
Rétuşçu : Rötuşçu.
Rétuşlamag : Rötuş etmek.
Revac *(Ar.)* : Revaç.
Revac bazar : Canlı ticaret, işlek pazar.
Revac mal : Sürümlü mal.
Revac tapmag : Revaç bulmak, ilerlemek.

Revac vérmek : İlerletmek.
Revadır mı : Reva mıdır?
Reva bilmek (görmek) : Reva görmek.
Revan *(Fr.)* : 1. Doğru, pürüzsüz. 2. Yavaş, ağır. 3. Yavaş yavaş.
Revand *(Ar.)* : Ravent, ışkın.
Revan danışmag : Zarif konuşmak.
Revanlıg : Okunaklılık.
Revayet *(Ar.)* : Rivayet.
Révmatik *(Yun.)* : Romatizmalı.
Révmatizm *(Yun.)* : Romatizma.
Re'y *(Ar.)* : Fikir, hüküm.
Re'y almag : Görüş almak.
Reyaset *(Ar.)* : Riyaset, başkanlık.
Reyaset hey'eti : Başkanlık heyeti.
Reyasetperest : 1. Mütehakkim. 2. Başkanlık sever.
Reyasetperestlik : Tahakküm hırsı.
Re'ybere'y : Uçarı.
Re'yçi : Eleştirmeci.
Réyd *(Hol.)* : Liman.
Réyd *(İng.)* : 1. Akın. 2. Kontrol. 3. Baskın.
Re'ye gelmek : Mutabık kalmak, uyuşmak.
Re'ye goymag : Oylamaya koymak.
Réyhan *(Ar.)* : Reyhan, fesleğen.
Réyhani *(Ar.)* : Dans, oyun çeşidi.
Réyhskanslér *(Alm.)* : Başbakan.
Réyhstag *(Alm.)* : Parlamenter.
Réyhsvér *(Alm.)* : Alman askeri.
Re'yince : 1. Ona göre. 2. Arzusunca.
Réyka *(Rus.)* : 1. Lâta (tahta). 2. Dereceli tahta, nişangâh, hedef tahtası.
Réys *(Alm.)* : Sefer.
Réysfédér *(Alm.)* : Cetvel.
Re'y sorgusu : Referandum.
Rezalet *(Ar.)* : Rezâlet.
Reze : Reze.
Rezeli : Rezeli, sürmeli.
Rézidént *(Lat.)* : 1. Vali. 2. Küçük elçi. 3. Yabancı misafir. 4. İstihbarat şefi.
Rezil *(Ar.)* : Rezil.
Rezillik : Rezillik, rezâlet.
Rézin *(Lat.)* : Lâstik.
Rézinka *(Rus.)* : Silgi, lastik silgi.
Rısa : Dizi, hevenk.
Rısalamag : İpe dizmek.
Rıtsar *(Alm.)* : 1. Şövalye. 2. Mec. Mert, erkek.
Riayet *(Ar.)* : Riâyet.
Riayet élemek : Riayet etmek.
Riayetkârlıg : Riayet etme.
Riayetsizlik : Riâyetsizlik.
Rica *(Ar.)* : Ricâ.
Ric'et *(Ar.)* : Ricat.
Ric'et etmek : Ricat etmek, geri çekilmek.
Riçal : Marmelat, murabba.
Rifah *(Ar.)* : Refah.
Riğğet *(Ar.)* : Rikkat.
Riğğetamiz *(Ar. Far.)* :Şefkatli, merhametli.
Riğğete gelmek : Duygulanmak.
Riğğete getirmek : Duygulandırmak.
Riğğetlendirmek : Duygulandırmak.
Riğğetlenmek : Duygulanmak.
Riğğetli : Şefkatli, merhametli.
Rikşa *(Jap.)* : Hamal.
Rind *(Far.)* : Rint.
Risale *(Ar.)* : 1. Risale. 2. Mektup. 3. Jurnal.
Risk élemek (etmek):Tehlikeyi göze almak.
Riş *(Far.)* : Sakal.
Rişbaba : Gelinparmağı (üzüm).
Rişe *(Far.)* : Kök (bitkide).
Rişe atmag (salmag) : Kök salmak (bitki).
Rişelenmek : Kök salmak.
Rişeli : Kökü olan, köklü (bitki).
Reşesiz : Köksüz.
Rişhend : Alay, istihzâ.
Rişhendcil : Alaycı, müstehzi.
Rişhendçi : Alaycı, sarakacı.
Rişhendédici : Alaylı.
Rişhende goymag : Alay etmek, alaya almak.
Rişhend élemek (etmek) : Alay etmek, eğlenmek.
Rişhende salmag : Sarakaya almak.
Rişhendle : Alay edercesine.
Rişhendli : Alaylı.
Rişhendyana : Alaylı.
Rişte *(Far.)* : 1. Erişte. 2. mec. Bağ, alaka.
Rişte-rişte *(Far.)* : Tel tel, ince ince.
Ritmik *(Yun.)* : Ritmik.

Ritmika *(Yun.)* : 1. Ritmbilim. 2. Ritm özelliği. 3. Cimnastik.
Ritorik *(Yun.)* : Retorik.
Ritorika *(Yun.)* : 1. Belagat ilmi. 2. mec. Tumturaklılık.
Riya *(Ar.)* : Riyâ.
Riyakar *(Ar. Far.)* : Riyâkâr.
Riyakarlıg : Riyâkârlık.
Riyasız : Riyâsız.
Riyazet *(Ar.)* : Riyâzet.
Riyazi *(Ar.)* : Riyâzî.
Riyaziyyat *(Ar.)* : Matematik, riyaziye.
Riyaziyyatçı : Matematikçi.
Riyaziyyatşünas *(Ar. Far.)* : Matematikçi.
Riz *(Far.)* : Çığır, iz.
Riza *(Ar.)* : Rıza.
Riza almag : Müsaade almak.
Rizamend *(Ar. Far.)* : Razı.
Rizamendlik : Razı olma, müsaade.
Rizamendlik almag : Müsaade almak.
Rizamendlik etmek : Müsaade etmek.
Rizasız : Rızasız.
Riza vérmek : Müsaade vermek.
Rize *(Far.)* : 1. Kırıntı. 2. Küçük, ufak.
Rize-mize *(Far.)* : Ufak tefek, minnacık (çocuk).
Rize-rize *(Far.)* : Parça parça, un ufak.
Rizğ *(Ar.)* : Rızk, rızık.
Riz itirmek : İz kaybetmek.
Rizvan *(Ar.)* : 1. Rıdvan, cennetin kapıcısı. 2. mec. Cennet, Behişt cenneti.
Rokoko *(Fr.)* : Rokoko.
Rol *(Fr.)* : Rol.
Rola girmek : Rol yapmak.
Rolik *(Alm.)* : 1. Tekerlek. 2. Makara.
Rol oynamag : Rol oynamak.
Roman : 1. Roman. 2. Sevişme, aşk oyunu.
Romançı : Romancı.
Romanist *(Fr.)* : Roman filoloğu.
Romanistika *(Rus.)* : Roman filolojisi.
Romanizm *(Fr.)* : Roman dilleri.
Romans *(Fr.)* : Romans.
Romantikleşdirilmek : İdealleştirilmek.
Romantikleşdirmek : İdealleştirmek.
Romb *(Yun.)* : 1. Eşkenar dörtgen. 2. Main şeklinde, parelelkenar dörtgen biçiminde.
Rombabenzer : Main biçiminde.
Rombşekilli : Main biçiminde.
Rombvarı, Rombaohşar : Main biçiminde.
Ronésans *(Fr.)* : Rönesans.
Ronésans dövrü : Rönesans devri.
Rota *(Pol.)* : Bölük.
Rotasiya *(Lat.)* : Rotatif.
Rotasiya maşını : Rotatif.
Rotmistr *(Pol.)* : Süvari yüzbaşısı.
Rotor *(Lat.)* : Döneç.
Royal *(Fr.)* : Kuyruklu piyano.
Royalist *(Fr.)* : Kralcı, monarşist.
Royalizm *(Fr.)* : Kralcılık, monarşizm.
Rozmarin *(Lat.)* : Biberiye.
Röfü-rengi gaçmag : Rengi kaçmak.
Rövneğ *(Ar.)* : Revnak.
Rövneğden düşmek : Güzelliğini kaybetmek.
Rövneğden salmag : 1. Güzelliğini bozmak. 2. mec. Gelişmesini önlemek.
Rövneğe düşmek : Revaç bulmak, gelişmek.
Rövneği pozulmag : Güzelliği bozulmak.
Rövneğlendirmek : 1. Güzelleştirmek. 2. Geliştirmek.
Rövneğlenmek : Tazelenmek.
Rövneğli : Güzel, parlak.
Rövneğ salmag : 1. Güzelleştirmek. 2. Geliştirmek.
Rövneğ tapmag : Tazelenmek.
Rövneğ vérmek : 1. Güzelleştirmek. 2. Geliştirmek.
Rövşen *(Far.)* : Işıklı, parlak.
Rövşen etmek (gılmag) : Işıtmak, aydınlatmak.
Rövşenlik : Aydınlık, parlaklık.
Rövşen olmag : Aydınlanmak.
Rövze *(Ar.)* : 1. Mersiye. 2. Mersiye meclisi. 3. Bahçe, gülistan. 4. mec. Behişt cenneti.
Rövzehan *(Ar. Far.)* : Mersiye okuyan.

Rövzehanlıg : 1. Mersiye okuma. 2. Mersiye meclisi.
Rövzeyirizvan : Cennet.
Rö'ya *(Ar.)* : Rüya.
Rö'ya görmek : Rüya görmek.
Ruba : 16.4 kg.lık ölçü.
Rubend *(Far.)* : 1. Peçe, yüz örtüsü. 2. Tulga siperi.
Ruberu *(Far.)* : Yüzyüze.
Ruberu olmag : Düşman olmak, arayı açmak, araları açılmak.
Ruhani *(Ar.)* : 1. Ruhanî. 2. Aşık havası. 3. Ruhu okşayan.
Ruhani ata : Üstat, yol gösteren.
Ruhanilik, Ruhaniyyet : Ruhaniyet.
Ruh azarı : Ruh hastalığı.
Ruhdan düşmek : Bedbinleşmek, cesareti kırılmak.
Ruhdan salmag : Hevesini kırmak.
Ruh düşkünlüyü : Ümitsizlik.
Ruhi heste : Deli, akıl hastası.
Ruhi hestelikler : Akıl hastalıkları.
Ruhi-revan *(Ar. Far.)* : Sevgili.
Ruhiyyat *(Ar.)* : Ruhiyat, psikoloji.
Ruhiyyatçı : Ruhiyatçı, psikolog.
Ruhlandıran, Ruhlandırıcı : 1. Hayat veren, ruhu okşayan. 2. Cesaretlendirici.
Ruhlandırma : Cesaretlendirme.
Ruhlandırmag : Cesaretlendirmek.
Ruhlanma : İlham.
Ruhlanmag : Cesaretlenmek.
Ruhlu : Hevesli.
Ruhnevaz, Ruhohşayan *(Ar. Far.)* : Ruh okşayan.
Ruhohşayıcı : Ruh okşayan.
Ruhperver *(Ar. Far.)* : Mutluluk veren.
Ruhsuz : Gevşek, uyuşuk.
Ruhsuzlug : Gevşeklik, uyuşukluk.
Ruhşünas *(Ar. Far.)* : Ruh halinden anlayan, psikolog.
Ruhunu dindirmek (ohşamag) : Ruhunu okşamak.
Ruhuna gora sıhmag : Ruhunu muazzep etmek.
Ruhunu ohumag : Ruhunu okumak.
Ruhunu oynatmag : Coşturmak, heveslendirmek.
Ruhunu torpağa tapşırmag : Ölmek.
Ruhu tezelenmek : Şenlenmek, canı tazelenmek.
Ruhu uçmag : Hoşlanmak, coşmak, sevinmek.
Ruhvérici : İç okşayıcı.
Ruhyüksekliyi : Şevk, heyecan.
Rul *(Hol.)* : Direksiyon.
Rulét *(Fr.)* : 1. Sarma. 2. Tatlı sarma.
Rulétka *(Fr.)* :1.Rulet (oyun). 2.Rulet (âlet).
Rulon *(Fr.)* : Rulo, tomar.
Rumb *(İng.)* : Pusula kertesi.
Rumın : Rumen, Romanyalı.
Rumınca : Rumence.
Rumka *(Hol.)* : Kadeh.
Rupi, Rupiye *(Sans.)* : Rupi.
Rusi : Rusça.
Rusist : Rus dili uzmanı.
Risistika *(Rus.)* : Rus filolojisi.
Rusiya : Rusya.
Rusiyalı : Rusyalı.
Rusizm : Rusçadan alınmış (söz ve deyimler).
Ruslaşdırılmag : Ruslaştırılmak.
Ruslaşdırma : Ruslaştırma.
Ruslaşdırmag : Ruslaştırmak.
Ruslaşmag : Ruslaşmak.
Rustümbaz *(Far.)* : Akrobat, ip cambazı.
Ruz *(Far.)* : Gün, gündüz.
Ruzgar *(Far.)* : Hayat, maişet.
Ruzgarı bed esmek : Talihi kötüleşmek.
Ruzgarını kéçirmek : Hayat sürmek.
Ruzgu : Kamçı, kırbaç.
Ruzi *(Far.)* : Yiyecek, azık.
Ruzi élemek (etmek) : Azık etmek.
Ruzi-ezel *(Far.)* : Başlangıç, ezel.
Ruzi gazanmag : Geçimini kazanmak.
Ruzisini elinden burahmag : Ekmeğinden mahrum olmak.
Ruzisini kesmek : Aç bırakmak.
Ruzisiz : Yiyeceksiz.
Ruzisiz goymag : Aç bırakmak.
Ruzname *(Far.)* : Gazete.

Ruznameçi : Gazeteci.
Ruznameçilik : Gazetecilik.
Ruzüşeb *(Far.)* : Gece gündüz.
Rüb *(Ar.)* : 1. Çeyrek. 2. Mahalle, semt. 3. Üç ay.
Rübab *(Ar.)* : Rübap, rebap.
Rübabçalan, Rübabçı : Rebap çalan.
Rübai *(Ar.)* : Rubaî.
Rübend *(Far.)* : Peçe.
Rübendli : Peçeli.
Rüblük : Üç aylık.
Rüfeğa *(Ar.)* : Dostlar.
Rüh *(Far.)* : Yanak, yüz.
Rühsar *(Far.)* : Çehre, yüz.
Rük'et *(Ar.)* : Rekât.
Rükn *(Ar.)* : Rükün.
Rüsd : Şekerleme.
Rüsd olmag : Şekerlenmek, ağdalaşmak.
Rüshet *(Ar.)* : Ruhsat.
Rüshet almag : Ruhsat almak.
Rüshetname *(Ar. Far.)* : Ruhsatname.
Rüsum *(Ar.)* : 1. Resim, vergi. 2. Gümrük.
Rüsumat *(Ar.)* : Rüsumat.
Rüsvay *(Far.)* : Rüsva, utanç.
Rüsvayçı : Utandırıcı.
Rüsvayçılıg, Rüsvaylıg : Rezalet.
Rüsvayédici : Utandırıcı.
Rüsvay élemek (etmek) : Utandırmak, rezil etmek.
Rüsvay olmag : Rezil olmak.
Rüşdiyye *(Ar.)* : Rüştiye.
Rüşéym *(Ar.)* : Embriyon, oğulcuk.
Rüşeymsiz : Embriyonsuz (bitki).
Rüşvet *(Ar.)* : Rüşvet.
Rüşvetçi *(Ar.)* : Rüşvetçi.
Rüşvetçilik *(Ar.)* : Rüşvetçilik.
Rüşvethor *(Ar.)* : Rüşvet yiyen.
Rüşvethorlug : Rüşvetçilik.
Rütbe *(Ar.)* : Rütbe.
Rütbeli : Rütbeli.
Rütbesiz : Rütbesiz.
Rütbesizlik : Rütbesizlik.
Rütubet *(Ar.)* : Rütûbet.
Rütubetlenmek : Rütûbetlenmek.
Rütubetli : Rütûbetli.
Rütubetlilik : Rütûbetlilik.

S

Saam(lar) : Laponlar, Laponyalılar.
Saat *(Ar.)* : Saat.
Saatbasaat : Saatten saate.
Saatgabı : Saat mahfazası.
Saatlarca : Saatlerce.
Saatlarla : Saatlerle, saatlerce.
Saatlıg : Saatlik.
Saatsaz *(Ar. Far.)* : Saatçi.
Saatsazlıg : Saatçilik.
Sabah *(Ar.)* : Sabâh.
Sabah-birigün : Bugün yarın, yakın gelecekte.
Sabahdan : Sabahtan.
Sabah érte : Sabahleyin.
Sabahgülü : Kadife çiçeği.
Sabahı, Sabahısı : Ertesi gün.
Sabahın héyir olsun : Günaydın!
Sabahkı : Yarınki.
Sabahlıg : Ertesi gün.
Sabah sabaha salmag : Aksatmak, geciktirmek.
Sabiğ *(Ar.)* : Eski, geçmiş.
Sabiğden : Eskiden.
Sabit *(Ar.)* : Sâbit.
Sabitğedem *(Ar.)* : Sebatlı, dürüst.
Sabit olmag : Gerçekleşmek.
Sabun : Sabun.
Sabotaj *(Fr.)* : Sabotaj.
Sabotajlıg, Sabotajçılıg : Sabotaj.
Sabun : Sabun.
Sabunbişiren : Sabuncu.
Sabunçu : Sabuncu.
Sabunçulug : Sabunculuk.
Sabunçulug élemek (etmek) : Sabunculuk yapmak.
Sabungabı : Sabunluk (kab).
Sabun govuğuna dönmek : Sabun köpüğüne dönmek.
Sabun köpüyüne dönmek : Sabun köpüğüne dönmek.
Sabun zavodu : Sabun fabrikası.
Sac : Sac.
Sac içi : Sacda kavurma.
Saç : Saç.
Saçag : Saçak.
Saçaglamag : 1. Püsküllemek (kumaş kenarını). 2. Tel tel etmek.
Saçaglanmag : Saçaklanmak.
Saçaglı : Saçaklı.
Saçaglı konfét : Kağıtlı şeker.
Saçaglı kök : Saçak kök.
Saçag-saçag : Saçaklı.
Saçagsız : Püskülsüz.
Saçayıran : Toka.
Saçbağı : Saç bağı.
Saç-birçek : Saç pürçek.
Saç-birçek ağartmag : 1. İhtiyarlamak (kadın). 2. mec. Tecrübeli olmak.
Saç-birçeyini yolmag : Saçını başını yolmak.
Saçgıran : Saçkıran.
Saçı-birçeyi ağarmag : Saçı başı ağarmak.
Saçını-saggalını ağartmag : Saçını sakalını ağartmak.
Saçıntı : Saçıntı, sızıntı.
Saçlamag : Saçından yapışmak (birinin).
Saçlanmag : Saçı uzamak.
Saçlaşmag : Saçlarından yapışmak (birbirinin).
Saçlı-birçekli : Kelli felli.
Saçlı-saggallı : Papaz kılıklı.
Saçma : Saçma.
Saçmag : Saçmak.
Saçmalamag : Saçmalamak, zırvalamak.
Saç-saggal : Saç sakal.
Saç-saggal ağartmag : Saç sakal ağartmak.

Saç-saggal basmag : Papaza dönmek.
Saçşekilli : Saç görünümünde, tüysü.
Saç uzun ağıl gödek : Saç uzun akıl kısa.
Saç yolmaya çıhmag : Saç saça kapışmak (kadınlar).
Sadag : Sadak.
Sadağa *(Ar.)* : Sadaka.
Sadalamag : 1. Çağırmak. 2. Yoklama yapmak.
Sadalanmag : Çağırılmak.
Sade *(Far.)* : Sâde.
Sadece : Sâdece.
Sadece olarag : Basitçe, kolayca.
Sadecesine : Teklifsizce, kolayca.
Sade eded : Basit sayı.
Sadeğelb, Sadedil *(Ar. Far.)* : Saf, safdil.
Sadeğelblik, Sadedillik : Saflık.
Sadeleşdirme : Basitleştirme.
Sadeleşdirmek : Sadeleştirmek, basitleştirmek.
Sadelik göstermek : Tevazu göstermek.
Sadelövh, Sadelovh *(Far. Ar.)* : Safdil.
Sadelövhane, Sadelövhcesine : Safça.
Sadelövhlük, Sadelovhlug:Saflık, safdillik.
Sadelövhlük etmek : Saflık etmek.
Sadeürekli : Safderun, safdil.
Sadılama : Sayma, sayıp dökme.
Sadılamag : Yoklama yapmak, isim isim saymak.
Sadiğ *(Ar.)* : Sadık.
Sadiğane *(Ar. Far.)* : Sadâkatle, sâdıkâne.
Sadiğlik : Sadâkat.
Sadir *(Ar.)* : Sâdır.
Sadir olmag : Sadır olmak.
Sadist : Sadist.
Sadizm : Sadizm.
Saet *(Ar.)* : Saat.
Saf *(Ar.)* : 1. Saf, arı. 2. Düz, düzgün. 3. Duru, berrak su. 4. Pak, temiz. 5. Katıksız, halis.
Safa çıhartmag : Aklamak.
Saf çıhmag : Aklanmak.
Saf-çürük élemek (etmek) : Seçmek, ayıklamak.
Safdil *(Ar. Far.)* : Safdil.
Safdilden : Samimiyetle.
Safdillilik (üreklilik) : Samimiyet.
Saf élemek : Temizlemek.
Safganlı : Saf kan.
Safganlılıg : Saf kanlılık.
Safğelbli (ürekli) : Samimî, temiz yürekli.
Safğelblilik (üreklilik) : Samîmiyet, temiz kalplilik.
Saflamag : Ayıklamak.
Saflaşdırıcı : Arıtıcı, rafineri.
Saflandırmag, Saflaşdırmag : Arıtmak, rafine etmek.
Saflaşmag : Saflaşmak.
Saflıg : Açıklık, vuzuh.
Safürekli : temiz kalpli.
Safüreklilik : Samîmiyet.
Sag : Gövde (ağaç).
Sagdaş : Sağdıç.
Sagga *(Ar.)* : Saka.
Saggaguşu : Saka (kuş).
Saggal : Sakal.
Saggal ağartmag : Kocamak, yaşlanmak.
Saggala salam vérmemek : Özen göstermemek, saymamak.
Saggala soğan doğramag : Alay etmek.
Saggal (bığ) basmag : Papaza dönmek.
Saggal goymag (uzatmag):Sakal bırakmak.
Saggalı çallatmag : Sakalı ağartmak.
Saggalı ele vérmek : Sakalı ele vermek.
Saggalına den düşmek : Sakalına ak düşmek.
Saggalın ağarsın : Çok yaşa! berhudar ol!
Saggalının ağ vahtında : Yaşlılığında.
Saggallamag : Sakalından yapışmak, bu şekilde dövüşmek.
Saggallanmag : Sakallanmak.
Saggallı : Sakallı.
Saggallıkerkes : Kerkenez.
Saggalsız : Sakalsız.
Saggız : Sakız, terebentin.
Saggızağacı : Sakızağacı.
Saggız céynemek : Lüzumsuz vakit harcamak.
Saggız kimi yapışmag : Sıkıştırmak.
Saggızını oğurlamag : Aklını çelmek.

Saggız oğurluğuna gétmek : Niyetini öğrenmeğe gitmek.
Saggo : Sakağı, ruam.
Saggolu : Sakağılı, ruamlı.
Sagınarag : İhtiyatla.
Sagındırma : ihtar, ikaz.
Sagındırmag : Uyarmak, ihtar etmek.
Sagınma : İhtiyat.
Sagınmag : Sakınmak.
Sagınmayan : İhtiyatsız, gafil.
Saği *(Ar.)* : Saki.
Sağit *(Ar.)* : Düşen, düşmüş.
Sağit étmek : Lağv etmek.
Sağit olmag : Sakıt olmak.
Sağ : 1. Sağ, canlı. 2. Sağlam. 3. Sağ taraf. 4. Sağ parti. 5. mec. Doğru, güvenilir, düzgün.
Sağaldan, Sağaldıcı : Sağaltıcı.
Sağaldılmaz : Onulmaz.
Sağalmaz : Onulmaz.
Sağalmaz derde salmag : Onulmaz derde düşürmek.
Sağalmamazlıg : Onulmazlık.
Sağaltmag : Sağaltmak.
Sağanag : 1. Kasnak, çember. 2. Jant, ispit.
Sağanağa çekmek : Kasnaklamak.
Sağdırmag : Sağdırmak.
Sağdış : Sağdıç.
Sağdışlıg : Sağdıçlık.
Sağdış-soldış : Sağdıç.
Sağ gözü kimi istemek : Çok istemek.
Sağgün : Hastalıksız süre, iyigün.
Sağıcı : Sağım yapan (kadın, kız).
Sağıcılıg : Sağım yapma.
Sağılmag : Sağılmak.
Sağım, Sağın : Sağım.
Sağımlıg : Sağımlık.
Sağına-soluna kéçmek : Yaltaklanmak.
Sağınçı, Sağıcı : Sağıcı (kadın).
Sağıntı : 1. Sağmal. 2. Alınmış kan (vücuttan).
Sağır : Sağır.
Sağırlıg : Sağırlık.
Sağış : Sağım.
Sağ-islahat goymamag : İyice pataklamak.
Sağlam : Sağlam.
Sağlamlaşdırma : Sağlamlaştırma.
Sağlamlaşdırmag : Sağlamlaştırmak.
Sağlamlaşmag : Sağlamlaşmak.
Sağlamlıg : Sağlamlık.
Sağlamlıgocagları : Sağlık ocakları.
Sağlıg : Sağlık.
Sağlıgla gal(ın) : Sağlıcakla kal(ınız).
Sağlıg olsun : İnşallah!
Sağmag : Sağmak.
Sağmal : Sağmal, sağımlı.
Sağmal inek : Gelir kaynağı (kimse, şey).
Sağrı : 1. Sağrı. 2. Bacak, kalça. 3. Sağrı çulu.
Sağrılı : Sağrısı geniş.
Sağsağan : Saksağan.
Sağ-salamat : Sağ selamet, sağ sâlim.
Sağ-salamatlıg : Selâmet, esenlik.
Sağ-sol : Etraf.
Sağ-sola sovurmag : İsraf etmek.
Sağ sökel : Tam iyileşmemiş (kimse).
Sağu : Ağıt.
Sağuçı : Ağıtçı.
Saharin *(Yun.)* : Sakarin.
Sahe *(Ar.)* : 1. Saha, meydan. 2. Bölge, semt. 3. Genişlik. 4. Satıh, alan. 5. Branş.
Sahecik : Küçük saha.
Sahib *(Ar.)* : Sâhip.
Sahib çıhmag : Sahip çıkmak.
Sahib durmag *(Ar.)* : Sahiplenmek.
Sahibe : Sâhibe.
Sahibhana *(Ar. Far.)* : Ev sahibi.
Sahibkar *(Ar. Far.)* : Sahip, iye.
Sahibkarlıg : Sahiplik, iyelik.
Sahiblenmek : Sahiplenmek, sahibi olmak, ele geçirmek.
Sahiblik : Sahiplik.
Sahiblik élemek : Sahip olmak, mâlik olmak.
Sahibmenseb *(Ar.)* : Yüksek dereceli.
Sahib olmag : Sahip olmak.
Sahibsiz : Sahipsiz.
Sahibsizlik : Sahipsizlik.
Sahil *(Ar.)* : Sâhil.
Sahilsiz : Uçsuz bucaksız, engin.
Sahlac : Çivi.
Sahladılmag : Saklatılmak.

Sahlamag : Saklamak.
Sahlanc : İhtiyatlık.
Sahlanmag : Saklanmak.
Sahlanmaz : Zaptolunmaz.
Sahlaşdırmag : 1. Önlemek, engellemek, durdurmak. 2. Kendini tutmak, kendini zaptetmek.
Sahlaşlı : İhtiyatlı.
Sahlatdırmag, Sahlatmag : Saklatmak.
Sahlayan, Sahlayıcı : 1. Bekçi, muhafız. 2. İşleten, sahip.
Sahlov : Garnizon.
Sahman : 1. Düzen, tertip. 2. İmkan, fırsat.
Sahmana düşmek : Yoluna girmek, düzelmek.
Sahmana salmag : Düzeltmek, tanzim etmek.
Sahmanlamag:Düzene sokmak, düzeltmek.
Sahmanlı : 1. Rahat, uygun. 2. Düzenli.
Sahsı : Çini, seramik.
Sahsıçı : Seramikçi.
Sahsıçılıg : Seramikçilik.
Sahta *(Far.)* : 1. Sahte, yalancı. 2. Sahtekârlık, hile.
Sahtakar (Far.) : Sahtekâr, sahteci.
Sahtakarlıg : Sahtekârlık.
Sahtakarlıg élemek (etmek) : Sahtekârlık etmek.
Sahtalaşdırma : Sahtecilik.
Sahtalaşdırmag : 1. Tahrif etmek. 2. Çirkin şekle sokmak. 3. Riyakârlık etmek.
Sahtalıg : Sahtelik.
Sail *(Ar.)* : Dilenci.
Saillik : Dilencilik.
Sair(e) *(Ar.)* : Başka.
Sait *(Ar.)* : Sesli (gramer).
Saitarası : Vokal arası (gramer).
Sajın *(Rus.)* : Sajen (2.134 metre).
Sajınlıg : Sajenlik (üç arşınlık).
Sakikga : Kene, sakırga.
Sakin (Ar.) : 1. Sakin. 2. Harekesiz (Arapçada).
Sakin etmek (élemek) : İskân etmek, yerleştirmek.
Sakin olmag : 1. Yerleşmek . 2. Sâkin olmak, rahatlamak.
Sakit *(Ar.)* : Yavaş, sakin, uslu.
Sakitanc, Sakitce (sinc) : Yavaşça, yavaştan, sessiz sadâsız.
Sakit élemek (etmek) : Teskin etmek, yatıştırmak.
Sakitlenmek, Sakitleşmek : Teskin olmak, yatışmak, avunmak.
Sakitleşdirici, Sakitédici : Müsekkin, yatıştırıcı.
Sakitleşdirilmek : Susturulmak.
Sakitleşdirmek : Yatıştırmak, zaptetmek.
Sakitleşme : Teskin, yatışma.
Sakitleşmek : Yatışmak, avunmak.
Sakitlik : 1. Sükûnet, sakinlik. 2. Limanlık.
Sakit okéan : Sakin deniz.
Sakit olmag : Yatışmak.
Sakit-sakit : Sakin sakin, uslu uslu.
Saksafon : Saksofon.
Saksaul : Saksaul (holoxylon ammodendron).
Saksaullug : Saksaulluk.
Sakvoyaj *(Fr.)* : Valiz.
Sal : 1. Kaldırım taşı. 2. Masif, som. 3. Sal.
Salaca : Sedye, teskere.
Salacag : Salacak, teneşir.
Salam *(Ar.)* : Selam.
Salama durmag : Selama durmak.
Salam almag : Selam almak.
Salamat *(Ar.)* : 1. Sağlam, salim. 2. Selametle, sağlıkla.
Salam ateşi : Selam topu.
Salamat çıhmag : Ölmemek, sağ kalmak.
Salamat galın : Hoşça kalın!
Salamat galmag (gurtarmag) : 1. Sağ kalmak. 2. Sağlam kalmak.
Salamatı : Sadaka (kaza bela için).
Salamatlaşmag : Vedâlaşmak, vedâ etmek.
Salamatlıg : Sağlık, esenlik.
Salamat yér galmamag : Sağlam yeri kalmamak.
Salamat yér goymamag : Sağlam yer bırakmamak.
Salam-dua : Selam sabah.
Salam (ün) eleyküm *(Ar.)* : Selâmünaleyküm.
Salam élemek : Selamlamak.

Salam göndermek : Selam göndermek.
Salam-kalam *(Ar.)* : Selam kelam.
Salam-kalamı olmag : Tanıdık olmak.
Salamlamag : Selamlamak.
Salamlaşmag : Selamlaşmak.
Salamsız-kalamsız : Selamsız kelâmsız.
Salam vérmek : Selam vermek.
Salam yétirmek : Selam söylemek.
Salat *(Ar.)* : 1. Salât. 2. Salâ.
Salat *(Rus.)* : Salata.
Salat çekmek : Salâ vermek.
Salatlıg : Salatalık.
Salbend : Kaldırım.
Salçı : Salcı.
Saldaş : Kaldırım taşı.
Saldat *(Fr.)* : Asker.
Saldırma : 1. Hücum, saldırı. 2. Ganîmet.
Saldırmag : Saldırmak.
Saldo *(İtal.)* : Bakiye.
Salfét *(İtal.)* : Peçete, peşkir.
Salğar : Usul, metot, kaide.
Salhag : 1. Asılı. 2. Sallanan, topal.
Salhım : Salkım.
Salhımabenzer, Salhımvarı : Salkımsı.
Salhımçiçekli : Salkımsı çiçekliler.
Salhımçiçeyi : Salkım çiçeği; başak çiçeği.
Salhımlanmag, Salhımlaşmag : Salkım olmak, salkıma benzemek.
Salhımlı : Salkımlı.
Salhımsöyüd : Salkımsöğüt.
Salıg, Salıh : Haber, bilgi.
Salıgçı : Kılavuz, rehber.
Salım : Az, azıcık.
Salımlıg : Tutam, tutamlık.
Salışdırıcı : Tahrikçi, kışkırtıcı.
Salışdırıcılıg : Tahrik, kışkırtma.
Salışdırmag : Fitlemek, fitnelemek (birbiri üzerine).
Salim *(Ar.)* : Sâlim.
Sallabaş : 1. Başı sallanan. 2. mec. Yere bakan.
Sallabığ (lı) : Sarkık bıyıklı.
Sallag : 1. Kasap. 2. Asılı, sarkık. 3. Kağşak.
Sallagbıg(lı) : Sarkık bıyıklı.
Sallagdodag(lı) : Sarkık dudaklı.
Sallaggarın(lı) : Şişman, sarkık göbekli.
Sallaggulag(lı) : 1. Sarkık kulaklı (hayvan). 2. mec. Haysiyetsiz.
Sallaghana : 1. Mezbahane. 2. mec. Katliam yeri.
Sallaghanaya göndermek : Ölüme göndermek.
Sallaglıg : 1. Mezbahacılık. 2. Sarkıklık.
Sallağı : Çömelmiş halde.
Sallama : 1. Asılı. 2. Kristal taş (küpe, avize için). 3. Çobanlama.
Sallamag : Sallamak.
Sallana-sallana : Salınarak.
Sallanıb gétmek (kéçmek) : Geçip gitmek.
Sallanış : Salınma, yürüyüş tarzı.
Sallanmag, Sallaşmag : Sallanmak.
Sallanmış : 1. Asılı. 2. Salınma.
Sallatmag : Sallatmak.
Salmaçay : Şekerli çay.
Salmag : 1. Atmak, fırlatmak. 2. İhdas etmek. 3. Yaymak (yaygı) (sofra). 4. Aşağı sokmak. 5. Kurtarmak. 6. Duçar etmek. 7. Koymak, bırakmak. 8. Peşine düşürmek. 9. Ayakla atmak. 10. Sabitleştirmek. 11. Görevden almak. 12. Kışkırtmak. 13. Düşürmek. 14. Yapmak. 15. Geçirmek, takmak. 16. Örtmek. 17. Hızla oturmak. 18. Yerleştirmek. 19. Hemen göndermek. 20. Dikmek (fidan vb). 21. Ayırmak (tabaklara vb.). 22. Dökmek. 23. İşlemek, nakışlamak. 24. Devirmek, alaşağı etmek. 25. mec. Haps etmek.
Salname *(Far.)* : Salname, kronik.
Salnameçi : Salname yazarı.
Salol : Salisilat.
Salon *(Fr.)* : Salon.
Salovçu : Düğün davetçisi (kız ve oğlan).
Salyut *(Fr.)* : Top atışıyla selamlama.
Sam, Samyéli *(Ar.)* : Samyeli.
Saman : Başak kalıntısı, kesmik.
Saman *(Far.)* : Servet, zenginlik.
Saman altında su yéritmek : Saman altından su yürütmek.

Samanı : Samanî.
Saman kimi : Sebil gibi.
Samanlamag : 1. Samanla örtmek (çatı vb.). 2. Yemlemek, saman yedirmek.
Samanlı : Samanlı.
Samanlıg : Samanlık.
Sambal, Sanbal : Çeki, ağırlık, tartı.
Sambo *(Rus.)* : Yakın dövüş.
Samboçu : Yakın dövüşçü.
Samı : Zelve.
Samit *(Ar.)* : 1. Sessiz, suskun. 2. Konson, ünsüz.
Samovar *(Rus.)* : Semaver.
Samuray *(Jap.)* : Soylu savaşçı (Japonyada), samuray.
San : 1. Şöhret, ün. 2. Sayı, miktar. 3. Talim, yürüyüş. 4. Sanki.
Sanamag : Saymak.
Sanasan : Sanki.
Sanatoriya *(Lat.)* : Sanatoryum.
Sanballamag : 1. Ağırlığını yoklayarak tahmin etmek. 2. Hazırlamak.
Sanballı : 1. Ağır. 2. mec. Ciddî, ağır. 3. mec. Ağır başlı. 4. mec. Esaslı, mükemmel.
Sancag : İğne; firkete, fürkete.
Sancaglama : İğneyle tutturma.
Sancaglamag : İğneyle tutturmak.
Sancagvarı, Sancağaohşar : İğne gibi.
Sancan, Sancıcı : İğneli, sivri uçlu, batan.
Sancdırmag : Batırmak (iğne).
Sancılı : 1. Sancılı. 2. İshalli. 3. Doğum halinde. 4. Batırılmış (iğne). 5. Geçirilmiş, takılmış.
Sancılmag : 1. Batırılmak, çakılmak. 2. Takılmak, geçirilmek. 3. Batmak, geçmek, girmek. 4. Gurûb etmek, batmak. 5. Dikilmek, çevrilmek (göz, bakış).
Sancılmış : 1. Batırılmış, kakılmış. 2. Takılı, geçirilmiş.
Sancmag : 1. Batırmak, sokmak. 2. İliştirmek, takmak. 3. Sokmak, ısırmak (arı vb.). 4. Zonklamak. 5. mec. İncitmek, üzmek.
Sandalya : Sandalye.
Sandıg : Sandık.
Sandıgça : Küçük sandık.
Sandıgdar : Veznedar.
Sandıg edebiyyatı : Kalitesiz (kitap vb.).
Sandıghana : Ambar, kiler.
San gétmek :Yürümek, geçit resmi yapmak.
Sanılı : Sayılı.
Sanılmag : 1. Sanılmak. 2. Sayılmak.
Sani *(Ar.)* : Sâni.
Sanitar *(Lat.)* : Hasta bakıcı.
Sanitariya *(Lat.)* : Hıfzıssıhha, sıhhiye.
Sanitarka *(Rus.)* : Hastabakıcı (kadın).
Saniye *(Ar.)* : Sâniye.
Saniyelik : Sâniyelik.
Saniyen *(Ar.)* : Sâniyen.
Saniyeölçen : Kronometre.
San kéçmek : Resmî geçit yapmak.
Sanki : Sanki.
Sanksiya *(Lat.)* : 1. Tasdik, onaylama. 2. Müeyyide.
Sanlı : 1. Şerefli. 2. Fahrî.
San(ı)lı : Sayılı.
Sanmag : Saymak, hesaplamak.
Sansor *(Lat.)* : Sansürcü.
Santarka *(Rus.)* : Hasta bakıcı (kadın).
Santigram *(Fr.)* : Santigram.
Santimétr *(Fr.)* : Santimetre.
Santimétrlik : Santimetrelik.
Santonin *(Lat.)* : Böcek düşürücü, solucan ilacı.
Santur *(Yun.)* : Santur.
Sap : 1. İplik. 2. Tel. 3. Sap, kabza, kol. 4. Sap (çiçek, meyve vb.).
Sapabenzer : İpliksi.
Sapa düzmek : İpliğe dizmek.
Sapalag : 1.Dağıtım, tevzi. 2. Ziraat vergisi.
Sapan : Saban.
Sapand : 1. Sapan (taş atmak için). 2. mec. Engel.
Sapanddaşı : Sapan taşı.
Sapbasağ : Sapsağlam.
Sap aşığı : İplik makarası.
Sap çarhı : Makara.
Sapdırma : Yersiz (olarak), münasebetsiz (olarak).

Sapdırmag : Saptırmak.
Sapgın : 1. Münharif, sapkın. 2. Şirret, edepsiz, şehvetli.
Sapgıncasına : Ahlaksızca, sapıkça.
Sapgınlıg : Sapkınlık, sefahet.
Sapgınlıg élemek (etmek) : Ayyaşlık etmek, çapkınlık etmek.
Sapı düyün salmag : İşi zorlaştırmak.
Sapılca, Saplıca : Tava.
Sapılmag : Sapılmak.
Sapıtma : 1. Yersiz, münasebetsiz. 2. Manevra. 3. Münasebetsizce.
Sapıtmag : 1. Sapıtmak. 2. Manevra yapmak.
Sap kimi : İplik gibi.
Sap kimi incelmek : Zayıflamak.
Saplag : 1. Sap, kabza. 2. Sap (çiçek, meyve vb.). 3. İplik.
Saplagcıg : Sapçık.
Saplaglı : 1. Sapçığı olan (çiçek vb.). 2. Saplı, kabzalı.
Saplamag : 1. İplik geçirmek (iğneye). 2. Sap takmak (balta vb.). 3. Saplamak, batırmak. 4. Dikmek (göz). 5. Yüklemek.
Saplanmag : 1. Saplanmak. 2. İplik geçirilmek (iğneye). 3. Sap takılmak (balta vb.). 4. Dikilmek (göz birine, bir şeye).
Saplı : 1. İplik geçirilmiş (iğne). 2. Sapı olan (çiçek vb.). 3. Sap takılmış (balta vb.).
Saplıg : Saplık (kabza malzemesi).
Sapmag : 1. Sapmak. 2. Atlatmak, oyalamak.
Sappasağ, Sapsağ : Sapsağlam.
Sapsağlam : Sapsağlam.
Sapsağlamlıg, Sapsağlıg:Sapasağlam olma.
Sapsarılıg : Sapsarı olma.
Sapşekilli, Sapvarı : İpliksi.
Sar *(Far.)* : Sığırcık.
Sarab *(Far.)* : Serap.
Sarafan *(Rus.)* : Kolsuz elbise (kadın için).
Saragan : Mercanköşk (bitki).
Saralıb-solma : Sararıp solma.
Saralıb-solmag : Sararıp solmak.
Saralmag : Sararmak.
Saralmış : 1. Sarı, sarı renkli. 2. Soluk (çehre). 3. Solmuş, pörsümüş. 4. Öfkeli.
Saraltı : Sarartı.
Saraltmag : Sarartmak.
Saray : Saray.
Sarban, Sarvan *(Far.)* : Deveci.
Sardélka *(İtal.)* : Sosis.
Sardina *(İtal.)* : Sardalye, ateş balığı.
Sarenc *(Far.)* : Makam (musiki).
Sarğı : Sargı.
Sarğı menteğeleri : Pansuman merkezleri.
Sarı : 1. Sarı. 2. Taraf, semt,... e doğru. 3. Dolayı, ötürü, için.
Sarıbaş : Sarı saçlı.
Sarıbeniz(li) : Sarışın.
Sarıbenövşe : Sarıçiçek, ölmez çiçek.
Sarıbozumtul : Açık sarı.
Sarıbuğda : Sarı buğday.
Sarıbülbül : Kanarya.
Sarıcaotu, Sarılıgotu : Çalgıcı otu.
Sarıdimdik : Albatros (kuş).
Sarıdöş : Yelve, flurya.
Sarıév : Tımarhane.
Sarıg : 1. Pansıman, sargı. 2. Türban, sarık.
Sarıganad(lı) : Sarı kanatlı.
Sarıgırmızı : Sarı kırmızı.
Sarıgızdırma : Sarıhumma.
Sarıgile : Ak üzüm.
Sarıglı : 1. Sargılı. 2. Türbanlı, sarıklı.
Sarıkol : Sarı çalı.
Sarıkök : Sarı boya, zerdeçal.
Sarıköklü : Sarı boyalı.
Sarıköynek, Sarısendel : 1. sarı asma (kuş). 2. Sarı kavun.
Sarıküren : Açık kestane, açık doru, al donlu (at).
Sarılıg : 1. Sarı renk. 2. Sarılık (hastalık).
Sarımag : 1. Bağlamak, sarmak. 2. Dolamak, sarmalamak. 3. mec. Bürümek, tutmak, kaplamak. 4. mec. Sarakaya almak.
Sarımtıl, Sarımsov : Sarımtırak, sarımsı.
Sarınmag : 1. Bürünmek, örtünmek. 2. Sarılmak (yara vb.). 3. Bağlanmak (ip vb. ile).

Sarıntı, Saraltı : Sarartı.
Sarısaç : Kumral saçlı.
Sarısifet(li) : Solgun çehreli.
Sarısüsen : Sarı sabır.
Sarışmag : Kucaklaşmak.
Sarıtikan : Sarı diken (bitki).
Sarıyağız, Sarıyanız : Sarışın.
Sarıyıcı, Sarıma : Çıkrığa iplik saran.
Sarızanbag : Sarı zambak.
Sarja *(Fr.)* : Astar bezi.
Sarkazm *(Yun.)* : Saraka.
Sarkofag *(Yun.)* : Lahit.
Sarkoma *(Yun.)* : Sarkom.
Sarmag : Sarmak, bürümek.
Sarmaşıg : Sarmaşık.
Sarmaşmag : Sarmaşmak.
Sarpmag : Sapmak.
Sarsag : 1. Ahmak, akılsız. 2. Salak, mankafa. 3. boş, beyhude.
Sarsagcasına : Ahmakça, sarsakça.
Sarsaggulu : Salak, mankafa.
Sarsaglamag : 1. Saçmalamak, zırvalamak. 2. Ahmaklaşmak.
Sarsaglaşmag : 1. Ahmaklaşmak. 2. Saçmalamak.
Sarsaglıg : 1. Ahmaklık, cehalet. 2. Zırvalama.
Sarsag-sarsag : Sarsakça.
Sarsag-sarsag danışmag : Saçmalamak.
Sarsıdıcı : 1. Sarsıcı, sarsan. 2. mec. Acı, dokunaklı.
Sarsılmag : Sarsılmak.
Sarsılmaz : Metanetli.
Sarsılmazlıg : Metanet.
Sarsıma : Sarsıntı.
Sarsımag : Sarsılmak.
Sarsıtmag : Sarsmak.
Saş : Saç.
Satasat, Sathasat : Canlı ticaret.
Sataşgan : Sataşan, takılgan.
Sataşmag : 1. Sataşmak. 2. İlişmek, dokunmak.
Satdıg : Satılık.
Satgı : Satış.
Satgın : 1. Alçak, şerefsiz. 2. Hain.
Satgınlıg : Şerefsizlik, namertlik.
Satıb-sovmag, Satıb-sovurmag : Satıp savmak.
Satıl : Sitil.
Satılca : Küçük sitil.
Satılma gul : Satılık köle.
Satılmag : Satılmak.
Satılmalı : Satılık.
Satılmaz : Satılamayan.
Satınalma giymeti : Alış fiyatı.
Satın almag : Satın almak.
Satınalma gul : Satın alınmış köle.
Satış : Satış.
Satışa burahmag : Satışa sunmak.
Satin *(Fr.)* : Saten.
Satinét *(Fr.)* : İnce saten.
Satira *(Lat.)* : Hicviye.
Satirik *(Lat.)* : 1. Hicivci. 2. Hicvî.
Satlıg : Satılık.
Satlığa goymag : Satılığa çıkarmak.
Satrap *(Fr.)* : Satrap.
Sava : 1. Geç yetişen (mahsül). 2. Haber, müjde.
Savab *(Ar.)* : Sevap.
Savab iş : Sevap iş.
Savab yiyesi olmag : Sevap kazanmak.
Savaçı : Haberci.
Savad *(Ar.)* : 1. Okuma yazma. 2. Savat.
Savad almag : Okur yazarlık öğrenmek.
Savadçı : Savat ustası.
Savadlamag : Savatlamak.
Savadlandırmag : Okur yazarlık öğretmek.
Savadlanmag : Okuma yazma öğrenmek.
Savadlı : 1. Okur yazar. 2. Savatlı.
Savadlılıg : Okur yazarlık.
Savadsız : 1. Okur yazar olmayan. 2. mec. Beceriksiz.
Savadsızlıg : 1. Cehalet. 2. mec. Kabiliyetsizlik.
Savad vérmek : Okur yazarlık öğretmek.
Savand : Eğe (bileme âleti).
Savar : Geç ekilen (tahıl).
Savaş : Savaş.
Savaşdırmag : Aralarını açmak, bozuşturmak.
Savaşğan : Kavgacı, kavga düşkünü.
Savaşğanlıg : Kavgacılık.

Savay(ı) : Başka, gayri.
Say : 1. Adet, rakam. 2. Miktar. 3. Sığ yer. 4. mec. Saygıdeğer.
Saya : 1. Sade, basit. 2. Saf, bön. 3. Düz renkte.
Saya almamag (salmamag) : Saymamak, çekinmemek.
Sayaçı : Koyun manicisi.
Sayad *(Ar.)* : Avcı.
Sayag : 1. Üslup, tarz. 2. Tür, gibi, tarzda, vaziyette. 3. Yarı uykulu, yarı ayık.
Sayag durmag : Dikkatli olmak, uyanık olmak.
Saya gelmemek : Sayısı çok olmak.
Sayaglamag : Sayıklamak.
Sayağı : Benzeri, gibi.
Sayahlamag : Sayıklamak.
Sayalanmag : Sağalmak.
Sayaparça : Düz kumaş, sade kumaş.
Sayanahış : Sade nakış.
Saya-sana salmag : Saygı göstermek.
Sayca : Sayıca, miktarca.
Saydırmag, Saydırtmag : 1. Saydırmak. 2. mec. Saygı göstertmek.
Saye *(Far.)* : 1. Gölge. 2. mec. Himaye.
Sayeban *(Far.)* : Gölgelik, çardak.
Saye salmag : Korumak, himaye etmek.
Sayğa : Fil.
Sayğac : 1. Sayaç. 2. Çörkü. 3. İstatistikçi.
Sayğı : 1. Uyanıklık. 2. Saygı.
Sayğılı, Sayğın : İhtiyatlı, uyanık.
Sayğısız : Gamsız, kaygısız.
Sayğısızlıg : 1. İhtiyatsızlık, gaflet. 2. Gamsızlık.
Sayğısız-sayğısız : Kaygısızca, gamsızca.
Sayhaş : Durgun, rüzgârsız.
Sayhaşlıg : Durgunluk, dinginlik.
Sayhaşmag : Sakinleşmek (hava).
Sayıcı, Sayçı : Sayım memuru.
Sayıg : 1. Ayık, uyanık, ihtiyatlı. 2. mec. Yarı uykulu.
Sayıglama : Sayıklama.
Sayıglamag : Sayıklamak.
Sayıglıg : Uyanıklık, teyakkuz.
Sayıg olmag : ihtiyatlı olmak.
Sayıg yatmag : Uyanık yatmak.
Sayılı : Sayılı.
Sayılmag : Sayılmak.
Sayır-bayır : Mânâsız, mantıksız.
Saylaşmag : Suyu azalmak, sığlaşmak (göl vb.).
Saymag : Saymak.
Saymagla gurtarmaz : Saymakla bitmez.
Saymaz : Saygısız.
Saymazcasına, Saymazyana : Kaygısızca, saygısızca.
Saymazlıg, Saymamazlıg : Saygısızlık, hürmetsizlik.
Saymazyanalıg : Saygısızlık.
Sayrışan : Pırıltılı.
Sayrışmag, Sayrılmag : Pırıldamak, ışıldamak.
Say-séçme : Seçme, mümtaz.
Saysız : Sayısız.
Saysız-hésabsız : sayısız.
Saytal : İri yarı.
Saz *(Far.)* : 1. Saz. 2. Mutlu, sevinçli. 3. Doğru, kusursuz. 4. Tamam, uygun.
Sazag : 1. Sivilce. 2. Kuru soğuk, ayaz.
Sazaglı : Ayazlı, çok soğuk.
Sazanda, Sazandar *(Far.)* : Çalgıcı, sazende.
Sazbend *(Far.)* : Sazcı, saz ustası.
Sazçalan : Çalgıcı.
Sazçı : Saz çalan.
Sazdır : Güzeldir, iyidir.
Saz élemek (etmek) : Yapmak, düzeltmek.
Saziş *(Far.)* : Sözleşme, andlaşma, kontrat.
Saziş bağlamag : Ahitleşmek, anlaşma yapmak.
Sazişçi : Uyumlu, uzlaşıcı, arabulucu.
Sazişçilik : Uzlaştırıcılık.
Sazişe gelmek : Uzlaşmaya varmak.
Sazişe girmek : Barış kurmak.
Saziş élemek (etmek) : Uzlaşmak.
Sazlama : Akort.
Sazlamag, Sazlaşdırmag : 1. Tamir etmek, düzeltmek. 2. Yoluna koymak, hazırlamak. 3. Düzenlemek, tertibetmek. 4. Düzene sokmak. 5. Akordetmek.

Sazlanmag, Sazlaşmag : 1. Hazırlanmak. 2. Düzenlenmek. 3. Tamir edilmek, onarılmak. 4. Düzene sokulmak. 5. Akordedilmek. 6. Mutlu olmak.
Sazlıg : 1. Sağlık, âfiyet. 2. Hazırlık.
Saz olmag : Uymak.
Seadet *(Ar.)* : Saadet, mutluluk.
Seadetli : Mesut, mutlu.
Seadetsiz : Saadetsiz, mutsuz.
Seadetsizlik : Mutsuzluk.
Séans *(Fr.)* : Seans.
Seba *(Ar.)* : Sabah yeli, meltem.
Sebat *(Ar.)* : Sebat, metanet.
Sebatla : Metanetle.
Sebatlı : Sebatlı.
Sebatlılıg : Sebat.
Sebatsız : Sebatsız.
Sebatsızlıg : Sebatsızlık.
Seba yéli : Meltem.
Sebeb *(Ar.)* : Sebep.
Sebeb élemek : Bahane etmek.
Sebebiyyet *(Ar.)* : Sebebiyet.
Sebebkar *(Ar. Far.)* : Tahrikçi, tertipçi.
Sebebkarlıg : Sebebiyet.
Sebeli : 1. Sebepli. 2. Makbul.
Sebeblilik : 1. Meşru oluş. 2. Makbulluk, geçerlik.
Sebeb olmag : Sebep olmak.
Sebebsiz : 1. Sebepsiz. 2. Özür sayılmaz.
Sebebsizlik : 1. Asılsızlık. 2. Saygısızlık.
Sebek : Usul, tarz.
Sebet, Sebed : Sepet.
Sebetcik : Küçük sepet.
Sebetçi : Sepetçi.
Sebete : 1. İskelet. 2. Yuva.
Sebettohuyan : Sepetçi.
Sebil *(Ar.)* : Sebil.
Sebir *(Ar.)* : 1. Sabır. 2. Aksırma, aksırık.
Sebir-aram, Sebir-ğerar *(Ar.)* : Tahammül.
Sebirédilmez : Dayanılmaz, çekilmez.
Sebir élemek (etmek) : Sabretmek.
Sebir getirmek : Aksırmak.
Sebir kasası daşmag : Sabrı tükenmek.
Sebir kasası dolmag : Tahammülü kalmamak.
Sebirle : Sabırla.
Sebirli : Sabırlı.
Sebirlilik : Sabır, tahammül.
Sebirsiz : Sabırsız.
Sebirsizlenmek : Sabırsızlanmak.
Sebirsizlik : Sabırsızlık.
Sebirsizlik élemek (etmek) : Sabırsızlanmak.
Sebirsizlikle : Sabırsızlıkla.
Sebri kesilmek : Sabrı tükenmek.
Sebrini basmag : Sabretmek.
Sebt *(Ar.)* : Kaydetme, yazma.
Sebt etmek : Yazmak.
Sebt olunmag : Yazılmak.
Sebze *(Far.)* : 1. Sebze. 2. Yeşilimsi kuru üzüm.
Sebzevatçılıg : Zerzevatçılık.
Sebzi : Yeşillik, göverti.
Sebzigovurma : Sebzeli kavurma.
Sebzigovurmalı : Sebzeli kavurmalı.
Sebzigovurmalıg : Sebzeli kavurma malzemesi.
Sebziyyat *(Far. Ar.)* : Sebzevat.
Seccade *(Ar.)* : Seccâde.
Secde *(Ar.)* : Secde.
Secdegah *(Ar. Far.)* : Secde yeri.
Secdeye düşmek, Secde élemek : Secde etmek.
Seciyye *(Ar.)* : Seciye.
Seciyyelendirmek : Nitelendirmek, tavsif etmek.
Seciyyelenmek : Tavsif edilmek.
Seciyyevi *(Ar.)* : Zâtî, kişiye has.
Seciyyevilik : Tipik oluş, tipiklik.
Séçdirtmek : Seçtirtmek.
Séçi : Seçme, seçi.
Séçici : Seçici, seçmen.
Séçilen : 1. Seçme (şey). 2. Mümtaz, seçkin. 3. Fark edilen.
Séçilme : Seçilme.
Séçilmez : Gözle görülmez, dumanlı, seçik olmayan.
Séçilmek : Seçilmek.
Séçilmiş : Seçkin, seçme, mümtaz.
Séçki : Seçim.

Séçkiçi : Seçmen.
Séçkigabağı : Seçim öncesi, seçim arifesi.
Séçkili : Seçilen.
Séçkilik : Ayırdetme.
Séçme : 1. En iyi. 2. Seçkin, mümtaz. 3. Güzel, hoş. 4. Saçma (tüfek için).
Séçmeden : Ayrı seçi yapmadan.
Séçmek : Seçmek.
Séçmeli : 1. Seçilmesi uygun. 2. Muhayyer.
Séçmelik : Posa deposu, tezek deposu, gübrelik.
Séçme-séçme : En seçkin, mükemmel.
Sed *(Far.)* : Yüz (sayı).
Seda *(Ar.)* : 1. Seda, yankı. 2. Haber.
Seda düşmek : Yankılanmak, ses yansımak.
Seda etmek : Çağırmak.
Sedağet *(Ar.)* : Sadakat.
Sedağet göstermek : Sadakat göstermek.
Sedağetle : Sadakatle, sadıkane.
Sedağetli : Sadık, sadakatli.
Sedağetlilik : Sadakat.
Sedağetsiz : Sadakatsiz.
Sedağetsizlik : Sadakatsizlik.
Sedaret, Sedrlik *(Ar.)* : Sadaret.
Sedarete çıhmag (kéçmek) : Başbakan olmak.
Sedaret etmek : Başkanlık etmek.
Seda salmag : 1. Gürültü koparmak. 2. mec. Meşhur olmak.
Sedberg *(Far.)* : Şebboy.
Sedd : Set.
Sedd çekmek : Set çekmek.
Seddiçin : Çin seti.
Sedef gülü : Sedefotu.
Sedef saçmag (sepmek) : Parıldamak, ışık saçmak.
Sedeğe *(Ar.)* : Sadaka.
Sedeme *(Ar.)* : Sadme.
Sedeme tohunmag : Felakete uğramak.
Sedr *(Ar.)* : Başkan, reis.
Sedri *(Ar.)* : Kulaklı pirinç.
Sedrlik : Başkanlık, reislik.
Sedrlik élemek (etmek) : Başkan olmak, başkanlık yapmak.
Sef *(Ar.)* : Sıra, saf.
Sefa *(Ar.)* : Sevinç, neşe.
Sefa getirdin : Hoş geldin, sefa geldin!
Sefahet *(Ar.)* : Sefahat.
Sefalet *(Ar.)* : Sefâlet.
Sefalı : Sefâlı.
Sefaret *(Ar.)* : Sefâret.
Sefarethana *(Ar. Far.)* : Sefârethâne.
Sefbesef *(Ar. Far.)* : Safsaf, sıra sıra.
Seféh *(Ar.)* : 1. Ahmak, sarsak. 2. Mânâsız, boş.
Seféhce (sine) : Ahmakça.
Seféhlemek : Ahmaklaşmak.
Seféhlik : Ahmaklık.
Seféh-seféh : Ahmakça.
Sefer *(Ar.)* : 1. Sefer. 2. Safer. 3. Defa, kere.
Sefer ayı : İkinci ay (kamerî), safer.
Seferber *(Ar. Far.)* : Seferber.
Seferber élemek (etmek) : Seferber etmek.
Seferberliye almag : Seferber etmek, askere çağırmak.
Sefere çıhmag (gétmek) : Yolculuğa çıkmak, yola koyulmak.
Seferhana *(Ar. Far.)* : Kervansaray.
Seferi *(Ar.)* : Seferî.
Seferlik : Defâlık, kerelik.
Sefhe *(Ar.)* : Safha.
Sefil *(Ar.)* : Sefîl.
Sefilane *(Ar. Far.)* : Sefalet içinde.
Sefilleşmek : Derbeder olmak.
Sefillik : Sefillik.
Sefil-sergerdan *(Ar. Far.)* : Evsiz barksız, yurtsuz yuvasız.
Sefir *(Ar.)* : Sefir.
Sefirlik : Sefirlik.
Sefra *(Ar.)* : Safra, öd.
Ségah *(Far.)* : Segâh.
Seğğa *(Ar.)* : Saka, sucu.
Seğf *(Ar.)* : Tavan.
Seğir *(Ar.)* : 1. Küçük, büluğa ermemiş. 2. Yetim, himayesiz.
Seğirlig : 1. Küçüklük (yaşça). 2. Yetimlik.
Séh *(Alm.)* : 1. Atelye, daire. 2. Esnaf, sınıf.
Sehabe *(Ar.)* : Sahâbe.
Schavet *(Ar.)* : Cömertlik.
Schavete gelmek, Schavet göstermek : Cömertlik göstermek.
Schavetle : Cömertçe.

Schavetlenmek : Cömertleşmek.
Schavetli : Cömert.
Scheng : Testi; güğüm.
Seher *(Ar.)* : Seher.
Seher açılmag : Tan yeri ağarmak.
Seher-ahşam : Her zaman, bütün gün, gün boyu.
Sehercik : Çocuk tiyatrosu.
Seher çağı : Tan vakti.
Seherérteden : Sabah erkenden.
Seherki : Sabahki.
Seher-seher : Sabah erkenden.
Sehhet *(Ar.)* : Sıhhat, sağlık.
Sehhetivücud *(Ar.)* : Sıhhatler olsun!
Sehhet tapmag : Şifa bulmak.
Séhış : Üçüncü sürüm (toprağı).
Séhış élemek (etmek) : Üçüncü defa sürmek (toprağı).
Sehife *(Ar.)* : Sayfa.
Sehifebağlayan : Sayfa bağlayıcı.
Sehifebesehife : Sayfa sayfa.
Sehifeleme : Sayfa bağlama.
Sehifelemek : 1. Sayfa bağlamak. 2. Yapraklarını çevirmek (kitap, defter vb.). 3. Sayfaları numaralamak.
Sehifelenmek : 1. Sayfa bağlanmak. 2. Sayfaları çevrilmek (kitap, defter vb.).
Sehih *(Ar.)* : Sahih.
Sehihlik : Gerçeklik, doğruluk.
Sehiyye *(Ar.)* : Sıhhiye.
Sehl *(Ar.)* : Kolay.
Sehleb *(Ar.)* : Salep.
Sehlemek : Dinmek.
Sehlenkar *(Ar. Far.)* : 1. İhmalci, ihmalkâr, özensiz. 2. Özensizce.
Sehlenkarlıg : Özensizlik, dikkatsizlik.
Sehlenkarlıg etmek : Özen göstermemek (işine, emanete).
Sehlim : Biraz, azıcık.
Sehm *(Ar.)* : Hisse senedi.
Sehmdar *(Ar. Far.)* : Ortak, hissedar.
Sehmdarlar cemiyyeti : Anonim şirket.
Sehn *(Ar.)* : Kilise eşiği.
Sehne *(Ar.)* : Sahne.
Sehnecik : Küçük sahne.
Sehneleşdirilmiş : Sahneye uyarlanmış.
Sehneleşdirme : Sahneye koyma.
Sehneleşdirmek : Sahneye koymak.
Sehnelik : Sahneye hazırlanmış, sahnelik.
Séhr *(Ar.)* : Sihir.
Sehra *(Ar.)* : Çöl, sahra.
Sehra topları : Sahra topları.
Sehraya düşmek : Vatanından ayrı düşmek.
Sehraya salmag : Vatanından ayırmak.
Séhrbaz *(Ar. Far.)* : Sihirbaz.
Séhrbazlıg élemek (etmek) : Sihirbazlık etmek.
Séhrkar *(Ar.)* : Sihirbaz.
Séhrkarlıg : Sihirbazlık.
Séhrlemek : Sihirlemek.
Séhrlenmek : Sihirlenmek.
Séhrli : Sihirli.
Sehv *(Ar.)* : Sehiv.
Sehv burahmag (élemek) : Yanılmak.
Sehven *(Ar.)* : Yanlışlıkla.
Sehvsiz : 1. Yanlışsız, hatasız. 2. Yanılmadan.
Sehvsizlik : Yanılmazlık.
Sekdirme : Sektirme.
Sekdirmek : Sektirmek.
Sekene *(Ar.)* : Halk, ahali.
Seki : 1. Kaldırım. 2. Akben.
Sekil : Seki, akben.
Sekilli : Sekili, akbeni olan.
Sekiltike : Yağlı et parçası.
Sekkiz : Sekiz.
Sekkizadamlıg (neferlik) : Sekiz kişilik.
Sekkizaylıg : Sekiz aylık.
Sekkizbucag (güşeli) : Sekiz köşeli.
Sekkizce : Ancak sekiz.
Sekkizdüyme : 20.32 metre.
Sekkizgatlı : Sekiz katlı.
Sekkizhécalı : Sekiz heceli.
Sekkizhedli : Sekiz misli, sekiz katı.
Sekkizillik : Sekiz yıllık, sekiz senelik.
Sekkizinci : Sekizinci.
Sekkizlik : Sekizlik.
Sekkizmertebeli : Sekiz katlı.
Sekkizotaglı : Sekiz odalı.
Sekkizreğemli : Sekiz rakamlı.
Sekkiz-sekkiz : Sekizer.
Sekkizüzlü : Sekiz yüzlü.

Sekkizyaşar (yaşlı) : Sekiz yaşında.
Sekmek : Tıpış tıpış yürümek.
Sékrésiya *(Lat.)* : Salgı salma.
Sékrét *(Lat.)* : Salgı, ifraz.
Sékrétér *(Fr.)* : Yazı masası.
Sekseke, Sekseki : Uyanıklık.
Sekseke içerisinde olmag : Rahatsızlık duymak, huzursuz olmak.
Seksekeli, Seksekili : Tetikte olan, uyanık.
Seksekeli yatmag : Kuşkulu yatmak, endişeli uyumak.
Seksen : Seksen.
Seksendirmek : Tiksindirmek.
Seksenillik : Seksen yıllık.
Seksenmek : Tiksinmek.
Seksenyaşlı : Seksen yaşında.
Séksiya *(Lat.)* : 1. Seksiyon. 2. Blok.
Séktsta *(Lat.)* : Altı nota aralığı.
Sékta *(Lat.)* : Tarikat, mezhep.
Séktant *(Lat.)* : Tarikatçı.
Sekte (Ar.) : Sekte.
Sékundant *(Lat.)* : 1. Şahit (düelloda). 2. Yardımcı (satrançta, boksta).
Sél *(Ar.)* : 1. Sel. 2. Feyezan.
Sela *(Ar.)* : Salâ.
Selab *(Ar. Far.)* : 1. Sel suyu. 2. Sel yatağı.
Selahiyyet *(Ar.)* : Salâhiyet.
Selahiyyetdar *(Ar. Far.)* : Yetkili, salâhiyetli.
Selahiyyetli : 1. Yetkili. 2. Otoriter.
Selahiyyetsiz : Salâhiyetsiz.
Sélbasar : Sel yatağı.
Selbe : 1. Sırık. 2. Çubuk.
Selbelemek : Çubukla vurmak.
Selcuglar : Selçuklular.
Seldiremek, Seldirlemek : Sendelemek.
Sele : 1. Samandan. 2. Zembil, sepet. 3. İşkembe parçası (testi, küp vb. ağızını kapamak için).
Selef *(Ar.)* : Selef.
Séléksiya *(Lat.)* : Seleksiyon.
Séléksiyaçı : 1. Tohum ıslah uzmanı. 2. Seçici.
Selem *(Ar.)* : Faiz.
Selemçi : Fâizci, tefeci.
Selemçilik : Fâizcilik.
Selemçi pul kapitalı : Faizci sermaye.
Selemhor, Selemçi : Faizci, tefeci.
Selemhorlug, Selemçilik : Faizcilik, tefecilik.
Selender : Pinti, pasaklı.
Sélénium *(Fr.)* : Selenyum.
Selepapag : Hasır şapka.
Sélévki : Sulûkî (bir arap kavmi).
Selib *(Ar.)* : Salip.
Selibçi : Haçlılar.
Selib müharibeleri : Haçlı seferleri.
Selib yürüşleri : Haçlı seferleri.
Seliğe *(Ar.)* : 1. Temizlik, düzen, nizam. 2. Zevk.
Seliğeli : 1. Temiz, derli toplu, mazbut. 2. Zevkli.
Seliğelice : 1. Temiz, mazbut. 2. Derli toplu-ca.
Seliğelilik : Temizlik, düzen, nizam; zevk.
Seliğesiz : 1. Tertipsiz, düzensiz. 2. Pasaklı, şapşal.
Seliğesizlik : 1. Tertipsizlik, düzensizlik. 2. Pasaklılık.
Seliğe sahibi : Mazbut.
Seliğe-sahman : Düzen, nizam.
Seliğe-sahmanlı : Düzenli, disiplinli.
Seliğeye salmag : Düzene sokmak, çeki düzen vermek.
Sélik : 1. Salya. 2. Sümük.
Sélikli : Sümüksü.
Sélikli ğişa : Sümüksü zar, sümüksel zar (gözde).
Sélinti : 1. Sel yatağı. 2. Selinti.
Selislik : Akıcılık, selâset.
Selislilik : Ahenklilik, uyumluluk.
Séliyeohşar, Sélikvarı : Sümüksü.
Sélkuplar : Bir kavim (eski sovyetlerden).
Sélleme : 1. Sel gibi. 2. Bol, çok, şiddetli (yağmur).
Séllemek : Sel şeklinde sulamak.
Séllenmek : Sel olmak, sel gibi akmak.
Sélli : Yağmurlu, yağışlı.
Séllik : Selinti.
Sellimi : Boş boş, avare avare.

Sellimi gezmek : Boş dolaşmak, avare gezmek.
Selli-sulu : Yağmurlu, sulu.
Sellofan *(Lat.)* : Selofan.
Selluloid *(Lat.)* : Selüloit.
Selsele : Takıldak.
Sélsi : Termometre.
Sél-sucag, Sél-su : Şiddetli yağmur.
Selt : Salt.
Seltenet *(Ar.)* : Saltanat.
Seltenet sürmek : Saltanat sürmek.
Sema *(Ar.)* : Gök, gök yüzü.
Sémafor *(Yun.)* : Semafor.
Sémantik : Semantik.
Sémantika *(Yun.)* : 1. Anlam, mânâ. 2. Semantik.
Sémasiolog *(Yun.)* : Anlambilimci.
Sémasiologiya *(Yun.)* : Anlambilimi.
Sémasioloji *(Yun.)* : Anlambilimle ilgili, semasiolojik.
Semavi *(Ar.)* : Semavî.
Semayi-şems *(Ar.)* : Makam (musikî).
Seme : Dikkatsiz, kayıtsız, sersem.
Semelenmek : Boş gezmek.
Semeleşmek : Sersemleşmek.
Semend : Kula.
Semender *(Far.)* : 1. Semender. 2. Malt.
Semeni : 1. Malt. 2. Buğday tatlısı.
Semeni goymag : Buğday gövertmek (Nevruz için).
Sément *(Alm.)* : Çimento.
Séméntçi : Çimentocu, çimento işçisi.
Séméntleme : Çimentolama.
Séméntlemek : Çimentolamak.
Séméntlenmek : Çimentolanmak.
Séméntlenmiş : Çimento dökülmüş.
Séméntleşme : Taşlaşma.
Séméntleşmek : Taşlaşmak.
Séméntleyici : Harç makinesi.
Séméntli : Çimentolu.
Semere, Semer *(Ar.)* : Semere.
Semereleşdirici : Rasyonelleştirici, kazançlı, kârlı, müsmir.
Semereleşdirilmek : Geliştirilmek, mükemmel edilmek.
Semereleşdirme : Rasyonalizasyon.
Semereleşdirmek : Verimli kılmak, geliştirmek.
Semereleşmek : Verimli olmak.
Semereli : Verimli.
Semerelilik : Verimlilik.
Semeresiz : Verimsiz.
Semeresizlik : Verimsizlik.
Semerğend : Semerkant.
Semimi *(Ar.)*: Samimî.
Semimiğelbden : Candan, yürekten.
Semimileşmek : Samimileşmek.
Semimilik : Samimîlik.
Semimiyyet *(Ar.)* : Samimiyet.
Semimiyyetle : Samimiyetle.
Séminar *(Lat.)* : Seminer.
Séminarist *(Lat.)* : Talebe (öğretmen okulu vb.).
Séminariya *(Lat.)* : 1. Öğretmen okulu. 2. Ruhban okulu.
Sémitler : Sâmiler.
Sémitolog : Sâmi dilleri uzmanı.
Sémitologiya : Sâmi dilleri bilimi.
Sémitoloji : Sâmi dilleriyle ilgili.
Semiz : Semiz.
Semizmek : Semizlemek, şişmanlamak.
Semt *(Ar.)* : 1. Semt. 2. mec. Akrabâlık, yakınlık.
Semt düşmek : Yaklaşabilmek.
Semtigedem : Ayakucu (astronomi).
Semtleme : Yöneltim, mevkiini tayin.
Semtlemek, Semtleşdirmek : Mevkiini göstermek; uydurmak, adapte etmek.
Semtlendirmek : İstikametini göstermek, istikametlendirmek.
Semtleşmek : Alışmak, uymak.
Semum, Semum yéli *(Ar.)* : Sam yeli.
Sen : Sen.
Sen'a : Sana (Yemen'in başşehri).
Sena *(Ar.)* : Senâ.
Sena etmek : Övmek, medhetmek.
Sen Allah : Allah rızasına!
Senameki : Sinameki.
Sénari *(İtal.)* : Senaryo.
Sénariçi *(İtal.)* : Senarist.

Sénarist *(İtal.)* : Senarist.
Sénat *(Lat.)* : Senato.
Sénator *(Lat.)* : Senatör.
Sénatorlug : Senatörlük.
Senayé *(Ar.)* : Sanayi, endüstri.
Senayéçi : Sanayici.
Senayéyi-nefise *(Ar.)* : Güzel sanatlar.
Senayéleşdirilmek : Sanayileştirilmek.
Senayéleşdirme : Sanayileştirme, endüstrileştirme.
Senayéleşdirmek : Sanayileştirmek.
Senayéleşmek : Sanayileşmek.
Senayéli : Sanayileşmiş, endüstriyel.
Sendel *(Ar.)* : 1. Sandal (ağaç). 2. Sandalye. 3. Sandal (ayakkabı).
Sendeleme : Sendeleme.
Sendelemek : Sendelemek.
Sendeli : 1. Sandalye. 2. Kürsü.
Sen déme, Sen déme ki : Meğer, zâhir.
Sendirlemek : Sendelemek.
Sene *(Ar.)* : Sene, yıl.
Sene : Sana.
Sene borc déyil, Sene galmayıb : Sana ne!
Sened *(Ar.)* : Senet, belge, vesika.
Senedli : Senetli, belgeli.
Senedsiz : Senetsiz.
Senek : Senek.
Senekdan : Bel (vücutta).
Senem *(Ar.)* : 1. Put. 2. mec. Güzel, dilber.
Sene ne var : Sana ne!
Senet *(Ar.)* : Sanat.
Senetçi : Sanatçı.
Senetkar *(Ar. Far.)* : Sanatkâr.
Senetkarane *(Ar. Far.)* : Sanatkârane.
Senetkarlıg : Sanatkârlık.
Senet mektebi : Sanat mektebi.
Senetşünas *(Ar. Far.)* : Plastik sanatlar uzmanı.
Senetşünaslıg : Plastik sanatlar bilimi.
Sengeh, Sengek *(Far.)* : Pide (yufkaya benzer).
Sengekçi : Pideci.
Sengekpezhana *(Far.)* : Pideci dükkanı.
Senger : Siper, hendek.
Sengerlenmek : Siperlenmek, siper almak.
Sengimek : 1. Dinmek, azalmak. 2. Yatışmak.
Sen hara bura hara : Seni buraya hangi rüzgâr attı.
Senlik : Sana göre, sana yakışır.
Senli-menli : Senli benli.
Sen öl : Ölünü göreyim, başın için!
Sen ölesen : 1. Başın için! 2. Haydi göreyim seni!
Sénsualist *(Lat.)* : Sansüalizm yanlısı.
Sénsualizm *(Lat.)* : Sansüalizm.
Sént *(İng.)* : Sent (para birimi).
Séntiméntal *(Fr.)* : Santimantal.
Séntiméntalist *(Fr.)* : Santimantalist.
Séntiméntalizm *(Fr.)* : 1. Santimantalizm. 2. Santimantalite.
Séntiméntallıg : Santimantalite.
Sentirlemek : Sendelemek.
Séntnér *(Alm.)* : Kental.
Séntrizm *(Lat.)* : Sinsi oportünizm, merkezcilik (politikada).
Séntyabr *(Lat.)* : Eylül.
Sényor *(İsp.)* : Senyör.
Sénz *(Rus.)* : 1. Seviye. 2. Sayım, tahrir.
Sénzor *(Lat.)* : Sansür.
Sénzorhana *(Lat. Far.)* : Sansür idaresi.
Sénzorlug : Sansürcülük.
Sénzura *(Lat.)* : Sansür.
Séparatist *(Lat.)*:Ayrılma taraflısı, ayrılıkçı.
Séparatizm *(Lat.)* : Ayrılma cereyanı, ayrılıkçılık, ayrılıkçı hareket.
Séparator *(Lat.)* : Ayırıcı, ayırma cihazı.
Séparatorçu : Ayırıcı işçi.
Sepek : Üslup, şekil, tarz.
Sepeleme : Serpeleme.
Sepelemek : Serpelemek.
Sepelenmek : Serpelenmek.
Sepelenmiş : Perakende.
Sepgi, Sepki : 1. Sivilce. 2. Çil, benek. 3. Uslup, tarz. 4. Taksim, dağıtma.
Sepgili : Sivilceli.
Sepici : 1. Serpen, saçan. 2. Tevzi eden. 3. Tohum eken, mibzer.
Sepicimaşın : Mibzer.
Sepilme : Serpilme.

Sepilmek : Serpilmek.
Sepin : Ekme, ekim.
Sepinçi : Ekin eken (kimse).
Sepingabağı : Ekim öncesi (tohum için).
Sepinti : Serpinti.
Sepinti yataglar : Tohum ekme mahalli.
Sepişik : Sivilce, döküntü.
Sepişmek : Sivilce çıkmak.
Sepme : 1. Tifüs, lekeli humma. 2. Tohum serpme. 3. Yayma.
Sepmedöşürme : Leff ü neşir.
Sepmek : Serpmek.
Sepmeyatalag : Tifüs.
Sepsuvar : Devamlı sulama (tohum ektikten sonra).
Ser *(Far.)* : 1. Baş, kafa. 2. En iyi, en güzel.
Serab *(Ar.)* : Serap.
Serapa *(Far.)* : Tamamen, hep, bütün.
Seraperde *(Far.)* : Saray perdesi.
Seraser *(Far.)* : Baştan başa, bütün, hepsi.
Serasime *(Far.)* : Korku içinde, korkak.
Sérb : Sırp.
Serbaz *(Far.)* : Asker.
Serbazhana *(Far.)* : Kışla.
Serbazlıg : Askerlik.
Sérbce : Sırpça.
Serbeser *(Far.)* : Baştan başa, bütün.
Serbest *(Far.)* : Serbest.
Serbestcesine : Serbestçe.
Serbestlik : Serbestlik.
Serçe : Serçe.
Serçeşme *(Far.)* : Pınarbaşı, su başı.
Serdaba, Serdabe *(Far.)* : Türbe, mozole.
Serdar *(Far.)* : Serdâr.
Serdarı : 1. Pardesü. 2. Cüppe.
Serefraz *(Far.)* : Başı dik, alnı ak.
Serefraz buyurmag (etmek) : Şereflendirmek.
Serefraz gılmag : Şeref vermek.
Serefraz olmag : Yücelmek.
Serek : Sefih.
Serelenmek : Serilmek.
Seren : Seren.
Sérénada *(İtal.)* : Serenat.
Serencam *(Far.)* : 1. Âkıbet. 2. Emir, direktif. 3. Mahkeme kararı. 4. Kader.
Serencam çekmek : Halletmek.
Serencamçı : Yönetici, şef, müdür.
Serencamında : Elinde, yetkisinde.
Serencam olmag : Emir verilmek, emrolunmak.
Serencam vérmek : Emretmek, emir vermek.
Serf *(Ar.)* : 1. Harç, masraf. 2. Sarf, morfoloji. 3. Saldırgan (köpek).
Serfe : Fayda, menfaat.
Serf élemek (etmek) : Harcamak, sarf etmek.
Serfeli : Faydalı, yararlı, hayırlı.
Serfesiz : Kârlı olmayan, faydasız, hayırsız.
Serfi emte'e : Pahalı kumaş.
Serfiyyat *(Ar.)* : Sarfiyat.
Serf-nehv *(Ar.)* : Gramer.
Serf-nezer *(Ar.)* : Sarfınazar.
Serf-nezer etmek : Vaz geçmek.
Sergerdan *(Far.)* : 1. Sersem, şaşkın. 2. Derbeder, avare.
Sergerdan galmag : Yersiz yurtsuz kalmak.
Sergerdan gezmek (dolanmag) : Avare dolaşmak.
Sergerdan goymag (élemek) : Avare etmek.
Sergerdanlıg : Avarelik.
Sergıfıl *(Far. Ar.)* : Cayma tazminatı, hava parası, peyakçesi.
Sergi : Serzeniş, başa kakma.
Sergüzeşt *(Far.)* : Avantür, macera.
Serhed *(Far. Ar.)* : Sınır, hudut.
Serhed çekmek (goymag) : Sınır çekmek, hudut koymak.
Serhedçi : Sınır muhafızı.
Serhedi kéçmek : Sınırı aşmak.
Serhésab *(Far. Ar.)* : Uyanık, gözü açık.
Serhésab olmag : Uyanık olmak.
Serhoş *(Far.)* : 1. Sarhoş. 2. Ayyaş, bekri.
Serhoşlug : Sarhoşluk.
Serhoşlug élemek (etmek) : Ayyaşlık etmek.
Serhoş olmag : Sarhoş olmak.
Serili : 1. Serili. 2. Dağılmış, yayılmış. 3. Sarılı (paket).
Serilmek : 1. Serilmek. 2. Sarılmak.

Serimek : 1. Bağlamak, sarmalamak. 2. Sarakaya almak.
Serin : Serin.
Serin bahmag : Soğuk bakmak, kayıtsız kalmak.
Serinc : Bakır tas.
Serince : Serince.
Serin düşmek : Hava serinlemek.
Serinkéş : Vantilatör.
Serinledici, Serinleşdirici : Serinletici.
Serinlemek : Serinlemek.
Serinlenmek : Serinleşmek.
Serinleşdirici : Serinletici.
Serinleşdirmek : Serinletmek.
Serinleşmek : Serinleşmek.
Serinletmek : Serinletmek.
Serinlik : Serinlik.
Serişte *(Far.)* : Tecrübe.
Serişteli : Tecrübeli.
Serişteşiz : Tecrübesiz.
Sériya *(Lat.)* : Seri.
Sérjant *(Fr.)* : Çavuş.
Serkerde *(Far.)* : Komutan, sergerde.
Serkerdelik : Komutanlık, sergerdelik.
Serki : Serzeniş, başa kakma.
Serki vurmag : Başa kakmak.
Serlövhe *(Far. Ar.)* : Serlevha, başlık.
Serlövheli : Başlıklı.
Sermaye *(Far.)* : Sermâye.
Sermayeçi, Sermayedar : Sermayeci, sermayedar.
Sermayeçilik, Sermayedarlıg : Sermayecilik.
Serme : Sırma.
Sermeçi : Sırmakeş, sırmacı, simkeş.
Sermek : 1. Sermek. 2. Sârmak.
Sernic, Serinc *(Far.)* : 1. Süt kovası. 2. Güğüm.
Sernişin *(Far.)* : Yolcu.
Sernişin gatarı : Yolcu treni.
Sérologiya *(Lat.)* : Serumlar etüdü, seroloji.
Séroloji : Serumlar etüdüne ait, serolojik.
Sérpantin *(Fr.)* : Serpantin.
Serpayı *(Far.)* : Ayakçı (düğünlerde, toplantılarda).
Serpayılıg : Ayakçılık, ayak üstü hizmet.
Serpuş *(Far.)* : Başlık.
Serrac *(Ar.)* : Saraç.
Serraclıg : Saraçlık.
Serraf *(Ar.)* : Sarraf.
Serraflıg : Sarraflık.
Serrast *(Far.)* : 1. Keskin, isabetli (atıcı, nişancı). 2. mec. İsabetli.
Serrast atmag : İsabet ettirmek.
Serrastca : İsabetli, isabetlice.
Serrast gelmek : Tam gelmek, eksiksiz olmak.
Serrastlıg : İsabet.
Serrişte *(Far.)* : 1. İhtisas, uzmanlık. 2. Aşinalık. 3. Tecrübe.
Serrişteli : Tecrübeli.
Serrişteşiz : Tecrübesiz, toy.
Ser-sahman : Derli toplu, düzgün.
Sersere : Takıldak.
Sert : Sert.
Sertdaş : Sert kaya, katı taş.
Sértifikat *(Lat.)* : Sertifika.
Sertleşmek : Sertleşmek.
Sertlik : Sertlik.
Sertsoyug : Şiddetli soğuk.
Serv *(Far.)* : Servi.
Servaht *(Far. Ar.)* : Uyanık, gözü açık.
Servahtlıg : Uyanıklık, teyakkuz.
Servahtlıgla : Uyanıkça, uyanıklıkla.
Sérvant *(Fr.)* : Vitrin.
Servboy(lu) : Servi boylu.
Server *(Far.)* : Reis, başkan.
Servet *(Ar.)* : Servet.
Servetdar *(Ar. Far.)* : Kapitalist.
Servetlenmek : Zenginleşmek.
Servetli : Zengin.
Servgamet(li), Servĝedd(li) : Servi boylu.
Sérviz *(Fr.)* : Sofra takımı, servis.
Servlik : Servilik.
Seryan : Mutfak.
Serzeniş *(Far.)* : Serzeniş.
Ses : 1. Ses. 2. Oy, rey.
Sesboğan : Susturucu.
Sese düşmek : Dile düşmek.
Sesegoyma (goyulma) : Oylama.
Sese goymag : Oylamak.
Sese-küye salmag : Sayia yaymak.

Ses élemek (etmek) : Gürültü çıkarmak.
Ses gazanmag : Oy kazanmak (seçimlerde).
Ses güclendirici (güclendiren) : Hoparlör.
Sesi alınmag : Reyi alınmak.
Sesi başına düşmek : Bağırıp çağırmak.
Sesibatığ : Sessiz, sessiz sadasız.
Sesi batmag : Sesi kısılmak.
Sesibatmış : Sessiz.
Sesini içine salmag (çekmek) : Tamamen susmak.
Sesini sesine gatmag : 1. Ortak hareket etmek. 2. Birlikte ses çıkarmak.
Sesitimi : Ses yitimi.
Seskéçiren : Ses iletici.
Seskéçirme : Ses iletkenliği.
Seskéçirmeyen : İzolâtör, yalıtkan.
Ses-küy : Gürültü.
Ses-küyçü : Yalancı.
Ses-küyçülük : Gürültücülük.
Ses-küy salmag : Bağırıp çağırmak.
Ses salmag : 1. Bağırmak, çağırmak. 2. Şayia yaymak.
Ses-sese vérmek : Bağırışmak.
Seslemek : Seslenmek.
Seslenme : Ses, sesler.
Seslenmek : 1. Bir ses çıkarmak, ses vermek. 2. Görüşünü belirtmek.
Sesleşmek : 1. Birbirini çağırmak. 2. Uzlaşmak, uyuşmak.
Sesli : 1. Sesli. 2. Gürültülü.
Sesmilçekleri : Sivri sinekler.
Ses-seda : Söylenti, şâyia.
Ses-semir : Ses, seda.
Ses-semirsiz : Issız, kuytu.
Ses-sese vérmek : Birlikte ses çıkarmak.
Séssiya *(Lat.)* : 1. Toplantı devresi. 2. İmtihan devresi.
Séssiyalararası : Oturumlar arası.
Sessiz : 1. Sessiz sadasız. 2. Sessizce. 3. Ünsüz (gramer). 4. Sâkin.
Sessiz-küysüz, Sessiz-semirsiz : Usulcacık, usul usul.
Ses sür'eti : Ses hızı.
Ses tezliyi : Ses hızı.
Sestutan : Susturucu (âlet).
Sesucaldan : Hoparlör.
Sesyazan : Sesyazar, fonograf.
Sesyazma : Ses kaydı.
Séşenbe *(Far.)* : Salı, üçüncü gün.
Sétar *(Far.)* : Gitar, setar.
Setelcem *(Ar.)* : Satılıcan, zatülcenp.
Seth *(Ar.)* : Satıh.
Sethi *(Ar.)* : Sathî.
Sethileşdirilmek : Sathîleştirilmek.
Sethileşdirmek : Sathîleştirmek.
Setırğa : Kaltak (eyer).
Setir *(Ar.)* : Satır.
Setiraltı : Satır altı.
Setirbaşı : Satır başı.
Setirbesetir, Setir hésabı : Satırı satırına.
Setirüstü : Satır üstü.
Setrenc *(Far.)* : Satranç.
Setri *(Ar.)* : Satırı satırına.
Setri tercüme : Satırı satırına tercüme.
Seva, Sevayı : Başka, gayri.
Sévda *(Ar.)* : Sevda.
Sévdaya düşmek : Sevdaya düşmek.
Sévdicik, Sévdicek : Sevdicek.
Sévdirmek : Sevdirmek.
Sevede : İskelet.
Sevedet : Bahşiş.
Sevlemek : Sezmek.
Séver : 1. Seven, âşık. 2. Zayıf, tehlikeli (yer, nokta).
Séverlik : Aşk, sevgi, muhabbet.
Sévgi : 1. Aşk, muhabbet, sevgi. 2. Sevilene ilgi.
Sévgili : Sevgili.
Sévgisiz : Sevgisiz.
Sévib séçmek : Beğenmek.
Sévici : Âşık.
Sévil : Sevme, ilgi duyma.
Sévilmek : Sevilmek.
Sévim : Aşk, sevgi.
Sévimli : Sevimli.
Sévimlilik : Sevimlilik.
Sévinc : Sevinç.
Sévincek, Sévincle : Sevinçle, güle güle.
Sévincli : Sevinçli.
Sévincsiz : Sevinçsiz, neşesiz.
Sévindirici : Sevindirici.
Sévindirmek : Sevindirmek.

Sévinişmek : Topluca sevinmek.
Sévinmek : Sevinmek.
Sévişmek : Sevişmek.
Séviyye *(Ar.)* : Seviye.
Sévme : Sevme.
Sévmek : Sevmek.
Sévmeli : Sevmeye değer, beğenilen.
Sevseh, Sey : Ahmak, budala.
Se'y *(Ar.)* : Gayret, çaba.
Seyahet *(Ar.)* : Seyahat.
Seyahetçi : Seyyah, gezmen.
Seyahet etmek, Seyahete çıhmag : Seyahat etmek, gezmek.
Seyahetname *(Ar. Far.)* : Seyahatname.
Seyeklemek : Sendelemek.
Seyeklenmek : Sendelemek.
Se'y élemek (etmek) : Çabalamak, gayret etmek.
Seyelenmek : Sendelemek.
Seyellenmek : Baş dönmek.
Seyen : 1. Hububat sandığı. 2. Porselen kap.
Séyf *(İng.)* : Kasa, para kasası.
Séyid *(Ar.)* : Seyit.
Séyidmalı : Beşte biri (vergi).
Seyirme : 1. titreme. 2. Seğirme (göz), tik.
Séyirmek : 1. Seğirmek. 2. Ötmek (kuşlar).
Seyirtmek : 1. Seğirtmek. 2. Uçmak (kuş).
Séyiz : 1. teke, erkeç. 2. Seyis.
Séyizlik : Seyislik.
Séylab(e) *(Ar. Far.)* : Selsuyu.
Se'yle : Gayretle.
Se'yli : Gayretli.
Se'ylilik : Çalışkanlık.
Séylon : Seylan(ada).
Séyr *(Ar.)* : Seyir.
Séyrçi : Seyirci.
Séyrek : Seyrek.
Séyrekçetirliler : Dalları seyrek (ağaçlar).
Séyrekdişli : Seyrek dişli.
Séyreklemek : 1. Seyreltmek. 2. Ahmaklaşmak.
Séyreklendirmek : Seyreltmek.
Séyreklenmek : 1. Seyrekleşmek. 2. Birbirinden uzaklaşmak. 3. mec. Azalmak.
Séyrekleşdirilmek : Seyrekleştirilmek.
Séyrekleşdirmek : Seyreltmek.
Séyrekleşmek : 1. Seyrelmek. 2. Azalmak.
Séyrekletdirmek : Seyrelttirmek.
Séyrekletmek : Seyrelttirmek.
Séyreksaggallı : Seyrek sakallı.
Séyreksaçlı (tüklü) : Seyrek tüylü, saçı seyrek.
Séyr élemek (etmek) : Seyretmek.
Séyrelme : Seyrelme.
Séyrelmek : Seyreltmek.
Séyrengah *(Ar. Far.)* : 1. Seyranlık. 2. Geniş, vâsi. 3. Enginlik, genişlik.
Seyirme : Tik.
Seyrimek : Seğirmek.
Seyrişmek, Sayrışmag : Işıldamak, pırıldamak.
Séysmik *(Yun.)* : Sismik.
Séysmograf *(Yun.)* : Sismograf.
Séysmografiya *(Yun.)* : Sismoloji.
Séysmogram *(Yun.)* : Deprem yazma.
Séyvan : Ayvan.
Seyvend : Çirkin.
Seyyad *(Ar.)* : Avcı.
Seyyah *(Ar.)* : Seyyah, turist.
Seyyahlığ : Turistlik, seyyahlık.
Seyyal *(Ar.)* : Akışkan.
Seyyare *(Ar.)* : Plânet, gezegen.
Seyyar kitaphana : Gezici kütüphane.
Seyyar körpü : Müteharrik köprü.
Seyyar ulduzlar : Gezegenler.
Sézdirmek : Sezdirmek.
Sézilebilen : Anlaşılan.
Sézilmek : Sezilmek.
Sézmek : 1. Anlamak, sezmek. 2. Duymak, hissetmek.
Shém *(Yun.)* : Şema, diyagram.
Shématik *(Yun.)* : Şematik.
Shématiklik : Şematik oluş, özet.
Shématizm *(Yun.)* : Basmakalıp oluş.
Sholastik *(Yun.)* : Skolâstik.
Sholastika *(Yun.)* : Skolâstik.
Sıçralamag, Sıçrelemek : Atlamak, sıçramak.
Sıçramag, Sıçremek : Sıçramak.
Sıçrantı : Damla, serpinti.
Sıçratmag, Sıçretmek : Sıçratmak.
Sıçrayış : Sıçrayış.

Sıçrayışlı : Düzensiz, gayrimuntazam.
Sıçrayışvarı : Gayrimuntazam.
Sıfcınmag : Silkinip çıkmak.
Sıfgarmag : Tamamen boşaltmak (suyu).
Sıfgarramag : Mağlubetmek (kumarda), ütmek.
Sıfır *(Ar.)* : Sıfır.
Sıfırayahın : Sıfıra yakın.
Sıfırt : Tamam.
Sıgrag : Testi.
Sığal : 1. Okşama. 2. Cilâ. 3. Süs, zînet.
Sığal çekmek : Okşamak, sıvazlamak.
Sığallamag : Sıvazlamak.
Sığallanmag : 1. Sıvazlanmak. 2. Süslenmek (kendi kendine).
Sığallatdırmag, Sığallatmag : Sıvazlatmak.
Sığallı : Cilalı, perdahlı.
Sığal vérmek (vurmag) : Perdahlamak, cilalamak.
Sığamag : Sıvazlamak, okşamak.
Sığar çekmek : Sigara içmek.
Sığdırmag : Sığdırmak.
Sığılcım : Eziyet, işkence.
Sığılcım çekdirmek : Eziyet etmek.
Sığım : İstiap, kapasite.
Sığınacag hügugu : Sığınma hakkı.
Sığınag, Sığınacag, Sığıncag : 1. Sığınak. 2. Can koruyan. 3. Ev.
Sığındırmag : Barındırmak, konuk etmek.
Sığınmag : 1. İltica etmek. 2. Konaklamak, yerleşmek.
Sığır *(Ar.)* : 1. Öküz, boğa. 2. Kısır inek. 3. Geyik.
Sığırçı : Sığır besicisi.
Sığırçılıg élemek (etmek) : Besicilik etmek.
Sığırçın : Sığırcık.
Sığır guyruğu : Sığır kuyruğu.
Sığır merasimi : Dînî av töreni (Totem inancında).
Sığışdırılmag : Yerleştirilmek, sıkıştırılmak.
Sığışdırmag : 1. Sığdırmak, yerleştirmek. 2. Sığındırmak. 3. Sabr etmek.
Sığışmag, Sığmag : 1. Sığmak. 2. Sığınmak.
Sığmamazlıg : Bağdaşmazlık.
Sığmaz : Bağdaşmaz.
Sığorta : Sigorta.
Sığortaçı : Sigortacı.
Sığortaçılıg : Sigortacılık.
Sığorta élemek (etmek) : Sigortalamak.
Sığorta kitabçası : Sigorta cüzdanı.
Sığortalı : Sigortalı.
Sıh : Sık.
Sıhac : Sıkmaç, kompresör, mengene.
Sıhcalamag, Sıhçalamag : 1. Sıkıştırmak. 2. Ezmek.
Sıhcalanmag, Sıhçalanmag : 1. Sıkıştırılmak. 2. Ezilmek.
Sıhıcı : 1. Sıkacak. 2. Sıkıcı.
Sıhıcı güvvesi : Basınç kuvveti.
Sıhılabilen : Sıkıştırılabilir.
Sıhılma : Sıkılma, rahatsızlık.
Sıhılmag : Sıkılmak.
Sıhılmaz : Sıkılmaz, utanmaz.
Sıhılmış : Sıkıntılı, üzgün.
Sıhım : Tutam.
Sıhıntı : Sıkıntı.
Sıhıntı çekmek : Sıkıntı çekmek.
Sıhıntılı : Sıkıntılı.
Sıhıntı vérmek : Sıkıntı vermek.
Sıhışdırılmag : Sıkıştırılmak.
Sıhışdırma : Baskı, tazyik.
Sıhışdırmag : Sıkıştırmak.
Sıhışmag : Sıkışmak.
Sıhlaşdırılmag : Sıklaştırılmak.
Sıhlaşdırmag : Sıklaştırmak.
Sıhlaşma : Sıklaşma.
Sıhlaşmag : Sıklaşmak.
Sıhlıg : Sıklık.
Sıhma : 1. Sıkma. 2. Avuç. 3. Mısır unu yemeği.
Sıhma-boğma : Darlık, izdiham.
Sıhma-boğma vérmek : Çok sıkıştırmak, sıkıntıya sokmak.
Sıhma-boğmaya almag (salmag) : Sıkıntıya düşürmek, bunaltmak.
Sıhmag : Sıkmak.
Sıh-sıh : Sık sık.
Sıh yarpaglı : Sık yapraklı, çok yapraklı.
Sılamluğ : Selamlık.
Sıldır, Sildir, Sıldırım : 1. Uçurum. 2. Dik, sarp.

Sıldırım dağ : Sarp dağ.
Sıldırımlı : Uçurumlu.
Sımhırmag : Burnunu çekmek (ağlarken).
Sımsırıg, Sımsıg : Ekşi surat.
Sımsırığına deymek : İncitmek, kırmak.
Sımsırığını sallamag (tökmek) : Suratını ekşitmek, somurtmak.
Sınag : Tecrübe, görgü, ağır deneme.
Sınag borusu : Deney tüpü.
Sınagçı : Deneme yapan, deneyici.
Sınagdan çıhmag : imtihandan geçmek, denenmek.
Sınagdan kéçirmek : Denemek, sınamak.
Sınagdan kéçmek (çıhmag) : Tecrübe edilmek.
Sınaglı : Deneyimli, tecrübeli.
Sınağa çekmek : Sınamak, denemek.
Sınama : Tecrübe, ağır deneme.
Sınamag : Sınamak.
Sınanılmag, Sınanmag : Sınanmak.
Sınanmış : Denenmiş, sınanmış.
Sınatmag : Sınatmak.
Sınayıcı : Deneyici.
Sındıra-sındıra oynamag : Bel kırarak oynamak, kıvırarak dansetmek.
Sındırıcı : Kırıcı, kesici.
Sındırma : Kırma.
Sındırmag : 1. Kırmak, sındırmak. 2. Kıvırarak dans etmek.
Sınga : İskorbüt.
Sıngalı : İskorbütlü (hasta).
Sınıg : 1. Kırılma, kırık. 2. Kırıntı, parça. 3. Müflis. 4. Kırık, çatlak. 5. Bozguna uğratılmış. 6. mec. Küskün, dargın, kırgın.
Sınıggı : Sınıkçı.
Sınıg çıhma : İflas, batma.
Sınıg çıhmag : 1. Kırık çıkmak, kırılmış olmak. 2. İflas etmek, batmak.
Sınıggılıg : Sınıkçılık.
Sınıg düşmek : İflas etmek, batmak.
Sınıg goşun : Mağlup ordu.
Sınıg het : Kırık çizgi (geometri).
Sınıglıg : Kırıklık.
Sınıg-salhag, Sınıg-sökük : Kırık dökük.
Sınıg salmag : Darmadağın etmek, yenmek.
Sınıg-sınıg : Param parça.
Sınıg-sınıg élemek (etmek) : Param parça etmek, kırıp dökmek.
Sınıg-sınıg olmag : Parçalanmak, kırılmak.
Sınılmag : Zayıflamak.
Sınırmag, Sinirmek : Fazla pişirmek, fazla kaynatmak.
Sınma : Kırılma.
Sınmag : 1. Sınmak. 2. İflas etmek. 3. İncinmek, üzülmek. 4. Ucuzlamak. 5. Azalmak.
Sınmamış şaggıldama : Sürekli gürültü.
Sınmayan : Kırılmaz.
Sıpa : 1. Sıpa. 2. mec. Kalın, şişman.
Sıpaya : Sacayağı, sacayak.
Sıpıhmag : 1. Şişmanlamak. 2. Sivişmek, kaçmak.
Sıpırt : Tamamen, bütün, hep.
Sıraca : Sıraca.
Sıradağlar : Dağlar silsilesi.
Sıralamag : Sıralamak.
Sıralanmag : Sıralanmak.
Sıratağ : Kemer, tak.
Sıravı, Siravi : Sıradan, alelâde.
Sıravı esger : 1. Sıralı asker. 2. Rütbesiz asker.
Sıravı fehle : Vasıfsız işçi.
Sırçağ : Kaygan.
Sırdağ : Patlıcan yemeği.
Sırğa : Küpe.
Sırğacıg : Küpecik, ufak küpe.
Sırğagülü : Hasekiküpesi.
Sırğalıg : 1. Kulak memesi. 2. Küpe için.
Sırıg : Teyel, piko.
Sırıg çekmek : Teyellemek.
Sırıg gétmek : İğne ardı dikmek.
Sırıglamag : Teyellemek.
Sırıglı : 1. Teyelli. 2. Gocuk. 3. Entari. 4. Yorgan.
Sırıglı arhalıg, Béşmét : Kısa hırka.
Sırıg vurmag : Teyellemek.
Sırığ : Sırık.
Sırımag : 1. Sırımak. 2. mec. Zorla vermek, kazıklamak.

Sırınma : Teyelli.
Sırınmag : Teyellenmek, yorgan dikilmek.
Sırıtdırmag, Sırıtmag : 1. İğne ardı diktirmek. 2. İstemediği halde kabullendirmek.
Sırımlamag : Sırımla dikmek.
Sırışdırmah : Birine saldırtmak (bir çoğunu).
Sırışmah : Tırmanmak, çıkmak.
Sırma : Şerit.
Sırmalamag : Sırma dikmek, sırma işlemek.
Sırmaşmağ : Sarmaşmak.
Sırpıh : Şişman.
Sırsıra : Kırç, kırağı.
Sırtıg : 1. Sırıtık. 2. Can sıkıcı, yorucu.
Sırtıglaşmag : Küstahlaşmak.
Sırtıglıg : Küstahlık.
Sırtıglıg élemek (etmek) : Küstahlık etmek.
Sırtıglığa salmag : Şımartmak, yüzsüzleştirmek.
Sırtılmag : Küstahlaşmak, arsızlaşmak.
Sırtılmış : Hayasız, edepsiz.
Sırtma : Kement, ilmek.
Sırtmalamah : Kementle yakalamak.
Sıs : Sus.
Sısga : Sıska.
Sısga düşmek : Sıskalaşmak.
Sısgalıg : Sıskalık.
Sısgalmag : Sıskalaşmak.
Sısgalmağ : Azalmak.
Sısgameten : Kuş yavrusu (yeni doğmuş).
Sıslamag : Cıvıldamak; ağlamak; cızlamak.
Sıtgamag : Yalvarmak, yakarmak, inlemek.
Sıyıg : 1. Sığ. 2. Cıvık, sulu. 3. Bulgur çorbası.
Sıyıg aş, Sıyıg aşı : Sulu yemek.
Sıyıglanmag, Sıyıglaşmag : Su katılmak, sulandırılmak.
Sıyıglaşma : Su katma, suyunu artırma.
Sıyıglatmag, Sıyıglaşdırmag : Su katmak, temdit etmek, sıvıklaştırmak.
Sıyıglıg : Sıvı, mayi; duruluk.
Sıyıgvarı : Su gibi.
Sıyılmag : 1. Su katmak, temdit etmek. 2. mec. Sulanmak, imrenmek. 3. mec. Yeşillenmek.
Sıyırğa : Dikiş ipliği.
Sıyırım, Sıyırıntı : Sıyrık.
Sıyırtmaş : Düğüm.
Sıyrıh : Küstah, yüzsüz.
Sıyrım : Sırım.
Sızag, Sızanag : Sivilce.
Sızağan : Sızan, sızma kabiliyetli.
Sızanag çıhartmag : Sivilce çıkarmak.
Sızanag çıhmag : Sivilce çıkmak.
Sızanagh : Sivilceli.
Sızangı : Çisenti.
Sızga, Sızgov : Sızma, sızıntı (su için).
Sızgontu : Azıcık, biraz.
Sızğa, Sızğah : Sızıntı halinde (su).
Sızıldamag : 1. Sızlamak. 2. İnildemek. 3. Yakınmak.
Sızıldaşmag : Beraberce inildemek.
Sızılmag : Sızmak.
Sızıltılı : Tesirli.
Sızım : Sızıntı.
Sızlamag : 1. Sızlamak. 2. İnildemek. 3. Yakınmak.
Sızmag : Sızmak.
Sian *(Yun.)* : Kiyanus.
Sianat *(Yun.)* : Kiyanuslu.
Sianat turşusu : Asit siyanik.
Sianoz *(Rus.)* : Yanıkara, şarbon.
Sibirporsuğu : Kutup porsuğu.
Sibirsamuru : Kürk samuru, zerdava, ağaç sansarı; samur kürkü.
Sibitce : Sidik kabı (çocuklar için), oturak.
Sicilleme : Uzunca, uzun uzadıya, bir kitap dolusu.
Sicim : Sicim.
Sicimlemek : Sicimle bağlamak.
Sicirleme, Sicilleme : 1. Geniş. 2. Kasîde.
Siçağa : Çini kırıntıları.
Siçahlamag : Sancılanmak (hayvanlar).
Siçan : Sıçan, fare.
Siçanabenzer : Kemirgen, kemirici.
Siçana dönmek : Korkmak, fare gibi olmak.

Siçanaohşar : Kemirici.
Siçan deliyini satın almag : Gizlenecek yer aramak.
Siçan guyruğu : Sıçan kuyruğu (bitki).
Siçan-pişik : Fare kedi (çocuk oyunu), saklambaç.
Siçan-pişik oynamag : Fare kedi oynamak, saklambaç oynamak.
Siçan yolu : 1. Küçük yol. 2. Çıkış yeri, çare, imkan.
Siçmek : Sıçmak.
Siçovul : Sıçan, geleni.
Sidğ *(Ar.)* : Sıdk.
Sidği ürekden (dilden) : Kalben.
Sidik govucu : Sidik söktürücü, işetici (ilaç).
Sidiklik : Mesane.
Sidik yolu : İdrar yolu.
Sidr *(Ar.)* : Dağ servisi, sedir.
Sifal : Kiremit.
Sifali : Boylu boslu.
Sifariş *(Far.)* : Vazife, ödev, ısmarlama.
Sifarişçi : Müşteri.
Sifariş élemek : Ismarlamak, sipariş etmek.
Sifcinmek : Kısıla büzüle gezmek.
Sifdelemek : Ayıklamak, seçmek.
Siférblat *(Alm.)* : Kadran, saat minesi.
Sifet *(Ar.)* : Sıfat.
Sifetce : Sûretâ, zâhiren, suratça.
Sifet göstermek, Üz göstermek : Yüz vermek.
Sifetini turşutmag : Yüzünü ekşitmek.
Sifetin tökülsün : Suratın dökülsün! surat düşkünü!
Sifeti tutulmag : Öfkelenmek, sinirlenmek.
Sifon *(Yun.)* : Sifon.
Sifonlu : Sifonu olan.
Sifrag *(Ar.)* : Kusma.
Sirag élemek (etmek) : Kusmak.
Sift : Zemin, bodrum.
Sifte : Siftah.
Siğar, Siğar *(Fr.)* : Püro.
Siğarabenzer : Püro biçiminde.
Siğaret *(Fr.)* : Sigara.
Siğbir : Gözer.
Siğlét *(Ar.)* : Ağırlık, sıklet.
Siğnal *(Alm.)* : Sinyal.
Siğnalçı : Sinyalci.
Siğnalizasiya *(Alm.)* : 1. İşaret verme. 2. İşaret tertibatı.
Siğnal vérmek : Sinyal vermek.
Siğe *(Ar.)* : Geçici nikah, müt'a nikahı.
Siğe élemek (etmek) : Nikahlamak.
Siğe ohumag : Nikahlamak.
Siğe ohutdurmag : Nikahlatmak.
Siğirdili, Sığırdili : Sac ekmeği.
Sikencübin : Ballı sirke (şurup).
Sikke *(Ar.)* : Sikke.
Sikkehana *(Ar. Far.)* : Darphane.
Sikke kesilmek : Para kesilmek, para basılmak.
Sikke kesilmesi : Para basımı.
Sikke kesmek : Para basmak.
Sikkeli : Damgalı (para).
Sikkesiz : Damgasız (para).
Sikkevurma (kesme) : Para basma.
Sikke vurmag : Para basmak.
Sikl *(Yun.)* : 1. Devir, devre. 2. Silsile, grup. 3. Sıra, dizi.
Sikloid *(Yun.)* : Yuvarlanma dairesi (Geometri).
Sikloidal *(Yun.)* : Sikloid, yuvarlama.
Siklon *(Fr.)* : Siklon.
Siklop *(Yun.)* : Tepegöz, tek gözlü dev.
Sil : Yulaf.
Silab : Lığ.
Silah *(Ar.)* : Silâh.
Silahdar *(Ar. Far.)* : Silahtar.
Silahdaş : Silah arkadaşı.
Silahdaşıyan : Silahtar.
Silahgayıran : Silahçı, tüfekçi.
Silahhana *(Ar. Far.)* : Silahhane, silah deposu.
Silahlandırılmag : Silahlandırılmak.
Silahlandırmag : Silahlandırmak.
Silahlanma : Silahlanma.
Silahlanmag : Silahlanmak.
Silahlı : Silahlı.
Silahlı güvveler : Silahlı kuvvetler.
Silahlılıg : Silah gücü.

Silah oynatmag : Silah şakırdatmak.
Silahsız : Silahsız.
Silahsızlandırma : Silahsızlandırma.
Silahsızlandırmag : Silahsızlandırmak.
Silahsızlaşdırılmag : Silahsızlaştırılmak.
Silahsızlaşdırmag : Silahsızlandırmag.
Sile : Dopdolu, lebaleb.
Silecek, Silgi : Paçavra, çaput.
Silelemek : Ağzına kadar doldurmak.
Silgi : Silecek.
Silhan : Tipi.
Silhme : Omlet.
Silib-süpürmek : Silip süpürmek.
Silihmek : Silkmek, çırpmak.
Silikat *(Alm.)* : Silikat.
Silindr *(Fr.)* : Silindir.
Silindrik *(Yun.)* : Silindirik.
Silindrşekilli : Silindirik.
Silindrli : Silindirli.
Silinmez : Silinmez.
Silinti : Çaput.
Silisium *(Fr.)* : Silisyum.
Silist *(Rus.)* : Sorgulama.
Silistçi : Sorgu yargıcı.
Silist etmek : Sorgulamak.
Silk *(Ar.)* : Kat, tabaka, zümre.
Silkdirmek, Silkdirtmek : Silktirmek.
Silkemek : 1. Silkelemek, silkmek. 2. Kakarak iterek çıkarmak.
Sill *(Ar.)* : Verem.
Sillabik *(Yun.)* : Heceli, hece vezinli.
Sille, Silli : Tokat, şamar.
Sillelemek : Tokatlamak.
Sillelenmek : Tokatlanmak.
Silmek : 1. Silmek. 2. Ayakkabı boyamak.
Silos *(İsp.)* : Silo (doğranarak kuyuda mayalanmış yem).
Silosdoğrayan : Yem doğrama makinesi.
Siloslama : Mayalama (yem).
Siloslamag : Ekşitmek, mayalamak (yemi).
Silsile *(Ar.)* : Silsile.
Silsileçünban : Başkan, reis.
Silsile kimi : Zincir gibi.
Silsileli, Silsilevi : Sürekli, devamlı.
Sil-süpür : Temizleme, silip süpürme.
Sil-süpür élemek (etmek) : Temizlemek, süpürmek (ev, oda vb.).
Siluét *(Fr.)* : Gölge, siluet.
Sim *(Far.)* : 1. Tel. 2. Kan zehirlenmesi, septisemi. 3. Hat, telefon teli.
Sima *(Ar.)* : Simâ.
Simasız : Şahsiyetsiz.
Simasızlaşdırmag : 1. Şahsiyetinden etmek. 2. mec. Sorumsuzluk yaratmak.
Simasızlaşmag : Şahsiyetsizleşmek.
Simasızlıg : Şahsî sorumluluk yokluğu.
Sim çekmek : Hat çekmek.
Sim élemek : Septisemi olmak.
Simétriya *(Fr.)* : Simetri, karine.
Simfonik *(Yun.)* : Senfonik.
Simfonik orkéstr : Senfonik orkestra, senfoni orkestrası.
Simfonist *(Yun.)* : Senfoni besteleyen.
Simfoniya *(Yun.)* : 1. Senfoni. 2. mec. Ahenk, ahenklilik.
Simfonizm *(Yun.)* : Senfoni tarzı.
Simic : 1. Cimri. 2. Utanmaz, hayâsız.
Simicleşmek : Cimrileşmek.
Simiclik : 1. Cimrilik. 2. Utanmazlık, hayâsızlık.
Simiclik élemek (etmek) : Pintilik etmek.
Simiten, Simitan : 1. Utanmaz, hayâsız. 2. Rahatsız edici.
Simitanlıg : Hayâsızlık.
Simitanlıg élemek : Bıktırmak, usandırmak.
Simlemek : 1. Tel bağlamak (müzik âletine). 2. Septisemi olmak.
Simli : 1. Telli. 2. İltihaplı.
Simli kvartét : Telli sazlar dörtlüsü, kuartet.
Simli orkéstr : Telli orkestra.
Simmétrik *(Yun.)* : Simetrik.
Simmétriklik : Tenasüp, oran.
Simmétriya *(Yun.)* : Simetri, bakışım, tenazur, nispet.
Simmétriyasız : Asimetrik, nispetsiz.
Simpatiya *(Yun.)* : Sempati.
Simpozium *(Yun.)* : Sempozyum.
Simsar : Akraba.
Simsırığını sallamag : Suratını ekşitmek.

Simsiz : 1. Telsiz. 2. Teli olmayan.
Simsiz telgraf : Telsiz telgraf.
Simurg *(Far.)* : Zümrüdüanka.
Simü-zer *(Far.)* : Altın ve gümüş.
Simvol *(Yun.)* : Sembol.
Simvolik *(Yun.)* : Sembolik.
Simvolika *(Yun.)* : 1. Sembolik anlam. 2. Semboller.
Simvolist *(Yun.)* : Sembolist.
Simvolizm *(Yun. Fr.)* : Sembolizm.
Sinc *(Far.)* : Çalpara, simbalom.
Sincab *(Far.)* : Sincap.
Sinççi : Çalparacı.
Sindésmologiya *(Yun.)* : Bağbilimi (anatomik ve dilbilimi olarak).
Sindikalist *(Fr.)* : Sendikacı.
Sindikalizm *(Fr.)* : Sendikacılık.
Sindikat *(Fr.)* : Sendika.
Sindikatlaşdırmag : Sendikalaştırmak.
Sine *(Far.)* : 1. Sine. 2. Yamaç.
Sinebend *(Far.)* : 1. Sütyen. 2. Gerdanlık. 3. Göğüs kayışı (eyer için).
Sinebendli : 1. Sütyenli. 2. Gerdanlıklı.
Sinedağı : Gönül yarası, kırgınlık.
Sinedefter *(Far. Ar.)* : Çok bilen, hazırcevap, ayaklı kütüphane.
Sineden : İçten, samimî.
Sinedolusu : 1. Derinden. 2. Göğüs dolusu.
Sinegir *(Far.)* : Astımlı.
Sinek : Sinek.
Sinekgapan : Sinekkapan.
Sinesine dağ çekmek : İncitmek, üzmek.
Sinesine düşmek (yatmag) : Makbul olmak, beğenilmek, içine yatmak.
Sinesine serin su sepmek:İçini rahatlatmak.
Sinesini gabağa vérmek : Göğüs germek.
Sine vérmek (germek) : Göğüs germek.
Sinezen *(Far.)* : 1. Göğsüne vuran (matem günlerinde). 2. Mâtem şiiri.
Sinfi : Sınıfla ilgili.
Singa : İskorbüt.
Singalı : İskorbütlü.
Sinhron *(Yun.)* : Senkron.
Sinhronik *(Yun.)* : Senkronik, eşzamanlı.
Sinhroniya *(Yun.)* : Senkroni.
Sinhronlug, Sinhronizm *(Yun.)* : Zamandaşlık.
Sini *(Far.)* : Sini.
Sinif *(Ar.)* : Sınıf.
Sinifdaş *(Ar. Far.)* : 1. Sınıf arkadaşı. 2. Aynı gruptan. 3. Aynı cinsten.
Sinifden kenar (haric) : Ders harici.
Sinifi mübarize : Sınıf savaşı, sınıf mücadelesi.
Sinifleşdirme : Tasnif, sınıflama.
Sinifleşdirmek : Tasnif etmek, sınıflamak.
Sinifli : Sınıflara bölünmüş.
Sinifli cemiyyet : Sınıflara bölünmüş toplum.
Sinif nümayendesi : Sınıf mümessili.
Sinifsiz : Sınıflara bölünmemiş.
Sinirmek : Fazla pişirmek (yemeği).
Sinir tohu : Sinir doku.
Sink *(Alm.)* : Çinko.
Sinklemek : Çinko kaplamak.
Sinklenmiş : Çinko kaplanmış.
Sinkograf *(Alm. Yun.)* : Çinkograf.
Sinkografiya *(Alm. Yun.)* : Çinkografi.
Sinli : Yaşlı, ihtiyar.
Sinmek : Saklanmak, gizlenmek.
Sinn *(Ar.)* : Yaş, çağ.
Sinolog *(Lat. Yun.)* : Sinolog.
Sinologiya *(Lat. Yun.)* : Sinoloji.
Sinonim *(Yun.)* : Anlamdaş, sinonim.
Sinonimik : Eşanlamlı, anlamdaş.
Sinonimika *(Yun.)* : Sinonim kelimeler.
Sinonimiya *(Yun.)* : Anlam eşliği, anlamdaşlık.
Sinonimlik : Eş anlamlılık, anlamdaşlık.
Sinoptik *(Yun.)* : Meteorolog.
Sinoptika *(Yun.)* : Meteroloji.
Sinor *(Yun.)* : Sınır, hudut.
Sinov gétmek : Hasret çekmek, arzulamak.
Sinsimek : Üzülmek, incinmek.
Sinsitmek : Üzmek, incitmek.
Sintaksis *(Yun.)* : Sentaks, söz dizimi.
Sintaktik *(Yun.)* : Sentaktik.
Sintétik *(Yun.)* : Sentetik.
Sintéz *(Yun.)* : Sentez.
Sintézlemek : Sentezini yapmak (kimya).

Sintézleşdirmek : Sentezini yapmak (kimya).
Sinus *(Lat.)* : Sinüs.
Sionist : Siyonist.
Sionizm : Siyonizm.
Sipahi *(Far.)* : Sipâhî.
Siper *(Far.)* : Siper.
Siper çekmek : Set çekmek.
Siperli : Muhafazalı, mahfazalı.
Sir : Kalın kafalı, anlamaz.
Sirab *(Far.)* : Sulu, suya doymuş.
Sirab élemek (etmek, gılmag) : 1. Doyurmak, kandırmak (su vb. ile). 2. Sulamak.
Sirab olmag : Doyuncaya kadar içmek, suya kanmak.
Sirat *(Ar.)* : Sırat.
Sirayet *(Ar.)* : Sirâyet.
Sirayetédici : Bulaşıcı.
Sirayet élemek (etmek) : Sirayet etmek.
Sirdaş : Sırdaş.
Sirdaşlıg : Sırdaşlık.
Siren : Gece çalışması, (köylerde) gece işi.
Sir galmag : Anlamamak.
Sirhiş : Şifalı bitki tohumu.
Sirinsimek : 1. Donmak. 2. Üzülmek, kederlenmek. 3. Nemlenmek.
Sirinsitmek : 1. Dondurmak, koyultmak. 2. Üzmek, kederlendirmek.
Sirk *(Lat.)* : Sirk.
Sirkan : Karapazı, koyun sarmaşığı, sirken.
Sirkanlıg : Karapazılık, sirkenlik.
Sirke : 1. Sirke. 2. Yavşak, bit yavrusu.
Sirke düşmek : Sirke türemek (yavşak).
Sirkelik : Sirkelik.
Sirkeşire : Sirkengebin, sirkencebin.
Sirkonium *(Fr.)* : Zirkonyum.
Sirkulyar *(Fr.)* : Sirküler.
Sirli : Gizli, sırlı.
Sirlilik : Muammalılık.
Sirr *(Ar.)* : Sır, gizlilik.
Sir-sifet : Fizyonomi.
Sir-sifetini turşutmag : Suratını ekşitmek.
Sir-sifetini yığmag : Yüzünü ekşitmek.
Sirt : Sırt.
Sirtikan :Sirken, karapazı, koyun sarmaşığı.
Sirvan : Balkon.
Sis : Sis.
Sis-çen, Sis-duman : Yoğun sis.
Siseg : 1. Haşere. 2. mec. Dalavereci.
Sisér *(Rus.)* : On bir puntoluk (harf).
Sisı : Cırcır böceği.
Sistém *(Yun.)* : Sistem.
Sistématik *(Yun.)* : Sistematik.
Sistématika *(Yun.)* : 1. Sınıflama, tasnif. 2. Tasnif ilmi (bitkiler, hayvanlar).
Sistémleşdirilmek : Sistemleştirilmek.
Sistémleşdirmek : Sistemleştirmek.
Sistémli : Sistemli.
Sistémlilik : Muntazamlık, düzenlilik.
Sistémsiz : Sistemsiz.
Sistémsizlik : Sistemsizlik.
Sistérn *(Lat.)* : Sarnıç, tank.
Sital : Sıvışık, yapışkan.
Sitallaşmag : Arsızlaşmak, hayasızlaşmak.
Sitallıg : Sıvışıklık, yapışkanlık.
Sitare *(Far.)* : Yıldız.
Sitat *(Lat.)* : İktibas, alıntı.
Sitatbaz, Sitatçı *(Lat. Far.)* : Alıntı yapan.
Sitatbazlıg, Sitatçılıg : Alıntı yapma.
Sitayiş *(Far.)* : İbadet, tapınma.
Sitayiş élemek (etmek) : 1. İbadet etmek. 2. Meftun olmak.
Sitildemek : Bunalmak, yakınmak, sızlanmak.
Sitilemah, Sitildemeg : Titremek (soğuktan).
Sitilti : 1. İnilti. 2. Titreme.
Sitize : Hayâsız, utanmaz.
Sitizeleşmek : Arsızlaşmak.
Sitmek : Titremek (soğuktan).
Sitrus *(Lat.)* : Narenciye, turunçgiller.
Sitrus bitkileri : Turunçgiller.
Sitrusçu : Narenciye yetiştiren.
Sitrusçulug : Narenciyecilik.
Sivil *(Lat.)* : Sivil.
Sivil paltar : Sivil elbise.
Sivinc, Siviş : Çiş kabı (beşikte).
Sivişguluya dem vérmek : Sıvışıp gitmek, tüymek.

Sivişken, Sivişgen, Sivişik : Kayan, kaygan.
Sivişkenlik, Sivişgenlik : 1. Kayganlık. 2. Kaygan yer.
Sivişmek : Sıvışmak.
Sivre : Tabla, sigara tablası.
Sivri : Sivri.
Sivriyarpaglı : İğne yapraklı.
Siyah *(Far.)* : Siyâh.
Siyahı *(Far.)* : Liste, sicil, kütük.
Siyahıdan düşmek : Listeden çıkarmak.
Siyahı tutmag : Liste tutmak.
Siyahıyaalma : Sayım, tahrir.
Siyahıya salmag : Listeye geçirmek.
Siyaset *(Ar.)* : Siyâset.
Siyasetbaz *(Ar. Far.)* : Hilekâr.
Siyasetbazlıg : Hilekârlık.
Siyaset éylemek (etmek) : Cezalandırmak.
Siyaset işletmek (yéritmek) : Politika yapmak.
Siye : iyi, güzel.
Siyelene-siyelene : Sendeleyerek.
Siyelenmek : Sendelemek.
Siyenek : Ringa balığı, tütün balığı.
Siyezi : Torba, çuval.
Siyilcim : Dedikoducu.
Siyimek : İşemek.
Siyirilmek, Siyrilmek : Sıyrılmak.
Siyirim, Siyirinti : Yara.
Siyirme, Siyirtme : 1. Çekmece, göz. 2. Tahta kapı sürgüsü.
Siyirmegılınc : Yalın kılıç.
Siyirmegılınc élemek : Düşmanlığı körüklemek.
Siyirmek : Sıyırmak.
Siyirtmeli : Çekmeceli.
Siyitmek : İşetmek.
Siyorgal : Timar, zeamet.
Siyortük : Komutanlık.
Siyrinti : Yara.
Siz : Siz.
Sizli-bizli : Hepimiz.
Skamya *(Rus.)* : Sıra, peyke.
Skandium *(Fr.)* : Skandiyum.
Skarlatin *(İtal.)* : Kızıl (hastalık).
Skélét *(Yun.)* : İskelet.
Skéléte dönmek : Bir deri bir kemik kalmak.
Sképtik *(Yun.)* : Şüpheci.
Sképtisizm *(Yun.)* : Şüphecilik.
Skifler : İskitler.
Skipidar *(Rus.)* : Terementi, terebentin.
Skléroz *(Yun.)* : Doku sertleşmesi, skleroz.
Sklérozlu : Sklerozu olan.
Skripka *(Rus.)* : Viyolon, keman.
Skripkaçalan, Skripkaçı : Kemancı.
Slavyan : İslav.
Slavyançılıg, Slavyanizm : Panslavizm.
Slavyanlaşdırmag : Slavlaştırmak.
Slavyanlaşmag : Slavlaşmak.
Slavyanlaşmış : Slavlaşmış.
Slavyanperest : Slavist.
Slavyanperestlik : Slavistik.
Slavyanşünas : Slavist.
Slavyanşünaslıg : Slavistik.
Sméta : Tahmînî hesap.
Smétan *(Rus.)* : Kaymak.
Snaypér *(İng.)* : Keskin nişancı.
Soda *(Ar.)* : Sevda.
Soda : Soda.
Sofa *(Fr.)* : Sofa.
Sofi *(Yun. Ar.)* : 1. Sofi. 2. mec. Riyâkâr, iki yüzlü.
Sofilik : Sofuluk.
Sofist *(Yun.)* : Sofist.
Sofistika : Mugalata.
Sofra yığmag : Sofra kaldırmak.
Soğanag : 1. Soğan. 2. Yumru (soğan).
Soğanaglı bitkiler : Soğanlı bitkiler.
Soğanbozbaşı : Soğanlı türlü.
Soğança : Soğan (yağda kızartılmış).
Soğangülü : Dalya, yıldız çiçeği.
Soğanlıg : Soğan tarlası.
Soha-soha : Sokarak.
Sohdurmag : Sokturmak.
Sohdurulmag : Sokturulmak.
Sohmag : Sokmak.
Sohulcan : Solucan.
Sohulcanohşar : Solucana benzer.
Sohulma : Sokulma, müdahale.

Sohulmag : Sokulmak.
Sohuluşmag : Sokulmak (bir çoğu birlikte).
Sohuşdurmag : Sokuşturmak.
Sohuşmag : Sokuşmak.
Sol : 1. Sol. 2. Çingene palamudu.
Solag, Solahay : Solak.
Solagan, Solağan : Çabuk solan.
Solahaylıg : Solaklık.
Solça : Çingene palamudu.
Solçu : Solcu.
Solçulug : Solculuk.
Soldat *(Rus.)* : 1. Er, asker. 2. Bacak, vale.
Soldatlıg : Askerlik.
Soldış : Sağdıç (düğünde).
Soldurmag : Soldurmak.
Solğun : Solgun.
Solğunlaşmag : Solgunlaşmak.
Solğunlug : Solgunluk.
Sollaşmag : Sol eğilimli olmak.
Sollug : 1. Solculuk. 2. Sola doğru.
Solmag : Solmak.
Solmamazlıg : Solmazlık.
Solo *(İtal.)* : Solo.
Soltan *(Ar.)* : Sultan.
Solub-saralmag : Solup sararmak.
Solug : Solgun.
Soluglug : Solgunluk.
Soluhmag : Solmak.
Som : Masif, kunt.
Somu : Somun ekmeği.
Somun : Somun (civata için).
Somurmag : Emmek.
Sona : 1. Güzel, dilber. 2. Suna.
Sonalamag : Bahane bulmak, itiraz etmek (her şeye).
Sonata *(İtal.)* : Sonat.
Sonatina *(İtal.)* : Küçük sonat.
Sonbéşik : 1. Tekne kazıntısı. 2. Kıymetli inci.
Soncug : Tekme, çifte.
Soncug atmag : Tepmek, tekme atmak.
Soncuglamag : Tepmek, çifte atmak.
Soncuglatmag : Teptirmek, tekme attırmak.
Soncuglayan : Tepen, çifte atan.
Sond : Sonda (tıbbî).
Sondlamag : Sondalamak, sondaj yapmak.
Songur : Sungur.
Sonlaşmag : Sona ermek.
Sonlu : Sonlu.
Sonlug : Son ek (gramerde).
Sonlulug : 1. Son bulma, nihayete erme. 2. Sınırlılık.
Sonor : Sesli, sedalı konsonant.
Sonradan-sonraya : Sonunda, nihayet, bilahare.
Sonraki : Sonraki, müteakip.
Sonralar(ı) : Bilahare.
Sonralıg : 1. Sonradan. 2. Son yapılacak olan.
Sonralıgca : Sonradan, sonra.
Sonrası : Devam.
Sonraya goymag : Sonraya bırakmak.
Sonsuz : 1. Sonsuz. 2. Çocuksuz, evlatsız.
Sonsuzlug : 1. Sonsuzluk. 2. Çocuksuzluk.
Sonuc : Sonuç.
Sonuna çıhmag : 1. Bitirmek. 2. Yok etmek.
Soprano *(İtal.)* : Soprano.
Sora : Sonra.
Sorag : 1. Sorma, sorgu, soruşturma. 2. Haber.
Sorag almag : Haber almak.
Soragçı : Soran, soruşturan.
Sorag élemek (etmek) : Sormak, soruşturmak.
Sorag kitabçası : Rehber, kılavuz.
Soraglaşmag, Soraglamag : Soruşturmak.
Soragsız : Habersiz.
Sorag-soragla : Sora sora, araya araya.
Sorag vérmek : Haber vermek.
Sorağında olmag : Hasretini çekmek.
Sordurmag, Sordurtmag : Sordurmak.
Sorğu : 1. Sorgu, istintak. 2. Soru. 3. Genoru.
Sorğu bahışı : İstifhamlı bakış.
Sorğuçu : 1. Soru soran. 2. Müstantik.
Sorğu-sual : Sorgu sual.
Sorğu-suala tutmag : Çok soru sormak.
Sorğu (sual) etmek : Soru sormak.
Sormac : Emen, emici.
Sormag : 1.Emmek. 2. Sormak.

Sort *(Lat.)* : Çeşit, nevi, cins.
Sortlamag : Çeşitlemek.
Sortlaşdırmag : Çeşitlemek, çeşitlere ayırmak.
Sortlayıcı : Tasnifçi.
Sortlug : Sıralama, sınıflandırma.
Sortsınama : En iyi çeşidini seçme (tohum).
Sortuhlamag : Sorumak, emmek (bebek).
Sorucu : 1. Baca. 2. Müstantik. 3. Emen, emici.
Sorucu bahış : İstifhamlı bakış.
Sorucu şkaf : Bacalı dolap, hava çeken dolap.
Sorucular : Emici haşere.
Sorulma : Emilme.
Sorulmag : 1. Sorulmak. 2. Emilmek.
Soruma : Emme, soruma.
Sorunmag : Emilmek.
Soruşa-soruşa : Sora sora.
Soruşma : Sorgu, istintak.
Soruşmag : Sorguya çekmek, ifadesini almak.
Soruşulası : Sorgulanabilir.
Soruşulma : Sorgu.
Soruşulmag : Sorgulanmak.
Sosial *(Lat.)* : Sosyal.
Sosial-démokrat : Sosyal demokrat.
Sosial-démokratik : Sosyal demokratla ilgili.
Sosial-démokratiya : Sosyal demokrasi.
Sosial-démokratizm : Sosyal demokratlık.
Sosial-impérialist : Sosyal emperyalist, sömürgeci.
Sosialist : Sosyalist.
Sosialistleşdirilmek : Sosyalistleştirilmek.
Sosializasiya : Sosyalizasyon.
Sosializm *(Lat.)* : Sosyalizm.
Sosial-révolyusionér : Sosyal inkılapçı.
Sosiolog *(Lat.)* : Sosyolog.
Sosiologiya *(Lat. Yun.)* : Sosyoloji.
Sosioloji *(Lat.)* : Sosyolojik.
Sosiska *(Rus.)* : Sosis.
Sosiskahana : Sosis kahvaltı dükkanı.
Sosyarış : Sosyalizm yarışı.
Sous *(Fr.)* : Sos.
Souslu : Soslu.
Sovét *(Rus.)* : 1. Öğüt, nasihat. 2. Meclis. 3. Konsey, kurul. 4. Şûrâ.
Sovétleşdirilmek : Sovyetleştirilmek.
Sovétleşdirmek : Sovyetleştirmek.
Sovétleşme : Sovyetleşme.
Sovétleşmek : Sovyetleşmek.
Sovgat : Hediye, armağan.
Sovha : 1. Soyka (ölü için). 2. Pamuk tırtılı.
Sovhaya galmag : Mirasa kalmak, soykaya kalmak.
Sovhaya galsın : Soykaya kalsın!
Sovhoz *(Rus.)* : Devlet çiftliği.
Sovka *(Rus.)* : Tırtıl, krizalit, pul kanatlılar.
Sovmag : 1. Çıkmak (sezon). 2. Geçmek, gitmek.
Sovmee *(Ar.)* : Manastır hücresi, ibadetgâh, mâbet.
Sovmeenişin, Daşagiren : Merdümgiriz, münzevi.
Sovru(g) : Çarşaf, yatak çarşafı.
Sovrug yéli : Harman yeli.
Sovulmag : Sona ermek, geçmek (meyve ve sebzeler).
Sovurag at : Yürük at, yel ayaklı at.
Sovuranmaşın : Kalbur makinesi.
Sovurma : Savurma, israf.
Sovurmag : 1. Savurmak. 2. Dağıtmak, serpmek. 3. mec. İsraf etmek, harcamak.
Sovurucu : Kalbur makinesi.
Sovurug, Sovurag : 1. Harman savurma. 2. Kasırga, tipi. 3. Yatak çarşafı.
Sovuşdurmag : Savuşturmak.
Sovuşmag : Savuşmak.
Soyğun : Soygun.
Soyğunçu : Soyguncu.
Soyğunçulug : Soygunculuk.
Soymag : Soymak.
Soyuducu : 1. Soğutucu. 2. Buz dolabı.
Soyudulmag : Soğutulmak.
Soyug : Soğuk.
Soyug adam : Sevimsiz adam.
Soyug almag (deymek) : Soğuk almak, üşümek.

Soyug aparmag : Donmak, keçeleşmek (soğuktan).
Soyugca : Soğukça.
Soyug çekmek : Soğuk geçirmek.
Soyugdeyme : Üşütme.
Soyug düşmek : Soğumak (hava).
Soyugganlı : Soğuk kanlı.
Soyugganlılıg : Soğuk kanlılık.
Soyuglama : Üşütme.
Soyuglamag : Soğuklamak, üşütmek.
Soyuglaşdırmag : Soğuklaştırmak.
Soyuglaşmag : Soğuklaşmak.
Soyuglug : Soğukluk.
Soyuglug élemek (etmek) : Lâkayt kalmak.
Soyuglug göstermek : Soğuk davranmak.
Soyug müharibe : Soğuk savaş, psikolojik harp.
Soyug-soyug : Soğuk halde, soğuk soğuk.
Soyugtcher : Soğukça.
Soyuğadavamlı : Soğuğa dayanır.
Soyuğadavamlılıg : Soğuğa dayanırlık.
Soyuğa düşmek : Fırtınaya tutulmak.
Suyuğa vérmek : Üşütmek.
Soyulmag : Soyulmak.
Soyumag : Soğumak.
Soyundurmag : Soymak (başkasının elbisesini).
Soyundurulmag : Soyundurulmak (elbise).
Soyunmag : Soyunmak.
Soyutma : 1. Yahni (et). 2. Dondurulmuş, donuk.
Soyutmag : Soğutmak.
Soyutmatoyug : Tavuk yahni.
Sozalmag, Sozarmag : Solmak, sararmak (çehre).
Söal *(Ar.)* : Sual, soru.
Söalédici : Soru soran.
Söal élemek (etmek) : Soru sormak.
Söal işaresi : Soru işareti.
Söal vérmek : Soru sormak.
Söhbet *(Ar.)* : Sohbet.
Söhbet açmag : Sohbete başlamak.
Söhbet aparmag : Sohbet etmek.
Söhbetarası : Sohbet sırasında.
Söhbetcil, Söhbetçi : Sohbete düşkün, sohbet sever.
Söhbetcillik : Sohbet severlik.
Söhbet élemek (etmek) : Söhbet etmek.
Söhbete tutmag : Lafa tutmak.
Söhbeti ayrı yére salmag : Lafı değiştirmek, konuyu saptırmak.
Söküşdürmek : Yırtmak, parçalamak, didiklemek.
Söndürülmez : Sönmez.
Sönük : Sönük.
Sönükleşmek : Solmak, rengi uçmak.
Sönüklük : Sönüklük.
Sör-söküntü : Söküntü.
Sövda *(Ar.)* : Egzama.
Sövdalı : Egzamalı.
Sövde *(Ar.)* : Alış veriş, muamele.
Sövde élemek (etmek) : Alış veriş etmek.
Sövdeger *(Ar. Far.)* : Tüccar, tacir.
Sövdegerlik : Ticaret, alış veriş.
Sövdeleşme : Uzlaşma, sözleşme.
Sövdeleşmek : Sözleşmek (gizli entrika için).
Sövg *(Ar.)* : Sevk.
Sövg élemek (etmek) :Teşvik etmek, sürüklemek.
Sövgi-tebii : 1. İçgüdü, insiyak. 2. Seziş, sezme.
Sövt *(Ar.)* : Ses, seda.
Sövtiyyat *(Ar.)* : Ses bilgisi, fonetik.
Söydürmek, Söydürtmek : Sövdürmek.
Söydürülmek : Sövdürülmek.
Söykek : Destek, payanda.
Söykek durmag : 1. Desteklemek. 2. mec. Yardım etmek.
Söykekli : Dayanarak, yaslanarak.
Söykek vérmek : Dayamak, payandalamak.
Söykemek : Dayamak.
Söykenecek : 1. Dayanma yeri. 2. Aralık (mobilya için). 3. mec. Yardım.
Söykenmek, Söşkeşmek : Yaslanmak, dayanmak.
Söymek : Sövmek.
Söyteryi : Eğri, münhani.
Söyüd : Söğüt.
Söyüdgülü : Zakkum (ağacı).
Söyüdlü : Söğütlü.
Söyüdlük : Söğütlük.

Söyülmek : Sövülmek.
Söyüş : Küfür, sövüş.
Söyüşcül, Söyüşçü, Söyüşken : Küfürbaz.
Söyüşdürmek : Sövüştürmek.
Söyüşe basmag : Sövüp saymak.
Söyüşme : Kavga, küfür, çekişme.
Söyüşmek : Sövüşmek.
Söyüş söymek : Aşağılamak, ağır sözler söylemek.
Söz : Söz.
Söz açılmag : Söz açılmak.
Söz açmag : Söz açmak.
Söz ahtarmag : 1. Laf aramak. 2. Bahane aramak.
Sözanlayan : Anlayışlı, ârif.
Sözarası : Söz arasında.
Sözardı : Son söz, hatime.
Sözazadlığı : Söz hürriyeti.
Söz atmag : Söz atmak.
Söz azdırmag : Laf değiştirmek.
Sözbaz : Dedikoducu.
Sözbazlıg : Dedikodu.
Sözbesöz : Kelimesi kelimesine.
Söz bezemek : Laf gezdirmek, dedikodu etmek.
Söz bir élemek (olmag) : Söz birliği etmek.
Sözbirlik : Fikir birliği, oy birliği.
Söz burada galsın : Söz aramızda.
Sözcüyez, Sözcük : İsabetli bir söz.
Söz çekmek : Ağzından laf almak.
Söz çıharmag : Dedikodu çıkarmak.
Sözçü : Lafazan.
Sözçülük : Lafazanlık.
Sözdéyişdirici : Kelime çeken.
Sözdeyişdirici şekilçi : Kelime çekim eki.
Sözdeyişdirme, Sözdeyişme : Kelimelerin değişmesi.
Söz deymek : Gücenmek, kırılmak, incinmek.
Söz döyüşdürmek : Çekişmek, münakaşa etmek.
Söz düşmek : Laf sırası gelmek.
Sözdüzeldici : Kelime yapan.
Sözdüzeldici şekilçi : Kelime yapım eki.
Sözdüzeltme : Kelime yapma.
Söz düzeltmek : Laf uydurmak.
Sözebahan : Uysal, yumuşak, munis.
Sözebahanlıg : Uysallık, usluluk.
Söze bahmag : Kulak asmak.
Sözebahmaz (bahmayan) : 1. Söz dinlemez, itaatsiz. 2. Mühimsemez.
Söze gelmek : 1. Söze başlamak. 2. Tartışmaya başlamak.
Söz élemek : Tenkit etmek, eleştirmek.
Söz gaçırtmag : Ağzından kaçırmak.
Sözgaytarma : İtiraz, muhalefet.
Söz gaytarmag : İtiraz etmek.
Sözgelişi : Ha, efendim.
Sözgezdiren : Jurnalci, gammaz.
Sözgezdirenlik : Jurnalcilik, gammazlık.
Söz gezdirmek : Gammazlamak.
Söz goşmag : Söz birliği etmek.
Sözgüleşdirme : Tartışma, çeneleşme.
Söz güleşdirmek : Boşuna tartışmak.
Sözleşme : 1. Anlaşma. 2. Münakaşa, tartışma.
Sözleşmek : 1. Sözleşmek. 2. Sövüşmek.
Söz-sov : Dedikodu.
Söz-söhbet : 1. Sohbet. 2. Dedikodu.
Sözsüz : 1. Sözsüz. 2. İtirazsız, kayıtsız şartsız.
Sözsüzce : İtiraz etmeksizin.
Sözsüz-danışıgsız : Kayıtsız şartsız.
Sözsüz-sovsuz : İtirazsız.
Söztöredici:Kelime türetme, kelime türeten.
Sözü azdırmag : Lafı çevirmek, konuyu saptırmak.
Sözü bir yére goymag : Söz birliği etmek.
Sözübütöv (bütün, düz) : Sözünde duran, doğru, samîmî.
Sözü çep gelmek : Kavga etmek, araları açılmak.
Sözükéçen : Nüfuzlu, sözü geçen.
Sözü kéçmek : Sözü geçmek.
Sözün açığı : Açıkça.
Sözünde durmag : Sözünde durmak.
Sözünden dönen : Sözünden dönen.
Sözünden gaçmag : Sözünden kaçmak.
Sözün gısası (mühteseri) : Kısacası, hasılı, velhasıl.

Sözün gurtaranı : Son söz.
Sözünü ağzında goymag : Sözü ağzına tıkamak.
Sözünü yéritmek : Israrla sözünü kabullendirmek.
Sözü yére düşmek : İsteği reddedilmek.
Sözü yére düşmemek : İsteği kabullenilmek.
Spartakiada :Spartakiyat, spor müsabakası.
Spazma *(Yun.)* : Ispazmoz.
Spazmatik *(Yun.)* : Ispazmoza sebeb olan.
Spéktr *(Lat.)* : Tayf.
Spéktroskop *(Yun.)* : Tayfölçer.
Spérmatozoid *(Yun.)* : Spermatozoit.
Spésifikasiya *(Lat.)* : 1. Tasnif. 2. Şartname.
Spiçka *(Rus.)* : Kibrit.
Spidométr *(İng. Yun.)* : Kilometre sayacı, hızölçer.
Spirohét *(Lat. Yun.)* : İpliksi bakteri.
Spirt *(Lat.)* : İspirto, alkol.
Spirtli : İspirtolu.
Spirtölçen : Alkolölçer.
Sport *(İng.)* : Spor.
Sportçu : Sporcu.
Srağagün : Geçen gün, evvelisi gün.
Srağagünkü : Geçen günkü.
Ssénari *(İtal.)* : Senaryo.
Ssénarist, Ssénariçi : Senaryocu.
Stabil *(Lat.)* : Sabit, değişmez.
Stabilizator *(Lat.)* : Stabilizatör.
Stabillik : Sabitlik, değişmezlik.
Stadion *(Yun.)* : Stadyum, stat.
Staj *(Fr.)* : Staj.
Stajçı : Stajyer.
Stajçılıg : Stajyerlik.
Stajkéçen, Stajor : Stajyer.
Stajlı : Stajlı olan.
Stalagmit : Dikit.
Stalaktit : Sarkıt.
Stajorlug : Stajyerlik.
Standart *(İng.)* : Standart.
Standartlaşdırılmag : Standartlaştırılmak.
Standartlaşdırma : Standartlaştırma.
Standartlaşdırmag : Standartlaştırmak.
Standartlıg : 1. Standart oluş. 2. Basma kalıp oluş.
Stansiya *(Lat.)* : İstasyon.
Starşina *(Rus.)* : Başçavuş.
Start *(İng.)* : 1. Depar, çıkış (sporda). 2. Depar yeri.
Startçı : 1. İşaretçi. 2. Marş.
Start götürmek : Depar yapmak.
Stasionar *(Lat.)* : Hastane.
Statik *(Yun.)* : Statik.
Statika *(Yun.)* : 1. Statik. 2. Dinginlik.
Statist *(Yun.)* : Figüran.
Statistika *(Lat.)* : İstatistik.
Stékan *(Rus.)* : 1. Bardak. 2. Kovan. 3. Fincan.
Stékanaltı : Fincan tabağı.
Sténd *(İng.)* : Stant.
Sténografçı : Steno memuru.
Sténografiya *(Yun.)* : Stenografi.
Sténografiamag : Stenografi ile yazmak.
Stéréométriya *(Yun.)* : Uzay geometri.
Stéréoskop *(Yun.)* : Stereoskop.
Stéréotip *(Yun.)* : Stereotip klişe.
Stéréotipçi : Stereotipide çalışan.
Stéril *(Lat.)* : Steril.
Stérilizasiya *(Lat.)* : Sterilizasyon.
Stérilizator *(Lat.)* : 1. Mikrop öldürme âleti. 2. Sterilize uzmanı.
Stérilleşdirmek : 1. Mikropsuzlaştırmak. 2. Kısırlaştırmak.
Stérling *(İng.)* : Sterlin.
Stibium *(Lat.)* : Antimon.
Stil *(Fr.)* : Üslup.
Stilistika *(Yun.)* : Stilistik.
Stilleşdirme : Stil verme, üslup kazandırma.
Stimul *(Lat.)* : Münebbih, dürtü.
Stimullaşdırmag : Dürtmek, teşvik etmek.
Stimulyator *(Lat.)* : Kimyevi muharrik, müşevvik (bitkinin hızla büyümesi için).
Stol *(Rus.)* : Masa.
Stolbaz *(Rus. Far.)* : Vazifesine düşkün.
Stolüstü : Masa üstü.
Stomato *(Yun.)* : Ağız.

Stomatolog *(Yun.)* : Ağız yangısı uzmanı.
Stomatologiya *(Yun.)* : Stomatoloji, Ağız yangısı bilimi.
Stomatoloji *(Yun.)* : Ağız yangısıyla ilgili, ağıza ait, stomatolojik.
Stratég *(Yun.)* : Stratej.
Stratégiya *(Yun.)* : Strateji.
Stratéji *(Yun.)* : 1. Stratejik. 2. Strateji.
Stratéji aviasiya : Bombardıman uçağı.
Stratéji hammal : Mühimmat.
Stratosfér *(Lat.)* : Kat yuvarı.
Stratostat *(Lat.)* : Stratosfer balonu.
Strélka *(Rus.)* : Makas (demir yolu).
Strélkaçı : Makasçı (demir yolu).
Streptokok : Streptokok.
Stréptosid *(Yun.)* : Streptokok ilacı.
Strés *(İng.)* : Stres.
Strihnin *(Yun.)* : Striknin.
Strukturalist *(Lat.)* : Strüktüralist.
Strukturalizm *(Lat.)* : Strüktüralizm.
Studiya *(İtal.)* : Stüdyo.
Stul *(Rus.)* : Sandalye, iskemle.
Stüardés *(İng.)* : Hostes.
Su : Su.
Su açmag : Su akıtmak.
Suahan : Gusülhane, suluk.
Sual *(Ar.)* : Suâl, soru.
Sualbaz, Sualçı *(Ar. Far.)* : Soru soran.
Sual-cavab : Sorgu sual.
Sual cümlesi : Soru cümlesi.
Sualédici, Suallı : Soran; sorar gibi.
Sual işaresi : Soru işareti.
Sualtı gayalar : Resif.
Su anbarı : Sunî göl, baraj gölü.
Suaşıran : Tahliye deliği.
Suaşırı : Çağlayan, gürlek.
Suayırıcı : Su bölümü, su çizgisi.
Subaldırğanı : Su baldıranı.
Subasan : Su pompalama merkezi.
Subasar : Subasar arazi.
Subasgılı : Su terazisi.
Su basmag : Su basmak.
Subay : 1. Bekâr. 2. Yalnız.
Subay gız : Bekâr kız.
Subayla(n)mag : Bekârlık çekmek.
Subaylıg : Bekârlık.
Subaylıg sultanlıgdır :Bekârlık sultanlıktır.
Subayoğlan : Bekâr oğlan.
Subaysayağı : Bekarca, bekar işi.
Subiberi : Çoban değneği.
Subiti : Su piresi.
Suböceyi : Suböceği, hidrofil.
Substansiya *(Lat.)* : Töz, cevher.
Substantivleşme : İsimleşme.
Substantivleşmek : İsimleşmek.
Subtropik : 1. Astropikal bölge. 2. Astropikal.
Subtropikler *(Lat. Yun.)* : Astropikal bölgeler.
Suburahan : Su yolu.
Suburahıcı : Su akıtıcı sistem.
Subyékt *(Lat.)* : 1. Fâil (gramer). 2. Kimse, şahıs.
Subyéktiv *(Lat.)* : Sübjektif.
Subyéktiv idéalizm : Sübjektivizm.
Subyéktivizm *(Lat.)* : Sübjektivizm.
Subyéktivlik : Sübjektiflik.
Suce, Karomal : Karayılan.
Sucincilimi : Kanaryaotu.
Sucug : 1. Sucuk. 2. Bataklık. 3. Su kabarcığı.
Sucuglug : Bataklık.
Sucüllütü : Su çulluğu, bekas.
Suçeken : Kurutma kâğıdı.
Su çekmek : 1. Su çekmek (kuyudan). 2. Suyu emmek (kurutmak kâğıdı). 3. Sulanmak (yara).
Su çıhartmag : Su çıkarmak, su çekmek (bir yerden).
Suçiçeyi : Su çiçeği.
Suçileyen : Süzgeç, bahçe süzgüsü.
Su çilemek : Sulamak, su atmak.
Suçu : Sucu.
Suçulug : Suculuk.
Sudaşıyan : 1. Sucu. 2. Su tankeri.
Sudur : Su kabarcığı, sivilce.
Sudurcug : Su kabarcığı.
Sudurlamag, Sudur olmag : Su toplamak, sivilce basmak.
Suf, sufbalığı : Uzun levrek.
Suferesi : Su çulluğu, bekas.
Sufi *(Ar.)* : Sofi.

Sufilik : Sofizm, bilgicilik.
Suflyor *(Fr.)* : Suflör.
Suflyorlug : Suflörlük.
Suflyorlug élemek (etmek) : Suflörlük etmek.
Sugabağı : Su kabağı.
Sugamışı : Su kamışı.
Sugaranguşu : Deniz kırlangıcı.
Suğiymetine : Su pahasına, pek ucuz, yok pahasına.
Sugozu : Su kestanesi.
Suguzğunu : Yalı çapkını.
Sugülü : Deniz menekşesi.
Suharı *(Rus.)* : 1. Peksimet. 2. Bisküvi.
Suherçengi : Ağız iltihabı.
Sui-ğesd *(Ar.)* : Suikast.
Sui-ğesdçi : Suikastçı.
Sui-ğesd élemek (etmek) : Kastetmek, suikast yapmak.
Suilanı : Su yılanı, kara yılan.
Sui-istifade *(Ar.)* : Suistimal; yolsuzluk.
Suiti : Fok, ayı balığı.
Sui-niyyet *(Ar.)* : Kötü niyet, kasıt.
Sukéçirmeyen, Sukéçmez : Su geçirmez.
Su kimi bilmek : Su gibi bilmek.
Sukirpisi : Kirpi balığı.
Sulag : Sulak.
Sulamag : Sulamak.
Sulanmag : Sulanmak.
Sulaşmag : 1. Birbirine su atmak. 2. Sulanmak.
Suléyleyi : Balık kartalı.
Sulfat *(Lat.)* : Sülfat.
Sulfazol : Antibiyotik, sülfosel.
Sulfidin *(Lat.)* : antibiyotik.
Sulfit *(Lat.)* : Sülfit.
Sulguncug : Gölcük, gölek.
Sultan : Aşık oyunu, bıcıl.
Sulu : Sulu.
Suluca : Oldukça sulu.
Suluf : Darı.
Sulug : 1. Su kabarcığı. 2. Hafif sulu. 3. Ağız (ilk süt).
Suluglamag, Suluglanmag : Su kabarcığı oluşmak (deride).
Suluglaşmag : Uçuklamak (su kabarcığı).
Suluh : Ormanın sık yeri.
Sulu horek : Sulu yemek.
Sululug : Sululuk.
Sumag, Sumah *(Ar.)* : Sumak.
Sumagdaşı, Sumahdaşı : Gnays (grenit cinsinden metamorfik taş).
Sumağı : Erguvanî.
Sumbata : Zımpara, zımpara kâğıdı.
Sumbatalamag : Zımparalamak.
Sumbatlı : Sempatik.
Sumka *(Rus.)* : Çanta (kadın için).
Sunergizi : Mine çiçeği.
Suölçen : Su saati, su sayacı.
Sup *(Rus.)* : Çorba.
Supa : Köpek.
Supalanmag : 1. Yaltaklanmak, köpekleşmek. 2. Köpekçe davranmak, eziyet etmek.
Supérfosfat *(Lat.)* : Süperfosfat.
Superisi : Deniz kızı.
Supişiyi : Denizayısı.
Supnik *(Rus.)* : Çorba kâsesi, mantı tabağı.
Surdüdüyü : Boru, israfil suru, sur.
Suret *(Ar.)* : 1. Suret. 2. Bölünen (matematikte); sayı sıfatı.
Suretçıharan : Müstensih.
Suretçıharma : İstinsah, kopyasını çıkarma.
Suretini çıharmag : Kopya etmek.
Suretperest : 1. Portre ressamı. 2. mec. Maddî güzele düşkün.
Surfa *(Ar.)* : Sofra.
Surğuc : Mühür mumu.
Surğuçlamag : Mühürlemek (mumla).
Surğuclu : Mühürlü (mumla).
Sursat : Yiyecek, erzak, iaşe.
Su salmag : 1. İşemek. 2. Su katmak.
Susalmag : Susamak.
Susalmış : Susuz, susamış.
Susamag : Susamak.
Susamuru : Su samuru.
Susarı : Cırcır böceği.
Susdurmag, Susdurtmag : Susturmak.
Susdurulmag : Susturulmak.
Susepen : Süzgeçli kova.

Suserçesi : Saka (kuş).
Suséven, Suséver : Sucul.
Susgun : Suskun.
Susgunlug : Suskunluk.
Susiçanı : Misk fâresi.
Susiçovulu : Su sıçanı, keme.
Susmag : Susmak.
Sustalmag : 1. Keçeleşmek, uyuşmak. 2. mec. Körelmek (duygu).
Susuzlamag : Susamak.
Susuzlanmag : Susamak, susuzluk çekmek.
Susuzlaşdırma : Kireçlendirme (kimya).
Susuzlaşdırmag : Susatmak.
Susuzlaşmag : Susamak.
Susuzlug : Susuzluk.
Susünbülü : Susümbülü (Potamogeton).
Suşéytanı : Bir istiridye.
Sutka *(Rus.)* : Yirmi dört saat.
Sutkalıg : Yirmi dört saatlik.
Sutkalıg herekatı : Dünyanın turu (kendi etrafında).
Sututar : Gölet, gölcük, havuz.
Suvacag : Alavere havuzu, savak.
Suvag, Suvah : Sıva.
Suvag çekmek, Suvaglamag : Sıvamak.
Suvagçı : Sıvacı.
Suvagçılıg : Sıvacılık.
Suvaglanmag : Sıvanmak.
Suvaglatdırmag, Suvaglatmag : Sıvatmak.
Suvaglı : Sıvalı.
Suvagsız : Sıvasız.
Suvamag : 1. Kirletmek, pisletmek. 2. Sıvamak (sıva).
Suvand : Eğe.
Suvandlamag : Eğelemek.
Suvanmag : Kirlenmek, bulaşmak.
Suvarıcı : Subaşı (sulama işinde).
Suvarılmag : Sulanmak (toprak, hayvan).
Suvarılmış : Sulu, sulanmış.
Suvarılmış polad : Su verilmiş çelik.
Suvarma : Sulama.
Suvarmag : Suvarmak.
Suvaşdırmag : Sıvaştırmak.
Suvaşgan : Yapışkan.
Suvaşganlıg : Yapışkanlık.
Suvaşmag : Sıvaşmak.
Suvat : Suvat.
Suvatdırmag, Suvatmag : Sıvatmak.
Suvérén *(Fr.)* : Egemen.
Suvérénlik : Hükümranlık, egemenlik.
Suyacag : Gölek, gölcük.
Suya çekmek : Yıkamak, çalkamak.
Suyadavamlı : Suya dayanır.
Suyadavamlılıg : Suyadayanırlık.
Suya dönmek : Su gibi olmak.
Suyaran, Sukesen : Talyamar.
Suyayatan : Çabuk ikna olan.
Suyu çekilmek : Kurumak.
Suyu dönmek : Piçleşmek, soysuzlaşmak.
Suyolu : Ark.
Suyug : Sulu.
Suyuşirin : Cana yakın, sempatik.
Suyuşirinlik : Sempati, cana yakınlık.
Suzanbağı : Nilüfer.
Sübh *(Ar.)* : 1. Sabah. 2. Şafak, seher.
Sübh açılmag : Tan yeri ağarmak.
Sübh-şam *(Ar. Far.)* : Sabah akşam, bütün gün.
Sübh tezden : Sabah erken.
Sübut *(Ar.)* : Delil, kanıt.
Sübut gılmag (etmek) : Tasdik ettirmek.
Sübuta yétirmek : İspata kavuşturmak.
Sübutlu : İspatlı, delilli.
Sübutsuz : Delilsiz, kanıtsız.
Sübutsuzlug : Delilsizlik, esassızlık.
Sübür : Teke.
Süd : Süt.
Südaşı, Südlüsıyıg, Südlüaş : Sütlaç.
Südanası (nenesi) : Süt ana, süt anne.
Südbaşı : Kaymak.
Südçü : Sütçü.
Südçülük : Sütçülük.
Süddan : Süt kabı.
Süddaş : Süt kardeşi.
Südden açmag (kesmek) : Sütten kesmek.
Süddöyen, Süddiyan : Sütleğen.
Süddüsümen : Cıvık yoğurt, mayalanmamış yoğurt.
Südecer : Bir yaş farklı (kardeşler).
Südecer doğmag : Her yıl doğmak (bir anadan).
Südemer : 1. Bebek, çocuk. 2. mec. Toy.

Südgabı : Süt kabı.
Südgardaşı (bacısı) : Süt kardeş.
Süd gölüne düşmek : Refah içinde yaşamak.
Südgünü : Pazartesi.
Südhana : 1. Süthane, süt çiftliği. 2. Süt kurumu.
Südleyen : Sütleğen.
Südlü : Sütlü.
Südlüaş : Sütlü mama, sütlaç.
Südlük : Sağmal, sağımlı.
Südlük garamal : Sağmal hayvan, karasığır.
Südlülük : Sağımlılık.
Südlüplov : Sütlü pilav, sütlaç.
Südlüsıyıg : Sütlaç.
Südpulu : Süt parası.
Südsüz : Sütsüz.
Südsüzlük : Sütsüzlük.
Südyolu : Samanyolu.
Süfre *(Ar.)* : Sofra.
Süfreduzu : Sofra tuzu, yemek tuzu.
Süfrelik : Sofralık.
Süfre salmag : Sofra kurmak.
Süfte :1.Başlangıç; siftah. 2.Teşebbüs, çaba.
Sügut *(Ar.)* : Düşme.
Sügut etmek : 1. Düşmek. 2. mec. Bozulmak (moral, ahlak).
Sühdül : Sahipsiz, başıboş (hayvan).
Sühur *(Ar.)* : Kaya.
Sühurdoğuran : Mineralleştirici.
Süita *(Fr.)* : Süit.
Süjet *(Fr.)* : Süje.
Sükan *(Ar.)* : 1. Direksiyon. 2. Dümen. 3. mec. İdare, yönetim.
Sükançı : Dümenci.
Sükun *(Ar.)* : Sükûn.
Sükunet *(Ar.)* : Sükunet.
Sükunet etmek : 1. Dinlenmek. 2. İkamet etmek.
Sükut *(Ar.)* : 1. Susma. 2. Rahatlık.
Sükuta gétmek : Sesini çıkarmamak, susmak.
Sükut élemek (etmek) : Susmak, konuşmamak.
Sülale *(Ar.)* : Sülâle.
Süle : 1. Küstah. 2. Bir av kuşu.
Sülek : Başıboş.
Sülek it : Başıboş köpek.
Sülendirmek : Savsaklamak, bugün git yarın gel demek.
Sülenmek : Dolaşmak, çok yürümek.
Süléyman : Süleyman peygamber.
Süléymanbalığı : Som balığı.
Süléymandaşı : Granat, grenat.
Süléymani *(Ar.)* : Aksülümen, sülümen.
Sülfüllü : Hamur ve kuru etli yemek.
Sülh *(Ar.)* : Sulh, barış.
Sülh bağlamag : Barış yapmak.
Sülh etmek : Barışmak.
Sülhperver *(Ar. Far.)* : Barışsever.
Sülhperverlik : Barışseverlik.
Sülhséver : Barışsever.
Sülsül : Çavdar.
Sülü : Çorap mili.
Sülüf : Hayvan yemi.
Sülügen : Sülüğen.
Sülük : 1. Asma bıyığı. 2. Kamış filizi, körpe kamış.
Sümbe : Harbi, harbe.
Sümbelemek : Harbe ile temizlemek.
Sümeh : Temizlenmemiş yün.
Sümsü : 1. Düdük. 2. Islık.
Sümsük : Dilenci.
Sümsünmek : Dilenmek.
Sümsürük, Sümsürik : Sümük.
Sümük : Kemik.
Sümükaltı : Kemik altı.
Sümükarası : Kemik arası.
Sümük atmag : Tavla oynamak.
Sümükleri çıhmag : Kemikleri çıkmak, zayıflamak.
Sümükleri çıhmış : Zayıf.
Sümükleri çürümek : Kemikleri çürümek.
Sümüklerini gırmag : Kemiklerini kırmak.
Sümükleri yoğunlayıb : Sırtını üşütmüş.
Sümükleşme : Kemikleşme.
Sümükleşmek : Katılaşmak, kemik gibi olmak.
Sümüklü : Kemikli.
Sümüklü et : Kemikli et.
Sümükoynağı : Mafsal.
Sümük sındırmag : Çok eziyet çekmek, çalışıp çabalamak, deneyimli olmak.

Sümük sındırmış : Tecrübeli, deneyimli.
Sümüksüz : Kemiksiz.
Sümüksüz dil : Dilin kemiği yok.
Sümüküstlüyü : Kemik zarı.
Sümükvarı : Kemiksi.
Sümürge : Sömürge.
Sümürgen bitkiler : Parazit bitkiler.
Sümürkan : Çekirge.
Sümürmek : Emmek, sormak, sömürmek.
Sümürtgen : Kan emici.
Sümürtgenböceyi : Kan emici sinekler.
Sümürülmek : Sömürülmek, içilmek.
Sümüyüne düşmek : Raksa heveslendirmek, teşvik etmek, içini titretmek.
Sümüyüne ğeder işlemek : İyice tesir etmek, kemiklerine işlemek.
Sünbe : Harbi, harbe.
Sünbeki gétmek (vurmag) : Dili sürçmek.
Sünbelemek : 1. Harbe ile temizlemek. 2. Sokuşturmak (harbe ile).
Sünbeli : Harbesi olan, ağızdan dolma.
Sünbül : 1. Başak. 2. Sümbül (çiçek).
Sünbül açmag : Başaklanmak.
Sünbül bağlamag : Başak bağlamak.
Sünbülçiçek, Sünbülçiçeyi : Sümbül.
Sünbül darağı : Başaklardan yapılmış süs.
Sünbül dolmag : Tane bağlamak (başak).
Sünbülgıran : Köstebek (Lehistan ve Almanya).
Sünbüllenmek : Başaklanmak, başak bağlamak.
Sünbülleşmek : Başak tutmak.
Sünbüllü : 1. Başaklı. 2. Sünbülü olan.
Sündüruh : Kamışsı ot.
Süneçe : Destek ağacı; odun.
Sünehlih : Açgözlü.
Süng *(Far.)* : İflâs.
Sünge çekmek, Süng élemek : İflas ettirmek.
Sünger : Sünger.
Süngerdaşı : Sünger taşı.
Sünger kağızı : Kurutma kağıdı.
Süng olmag : İflas etmek, müflis olmak.
Süngüruh : Şifalı bitki.
Sin'i *(Ar.)* : Sunî.
Sün'i diş : Takma diş.
Sün'ileşdirilmek : Bayağılaştırılmak, sunîleştirilmek.
Sün'ileşdirmek : Sunîleştirmek, sahteleştirmek.
Sün'ilik : Sunîlik.
Sünnet *(Ar.)* : Sünnet.
Sünnet toyu : Sünnet düğünü.
Süpürdülmek : Süpürtülmek.
Süpürge çekmek : 1. Süpürmek. 2. mec. Aşırmak, çalmak.
Süpürgeçi : Süpürgeci.
Süpürgeçilik : Süpürgecilik.
Süpürgeçöpü : Süpürge otu.
Süpürgelemek : Süpürmek.
Süpürgesaggal : Peri, cadı, cin.
Süpürlemek : 1. Kapmak, hemen ele geçirmek. 2. Silip süpürmek, hepsini ele geçirmek.
Süpürleşmek, Süpürüşmek : Kapışmak (güreş veya kavga için).
Süpürmek : 1. Süpürmek. 2. Yiyip temizlemek (yemeği).
Süpürüm : Funda, Çarkıfelek, fırıldakçiçeği.
Süpüruntü : Süprüntü, çöp.
Sür : Kırmızı, kızıl.
Sürahi *(Ar.)* : 1. Tırabzan. 2. Sürahi.
Sürbe : Sürü, katar, bölük.
Süreh : Sürek (avlanma).
Sürek : 1. Devam, süre. 2. Sürü. 3. Sürek avı.
Sürekçi : Sürek avcısı.
Sür'et *(Ar.)* : Sürat.
Sür'etçi : 1. Süratli usüllerle çalışan (kimse). 2. Koşucu.
Sür'et gatarı : Ekspres, sürat katarı.
Sür'etle : Çabuk, hızlı.
Sür'etlendirici : Hızlandırıcı (cihaz vb.).
Sür'etlendirilmek : Hızlandırılmak.
Sür'etlendirme : Hızlandırma.
Sür'etlendirmek : Süratlendirmek.
Sür'etlenme : Süratlenme.
Sür'etlenmek : Süratlenmek.
Sür'etleşdirici : Hızlandırıcı (cihaz vb.).

Sür'etli : Süratli.
Sür'etlilik : Çabukluk, çeviklik.
Sür'etölçen : Hızölçer, ivmeölçer.
Sürfe *(Ar.)* : Kurtçuk, lârva.
Sürfülli : Kuru etli hamurlu yemek.
Sürgec : 1. Boa yılanı. 2. Kızak.
Sürgügolu : Sürgü kolu, piston kolu.
Sürgünlük : Sürgün yeri, menfa.
Sürme : 1. Sürme. 2. Kuş sürüsü.
Sürhülli : Kuru etli hamur yemeği.
Sürmeazarı : İs, rastık.
Sürmeh : 1. Aşmak, çiftleşmek (hayvanlar). 2. Tırnak düşmek.
Sürme hesteliyi : İs, rastık.
Sürmeyi : Koyu mavi, lâcivert.
Sürpapag : Spor oyunu çeşidi.
Sür-sümük : Kemik parçaları.
Sürtelemek : Ovalamak.
Sürtgec : 1. Mutfak rendesi. 2. mala.
Sürtkü : 1. Merhem, sürme. 2. Yağlama.
Sürtkü yağları : Yağlama yağları.
Sürtmek : 1. Ovalamak. 2. Rendelemek. 3. Sıkmak, incitmek. 4. Okşamak. 5. Silmek, temizlemek. 6. mec. Geciktirmek.
Sürtük : 1. Sürtük. 2. Aşınmış, silik.
Sürtük *(Fr.)* : İstanbulin.
Sürtüklük : 1. Sürtüklük. 2. Aşınmışlık, aşınma.
Sürtülmek : Aşınmak.
Sürtünen : 1. Sürtünen. 2. Sürtünmeli ünsüzler.
Sürtünen sethler : Aşınan yerler.
Sürtüşken : Sataşkan.
Sürtüşkenlik : Sataşma.
Sürüdülmek : Sürüklenmek.
Sürük : Defolun!
Sürüklendirmek : Sürüklendirmek.
Sürün : Ekmek aşı (yağ ve yoğurtla).
Sürüncek : Kaygan.
Süründürme : Kırtasiyecilik, savsaklama.
Süründürmeçi, Süründürücü : Kırtasiyeci, savsak.
Süründürmeçilik : Kırtasiyecilik.
Süründürmeye salmag : İşi sallamak, süründürmede bırakmak.
Sürünen : Sürüngen.
Sürünen ayrıg : Ayrık kökü otu.
Sürünenler : Sürüngenler.
Sürüngec : Kaygan; kayan.
Sürüngec iteleyici : Kızak çeken; kızak iteleyen.
Sürüngel : Dar ve kayağan yer (dağlarda).
Sürüşdürmek : Kaydırmak.
Sürüşdürülmek : Kaymak, kaydırılmak.
Sürüşken, Sürüşek : Kaygan.
Sürüşkenlik : 1. Kayganlık. 2. Kaygan yer.
Sürüşmek : 1. Kaymak. 2. Suda ilerilemek, yüzerek gitmek. 3. Kayarak düşmek. 4. Yerinden çıkmak. 5. Yaklaşmak, sokulmak.
Sürütleme : Şıpıdık, pantufla.
Sürütlemek, Sürütmek : Çekmek, sürüklemek.
Sürütme : 1. Kızak. 2. Pantufla. 3. Sürükleyerek çekilen kereste, dallı budaklı kütük.
Sürüze, Siröze : Her.
Sürve : Adaçayı.
Süs : Süs.
Süse : Yere dökülen ceviz çiçeği.
Süsen *(Far.)* : Susam.
Süseri : Ocak çekirgesi.
Süslemek : Süslemek.
Süslü : Süslü.
Süst *(Far.)* : 1. Uyuşukça. 2. mec. Duygusuz. 3. mec. Can sıkıcı.
Süstleşdirmek, Süstlendirmek : 1. Uyuşturmak. 2. Gevşetmek, yumuşatmak.
Süstleşmek, Süstelemek : 1. Gevşemek, pörsümek. 2. İlgisiz olmak.
Süstletmek : 1. Gevşetmek. 2. ilgisini kesmek.
Süstlük : Gevşeklik, durgunluk, hissizlik.
Sütlüken : Sütleğen.
Sütmesülüh : Oyun adı.
Süttikan, Sütdiyen : Sütleğen.
Sütül : Sandalye, iskemle.
Sütül : 1. Ham, olmamış. 2. Az pişmiş. 3. mec. Yeni yetme, taze, genç.
Sütüllenmek, Sütülleşmek : Az olgunlaşmak (meyve vb.).

Sütüllük : 1. Olmamışlık, hamlık. 2. Az pişme. 3. mec. Gençlik, delikanlılık.
Süvar *(Far.)* : Binici.
Süvari *(Far.)* : Süvâri.
Süvari destesi : Süvari sınıfı.
Süvar olmag : Binmek.
Süyemek : Sıvamak.
Süyen : Sürgü, tırkaz.
Süysün : Ense, boyun.
Süysünnemek : Enselemek, ensesinden yakalamak.
Süyulcağ : Kaygan(yer).
Süyümsüz : Tipsiz, şapşal.
Süyüşmeh : Sıvışmak.
Süyüşmek, Süyüşmah : Sıvışmak, sivişmek.
Süzelenmek : Sızmak, sızıntı yapmak.
Süzenek : Bel soğukluğu.
Süzer : Yağmur kuşu.
Süzgec : Süzgeç.
Süzgünbahış : Süzgün bakış.
Süzme : Süzme.
Süzüntü : Tortu, süzüntü.
Svanlar : Dağlılar (Kafkasyada).
Svétofor *(Rus.)* : 1. Trafik ışıkları. 2. İşaret lambası.
Svitér *(İng.)* : Kazak, süveter.

Ş

Şab *(Ar.)* : Şap, sülfat.
Şabaldıh : Kestane.
Şabalıd : Kestane.
Şabalıdağacı : Kestane ağacı.
Şabalıd cinsi : Hasis kimse, cimri.
Şabalıddan yağ çıhartmag : Sinekten yağ çıkarmak.
Şabalıdı : Kestane rengi.
Şabalıdlıg : Kestanelik.
Şabaş *(Far.)* : Düğün bahşişi.
Şablon *(Alm.)* : 1. Kalıp, patron. 2. mec. Basit, bayağı, basmakalıp.
Şablonlug : Basitlik, bayağılık.
Şad *(Far.)* :1.Sevinçli, neşeli. 2. Sevindirici.
Şadana, Şadene : İri taneli.
Şadara : Gözer, kalbur.
Şadaraçı : Kalburcu.
Şadara kimi : Kalbur gibi.
Şadaralamag : Kalburlamak.
Şadaralanmag : Kalburlanmak.
Şadaraya döndermek : Kalbura çevirmek.
Şadaraya dönmek : Kalbura dönmek.
Şad élemek (etmek, gılmag) : Sevindirmek, memnun etmek.
Şadheber *(Far. Ar.)* : Müjdeli haber.
Şadheber olasan : Haberlerin müjdeli ola! İyi haberler!
Şad-hürrem *(Far. Ar.)* : Mesut, sevinçli.
Şadlandırıcı : İç açıcı, gönül açıcı.
Şadlandırmag : Sevindirmek.
Şadlanmag : Sevinmek.
Şadlaşmag : Neşelenmek, gönlü açılmak.
Şadlıg : Sevinç, neşe.
Şadlıg élemek (etmek) : Keyif etmek, bayram etmek.
Şadlıgla : Güle güle, memnuniyetle.
Şadlıgla galın : Hoşça kalın!
Şadlığından şitlik élemek : Kudurmak.
Şadlığından yére-göye sığışmamag : Sevincinden çıldırmak.
Şadman *(Far.)* : Memnun.
Şad olmag : Sevinmek.
Şad-şad : Sevinerek.
Şad-şalayın : Sevinçli, memnun.
Şadyana : Sevinçli, mutlu.
Şadyanalıg : Sevinç, neşe.
Şadyanalıg élemek : Sevinmek, hoşnut olmak.
Şafran *(Ar.)* : Misket elması.
Şaftalı *(Far.)* : Şeftali.
Şaftalılıg : Şeftalilik.
Şagg : Şak (sesi).
Sagga : Yarısı (kesilmiş hayvanın).
Şaggalamag, Şaggamag : İkiye bölmek, keserek ayırmak.
Şaggalanmag : İkiye bölünmek (hayvan gövdesi).
Şaggalatdırmag, Şaggalatmag : İkiye böldürmek, ikiye kestirmek.
Şaggalı : Geniş omuzlu, iri yapılı.
Şagganag çekmek (çekib gülmek) : Kahkaha çekmek, kahkaha atmak.
Şaggaşag : Şakır şukur.
Şaggıldag : 1. Oyuncak tabanca. 2. Çakıldak.
Şaggıldağ : Ham (incir).
Şaggıldah : Çakıldak, kığ.
Şaggıldamag, Şaggımag : 1. Gürlemek. 2. Çatırdamak. 3. Kütürdemek. 4. Kahkaha atmak. 5. Şakımak.
Şaggıldaşmag : 1. Şakırdaşmak. 2. Kahkaha atışmak, gülüşmek.
Şaggıldatmag : Şakırdatmak.
Şaggıltı, Şaggırtı : Şakırtı.

Şaggırdamag : Şakımak.
Şagğüvvetdi : İriyarı, cüsseli.
Şaghaşag, Şagşarag : Şakır şukur.
Şagird *(Far.)* : Şakirt.
Şagirdlik : Öğrencilik, çıraklık.
Şagov : Karışık, muhtelif, karma (meyve).
Şagrag : 1. Şakrak. 2. Şakrak kuşu.
Şagrag ses : Şen ses.
Şagşag : Kahkaha ile.
Şagul *(Ar.)* : Çekül, şakul.
Şaguli *(Ar.)* : Şakulî.
Şaguli galhan teyyare : Amudî havalanan uçak.
Şah *(Far.)* : 1. Ağaç dalı. 2. Açık, sarih. 3. Dik, doğru. 4. Donma, buzlanma.
Şah *(Far.)* : 1. Padişah. 2. Şah (satrançta). 3. Şahlanma (at). 4. Hükm eden. 5. Arı beyi.
Şahad : Değirmen ücreti, değirmenci hakkı.
Şahane *(Far.)* : Şahane.
Şahani *(Far.)* : Şahane.
Şahası : Şah Hüseyin (Muharremde yasçılar söyler).
Şahası-vahası : Şah Hüseyin vah Hüseyin (Muharremde söylenir).
Şahbal, Şahper *(Far.)* : Teleke.
Şahbaz *(Far.)* : Şahbaz.
Şahbéyt *(Far. Ar.)* : Matla (şiirde).
Şah-budag : Dal budak.
Şah-budag atmag : Dal budak salmak.
Şah-budaglı : Dallı budaklı.
Şahdırmag : Silahı ateşlemek.
Şah durmag (dayanmag) : Ayakta durmak, dikelmek.
Şahe *(Far.)* : Dal.
Şahe galhmag : Şaha kalkmak.
Şahelenmek : Dal oluşmak, dallanmak (ağaçta).
Şaheli : Dallı.
Şahenşah : Padişah.
Şah gezmek : Şerefiyle yaşamak.
Şahı *(Far.)* : 1. Renkli ipek kumaş. 2. Elli dinarlık (para birimi).
Şahımag : Tesir etmek, çarpmak (güneş).
Şahın tenbeli : Çok tembel.
Şahıs *(Ar.)* : Şahıs, nivelman âleti, nivo.
Şahid *(Ar.)* : Şahit.
Şahid çağırmag : Şahit göstermek.
Şahid çekmek : Şahit göstermek.
Şahid durmag (olmag) : Şahitlik etmek, şahit olmak.
Şahid kéçmek : Şahitlik vermek.
Şahidlik : Şahitlik.
Şahidlik élemek (etmek) : Tanıklık etmek.
Şahid-sübut : Delil, kanıt.
Şahin : Şahin.
Şahinbahışlı : Şahin bakışlı.
Şahis *(Ar.)* : Şâhıs, nivelman âleti, nivo.
Şahlama : 1. Budama, kesme (kuru dalları). 2. Tapan çekme.
Şahlamag : 1. Sürgülemek, tapanlamak. 2. Dallarla örtmek.
Şahlanmag : 1. Kibirlenmek, böbürlenmek. 2. Şahlanmak, dikelmek.
Şahlı : 1. Dallı, budaklı. 2. Çizgili, yollu (kumaş vb.).
Şahlı-budaglı : Dallı budaklı.
Şahlıg : Şahlık.
Şahmag : Şimşek çakmak, yalabımak.
Şahmala : Sürgüleme, tapanlama.
Şahmar *(Far.)* : İri yılan, şahmaran.
Şahmat *(Far.)* : Satranç.
Şahmatçı : Satranç oyuncusu.
Şahmehlemi : Şifalı bitki, ot.
Şahname *(Far.)* : Şehname.
Şahnaz *(Far.)* : Şehnaz.
Şahnişin *(Far.)* : Şahnişin, şahniş. 2. Şoför mahalli.
Şahper *(Far.)* : Uzun tüy.
Şahrah *(Far.)* : 1. Ana yol, otoban. 2. mec. Asıl istikamet.
Şahséy : Şah Hüseyin.
Şahséy-vahséy : Şah Hüseyin vah Hüseyin (Muharremde mâtem çığlığı).
Şahséy vurmag (tepmek, gétmek) : Feryat etmek (Muharrem ayında).
Şahsöyüd : Çalı söğüdü.
Şahşah : Çıngırak.
Şah-şah bahmag : Dik dik bakmak, tepeden bakmak.

Şah-şevel : Çalı çırpı.
Şahta : Ayaz, şiddetli soğuk.
Şahta *(Alm.)* : 1. Tünel. 2. Maden ocağı.
Şahtaçı, Şahtyor : Madenci.
Şahtaçılıg : Madencilik.
Şahtahava : Dondurucu soğuk.
Şahtalı : Soğuk, çok soğuk, ayazlı.
Şahtenbeli : Şok tembel.
Şahtere : Şahtere.
Şahtut : Kara dut; aşılanmış dut.
Şahvar : Dağ rüzgârı.
Şahzade *(Far.)* : Şehzade.
Şaibe *(Ar.)* : Şâibe.
Şaiğ *(Ar.)* : Şevkli.
Şair *(Ar.)* : Şâir.
Şairane *(Ar. Far.)* : Şâirâne, şâirce.
Şaire *(Ar.)* : Kadın şâir.
Şairkönüllü : Duygulu, hassas kalpli.
Şairlik : Şâirlik.
Şaker *(Ar.)* : Âdet, alışkanlık.
Şal : Şal.
Şalag : 1. Ezik meyve. 2. Dip yaprağı (lahanada). 3. Sarı ve iri (kavun). 4. Ham (kavun, karpuz). 5. mec. Ağır kanlı, mıymıntı.
Şalaggovun (yémiş) : Turfanda iri kavun.
Şalaho *(Gürc.)* : Kıvrak oyun havası.
Şalapay : Haylaz, avare.
Şalban, Şalman : Kiriş, tomruk, direk.
Şalbanlıg : Direklik, kirişlik, tomrukluk.
Şaldırğan : Küçük şelâle.
Şalğam : Şalgam.
Şalğam élemek (etmek):Kılıçtan geçirmek.
Şalğamlıg : Şalgam tarlası, şalgamlık.
Şallag : Kamçı.
Şallaglamag, Şallağa tutmag : Kamçılamak, kırbaçlamak.
Şallaglanmag : Kırbaçlanmak, kamçılanmak.
Şallag vurmag : Kırbaç vurmak.
Şallı : Şallı olan; şal örtünmüş; şal kuşanmış.
Şal sallamag : Şal sallamak (Çarşamba şenliği âdeti).
Şal-üzük : Şal ve yüzük (nişan düğününde gelin için).
Şalvar : Pantolon.
Şalvarlıg : Pantolonluk.
Şam *(Ar.)* : 1. Mum. 2. Akşam. 3. Akşam yemeği. 4. Çam.
Şamağacı : Çam ağacı.
Şamah : Başörtüsü (kadınlarda).
Şamama *(Ar.)* : Şamama.
Şamama kimi : Şamama gibi.
Şaman : Şaman.
Şamanlıg : Şamanlık.
Şamata, Şematet : Şamata.
Şamayı *(Far.)* : Tekirbalığı.
Şamdan *(Ar. Far.)* : Şamdân.
Şamdançı : Şamdancı.
Şamdangülü : Sardunya çiçeği.
Şam élemek (etmek) : Akşam yemeği yemek.
Şamil *(Ar.)* : Şâmil.
Şamil etmek : Ait etmek.
Şam kimi (şama dönüb) erimek : Mum gibi erimek.
Şamkimiler : Çamgiller.
Şam kimi (teki) sönmek : Mum gibi sönmek.
Şamlıg : 1. Akşam yemeği. 2. Çamlık.
Şamlıh : Sazlık, kamışlık.
Şamoy : Kösemen, sürü kılavuzu.
Şampan, Şampanski *(Rus.)* : Şampanya.
Şampun *(İng.)* : Şampuan.
Şamsız : Akşam yemeği yemeden.
Şamtascher : Akşamdan sabaha.
Şamterezi : Yazın geçen yarısı.
Şam(ü) seher : Akşam sabah, sabah akşam.
Şan *(Ar.)* : 1. Şan, şöhret. 2. Arı peteği.
Şana : 1. Yaba. 2. Demir tarak (kalpak tüyü tarağı).
Şanagülle : Durgun su çiçeği, nilüfer.
Şanalamag : Yabalamak.
Şanapipik, Şinebub : İbibik, hüthüt.
Şana-şana : Delik delik, göz göz.
Şanayille : Nilüfer.
Şanbal : Ballı petek.
Şan-béçe : Oğul arı.
Şane *(Far.)* : Tarak.
Şanelemek : Parçalamak; delik deşik etmek.

Şanelenmek : Parçalanmak; delik deşik olmak.
Şane-şane : Parça parça, delik deşik.
Şane-şane olmag : Parçalanmak, delik deşik olmak.
Şanı : Misket üzümü.
Şanlı : Şanlı.
Şanlı-şerefetli (şöhretli) : Şanlı şöhretli.
Şanlı-şövketli (şöhretli) : Şanlı şöhretli.
Şan-şan : Delik delik, göz göz.
Şan-şan élemek (etmek) : Göz göz etmek, delik deşik etmek.
Şan-şan olmag : Delik deşik olmak.
Şan-şerefet, Şan-şövket (şöhret) : Şan şöhret.
Şapalag : 1. Şaplak. 2. mec. Avuç, el ayası.
Şapalaglamag : Şamarlamak.
Şapalaglanmag : Şamarlanmak.
Şapalagla üz gızartmag : Göz boyamak.
Şapalag vurmag : Avuçlamak.
Şapatlamag : Şaplatmak, vurmak.
Şapbadangulu : Birden, ansızın, birdenbire.
Şapirograf *(Yun.)* : Teksir makinesi.
Şapka *(Rus.)* : Şapka.
Şapkaçı : Şapkacı.
Şaplamag : Şaplamak (tokat).
Şappadan : Şappadak.
Şappalamag : Şak şak vurmak.
Şappıldamag : 1. Şapırdamak. 2. Şaplamak (tokat).
Şappıldanmag : Şaplak vurulmak.
Şappıldatmag : Şapırdatmak.
Şappıltı : Şapırtı.
Şap-şap, şap-şup : Terlik, takunya.
Şapsapı, Sapı : Terlik, takunya.
Şar *(Rus.)* : 1. Küre (matematik). 2. Kürevi. 3. Çıngırak.
Şaraban *(Fr.)* : 1. Kanepeli araba (dört tekerlekli, üstü açık). 2. Fayton.
Şarabenzer (ohşar) : Kürevî.
Şaraggaşarag, Şaggaşag : Şakırdama, çatırdama.
Şaraggıltı, Şaggıltı : 1. Gök gürültüsü. 2. Çatırtı (ağaç). 3. Kahkaha.
Şarag-şarag : Gürültü sesi, gürültüyle, şarıltıyla.
Şarap : Şırak, lârp.
Şarappadan, Şappadan : Şappadak, lârpadak.
Şarappaşarap : Şakır şukur, şarıl şarıl.
Şar burahmag : Şayia yaymak, söylenti yaymak.
Şarf, Şerf *(Far.)* : Kaşkol.
Şarhaşar, Şarşarla : Şarıl şarıl.
Şari *(Ar.)* : 1. Kanun koyucu. 2. Yol, doğru yol, ana yol.
Şarlatan *(Fr.)* : Şarlatan.
Şarlatanlıg *(Fr.)* : Şarlatanlık.
Şarlatanlıg élemek (etmek) : Şarlatanlık etmek, dolandırıcılık etmek.
Şarlı : 1. Bilyeli. 2. Karpuzlu (fener, lamba vb.).
Şarp, Şarpadan : Şappadak, lârpadak.
Şarpaşarp : Şırak şırak.
Şarpıldatmag : Şırak şırak vurmak.
Şarpıltı : Şapırtı.
Şar-şar(la) : Şarıl şarıl.
Şartaşart, Şartşart : 1. Şakır şakır. 2. Şırak şırak.
Şarthaşart : Cayır cayır.
Şartıldamag : Şaklamak.
Şartıltı : Şarıltı, şırıltı.
Şassi *(Far.)* : 1. Şasi. 2. İniş takımı.
Şaşdırmag : Şaşırmak, şaşırtmak.
Şaşgın : Şaşkın.
Saşgınca : Çılgınca, şaşkınca.
Şaşgınlaşmag : Şaşalamak.
Şaşgınlıg : Şaşkınlık.
Şaşırmag : Şaşırmak.
Şaşırtma : Şaşkınlık.
Şaşırtmag : Şaşırtmak.
Şaşka *(Rus.)* : Kılıç.
Şaşkalı : Kılıçlı, kılıç kuşanmış.
Şaşmag : Şaşmak.
Şata : Topal, aksak.
Şatır *(Ar.)* : Fırıncı.
Şatırı : Süslü çarık.
Şatırlıg : Fırıncılık.
Şatir *(Ar.)* : Şen, neşeli.
Şatuy : Balık türü.
Şava, Dava-şava : İlaç, çare.
Şayan *(Far.)* : Şayan, lâyık.

Şayani-diğğet , Diğğetelayiğ : Dikkate değer, kayda değer.
Şayba *(Alm.)* : 1. Pul, rondelâ. 2. Top (hokey için).
Şayed *(Far.)* : Şayet.
Şayeste *(Ar.)* : Lâyık, yaraşan.
Şayie *(Ar.)* : Şayia, söylenti.
Şayie düşmek : Şayi olmak, yayılmak.
Şayie salmag : Şayia yaymak.
Şayird *(Far.)* : Şakirt.
Şebabet *(Ar.)* : Gençlik (çağ).
Şebabete yétmek : Gençlik çağına ulaşmak.
Şebahet *(Ar.)* : Benzerlik.
Şe'ban *(Ar.)* : Şaban ayı.
Şebbeli : Sinirli, asabî.
Şebbu, Şebbugülü : Şebboy.
Şebçiçek : Gece sefası.
Şebede *(Ar.)* : İstihza, alay.
Şebedebaz *(Ar. Far.)* : Sarakacı.
Şebedeye goymag, Şebede goşmag : İstihza etmek, alaya almak.
Şebeke *(Ar.)* : 1. File, ağ, örgü. 2. Parmaklık. 3. Şebeke.
Şebekeçi : Ağ ustası.
Şebekeçilik : Süslemecilik.
Şebekeli : 1. Kafes şeklinde. 2. Ajurlu, gözenekli.
Şebgülü : Ölmez çiçek, sarı çiçek, sarı menekşe.
Şebhun *(Far.)* : Gece baskını (düşmana).
Şebih *(Ar.)* : 1. Benzer, eş. 2. Aşure matemi gösterisi.
Şebih çıharmag : Dramatize etmek.
Şebihgerdan *(Ar. Far.)* : Taziye töreni organizatörü (Muharrem ayında).
Şebihgerdanlıg : Taziye törenciliği (Muharrem ayında).
Şebkorlug, Gecekorlug : Tavuk karası.
Şebkülah *(Far.)* : Siyah takke.
Şebname *(Far.)* : Resmî tebliğ, beyanname.
Şebnem *(Far.)* : Şebnem, çiy.
Şebnemli : Çiy düşmüş.
Şebpere *(Far.)* : Yarasa.
Şecere *(Ar.)* : Secere.
Şedde *(Ar.)* : 1. Şedde. 2. İnci dizisi. 3. Pamuklu kilim.
Şeddet : Yerli örf ve âdetlere karşı çıkan.
Şedid *(Ar.)* : Şedit.
Şedidlik : Şiddet.
Séf *(Fr.)* : 1. Şef. 2. Arkadaşça yardım gösteren.
Şefa *(Ar.)* : Şifa.
Şefabehş *(Ar. Far.)* : Şifalı.
Şefaet *(Ar.)* : Şefaat.
Şefaetçi : Şefaatçı.
Şefaévi, Şefahana : Dispanser, klinik.
Şefaiyye *(Ar.)* : Sağlık, sıhhiye.
Şefalanmag : Şifa bulmak, iyileşmek.
Şefalı : Şifalı.
Şefa tapmag : Şifa bulmak.
Şefavérici : 1.Şifalandıran. 2. Kuvvet verici.
Şefa vérmek : Şifa vermek.
Şefeğ *(Ar.)* : Şafak.
Şefeğlendirmek : Aydınlatmak, ışıtmak.
Şefeğlenmek : Parlamak, parıldamak.
Şefeğli, Şefeğsaçan : Nurlu, parlak.
Şefeğ salmag (saçmag, vérmek) : Parlamak, parıldamak.
Şefeğsöküldü : Tan vakti.
Şeffaf *(Ar.)* : Şeffaf.
Şeffaflaşdırmag : Şeffaflaştırmak.
Şeffaflaşmag : Şeffaflaşmak.
Şeffaflıg : Şeffaflık.
Şefget, Şefeğğet *(Ar.)* : Şefkat.
Şefgetbacısı : Hemşire.
Şefgetli : Şefkatli.
Şefgetsiz : Şefkatsiz.
Şefgetsizcesine : Merhametsizce.
Şefgetsizlik : Şefkatsizlik.
Şefiğ *(Ar.)* : Şefik.
Séflik : Şeflik, himaye.
Séflik etmek :Arkadaşça yardım göstermek.
Şegaiğ *(Ar.)* : Şakayık.
Séh : Şebnem, çiy.
Şehab *(Ar.)* : 1. Kıvılcım. 2. Yıldırım.
Şehadet *(Ar.)* : Şahadet.
Şehadet barmağı : Şahadet parmağı.
Şehadet élemek (etmek) : Şahadet etmek.
Şehadete yétişmek : Şehit olmak.
Şehadetname *(Ar. Far.)* : Şahadetname.
Şehadet vérmek : Şahitlik etmek.
Şehd *(Ar.)* : Bal.

Séhduran : Yaban gülü cinsi.
Şeher *(Ar.)* : Şehir.
Şeherbeşeher : Şehir şehir.
Şeherarası, Şeherlerarası : Şehirler arası.
Şehercik : 1. Küçük şehir. 2. Blok yapılar.
Şeheretrafı, Şeheryanı : Banliyö.
Şeherli : Şehirli.
Şehersalma : Şehircilik, mimarlık.
Şehersayağı : Şehirdeki gibi, şehir usulü.
Şehertipli : Şehirdeki gibi.
Şehid *(Ar.)* : Şehit.
Şehid etmek : Şehit etmek.
Şehid olmag : Şehit olmak.
Şehla *(Ar.)* : Şehlâ.
Şehlalanmag : İri açılmak (gözler).
Séhlenmek : Çiylenmek, şebnem düşmek.
Séhli : 1. Nemli. 2. Taze, taravetli.
Séhlik : 1. Rutubet. 2. Taravet.
Şehre : 1. Açık yara. 2. Kuyruk yağı. 3. Yol, sokak.
Şehreli : Yağlı (kuyruk).
Şehriyar *(Far.)* : Padişah, han.
Şehriyarlıg : Şehriyarlık, padişahlık.
Şehs *(Ar.)* : Şahıs.
Şehsen *(Ar.)* : Şahsen.
Şehs evezliyi : Şahıs zamiri.
Şehsi *(Ar.)* : Şahsî.
Şehsi evezlik : Şahıs zamiri.
Şehsi ğerez : Şahsî çıkarlar.
Şehsi ğerezlik : Şahsî düşmanlık.
Şehsi hey'et : Personel, görevliler.
Şehsi iş : Şahsî iş.
Şehsi teng̈id : Otokritik, özeleştiri.
Şehsiyyet *(Ar.)* : Şahsiyet.
Şehsiyyetsiz : Şahsiyetsiz.
Şehsiyyetsizlik : Şahsiyetsizlik.
Şehsli : Şahıslı.
Şehsli cümle : Şahıslı cümle, failli cümle.
Şehssiz : Şahıssız, failsiz.
Şehssiz cümle : Failsiz cümle.
Şehvet *(Ar.)* : 1. Şehvet. 2. Vücut.
Şehvetkar, Şehvetperest *(Ar. Far.)* : Şehvetli, kösnülü.
Şehvetperestlik : Şehvet düşkünlüğü.
Şek *(Ar.)* : Şek, şüphe.
Şekden çıhartmag : İnandırmak.
Şekden (şek-şübheden) çıhmag : İnanmak.
Şeker *(Far.)* : Şeker.
Şekerarmudu, Şekeri : Sarı tatlı armut.
Şekerbağı : Kaytan (pamuk veya ipekten).
Şekerbura : Şekerli börek (cevizli, bademli, fındıklı).
Şekerçöreyi :Gevrek, şekerli çörek, bisküvi.
Şekerçuğunduru : Şeker pancarı.
Şekergamışı : Şeker kamışı.
Şekerhesteliyi : Şeker hastalığı.
Şeker tozu : Toz şeker.
Şekil *(Ar.)* : 1. Portre. 2. Biçim. 3. Tarz, davranış. 4. Meclis (tiyatro için).
Şekilçeken, Fotograf : Fotoğrafçı.
Şekilçekme : Resim çekme.
Şekil çekmek : 1. Resmini yapmak. 2. Fotoğraf çekmek.
Şekilçi : Ek (gramerde).
Şekilçileşme : Ekleşme (gramerde).
Şekilçileşmek : Ekleşmek (gramerde).
Şekilden-şekle : Bir halden bir hale.
Şekildeyişme : Şekil değiştirme.
Şekil kimi : Oyuncak bebek gibi, güzel, bebek gibi.
Şekillendirmek : Güzelleştirmek.
Şekillenmek : Güzelleşmek.
Şekilleşdirmek : Şekil değiştirmek.
Şekilleşmek : Güzelleşmek.
Şekilli : 1. Resimli. 2. mec. Güzel, alımlı. 3. Şekilce, görünüşçe.
Şekilperest *(Ar. Far.)* : Portreci.
Şekilsiz : 1. Resimsiz. 2. Biçimsiz, biçimi bozuk.
Şekk *(Ar.)* : Şüphe, şek.
Şekkak *(Ar.)* : Şüpheci.
Şekkaklıg : Şüphecilik.
Şekke düşmek, Şekk getirmek : Şüphelenmek.
Şekk élemek (etmek) : Şüphe etmek.
Şekk galdırmag : Şüphe artırmak.
Şekke salmag : Şüpheye düşürmek.
Şekk-şübhe *(Ar.)* : Şek, şüphe.
Şekk-şübheden (şekden) çıhartmag : Rahatlatmak, şüpheden arındırmak.
Şekk-şübheden (şekden) çıhmag : Şüphe kalmamak.

Şekk-şübhesiz : Hiç şüphesiz, şüphe yok ki.
Şekl *(Ar.)* : Şekil.
Şekle düşmek : Düzene girmek.
Şekle girmek : Şekil almak.
Şeklemek : Dikmek (kulaklarını).
Şeklen *(Ar.)* : Şeklen.
Şeklendirmek : Şüphelendirmek.
Şeklenmek : Şüphelenmek.
Şekle salmag : Düzene koymak.
Şekleşmek : Şüpheye düşmek.
Şekletmek : Şüphelendirmek.
Şekli : 1. Şüpheci. 2. Şüpheli.
Şekli düşmek : Yansımak, aksetmek.
Şeklini çekdirmek : Fotografını çektirmek.
Şeksiz : Şüphesiz, elbette.
Şeksiz-şübhesiz : Şüphesiz.
Şekva *(Ar.)* : Şikayet.
Şekva élemek (etmek) : Yanıkmak, yakınmak.
Şél : 1. Dal, dal budak. 2. Çer çöp (su yüzünde).
Şel : Dalcık.
Şelale : Şelale.
Şelalecik : Çağlayan.
Şelaleli : Çavlanlı.
Şele : Yük, bağlam.
Şeleguyrug : Tilki.
Şeleket : Limanlık, sakin.
Şele-küle, Şéy-şüy : Pılı pırtı.
Şele-külesini bayıra atmag : Kapı dışarı etmek, kovmak.
Şele-külesini dalına sarımag : Kovmak.
Şele-külesini goltuğuna vérmek : Kovmak.
Şele-külesini yığışdırmag : Pılı pırtısını toplamak.
Şelelemek : 1. Yüklemek. 2. Omuzlamak, omuza almak.
Şelelenmek : 1. Yüklenmek. 2. mec. Yük olmak.
Şeleletdirmek, Şeleletmek : Yükletmek.
Şeleli : Yüklü.
Şelemzar, Şelemzer : 1. Muhtelif eşya. 2. Erzak, iaşe (oğlan evinden kız evine gönderilir). 3. Hediye (oğlandan geline).
Şelepapag : İri kalpaklı, yün kalpaklı.
Şelesini goltuğuna vérmek : Bohçasını koltuğuna vermek.
Şelesini sudan çıharmag : Keçesini sudan çıkarmak.
Şelesini tutmag : Yükünü tutmak.
Şele-şele : Yığın yığın, küme küme, yığınla.
Şele-şilte, Şelpe-şülpe, Şele-şüle : Ivır zıvır, pılı pırtı.
Şélf *(İng.)* : Şelf.
Şéllendirmek : Şımartmak.
Şéllenmek : Şımarmak; sevinmek.
Şelnek : Ahmak, aptal.
Şelpe : Pılı pırtı.
Şelpiy, Şélpih : Yavan et, yağsız et.
Şelte : 1. Kadın iç çamaşırı. 2. Kısa eteklik. 3. Pılı pırtı, eski püskü. 4. Fistan. 5. mec. Hile, kurnazlık.
Şelteli :1.Külotlu. 2. Mini etekli. 3. Fistanlı.
Şeltelik: 1.Eskime. 2. Fistanlık. 3. Külotluk.
Şeltesi işlememek (kéçmemek) : Kurnazlığı sökmemek.
Şelte-şelte : Parça parça.
Şelte-şülte : Pılı pırtı, eski püskü.
Şem *(Ar.)* : Mum.
Şematet *(Ar.)* : 1. Bedhahlık. 2. Serzeniş, sitem.
Şematet élemek (etmek) : Ayıplamak, sitem etmek.
Şems *(Ar.)* : Güneş.
Şems-ğemer *(Ar.)* : Güneş ve ay.
Şemsiyye *(Ar.)* : Şemsiye, güneşlik.
Şemşir *(Far.)* : Kılıç.
Şemşirbaz *(Far.)* : Eskrimci.
Şemşirbazlıg : Eskrim.
Şemşir çekmek : Kılıç çekmek.
Şe'n *(Ar.)* : Şan, nam.
Şén : 1. Şen, neşeli. 2. Canlı.
Şenbe *(Far.)* : Cumartesi.
Şenbele : Çalı, çubuk (hayvanı ürkütmek için kuyruğuna bağlanır).
Şéndir : Yağsız, yavan.
Şe'n gazanmag : Meşhur olmak.
Şe'nine deymek (tohunmag) : Şanına yedirememek.

Şe'nine kesir saymag : Şanına yedirememek.
Şe'nine layiğ bilmemek : Şanına yakıştıramamak.
Şe'nine sığışdırmamag : Şanına yakıştıramamak.
Şénleşmek : Şenlenmek.
Şénletmek : Şenlendirmek.
Şénlik, Şénnik : Şenlik.
Şénlikle : Sevinçle, mutlulukla.
Şénliklendirmek : Bayındırlaştırmak.
Şénliksiz : Şenliksiz.
Şénlik-şadlıg : Şenlik.
Şénnetmey : İmar etmek, bayındırlaştırmak.
Şénniy : 1. Bayındırlık. 2. Ev eşik.
Şén-şén : Şen halde, sevinerek.
Şen-şerafet : Saygı, itibar.
Şe'n(ü) şövket : Şan şöhret.
Şé'r *(Ar.)* : Şiir.
Şér *(Far.)* : 1. Aslan. 2. Süt.
Şer *(Ar.)* : 1. Şer. 2. İftira, entrika. 3. Müfteri. 4. Şeriat.
Şerab *(Ar.)* : Şarap.
Şerabçı : Şarapçı.
Şerabçılıg : Şarapçılık.
Şerabhana *(Ar. Far.)* : Şaraphane.
Şerabhor *(Ar. Far.)* : Ayyaş.
Şerafet *(Ar.)* : Şeref.
Şerafetli : Şerefli.
Şerait *(Far.)* : Şartlar.
Şeraket, Şeriklik *(Ar.)* : Ortaklık.
Şeraket etmek : Ortaklık etmek.
Şeraketli : Ortaklı, ortak, şerik.
Şerare *(Ar.)* : Kıvılcım.
Şerareli : Kıvılcımlı.
Şeraret *(Ar.)* : Fitne, fesat.
Şeraretçi : Fitneci, fesatçı.
Şeraret etmek : Fitne fesat çıkarmak.
Şer atmag : İftira atmak.
Şerayit *(Ar.)* : Şerait.
Şerbaf *(Far.)* : 1. Örgücü. 2. Çulha, dokumacı.
Şerbaflıg : 1. Örgücülük. 2. Dokumacılık.
Şerbaz *(Ar. Far.)* : İftiracı.
Şerbeti : Şerbet kabı.
Şerçağı : Alaca karanlık.
Şerçi : İftiracı.
Şerçil : İftiracı.
Şere düşmek : İftiraya uğramak.
Şeref *(Ar.)* : Şeref.
Şerefe *(Ar.)* : Şerefe.
Şerefine tohunmag : Şoke etmek, incitmek.
Şereflendirmek : Şereflendirmek.
Şereflenmek : Şereflenmek.
Şerefli : Şerefli.
Şerefsiz : Şerefsiz.
Şerefyab *(Ar. Far.)* : Şerefli, şeref bulan.
Şerelli : Şeftali.
Şeremet : Hoş, tatlı, iyi kalpli.
Şer'en *(Ar.)* : Şer'an.
Şerere *(Ar.)* : Şerare.
Şere salmag : İftira atmak, suçlamak.
Şereşur(e) *(Far.)* : Gürültücü, şirret.
Şereşurlug : Şirretlik.
Şerf *(Far.)* : Eşarp, atkı, kaşkol.
Şerğ *(Ar.)* : Şark.
Şer garışmag (govuşmag) : Hava kararmak, alaca karanlık olmak.
Şerği *(Ar.)* : 1. Şarkı. 2 Doğu.
Şerğiyyun *(Ar.)* : 1. Doğulular. 2. Şarkiyatçı, oryantalist.
Şerğli : Şarklı.
Şé'r goşmag : Şiir söylemek.
Şergovuşan : Gurup vakti, akşam üstü.
Şerğ ölkeleri : Doğu ülkeleri.
Şerğşünas *(Ar. Far.)* :Şarkiyatçı, oryantalist.
Şerğşünaslıg : Şarkiyatçılık, oryantalizm.
Şerh *(Ar.)* : Şerh, açıklama.
Şerhçi : Şarih, müfessir.
Şerh élemek : Şerh etmek.
Şé'ri *(Ar.)* : Şiir niteliğinde.
Şeri başdan uzaglaşdırmag : Şerden uzak olmak.
Şerid *(Ar.)* : Şerit.
Şeriet *(Ar.)* : Şeriat.
Şerietmedar *(Ar. Far.)* :Fetva sahibi, müftü.
Şerif *(Ar.)* : Şerif, şerefli.
Şerik *(Ar.)* : Şerik.
Şerik çıhmag : Ortak çıkmak.
Şerik élemek (etmek) : Ortak etmek.

Şerikleşmek : 1. Ortaklaşmak. 2. Mutabık olmak.
Şerikli : 1. Müşterek. 2. Bölünmez.
Şeriklik : Ortaklık.
Şerik olmag : 1. Ortak olmak. 2. Paylaşmak (derdini, kederini vb.).
Şeriksiz : Ortağı olmayan.
Şerir *(Ar.)* : Şerir.
Şeriruşag : Yaygaracı çocuk.
Şerit : Çamaşır ipi.
Şeritdemey : Sıkılamak, sıkı bağlamak (iple).
Şé'riyyet *(Ar.)* : Şiir, nazım. 2. Duygululuk, güzellik.
Şé'rlenme, Şé'rleşme : Şiir yarışması (karşılıklı).
Şé'rleşmek : 1. Atışmak (şiir müsabakasında). 2. Yarışmak (şiirde).
Şerm *(Ar.)* : Ar, hayâ, utanma.
Şermende *(Far.)* : Utangaç, mahcup.
Şermende etmek (gılmag) : Utandırmak.
Şermendelik : Utangaçlık.
Şermende olmag : Utanmak.
Şerm etmek (gılmag) : Utanmak.
Şermsiz : Utanmaz.
Şerovlu : Tuzlu.
Şerre düşmek : İftiraya uğramak.
Şert *(Ar.)* : Şart.
Şert bağlamag : Sözleşmek, anlaşmak.
Şert etmek (gılmag, kesmek) :Şart koşmak.
Şerti *(Ar.)* : Şartlı, meşrut.
Şerti işareler : Sembolik işaretler, kararlaştırılmış işaretler.
Şertilik : Şartlı oluş.
Şerti olarag : Şartlı olarak.
Şerti réfleks : Şartlı refleks.
Şerti şumda kesmek:Sözleşmek, anlaşmak.
Şerti-şürut : Şart şurt.
Şerti-şürut bağlamag : Sözleşmek, anlaşmak.
Şert kesmek : Sözleşmek, anlaşmak.
Şertlendirilmek : Şartlandırılmak, şartlı olmak, şarta bağlamak.
Şertlendirmek : 1. Şart koymak. 2. Şartlandırmak.
Şertleşme, Şertname : Şartname.
Şertleşmek : Şartlaşmak.
Şertli : Şartlı.
Şertsiz : Şartsız.
Şerveti : 1. Küçük maşrapa. 2. Ufak tabak. 3. Küçük bakır kap.
Şer yahmag : İftira atmak.
Şesdi : Minare kırması, iriyarı.
Şest *(Far.)* : 1. Jest, davranış. 2. Boy bos.
Şestine deymek (tohunmag) : Şanına yedirememek, izzetinefsine dokunmak.
Şestini sındırmag : Küçük düşürmek.
Şestle : Azametle, kibirlenerek.
Şestli : Görkemli, yakışıklı.
Şestli-bestli : Boylu boslu.
Şéş *(Far.)* : 1. Altı. 2. Yiv.
Şéş açmag : Yiv açmak.
Şeşber : Posbıyıklı.
Şeşberlemek : Dikeltmek, kabartmak.
Şéş-béş : Altıbeş (tavlada).
Şéşdi : Yivli tüfek.
Şéşdrengi *(Far.)* : 1. Pilav katığı (altı çeşitten oluşur). 2. mec. Kibirli, mağrur.
Şéşe : 1. Dik, kalkık. 2. Kibirli, mağrur. 3. Albastı.
Şéşebığ : Pala bıyık.
Şéşebuynuz : Dik boynuz, sivri boynuz.
Şe'şee *(Ar.)* : Şaşaa.
Şe'şeedar *(Ar. Far.)* : Parıldayan, parıltılı.
Şe'şeeli : Şaşaalı.
Şéşelemek, Şéşeletmek : Dikmek, kabartmak (bıyık, kulak vb.).
Şéşélenmek : Horozlanmak, çalım satmak.
Şéşelik : Kurum, çalım, kibir.
Şéşemodu : Yemek adı.
Şéşe vurmag : Al basmak.
Şéşli : Yivli.
Şéşper *(Far.)* : Şeşper.
Şetaret *(Ar.)* : Neşe, sevinç, şenlik.
Şetaretli : Şen, neşeli, sevinçli.
Şetel, : 1. Kumar haracı. 2. Hilekâr, düzenbaz. 3. Yün çorap.
Şetel almag : Haraç almak.
Şetel atmag : Hile yapmak.
Şetelemey : Yabani otlardan temizlemek.

Şetel gatmag : Hile katmak.
Şetellik : 1. Hile. 2. Yol haracı.
Şetrenc *(Far.)* : Satranç.
Şeve, Şebağ *(Far.)* : 1. Akik. 2. mec. Kara, siyah.
Şeve kimi : Simsiyah.
Şevel, Şah-şevel : Çalı çırpı.
Şevellik : Çalı çırpılık (yer).
Şevesaç : Kara saç, siyah saçlı.
Şevid : Sağlam ağaç.
Şevgül : Gecesefası.
Şévrét *(Fr.)* : Podüsüet.
Şévro *(Fr.)* : Meşin (keçi derisi), kösele.
Şévyot *(İng.)* : İskoç kumaşı (yumuşak yünlü).
Şéy *(Ar.)* : Şey.
Şeyatin *(Ar.)* : Şeytanlar.
Şéyda *(Far.)* : Deli, çılgın, divane.
Şéydabaz *(Far.)* : Zampara.
Şéydalığ : Vurgunluk, divanelik.
Şéyh *(Ar.)* : 1. Şeyh. 2. İhtiyar.
Şéyhe : 1. Kişneme. 2. mec. Feryat, çığlık, yaygara.
Şéyhe çekmek : Kişnemek.
Şéyhena *(Ar.)* : Şeyhimiz, ey şeyh!
Şéyhe salmag : Çığlık atmak.
Şéy-méy, Şéy-şüy : Pılı pırtı.
Şéypur : Boru, borazan.
Şéypurburun : Boru delikli burun; hortum burunlu.
Şéypurçalan, Şéypurçu : Borazancı.
Şéytan *(Ar.)* : Şeytan.
Şéytana bac vérmek : Aldatmak, kandırmak.
Şéytanağacı : Gladiçya (gléditsia).
Şéytana papag (papış) tikmek) : Çok kurnaz olmak.
Şéytana papış tiker : Anasının gözü.
Şéytan azdırmag, Şéytanı olmag : İhtilam olmak.
Şéytanbazar *(Ar. Far.)* : Bitpazarı.
Şéytancasına : Şeytanca.
Şéytançı : Muhbir, jurnalci.
Şéytançılığ : Jurnal, ihbar.
Şéytançılığ élemek (etmek) : Çaşıtlamak.
Şéytan déyir ki : Şeytan diyor ki.
Şéytandırnağı : Şeytan tırnağı.
Şéytandolaşığı (düyünü) : Kör düğüm.
Şéytan fehlesi : Angarya çalışan.
Şéytanfikir *(Ar.)*:Fitneci, şeytanlık düşünen.
Şéytanı : 1. Tetik. 2. İhtilam.
Şéytanın ayağını (gıçını) sındırmag : Şeytanın bacağını kırmak.
Şéytanın gulağı kar : Şeytan kulağına kurşun.
Şéytani *(Ar.)* : Şeytânî.
Şéytanlamag : Çaşıtlamak.
Şéytanlatmag : İspiyonlatmak.
Şéytanlığ : Çaşıtlık, casusluk.
Şéytanlığ élemek (etmek) : Çaşıtlamak, casusluk etmek.
Şéytansifet *(Ar.)* : Şeytan gibi.
Şéytanşapalağı : Cüce.
Şéytan-şéytan : Sinsice.
Şéytan-şugul : Jurnalci, muhbir, ispiyoncu.
Şéytantenbekisi :Mantar (içi ağ biçiminde).
Şéytantoru : Örümcek ağı.
Şéytenet *(Ar.)* : Şeytanet.
Şıdırğı : 1. Hızla, süratle. 2. Hızlı, süratli (yağış). 3. Sağanak hâlinde.
Şıdırğı yağış : Sağanak yağmur.
Şıg, Şık *(Fr.)* : 1. Şıklık. 2. Zarif, ince, şık.
Şıgcasına : Gayet şık, oldukça zarif.
Şıgg : Şıkırtı sesi.
Şıggaşıg : Şıkırdayarak.
Şıggıldamag : Şıkırdamak.
Şıggıldatmag : Şıkırdatmak.
Şıggıltı, Şıggıldag : Şıkırtı.
Şıglıg : Şıklık.
Şıglıg élemek (etmek, satmag) : Çalım satmak, caka satmak, fiyakalı giyinmek.
Şığamag, Şığımag : 1. Saldırmak, üzerine atılmak. 2. Şavkımak, çakmak (şimşek vb.). 3. Uçmak, hızla uçmak. 4. Havada avlamak, av için uçmak.
Şığıyıcı : Hücum eden, avcı.
Şığıyıcı teyyare : Avcı uçağı.
Şıllag : Tekme, çifte.
Şıllagatan, Şıllaglayan, Şıllagçı : Tepen, çifte savuran (at vb.).

Şıllag atmag : Çifte atmak.
Şıllaglamag : Tekmelemek, çiftelemek.
Şıllaglaşmag : Tepişmek.
Şıllağa durmag : Azgınlaşmak, sapıtmak.
Şıllağa galhmag : Çifte atmak.
Şıltag, Şıltagcıl : 1. Kavga, çekişme. 2. Haksız iddia. 3. Hırçın, şımarık (çocuk). 4.Gürültücü. 5.Dalgalı, çalkantılı.
Şıltagçı : Kaprisli.
Şıltag deniz : Çalkantılı deniz.
Şıltag élemek (etmek) : Kapris yapmak, çekişmek.
Şıltag hava : Değişken hava.
Şıltaglıg : Anlaşmazlık, kapris.
Şınaht : Şüphe.
Şındırraşmag : Eskimek, yıpranmak.
Şıppıltı : Şıpırtı.
Şıratan : Delik, boru (su akıtmak için).
Şırdan : Çortu (değirmende).
Şırfıl : Fasulye yemeği (soğanlı ve yağlı).
Şırğa : 1. Süs, bezek. 2. işleme, nakış.
Sırğalı : Süslü, bezekli.
Şırhaşır(la) : Şırıl şırıl.
Şırıg : Şerit, kordele.
Şırıggalı :1. Şen, hoşsohbet, eğlenceli (kimse). 2. Muhteşem, görkemli, debdebeli.
Şırıldamag : Şırıldamak.
Şırıldaşmag : Şırıldamak.
Şırıldatmag : Şarıldatmak.
Şırıltılı : Şırıltı eden.
Şırım : 1. Parça, dilim. 2. Evlek, saban izi.
Şırım açmag : Evlek açmak, iz açmak.
Şırımlamag : 1.Dilimlemek. 2. Evleklemek.
Şırım-şırım : Çizgili.
Şırınga *(Yun.)* : Şırınga.
Şırınga élemek (etmek) : Şırınga ile yıkamak.
Şırmanmag : Kucaklamak, boynuna sarılmak.
Şırmayı :1.Sedef. 2. mec. Beyaz, sedef gibi.
Şırmayı desteyinden : Sedefli kabzadan.
Şırnag : 1. Akım, cereyan. 2. Fıskiye.
Şırnaglı : Akan.
Şırp : Derhal, hemen.
Şırpaşırp : Aralıksız, durmaksızın.
Şırpıltı : Şıpırtı.
Şırran : 1. Çavlan. 2. Şarıl şarıl.
Şırtaşırt : Vıcık vıcık (çamur).
Şırtı : Pasaklı, şapşal.
Şırtıg : 1. Pislik, kirlilik. 2. Müptezel.
Şırtıglı : Kirli, pasaklı.
Şırtıh : 1. Fiske. 2. Neşeli, şen.
Şırtılaşdırılmag : Bayağılaştırılmak.
Şırtılaşdırma : Bayağılaştırma.
Şırtılaşdırmag : Bayğılaştırmak.
Şırtıldamag :*Şaklamak.
Şırtılıg : 1. Bayağılık. 2. Yemek adı.
Şırtıltı : Şaklatma, şaklama.
Şıytılı : Türlü (soğan, fasulye ve lahanadan).
Şibbih : Çubuk, sivri değnek.
Şibid : Şifalı bitki.
Şiblét *(Alm.)* : Potin.
Şiblétli : Potinli.
Şibye : Liken.
Şiddet *(Ar.)* : Şiddet.
Şiddet élemek (etmek, göstermek) : Şiddetlenmek.
Şiddetle : Şiddetle.
Şiddetlendirilmek : Şiddetlendirilmek.
Şiddetlendirmek : Şiddetlendirmek.
Şiddetlenmek : Şiddetlenmek.
Şiddetli : Şiddetli.
Şie *(Ar.)* : Şia.
Şielik : Şiilik.
Şifahi *(Ar.)* : Şifâhî.
Şifahi edebiyyat : Sözlü edebiyat, folklor.
Şifér *(Alm.)* : 1. Şist. 2. Taş levha (dam örtmek için).
Şiférli : 1. Şistli. 2. Şistle örtülü (dam).
Şifon *(Fr.)* : Şifon.
Şifr *(Fr.)* : Şifre.
Şifrçi, Şifrleyici : Şifreci.
Şifrlemek : Şifrelemek.
Şifrlenmek : Şifreyle yazılmak.
Şifrlenmiş : Şifreli.
Şifrli : Şifreli.
Şifrogram *(Fr.)* : Şifreli telgraf.
Şikar *(Far.)* : Av.
Şikâra çıhmag (gétmek) : Ava çıkmak.
Şikârçı : Avcı.
Şikâr élemek (etmek) : Avlamak.
Şikâri *(Far.)* : Avla ilgili.

Şikayet *(Ar.)* : Şikâyet.
Şikâyetcil : Yakınan, sızlanan.
Şikâyet élemek (etmek) : Şikâyet etmek.
Şikâyetkar *(Ar. Far.)* : Şikâyetçi.
Şikayetlenmek : Sızlanmak, yakınmak.
Şikayetli : Yakınan, şikâyetçi.
Şikayetname *(Ar. Far.)* : Şikâyetnâme.
Şikayet vérme : İtiraz.
Şikence *(Far.)* : İşkence.
Şikenceli : İşkence veren, eziyetli.
Şikence vérmek : Eziyet etmek, işkence etmek.
Şikest *(Far.)* : 1. Hastalıklı. 2. Mağlubiyet, yenilgi. 3. Eksik.
Şikestedil *(Far.)* : Kırgın, dargın.
Şikestehatir *(Far. Ar.)* : Üzgün, gönlü kırık.
Şikest élemek (etmek) : 1. Kırmak, zedelemek. 2. mec. Bozmak (söz, yemin). 3. mec. yenmek, mağlup etmek.
Şikestenefs *(Far. Ar.)* : Mütevazi, alçak gönüllü.
Şikestenefslik : Tevazu, alçak gönüllülük, mahviyet.
Şikestenefslik élemek (etmek) : Mahviyet göstermek.
Şikesteyi-fars *(Far.)* : Klasik makam (musikî).
Şikestlik : 1. Hastalık. 2. Eksiklik, kusur. 3. Hezîmet, mağlubiyet.
Şikest olmag (tapmag) : 1. Hasta olmak. 2. mec. Eksilmek, bozulmak. 3. mec. Bozguna uğramak, yenilmek.
Şikve *(Ar.)* : Şikâyet.
Şil *(Far.)* : Malül, sakat, çolak.
Şile : 1. Lapa. 2. Kırmızı bez, şile bezi.
Şileaşı : Yarma aşı, bulgur yemeği.
Şilemek : Ateş etmek, mermi yağdırmak.
Şileng, Şılang : Plastik boru.
Şileplov : Sütlaç.
Şileser : 1. Balkon, veranda. 2. Verandanın damındaki döşeli sıruklar.
Şileyi : Şile bezi.
Şilgir : Taflan.
Şilgirlik : Taflanlık.
Şilim-şehre : 1. Dilimlenmiş, dilim dilim. 2. Sakatlanmış.
Şilitlemek : Köteklemek.
Şil-küt : Sakat, malül.
Şil-küt élemek (etmek) : Sakatlamak.
Şil-küt olmag : Sakatlanmak.
Şille, Sille : Sille.
Şillelemek : 1. Tokatlamak. 2. Avuçlamak.
Şillelenmek : Tokat yemek, tokatlanmak.
Şillik : Çolaklık, topallık, sakatlık.
Şilling *(İng.)* : Şilin.
Şil olmuş (olasan) : Eli(n) kırılsın, eli kırılası!
Şiltenglik, Şitengilik : Yaramazlık, şeytanlık.
Şilte-şilte : Parça parça.
Şilte-şilte olmag : Parça parça olmak.
Şilver : Tavan arası, çatı arası, çatı altı.
Şimal *(Ar.)* : Şimal.
Şimal garabatdağı : Pupla (kuş).
Şimal-ğerb : Kuzey batı.
Şimallı : Kuzeyli.
Şimalmoruğu: Zeytinimsi bir meyve.
Şimaltülküsü : Mavi tilki, beyaz tilki.
Şimpanzé *(Fr.)* : Şempanze.
Şimşek : Şimşek.
Şimşek çahmag : Şimşek çakmak.
Şişmekli : Şimşekli.
Şimşekli : Şimşekli.
Şin : 1. Demir çember (tekerleğe geçirilmiş). 2. Dış lâstik (otomobilde). 3. Cebire, süyek, koapör.
Şinebub, Şanapipik, Çinepoppu : İbibik, hüthüt.
Şinél *(Rus.)* : Kaput, palto.
Şinélli : Kaputlu, paltolu.
Şinemek, Şinimek : 1. Dikilmek, dikilip durmak. 2. Bönbön bakmak.
Şingile : Kauçuklu bitki.
Şingilim : 1. Ufak meyveli çalı bitki. 2. Uzunbacaklı (adam).
Şinlemek : Çemberlemek (tekerleği).
Şinli : Çemberli (tekerlek).
Şipşirin : Bal gibi, çok tatlı.
Şir *(Far.)* : 1. Aslan. 2. Sır, cilâ. 3. mec. Yiğit, kahraman.
Şirane *(Far.)* : 1. Aslan hilesiyle. 2. mec. Yiğitçe.

Şirazı : Dürüm, katmer (ekmek).
Şirbirinc *(Far.)* : Sütlaç.
Şirbit : Sazan.
Şir çekmek (vurmag) : Verniklemek, cilâlamak, sırlamak.
Şirçi : Boyacı, badanacı.
Şirçilik : Boyacılık, badanacılık.
Şirdan *(Far.)* : Şirden.
Şire *(Far.)* : 1. Öz su. 2. Bal (meyve ve bitkide). 3. Meyve suyu. 4. Sulu gübre. 5. Yaşlık, rutubet. 6. Badana. 7. mec. Has, öz, cevher. 8. Pınar (ırmak kenarındaki kumluktan çıkar).
Şire-boran : Sağanak yağmur.
Şire çekmek : 1. Zevk almak, lezzet almak. 2. Badanalamak.
Şire dönmek : Kükremek, celallenmek.
Şirehak, Şirehek *(Far.)* : Pekmez toprağı, marn.
Şirehana *(Far.)* : 1. Esrarcı kahvesi. 2. Meyhane.
Şirek : Arsa.
Şirekéş, Şireki *(Far.)* : Esrarkeş.
Şirekéşlik : Esrarkeşlik.
Şirelemek : Badanalamak.
Şirelenmek : 1. Sulanmak, olgunlaşmak (meyve). 2. Badanalanmak.
Şireli : 1. Şıralı. 2. Badanalı. 3. mec. Tatlı, şirin.
Şireli alma : Sulu elma.
Şirelik : 1. Şıralık (meyve, üzüm vb.). 2. Kil ocağı (badana için).
Şirepüs(t) *(Far.)* : Badana fırçası (kıllı deri parçasından).
Şiresini çekmek (sormag) : 1. Şırasını içmek. 2. mec. Sömürmek.
Şire vurmag : Badanalamak.
Şireyi : Çekirdeksiz üzüm.
Şiri-jeyan *(Far.)* : Kükremiş aslan.
Şirin *(Far.)* : Şirin; tatlı.
Şirinbalı : Kiraz.
Şirinbéyan : Meyan kökü.
Şirin cana ġesb élemek : 1. Tatlı cana kıymak, öldürmek. 2. mec. Çok eziyet çekmek.
Şirince : 1. Biraz tatlı. 2. Oldukça tatlı.
Şirindanışan (dilli) : Tatlı dilli.
Şirindillilik : Tatlı dillilik, güler yüzlülük.
Şirindil tökmek, Şirindile tutmag : Yalvarmak.
Şiri-ner *(Far.)* : 1. Erkek aslan. 2. mec. Çok cesur.
Şirin et : Bifteklik.
Şirin gelmek : Tatlı gelmek.
Şiringız : Amca gelini, dayı gelini.
Şiringovurma : Kuru meyve kavurması, pilav katığı.
Şirinlendirmek, Şirinleşdirmek : Tatlılaştırmak.
Şirinlenmek, Şirinleşmek : Tatlılaşmak.
Şirinlik : 1. Tatlılık. 2. Samimiyet. 3. mec. Zariflik. 4. mec. İçe yatış.
Şirinlik içilmek : Nişanlanmak, nişanı takılmak, şerbeti içilmek.
Şirinlik (şirinliyini) vérmek : Tatlı ikram etmek (Hayırlı işler için).
Şirinsöhbet(li) : Tatlı sohbetli.
Şirin su : Tatlı su.
Şirin-şirin : İştahla, zevkle.
Şirinteher, Şirinhal : 1. Tatlımsı. 2. Yavan tatlı.
Şirinyuhu : Tatlı uyku.
Şirinyuhu görmek (yuhuda olmag) : Mışıl mışıl uyumak.
Şirinyuhuya gétmek : Tatlı uykuya dalmak.
Şir kimi : Aslan gibi.
Şirlemek : Sırlamak (çanak, çömlek).
Şirlenmek : Sırlanmak.
Şirli : 1. Sırlı, emayeli. 2. Boyalı.
Şirma *(Alm.)* : Paravan, paravana.
Şirmayı *(Far.)* : 1. Fil dişi. 2. Beyaz. 3. Sedef.
Şirni : Akide şekeri.
Şirniçi : Tatlıcı.
Şirni içilmek (içmek) : Nişanlamak, nişan takmak, şerbetini içmek.
Şirni içmek (aparmag) : Nişanlamak, nişan takmak, şerbet içmek.
Şirnikdirici : Heveslendirici, müşevvik.
Şirnikdirme : Teşvik.

Şirnikdirmek : İsteklendirmek.
Şirniklendirmek : Heveslendirmek.
Şirniklenmek :Heveslenmek, istekli olmak.
Şirniklik : Tatlı payı.
Şirnikme : Coşkunluk, taşkınlık.
Şirnikmek : 1. Heveslenmek. 2. Hırslı olmak, haris olmak. 3. Alışılmak, mûtat olmak.
Şirni vérmek : Tatlı ziyafeti vermek.
Şirniyyat *(Far.)* : Tatlı mamülâtı, tatlı(lar).
Şirniyyatséven : Ağzının tadını bilen.
Şirpence, Garayara : Şirpençe.
Şirpencesi : Aslan pençesi (bitki).
Şir-şekil : Çehre, görkem, tip.
Şirvanı : Uzunburunlu çarık.
Şirvanmah : Yaltaklanmak.
Şir vurmag : Badanalamak.
Şist : Şist.
Şiş : 1. Şiş. 2. Kabarık, tepecik. 3. Tombul, şişman. 4. Harbe. 5. Sivri.
Şişbaş(lı) : Sivri uçlu.
Şişburun : Sivri burunlu.
Şişde ütmek : 1. Şişe geçirmek (eti). 2. mec. Eziyet vermek.
Şişdirmek : Şişirtmek.
Şişbend : 1. Camlı balkon. 2. Sera. 3. Vitrin.
Şişe çekmek (tahmag) : 1. Şişe geçirmek (eti). 2. mec. Eziyet vermek, zulüm yapmak.
Şişeçi : Camcı, cam satıcısı.
Şişeçilik : Camcılık.
Şişekesen : Cam kesici, cam keseceği.
Şeşelemek : Camlamak.
Şişeleşdirmek : Camlaştırmak, cam haline getirmek.
Şişelifi : Cam yünü.
Şişesalan : Camcı (usta).
Şişesilen : Cam sileceği.
Şişgarın : Gebeş, şişman.
Şiş getirmek : Şişmek, gaz toplamak.
Şişgulag : Sivri kulaklı.
Şişik : Şişkin.
Şişirdilmek, Şişirtmek : Şişirmek.
Şişirdilmiş : Şişmiş.
Şişirtme : 1. Abartma, mübalâğa. 2. Şişkinlik.
Şişkinleşmek : Şişmek, gaz toplamak.
Şişlemek : 1. Sivriltmek. 2. Şişe geçirmek, şişe dizmek.
Şişlenmek : 1. Sivrilmek. 2. Şişe dizilmek. 3. Şiş batırılmak.
Şişlik : 1. Şişlik. 2. Ucu sivri (âlet).
Şişman : Şişman.
Şişmanlaşmag : Şişmanlamak.
Şişmanlıg : Şişmanlık.
Şişmansifet(li) : Tıknaz.
Şişpapag : Sivri külah.
Şiştepe : Kule.
Şit : 1. Tuzsuz. 2. mec. Gayriciddî. 3. mec. Tatsız. 4. mec. Kötü renkli.
Şitab *(Far.)* : Acele, sürat.
Şitab élemek (etmek) : Acele etmek.
Şit çıhartmag : Haddini aşmak, dozunu kaçırmak.
Şit çıhmag : Gayriciddî görünmek.
Şitek : Çit kazığı.
Şitengi : Yaramaz, şımarık (çocuk).
Şitengilik : Yaramazlık, şımarıklık.
Şitenmeh : Sataşmak, takılmak.
Şitenmek : Yaramazlık etmek.
Şiti çıhmag : 1. İfrata varmak. 2. Haddinden fazla görünmek.
Şitil : Fide.
Şitileken : Fide makinesi.
Şitil ekmek : Fide dikmek.
Şitillemek : Filiz yetiştirmek.
Şitillik : Fidelik, fidanlık.
Şitini (şitini-şorunu) çıhartmag : Haddini aşmak.
Şitlendirmek : Şımartmak.
Şitlenmek : Şımarmak.
Şitlik : 1. Tuzsuzluk. 2. mec. Yaramazlık, tatsızlık.
Şitlik élemek (etmek) : 1. Yaramazlık etmek. 2. Haddi aşmak.
Şit-şit : Gayriciddî.
Şit-şit gülmek : Şımarmak.
Şit-şorunu çıharmag : Haddini aşmak.
Şitzarafat : Âdi şaka, tatsız şaka.
Şiv : 1. Şıvgın, filiz (ağaçta). 2. Un (sulu yemeğe konulur).
Şive *(Far.)* : 1. Şive. 2. Ağlama, ağlayış.

Şivebaz, İşvebaz *(Far.)* : Nazlı, edalı.
Şivebazlıg, İşvebazlıg : Naz, cilve, eda.
Şive gelmek : Cilve yapmak.
Şivekar, Şiveli, İşvebaz : Nazlı, edalı.
Şiven *(Far.)* : Feryat, ağlama, figan.
Şiven élemek (etmek) : Feryat etmek.
Şiven goparmag (galdırmag, salmag) : Feryat koparmak.
Şiven gopmag : Feryat kopmak, çığlık kopmak.
Şiven gurmag : Yas tutmak.
Şivenli : Acıklı, trajik.
Şiver : 1. çit. 2. Güneç, güngören (yamaç).
Şiverek : 1. Nazik, gevrek, kırılabilir. 2. Uzun, yüksek, yüce.
Şiverekağac : Gevrek ağaç, kırılabilir ağaç.
Şiveren, Şüveren : Çalgıcı otu.
Şizofreniya *(Yun.)* : Şizofreni.
Şkaf : Dolap.
Şkala *(Lat.)* : 1. Kadran. 2. Cetvel.
Şlagbaum *(Alm.)* : İner kalkar parmaklık, bariyer.
Şlang *(Alm.)* : Hortum, boru.
Şlém *(Rus.)* : 1. Miğfer. 2. Başlık.
Şlemli : Miğferli, başlıklı.
Şléy *(Rus.)* : Paldım.
Şlüz *(Alm.)* : Alavere havuzu.
Şlüzlemek : 1. Alavere havuzu ile kapamak. 2. Alavere havuzundan geçirmek.
Şlyapa *(Rus.)* : Şapka.
Şlyapalı : Şapkalı.
Şofér *(Fr.)* : Şoför.
Şoférlik : Şoförlük.
Şog, Şövg *(Ar.)* : Şevk.
Şogerib, Şögerib : Uğursuz.
Şoggah : 1. Kağşak. 2. Bozuk.
Şoggar : Arık, zayıf, etsiz.
Şoggarramah : Arıklaşmak, zayıflamak.
Şoggı : Dönek, kaypak.
Şoggılığ : Kaypaklık.
Şoggu : Kazık (çocuk oyunlarında yere kakılır).
Şoggu, Şüşeki : Islık.
Şoggumag : Cart çekmek.
Şogsuz : Şavksız.
Şoğarrama : 1. Mütemadiyen. 2. Tamamen, büsbütün.
Şoğeribe galsın (galaydı) : Ölü yıkayıcıya kalasıca!
Şoğoli :Ufak ekşi armut.
Şok *(Fr.)* : Şok.
Şokolad, Şokolat *(İsp.)* : Çikolata.
Şokoladlı : Çikolatalı.
Şolgu : Balıklava.
Şomba : Şamama.
Şomu : Ispanak.
Şongar : Sungur.
Şongumag : Bağdaş kurmak.
Şongutma : Bağdaş.
Şoperey : Puhu.
Şor : 1. Tuzlu. 2. Çorak arazi, tuzlak. 3. Süzme yoğurt, lor peyniri.
Şora : Nitrat.
Şoraba : Turşu.
Şoraba goymag : Turşu kurmak.
Şorag : Tuzluca, biraz tuzlu.
Şorah : Tuzlu, acı (su vb.).
Şoraket, Şoran, Şorazar : Tuzlak, çorak.
Şoraketleşmek : Çoraklaşmak.
Şoraketli, Şoranlı : Çorak, Tuzlak.
Şoraketlik, Şoranlıg : Bozkır, çöl.
Şoralamag : Akıtmak, yüksekten dökmek, boca etmek.
Şaralanmag : Birden dökülmek.
Şoranlaşma : Çoraklaşma.
Şoranlaşmag : Çoraklaşmak.
Şoranotu : Step bitkisi.
Şorayı : Tuzlanmış gön.
Şorba : Çorba.
Şorbalı : Vişne.
Şorbalıg : Sardalya, tuzlu balık.
Şordüzen : Çöl, bozkır.
Şorgogalı, Şorgoğalı : Baharatlı puf böreği.
Şorgöz : Zampara, çapkın.
Şorgözlük : Şehvetlilik, çapkınlık.
Şorlama : Fasulye çorbası.
Şorlamag : 1. Tuz atmak, tuzlu etmek. 2.Kavun karpuz toplamak (hasat sonu).
Şorlanmag : 1. Çoraklaşmak. 2. Tuz atılmak. 3. Kavun karpuz toplanmak.

Şorlaşdırılmag : tuzlu edilmek.
Şorlaşdırmag : Tuzlu yapmak.
Şorlaşmag : Çoraklaşmak.
Şorlatmag : Tuz katmak.
Şornu : 1. Araba sırığı, söven. 2. Araba çivisi.
Şornulamah : Arabayı sırıkla sarmak, sövenlemek.
Şor su : Tuzlu su.
Şor su sabun götürmez : Tuzlu suda sabun köpürmez.
Şort *(İng.)* : Şort.
Şortarahlamah : Dörtnala koşmak.
Şortdağan : Dörtnala.
Şortdamah : Geniş adımlarla yürümek, arşınlamak.
Şortmag : Kaçmak, firar etmek.
Şortu : Ahlaksız.
Şortulug : Ahlaksızlık, töresizlik.
Şoruldamag : Şorlamak.
Şoruldatmag : Şor şor akıtmak (suyu).
Şoryarpag, Şoryarpah : Ekşi yapraklı (bitkiler).
Şosé *(Fr.)* : Şose.
Şoşag : Ağız suyu, kulak altı bezi.
Şoşya : Kırlangıç.
Şot : Saha, alan.
Şotka, Sötke *(Rus.)* : Fırça.
Şotkalamag : Fırçalamak.
Şotkalanmag : Fırçalanmak.
Şotkalı : Fırçalı.
Şot-kök : İğneardı.
Şot-kök élemek : Teyellemek.
Şotlandca : İskoçça.
Şotlandka *(Rus.)* : Ekose, İskoç kumaşı.
Şotlandlar : İskoçlar.
Şotorguli : Baştansavma.
Şovinist *(Fr.)* : Şoven.
Şovinizm *(Fr.)* : Şovenlik, şovenizm.
Şö'be *(Ar.)* : 1. Şube. 2. Müzik parçası.
Şö'belenmek : Şubelere ayrılmak.
Şöhret *(Ar.)* : Şöhret.
Şöhretbaz, Şöhretperest *(Ar. Far.)* : Şöhret düşkünü.
Şöhretbazlıg, Şöhretperestlik : Şöhret düşkünlüğü.
Şöhret etmek (élemek) : Meşhur olmak.
Şöhret gazanmag (tapmag) : Şöhret kazanmak.
Şöhretgir *(Ar. Far.)* : Şöhretli, meşhur.
Şöhretlendirilmek : Meşhur edilmek.
Şöhretlendirmek : Meşhur etmek.
Şöhretlenmek : Ünlenmek.
Şöhretsizlik : Şöhretli olmama, silik kalma.
Şök : Dik, doğru.
Şök çınar : Dik çınar.
Şöke : Çubuk, ince dal.
Şö'le *(Ar.)* : Şule.
Şö'lecik : Şulecik, parıltıcık.
Şö'le çekmek : Alevlenmek.
Şö'lelendirmek : Alevlendirmek, parıldatmak.
Şö'lelenmek : Parlamak, parıldamak.
Şö'leli : Parlak.
Şölen merasimi : Dinî ziyafet.
Şö'le vérmek (saçmag) : Parıldamak, ışıldamak.
Şöngümek : Bağdaş kurmak.
Şör-şör : Su borusu.
Şöşgüllemeh : Ekmek arasını katıkla doldurmak.
Şöt : Eğri.
Şötdemek : İğne ardı dikmek.
Şötih, Şötüh : Kolan (deve, at semeri için).
Şövğ, Şog *(Ar.)* :1. Şavk, nur. 2. Heves, arzu.
Şövğe gelmek : Neşelenmek, şevke gelmek.
Şövğe getirmek : Şevke getirmek.
Şövğle : Coşkunlukla.
Şövğlendirici : Heveslendirici, müşevvik.
Şövğlendirmek : İsteklendirmek.
Şövğlenmek : Coşmak, ateşlenmek.
Şövğlü : Şevkli.
Şövğsüz : Şevksiz.
Şövke : Işıldama, parlaklık.
Şövkeli : Parlayan, parlak.
Şövket *(Ar.)* : Şevket.
Şövketli : Şevketli.
Şpilka *(Rus.)* : Fürkete, firkete.
Şpion *(Alm.)* : 1. Casus. 2. Hafiye.
Şpionlug : 1. Casusluk. 2. Hafiyelik.
Şpris *(Alm.)* : Şırınga.
Şrapnél *(İng.)* : Şarapnel.

Şrift *(Alm.)* : Harfler, karakter, punto.
Ştab *(Alm.)* : Kurmay, karargâh.
Ştamp *(İtal.)* : 1. Mühür. 2. Pres kalıbı. 3. mec. Klişe, basmakalıp örnek.
Ştampçı, Stamplayıcı : Presçi.
Ştamplamag :1.Mühürlemek. 2. Preslemek.
Ştamplı : 1. Preslenmiş. 2. mec. Klişe.
Ştang *(Alm.)* : 1. Demir çubuk. 2. Üst direk (futbolda). 3. Halter.
Ştangist, Ştangçı : Halterci.
Ştapél *(Alm.)* : Sunî elyaf.
Ştat *(Alm.)* : 1. Devlet, eyalet. 2. Kadro, personel.
Ştatdankenar : Kadro dışı.
Ştatlı : Kadrolu.
Ştémpél *(Alm.)* : Damga, mühür, ıstampa.
Ştépsél *(Alm.)* : 1. Fiş. 2. Priz.
Şturman *(Hol.)* : Seyrüsefer pilotu.
Şubend : Çarık bağı.
Şudeftin : Dokumacı âleti.
Şuğ : İplik çilesi.
Şuğul, Şüvül : 1. Sırık. 2. Terazi mihveri. 3. Muhbir, jurnalci. 4. Çekül. 5. Haber.
Şuğullamag, Şugullamah : İhbar etmek, ispiyon etmek.
Şuğullug, Çuğullug : İhbar, rapor, haber.
Şuh *(Far.)* : 1. Şuh. 2. Parlak, göz alıcı (renk için).
Şuhluca : Güzel, zarif.
Şuhlug : 1. Şuhluk. 2. Zarafet.
Şuhlugca : Zarafetçe.
Şuhlug élemek (etmek) : Şaka yapmak.
Şuhluğa salmag : Şakaya almak, sarakaya almak.
Şuh meme : Kıpırdak meme.
Şulahin, Şulahın : Çit.
Şulahinlamah : Çitle çevirmek, çitlemek.
Şuldi : Yaltak.
Şulfe : Deri sepileme âleti.
Şulguduz :1.Bıktırıcı, yaramaz. 2. Sataşkan.
Şulguduzlığ : 1. Yaramazlık. 2. Sataşma.
Şullay : Kalpak (kesik koni biçiminde).
Şulug : 1. Yaramaz (kimse). 2. Meceracı. 3. İzdiham, karışıklık. 4. Yaramazlık.
Şulugçu : 1. Yaramaz. 2. Kavgacı.
Şulugçulug : 1. Çapkınlık. 2. Kavga, huysuzluk.
Şuluglug : 1. Yaramazlık. 2. Kargaşalık.
Şuluglug düşmek : Kargaşalık olmak.
Şuluglug élemek (etmek) : Yaramazlık etmek.
Şuluglug salmag : Kavga çıkarmak, terbiyesizlik yapmak.
Şulug salmag : Anarşi çıkarmak.
Şuluh : Kuyu sırığı (su çekmek için).
Şulul : Meyve.
Şulum : Pinti, kirloz, pasaklı, şapsal.
Şum *(Ar.)* : 1. Sürülmüş toprak. 2. Dökülme. 3. Uğursuz.
Şumal : 1. Dik, doğru. 2. Uzun boylu.
Şumalçınar : Uzun çınar.
Şumaltı : Katman tabaka (sürülmüş toprak zemini).
Şumbaş : Kötü mirasçı.
Şum élemek, Sumlamag : 1. Sürmek (toprağı). 2. Yıkmak, dökmek.
Şumlanmag : 1. Sürülmek (toprak tarla). 2. Dökülmek.
Şumlanmış : 1. Sürülmüş (toprak). 2. Dökülmüş (duvar vb.).
Şumlatdırmag, Şumlatmag : Sürdürmek (toprağı).
Şumlug : 1. Sürülmüş tarla. 2. Şom, uğursuzluk.
Şundul : 1. Ahmak, aptal. 2. Avare, işsiz, başıboş.
Şundulluh : Ahmaklık, aptallık.
Şungar : Akdoğan, sungur.
Şunguruh : Yalan, iftira.
Şur *(Far.)* : 1. Musikî makamı. 2. Vecit, esrime. 3. Gürültü, patırtı.
Şura *(Ar.)* : Şûrâ.
Şura etmek : İtişare etmek.
Şura gelmek : Vecde gelmek.
Şura getirmek : Vecde getirmek.
Şuralar hökümeti : Rusya hükümeti (Sovyetler zamanı).
Şuralaşmag : İstişare etmek.
Şurbul : Sulu yemek adı (yumurta, soğan ve kişnişle).

Şur etmek (salmag) : Gürültü koparmak.
Şurevi *(Ar.)* : Sovyete mensup.
Şur ile : Şevkle.
Şuriş *(Far.)*:1.Galeyan, heyecan. 2.Kargaşa.
Şuriş düşmek : Panik olmak.
Şuriş salmag : Panik düşürmek.
Şurub : Meyve suyu.
Şuş : Sopa, kazık (çit için).
Şuşlamah : Buharda pişirmek.
Şuşlanmah : Isınmak.
Şuşlatmah : Demlemek (yemeği).
Şuyum : Niyet, karakter.
Şüa *(Ar.)* : Şua, ışın.
Şüa burahma : Işın yayma.
Şüa burahmag : Işın yaymak.
Şüa hesteliyi : Radyasyon hastalığı.
Şüalandırıcı : Işık saçan.
Şülalandırmag : Işıtmak.
Şüalanma : Radyasyon, ışınım.
Şüalanmag : Işıldamak, ışın vermek.
Şüalı : Nurlu, ışıklı.
Şüar *(Ar.)* : Döviz, şiar, parola, slogan.
Şüar burahmag (vérmek) : Slogan atmak.
Süarçılığ : Slogan.
Şüasaçan (saçıcı) : Işık saçan.
Şüavarı : Işık gibi, ışıksı.
Şübhe *(Ar.)* : Şüphe.
Şübheden çıhartmag : İnandırmak.
Şübhe doğurmag (oyandırmag) : Şüphelendirmek.
Şübhe élemek (etmek) : Şüphelenmek.
Şübhelendirmek : Şüphelendirmek.
Şübhelenmek : Şüphelenmek.
Şübheli : Şüpheli.
Şübhelilik : Şüphecilik, septisizm.
Şübheli-şübheli : Şüphe ile.
Şübhesiz : Şüphesiz.
Şübhesizlik : Gerçeklik, doğruluk.
Şübheye düşmek : Şüpheye düşmek.
Şübheye salmag : Şübheye düşürmek.
Şücaet *(Ar.)* : Şecaat, yiğitlik.
Şücaet göstermek : Yiğitlik göstermek.
Şücaetle : Cesaretle, yiğitçe.
Şücaetli : Yiğit, cesur.
Şüera *(Ar.)* : Şairler.
Şügün : Uğur, iyi fal.
Şügünlü : Uğurlu.
Şüğl *(Ar.)* : Meşguliyet.
Şüğülzümme : Günahkârlık.
Şüğülzümme élemek (etmek) : Günaha batırmak.
Şüğülzümme olmag : Günahkâr olmak.
Şüheda *(Ar.)* : Şühedâ, şehitler.
Şükkütmek : Oturtmak.
Şükran *(Ar.)* : Şükrân.
Şükrane *(Ar. Far.)* : 1. Şükran. 2. Şükür borcu, minnettarlık.
Şükrlillah, Şükrüllah *(Ar.)* :Şükürler olsun!
Şükufe *(Far.)* : Tomurcuk, çiçek.
Şükufelenmek : Tomurcuklanmak.
Şükuh(e) *(Far.)* : tantana, görkem.
Şükuhlu : Görkemli.
Şükür *(Ar.)* : Şükür.
Şüle : Kulaç.
Şülek : Kumaş topu.
Şüleklemek : Top yapmak (kumaşı).
Şüleme : Kamçılama, kırbaçlama.
Şülemek : Kırbaçlamak, kamçılamak.
Şülen : İyi, hoş.
Şümal : 1. Filiz, cımbar. 2. Düz, düzgün. 3. Delikanlı.
Şümar *(Far.)* : Sayı, hesap.
Şümara gelmemek : Hesapsız olmak, hesap edilememek.
Şümare *(Far.)* : Akrep (saat için).
Şümerek : Sıvgın, filiz, cımbar.
Şümşad *(Far.)* : 1. Şimşir ağacı. 2. mec. Biçimli, düzgün (vücut).
Şümül *(Ar.)* : Şümul.
Şümür *(Ar.)* : 1. Yezit. 2. Zâlim.
Şürem, Zol, Zolag : 1. Şerit. 2. Çizgi. 3. Tarla (evlekli).
Şüresini salmag : Gönül bağlamak, ilgi duymak, sevgi duymak.
Şüru *(Ar.)* : Başlama.
Şüru élemek (etmek) : Başlamak.
Şürut *(Ar.)* : Şartlar.
Şürut bağlamag (goymag) : Antlaşma yapmak.
Şüş : 1. Dimdik, dikine. 2. Çubuk, ince sırık.

Şüş durmag : Dik durmak.
Şüşe : 1. Cam. 2. Şişe.
Şüşebend : Çamekân.
Şüşebendli : Camekânlı.
Şüşecik : Ufak şişe.
Şüşeçi : Camcı.
Şüşeçilik : Camcılık.
Şüşekesen : Elmastıraş, cam kesici.
Şüşeki : Islık, ıslıklı protesto.
Şüşeki salmag : Islıklamak, yuhalamak, ıslıkla yuhalamak.
Şüşekiye basmag (goymag) : Islıkla yuhalamak.
Şüşelemek : Camlamak.
Şüşelenmek : Camlanmak.
Şüşeleşdirmek : Cam oluşturmak.
Şüşesalan : Camcı.
Şüşesilen (temizleyen) :Silecek (taşıtlarda).
Şüşe üfüren : Cam üfleyen (işçi).
Şüşevarı, Şüşeyebenzer (ohşar) : Camsı.
Şüşter : Musikî makamı.
Şüş tutmag : Dik durdurmak.
Şütdemey :Şutlamak, şut çekmek (top için).
Şütüllemek, Şütümek: Koşmak, seğirtmek.
Şüur *(Ar.)* : Şuur.
Şüurlanmag : Şuurlaşmak.
Şüurlu : Şuurlu.
Şüurlulug : Şuurluluk.
Şüursuz : Şuursuz.
Şüursuzlug : Şuursuzluk.
Şüuru dolaşmag : Kafası karışmak.
Şüuruna çatmag : Anlamak, kafası almak.
Şüurunu itirmek:1.Bayılmak. 2. Delirmek.
Şüve, Şeve : 1. Akik. 2. Kara, siyah.
Şüveren, Şiveren : Çalgıcı otu.
Şüvereye vérmek : Kötü bir duruma düşürmek (birini).
Şüvül : Sırık.
Şüy : Şıvgın, cımbar.
Şüylemek : Kırbaçlamak, kamçılamak.
Şüyrelenmek : Sırlanmak (çanak, çömlek vb.).
Şüyrelenmiş : Sırlı.
Şüyüd, Şüyüt : Dere otu.
Şüyüdplov : Dere otlu pilav.
Şüyüm : Gösterişsiz, alımsız, çapaçul.

T

Ta : Taa.
Taam *(Ar.)* : Taâm.
Taam etmek : Yemek yemek.
Taarif élemek (etmek) : İkram etmek.
Tab *(Far.)* : 1. Güc, kudret. 2. Sabır. 3. Devam, kalıcılık.
Tabag : 1. Tabla, işporta. 2. Fıçı, tekne.
Tabagça : Ufak tekne.
Tabagçalanmag, Tabaglanmag : Açmak (gül vb.).
Tabagçı : İşportacı.
Tabaşir : Tebeşir.
Tabaşir dövrü : Tebeşir sistemi.
Tabaşirli : Tebeşirli.
Tabaşirli kağız : Kuşe kağıdı.
Tabdan düşmek, Tabı kesilmek : Dermanı kalmamak, dermanı kesilmek.
Tabdan salmag : Halsiz düşürmek.
Tabé *(Ar.)* : Tâbi, bağımlı.
Tabé élemek (etmek) : Râm etmek, itaat ettirmek.
Tabéétdirici : Deli gömleği.
Tabéiyyet *(Ar.)* : Tabiiyyet.
Tabél *(Alm.)* : 1. Cetvel. 2. Liste; defter.
Tabélçi : Kontrolcu, markacı.
Tabelik, Tabéiyyet *(Ar.)* : Tabiiyet.
Tabélik göstermek : Tâbi olmak.
Tabéli mürekkeb cümle : Girişik cümle, girişik birleşik cümle, bağlı birleşik cümle (Yasemen Garacagızı seslediki gelip onun başına su töksün).
Tabéliyinde olmag : Serbest olmamak, kontrolünde olmak.
Tabéliyinde sahlamag : Kontrolünde tutmak.
Tabé olmag : Tâbi olmak.
Tabésiz mürekkeb cümle : Bağımsız birleşik (sıralı) cümle : (Hava tutgunlaşır, etraf dumanlı bir perdeye bürünürdü).
Tab (tabı) galmamag : Takati kalmamak.
Tab getirmek (élemek, etmek) : Dayanmak, katlanmak.
Tab getirmemek (getirebilmemek) : Katlanamamak.
Tab getirmemek (getirebilmemek) : Katlanamamak.
Tablamag, Tablaşmag : Sabr etmek, tahammül etmek.
Tablaşma : Tahammül, katlanma.
Tablı : Dayanıklı, mukavim.
Tablo *(Fr.)* : Tablo.
Tabor : 1. Çingene kafilesi. 2. Kamp.
Tabsız : Cılız, sıska, zayıf.
Tabsızlaşmag : Takati kesilmek.
Tabsızlıg : Cılızlık, sıskalık, zayıflık.
Tab tutmamag (tutabilmemek) : Tahammül edememek.
Tabu *(Pol.)* : Tabu.
Tabun : Köy.
Taburetka *(Rus.)* : Tabure, iskemle.
Tab(ü)tavan (taġet) : Güç, kuvvet, takat.
Tabut *(Ar.)* : Tabut.
Tabutgayıran : Tabutçu, tabut ustası.
Tac *(Far.)* : Taç.
Tacbıtrag : Çalı bitki.
Taccıg : Çiçek tacı.
Tacdar *(Far.)* : Hükümdar, kral.
Tacgoyma : Taçlanma, taç giyme.
Tac goymag : Taçlamak, taç giydirmek.
Tacir *(Ar.)* : Tâcir.
Tacirlik : Tâcirlik.
Tac-taht : Taç ve taht, hükümdarlık.
Tafta *(Far.)* : İpekli kumaş, tafta.
Taganok *(Rus.)* : Gaz ocağı.
Tagça, Tagçe, Tahçe : Raf, korniş.
Taġet *(Ar.)* : Tâkat.
Taġetden düşmek : Takat kalmamak.
Taġetden düşmüş : Dermansız, mecalsiz.

Taġetden salmag : Takatsiz bırakmak.
Taġet getirmek : Takat getirmek.
Taġeti kesilmek : Takati kesilmek.
Taġetli : Takatli.
Taġetsiz : Takatsiz.
Taġetsizlik : Takatsizlik.
Tagg : Tak.
Tagganag, Tağalag : Kupkuru.
Taggatag, Taggatug : Tak tuk.
Taggıldamag : Takırdamak.
Taggıldanmag : Takırdatılmak.
Taggıltı : Takırtı.
Tagım : Takım.
Tag-tag : Tak tak.
Tağ *(Far.)* : 1. Tevek. 2. Kubbe, kümbet. 3. Kemer (köprü vb.). 4. Saç çizgisi (ayırım yeri).
Tağalag, Gargara : 1. Makara. 2. Kahkaha.
Tağalağ : Dâiremsi tahta.
Tağalah : 1. Çivi başı. 2. Makara.
Tağar : 1. Dağarcık. 2. (83.2 kg'lık) ölçü.
Tağ ayırmag : Saçları ayırmak (tepeden).
Tağbend, Tağlı *(Far.)* : Kemerli, tonoz biçiminde.
Tağrıl : İzahat, açıklama.
Tah : Sırık.
Tahdabend : Balkon.
Tahça *(Far.)* : 1. Niş, duvar gözü. 2. Yatak hücresi.
Tahılbiçen, Tahılyığan : Orak makinesi.
Tahılbiti, Buğdabiti : Buğday biti.
Tahılböceyi : Tahıl böceği.
Tahılçı : Ekinci.
Tahılçılıg : Ekincilik.
Tahılçiçekliler : Buğdaygiller.
Tahıldöyen : Harmancı.
Tahıldöyen maşın:Harman makinesi, patoz.
Tahıl döymek : Harman dövmek.
Tahılgıran : Buğdaygüvesi.
Tahılgurdu : Tahıl böceği, buğdaybiti.
Tahılgurudan : Tahıl kurutma tesisatı.
Tahılmag : Takılmak.
Tahılsepen : Ekin ekme makinesi.
Tahılsız : Ekinsiz.
Tahılsovuran : Kalbur makinesi.
Tahıl tarlası : Ekin tarlası.
Tahıltemizleyen : Kalbur makinesi.
Tahılyığımı : Hasat.
Tahışmag : Takışmak.
Tahma : Takma.
Tahma diş : Takma diş.
Tahmag : Takmak.
Taht *(Far.)* : Taht.
Tahta *(Far.)* : 1. Tahta. 2. Kumaş dilimi, şerit. 3. Kumaş eni. 4. Evlek. 5. İki dere arasında düzlük.
Tahtabend *(Far.)* : Tahta döşeme.
Tahtabiti : Tahta kurusu.
Tahtacal : Kuş kapanı.
Tahta çıhmag : Tahta çıkmak.
Tahtagurdu : Tahta kurdu.
Tahtah : Sütlü kurabiye, gevrek.
Tahtakesen, Tahtaçeken : Hızarcı, biçici.
Tahtalamag : 1. Tahtayla kapatmak, tahta örtmek. 2. Evleklemek.
Tahtalamah : Evleklemek.
Tahtalanmag : Tahta dizilmek, tahta çakılmak.
Tahtalatdırmag, Tahtalatmag : Tahta dizdirmek, tahta örttürmek.
Tahtalıg : 1. Tahta malzemesi. 2. Dilimli (kumaş için).
Tahta-para : Tabelâ.
Tahtapuş *(Far.)* : Tahta örtülü (dam, çatı), balar, pedavra.
Tahtapuşçu : Çatı ustası, pedavracı.
Taptapuşlu : Tahta örtülü.
Tahtasuat : Tahta köprü.
Tahta-şalban : Tahta kiriş, tomruk.
Tahtayonan : Marangoz rendesi.
Taht-revan : Tahtırevan.
Taht-tac, Tahtü-tac : Taht ve taç, hükümdarlık.
Tahtdan salmag : Tahttan indirmek.
Tainki *(Far.)* : 1. ... inceye kadar,... dıkça. 2. ....dığı zaman. 3. Aceleyle, hemen.
Takélaj *(Hol.)* : 1. Arma. 2. Halat takımı.
Takélajçı : Yükleme ve boşaltma işçisi.
Taksi *(İng.)* : Taksi.
Taksiçi : Taksici.

Taksométr *(Lat. Yun.)* : Taksimetre.
Taksomotor *(Lat.)* : Taksi.
Takt *(Alm.)* : Ölçü (müzikte).
Taktik *(Yun.)* : Taktik.
Taktika *(Yun.)* : Taktik.
Tala : Açık alan (ormanda), alan.
Talag *(Ar.)* : 1. Boşama, boşanma, talâk. 2. Nikah borcu.
Talag (talağını) almag : Boşanmak, ayrılmak.
Talag (talağını) vérmek : Boşamak, çıkarmak.
Talaglı : Nikahlı.
Talagsız : Nikahsız.
Talah *(Ar.)* : Talih.
Talalıg : Açık yer (ormanda), alan.
Talamag : Yağmalamak.
Talan *(Far.)* : 1. Talan. 2. Baç, haraç.
Talan almag : Haraç almak.
Talançı : Yağmacı, çapulcu.
Talançılıg : Yağmacılık, çapulculuk.
Talan élemek (etmek) : Talanlamak, yağmalamak.
Talanmag : Yağmalanmak.
Talant *(Yun.)* : İstidat, yetenek.
Talantı : İstidatlı.
Talaş : 1. Talaş. 2. Kıymık.
Talaşa : 1. Talaş, yonga. 2. Kıymık.
Talé *(Ar.)* : Talih.
Talésiz : Talihsiz.
Talésizlik : Talihsizlik.
Talé ulduzu : Talih yıldızı.
Talé (taléyi) üz çévirmek : Şansı kötüleşmek.
Taléyi getirmek (açılmag) : Şansı açılmak, bahtı açılmak.
Taléyi gülmek (gülümsemek) : Şansı yaver gitmek.
Taléyikem *(Ar. Far.)* : Bedbaht, talihsiz.
Taléyini kor goymag : Şansını kovalamak.
Talğa : Madalya.
Talış : Kavim adı (Lengeran'da).
Talıt : Alaylı gülüş.
Talıt élemek : Alay etmek.
Talib *(Ar.)* : Talip.
Talibe *(Ar.)* : Kız talebe.
Talon *(Fr.)* : 1. Kupon, fiş. 2. Koçan (makbuz, senet vb.).
Talvar : 1. Kameriye. 2. Dört köşeli çadır (tabanı), alaçık. 3. Çardak, asma çardağı.
Talvarlamag : Çardağa sardırmak (teveği).
Talvarlı : Asmalı, çardaklı.
Talvasa : Tasa.
Talvasandan düşmek : Tasası dağılmak, tasadan kurtulmak.
Tam *(Ar.)* : 1. Tam. 2. Tat, lezzet.
Tamada : Keyif meclisinin başkanı.
Tamadalıg : Meclis ağırlama (keyf meclisi için).
Tamah *(Ar.)* : 1. Tamah. 2. mec. Çekici şey.
Tamaha düşmek : Tamah etmek.
Tamah dişini çekmek : Sarfınazar etmek, vazgeçmek.
Tamah élemek (etmek) : Tamah etmek, imrenmek.
Tamahı düşmek : Göz koymak, imrenmek.
Tamahı güc getirmek (zor élemek) : Nefsini yenememek, gözü kalmak.
Tamahının ücbatından : Hırsı yüzünden.
Tamahkar *(Ar. Far.)* : Tamahkâr.
Tamahkarlıg : Tamahkârlık.
Tamahla : Aç gözlülükle, oburca.
Tamahlandırmag : İştahlandırmak, iştah açmak.
Tamahlanmag, Tamahsımag : Tamah etmek.
Tamahlı : Tamahkâr.
Tamah salmag : İştahlandırmak, iştah açmak.
Tamahsılandırmag : İştah açmak, iştahlandırmak, ayartmak.
Tamahsılanmag : Tamah etmek.
Tamahsılatmag : Ayartmak, kandırmak.
Tamahsınmag : Tamah etmek.
Tamahsız : 1. Şahsî menfaat gözetmeyen. 2. Samimî olarak.
Tamahsızlıg : Tamah etmeme.
Tamam *(Ar.)* : Tamam.
Tamam-desgah : Tantana, debdebe, görkem.
Tamamen, Tamamile : Tamamen.

Tamamiyyet *(Ar.)* : Bütünlük.
Tamam-kamal : Tamamen, eksiksiz olarak.
Tamamlama : Tamamlama.
Tamamlamag : Tamamlamak.
Tamamlanmag : Tamamlanmak.
Tamamlayıcı : Soh, ahır, sonuncu.
Tamamlayıcı budag cümlesi : Tamamlayıcı yan cümle.
Tamamlıg : 1. Bütünlük. 2. Tümleç (gramer).
Tamarzı : İstekli, özlemli.
Tamarzı gözler : Hasretli bakışlar.
Tamarzılıg : Hasret, özlem.
Tamasa :1. Lâta. 2. Dereceli tahta. 3. Tavan.
Tamaşa *(Far.)* : Temaşa.
Tamaşaçı : Seyirci.
Tamaşaéle : Ben sana gösteririm!
Tamaşagah *(Far.)* : Tiyatro.
Tamaşalı : 1. Güzel. 2. mec. Acaip.
Tamaşa élemek (etmek) : 1. Muayene etmek. 2. Seyr etmek.
Tamaşahana *(Far.)* : Tiyatro.
Tamaşaya goymag : Sahnede göstermek, oynamak.
Tamaşaya goyulmag : Seyrettirilmek, gösteriye sunulmak.
Tamaşa zalı : Tiyatro salonu.
Tamat : 1. Salça (erik, kızılcık). 2. Kiremit dizilen çatı sırığı.
Tamata : Kiremit altlığı, lata (çatıda).
Tambur *(Fr.)* : Sahanlık (vagon için).
Tam eded : Tam sayı (matematik).
Tam ğelebe : Tam zafer.
Tamhüğuğlu : Bütün haklara sahip.
Tamhüğuğluluğ : Tam hukuklu olma.
Tamır : Tamah.
Tam kenarlı yarpaglar : Kenarları düz yapraklar.
Tamlamag : Tamamlamak.
Tamlamağ : Ölçmek.
Tamlandırmag : Çeşni vermek.
Tamlı : Tatlı, lezzetli.
Tamlıg : Bütünlük.
Tam mes'uliyyet : Tam yetki.
Tammétrajlı : Uzun metrajlı (filim).
Tampon *(Fr.)* : Tampon.
Tampul : Etli, şişman, tombul.
Tamsınmag : 1. Tatmak, tadına bakmak. 2. Dudak şapırdatmak.
Tamsız : Tatsız, lezzetsiz.
Tamsızlaşmag : Tatsızlaşmak.
Tamsızlığ : Tatsızlık, lezzetsizlik.
Tana, Sırğa : 1. Küpe. 2. Bilezik, kelepçe (bağlamak, sıkıştırmak için).
Tangah : Para, servet, varlık, kapital.
Tangahlı : Paralı, varlıklı, sermayeli.
Tango *(İsp.)* : Tango.
Tanıg : 1. Tanık, şahit. 2. Güzel (şiirde).
Tanıglığ : 1. Tanıklık, şahitlik. 2. Sarahat.
Tanımag : Tanımak.
Tanınmag : Tanınmak.
Tanınmaz : Tanınmaz.
Tanış-biliş, Tanış-tunuş : Tanıdık kimseler.
Tanış çıhmag : Tanış çıkmak.
Tanış élemek (etmek) : Tanıtmak, bilgi vermek.
Tanış gelmek : Gözü ısırmak.
Tanışlığ : Tanışıklık.
Tanışlığ vérmek : Aşinalık göstermek.
Tanış olmag : Tanışmak.
Tanıtdırmag, Tanıtmag : 1. Tanıtmak, anlatmak. 2. Tanıştırmak.
Tank *(İng.)* : Tank.
Tank : Ses.
Tank diviziyası : Tank tümeni.
Tankér *(İng.)* : Tanker.
Tankétka *(Rus.)* : 1. Küçük tank. 2. İskarpin (ökçesi takoz biçiminde).
Tankgayıran : Tank fabrikası.
Tankgayırma : Tank üretimi.
Tank hisseleri : Tank parçaları.
Tankodrom *(İng. Yun.)* : Tank sahası.
Tankvuran : Tanksavar.
Tanrı : 1. Tanrı. 2. İlah. 3. Put, sevgili. 4. Felek, gök.
Tanrı bendesi : Allahın kulu.
Tanrıçı : Mümin.
Tanrı goysa : Allah izin verirse.
Tanrının véren günü : Her gün.
Tap :1.Ezik, ezilmiş (meyve). 2. Ses taklidi.
Tapan : 1. Bulan. 2. Tapan, sürgü. 3. Çit. 4. Çit payandası. 5. Ağıl.

Tapança : Tabanca.
Tapança atmag : Tabanca patlatmak, kurşun atmak.
Tapançalı : Tabancalı.
Tapanlamag : Tapanlamak.
Tapar : Sanki, güyâ, sözde.
Taparan : Çöp kutusu (çanak-çömlek).
Tapbaca, Tapmaca : 1. Bilmece. 2. mec. Muamma, sır.
Tapdağ : Düz, çiğnenerek düzleşmiş, dövülmüş (yer).
Tapdag olmag : Çiğnenilmek, dövülmek (ayakla).
Tapdalamag, Tapdamag : 1. Çiğnemek, ezmek (ayakla). 2. mec. Hiçe saymak.
Tapdalanmag, Tapdanmag : 1. Çiğnenmek, ezilmek (ayakla). 2. mec. Üzülmek.
Tapdalatdırmag, Tapdalatmag : Çiğnetmek, ezdirmek (ayakla).
Tapdıg : 1. Buluntu, bulunmuş çocuk (sokakta). 2. Kumru. 3. Hemen bulunan, âniden bulunan. 4. mec. Acayip, tuhaf.
Tapdırmag, Tapdırtmag : Aratmak, buldurtmak.
Tapé : Tandır ekmeği (ufak), çörek.
Tapgı, Tapgıntı, Tapıntı : Tapınak.
Tapgır : Teğelti kolanı, sırt kolanı.
Tapıl : Küçük ot yığını.
Tapıllamag, Tapıllamah : Toplamak (otu bir araya).
Tapılma : Bulunma, keşf edilme.
Tapılmag : 1. Bulunmak. 2. Keşf edilmek. 3. Olmak, mevcut olmak.
Tapınma : Tazim, secde, ibadet.
Tapınmag : Tapınmak, ibadet etmek.
Tapışmag : 1. Buluşmak. 2. İmtizaç etmek.
Tapki : Üzüm sepeti.
Tapına : Bulma, buluntu.
Tapmacalamag : Muammalı konuşmak.
Tapmacalı : Muammalı, bilmeceli.
Tapmag : 1. Bulmak. 2. Anlamak, bilmek. 3. İcat etmek, meydana çıkarmak. 4. mec. Görmek, hissetmek.
Tappadan : Âniden.
Tappatap, Tappatup : Durmadan tapır-datma.
Tappatapla, Tappatupla : Tapırtı ile, takırtı ederek.
Tappıldamag : Tapırdamak.
Tappıltı élemek (etmek) : Takırdamak.
Tapşıran : Sipariş eden, ısmarlayan.
Tapşırıg : 1. Sipariş, tavsiye. 2. Teslim etme. 3. Talimât. 4. Ödev, vazife (dersle ilgili).
Tapşırıgvéren : Müşteri.
Tapşırılmag : Sipariş edilmek, ısmarlanmak.
Tapşırma : Vazife, ödev, iş.
Tapşırmag : 1. Ismarlamak, emanet etmek. 2. Sipariş etmek, yaptırmak.
Tar *(Far.)* : 1. Tar. 2. Siyah. 3. Tünek. 4. Kürtün. 5. Kağnı kasası.
Tarac *(Far.)* : Yağma, çapul.
Tarac élemek (etmek) : Yağmalamak, çapullamak.
Tarac olmag : Yağmalanmak, çapullanmak.
Taragga : 1. Şaplağı (sinek için). 2. Havaifişek.
Tarag-tarag, Tarag-turug : Takır tukur.
Tarah : Kürek, kürek kemiği.
Tarakan *(Rus.)* : Hamamböceği.
Taran *(Rus.)* : 1. Çarpma, bindirme (savaş düzeni). 2. Yarma taarruzu (savaş düzeni). 3. Koç başı.
Taranlamag : 1. Bindirmek, çarpmak (taarruz). 2. Yarmak (cepheyi).
Taraş *(Far.)* : Tıraş.
Taraşa-taraşa : Parça parça.
Taraşçı : Elmas tıraşçısı, elmas ve billur yontmacısı.
Taraş etdirmek : Tıraş ettirmek, kestirmek (saç, sakal).
Taraş etmek (élemek) : 1. Yontmak. 2. Tıraş etmek (saç, sakal).
Taraşlamag : Tıraşlamak, kesmek (saç, sakal).
Taraşlı : Tıraşlı, yontulmuş.
Taraşlı almas : Pırlanta.
Taraşlı stékan : Kristal bardak.

Taraz *(Far.)* : 1. Eşit, müsavî. 2. Balansiye, kol. 3. Düz, düzlem, yatay. 4. Tesviye ruhu.
Taraz élemek (etmek) : Denkleştirmek, denk getirmek.
Tarazı, terezi *(Far.)* : Terazi.
Tarazlamag, Tarazlaşdırmag : Denkleştirmek.
Tarazlanmag, Tarazlaşmag : Denkleşmek, denk gelmek.
Tarazlaşdırılmag : Denkleştirilmek.
Tarazlatmag : Düzeltmek, denkleştirmek.
Tarazlıg : 1. Muvazene, denge. 2. Düzgünlük.
Tar bağlamag : Kürtün yığılmak (kar).
Tarcıg, Tarçıg : Otlak, mera.
Tarçalan, Tarzen : Tar çalgıcısı.
Tarçı : 1. Tar çalgıcısı. 2. Tar ustası.
Tarçılıg : Tar çalma.
Tar-gaval :Tar ve kaval, tarlı kavallı nağme.
Tarham : Şımarık, muhallebi çocuğu.
Tarhamlaşmağ : 1.Şımarmak. 2. Körelmek.
Tarı : Tanrı.
Tarım : 1. İyi gerilmiş, sıkı bağlanmış. 2. Muhkem. 3. Süs, bezek.
Tarım çekmek : İyice germek (tel, ip vb.).
Tarımlamag : Sıkı bağlamak, iyice sıkmak.
Tarımlıg : Sıkı bağlanma.
Tarif *(Fr.)* : Tarife.
Tarifleşdirilmek : Tarifesi yapılmak.
Tarifleşdirmek : Tarifesini yapmak.
Tarih *(Ar.)* : Tarih.
Tarihçe : Tarihçe.
Tarihçi : Tarihçi.
Tarihde yazılmag : Aslâ unutulmamak.
Tarih goymag : Tarih koymak, günlemek, tarihlendirmek.
Tarihi-hicri *(Ar.)* : Hicrî tarih, hicrî yıl.
Tarihilik : Tarihî oluş.
Tarihi-miladi *(Ar.)* : Milâdî yıl.
Tarihli : Tarihli.
Tarihşünas *(Ar. Far.)* : Tarihçi.
Tarihnevis *(Ar. Far.)* : Tarih yazan.
Tarihsiz : Tarihsiz.
Tarla : Tarla.
Tarlaçı : Ekincilik uzmanı.
Tarlaçılıg : Ekincilik.
Tarlaçılıg brigadası : Tarla ekibi.
Tarla düşergesi : Tarla kulübesi, sayvan.
Tarlagoruyan (goruyucu) :Orman koruma.
Tarlagoruyan zolag:Siperlik orman kuşağı.
Tarlaguşu : Tarla kuşu.
Tarlalıg : Ekinlik, ekin sahası.
Tarlanmag : 1. Karanlıklaşmak. 2. Kuluçkaya yatmak.
Tarlaşmag : Kararmak, karanlık olmak.
Tarlıg : Karanlık.
Tar-mar : Tarumar.
Tar-mar élemek (etmek) : Tarumar etmek.
Tarp : Pat sesi.
Tarpaşdamag, Tarpaşdamah : Ağaçla çırpmak, dövmek (halı, kilim vb.).
Tarranmag, Tarranmah : Tırmanmak.
Tartan-partan :Saçma sapan, saçma şeyler.
Tar vahtı : Alacakaranlık.
Tarzen *(Far.)* : Tarcı, tarçalan.
Tas : 1. Tas. 2. Tavla zarı. 3. Tas falı.
Tasa, Tasa-pasa : Hiddet, öfke, kızgınlık.
Tasabahan : Falcı.
Tasa-pasası yatmag : Öfkesi yatışmak.
Tasar : Tasarı, proje.
Tasarlamag : Tasarlamak.
Tas gurmag : Fal açmak (tasla).
Taskabab, Taskababı : Taskebabı.
Taskülah : Miğfer.
Taskülahlı : Miğferli.
Taslag : Taslak, kroki.
Taşagg : Kibirli, kurumlu.
Tat : 1. Kavim adı (Azerbaycan'da). 2. Şehirli.
Tatala *(Hint.)* : Tatula.
Tatarı, Tatari : Kırbaç, kamçı.
Tatarılamag : Kırbaçlamak, kamçılamak.
Tatarıstan : Tataristan.
Tatırgamağ : Sendelemek.
Taun *(Ar.)* : Taun.
Tauna tutulmag, Taun tutmag : Sersemlemek, serseme dönmek.
Tau-saggız : Kauçuklu bitki.
Tavadaşı, Tava : Kaya, taş.
Tavadaşılıg : Kayalık, taşlık.
Tavağa : Tabaka (kağıt).

Tavakababı : Pirzola (çeşnili, yumurtalı).
Tavalıg : Taşlık, kayalık.
Tavan : 1. Tavan. 2. Güç, kuvvet. 3. Zarar, hasar.
Tavana : 1. Varlık, zenginlik. 2. mec. Güç, takat. 3. Yakın, akraba.
Tavanalı, Tavanlı : 1. Varlıklı, servetli, zengin. 2. Güçlü kuvvetli.
Tavan alt(ın)da galan deyil : Borç altında kalmaz.
Tavanasız : 1. Fakir, yoksul. 2. Güçsüz kuvvetsiz.
Tavar : 1. Davar. 2. Büyük, iri. 3. Şahin. 4. Balak. 5. mec. Çalışkan, becerikli.
Tavasar : Tava.
Tavaza : Biçim, şekil.
Tavın : Güreş hakemi.
Tavlamag, Tavlamah : Kavurmak.
Tavalamıh : Tavla kazığı (at bağlamak için).
Tavlanmag : 1. Koşmak, seğirtmek. 2. Şişmanlamak.
Tavlı : Semiz, dolgun, tavlı.
Tavun : Baca.
Tay *(Far.)* : 1. Bir, tek. 2. Denk, tay. 3. Eş, benzer. 4. Çuval. 5. Taraf, semt. 6. Öte, ötesi. 7. Sâhil, kenar.
Taya : 1. Küme, tokurcun. 2. Taya, dadı.
Taya basmag (vurmag) : Öbek yığmak, yığın yapmak.
Tayacıg : Yığıncık, tepecik.
Tayaçuy : Dayak, payanda, ağaç destek.
Tayalamag : Yığmak, kümelemek, yığın yapmak.
Tayalatmag : Yığdırmak, yığın yaptırmak.
Taya-taya : Küme küme, öbek öbek.
Tayavuran : Öbek yığan (makine).
Tayayag(lı), Ağacayag : Tek ayaklı, koltuk değnekli.
Taybağırsağ : Arık, zayıf.
Taybağlayan : Ambalajcı.
Taybaşı : Sepetbaşı, sepet başı çiçek.
Taybatay : Ardına kadar.
Tay-beraber(i) : Eşit, denk.
Taybet : Kemer, bel kayışı.
Taybuynuz : Tek boynuzlu.
Taydeyişik, Taykéş(ik) : Tek, çift olmayan, tek tek.
Taydeyişik géymek : Ters giymek.
Taydeyişik (taykéş) salmag : 1. Ters giymek. 2. Biri biriyle karıştırmak (bir kemseyi veya şeyi).
Tay élemek(etmek, goymag) : Eşit tutmak, denk saymak.
Tayelli : Su kabı, maşrapa.
Tayfa-tifag : Soy, nesep âile.
Tayga : Tundra.
Tayganad : Tek kanatlı.
Tayganat : Zayıf, arık.
Taygılça(lı), Taygıç(lı) : Bacağı olmayan, tek bacaklı.
Taygollu : Çolak, tek kollu.
Taygöz(lü) : 1. Tek gözlü, tek gözü kör. 2. Tepegöz (kabuklu hayvan).
Taygulag(lı) : Tek kulaklı.
Taygulp : Tek kulplu (maşrapa, kepçe, tava vb.).
Tayıberaberi : Dengi, akranı.
Tayını tapmag : Dengini bulmak.
Tayıtmag, Taytımag:Aksamak, topallamak.
Taylaşdırmag : Guruplandırmak, öbeklemek.
Tay olmag : Denkleşmek.
Tayta : Yığın yığın, öbek öbek.
Taytag, taytah : Topal, aksak.
Taytaglıg : Topallık, aksaklık.
Taytamag : Aksamak, topallamak.
Taytımag : Aksamak, topallamak.
Tay-tuş : Akran, yaşıt.
Tay-tuş olmag : Hayal kurulmak.
Tay tutmag : Bir tutmak, denk tutmak.
Taz : İnce ok, ince kiriş.
Taziyana, Taziyane *(Far.)* : Kamçı.
Te'arüf *(Ar.)* : Tören, merasim.
Téatr *(Yun.)* : Tiyatro.
Téatrşünas *(Yun. Ar.)* : Tiyatrocu (sanatçı).
Téatrşünaslıg : Tiyatroculuk (sanat).
Teb *(Ar.)* : 1. İlham. 2. Tab etme, tab.
Tebabet *(Ar.)* : Tababet.
Tebaşir *(Far.)* : Tebeşir.
Tebaşirlemek : Badanalamak.
Tebden çıhartmag : Öfkelendirmek.

Tebden çıhmag : Kızmak, çoşmak.
Tebden-tebe düşmek : Halden hale düşmek.
Tebeddülat : Değişiklik.
Tebee *(Ar.)* : Tebaa, vatandaş.
Tebeelik, Vetendaşlıg : Vatandaşlık.
Tebeğe *(Ar.)* : 1. Tabaka, katman. 2. Yaprak, tabaka.
Tebeğeleşme : Tabakalanma.
Tebeğeleşmek : Tabakalanmak.
Tebeh : Nesil, soy.
Tebehhür *(Ar.)* : Tebahhur.
Tebehhür élemek (etmek) : Tebahhur etmek.
Tebene, Gıyıg : Çuvaldız.
Teber *(Far.)* : Teber.
Teberrik, Teberrük *(Ar.)* : 1. Teberrük. 2. Seyrek, çok az.
Teberzin *(Ar.)* : Teber.
Tebessüm *(Ar.)* : Tebessüm.
Tebessüm éylemek (etmek) *(Ar.)* : Gülümsemek.
Teb etmek : Neşretmek.
Tebib *(Ar.)* : Tabip.
Tebiblik : Tabiplik.
Tebi coşa gelmek : İlhamlanmak.
Tebi deyişmek : Hali kötüleşmek.
Tebiet *(Ar.)* : Tabiat.
Tebietçi, Tebietşünas *(Ar. Far.)* : Natüralist.
Tebieten *(Ar.)* : Tabiatıyla.
Tebietperest *(Ar. Far.)* : Natüralist.
Tebietperestlik : Natüralizm.
Tebietşünas *(Ar. Far.)* : Naturalist.
Tebietşünaslıg : Tabiîlik.
Tebi gelmek (açılmag) : ilham duymak.
Tebi götürmemek : Tiksinti duymak.
Tebii *(Ar.)* : Tabiî.
Tebii eded : Tam sayı.
Tebiileşdirme : Vatandaşlığa kabul.
Tebiileşdirmek : Vatandaşlığa almak.
Tebiilik : Tabiîlik.
Tebii séçme : Tabiî ayıklanma (Darvin).
Tebiiyyatçı : Natüralist.
Tebil *(Ar.)* : Davul.
Tebilçalan, Tebilçi : Davulcu.
Te'bir *(Ar.)* : Tabir.
Te'bir etmek : Tabir etmek.
Te'birince : Tabiriyle.
Tebiyyat *(Ar.)* : Tabiî ilimler.
Tebiyyatçı, tebietşünas : Natüralist.
Tebliğ *(Ar.)* : Tebliğ.
Tebliğat *(Ar.)* : Tebligat, propaganda.
Tebliğat aparmag: Tebliğ etmek, bildirmek.
Tebliğatçı : Propagandacı.
Tebliğatçılıg : Propagandacılık.
Tebliğ élemek (etmek) : Propaganda yapmak.
Teb olunmag : Neşredilmek, basılmak.
Tebri'e *(Ar.)* : Tebriye.
Tebrik *(Ar.)* : Tebrik.
Tebrik élemek : Tebrik etmek.
Tebriklemek : Tebrik etmek.
Tebriknáme *(Ar. Far.)* : Tebrik mektubu.
Tecavüz *(Ar.)* : Tecavüz.
Tecavüz élemek : Tecavüz etmek.
Tecavüzkar, Tecavüzçü : Mütecaviz, saldıran.
Tecavüzkarane, Tecavüzkarcasına : Tecavüzkarca, düşmanca.
Tecavüzkarlıg, Tecavüzçülük : 1. Tecavüz, saldırı. 2. Irza geçme.
Tecelli *(Ar.)* : Tecellî.
Tecessüm *(Ar.)* : Tecessüm.
Tecessüm etdirmek : Cisimlendirmek, canlı etmek (resim vb.).
Techiz *(Ar.)* : Teçhiz.
Techizat *(Ar.)* : Teçhizat.
Techizatçı : Levazım müdürü, donatım müdürü.
Techiz élemek (etmek) : Donatmak.
Tecih : İğrenç.
Te'cil *(Ar.)* : Te'cil, erteleme.
Te'cil *(Ar.)* : Tacil.
Te'cilen *(Ar.)* : Acele olarak.
Te'cil élemek (etmek, gılmag) : Tacil etmek.
Te'cili *(Ar.)* : 1. Hızlı, süratli. 2. Acilen.
Te'cili yardım : Acil yardım.
Te'cili yardım maşını : Ambulans, cankurtaran.
Tecnis *(Ar.)* : Cinas kullanma.

Tecrid *(Ar.)* : Tecrit.
Tecrid élemek (etmek) : Tecrit etmek.
Tecrübe *(Ar.)* : Tecrübe.
Tecrübe aparmag : Denemek, sınamak, tecrübe etmek.
Tecrübeçi : 1. Stajyer. 2. Denemeci.
Tecrübeçi bağban : Tecrübeli bahçıvan.
Tecrübeçilik : Deneme, tecrübe.
Tecrübeden çıhmag : Denemek.
Tecrübeden kéçirmek : Tecrübe etmek.
Tecrübeden kéçmek : Denenmek.
Tecrübe gazanmag : Tecrübe kazanmak.
Tecrübelenmek : Tecrübeli olmak.
Tecrübelilik : Tecrübe kazanma, deneyimlilik.
Tecrübe meşgeleleri : Deneme dersleri.
Tecrübesiz : Tecrübesiz.
Tecrübesizlik : Tecrübesizlik.
Tecziye-tehlil : Hallaçlık, atımcılık.
Tedarük *(Ar.)* : Tedarik.
Tedarükcül : Tedarikli.
Tedarükçü : İşletme müdürü.
Tedarük élemek (etmek) : Tedarik etmek.
Tedarük görmek : Tedarikte bulunmak.
Tedavül *(Ar.)* : Tedâvül.
Tedbir *(Ar.)* : Tedbir.
Tedbir görmek : Tedbir almak.
Tedbirli : Tedbirli.
Tedbirlilik : Hikmet, bilgelik.
Tedbirsiz : Tedbirsiz.
Tedbirsizce(sine) : İhtiyatsızca.
Tedbirsizlik : Tedbirsizlik.
Tedbir tökmek : Plan çizmek, tasarlamak.
Tedğiğ *(Ar.)* : Tetkik.
Tedğiğat *(Ar.)* : 1. tetkik etme. 2. İlmî araştırma.
Tedğiğat aparmag : Tetkik etmek, araştırmak, merak etmek.
Tedğiğatçı : Muhakkik.
Tedğiğatçılıg : Tahkikat.
Tedğiğat etmek : İnceleme yapmak.
Tedğiğ élemek (etmek) : Tetkik etmek.
Tedhiş *(Ar.)* : Terör.
Te'diye *(Ar.)* : Tediye, ödeme.
Te'diyeçi : Ödeyen, tediye eden.
Tedric *(Ar.)* : Tedriç.
Tedricle : Tedricen.
Tedris *(Ar.)* : Tedris.
Tedris élemek (etmek) : Okutmak, ders vermek.
Teeccüb *(Ar.)* : Taaccüp.
Teeccüb élemek (etmek) : Taaccüp etmek.
Teeccübe gelmek : Taaccüp etmek.
Teccüblemek : Şaşırmak.
Teccüblendirmek : Hayrette bırakmak.
Teeccüblenmek : Şaşmak.
Teeccüblü : Hayret verici.
Teehhüd *(Ar.)* : Taahhüt.
Teehhüd élemek (etmek) : Taahhüt etmek.
Teehhüdlü : Taahhütlü.
Teehhüdname *(Ar. Far.)* : Taahhütname.
Teessüb *(Ar.)*:1.Taassup. 2. Himaye, koruma.
Teessüb çekmek : Namusunu korumak.
Teessübkéş, Teessübçeken : 1. Bağnaz, fanatik. 2. Namuslu.
Teessübsüz : Farksız.
Teessübsüzlük : Farksızlık.
Teessüf *(Ar.)* : Teessüf.
Teessüf élemek : Teessüf etmek.
Teessüf olsun, Teessüf ki : Maalesef, yazık ki.
Teessüflenmek : 1. Teesüf etmek, kederlenmek. 2. Vicdanı sızlamak.
Teessür *(Ar.)* : Teessür.
Teessürat *(Ar.)* : Heyecan.
Tefavüt *(Ar.)* : Fark, ayrıntı.
Tefavüt goymag : Farkına varmak, sezmek.
Teferrüat *(Ar.)* : Teferruat.
Teferrüatı ile : Tafsilatlı.
Tefriğ *(Ar.)* : Tefrik.
Tefriğe *(Ar.)* : Tefrika.
Tefriğeçi : Tefrikaçı, hizipçi.
Tefriğeçilik : Tefrikacılık, hizipçilik.
Tefriğe düşmek : Düşmanlık oluşmak.
Tefriğe salmag : Tefrika sokmak.
Tefrih *(Ar.)* : Ferahlama, sevinme.
Tefsi : Tepsi.
Tefsil *(Ar.)* : Tafsil.
Tefsilat *(Ar.)* : Tafsilat.

Tefsilatla : Etraflıca.
Tefsilatlı : Tafsilatlı.
Tefsilen *(Ar.)* : Ayrıntılı olarak.
Tefsilli : Etraflıca.
Tefsir *(Ar.)* : Tefsir.
Tefsirçi : Yorumcu.
Tefsir élemek (etmek) : Yorumlamak.
Teftiş *(Ar.)* : Teftiş.
Teftişçi : 1. Müfettiş. 2. Revizyonist.
Teftişçilik : 1. Teftiş. 2. Revizyonizm.
Teftiş élemek (etmek) : Teftiş etmek.
Teğaüd *(Ar.)* : Tekaüt, burs.
Teğaüdçü : 1. Burslu. 2. Emekli.
Teğaüde burahılmag (çıhmag) : Emekli olmak.
Teğaza *(Ar.)* : Talep, istek.
Teğdim *(Ar.)* : Takdim.
Teğdimat *(Ar.)* : Yazılı beyanat.
Teğdim élemek (etmek) : Takdim etmek.
Teğdir *(Ar.)* : Takdir.
Teğdirelayig : Takdire değer.
Teğdir élemek (etmek) : Takdir etmek.
Teğdis *(Ar.)* : Takdis.
Teğdis élemek (etmek) : Takdis etmek.
Te'ğib *(Ar.)* : Takip.
Te'ğib élemek (etmek) : Takip etmek.
Teğlid *(Ar.)* : Taklit.
Teğlid çıharmag : Taklitini yapmak.
Teğlidçi : Taklitçi.
Teğlidçilik : Taklitçilik.
Teğlid élemek (etmek) : Taklit etmek.
Teğliden *(Ar.)* : Taklidederek.
Teğlidini çıharmag : Taklit etmek, alay etmek.
Teğriben *(Ar.)* : Takriben.
Teğribi *(Ar.)* : Takribî.
Teğsim *(Ar.)* : Taksim.
Teğsim etmek : Taksim etmek.
Teğsim olunmag : Bölüştürülmek.
Teğsir *(Ar.)* : Taksir.
Teğsirinden kéçmek : Bağışlamak.
Teğsirini boynuna almag : Suçunu itiraf etmek.
Teğsirkar, Tegsirli *(Ar. Far.)* : Suçlu, kabahatli.
Teğsirkarlıg : Suçluluk.
Teğsirlendiren : Suçlayan, itham eden.
Teğsirlendirilen : Sanık, maznun.
Teğsirlendirilmek : Suçlandırılmak.
Teğsirlendirmek : Suçlamak.
Teğsirlilik : Suçluluk.
Teğsirname *(Ar. Far.)* : İddianame.
Teğsirsiz : Suçsuz, masum.
Teğsirsizlik : Suçsuzluk, masumluk.
Teğti *(Ar.)* : Takti.
Teğvim *(Ar.)* : Takvim.
Teğlit, Tehrif *(Ar.)* : Tahrif.
Teğyir *(Ar.)* : Değişme, değişiklik, tağyir.
Teğyir etmek (tapmag, vérmek) : Tağyir etmek.
Téh *(Far.)* : Dip.
Teh : Ara sokak, yan sokak.
Tehdid *(Ar.)* : Tehdit.
Tehdidédici : Tehdit edici.
Tehdid élemek (etmek) : Tehdit etmek.
Tehdire : Çocuk oyunu.
Tehellüs *(Ar.)* : Takma ad, müstear isim.
Tehellüslü : Mahlaslı.
Tehemmül *(Ar.)* : Tahammül.
Teher *(Ar.)* : 1. Benzer. 2. Tarz, metot. 3. İmkan, ihtimal.
Teher çekmek : Halletmek, yoluna koymak.
Teherden çıharmag :Bozmak, tahribetmek.
Teherden çıhmag : Bozulmak.
Tehere düşmek : Normale kavuşmak.
Tehere salmag : Normale kavuşturmak.
Teherini bilmek : Metodunu bilmek, tarzını bilmek.
Teherremmeh : Başı dönmek.
Teherrüş *(Ar.)* : Taharrüş.
Teherrüşe gelmek : Tahrik olmak.
Teherrüşe getirmek : Tahriş etmek.
Tehersiz : 1. Çirkin, yakışıksız, biçimsiz. 2. İmkansız.
Teher-töhür : Görkem.
Tehеyyül *(Ar.)* : Tahayyül.
Tehgig *(Ar.)* : Tahkik.
Tehgigat *(Ar.)* : Tahkikat.
Tehgigatçı : Muhakkik.
Tehgig élemek (etmek) : Tahkik etmek.

Tehgir *(Ar.)* : Tahkir.
Tehgirane, Tehgiramiz *(Ar. Far.)* : Aşağılayıcı.
Tehgirédici, Tehgirli : Aşağılayıcı.
Tehgir élemek (etmek) : Tahkir etmek.
Te'hir *(Ar.)* : Te'hir.
Te'hire düşmek : Gecikmek.
Te'hir etmek : Geciktirmek.
Te'hire salınmaz : Acil, acele.
Te'hire salmag : Ertelemek.
Te'hirsiz : Derhal, hemen.
Tehkim *(Ar.)* : 1. Sağlamlaştırma. 2. Hâkim olma.
Tehkimçi : 1. Sağlamlaştırıcı. 2. Kölelik taraftarı.
Tehkimçilik : Serflik, toprak köleliği.
Tehkimçilik hügugu : Toprak köleliği hukuku, kölelik.
Tehkim élemek (etmek) : 1. Sağlamlaştırmak. 2. Emrine vermek.
Tehkimli : 1. Gâlip, hâkim. 2. Serf.
Tehkimli kendliler : Serfler.
Tehkiye *(Ar.)* : Tahkiye.
Tehlil *(Ar.)* : Tahlil, analiz.
Tehlil élemek (etmek) : Tahlil etmek.
Tehlili *(Ar.)* : Tahlilî, analitik (geometri).
Tehlili hendese : Analitik geometri.
Tehlim : 1. Teklif. 2. Koşum kayışı (at için).
Tehlim élemek : Teklif etmek.
Tehlüke *(Ar.)* : Tehlike.
Tehlükeli : Tehlikeli.
Tehlükelilik : Tehlike, korku.
Tehlükesiz : Tehlikesiz.
Tehlükesizlik : Emniyet, güvenlik.
Tehlükesizlik tehnikası : Çalışma güvenliği, teknik güvenlik.
Tehmin *(Ar.)* : Tahmin.
Tehminen *(Ar.)* : Tahminen.
Tehmini *(Ar.)* : Tahminî.
Téhminimum *(Yun. Lat.)* : Teknik bilgi (meslek hakkında asgarî bilgi).
Téhnik *(Yun.)* : 1. Teknisyen, mühendis. 2. Teknokrat, tekniker.
Téhnika *(Yun.)* : 1. Teknik araçlar, makineler, donatım. 2. Teknik.
Téhniki : 1. Teknik. 2. Yardımcı.
Téhniki rédaktor : Teknik redaktör.
Téhnikum *(Yun.)* : Teknikokul.
Téhnimek, Téhnimey : Nefesi tıkanmak.
Téhniye-téhniye : Nefes nefese.
Téhnolog *(Yun.)* : Teknoloji uzmanı.
Téhnologiya *(Yun.)* : Teknoloji.
Téhnoloji *(Yun.)* : Teknolojik.
Tehr : 1. Benzer. 2. Metot, tarz. 3. İmkân, ihtimal.
Téhran : Tahran.
Tehribat *(Ar.)* : Tahribat.
Tehribatçı : Tahripçi, sabotajcı, kundakçı.
Tehribatçılıg : Sabotaj, kundaklama.
Tehrif *(Ar.)* : Tahrif.
Tehrif élemek (etmek) : Tarhif etmek.
Tehrik *(Ar.)* : Tahrik.
Tehrikçi : Tahrikçi.
Tehrikçilik : Tahrikçilik.
Tehrikédici : Kışkırtıcı.
Tehrikédicilik : Kışkırtma.
Tehrik élemek (etmek) : Tahrik etmek.
Tehrim élemek (etmek) : Önlemek, yasaklamak.
Tehrinen : Vaktiyle, eskiden.
Tehrir *(Ar.)* : Tahrir.
Tehriri *(Ar.)* : Tahrirî.
Tehsil *(Ar.)* : Tahsil.
Tehsil almag : Tahsil görmek, öğrenim görmek.
Tehsil ili : Ders yılı, öğrenim yılı.
Tehsilli : Kültürlü.
Tehsilsiz : Tahsilsiz.
Tehsilsizlik : Okumamışlık.
Tehsin *(Ar.)* : Beğeni.
Tehsin etmek : Alkışlamak, takdir etmek.
Tehsis *(Ar.)* : Tahsis.
Tehsisat *(Ar.)* : Tahsisat.
Tehsis élemek (etmek) : Tahsis etmek.
Tehsis olunmag : Tahsis edilmek, ayrılmak.
Teht *(Ar.)* : Taht.
Teht *(Ar.)* : Alt.
Tehtelhésab *(Ar.)* : 1. Kredi, borç para. 2. İbrası gereken (para).
Tehvil *(Ar.)* : Tahvil.

Tehvil almag (götürmek) : Teslim almak.
Tehvilvéren, Tehvilçi : Sipariş veren, ısmarlayan.
Tehvil vérmek : Teslim etmek.
Téjab : Küllü su.
Téjen, Técan, Técen : Yoğurt tulumu.
Tek : 1. Tek. 2....a kadar. 3. Dip, derinlik, alt. 4. Gibi. 5. Salı.
Tekallahlılıg, Tekallahlıg : Monoteizm.
Tekaltı : Teyelti.
Tekamül *(Ar.)* : Tekâmül.
Tekamülçü : Evrimci, tekamülcü.
Tekamül élemek (etmek) : Tekamül etmek.
Tekamül nezeriyyesi : Tekamül nazariyesi, evrimcilik.
Tekan : Darbe, sille, iteleme.
Tekanlamag : İtelemek.
Tekan vérmek : İtelemek.
Tekatlı : Tek atlı (araba).
Tekavarlı : Tek kürekli.
Tekbarmag : Tek parmaklı (eldiven).
Tekbarmag elcek : Tek parmaklı (eldiven).
Tekbaşçı : Başına buyruk.
Tekbaşçılıg : Başına buyrukluk.
Tekbeç, Tehvenc : Bel bellerken ayak konulan kısmı.
Tekbetek : Teker teker.
Tekbir, Tekdebir : 1. Arasıra, arada bir. 2. Tek, yegane.
Tekbir *(Ar.)* : Tekbir.
Tekbuynuz(lu) : Tek boynuzlu.
Tekce : 1. Biricik, yegane. 2. Sadece, sırf.
Tekdenbir, Arabir : Arasıra, bazen.
Tekdırnaglılar : Toynaklılar.
Teke : Teke.
Tekebbür *(Ar.)* : Tekebbür.
Tekebbürle : Hava atarak, kasılarak.
Tekebbürlenmek : Kibirlenmek.
Tekebbürlü : Kibirli, kurumlu.
Tekebbürlük, Tekebbürlülük : Tekebbür, çalım, kurum.
Tekebbür satmag : Kibirlenmek.
Tekeden pendir tutmag : Tekeden süt çıkarmak.
Tekehoz : İnatçı, dik başlı.
Tek elden ses çıhmaz : Bir elin nesi, iki elin sesi var.
Tekelduz : Tentene, dantelâ.
Tekelduzçu : Oyacı.
Tekelduzçulug : Dantelâcılık.
Teklenmek : 1. Teke olmak. 2. mec. Büluğa ermek.
Tekelli : 1. Çolak. 2. Bir kulplu, maşrapa.
Tekemséyrek : Seyrek, tek tük.
Tekercik, Tekerek : Tekerlekcik.
Tekersiz : Tekerleksiz.
Tekervarı : Dairevî.
Tekesaggallı : Keçi sakallı.
Tekeş : Kasıntılı, çalımlı.
Tekfir *(Ar.)* : Tekfir.
Tekfir etmek : Lânetlemek.
Tekgatlı : Bir katlı.
Tekgollu : Çolak.
Tekgözlü : Sokur.
Tekgulplu : Bir kulplu.
Tekgünü : Salı.
Tekhakimiyyetli : Mutlakiyetçi.
Tekhakimiyyetlilik : Mutlakiyet.
Tekhécalı : Tek heceli.
Tekhücéyreli : Tek hücreli.
Teki : 1. Gibi, benzeri, misli. 2. Yalnız, sadece. 3.Bâri, keşki. 4. ...ıncaya kadar, ...dıkça.
Te'kid *(Ar.)* : Israr.
Te'kid élemek (etmek) : Israr etmek, üstelemek.
Te'kiden, Te'kidle : Israrla, direnerek.
Te'kidli : Israrlı.
Te'kidlilik : Direnme.
Tekimlemeh, Terkimlemeh : Mahmuzlamak.
Tekin : 1. Gibi, benzer, benzeri. 2. Dip, derinlik. 3. ....a kadar.
Tekir : 1. Kızılkuyruk. 2. Tekir balığı. 3.Kedi.
Teklemek : 1. Tecrit etmek. 2. Yalnız iken yakalamak. 3. Tek iken görüşmek.
Teklenmek : Tek kalmak.

Teklif *(Ar.)* : Teklif.
Teklifini bilmek (ganmag) : Vazifesini bilmek.
Teklifsizcesine : Lâübalice, teklifsizce.
Teklik : 1. Yalnızlık, kimsesizlik. 2. Ayrı yaşama. 3. Tek, yegane. 4. Tek rakam.
Teklikde : Başbaşa (kalarak).
Teklüle : Tek namlulu (avcı tüfeği).
Tekme'nalı : Bir manalı.
Tekme'nalılıg : Bir manalılık.
Tekmil *(Ar.)* : Tekmil.
Tekmil élemek (etmek) : Tamamlamak, bitirmek.
Tekmilleşdirilmek : Mükemmelleşmek, geliştirilmek.
Tekmilleşdirme : Mükemmelleştirme, tekamül.
Tekmilleşdirmek : İlerletmek, mükemmelleştirmek.
Tekmilleşmek : Mükemmelleşmek, tekamül etmek.
Tekmillilik : Mükemmellik.
Tekmil olmag : Tamamlanmak.
Tekne : 1. Tekne. 2. Kürek, ekskavatör küreği. 3. Çukur.
Teknegayıran, Tekneçi : Fıçıcı.
Tekneçilik : Fıçıcılık.
Tekrar *(Ar.)* : Tekrâr.
Tekraredilmez (olunmaz) : Benzersiz, emsalsiz.
Tekraredilmezlik : Emsalsizlik.
Tekrar élemek (etmek) : Tekrar etmek.
Tekraren *(Ar.)* : Tekarar tekrar.
Tekrari *(Ar.)* : İkinci, mükerrer.
Tekrar imtahan : Bütünleme imtihanı.
Tekrarlamag : Tekrarlamak.
Tekrarlanmag : Tekrarlanmak.
Teksesli : Tek sesli.
Tek-tek : 1. Birer birer, teker teker. 2. Bazen, arasıra. 3. Ayrı ayrı. 4. Aralıklı, mesafeler halinde.
Tek-tenha : 1. Yalnız yalnız. 2. Yapayalnız.
Tekteserrüfatçı : Tek işletici, tek sahip.
Téktonik *(Yun.)* : Tektonik.
Téktonika *(Yun.)* : Tektonik.
Tek-tük : Tektük.
Tekur : Tekfur.
Tekye *(Ar.)* : 1. Dayanak, istinatgâh. 2. Tırabzan, parmaklık. 3. Tekke. 4. mec. Taziye, yas.
Tekye élemek (etmek) : 1. dayanmak, yaslanmak, abanmak. 2. mec. Güvenmek, dayanmak.
Tekyelenmek : Dayanmak, söykenmek.
Tekye sahlamag : Yas meclisi toplamak.
Tekyéyi-kelam *(Ar.)* : Ön söz, mukaddime.
Tekzib *(Ar.)* : Tekzip.
Tekzibedilmez (olunmaz) : Çürütülemez.
Tekzib élemek (etmek) : Tekzip etmek.
Tél *(Ar.)* : 1. Tel. 2. mec. Bağ, irtibat. 3. mec. Işın, şua.
Telafısını çıhmag : Telafi etmek.
Telafi *(Ar.)* : Telâfî.
Telaş *(Ar.)* : Telaş.
Telaşa salmag : Telaşa düşürmek.
Telaş élemek (etmek) : Telaş etmek.
Telaşlı : Telaşlı.
Telatüm *(Ar.)* : 1. Fırtına. 2. mec. Heyecan.
Telatüme gelmek : Heyecanlanmak.
Telatüme getirmek : Heyecanlandırmak.
Telatümlü : 1. Fırtınalı, dalgalı. 2. mec. Heyecanlı.
Télbasan :Saç tokası (kadınlar için), firkete.
Telbe : Et siniri (sığırda).
Télbe-télbe : Peşpeşe.
Tele : Fare kapanı.
Télé *(Yun.)* : Uzaktan.
Teleb *(Ar.)* : Talep.
Telebat *(Ar.)* : İhtiyaç.
Telebdar *(Ar. Far.)* : Savcı.
Telebe *(Ar.)* : Talebe.
Teleb élemek (etmek) : Talep etmek.
Telebelik : talebelik.
Telebelik illeri : Talebelik yıllarında.
Telebkar *(Ar. Far.)* : 1. Titiz. 2. Davacı. 3. Alacaklı.
Telebkarlıg : Titizlik.
Telebname *(Ar. Far.)* : Talepname.
Teleb ve teklif : Arz talep.
Téleçi : Yavrusu ölen hayvanı başka yavruya alıştıran (kimse).
Telefat *(Ar.)* : Telefat.

Telefat vérmek : Zayiata uğramak.
Telef etmek (élemek) : Telef etmek.
Teleffüz : Teleffuz.
Teleffüz etmek : Teleffuz etmek.
Telefherc *(Ar.)* : Müsrif.
Telefherclik : İsraf, müsriflik.
Téléfon *(Yun.)* : Telefon.
Téléfonçu : Telefoncu.
Téléfonçulug : Telefonculuk.
Téléfon desteyi : Ahize, reseptör.
Téléfonhana *(Yun. Far.)* : Telefon idaresi.
Téléfonlaşdırılmag : Telefon tesis edilmek.
Téléfonlaşdırmag : Telefon tesis etmek.
Téléfonlaşmag : Telefonlaşmak.
Téléfonogram *(Yun.)* : Telefonla verilen haber.
Téléffüz *(Ar.)* : Teleffuz.
Télégraf *(Yun.)* : Telgraf.
Télégraf agéntliyi : Telgraf ajansı.
Télégrafçı : Telgrafçı.
Télégrafçılıg : Telgrafçılık.
Télégrafhana *(Yun. Far.)* : Telgrafhane.
Télégram *(Yun.)* : Telgraf.
Teleguran : Kırtasiyeci, bürokrat.
Tele gurmag : Tuzak kurmak.
Télékino *(Yun.)* : Telesine, Telesinema.
Téléméhanika *(Yun.)* : Telemekanik.
Téléméhanikleşdirme : Radyo ve televizyonla güdümü geliştirme.
Télemek, Télemeh : Alıştırmak, ısındırmak, yakınlaştırmak.
Telemteki : Alelacele, çarçabuk.
Telemtelesik, Telemtehtili : Acele ile, çarçabuk.
Téléobyéktiv *(Yun.)* : Teleobjektif.
Telesdiren : Dehleyen.
Telesdirme : Dehleme.
Telesdirmek : Dehlemek.
Telesdirtmek : Dehletmek.
Telesen : Aceleci.
Telese-telese : Acele acele, hızlı hızlı.
Telesik : 1. Acilen. 2. Acil, acele.
Telesiklik : Acele.
Telesitmek : Telaşlandırmak.
Telesken : Aceleci, heyecanlı.
Teleskenlik : Telaş, heyecan.
Telesmeden : Rahatça, sükunetle.
Telesmek : Acele etmek.
Télétayp *(İng.)* : Teleks.
Télétaypçı : Teleksçi.
Teletedim, Teleto : Çabucak, âcilen.
Télévérilmiş : Televizyon yayını.
Téléviziya *(Yun.)* : Televizyon.
Téléviziya merkezi : Televizyon istasyonu.
Télévizor *(Yun. Lat.)* : Televizyon cihazı.
Teleye düşmek : Tuzağa düşmek, faka basmak.
Teleye salmag : Tuzağa düşürmek, faka bastırmak.
Telgin *(Ar.)* : Telkin.
Telginedici : İnandırıcı, ikna edici.
Telgin élemek (etmek) : Telkin etmek.
Tél goymag (kesmek) : Kâkül kesmek, saç kesmek.
Télgraf vurmag : Telgraf çekmek.
Telh *(Far.)* : Acı.
Telhek : Soytarı, palyaço.
Telheklik : Palyaçoluk, maskaralık.
Telid : Yardım, İmdat.
Te'lif *(Ar.)* : Telif.
Telifçi : Düğün davetçisi, davete çağıran.
Te'lif élemek (etmek) : Telif etmek, yazmak.
Te'liğe *(Ar.)* : Müzekkere.
Te'lim *(Ar.)* : Talim.
Te'lim almag : Öğrenmek, hatırlamak.
Te'limat : Talimat.
Te'limatçı : 1. Öğretmen, öğretici. 2. Müfettiş.
Te'limatçılıg : Öğretmenlik.
Te'limatlandırmag : Öğretmek, talimat vermek.
Te'limat vérmek : Talimat vermek.
Te'limçi : Hayvan eğiticisi.
Te'lim élemek (etmek) : Talim etmek.
Te'lim kéçmek : Öğrenmek.
Te'limname *(Ar. Far.)* : Talimat, emirname.
Te'lim vérmek : Hayvan eğitmek.
Telis : 1. Çuval, torba. 2. Havlu.
Telisbend : Şimdilik; muvakkaten, geçici olarak.
Tell : Kurgan, tepe, höyük.

Tellemeh : Aldatmak.
Tellemek : Kümelemek.
Tellem-tellem : Boşuboşuna, boş yere.
Tellenmek : Kümelenmek.
Télli : 1. Kâküllü, saçlı. 2. Telli.
Telli : İyi, güzel.
Telpeh : Tüylü kalpak.
Télsiz : 1. Telsiz. 2. Saçsız, kâkülsüz.
Télsiz télégraf : Telsiz telgraf.
Teltif *(Ar.)* : Taltif.
Teltif etmek : Taltif etmek.
Teltif olmag : Taltif edilmek, teşvik edilmek.
Tél vurmag (çekmek) : Telgraf çekmek.
Tem *(Ar.)* : Tat, lezzet.
Téma *(Yun.)* : Mevzu, konu.
Tématik *(Yun.)* : 1. Tema ile ilgili. 2. Tem (müzikte).
Tématika *(Yun.)* : Temler, mevzular.
Temayül *(Ar.)* : Temâyül.
Temayülçü : Parti çizgisinden çıkan.
Temayülçülük : Parti çizgisinden çıkma.
Temayüllü : Mütemayil.
Témbr *(Fr.)* : Ton (müzik).
Temeddün *(Ar.)* : Madenîleşme, uygarlık.
Temel *(Ar.)* : Temel.
Temeldaşı : Temel taşı.
Temel goymag : Temel atmak.
Temene : Kayık, sandal.
Temenna *(Ar.)* : İstek, arzu.
Temennasız : 1. Samimî. 2. Samimî olarak.
Temennasız yardım : Karşılıksız yardım, bağış.
Temerküz *(Ar.)* : Temerküz.
Temerküzleşdirilmek : Temerküz edilmek.
Temerküzleşdirmek : Temerküz ettirmek.
Temerküzleşmek : Temerküz etmek.
Temessük *(Ar.)* : Senet, alacaklı senedi.
Teme-teme, Gaçdı-Tutdu : Kovalamaca (çocuk oyunu).
Temeze : Tavan.
Te'mim, Te'mimname *(Ar.)* : Genelge, tamim, sirküler.
Te'mimi *(Ar.)* : Genelge, sirküler.
Te'min *(Ar.)* : Te'min.
Teminatlı : Garantili, güvenceli.
Te'minédici : Garanti, güvendirici.
Te'minname *(Ar. Far.)* : Ruhsatname.
Te'mir *(Ar.)* : Tamîr.
Te'mirarası : Tamirat süresi.
Te'mirat *(Ar.)* : Tamirat.
Te'miratçı : Tamiratçı.
Te'miratçılıg : Tamircilik.
Te'mir élemek (etmek) : Tamîr etmek.
Te'mir goymag (çekmek) : Zırnık sürmek.
Te'mirhana *(Ar. Far.)* : Tamirhane.
Te'mirkar *(Ar. Far.)* : Tamirci.
Temiz : Temiz.
Temizcinsli (ganlı) : Saf kan.
Temize çıhartmag : Beraat ettirmek, aklamak.
Temize çıhmag : Beraat etmek, aklanmak.
Temizgélbli (ürekli) : Temiz kalpli.
Temiz kağız : Beyaz kağıt.
Temizkar : Temiz, namuslu, dürüst.
Temizkarlıg : Namusluluk, dürüstlük.
Temizlendirmek : Temizletmek.
Temizleşdirilmek : temizlenilmek.
Temizleşdirmek : Temizlemek.
Temizleşmek : Daha temiz olmak.
Temkin *(Ar.)* : Temkin.
Temkinle : Ağırbaşlı, ciddî ciddî.
Temkinlilik : Dayanıklılık, sağlamlık.
Te'mlendirmek : Çeşni vermek.
Te'mli : 1. tatlı, lezzetli. 2. Kokulu.
Témp *(Lat.)* : 1. Tempo (müzik). 2. Hız.
Témpéramént *(Fr.)* : Huy, tabiat, mizaç.
Témpératur *(Lat.)* : 1. Suhunet, sıcaklık derecesi. 2. Ateş, hararet.
Temrin *(Ar.)* : Temrin.
Temr vérgisi : Pul vergisi.
Te'msiz : Tatsız, lezzetsiz.
Te'msizleşmek : Tatsızlaşmak.
Te'msizlik : Tatsızlık.
Temterag *(Ar.)* : İhtişam, tantana, görkem.
Temteragh : 1. Tantanalı, ihtişamlı, görkemli. 2. Tumturaklı, ağdalı, cafcaflı (söz).
Temteraglılıg : 1. Tantana, ihtişam. 2. Tumturaklılık.

Temyiz, Kassasiya : Temyiz.
Ten *(Far.)* : 1. Ten, beden. 2. Beraber, müsavî. 3. Eş, benzer.
Te'n, Te'ne *(Ar.)* : 1. Sitem, kınama, serzeniş. 2. Sitemli.
Tenasüb *(Ar.)* : Tenasüp.
Tenasüblü : Oranlı, mütenasip.
Tenasübsüz : Nispetsiz, biçimsiz.
Tenasübsüzlük : Nispetsizlik, oransızlık.
Tenasül *(Ar.)* : Tenâsül.
Tenasül aleti : Üreme organları.
Tenbéh *(Ar.)* : Tembih.
Tenbéh élemek (etmek) : Tembih etmek.
Tenbeki : 1. Pipo tütünü. 2. Tütün, tömbeki.
Tenbel : Tembel.
Tenbelcesine : Kaygısızca, gamsızca.
Tenbellenmek, Tenbelleşmek : Tembelleşmek, üşenmek.
Tenbellik élemek (etmek) : Tembelleşmek, üşenmek.
Tenbih *(Ar.)* : Tembih.
Tenbih élemek (etmek) : Tembih etmek.
Tenbihsiz : 1. Cezaya çarptırılmamış. 2. Ceza görmeksizin.
Tenbihsizlik : Cezasız kalma.
Tenbölen : Açıortay.
Ten bölmek : İkiye bölmek.
Tenbur *(Ar.)* : Tambur.
Tence : Tencere.
Tendir : Tandır.
Tendireser, Tendirhana : Mutfak, fırın.
Tendir salmag : Tandırda odun yakmak.
Tendürüst *(Far.)* : Sağlıklı, sıhhatli, sağlam.
Tendürüstlük : Sağlamlık, sıhhat, sağlık.
Tene : 1. Kulak memesi. 2. Küpe.
Te'ne *(Ar.)* : Kınama, yerme.
Tenebi : Salon, büyük oda.
Te'ne etmek (vurmag) : Kınamak, yermek.
Tenef : İp, urgan.
Teneffür *(Ar.)* : Tiksinme, iğrenme.
Teneffüs *(Ar.)* : Teneffüs.
Tenek, Teney : 1. Omça. 2. Yaprak. 3. Üzüm.
Tenek dolması : Yaprak dolması.
Teneke : Teneke.
Tenekeçi : Tenekeci.
Tenekeçilik : Tenekecilik.
Tenekgurdu : Bağkesen.
Tenekguşu : Kirazkuşu.
Teneklik : Sorkunluk, söğütlük.
Te'neli : Sitemli.
Te'ne vurmag : Kınamak, yermek.
Tenezzöh *(Ar.)* : Tenezzüh.
Tenezzöhçü : Turist, gezici.
Tenezzül *(Ar.)* : 1. Çöküş, çöküntü, gerileme. 2. mec. Rezâlet.
Tenezzül élemek (etmek) : 1. Tenezzül etmek. 2. Gerilemek.
Tenezzüle uğramag : Aşağılanmak.
Teng : 1. Ara sokak, yan sokak. 2. Pruva, prova (gemide).
Teng *(Far.)* : Dar, sık.
Tenge gelmek : Bezmek, bıkmak, usanmak.
Tenge getirmek : Usandırmak, bıktırmak.
Ten gelmek : Denk gelmek.
Tenġid *(Ar.)* : Tenkit.
Tenġidçi : Tenkitçi.
Tenġid élemek (etmek) : Tenkit etmek.
Tenġidi *(Ar.)* : Tenkidî.
Tenġidi réalizm : Eleştirimci realizm.
Tengimek : Bunalmak, nefesi kesilmek.
Tengişdirme : 1. Dokunma, tahriş, tırmalama. 2. Öfke, sinirlilik, kızgınlık.
Tengişdirmek : 1. Sıkmak, dar gelmek (elbise). 2. Kızdırmak, öfkelendirmek.
Tengişmek : Zorla nefes almak, bunalmak.
Tenġit *(Ar.)* : Noktalama.
Tengitmek : 1. Sıkmak (elbise). 2. mec. Sinirlendirmek, öfkelendirmek.
Tengleşmek : 1. Bıkmak, usanmak. 2. Zor solumak, nefesi daralmak.
Tenglik : 1. Darlık, izdiham. 2. Tıknefes oluş.
Tengnefes *(Far. Ar.)* : 1. Tıknefes. 2. Astımlı, yelpikli.
Tengnefeslik : 1. Boğulma, nefes darlığı. 2. Astım.
Tenha *(Far.)* : Tenhâ.
Tenhahlıg : Varlık, zenginlik.
Tenhalıg : Tenhalık.

Tenikar : Beyaz tuz.
Tenike : 1. Göçebe evi. 2. Teneke.
Tenleşdirilmek : Beraberleştirilmek, denkleştirilmek.
Tenleşdirmek : Denkleştirmek.
Tenleşmek : Denkleşmek.
Tenlik : Denklem, muadele (matematikte).
Ténnenmek : Nemlenmek, nem çekmek.
Ténnis *(İng.)* : Tenis.
Ténnisçi : Tenisçi.
Ten olmag : Denk olmak.
Ténor *(İtal.)* : Tenor.
Tenorta : Tam orta.
Tént *(İng.)* : Tente.
Tentene *(Ar.)* : Tantana, görkem.
Tentene élemek (etmek) : Tantana etmek, zafer kazanmak; sevinmek.
Tenteneli : Tantanalı.
Tentik :1. Saf yürekli. 2. Hızlı konuşan, söyledikleri anlaşılmayan. 2. Âcil, acele.
Tentiklemek, Tentimek : 1.Acele etmek. 2. Hızlı hızlı solumak. 3. Yorulmak, daralmak.
Tentiklik : 1. Saf yüreklilik. 2. Soluk sulu ğa, nefes nefese.
Tentimeh : Yorulmak.
Tentimiş : Yorgun.
Tentimiş halda : Yorgun yorgun.
Tentitmek : Yormak, bezdirmek.
Tenümend *(Far.)* : Çelimli, endamlı, iriyarı.
Tenümendlik : İrilik, iriyarılık, heybet.
Tenzif *(Ar.)* : 1. Gaz bezi. 2. Temizleme, arıtma.
Tenzim *(Ar.)* : Tanzim.
Tenzimçi : Düzenleyen (kimse).
Tenzimédici, Tenzimleyici : Düzenleyici.
Tenzim élemek (etmek) : Tanzim etmek.
Tenzimlemek : Düzen vermek, tanzim etmek.
Tenzimlenmek : Düzenlenmek.
Téolog *(Yun.)* : İlâhiyatçı.
Téologiya *(Yun.)* : İlâhiyat.
Téoloji *(Yun.)* : Teolojik.
Téorem *(Yun.)* : Teorem.
Tepcek : 1. Dipçik. 2. Bellenmiş toprağı pekiştirme.
Tepcek vurmag : Belle pekiştirmek (toprağı).
Tepçek : Belle pekiştirme (yumuşak veya bellenmiş toprağı).
Tepçévir : Belleme (toprağı).
Tepçimek : Gözemek (kumaşı).
Tepdirmek : 1. Belletmek (toprağı). 2. Teptirmek.
Tepe : Tepe.
Tepeden-dırnağa : Tepeden tırnağa.
Tepecek, Tepecch : Bel ayakçağı.
Tepeg oyunu : Okla nişancılık (gümüş veya sikke dolu testiyi belli mesafeden vurma. Safevîlerce).
Tepel, Gaşga : Sakar (alında).
Tepeleme : Dopdulu, lebâleb.
Tepelemek : 1. Yığmak, kümelemek. 2. Zulmetmek.
Tepelenmek : 1. Yığılmak, kümelenmek. 2. Zulmedilmek.
Tepeleşdirmek : Atıştırmak, tıkıştırmak.
Tepeli : Tepeli.
Tepelik : Tepelik.
Teper : 1. Kuvvet, güç, enerji. 2. mec. Şeref, namus.
Tepere : Çöp bidonu (çanak, çömlek).
Teperli : 1. Çalışkan, faal, enerjik. 2. Cesur, kahraman. 3. Şerefli, soylu, asil.
Teperlilik : Güçlülük, kuvvetlilik.
Tepersiz : Atıl, hareketsiz.
Tepesi üste : Tepetaklak.
Tepesi üste gelmek : 1. Tepetaklak olmak. 2. mec. Koşarak gelmek.
Tepeyen : Çok tepen (at vb.).
Tepeyeohşar : Tepemsi, tepe gibi.
Tepik : Tekme.
Tepikatan, Tepikcil : Çok tepen (at vb.).
Tepik atmag : Mahmuzlamak.
Tepik ilişdirmek : Çifte atmak.
Tepikleme : Tekmeleme.
Tepiklemek : Tekmelemek, çiftelemek.
Tepiklenmek : Tekmelenmek.

Tepikleşmek : Tekmeleşmek.
Tepilmek : 1. Bellemek (toprak). 2. Sokulmak, kendini sokmak. 3. Sokuşturulmak, tıkarak doldurulmak.
Tepimek, Tepimch : Kurumak.
Tepinmek : 1. Tepinmek. 2. Saldırmak, hücum etmek.
Tepir : Kıl elek.
Tepirlemek : Kalburlamak, elemek.
Tepişdirmek : Yemek, atıştırmak.
Tepitme : 1. Macun, lapa. 2. Erişte (yemeklik).
Tepitmek : Kurutmak.
Tepitme salmag : Yakı vurmak.
Tepiye (tepige) galhmag : Çiftelemek.
Téplohod *(Rus.)* : Dizel motorlu gemi.
Téplovoz *(Rus.)* : Dizelli lokomotif.
Tepme : 1. Yakı, macun. 2. Dövme. 3. Geri tepme (silah).
Tepmek, Tepmch : 1. Tepmek. 2. Dövmek (keçe, şal vb.). 3. Geri tepmek (silah). 4. Bellemek (toprağı).
Tepteze : Taptaze.
Tér : Heybe.
Ter : 1. Ter. 2. Taze.
Terabuduh : Yemek ismi.
Térahom *(Fr.)* : Trahom.
Téran : Ham meyve.
Terane *(Far.)* : Terâne.
Ter aparmag (basmag) : Ter basmak.
Térapévt *(Yun.)* : Fizyoterapist, dahiliyeci.
Térapiya *(Yun.)* : Terapi.
Teravet *(Ar.)* : Taravet.
Teravetden düşmek : Solmak, sararmak.
Teravetini itirmek : Solmak, sararmak.
Teravetlendirmek : İç açmak, gönül açmak.
Teravetlenmek : 1. Tazelenmek. 2. Serinlemek. 3. Dinçleşmek.
Teravetli : 1. Taze. 2. Temiz, saf, berrak. 3. Canlı, dinç.
Teravet vérmek : 1. Güzelleştirmek. 2. Renk vermek.
Teravih *(Ar.)* : Tarâvih.
Terazu : Terazi.
Ter basmag : Ter basmak.
Terbiye *(Ar.)* : Terbiye.
Terbiyeçi : Terbiyeci, eğitimci.
Terbiyeçilik : Eğitimcilik.
Terbiyelendirilmek : Eğitim görmek.
Terbiyelendirmek : Eğitmek.
Terbiyelenmek : Eğitilmek.
Terbiyevi *(Ar.)* : Terbiyevî.
Tercüme *(Ar.)* : Tercüme.
Tercümeçi : 1. Mürtercim. 2. Tercüman.
Tercümeçilik : 1. Mütercimlik. 2. Tercümanlık.
Tercüme élemek : Tercüme etmek.
Tercümeyihal *(Ar.)* : Biyografi.
Tere : Tere.
Terece : Taraça.
Tereddüd *(Ar.)* : Tereddüt.
Tereddüd élemek : Tereddüt etmek.
Tereddüd kesilmek : İrtibat kesilmek, geliş gidiş olmamak.
Tereddüdlü : Tereddütlü.
Tereddüdsüz : Tereddütsüz.
Tereddüdsüzlük : Tereddütsüzlük.
Teref *(Ar.)* : Taraf.
Terefdar *(Ar. Far.)* : Taraftar.
Terefdarcasına : Tarafgirlikle.
Terefdarlı : Taraftarı olan.
Terefdarlıg : Taraftarlık.
Terefdarsız : Taraftarsız.
Teref durmag (çıhmag, sahlamag) : Taraf tutmak.
Terefgir, Terefkéş *(Ar. Far.)* : Taraftar.
Terefgirlik : Tarafgirlik.
Terefimüğabil *(Ar.)* : Karşı taraf.
Terefsahlayan : Taraftar.
Tereğği *(Ar.)* : Terakki.
Tereğği élemek (etmek) : Terakki etmek.
Tereğğiperver *(Ar. Far.)* : Terakkiperver.
Tereğği tapmag : Terakki etmek.
Tereh : Raf, mutfak rafı.
Terehhüm *(Ar.)* : Merhamet.
Terehhüm élemek (etmek) : Merhamet etmek.
Terek : 1. Un helvası. 2. Tatlı pilav.
Tereke : Tereke.
Terelli : Şeftali çeşidi.
Terevez : Terevez.

Terevezçi : Terevezci.
Terevezçilik : Terevezcilik.
Terevezlik : Terevezlik.
Terezi *(Far.)* : Terâzi.
Tereziçi : Terâzici.
Terezi pulu : Tartı parası.
Tereziye vurmag : Tartmak.
Tergitdirmek : Bıraktırmak, terk ettirmek (âdet için).
Tergitmek : Bırakmak, vazgeçmek (âdet için).
Terhalva : Un helvası.
Terhan : Tarkan, reis, asil (Moğollar zamanında).
Terhis *(Ar.)* : Terhis.
Terhiyar : Körpe salatalık.
Terhun : Tarhun.
Terhunarağı : Tarhun esansı.
Te'rif *(Ar.)* : 1. Tarif. 2. Övme, medih, övgü.
Te'rife : Tarife.
Te'rifegelmez : Mükemmel, tarifsiz.
Te'rifelayiğ : Takdire layık, övülecek derecede.
Te'rifeleşdirilmek : Tarifeye bağlanmak.
Te'rifeleşdirmek : Tarifeye bağlamak.
Te'rifleme : Övme, methetme.
Te'riflemek : Övmek, methetmek.
Te'riflenmek : Övülmek, ululanmak.
Te'rifli : Göklere çıkarılmış, ululanmış.
Te'rifname *(Ar. Far.)* : Takdirname.
Terig *(Ar.)* : Tarik, yol.
Teriğet *(Ar.)* : Tarikat.
Teriğetçi : Tarikatçı.
Teriğetçilik : Tarikatçılık.
Terini soyutmag : Terini soğutmak.
Terk *(Ar.)* :1. Terk. 2. Terki. 3. Dip, derinlik.
Terk hurcunu : Hurç.
Terkiadet *(Ar.)* : Alışkanlığı bırakma.
Terkib *(Ar.)* : Terkip.
Terkibbend *(Ar. Far.)* : Terkîbibent.
Terkib hissesi : Parça, kısım.
Terkibli : Birleşmiş, birleşik.
Terki-dünya *(Ar.)* : 1. Çileci. 2. Münzevî. 3. İnziva.
Terki-dünyalıg : Çilecilik.
Terki-edeb *(Ar.)* : Edep dışı davranış.
Terkine almag (götürmek) : Terkisine bindirmek, terkisine almak.
Terkine minmek : terkisine binmek.
Terkini gılmag : Terk etmek.
Terki-veten *(Ar.)* : Göçmen.
Terkleşmek : Terkiye binmek (iki kişi).
Terköynek, Terköyneyi : Fanila, atlet.
Terki-silah *(Ar.)* : Silahsızlanma, silahsızlandırma.
Terkisilah édilmek (olunmag) : Silahsızlanmak.
Terkisilah etdirmek : Silahsızlandırmak.
Terkisilah etmek : Silahsızlandırmak.
Terlan : 1. Şahin. 2. mec. Yiğit, kahraman.
Terledici : Terletici.
Terlik : Tazelik.
Términ *(Lat.)* : Terim.
Términologiya *(Lat.)* : Terminoloji.
Términoloji *(Lat.)* : Terminolojik.
Térmo *(Yun.)* : Hararet.
Témodinamika *(Yun.)* : Termodinamik.
Térmograf *(Yun.)* : Termograf, ısıyazar.
Térmométr *(Yun.)* : Termometre.
Térmos *(Yun.)* : Termos.
Térmostat *(Yun.)* : Termostat.
Terpedilmek : Kımıldatılmak.
Terpendirmek : Kımıldatmak.
Terpenen : Müteharrik.
Terpeniş : 1. Canlılık, hareketlilik. 2. Davranış.
Terpenişmek, Terpenmek : Kımıldanmak, deprenmek.
Terpenmeyen : Sâbit.
Terpenmez : Sâbit, oynamaz.
Terpenmezlik : Hareketsizlik, sâbitlik.
Terpenmez nöğte : Sâbit nokta.
Terpenti : Deprenme, kımıldama.
Terpeşdirmek : Depreştirmek.
Terpeşme : Depreşme.
Terpeşmek : Depreşmek.
Terpetme : Kımıldatma.
Terpetmek : Kımıldatmak, oynatmak.
Térror *(Lat.)* : Terör.
Térrorçu : Terörist.

Térrorçulug : Terörizm.
Ters : 1. Ters. 2. Korku.
Tersa *(Far.)* : Hristiyan.
Terse : Tersine, aksine.
Tersesine : Aksine, tersine.
Tersevet : Çöten.
Tersim *(Ar.)* : Tersim.
Tersim élemek (etmek) : Resmetmek, çizmek.
Tersimi *(Ar.)* : Tasarı.
Tersimi hendese *(Ar.)* : Tasarı geometri.
Ters kimi : Sanki, yani, âdetâ.
Tersleşdirmek : İnatlaştırmak, sinirlendirmek.
Terslik élemek : Terslik etmek, tersleşmek.
Tersliyi tutmag : Kafa tutmak, ayak diremek.
Ters mütenasib : Ters orantı.
Ters-ters bahmag : Ters ters bakmak.
Terteğ : Kurşun oksit.
Terteze : Taptaze.
Tertib *(Ar.)* : Tertip.
Tertibat *(Ar.)* : Tertibât.
Tertibatçı : Düzenleyici.
Tertibçi : Tertipçi.
Tertibe salmag : Düzene sokmak.
Tertibli : Tertipli.
Tertibsiz : Tertipsiz.
Tertibsizlik : Tertipsizlik.
Ter tökmek : Ter dökmek.
Ter vézisi : Ter bezi.
Terz *(Ar.)* : Tarz.
Terzi-hereket : Davranış.
Terzi-hereket zerfliyi : Hal zarfı.
Terzi-heyat *(Ar.)* : Yaşayış.
Terzi-ifade *(Ar.)*:İfade tarzı, anlatım ustalık.
Tés : Hüner, kabiliyet, yetenek.
Tes : At gübresi, tezek.
Tesadüf *(Ar.)* : Tesâdüf.
Tesadüf düşmek : Meydana gelmek, olmak.
Tesadüf élemek : Tesadüf etmek.
Tesadüfi *(Ar.)* : 1. Rasgele. 2. Devamlı olmayan, arasıra.
Tesbéh, Tesbih *(Ar.)* : Tespih.
Tesbéh çévirmek : Tespih çevirmek.
Tesbéh düzmek : Tespih dizmek.
Tesbéhli : Tespihli.
Tesbéh oynatmag : Tespih çevirmek.
Tesbit *(Ar.)* : Tespit.
Tesdemek, Tesdemeh : Terslemek, pislemek (at).
Tesdig *(Ar.)* : Tasdik.
Tesdigedici : Müspet, olumlu.
Tesdig élemek (etmek) : Tasdik etmek.
Tesdiglemek : 1. Doğrulamak. 2. Tasdik etmek, onaylamak.
Tesdigname *(Ar. Far.)* : Tasdikname.
Teseddüg *(Ar.)* : Bağış, teberru, hibe.
Teseddüg etmek (élemek) : Bağışlamak, teberru etmek.
Tesek, Aragçın : Takke.
Teseki : Takke.
Tesekilik, Tesekilih : Takkelik (kumaş).
Teselli *(Ar.)* : Tesellî.
Tesellisizlik : Tesellîsiz oluş.
Teselli tapmag : Teselli bulmak.
Tesellivérici : 1. Avutan, sevindiren. 2. Teskin edici.
Teserrüfat *(Ar.)* : 1. Ekonomi. 2. İktisadî.
Teserrüfatçı : Yönetici (tarımda, sanayide); işletme müdürü.
Teserrüfatçılıg : Tutumluluk, idareli oluş.
Teserrüfatsızlıg : İdaresizlik.
Tesettür *(Ar.)* : Tesettür.
Tesevvüf, Mistika *(Ar.)* : Tasavvuf.
Tesevvür *(Ar.)* : Tasavvur.
Teshih *(Ar.)* : Tashih.
Teshih élemek (etmek) : Tashih etmek.
Te'sir *(Ar.)* : Te'sir.
Te'sir burahmag : Etkilemek.
Te'sirédici : Etkileyici.
Te'sir güvvesi : Etkime, tesir (fizikte).
Te'sirlenmek : Etkilenmek.
Te'sirli fe'l : Geçişli fiil.
Te'sirlik hal : Akkuzatif, yapma hali, yükleme hâli.
Te'sirsiz : Te'sirsiz, yavan, sığ.
Te'sirlilik : 1. Duygululuk. 2. Nüfuz, te'sir gücü (ilaç vb.).
Te'sirsiz fe'l : Geçişsiz fiil.

Te'sirsizlik : Hareketsizlik, atâlet.
Te'sis *(Ar.)* : Tesis.
Te'sisat *(Ar.)* : 1. Tesisat. 2. Müessese, kuruluş.
Te'siséden : Kurucu.
Te'sis élemek (etmek) : Tesis etmek.
Teskere *(Ar.)* : Tabut.
Teskin *(Ar.)* : Teskin.
Teskinédici : Yatıştırıcı.
Teskin élemek (etmek) : Teskin etmek.
Teskinlik : Teselli, avunma, yatışma.
Teskinlikvéren (vérici) : Müsekkin, avutan.
Teskin tapmag : Huzur bulmak, yatışmak.
Teskinlik vérmek : Tesellî vermek, avutmak.
Teskin vérmek : Huzur vermek, yatıştırmak.
Teslim *(Ar.)* : Teslim.
Teslimçi : Teslimiyetçi.
Teslimçilik : Teslimiyetçilik.
Teslim élemek : Teslim etmek.
Tesnif *(Ar.)* : 1. Tasnif. 2. Tanzim (kitap). 3. Düzenleme (müzik).
Tesnifat *(Ar.)* : 1. Bölümleme. 2. Tanzim, düzenleme (kitap).
Tesnifatçı : Sınıflayan, bölümleyen, kartotek.
Tesnif élemek (etmek) : Tasnif etmek.
Tesrif *(Ar.)* :Tasrif, çekim (gramer).
Tesrif élemek (etmek) : Çekmek (fiil için).
Tésto :Aceleci.
Tesvib *(Ar.)* : Tasvip.
Tesvibédici : Takdir edici; onayıcı.
Tesvib élemek (etmek) : Tasvip etmek, takdir etmek, onamak.
Tesvir *(Ar.)* : 1. Tasvir. 2. Resim.
Tesvirçi : Tasvir sanatkârı (resim, heykel, edebiyat vb.).
Tesvirçilik : Yalınlık.
Tesviregelmez : Tarifi imkânsız.
Tesviri *(Ar.)* : Tasvirî.
Tesvirisenet, İncesenet : Güzel sanat.
Tesviye *(Ar.)* : Tasfiye.
Tesviyeçi : Tasfiyeci, pürist.
Tesviyeçilik : Tasfiyecilik; Menşeviklik, Menşevizm.
Tesviye etmek : 1. Lağvetmek, kapatmak. 2. Ödemek, borcunu temizlemek.
Teşbéh *(Ar.)* : Teşbih.
Teşbéhli : Teşbih sanatlı.
Teşbéyin : Meselâ.
Teşdid *(Ar.)* : Teşdit.
Teşebbüs *(Ar.)* : Teşebbüs, girişim.
Teşebbüsçü : Girişimci, müteşebbis, ön ayak olan, ilk adımı atan.
Teşebbüsçülük : Girişimcilik, insiyatif.
Teşebbüs élemek (etmek) : Teşebbüs etmek, teşebbüse geçmek.
Teşebbüs galdırmag : Teşebbüs etmek; direnmek.
Teşebbüskar *(Ar. Far.)* : Müteşebbis
Teşebbüskarlıg : Girişimcilik.
Teşehhüs *(Ar.)* : Kibir, fodulluk, çalım.
Teşehhüs etmek : Kibirlenmek, çalım satmak.
Teheşehhüsle : Kibirle, gurura.
Teşehhüslenmek : Kibirlenmek, çalım satmak.
Teşehhüslü : 1. Çalımlı, kibirli, fodul. 2. Kıymetli, hürmetli.
Teşehhüslük : Kibir, kurum, kibirlilik.
Teşehhüs satmag : Çalım satmak.
Teşehorlug, Teşehorluh : Böbürlenme, kibirlenme.
Teşekkül *(Ar.)* : Teşekkül.
Teşekkül tapmag : Teşekkül etmek.
Teşekkür *(Ar.)* : Teşekkür.
Teşekkür élemek : Teşekkür etmek.
Teşekkürle :Minnetle, şükranla.
Teşekkürname *(Ar. Far.)* : Teşekkürnâme.
Teşer : 1. Yaramaz, hırçın, yumurcak (çocuk). 2. Kızgın, öfkeli. 3. Palavracı, benbenci.
Teşer-teşer : Kibirlenerek, böbürlenerek.
Teşer vurmag : Azarlamak.
Téşi : İğ.
Teşkil *(Ar.)* : Teşkîl.
Teşkilat *(Ar.)* : Teşkîlat.
Teşkilat vérmek : Kurmak, teşkilat kurmak.
Teşkil élemek (etmek) : Teşkil etmek.
Teşkil olunmag : Kurulmak.

Teşne *(Far.)* : Teşne.
Téşneh, Téşney : Şiş, ur, kabartı, sivilce.
Teşrif *(Ar.)* : Teşrif.
Teşrif aparmag : Gitmek, uğurlanmak (saygıdeğer biri).
Teşrifat *(Ar.)* : Teşrifat.
Teşrifatsız : Teklifsiz.
Teşrifatsızlıg : Teklifsizlik.
Teşrif buyurmag (getirmek) : Gelmek, teşrif buyurmak.
Teşrif gılmag : Gelmek, teşrif etmek.
Téşt *(Far.)* : Bakır leğen.
Teşt *(Far.)* : Bakır leğen.
Teşvig *(Ar.)* : Teşvik.
Teşvigat *(Ar.)* : Propaganda.
Teşvigat aparmag : Propaganda yapmak.
Teşvigatçı : Propagandacı.
Teşvig élemek (etmek) : Teşvik etmek, kışkırtmak.
Teşviş : Teşviş, karıştırma, telaş.
Teşviş etmek (kéçirmek) : Heyecanlanmak, telaşlanmak.
Teşvişe düşmek : Meraklanmak, telaşlanmak.
Teşvişe salmag : Telaşlandırmak, endişelendirmek.
Teşvişle : Telaşlı telaşlı.
Teşvişli : Telaşlı, heyecanlı.
Tetbig *(Ar.)* : Tatbik.
Tetbig élemek (etmek) : Tatbik etmek.
Tetbigi *(Ar.)* : Tatbikî.
Tetbigi élmler : Pratik bilimler.
Tetbigi incesenet : Tatbikî sanat.
Teti : Âciz, beceriksiz, kabiliyetsiz.
Te'til *(Ar.)* : 1. Grev. 2. Tatil.
Te'tilçi : Grevci.
Te'til élemek (etmek) : Grev yapmak.
Te'tilpozan : Grev bozucu.
Tetimek, Tetimeh : Kekelemek.
Tetir : Uyuz.
Tétir : Alınlık (serpuş).
Tétirremeh : Tedarik etmek, hazırlamak (para).
Teto : Korku.
Tétra, Tétraguşu : Sülün.
Tevan *(Far.)* : Takat.
Tevana *(Far.)* : Varlık, güç, kudret.
Tevanalı : Mal sahibi, zengin.
Tevanasız : Yoksul, fakir.
Tevazö *(Ar.)* : Tevazu.
Tevazökar, Tevazölü *(Ar. Far.)* : Mütevazı.
Tevazökarcasına : Tevazu ile, mütevaziyane.
Tevazökarlıg : Tevazu, alçakgönüllülük.
Tevazökarlıg élemek (etmek) : Mahviyet göstermek, tevazu satmak.
Teveccöh *(Ar.)* : Teveccüh.
Teveccöh etmek : Teveccüh etmek.
Teveccöhünü gazanmag : Sevgisini kazanmak.
Teveğğe, Teveğğü *(Ar.)* : 1. Rica, dilek. 2. Şefaat.
Teveğğeçi, Teveğğüçü : Şefaatçi, ricacı.
Teveğğe élemek (etmek) : 1. İstemek, dilemek. 2. Şefaat etmek.
Tevekkül *(Ar.)* :1. Tevekkül. 2. Risk, tehlike.
Tevekkülü : Rasgele, gelişigüzel.
Tevellüd *(Ar.)* : Tevellüt.
Tevellüdname *(Ar. Far.)* : Nüfus cüzdanı, doğum kâğıdı.
Tevellüd şehadetnamesi (kağızı) : Nüfus cüzdanı.
Tevere : 1. Kasnak, çember (elek). 2. Baltacık (değirmen taşının sepeğine geçirilen dingil başlığı).
Tevle : 1. Reçel tabağı. 2. Kül tablası.
Téy : 1. Saf, halis. 2. Tamamen, bütün, sırf. 3. Zayıf, arık.
Téy bayag : Fasılasız, ara vermeden.
Téyha, Téha : 1. Ancak, sırf. 2. Yavan.
Teyelğa, Telğa : Lakap.
Teyer : Tekerlek.
Téyha, Cılha : 1. Temiz, saf, katıksız. 2. Yavan.
Téyim, Tém : Çabuk.
Te'yin *(Ar.)* : 1. Tayin. 2. Sıfat (gramer).
Téyin : Kadar.
Te'yinat *(Ar.)* : Tayin.
Te'yinédici : 1. Tayinedici. 2. Yol açan (gramer).

Te'yin élemek (etmek) : Tayin etmek.
Te'yini-müğedderat *(Ar.)* : Hükümranlık, egemenlik.
Te'yinname *(Ar. Far.)* : Kararname.
Téyja, Téyje : Tamamen, sırf.
Téylemek : 1. Yaralamak. 2. Kovalamak. 3. Koşarak gitmek.
Téylenmek : Şişlenmek, yaralanmak.
Téylesen *(Ar.)* : Taylasan.
Téytük : Sırf tüy.
Teyyare *(Ar.)* : Tayyare.
Teyyareçi : Tayyareci.
Teyyareçilik : Tayyarecilik.
Teyyaregayıran : Uçak fabrikası.
Teyyaregayırma : Uçak sanayii.
Teyyare meydanı : Hava alanı.
Teyyaresüren : Pilot.
Teyyarevuran : Uçaksavar.
Téz : 1. Derhal. 2. Önce, evvel.
Tezad *(Ar.)* : Tezat.
Tezadlı : Tezatlı.
Tezahur *(Ar.)* : Tezahür.
Tézalışan (Alovlanan) : Kolay tutuşur, tutuşucu, alevlenen, tuturuk.
Tézatan : Seri ateşli, otomatik.
Tézbazar : Hızlı, süratli.
Tézbazar élemek (etmek) : 1. Hemen bitirmek (iş vb.). 2. Öldürmek.
Tézbazar olmag : 1.Acele etmek. 2. mec. Çabuk ölmek.
Tézbiten (biter) : Çabuk tükenen.
Tézböyüyen : Çabuk büyüyen.
Tézce : Çabucak, derhal.
Tézden : Erken.
Tézdeyen (yétişen), Faraş : Turfanda, çabuk olan (meyve).
Teze *(Far.)* : Taze.
Tezebey : Damat.
Tezebine : Yeni aile.
Tezece : 1. Taze, taptaze. 2. Yeni, yepyeni.
Tezedem : Yeni demlenmiş.
Tezeden : Yeniden, bir daha.
Tezegelin : Yeni gelin.
Tézek : Tezek.
Tezelemek : Tazelemek.
Téz élemek (etmek) : Hızlandırmak, çabuklaştırmak.
Tezelendiren : Yenileyici.
Tezelendirmek, Tezeletmek : Tazelendirmek, tazeleştirmek.
Tezelendirtmek : Tazeletmek.
Tezelenmek : Tazelenmek.
Tezeleşdirmek, Tezeleşdirtmek : Tazeleştirtmek, yeniletmek.
Tezeletdirmek : Tazelettirmek.
Tezeleşmek : Tazeleşmek.
Tezelik : Tazelik.
Tezelikce : Bu yakınlarda.
Tézeriyen : Çabuk eriyen.
Téz-géc : Er geç.
Tézgéden : Ayağına çabuk.
Tézgören : Gözü keskin, keskin gözlü.
Te'zim *(Ar.)* : Tazim.
Te'zim élemek (etmek) : Tazim etmek.
Tézis *(Yun.)* : Tez, iddia.
Te'ziye *(Ar.)* : Taziye.
Te'ziyedar *(Ar. Far.)* : Yaslı.
Te'ziyeli : Yaslı.
Te'ziye sahlamag : Yas tutmak.
Tezkar *(Ar.)* : Hatırlatma.
Tézkéçen : Süreksiz.
Tezkire *(Ar.)* : 1. Teskere, tezkire, biyografi. 2. Nüfus cüzdanı.
Tezkireçi : Teskereci.
Tézleşdirmek, Tézlendirmek : Hızlandırmak, çabuklaştırmak.
Tézleşmek : Hızlanmak, süratlenmek.
Tézlik : 1. Çabukluk, hız. 2. Frekans, titreşim sayısı (fizik).
Tézlikce : Çabucak.
Tézlikde : Az sonra, birazdan.
Tézlikle : 1. Az sonra, birazdan. 2. Çabuk, hızla.
Tézlikölçen : Frekansmetre, hızölçer.
Tézmeh, Tezmek : Korkmak, ürkmek.
Tezminat *(Ar.)* : Tazminat.
Téz ol : Acele et, çabuk ol!
Téz olmag : Acele etmek.
Tézsatılan : Sürümlü, aranan (mal).
Tézsézen : Uyanık, zeki.

Tézsınan : Kırılgan, gevrek.
Téz-telesik : Koşarak, aceleyle.
Téz-téz : Sıkça.
Tezyig *(Ar.)* : Tazyik.
Tfu : 1. Tükürme sesi. 2. Yuh! tüh!
Tıgg, Tıgtıg : Tık, tık tık.
Tıggıldamag : Tıkırdamak.
Tıggıldatma : Tıkırdatma.
Tıggıldatmag : Tıkırdatmak.
Tıggıltı : Tıkırtı.
Tığ : Küme, yığın.
Tığlamag : Kümelemek.
Tığlanmag : Kümelenmek.
Tığlanmış : Kümelenmiş, yığılı.
Tığ vurmag : Kümelemek.
Tığ yığmag : Üst üste yığmak, öbek yapmak.
Tıh : Balık kılçığı.
Tıhac : Tıkaç, tapa.
Tıhacçıhardan, Probkaaçan : Tirbuşon.
Tıhaclamag : Tıkaçlamak.
Tıhaclı : Tıkaçlı.
Tıhamag : Tıkamak.
Tıhamış : 1. Kapalı. 2. Dolu.
Tıhanmag : Tıkanmak.
Tıhaşdırmag : Tıkıştırmak.
Tıhılı : Tıkılmış, tıkıştırılmış, tıkılı.
Tıhılı-tepili : Tıklım tıklım, hıncahınç.
Tıhılmag : Tıkılmak.
Tıhımag, Tıhamag, Tıhışdırmag : Tıkamak.
Tıhlanmag : Kılçık oluşmak (balık yavrusu).
Tıhlı : Kılçıklı.
Tıhmag : Tıkıştırmak.
Tıhnaşdırmag : Sokuşturmak, tıkıştırmak.
Tıhnaşmag : Tıkışmak.
Tıhsız : Kılçıksız (balık).
Tılıf : Çay küspesi.
Tılısım : Tılsım.
Tımhır : Kuruntulu, evhamlı.
Tımhırlıg : Vesvese, kuruntu.
Tımığ, Tınığ, Tınıh : Burnundan konuşan, hımhım.
Tıncıha : Nefes nefes.
Tıncıhmag, Tıncıhmah : Bunalmak, nefesi kesilmek.
Tın-tın : Hımhım.
Tın-tınlıg : Hımhımlık.
Tıppıldamag, Tıpıldamag : Tıpırdamak.
Tıppıldatmag : Tıpırdatmak.
Tıppıltı, Tıp-tıp, Tıpıltı : Tıpırtı.
Tırçıl : Bol, fazla.
Tırhın : Tırkaz.
Tırıg : İshal.
Tırıldamag : Harıldamak.
Tırıldatmag : Harıldatmak.
Tırıltı : Harıltı.
Tırım : Süs, bezek.
Tırıntı, Diringe : Hafif müzik.
Tırnoy : Göç.
Tırtıl : Tırtıl.
Tırtıllı : Paletli.
Tırtıllı traktor : Paletli traktör.
Tısağan : Küseğen, alıngan.
Tısbağa : Kaplumbağa, tosbağa.
Tısbağaçanağı : Bağa, kabuk.
Tısbağa kimi : Çok yavaş, ayağına ağır.
Tısbağa gédişi (yérişi) : Kaplumbağa yürüyüşü.
Tısıh : Gebeş, işkembeli, göbekli.
Tısıldamag : Burnundan solumak.
Tısmağ, Tısmah : Küsmek, gücenmek, alınmak.
Tısmıh : Kısa, güdük, bücür.
Tibb *(Ar.)* : Tıp.
Tibb bacısı (gardaşı) : Hemşire.
Tibbi *(Ar.)*: Tıbbî.
Tic : Dik.
Ticaret *(Ar.)* : Ticâret.
Ticarethana *(Ar. Far.)* : Ticarethane.
Ticvan : Sivri çatılı bina, sivridam.
Tifag *(Ar.)* : 1. İttifak. 2. Aile, soy.
Tifagı dağılmag : Ocağı dağılmak.
Tifagın dağılsın : Soyun kurusun!
Tifceh : Parça, kalıp.
Tifil, Tıfıl : Tıfıl.
Tifilciyez : Yavrucağız, çocukcağız.
Tifillik : Çocukluk.
Tifil uşag : Ufak çocuk.
Tiftikli : Tüylü.
Tiğe, Arakesme : Perde, bölme.
Tığ *(Far.)* : Kılıç.
Tik : Döşek yüzü, kılıf.

Tikan : Diken.
Tikancıg : 1. Ufak diken, dikencik. 2. Ufak kılçık (balık).
Tikançı : Dikenci.
Tikanlı : 1. Dikenli. 2. Kılçıklı (balık).
Tikanlıg : 1. Dikenlik. 2. Dikenli çalı yığını.
Tikanlı meftil : Dikenli tel.
Tikansız : Dikensiz.
Tikansız balıg : Kılçıksız balık.
Tikan üstünde oturan kimi : Diken üstünde oturur gibi.
Tikan üstünde oturmag : Diken üstünde oturmak.
Tikan yapraglı : İğne yaprak.
Tikdirmek, Tikdirtmek : 1. Yaptırmak (yapı). 2. Diktirmek.
Tike : Parça, lokma, dilim.
Tike boğazından gétmek : Boğazına dizilmek (lokma).
Tike-parça élemek : Parça parça etmek.
Tike-tike : Parça parça, dilim dilim.
Tike-tike élemek (etmek) : Parçalamak, dilimlemek.
Tikici :1. İnşaatçı. 2. Dikişçi. 3. Tutturaç.
Tikici govlug : Tutturaçlı dosya.
Tikili : 1. Bina, yapı. 2. Dikili (iğne vb. ile).
Tikiliş : 1. Dikim (elbise). 2. Bina, yapı.
Tikilme : 1. İhdas. 2. Dikili (elbise).
Tikilmek : 1. Dikilmek. 2. Yapılmak, inşa edilmek.
Tikim : Dikim.
Tikinti : 1. Bina, yapı. 2. İnşaat. 3. Şantiye.
Tikirtge, Kanifol:Reçine (keman yayı için).
Tikiş : Dikiş.
Tikişçi : Terzi, dikişçi, konfeksiyon endüstrisi işçisi.
Tikişdirmek : 1. Diktirmek (elbise). 2. Yaptırmak (yapı).
Tikiş goymag : Dikiş atmak.
Tikişli : 1. Ekli. 2. Dikiş atılmış.
Tikiş senayéi : Dikiş sanayii, dikişçilik.
Tikişsiz : Dikişsiz.
Tiklendirmek, Tiklendirmeh : Alacak için adam göndermek, alacak tahsil ettirmek.
Tikme : 1. Yapı inşaatı. 2. İşleme, nakış.
Tikmeçi : Nakışçı.
Tikmek : 1. Bina etmek, inşa etmek. 2. Kurmak, hazırlamak. 3. Tayin etmek, atamak. 4. Dikmek.
Tikmeli : Nakışlı, işlemeli.
Til(l) : 1. Kenar, kıyı. 2. Kenar (geometrik). 3. El ayası. 4. Sırt (dağ). 5. Yığın, öbek, küme.
Tilan : 1. Cilalı, perdahlı. 2. Perdahlı aşık kemiği.
Tilanbar, Tirambar : Dopdolu, çok, pek çok.
Tile : Öç, intikam.
Tilenmiş : 1. Sıska. 2. mec. Utanmaz, arlanmaz.
Tilet : 1. Ufak bıçak. 2. Kullanılmış (sabun, süpürge).
Tilif : Meyve posası, eşelek.
Tililemek, Tililemeh : Taşlamak.
Tilisim (Ar.) : Tılsım.
Tilisimçi : Sihirbaz.
Tilisimi sındırmag : Sihiri bozmak.
Tilisimlemek : Büyülemek.
Tilisimlenmek : Büyülenmek.
Tilisimlenmiş : Büyülü, efsunlu.
Tilisimli : Büyülü, sihirli.
Tilisme düşmek : Sihirlenmek.
Tilisme salmag : Büyülemek, sihirlemek.
Tilişbelemek, Tilişbelemeh : Kıymık etmek (odun).
Tilişke, Tilişge : Kıymık.
Tilit : Tirit.
Tilitgan : Kana bulaşmış.
Till, Galag : Yığın, küme.
Tillemek, Galaglamag : Kümelemek, yığmak.
Tillendirmek : Üst üste yığmak.
Tillenmek : Yığılmak, küme edilmek.
Tilletmek : Yığdırmak, öbek yaptırmak.
Tilov : 1. Olta. 2. Sepilenmiş deri.
Tilov atmag : Olta atmak (suya).
Tilsim *(Ar.)* : Tılsım.
Tilsimbend *(Ar. Far.)* : Tılsımlı.
Tilsimçi : Sihirbaz.
Tilsime düşmek : 1. Büyülenmek. 2. mec. Sarpa sarmak.

Tilsime salmag : Sihirlemek, büyülemek.
Tilsim etmek : Büyülemek.
Tilsimlemek : Büyülemek, sihirlemek, efsunlamak.
Tilsimlenmek : Büyülenmek, efsunlanmak.
Tilsimlenmiş, Tilsimli : Tılsımlı.
Tilsimli : Tılsımlı.
Tim, Timik : Köşe.
Timigleşmek : Aşınmak.
Timikli : Sivri uçlu.
Timiklilik : Çıkıntılık, sivrilik.
Timillo : Aşık kemiği (kuzuda).
Timov, Tomov : Dumağı.
Timsinmek : Acele etmek, koşmak, seğirtmek.
Tin : 1. Köşe. 2. Kenar, kıyı. 3. Köşedeki. 4. Kömür kokusu, karbon gazı.
Tinbaşı : 1. Her köşede. 2. mec. Adım başı.
Tindeki : Köşedeki.
Tinet *(Ar.)* : Tıynet.
Ting, Tingi : Fidan.
Tinga : Yeşil sazan.
Tinge : Köşe.
Tingilemek : Fidan dikmek.
Tinglik : Fidanlık.
Tini : Nüfuzlu, otoriter.
Tinik : Bücür.
Tinktura *(Lat.)* : Tentür.
Tinlemek : Köşeye çekmek, halvet etmek.
Tinli : Köşeli.
Tin-tin danışmag : Hımhım konuşmak, burnundan konuşmak.
Tin vurmag : Dişlemek, ısırmak.
Tinyet *(Ar.)* : Tıynet.
Tip *(Yun.)* : 1. Testi. 2. Örnek, nümune, model.
Tipaj *(Fr.)* : 1. Sınıf, çeşit. 2. Örnek, nümune. 3. Tip.
Tipi : Tipi.
Tipik : Tipik.
Tipikleşdirmek : Tipik yapmak, tipik şekle sokmak.
Tipleşdirmek : 1. Bir tipe uygun yapmak. 2. Bir örnekte göstermek.
Tipograf *(Yun.)* : Tipograf.
Tipografiya *(Yun.)* : Basımevi, matbaa.
Tipologiya *(Yun.)* : Tipoloji.
Tipoloji *(Yun.)* : Topolojik, tipolojiyle ilgili.
Tir *(Far.)* : 1. Tomruk, travers. 2. Direk. 3. Ok. 4. Atış poligonu.
Tiraj *(Fr.)* : 1. Çekiliş (piyango vb.). 2. Baskı, tiraj.
Tirbaşı : Tomruk ucu.
Tircik : Direk (küçük).
Tiré *(Fr.)* : 1. Tire. 2. Kısa çizgi. 3. Uzun çizgi. 4. Hısım akraba. 5. Sıra dağlar. 6. Muhalif gruplar. 7. Tepecik. 8. Kenar, kıyı. 9. Evlek. 10. Bölme (arı sepetinde).
Tireboran : Sağanak yağmur.
Tirelenmek : Bölük pörçük olmak, gurup gurup dağılmak.
Tireşte : Kazma, çapa.
Tire-tire olmag : Bölük pörçük olmak.
Tiringe, Tiringi : Hafif müzik.
Tiringe vurmag : Hafif müzik çalmak.
Tiriy : Dağlıç.
Tirkéş : Çeltik parseli.
Tirkire : El değirmeni.
Tirlenmek, Tirrenmek : Yatmak, uzanmak.
Tirli : Kirişli, tomruklu.
Tirme, Tirmeşal : Şal.
Tirmeli : Şaldan dikilmiş.
Tirtap uzanmag (düşmek) : Boylu boyunca yatmak.
Tir-tir esmek : Tir tir titremek.
Tiryek *(Far.)* : Afyon.
Tiryekçi : Esrarkeş.
Tiryekhana *(Far.)* : 1. Esrar tekkesi. 2. Meyve suyu fabrikası.
Tiryeki *(Far.)* : Esrarkeş, afyonkeş.
Tisbir : 1. Benzer. 2. Patron, kalıp.
Tisbirrih : Eziyet, zorluk.
Tisch : Çisenti.
Tiseklemek : Çiselemek.
Tişe *(Far.)* : Taşçı tarağı.
Tişemek, Tişemeh : Dişemek.
Tişermeh, Tişermek : Sırıtmak.
Titan *(Yun.)* : Titan.
Tite : Ak benek.
Titelenmek : Ak benek oluşmak (gözde).
Titile : Ak benekli (göz).

Titr *(Fr.)* : 1. Yazı, lejand. 2. Titre.
Titredici : Titretici.
Titreguş : Çok üşüyen, kül kedisi.
Titrek, Titrer : Titrek.
Titreşmek : Titreşmek.
Titretme, Titretmegızdırma : Sıtma, malarya.
Titretmegovag : Bir kavak türü, titrek kavak.
Titretmeli : Sıtmalı.
Titrleme : Titre etme.
Titrlemek : Titre etmek.
Titul *(Fr.)* : 1. Unvan. 2. Rütbe. 3. Başlık, birinci sayfa. 4. Senet.
Titul siyahısı : Birinci sayfa, unvan sayfası.
Tiyan : Kazan, katran kazanı.
Tiyança : Tencere, font tencere.
Tiyançı, Girçi : Katrancı.
Tiyançılıg, Girçilig : Katrancılık.
Tiye : 1. Ağız (bıçak, kılıç vb.). 2. Konfeksiyon. 3. İnce, sıcak tutmaz.
Tiyeli : Delikli, namlulu.
Tiyençe : Tava.
Tiz *(Far.)* : Keskin, kesici.
Tizfehm *(Far. Ar.)* : Akıllı.
To, Dov : Tehdit, göz dağı.
Toba *(Ar.)* : Tövbe.
Toba élemek (etmek) : Tövbe etmek.
Tobakar *(Ar. Far.)* : Tövbekâr.
Tobalatmag : Tövbe ettirmek.
Tobra : Torba.
Toflu : Toklu.
Togga : 1. Çengelli iğne. 2. Toka. 3. Çalımlı, kibirli, palavracı.
Toggac : 1. Tokaç. 2. Ağaç tokmak.
Toggaclamag : Tokaçlamak.
Toggalanmag : Kayış bağlanmak, tokalanmak.
Toggalı : Tokalı.
Togganın altını berkitmek : İyice doymak.
Toggaşdamag, Toggaşdamah:Tokaçlamak.
Togguş : Bağırış, haykırış.
Togguşdurmag : Tokuşturmak.
Togguşma : 1. Tokuşma, çarpışma. 2. Kavga, niza.
Togguşmag : 1. Tokuşmak, çarpışmak. 2. Çekişmek, kavga etmek.
Toğal : Yanık.
Toğan : Doğan.
Toğay, Tuğay:Sık orman (ırmak kenarında).
Toğlu : Toklu.
Toğlubaşı : Yontulmamış taş.
Toğlugötüren : Akbaba, kerkes.
Toğra : Tuğra.
Toğrol : Toğrul, çakırdoğan.
Toh : 1. Tok. 2. Koyu (renk vb.) . 3. mec. Varlıklı. 4. mec. Susmuş, suskun. 5. mec. Bıkmış, bezmiş.
Toha : Çapa, kazma.
Tohac : Silindir taşı, loğ.
Tohaclama : Basarak düzeltme, loğlama.
Tohaclama maşını : Silindir.
Tohaclamag : Loğlamak.
Tohaclanmag : Loğlanmak.
Toha ekinçiliyi : Çapa ziraati.
Tohalamag : Çapalamak.
Tohalanmag : Çapalanmak.
Tohalmag : Doymak.
Tohaltmag : Doyurmak.
Tohan : Aşık oyununda bir pozisyon, tam oturma.
Tohdur : Suskun.
Tohgarın : Doymuş, tok.
Toh-gırmızı : Koyu kırmızı.
Tohlug : 1. Tokluk. 2. mec. Muhtaç olmama.
Tohlug élemek (etmek) : Çok yemekten rahatsızlanmak.
Tohmacar, Tohmacal :1. Fide. 2. Dut ağacı.
Tohmacarlıg : Fidelik.
Tohmag : Tokmak, et tokmağı.
Tohmagcıg : 1. Küçük tokmak. 2. Sümbülteber.
Tohmagçiçekliler : Zambakgiller.
Tohmaglamag : Tokmaklamak.
Tohmaglanmak : Tokmaklanmak.
Tohmaglı : Tokmaklı.
Tohmereh : Ufarak, bücür, bodur (kimse).
Tohna : Kazma, kerki.
Tohtag, Tohdag : 1. Teskin olmuş, huzurlu. 2. Tesellî.

Tohtaglanmag : Sabretmek, sakinleşmek.
Tohtaglıg : Teselli, rahatlık, sükunet.
Tohtag sahlamag : Sabretmek, dayanmak.
Tohtaglıg (tohtag) vérmek : Teskin etmek, yatıştırmak.
Tohtag sesle : Yavaş sesle.
Tohtamag, Tohtamah : 1. Avunmak. 2. Nefsini yenmek, sabretmek. 3. Varmak, yetişmek (bir yere). 4. Dinmek (ağrı).
Tohtamaz : 1. Aralıksız, fasılasız. 2. İyileşmez, onmaz.
Tohtamış : Sakin, dingin.
Tohtatmag : Yatıştırmak, teskin etmek.
Tohu : Doku.
Tohum *(Far.)* : 1. Tohum. 2. Yumurta (Tavuk vb.).
Tohucu : 1. Dokumacı. 2. Dokumacıyla ilgili.
Tohucu dezgahı : Dokuma tezgahı.
Tohuculug : Dokumacılık, tekstil.
Tohuma : 1. Dokumak. 2. Kumaş. 3. Doku (biyolojide).
Tohumag : 1. Dokumak örmek. 2. mec. Uydurmak (laf, yalan vb.).
Tohumcug : Yumurtacık.
Tohumçu : Tohumcu.
Tohumçulug : Tohumculuk.
Tohumdaşıyıcı ahacag : Sperm kanalı, meni borusu.
Tohumlamag : 1. Tohumlamak. 2. Tohum oluşmak (bitkide). 3. Tohum ekmek (toprağa).
Tohumlug : 1. Tohumluk. 2. Husye, testis.
Tohum salmag : Yumurta dökmek (haşerat).
Tohumsepen : Tohum serpici.
Tohumsepen, maşın : Mibzer.
Tohumsuz : Tohumsuz (bitki).
Tohumsuzlug : Tohumsuzluk.
Tohum tökmek : Yumurta dökmek (haşerat).
Tohumun kesilsin : Soyun sopun devrilsin!
Tohunacag : Dokunaklı.
Tohunan : Teğet, mümas.
Tohunc : Hakaret etme, hafife alma.
Tohundurmag : Dokundurmak.
Tohunma : 1. Dokunma, mensucat. 2. Dokumacılık, tekstil. 3. Örülmüş. 4. Temas, dokunma (duyu). 5. Tokuşma. 6. mec. Hafife alma.
Tohunmag : 1. Temas etmek, dokunmak. 2. Karıştırmak. 3. Örülmek. 4. mec. Deyinmek. 5. mec. Duygulandırmak, tesir etmek. 6. mec. Gücendirmek. 7. mec. İlgilendirmek, üstüne lâzam olmak.
Tohunmayan : 1. Teğetsiz. 2. Dokunmayan.
Tohunmaz : Korunmuş, masun.
Tohunmazlar : Paryalar.
Tohunmazlıg : Dokunmazlık.
Tohunmuş : Örülü, dokunmuş.
Tohunulmaz : Dokunulmaz.
Tohunulmazlıg : Dokunulmazlık.
Tohunuş : Doku.
Tohuş : Dokuma.
Tohuşdurmag : Birlikte dokutmak.
Tokar *(Rus.)* : Tornacı.
Tokarlıg, Tornaçılıg : Tornacılık.
Tokkata *(İtal.)* : Müzikal (fortepiyano veya orgla olur).
Toksémiya *(Yun.)* : Septisemi.
Toksik *(Yun.)* : Zehirli, zehirleyici.
Toksikolog *(Yun.)* : Toksikolog.
Toksikologiya *(Yun.)* : Toksikoloji.
Toksikoloji *(Yun.)* : Toksikolojik.
Toksikoz *(Yun.)* : Toksinli hâl.
Toksin *(Yun.)* : Toksin.
Tol *(Fr.)* : Oluklu mukavva.
Tolaggayı : Turgay, toygar.
Tolağayı, Toraggayı : Aksak, topal.
Tolamaz, Tolamazdı : Sopa, değnek.
Tolamazdamah : Atmak, fırlatmak.
Tolazlama : Atmaca.
Tolazlamag : Atmak, fırlatmak.
Tolstovka *(Rus.)* : Cübbe.
Tolstoyçulug : Tolstoyculuk.
Tomag, Tomağa, Tomağal : Kâkül, perçem.
Tomağalı : Kakküllü, perçemli.
Tomat *(İsp.)* : Salça (domates).

Tomatlı : Salçalı.
Tombaz : Tombaz.
Tombul, Totug, Totuş : Tombul, şişman.
Tompal : Koza kırıntıları.
Tompuz : Nasır.
Tonal *(Yun.)* : 1. Ton (müzik). 2. Tonalite.
Tonallıg : Tonalite.
Tongal : Ateş; odun yığını.
Tongalotu : Kölçer, delice.
Ton-kilométr : Ton kilometre (bir ton yükü bir km. taşımayı esas alan birim).
Ton-mil : Ton mil (bir ton yükü bir mil taşımayı esas alan birim).
Tonnaj *(Fr.)* : Tonaj.
Tonus *(Lat.)* : 1. Kuvvet. 2. mec. Dirilik, canlılık, faaliyet.
Tonyarımlıg : Bir buçuk ton.
Top : 1. Top. 2. Kale (satrançta). 3. Radyoterapi cihazı.
Topa : 1. Küme, yığın. 2. Ekip, takım. 3. Sık, yoğun.
Topabasma : Topa tutma.
Topa basmag (tutmag) : Topa tutmak.
Topacıg : Kümecik, yığıncık.
Topaçiçek : Salkım çiçekli.
Topaçiçek delicincilim : Salkım çiçekli tüylü ot.
Top ağzına gétmek : Ölüme gitmek.
Topal : Topal.
Topalag : 1. Topalak. 2. Tekme.
Topalamag : 1. Yığın yapmak, kümelemek. 2. Örselemek, buruşturmak. 3. Yuvarlaklaştırmak.
Topalaşmag, Topalanmag : Yığılmak, kümelenmek.
Topaldıgaç(dı) : Lapta (çocuk oyunlarından bir top oyunu).
Topallaşmag : Topallanmak.
Topallıg : Topallık.
Topalotu : Topalak.
Topalotukimiler : Hünnapgiller.
Topal yulafça : Topalak.
Topasaggallı : Top sakallı.
Top atmag : Topla ateş etmek.
Topa-topa : Gurup gurup, guruplar halinde, yığın yığın.
Topayarpag : Sık yapraklı.
Topbığlı : Gür bıyıklı.
Topçek : Kesek.
Topçek vurmag : Kesek parçalamak.
Top-çomağ : Çelik çomak (oyun).
Topçulug : Topçuluk, topçu sınıfı.
Topdağıtmaz : 1. Güç yetmez, mağlup edilmez. 2. mec. Zengin, varlıklı.
Topdan : Toptan.
Topdançı : Toptancı.
Topdansatış : Toptan satış.
Topdansatışçı : Toptancı.
Topdansatış ĝiymeti : Toptan satış fiyatı.
Top élemek (etmek):Korkutmak, ürkütmek.
Topguyruglu : Kısa kuyruklu, hotoz kuyruklu.
Top güllesi : Top mermisi.
Tophana : Tophane.
Top kimi açılmag : Top gibi gürlemek, birden sinirlenmek.
Topladılmag : Toplatılmak.
Toplamag : Toplamak.
Toplanan : Sayı (toplanacak olan).
Toplanılmag : Toplanılmak.
Toplanış : 1. Toplantı. 2. Toplanış.
Toplanma : Birikme, toplaşma, toplanma.
Toplanmag : Toplanmak.
Toplaşdırılmag : Toplanılmak.
Toplaşdırmag : Toplatmak.
Toplaşma : Toplanma.
Toplaşmag : Toplaşmak.
Toplayan : Koleksiyoncu.
Toplayıcı : 1. Koleksiyoncu. 2. Topluluk (gramer).
Toplu : 1. Toplu olan. 2. Toplu. 3. Topluluk (gramer).
Toplu isim : Topluluk adı (gramer).
Toplulug : Kalabalık, sıklık.
Topluyarpag : Gür yapraklı.
Topograf *(Yun.)* : Topograf.
Topografik *(Yun.)* : Topografya ile ilgili.
Topografik anatomiya *(Yun.)* : Topografik anatomi, anatomi atlası.

Topografiya *(Yun.)* : Topografi.
Toponimik : Yer adıyla ilgili.
Toponimika *(Yun.)* : 1. Çoğrafi isimler. 2. Coğrafi adlar bilimi (gramer).
Toponimiya *(Yun.)* : Coğrafi adlar bilimi (gramer).
Toppuş, Topuş : Yavru, tombalak.
Toppuz : Topuz.
Toppuz kimi : Topuz gibi.
Toppuzlamag : Topuzla vurmak.
Toppuzlu : Topuzlu.
Toppuztikan : Devedikeni.
Topsaggal : Sakallı, top sakal.
Top-top : Top oyunu (çocuklar için), zıpzıp.
Top-tophana : 1. Topçu. 2. Toplar. 3. Topçu sınıfı. 4. Topçuluk.
Top-tüfeng : Top tüfek.
Top-tüfengli : Toplu tüfekli.
Topug, Topuh : 1. Topuk. 2. Kekemelik. 3. Etli butlu, semiz.
Topuglamag : 1. Topuklamak. 2. Tepmek, tekmelemek.
Topuglu : Topuklu.
Topuglu başmag : Topuklu başmak.
Topugvuran : 1. Ayağı sürçen. 2. Dili sürçen.
Topug vurmag : Dili tutulmak, dili sürçmek.
Topur : Ot orağı.
Topurca : Tombalak, yavru, küçük çoçuk.
Tor : 1. Tül, ağ. 2. Tuzak, kapan. 3. Zenbil, file. 4. Örümcek yuvası. 5. Donuk, mat. 6. mec. Hile, tuzak.
Tora düşmek : Tuzağa düşmek, oyuna gelmek.
Torağay : Toygar, çayır kuşu.
Torağayı : Toygar.
Tora ilişmek : Tuzağa düşmek.
Toralma : Kararma, karanlıklaşma.
Toralmag : Dumanlanmak, buğulanmak.
Toraltmag : Karartmak, karanlıklaştırmak.
Toran : 1. Alacakaranlık, loşluk. 2. mec. Karanlık, duman.
Toran düşmek : 1. Alacakaranlık olmak. 2. mec. Ağlamaklı olmak.
Toran govuşmag, Toranlaşmag : Karanlık çökmek.
Toranlıg : Alacakaranlık.
Toranlıg govuşmag : Karanlık çökmek.
Toranvahtı (çağı) : Alacakaranlık.
Tora salmag : Tuzağa düşürmek.
Toratan, Turatan : Örümcek.
Torbacıg : Kesecik.
Torbalamag : Torbalamak.
Torbalı : Torbası olan.
Torçu : Balıkçı.
Torçulug : Balıkçılık.
Toréador *(Fr.)* : Matador, toreador.
Torf *(Alm.)* : Turba.
Torflu : Turbalı, turba bulunduran.
Torflug : Turbalık.
Torgeneciyi : Ağ kurdu.
Tor gurmag : 1. Ağ atmak. 2. Tuzak kurmak.
Torium *(Fr.)* : Toryum.
Torköynek : Tül gömlek.
Torlamag : Tül çekmek.
Torlanmag : Tül çekilmek.
Torlu : 1. Fileli. 2. Tüllü.
Torluğişa : Retina, ağ tabaka.
Tormoz, Tormuz *(Yun.)* : Fren.
Tormozçu : Frenci.
Tormozlama : Frenleme.
Tormozlamag, Tormuzlamag : Frenlemek.
Tormozlanma : Uyuşukluk, keçeleşme.
Tormozlanmag, Tormuzlanmag : 1. Frenlenmek, durdurulmak. 2. mec. Keçeleşmek, uyuşmak.
Tormuzlayıcı : Frenleyici.
Tormuz vurmag : Freni tutmak.
Torna *(İtal.)* : Torna.
Tornaçı : Tornacı.
Tornaçılıg : Tornacılık.
Torpag : Toprak.
Torpagaltı : Toprak altı, yer altı.
Torpagarası : Katman.
Torpagarası sular : Yer altı suları.
Torpagarısı : Büve, Büvelek.
Torpagbasdı : Toprakbastı, ayakbastı.
Torpagberkiden : Toprağı pekiştiren.

Torpagdaşıyan : Toprak taşıyıcı (işçi, makine).
Torpaggazan : 1. Hafriyatçı. 2. Hafriyat makinesi.
Torpaglamag : 1. Topraklamak. 2. Defn etmek. 3. Toprak sürmek.
Torpaglanmag : 1. Topraklanmak. 2. Gömülmek, defnedilmek. 3. Toprak sürülmek, toprakla temizlenmek.
Torpaglı : 1. Topraklı. 2. Tozlu. 3. Toprak örtülü.
Torpagölçen : Ölçümcü, messah, mühendis.
Torpag réntası : Toprak rantı, arazî geliri.
Torpagsız : Topraksız.
Torpagsızlıg : Topraksızlık.
Torpagsoran : Çamur pompası.
Torpagsoran maşın : Çamur pompalama makinesi, pompalı tarak dubası.
Torpagşünas : Toprak (bilgisi) uzmanı, pedolog.
Torpagşünaslıg : Toprak bilgisi, pedoloji.
Torpagüstü : Yer üstü.
Torpagyumşaldan : Pulluk, kültivatör.
Torpağa düşmek : Önünde diz çökmek.
Torağa gétmek : Ölmek.
Torpağa (tapşırmag, teslim etmek) : Gömmek, defnetmek.
Torpağı ğeder yaşasın : Ömrü uzun olsun!
Torpahlıh : Toprak seviyesi duvarı (üstü topraklı evlerde).
Torpéda *(Lat.)* : Torpido.
Torpédçi : Torpidocu.
Torpéddaşıyan : Torpido.
Torpédlemek : Torpillemek.
Tort *(İtal.)* : Turta.
Torta : Tortu.
Tortalı : Tortulu.
Tor tebeğesi : Ağtabaka.
Tortop olmag : Büzüşmek.
Torumça : Örümcek.
Torvarı : Ağ biçiminde.
Tosar : Tava.
Tosgun : Dolgun, şişman.
Tosgunbeden : Semiz, etli.
Tosgunlaşmag : Şişmanlamak.
Tosgunlug : Şişmanlık, dolgunluk.
Tost *(İng.)* :Sıhhatine içme, kadeh kaldırma.
Tost démek : Sihhatine demek, sihhatine içmek.
Tosun : Şımarık.
Tosunmah : Tıknefes olmak.
Totalitar *(Fr.)* : Totaliter.
Totalitarizm *(Fr.)* : Totalitarizm.
Totém : Totem.
Totémizm : Totemizin.
Totug, Totuş : Tombul, semiz.
Totuglug : Tombulluk, şişmanlık, semizlik.
Touş : Gözün nuru, görme yeteneği.
Tov : 1. Büküm, bükme, burma (iplik, tel). 2. Bacalı lambalık, niş, duvargözü.
Tova düşmek : Felakete uğramak.
Tovhan : Aşığın cuk oturan yüzü.
Tovlama : 1. Bükme, burma (teli). 2. Körük (demirci için). 3. mec. Kandırma, iğfal.
Tovlamag : 1. Körüklemek. 2. Kımıldatmak. 3. mec. Kandırmak.
Tovlanmag : Kandırılmak, aldatılmak.
Tovlaşdırmag : Aldatmak, kandırmak.
Tov tutmag, Toy tutmag : Şiddetle cezalandırmak.
Tovuz : Tavus.
Tovuz kimi : Tavus yeşili.
Tov vérmek : Okşamak, sıvazlamak.
Toy : 1. Düğün. 2. Şölen, ziyafet.
Toybaşı, Toybéyi : Düğüncübaşı.
Toy-bayram : Düğün bayram.
Toylamah, Tolamah : 1. Eğirmek, bükmek. 2. Azıcık kavurmak.
Tüy-büsat gurmag : Düğün bayram etmek, şenlik yapmak.
Toyçiçeyi : Mührüsüleyman.
Toyçu : Çalgıcı.
Toy-düyün : Şenlik eğlence.
Toy élemek (etmek) : Düğün yapmak.
Toy gurmag (vurdurmag):Düğün yapmak.
Toyguşu : Toy.
Toyhana : Düğün evi.
Toylamah : 1. İplik eğirmek. 2. Azıcık kavurmak.
Toy-mağar, Toy-nağara : Düğün, şenlik, eğlence.

Toypayı : 1. Düğün hediyesi. 2. Tabiî vergi (saraylar için).
Toy tutmag : Düğün yapmak.
Toyug : Tavuk.
Toyugbiti : Tavuk biti.
Toyugçiçeyi, Suçiçeyi : Su çiçeği.
Toyugçu : Tavukçu.
Toyugçuluğ : Tavukçuluk.
Toyug hini (nini) : Tavuk kümesi.
Toyug kimi büzüşmek : Tavuk gibi büzüşmek.
Toyugkimiler : Tavuksular.
Toyuglu : Tavuklu.
Toyugplov, Toyugluplov : Tavuklu pilav.
Toyug tara çıhanda : Akşam.
Toyug tardan düşende : Sabah erkenden.
Toy-vay : Hayır şer, düğün yas.
Toz : Toz.
Tozağacı : Kayın (ağaç), akkavak, akağaç, tozağacı.
Tozalmag : Toz kalkmak.
Tozanag : 1. Toz. 2. Toza bulaşmış. 3. Kurt mantarı.
Tozanag galdırmag (goparmag) : Toz koparmak, toz kaldırmak.
Tozanaglı : Tozlu.
Tozangı : Toz kar.
Toz basmag : Toz basmak, toza bulaşmak.
Tozcug : Çiçek tozu, polen.
Toz galdırmag (goparmag) : Toz kaldırmak.
Toz derman : Toz ilaç.
Toz élemek (etmek) : Toz kaldırmak.
Toz gonmag : Toz konmak.
Tozgötüren : Toz bezi.
Tozlama, Tozlandırma, Tozlanma : 1. Tozlaşma (bitkilerde). 2. İlaçlama (toz ilaç).
Tozlamag Tozlandırmag : 1. Toza bulaştırmak. 2. Toz kaldırmak. 3. Tozlaşma yapmak (bitkilerde). 4. Toz ilaç vurmak.
Tozlanmag : 1. Toza bulaşmak. 2. Döllenmek (bitkiler). 3. İlaçlamak (toz ilaçla). 4. Toza dönüşmek.
Tozlaşmag : Tozarmak, tozlaşmak.
Tozlayıcı : Toz ilaç püskürten, püskürteç, pülverizatör.
Tozlug : Toz keseciği (bitkilerde).
Tozsoran : Elektrik süpürgesi.
Toz-torpag : Toz toprak.
Toz-tozanag : Tozlu dumanlı (hava).
Tozunu silkelemek : Tozunu almak.
Tozvarı : Toz halinde, toz şeklinde.
Tozyığan : 1.Toz bezi. 2. Elektrik süpürgesi.
Töhfe *(Ar.)* : 1. Hediye, armağan. 2. Yeni ve nefis şey.
Töhmet *(Ar.)* : Töhmet.
Töhmet almag : Kınama almak (ceza).
Töhmetédici, Töhmetlendirici : Kınayan, azarlayan.
Töhmet élemek (etmek, vérmek) : Sitem etmek, kınamak.
Töhmetlendirmek : Kınamak.
Töhmetlenmek : Kınanmak.
Töhmetli : Kınayan, azarlayan.
Tökdürmek : Döktürmek.
Tökdürtmek : Döktürtmek.
Tökerek : Semiz, şişman.
Tökme : Dökme.
Tökmebedenli : Sağlam vücutlu.
Tökmeçi, Tökücü : Dökümcü, dökmeci.
Tökmeçilik : Dökmecilik, dökümcülük.
Tökmehana : Dökümhane.
Tökmek : Dökmek.
Tökmerek : Şişman, dolgun, semiz.
Tökmetepe : Sunî tepe.
Töküb-töküşdürmek : Serpmek, rastgele atmak.
Tökük : Dökük.
Tökülme : Dökülme.
Tökülmek : Dökülmek.
Tökülüntülü : Özensiz, dağınık.
Tökülüşmek : Hücum etmek (hep birlikte).
Töküm : Döküm.
Tökütü : Döküntü.
Töküşdürmek : Serpmek, şuraya buraya atmak.
Töre : Boysuz, bodur.
Töreağac : Bodur ağaç.
Töreboy : Kısa boylu.
Töredi : Türedi, zıpçıktı.

Töredici : Damızlık.
Töredici öküz : Damızlık boğa.
Töredilmek : Yaratılmak.
Töreme : 1. Zuhur, meydana çıkma. 2. Alâmet, işaret. 3. Nesil, evlat. 4. Türev. 5. Çoğalma.
Töremek : Türemek.
Törenecek : 1. Mahluk, yaratık. 2. Yaratılış.
Töreniş : 1. Türeyiş, zuhur. 2. Çoğalma.
Törenmek : Doğmak, hasıl olmak.
Töretmek : Türetmek.
Törpi : Eğe, törpü.
Törpügörmemiş (deymemiş) : Kaba, yontulmamış.
Törpülemek : Törpülemek.
Tör-töküntü : 1. Döküntü, ayak takımı. 2. Düzensiz, karışık. 3. Kalıntılar, döküntüler.
Tör-töküntülü : Karmakarışık.
Tör-tüküntülük : Karışıklık, tertipsizlik, düzensizlik.
Töse, Tösver, Tösmer, Tosmar :Kısa boylu.
Tösmereh, Tösmerek, Tösü : Boysuz, bücür.
Tötecimek, Tötecimeh : Tökezmek, tökezlemek.
Tövbe *(Ar.)* : Tövbe, tevbe.
Tövbe élemek (etmek, gılmag) : Tövbe etmek, tövbeler olsun demek.
Tövbeletme dersi vérmek : Kulağını çekmek, cezalandırmak.
Tövbeletme vérmek : Pişman etmek.
Tövbeli : Tövbeli.
Tövhid *(Ar.)* : Monoteizm, tevhit.
Tövle : Ahır bölmesi, tavla.
Tövrat *(Yun.)* : Tevrat.
Tövsiye *(Ar.)* : Tavsiye.
Tövsiye élemek (etmek) : Tavsiye etmek.
Tövş : Soluma, nefes darlığı.
Tövşemek : Nefes alamamak, tıknefes olmak.
Tövşük, Tövşüme : Nefes darlığı, soluma.
Tövşümek :Bunalmak, nefesi kesilmek.
Tövşüye-tövşüye, Tövşeye-tövşeye : Nefes nefese, soluyarak.
Tövşüyünü (tövşünü) almag : Derin nefes almak.
Töycü, Tövcü : 1. Vergi, haraç. 2. Pay, hisse. 3. Ferdî vergi.
Töyle : Tavla.
Trafarét *(İtal.)* : Kalıp, resim kalıbı, şablon.
Tragédiya *(Yun.)* : Tragedya.
Tragik *(Yun.)* : Trajedi artisti.
Tragikomédiya *(Yun. İtal.)* : Trajikomedi.
Tragizm *(Yun.)* :1.Trajik mahiyet. 2. Fecaat.
Trahoma *(Yun.)* : Trahom.
Trahomalı : Trahomlu.
Traktat *(Lat.)* : 1. Tez. 2. Antlaşma.
Traktor *(İng.)* : Traktör.
Traktorçu : Traktörcü.
Traktorçulug : Traktörcülük.
Traktorlaşdırılmag : Traktör gücünden faydalanılmak.
Traktorlaşdırmag : Traktörü hizmete yaymak.
Traktovka *(Rus.)* : İzah etme, şerh etme.
Tramplin *(Fr.)* : Tramplen.
Tramvay *(İng.)* : Tramvay.
Tramvayçı : Tramvay işçisi.
Tramvaysüren : Vatman.
Transformasiya *(Lat.)* : Transformasyon.
Transformator *(Lat.)* : Transformatör.
Transkripsiya *(Lat.)* : Transkripsiyon.
Translitérasiya *(Lat.)* : Transliterasyon.
Translyasiya *(Lat.)* : Yayımlama, naklen verme.
Tranzistor *(İng.)* : Transistör.
Transiztorlu : Transistörlü.
Tranzit *(Lat.)* : Transit.
Trap *(Hol.)* : 1. Merdiven, iskele. 2. Akaç, su deliği.
Trapésiya *(Yun.)* : Trapez.
Travma *(Yun.)* : Travma.
Travmalı : Yaralı.
Tavmatik : Yaralarla ilgili.
Travmatizm *(Yun.)* : Yaralanma.
Travmatologiya *(Yun.)* : Travmatoloji.
Travmatoloji : Yara bilimiyle ilgili.
Trayéktoriya *(Lat.)* : Yörünge, mahrek.
Tredyunion *(İng.)* : Sendika.

Trédyunionist *(İng.)* : Sendikacı.
Trédyunionizm *(İng.)* : Sendikacılık.
Trést *(İng.)* : Tröst.
Tribun *(Lat.)* : Hatip.
Tribuna *(Fr.)* : 1. Kürsü. 2. Tribün. 3. mec. Alan, saha.
Tribunal *(Lat.)* : 1. Mahkeme. 2. Hâkim, yargıç. 3. Yargılama.
Trigonométrik *(Yun.)* : Trigonometrik.
Trigonométriya *(Yun.)* : Trigonometri, müsellesat.
Triko *(Fr.)* : Triko.
Trikotaj *(Fr.)* : Trikotaj.
Trikotajçı : Trikotajcı.
Trilogiya *(Yun.)* : Triloji, üçlü eser.
Trilyon *(Fr.)* : Trilyon.
Trio *(İtal.)* : Triyo.
Trolléybus *(İng.)* : Troleybüs.
Tromb *(Yun.)* : Kan pıhtısı.
Tromboflébit *(Yun.)* : Kan pıhtılaşması (toplar damarlarda).
Trombon *(İtal.)* : Trombon.
Trombonçu : Tromboncu.
Tromboz *(Yun.)* : Kan pıhtılaşma hastalığı (atar damarlarda).
Tropik *(Yun.)* : 1. Tropika. 2. Tropiklerde bulunan.
Tropik il : Güneş yılı.
Truba *(Rus.)* : Boru (nefesli çalgı).
Truppa *(Fr.)* : Trup.
Trusik, Trusı *(Rus.)* : Külot.
Tua : Tencere.
Tualét *(Fr.)* : Toalet.
Tub : Köşe, bucak.
Tubriği : Yabani ağaç adı.
Tuburgu, Tubulgu, Tuvulğu : Çubuk.
Tuf *(Lat.)* : Tüf, sünger taşı.
Tufan : Tufan.
Tufan galdırmag (goparmag) : Fırtına koparmak.
Tufan gopmag : 1. Fırtına kopmak. 2. mec. Rezalet çıkmak.
Tufanlı : Fırtınalı.
Tufli *(Rus.)* : İskarpin, botin, potin.
Tugaz : Avlu kapısı.
Tuğ : 1. Sancak (Oğuz hanlarına ait). 2. At kuyruğu (bağlanmışı). 3. Ordu sancağı. 4. Sorguç (külah için). 5. Kuş tüyü süpürge.
Tuği-le'net olub-boğazına kéçmek : Gırtlağına yapışmak.
Tuğyun : Kızgın, şiddetli.
Tul *(Ar.)* : Uzun.
Tula : Puanter.
Tulamazdı : Sopa, değnek.
Tulambar, Tulanbar : 1. Ateşçi yeri, ocak dairesi, kalorifer dairesi. 2. Hangar (ipek böceği için).
Tulambarçı,Tulanbarçı:Ateşçi, kaloriferci.
Tulanbarçılıg, Tulanbarçılıh : 1. Kalorifercilik. 2. Külhancılık.
Tulani *(Ar.)* : Boylu, tulanî.
Tulapayı : Dilenci payı.
Tul çekmek (tapmag) : Uzamak, uzun olmak.
Tul etmek : Uzatmak.
Tullamag : 1. Atmak, fırlatmak. 2. Kenara çekmek. 3. Dökmek, yağdırmak. 4. Bırakıp gitmek. 5. El çekmek. 6. İçmek.
Tullanan : Atlayıcı, sıçrayıcı.
Tullangı : Atıntı, döküntü, süprüntü.
Tullanış, Tullanma : 1. Atlama, sıçrama. 2. Fışkırma (sıvılar).
Tullanmag : 1. Sıçramak, fırlamak. 2. Atlayıp geçmek. 3. Yüksek ve uzun atlamak (sporda). 4. Yerinde zıplamak.
Tullantı : Döküntü, süprüntü.
Tullatmag, Tullatdırmag : Attırmak, fırlattırmak.
Tullayan : Atıcı (gülle, çekiç, cirit vb.).
Tulug, Tuluh : Tuluk, tulum.
Tuluglanmag : 1. Şişmek, su toplamak. 2. Yumuşayıp şişmek (tohum).
Tuluglug : Tulumluk, tulum için ayrılan (deri).
Tulugzurnaçısı (balabanı) : Gaydacı.
Tulugzurnası : Gayda.
Tulumba *(İtal.)* : Tulumba.
Tulumba vurmag : Pompalamak.
Tum : Tohum.

Tumac : Sahtiyan, maroken.
Tuman : 1. İç donu. 2. Eteklik. 3. Fistan.
Tumanagiren : Havaifişek.
Tumanbağı : Tuman uçkuru.
Tumançag : Çıplak, üryan.
Tuman-köynek : Don gömlek, iç çamaşırı.
Tumanlı : Tumanı olan.
Tumanlıg : Tuman kumaşı.
Tumar : 1. Atı fırçalama, tımar. 2. Tomar, paket.
Tumar çekmek (vérmek) : Tımar etmek (atı).
Tumarlamag : Tımar etmek (atı).
Tumarlanmag : Tımar edilmek (at).
Tumarlatdırmag, Tumarlatmag : Tımar ettirmek (atı).
Tumbul : Tombul.
Tumcar : Çeltik.
Tumcarlıg, Tumcarrıg : Çeltik tarlası.
Tumlamag : 1. Tohum ekmek, tohum serpmek. 2. Tohum oluşmak, tohum vermek.
Tumlı : Kuru erik, erik kakı.
Tumlu : Tohumlu.
Tumlug : Tohumluk.
Tumov : Dumağı, zükam.
Tumovlu : Nezleli.
Tumru : Doğru, düzgün.
Tumruz : İdrisağacı.
Tumsepen : Mibzer.
Tumsus : Melez.
Tumsuz : Çekirdeksiz.
Tumturş : Ep ekşi.
Tumunuz kesilsin : Ocağınız batsın!
Tumurcug : Tomurcuk.
Tumurcuglanmag : Tomurcuklanmak.
Tumurcuglu : Tomurcuklanmış.
Tunc : Tunç.
Tunc dövrü : Tunç devri.
Tuncu : Dana.
Tundra *(Fin.)* : Tundra.
Tunél *(İng.)* : Tünel.
Tunélçi : Tünel işçisi.
Tung *(Çin.)* : Tung (tohumundan yağ çıkarılan tropik ağaç olup yağı boyacılıkta kullanılır).
Tungal : Fırsat.
Tup : Biraz, bir tutam, bir çitmik, bir fiske.
Tupal : Toplam, yekün.
Tuparan : Arka tahta (arı sepetinde).
Tupulu : Tipili, fırtınalı, karlı.
Tur : Sivilce, kabarcık.
Turac : 1. Turaç. 2. Kavun çeşidi.
Turadöydü : Çocuk oyunu.
Turanc : Turaç.
Turatah : Odun parçası, yonga.
Turbaza *(Rus.)* : Turistik üs.
Turbin *(Lat.)* : Türbin.
Turbinçi : Türbinde çalışan.
Turbingayıran : Türbin fabrikası.
Turbobur *(Rus.)* : Turbodril (kuyu açma hidroliği), türbinli kompresör.
Turğu : Çobanaldatan.
Turist *(Fr.)* : Turist.
Turizm *(Fr.)* : Turizm.
Turli : Kadın örtüsü.
Turna : İp, kemer, tasma, kayış.
Turnadöydü : Kemer oyunu (kemer vb. ile dövüşme biçiminde oynanılan karşılıklı bir oyun).
Turnavida *(İtal.)* : Tornavida.
Turnavide : Tornavida.
Turnik *(Fr.)* : 1. Barfiks (idman âleti). 2. Kayış (kemer oyununda kullanılır).
Turnikét *(Fr.)* : Turnike.
Turnir *(Alm.)* : Turnuva.
Turpeng, Turpeh : Kolza.
Turş *(Far.)* : Ekşi, kekre.
Turşah : Ekşimsi, ekşimtrak.
Turşalamag, Turşalmag : Ekşimek.
Turşalatmag, Turşaltmag : 1. Ekşitmek. 2. mec. Suratını asmak.
Turşaşirin *(Far.)* : 1. Mayhoş. 2. Koruk pekmezi.
Turşbalı : Vişne.
Turşe : Nar.
Turşeleh : Eşek hıyarı, acı kavun.
Turşeng *(Far.)* : Kuzukulağı.
Turşeng turşusu : Oksalik, oksalik asit, asit oksalik.
Turşgile : Taflan.
Turşi : Fasulye yemeği.

Turşiyarpağı : Kuzukulağı.
Turşlaşdırmag : Oksitlemek.
Turşlaşmag : Ekşimek, kokmak.
Turşlug : Ekşilik.
Turşmeze : Mayhoş.
Turşmezelik : Mayhoşluk.
Turşu : 1. Turşu. 2. Ekşi (yemek katığı). 3. Asit. 4. Ekşime (mide vb.). 5. Domates.
Turşsu : Maden suyu.
Turşsular : Maden suları.
Turşteher : Ekşimsi, ekşimtrak.
Turşubadımcan : Dolma patlıcan turşusu (sarımsak, biber ve yeşillikle).
Turşugovurma : Pilav katığı (kızartılmış et, soğan, kestane ve Buhara eriğinden ibaret karışık).
Turşugovurmalı : Katıklı (kızartılmış et, soğan, kestane ve Buhara eriğinden ibaret pirinç pilavı).
Turşu goymag : Turşu kurmak.
Turşulu : Ekşili, acılı.
Turşulu aş : Zılgıt, papara.
Turşulug : 1. Turşuluk. 2. Ekşilik, kekrelik.
Turşuma : Oksitlenme.
Turşumag : Ekşimek, kekremek.
Turşumuş : Kokmuş, ekşimiş, acımış.
Turşumuş tütün gohusu : Acı sigara kokusu.
Turşutmag : 1. Oksitlemek. 2. Ekşitmek, kokutmak. 3. mec. Suratını asmak.
Turşunni : Kuzukulağı.
Turşuyadavamlı : Paslanmaz.
Turşuyadavamlılıg : Paslanmazlık.
Turuba : Boru.
Turuggay : Peynir çeşidi.
Turun : Torun.
Tuş : 1. Karşı, ön, mukabil, yüz. 2. Dosdoğru, doğruca. 3. Eşit, müsavî, beraber. 4. Doğrudan doğruya. 5. Merasim borusu. 6. Çini mürekkep. 7. Düş, rüya.
Tuşah : Duşak.
Tuşahlamak : Duşaklamak, bukağılamak.
Tuşaltmah : Nişan almak, rast getirmek.
Tuşatan, Tuşvuran : Nişancı, atıcı.
Tuşbalan, Tüşbalan : Süzek, süzgeç.
Tuş gelmek (olmag) : 1. Rast gelmek. 2. mec. Müptela olmak, uğramak.
Tuşgul : 1. Nişan alma. 2. Nişancı, atıcı.
Tuşgullamag, Tuşlamag : 1. Nişan almak, hedefe yöneltmek. 2. Ayarlamak. 3. Belli istikamete gitmek. 4. Gölge vermek, gölgelendirmek.
Tuşlanmag, Tuşgullanmag : Nişan alınmak, hedeflenmek.
Tuşlayıcı : Nişancı, atıcı.
Tut : Dut.
Tutacag, Tutgac : 1. Kabza. 2. Köprü korkuluğu. 3. mec. Bahane.
Tutacağ, Tutacah, Tutaçıhar : Tutacak.
Tutag (ki), Tutalım ki : Faraza, söz gelişi.
Tutaglaşmag, Tutaşmag : 1. Güreşmek. 2. Yaka paça olmak.
Tutağac : Tutacak.
Tutağacı : Dut ağacı.
Tutağan : 1. Yırtıcı. 2. Yakalayıcı (köpek). 3. Saldırgan (köpek).
Tutalğa : Sebep, vesile, gerekçe.
Tutalğasız : Esassız, asılsız.
Tutalım : Farazâ.
Tutalım ki : Farz edelim ki, farazâ.
Tutamah : Meslek.
Tutamlamah : Tutamlamak.
Tutar : 1. Güç, kuvvet, takat. 2. Kapasite, hacim.
Tutarlı :1.Çekici, cezbedici. 2. Muteber, değerli, pahalı. 3. Adamakıllı, lâyıkiyle.
Tutarlılıg : Tutarlılık.
Tutarsız : Tutarsız.
Tutarsızlıg : Tutarsızlık.
Tutaş : Gür, sık (orman, kaşlar).
Tutaşma : Kavga, arbede.
Tutaşmag : 1. Güreşmek. 2. Yaka paça olmak.
Tutculug : Dutçuluk.
Tutdurmag : Tutturmak.
Tutgac : Kol, kulp.
Tutgal : 1. Tutacak. 2. Tutkal.
Tutgallamah : Tutkallamak.

Tutgallı : Tutkallı.
Tutgun, Tutug : 1. Kısık, boğuk. 2. Gamlı, kederli, üzgün. 3. Mat, donuk (renk), buzlu.
Tutgunlaşmag : Gamlanmak, kederlenmek.
Tutgunlug : Gücenme, kırgınlık.
Tutgun ses : Kısık ses.
Tutgun şüşe : Buzlu cam.
Tuthatut : Toplu tutuklama, genel mahkûmiyet.
Tutma : 1. Nöbet (hastalık). 2. Bulaşıcı hastalık. 3. İnatçılık. 4. Seçme, iyi. 5. Kışa saklanmış (kavun).
Tutmac : Tutmaç (hamur, sebze ve yeşil fasulye karışığı).
Tutmaca : Sara, tutarık, tutarak, nöbet.
Tutmag : 1. Tutmak. 2. Kapmak, ısırmak (köpek). 3. Yakışmak, güzel göstermek. 4. Varsaymak, farzetmek. 5. mec. Kiralamak.
Tutmalı : 1. Müptelâ. 2. Deli, mecnun, manyak.
Tutması tutmag :Sinirlenmek, öfkelenmek.
Tutu : Rehim, tutu.
Tutucu : Tutmaya yarar (âlet vb.).
Tutug : 1. Kısık, boğuk. 2. mec. Gamlı, kaderli. 3. Bulutlu. 4. mec. Anlaşılmaz. 5. Zayıf, mat, donuk. 6. mec. Gergin, kızgın. 7. Koyu (renk).
Tutuglug : 1. Kısıklık, boğukluk. 2. Bulutluluk, sislilik.
Tutuguşu, Tutu : Papağan.
Tutuguşu kimi ötmek (danışmag) : Papağan gibi konuşmak, akıcı konuşmak.
Tutuh : Kapalı.
Tutuhluh : Tutukluk, utangaçlık.
Tutulabilen : Hayal meyal duyulan, hafif.
Tutulma : 1. Tutulma. 2. Esir, tutsak.
Tutulmag : Tutulmak.
Tutulmaz : Yakayı ele vermez.
Tutum : Sığım, hacim istiabı.
Tutumlu : Sığımlı, istiaplı, geniş.
Tutumsuz : Sığımsız, dar.
Tutuşdurma : Kıyaslama, karşılaştırma.
Tutuşdurmag : 1. Kıyaslamak, karşılaştırmak. 2. Aralarını açmak, küsüştürmek.
Tutuşdurulmag : Karşılaştırılmak, kıyaslanmak.
Tutuşma : 1. Kavga, arbede. 2. Ateş alma, tutuşma. 3. Güreş, güreşme.
Tutuşmag : 1. Güreşmek. 2. Yaka paça olmak. 3. Ateş almak, alışmak (odun vb.).
Tutuşmah : Ekşimek, bozulmak, kesilmek.
Tutuzdurmag : Tokatı basmak, silleyi indirmek.
Tutya *(Ar.)* : Tutya.
Tuvaca : Tuva dilinde.
Tuvalı : Tuva ülkesinden.
Tuylamah : Seğirtmek, koşmak.
Tuz *(Alm. Pol.)* : 1. As (iskambilde). 2. mec. Kodaman (kimse).
Tü : Tükrük.
Tüccar *(Ar.)* : Tüccâr.
Tü dabana : Kaçış, firar.
Tüehçi : Nişancı.
Tüfag : 1. Aile, soy. 2. Birleşme, birlik.
Tüfeng : 1. Tüfek. 2. Silah.
Tüfeng atmag : Tüfek atmak.
Tüfeng doldurmag : Tüfek doldurmak.
Tüfenggayıran : Silahçı, tüfekçi.
Tüfengin ayağını çekmek : Tüfeğin horozunu çekmek.
Tüfenglenmek : silahlanmak.
Tüfengli : Tüfekli.
Tüfengsaz, Tüfengçi : Tüfek ustası, tüfekçi.
Tüfeyli *(Ar.)* : Tufeyli.
Tüfeylilik : Tufeylilik.
Tüfeylilik élemek (etmek) : Parazitlik etmek.
Tüğyan *(Ar.)* : Tuğyan.
Tüğyan etmek : İsyan etmek.
Tüğyana gelmek : Baş kaldırmak, ayaklanmak.
Tühaf *(Ar.)* : Tuhaf.
Tühal *(Ar.)* : Dalak hastalığı.
Tühce : Yumak.
Tühcelemch : Yumaklamak.

Tük : Tüy.
Tük basmag : Saçı sakalı uzamak.
Tükbaş : Başı açık.
Tükce : Nâçiz, değersiz.
Tükcük : Tüycük.
Tük damar : Kılcal damar.
Tükden asılı olmag : Korkulu halde olmak.
Tükendirmek : Tüketmek.
Tük ġeder : Kıl kadar.
Tüklenmek : Tüylenmek.
Tükleri biz-biz olmag : Tüyleri diken diken olmak.
Tüklerini gabartmag : Tüylerini kabartmak, tüylerini ürpertmek.
Türkleri ürpermek (örpeşmek) : Tüyleri ürpermek.
Tüklü : Tüylü.
Tüklü ġerenfil, Garamug : Karamuk.
Tüklülük : Tüylülük.
Tüklü papag : Tüylü kalpak.
Tük salmag (tökmek) : Korkmak.
Tüksür : Hayâsız, utanmaz.
Tüksüz : Tüysüz.
Tükügödek : Kısa saçlı.
Tükünü (tüklerini) didmek : Cezalandırmak.
Tükünü tökmek : Tüy atmak, tüy dökmek.
Tükürperden, Tükürperdici : Dehşetli.
Tükürpeşdirici : Tüy ürpertici, tüyler ürperten.
Tükü terpenmemek : Kılı kıpırdamamak.
Tükü tükden séçmek : Hemen anlamak, çabuk kavramak.
Tükü yatımına sığallamag : İşi oluruna bırakmak.
Tül, Cuna *(Fr.)* : Gaz bezi.
Tüleg, Tüleh : Kurnaz, hilekâr.
Tülek : Tüy atma, tüy dökme (kuşlar).
Tülelenmek : Tüy dökmek.
Tüleme : Tüy dökme (kuşlarda).
Tülemek : Tüyünü dökmek.
Tülen, Tülenge : Küstah, hayâsız, arsız.
Tüleng : Tepe, zirve, doruk.
Tülenmek, Tülenmeg : Küstahlık etmek.
Tülig : Güdük, kısa.
Tülkü : Tilki.
Tülkü durmazdan :Güneş doğmadan önce.
Tülküguyruğu : Tilki kuyruğu.
Tülkühasiyyet (li) : Tilki gibi, hilebaz, kurnaz.
Tülkülük : Tilkilik.
Tülkülük élemek (etmek) : Kurnazlık etmek.
Tülkülüye vurmag (özünü) : Kurnazlık etmek, kuzu postuna bürünmek.
Tülkü ölümü : Alicengiz oyunu.
Tülküsifet(li) : Tilki gibi, kurnaz.
Tülküyosunnu : Kurnaz.
Tüllab *(Ar.)* : 1. Talebeler. 2. mec. Ciddiyetsiz.
Tüllablıg : 1. Talebelik. 2. mec. Ciddiyetsizlik.
Tülu *(Ar.)* : Tulû.
Tülü, Tülüngü, Tülüngi : Dolandırıcı, hırsız.
Tülü : 1. Fular, ipek eşarp. 2. Hırsız.
Tümbül : Tüyü dökülmüş (Tavuk).
Tümbülleşmek : Azar azar tüyü dökülmek.
Tüme : Sap, sapçık (bitki, meyve vb.).
Tümen : 1. On bin. 2. On riyal (para birimi).
Tün : Pasaj, kapalı çarşı.
Tünbazar : Kapalı çarşı.
Tünbetün *(Far.)* : Perişan, zavallı, evi yıkılmış.
Tünbetün olsun (olasan, düşsün) : Evi yıkılsın, ocağı dağılası!
Tüncü : Tosun.
Tünd *(Far.)* : 1. Koyu renk. 2. Sert, keskin (tad). 3. mec. Hızlı, acele (yürüme). 4. mec. Sinirli, öfkeli. 5. mec. Katı, şiddetli.
Tünd ġétmek : Haddini aşmak, ileri gitmek.
Tünd istiot : Acıbiber.
Tündleşmek : 1. Koyulaşmak (rengi). 2. Artmak, ağırlaşmak (koku vb.). 3. mec. Öfkelenmek, sinirlenmek. 4. mec. Şiddetlenmek, yükselmek.
Tündlük : 1. Koyuluk (renk). 2. Ağırlık, keskinlik (koku). 3. Sertlik, keskinlik (tad). 4. mec. Sinirlilik.

Tündhasiyyet, Tündmézac *(Far.)* : Sert mizaçlılık, asabîlik.
Tündhasiyyetli : Sinirli, öfkeli.
Tündhassiyyetlilik, Tündmézaclıg : Öfke, kızgınlık.
Tünd olmag : Öfkelenmek, sinirlenmek.
Tündrengli : Koyu renkli.
Tünd-sürmeyi : Çividî.
Tünd tütün : Sert tütün.
Tüng, Tünü : Kaptaj, su isalesi.
Tünge : Anlayışsız, kalın kafalı, unutkan.
Tüngi : Genç.
Tünlük : Kalabalık oluş, izdiham.
Tünüge : 1. Korkak, tabansız. 2. Yoksul, fakir.
Tünük : İnce, nâzik.
Tünüklük : İncelik.
Tüpürcek : Tükürük.
Tüpürcekgabı : Tükürük hokkası.
Tüpürceklemek : Tükürüklemek.
Tüpürceyi gurumag : Çok korkmak.
Tüpürceyini (Tüpürdüyünü) yalamag : Tükürdüğünü yalamak.
Tüpürmek : Tükürmek.
Tüpürük vezisi : Tükürük bezi.
Tüpürüm (Tüpüresen) : Tüküreyim (tüküresin)!
Tüpürüyünü yalamag : Tükürdüğünü yalamak.
Türbe *(Ar.)* : Mozole, türbe.
Türbedar *(Ar. Far.)* : Türbedâr.
Türbet *(Ar.)* : 1. Toprak. 2. mec. Mukaddes toprak. 3. Evliya toprağı.
Türe : Dibek (ağaçtan).
Türez : Saban.
Türezdamah : Sabanla sürmek (toprağı).
Türfe *(Ar.)* : Zarif, ince, güzel.
Türfetüléyn *(Ar.)* : Derhal, birden, âniden.
Türk : Türk.
Türkce : Türkçe.
Türk démişken, Türkün sözü : Türkçesi, senin anlayacağın.
Türke : Mor koyun.
Türkeçara, Türkeçare : Halk hekimliği, otçuluk.
Türkeçaraçı, Türkeçareçi : Otçu.
Türkeçare etmek : Otçuluk etmek, otçu tedavisi yapmak.
Türkesaya(g) : Sade, safdil, safderun.
Türkesaya(g)lıg : Sadelik, saflık.
Türkmen : Türkmen.
Türkmence : Türkmence.
Türkolog : Türkolog.
Türkologiya : Türkoloji.
Türkoloji : Türkolojik.
Türküsü : Türkçesi.
Türme : Zindan.
Türneh : Kalabalık yer, izdiham, sıkışıklık.
Türpe : Meyvesiz (ağaç).
Türre *(Ar.)* : Lüle, zülüf.
Türünc, Narınc : Turunç.
Tü sene : Yuh sana!
Tüsmerek : 1. Bodur, bücür. 2. mec. Suratsız, öfkeli.
Tüstü : Tütsü.
Tüstülemek : 1. Tütsülemek. 2. mec. Çekinmek, korkmak.
Tüstülendirmek : Tüttürmek.
Tüstülenmek : Tütsülenmek.
Tüstületmek : Sigarayı tellendirmek.
Tüstülü : Tütsülü.
Tüstüsüz : Dumansız.
Tüstüsüz yanmag : Yanıp yakılmak.
Tüstü vérmek : Duman çıkarmak, dumanlamak.
Tüşer : Pay, hisse.
Tütede beride : Ötede beride.
Tütek : Kaval.
Tütekçalan, Tütekçi : Kavalcı.
Tüteyin dilini (içeri) çekmek : Susmak, konuşmamak.
Tütün : 1. Tütün. 2. Duman, tütsü.
Tütün çekmek : Sigara çekmek.
Tütüncü : Tütüncü.
Tütüncülük : Tütüncülük.
Tüve : Ufak parça.
Tüyümmeh : Koşuşturmak, koşuşmak, dört dönmek.

U

Uc : Uç.
Uca : Yüce.
Ucaboylu, Ucagametli : Uzun boylu.
Ucac : Şişek.
Ucadağ : Yüce dağ.
Ucadan : 1. Tepeden, zirveden. 2. Yüksek ses.
Ucalan : Kalkan, yükselen (alttan yukarı).
Ucalandırmag, Ucalatmag : Yüceltmek; yükseltmek.
Ucalanmag, Ucalmag : Yücelmek, yükselmek.
Ucalanmah : Terfi etmek, vazifece yükselmek.
Ucalaşmag : Yükselmek (gitgide).
Ucaldılmag : Yüceltilmek; yükseltilmek.
Ucalığ : Yücelik; yükseklik; ulvilik.
Ucalma : Yücelme; yükselme.
Ucalmag : Yücelmek; yükselmek.
Ucaltmag : Yüceltmek; yükseltmek.
Ucamertebeli : 1. Çok katlı, yüksek (bina). 2. Yüksek makamlı (memuriyet).
Ucarag : Daha yüce, pek yüksek.
Uca tutmag : Yükseltmek, şereflendirmek, yüceltmek.
Ucbat : Yüzünden.
Ucbatından : Sebebinden, yüzünden.
Uc-bucag : Kenar köşe, uç bucak.
Uc-bucagsız : Uçsuz bucaksız, sınırsız.
Ucdan-gıragdan, Ucdan-gulagdan : Sağdan soldan, kenardan köşeden.
Ucdantutma : 1. Tamamen, baştan başa. 2. Umumiyetle.
Ucgar : Kenar, uç; taşra.
Ucgur, Suzanbağı : Nilüfer.
Uclug : Uçluk (şırınganın iğnesi, şemsiyenin yüksüğü, kurşun kalemin kapağı, ok ucu, mızrak ucu).
Ucorramah : Çok konuşmak, gevezelik etmek.
Ucu açılmag : Kalabalık yürümeğe başlamak.
Ucubiz, Ucuşiş : Sivri uçlu.
Ucu ile : Göre, nazaran.
Ucuiti : Ucu sivri.
Ucundan : Yüzünden.
Ucundan-gulağından démek (danışmag) : Rastgele konuşmak.
Ucundan tutub ucuzluğa gétmek : Konuşurken ölçüyü kaçırmak.
Ucunu gaçırtmag (gaçırmag) : İpin ucunu elden kaçırmak, arap saçına çevirmek.
Ucunu tapmag : İşin ucunu bulmak, karışıklıktan kurtarmak.
Ucuz : Ucuz.
Ucuz başa gelmek (oturmag) : Zahmetsiz elde edilmek.
Ucuzca : Pek ucuz.
Ucuzçu : Ucuzcu.
Ucuz gurtarmag : Ucuz kurtulmak.
Ucuzlanmag, Ucuzlaşmag : Ucuzlamak.
Ucuzlaşdırılmag : Ucuzlatılmak.
Ucuzlaşdırma : Ucuzlatma.
Ucuzlaşdırmag, Ucuzlandırmag : Ucuzlatmak.
Ucuzlaşmag : Ucuzlamak.
Ucuzlu : Daha ucuz.
Ucuzlug : 1. Ucuzluk. 2. Bolluk, çokluk.
Ucuz tutmag : Ehemmiyet vermemek.
Ucuzvarı : Biraz ucuz, ucuzca.
Uçag : Uçak.
Uçağan : 1. Uğur böceği. 2. Uçan, uçucu, uçar. 3. Uçağanotu.
Uçağanotu : Bileşikgillerden çok yıllık bitki (volsatio).
Uçar : Uçucu.

Uça-uça : Uçarak.
Uçgul : Balık kepezi (su altına açılan üstü kapalı balık tutma çukuru).
Uçgun : 1. Kayşa. 2. Solmuş, uçmuş (renk).
Uçgunyanaglı : Çöküк yanaklı, avurtları çökmüş.
Uçmag : Cennet.
Uçmag : Uçmak.
Uçot *(Rus.)* : Kayıt, kaydetme.
Uçotçu : Kayıt yapan, kaydedici.
Uçucu : 1. Uçucu. 2. Havacı, baloncu.
Uçucu aparat : Uçuş aracı.
Uçuculug : 1. Havacılık. 2. Uçuculuk (gaz).
Uçug, Uçuh : Uçuk.
Uçugdivar : Göçük duvar, harabe duvar.
Uçuglamag, Uçuhlamag : Uçuklamak.
Uçug-söküк : Virane, harâbe.
Uçulma : Yıkılma, dökülme.
Uçulmag : Yıkılmak, dağılmak.
Uçummah : Salınmak, sallanmak (salıncakta).
Uçuna-uçuna : Titreyerek.
Uçuncag, Uçuncah : Salıncak.
Uçunma : Titreme.
Uçunmag, Uçunmah : Titremek.
Uçuntu : Yıkıntı, döküntü.
Uçurdulmag : 1. Uçurulmak. 2. Yıktırılmak.
Uçurmag, Uçurtmag : 1. Yıkılmak, harabeye çevirmek. 2. Uçurmak. 3. mec. Devirmek, sona erdirmek, yok etmek.
Uçurucu : Yıkıcı, yok edici.
Uçurulmag : 1. Uçurulmak. 2. Yıkılmak.
Uçurum : 1. Uçurum, yar. 2. mec. Facia. 3.mec. Zıtlık.
Uçurumlu : Fâcialı, acıklı; tehlikeli.
Uçuş : 1. Uçuş, havalanış. 2. Kalkış (uçak).
Uçuşdurmag : Topluca uçurmak, uçuşturmak.
Uçuşmag : 1. Uçuşmak. 2. mec. Saçılmak, çıkmak. 3. mec. Hep birlikte salınmak, salıncakla salınmak (topluca).
Ud *(Ar.)* : 1. Ut. 2. Öd ağacı.
Udan : 1. Yutan. 2. İzolatör. 3. Çekici, cezb eden.
Uddurmag, Utdurmag : Yutturmak.
Udél *(Rus.)* : 1. Prens mülkü. 2. İmparator mülkü.
Udgunmag, Utgunmag : 1. Yutkunmak. 2. mec. Duraksamak, tereddüt geçirmek.
Udin(ler) : Azerbaycan'da bir kavim.
Udince : Udin dilinde.
Udlag : Boğaz, gırtlak.
Udlagüstü : İmik, hançere.
Udlağına direnmek : Gırtlağına yapışmak, sıkboğaz etmek.
Udmag, Utmag : 1. Yutmak. 2. Utmak.
Udmurt(lar) : Rusya'da bir kavim.
Udmurtca : Udmurt dilinde, Udmurtça.
Uducu : 1. Gâlip (kumarda, yarışta). 2. Yutan, çeken.
Uduhmag : Acıkmak.
Udulma : 1. Çekme. 2. Yudumlama. 3. Mağlubiyet, ütülme.
Udulmag, Utulmag : 1. Yutulmak. 2. Ütülmek.
Udum : 1. Yudum. 2. Kazanç.
Udumlug : Yudumluk.
Uduş : 1. Kazanç, ikrâmiye. 2. Fayda, kâr. 3. Piyango ikramiyesi.
Uduşlu : 1. Ödüllü. 2. Kârlı, faydalı.
Uduşsuz : Kârsız, kazançsız.
Uduzan : Mağlup, yenik (oyunda).
Uduzdurmag, Utuzdurmag : Mağlup ettirmek, yendirmek.
Uduzmag, Utuzmag : Utulmak, ütülmek.
Uduzmayan, Uduzmaz : Kayıpsız.
Uduzulmag : Yenilmek, ütülmek.
Uf, Uff : Of! öf!
Ufacığ : Ufacık.
Ufag : 1. Ufak. 2. Zarif, latif.
Ufaglığ : Ufaklık.
Ufag-tufag : Ufak tefek.
Ufal(a)tmag : Ufaltmak.
Ufdan : Güzel.
Ufuldamag : İnlemek.
Ufultu : Oflama.
Ugro-Fin : Fin-Ugor.
Ugüne : O kadar, onca, bunca.

Uğramag : Uğramak.
Uğraşmag : Uğraşmak.
Uğratmag : Uğratmak.
Uğruna gelmek : Bahtına çıkmak, kısmet olmak.
Uğrunda : İçin, uğrunda.
Uğuldamag : Uğuldamak.
Uğundurmag : 1. Teselli vermek, avutmak. 2. Güldürmek.
Uğunmag : 1. Avunmak. 2. Gülmek.
Uğura gençer gelesen : Uğurlar olsun!
Uğurlar démek : Şans dilemek.
Uğuz : Çok bilen, bilgili, zeki.
Uha : İnce, yufka.
Uhaca :İncecik, yufkacık.
Uhah : Kırıntı.
Uhay : Oh! ha şöyle!
Uhdurağı : Dingil istinatgâhı, eksen ayağı (dere değirmenlerinde).
Ujduh : Yüksük (hançer kınının ucuna takılan).
Ujulamah : Çok konuşmak, gevezelik etmek.
Ujurum : Çok uzak.
Ulag : Eşek, merkep.
Ulagçı : Eşekçi, eşek sürücüsü.
Ulah : Koşum hayvanı.
Ulahşımah : Ağlamak.
Ulam : Çalma, hırsızlama.
Ulama : 1. Uluma. 2. Karasabanın bir âleti.
Ulamag : Ulumak.
Ulamah : Bozulmak, çürümek.
Ulama vérmek : Hayvan çalıp kaçırmak.
Ulamçı : Çalıntı hayvanı satan.
Ulamlatmah : Çalıntı hayvanı kaçırmak.
Ulan : Süvari.
Ulartı : Uluma.
Ulas : Gürgen.
Ulaşdırmag : Uluşturmak, topluca ulutmak (köpekleri).
Uluşmag : 1. Uluşmak, birlikte ulumak. 2. Ulaşmak.
Ulatmag : Ulutmak.
Ulayış : Uluma, uluyuş.
Ulduz : Yıldız.
Ulduz ahmag : Yıldız akmak, yıldız kaymak.
Ulduzaohşar, Ulduzvarı, Ulduzu : Yıldızımsı.
Ulduzayı : Kamerî ay.
Ulduzböceyi : Ateş böceği.
Ulduzçiçeyi : Yıldız çiçeği.
Ulduzlu : Yıldızlı.
Ulduzlugöy : Yıldızlı sema.
Ulduznişan(lı) : Yıldız şekli bulunan, yıldızlı.
Ulduzşekilli : Yıldızımsı.
Ulduz topası : Yıldız kümesi.
Ulduzu ahmag : Yıldızı kaymak.
Ulduzu barışmag : Yıldızı barışmak.
Ulduzu batmag : Gözden düşmek.
Ulduzu doğmag : Şansı açılmak.
Ulduzu parıldamag (parlamag) : Yıldızı parlamak.
Ulduzu sönmek : Yıldızı sönmek, ölmek.
Ulduzu sürüşmek : Ölümü yaklaşmak.
Ulgaşmah : Birleşmek.
Ultimatum *(Lat.)* : Ültimatom.
Ultimatum vérmek : Ültimatom vermek.
Ultra *(Lat.)* : Aşırı, ifratçı, müfrit.
Ultrabenövşeyi şualar : Mor ötesi ışınlar.
Ultragısa : Oldukça kısa.
Ultramikroskop *(Lat.)* : Süpermikroskop (diğer mikroskoplardan daha hassas olanı).
Ulu : 1. Ulu. 2. İpek böceğinin son uykusu.
Uluana : Nine.
Uluata : Dede, ata.
Ulubaba : Büyük dede, dedenin babası.
Uludil : Ana dil.
Ululug : Ululuk.
Ulum : 1. Derin yer (ırmakta). 2. Sığ yer (ırmakta).
Ulus : El, oba, yurt, köy.
Umac, Omac : 1. Ovmaç. 2. Saban.
Umacag : Ümit, umut.
Umacaşı : Ovmaç.
Ummag : Ummak.
Umman : Pek çok, oldukça fazla, haddinden fazla, sebil gibi.

Umsug : 1. Ümidi kırılmış. 2. Çekici şey.
Umsug élemek (etmek) : Ümidini kırmak.
Umsug olmag : Ümidi kırılmak.
Umsuh : Tamahkâr, açgözlü.
Umsundurmag, Umsutmag : 1. Ümitsizlendirmek. 2. Aldatmak, kandırmak.
Umsunmag : 1. Aldanmak, yanılmak. 2. Ümidi kırılmak.
Umu-küsü : Dargınlık, güceniklik.
Umu-küsü etmek : Şikâyet etmek, yanıkmak.
Umur : Yetki, salahiyet.
Umurru : Yetkili.
Umuz : Omuz.
Umuzdurmag, Umsutmag : Ümitsiz etmek.
Unamah : Anlamak.
Unifikasiya *(Lat.)* : Tevhit, birleştirme.
Uniforma *(Fr.)* : Üniforma.
Unitaz : Leğen, tekne.
Univérmağ : Üniversel mağaza.
Univérsal *(Lat.)* : Üniversal, evrensel.
Univérsallıg : Evrensellik.
Univérsal mağaza : Büyük mağaza.
Univérsam *(Rus.)* : Büyük mağaza.
Univérsitét *(Lat.)* : Üniversite.
Unlamag : Unlamak.
Unluca : Çoraklık bitkisi.
Unlug, Unnuh : Unluk.
Unsiya *(Yun.)* : Ons.
Unudulmag : Unutulmak.
Unudulmaz : Unutulmaz.
Unudulmuş : Unutulmuş.
Unutgan : Unutkan.
Unutganlıg : Unutkanlık.
Unutmag : Unutmak.
Ura : Son toplanan mahsül (meyve vb.).
Ur(r)a : Hurra!
Ur(r)a çekmek : Hurra çekmek.
Uralamah : Son mahsülü toplamak (bostandan).
Uran *(Yun.)* : Uranyum.
Uraz : 1. İmece. 2. Angarya (eskiden).
Urba : 160 kg.lık ölçü, 24 kile.
Urbana : Fidan.
Urbanizasiya *(Lat.)* : Şehirleşme, şehircilik.
Urbanizm *(Lat.)* : 1. Şehircilik. 2. Şehir planı. 3. Edebî eser (şehirle ilgili).
Urdu : Urduca.
Urin : Üre.
Urlamag : Koyunları sulamağa çağırmak.
Urna : 1. Seçim sandığı. 2. Vazo. 3. Çöp tenekesi.
Urolog *(Yun.)* : Ürolog.
Urologiya *(Yun.)* : Üroloji.
Uroloji *(Yun.)* : Ürolojik.
Urramağ : Şişmek, kabarmak (rutubetten).
Uruf : 1. Ruh. 2. Çeyrek saat. 3. An, lahza.
Urug : 1. Aile. 2. Kabile, tayfa, uruk.
Uruğ : Karşı, ön.
Uruğ-turuğ : Soy, nesil, uruk.
Urup : Somun (civata için).
Urus : Rus.
Urva : Uğra.
Urvalıg : Uğralık (un).
Urvat : Hürmet, izzet, ikrâm, saygı.
Urvatlı, Urvatdı : Saygıdeğer, muhterem, saygılı.
Urvatsız : Saygısız.
Uryadnik *(Rus.)* : 1. Polis (rütbesiz). 2. Asker (rütbesiz).
Us : 1. Akıl, idrak. 2. Edep, terbiye.
Usal, Yolayahın : Uysal, yumuşak, munis.
Usanc : Usanç.
Usandırıcı : Usandırıcı.
Usandırıcılıg : Monotonluk, yeknesaklık, değişmezlik, bıkkınlık.
Usandırmag : Usandırmak.
Usanmag : Bıkmak, usanmak.
Usanmaz : Hareketli, yorulmaz, bıkmaz.
Usan(ma)mazlıg :Yorulmazlık, hareketlilik.
Usburd : İnanma.
Usburd olmağ : İnanmak, itibar etmek.
Uscufca : Usullacık, usulcacık.
Usdalmah : Çok yorulmak.
Usdamah : Susamak.
Usdub : Düzenlilik, dikkatlilik, özen.
Usduf, Ustup : Usul, yavaş.
Usdufca, Ustufca : Usullacık, usulcacık.
Usduflu : İhtiyatlı, yavaş.

Usduh : Susuzluk.
Uslu, Yavaş : Sâkin, uslu.
Uslulug : Usluluk.
Usta : Usta.
Ustabaşı : Ustabaşı.
Ustacasına, Ustayana : Ustaca.
Ustad *(Far.)* : Üstat.
Ustadane : Ustalıkla, ustaca.
Ustadlıg : Üstatlık.
Ustadname *(Far.)* : Üstatname (Şifâhi halk edebiyatında ekseri koşma, bazen de divâni şeklinde olan hikmetli ve öğretici şiir türü. Aşık geleneğinde destanlar bu şiirle başlar).
Ustalaşmag : Ustalaşmak.
Ustalıg : Ustalık.
Ustalıgla : Ustalıkla.
Usta terpenmek : Ustaca davranmak.
Ustub, Ustublu : İhtiyatla, ihtiyatlı.
Uşag : 1. Çocuk. 2. Oğlan (çocuk). 3. Kız (çocuk).
Uşagbağçası : 1. Çocuk bahçesi, çocuk parkı. 2. mec. Beşik.
Uşagcanlı, Uşagséven : Çocuk seven, müşfik, şefkatli.
Uşagcanlılıg, Uşagsévenlik : Çocuk sevme, şefkat.
Uşagcasına : Çocukça.
Uşagcıg, Uşagcığaz : Çocukcağız.
Uşağemizdiren : Çocuklu (anne), çocuk emziren.
Uşağévi : Yetimhane.
Uşag iflici : Çocuk felci.
Uşag kimi bahmag : Çocuk gibi bakmak.
Uşaglanmag, Uşaglaşmag : Çocuklaşmak.
Uşagların anası : Hanımım.
Uşagların atası : Kocam.
Uşaglı : Çocuklu.
Uşaglıg : 1. Çocukluk. 2. Rahim, döl yatağı.
Uşaglıgborusu : Vagina, döl yolu.
Uşaglıgdan : Çocukluktan beri.
Uşaglıg élemek (etmek) : 1. Çocuklaşmak. 2. Çocukluk etmek (çocuklar).
Uşag-muşag : Çoluk çocuk.
Uşagohşaması : Ninni.
Uşagperest : Çocuk sever, müşfik.
Uşagperestlik : Çocuk sevgisi.
Uşagsaldırma(salma) : 1. Çocuk düşürme. 2. Çocuk aldırma.
Uşag salmag : Çocuk düşürmek.
Uşagsız : Çocuksuz, evlatsız.
Uşagsızlıg : Çocuksuzluk, evlatsızlık.
Uşagşeherciyi : Çocuk eğitim tesisleri.
Uşağa galmag : Hamile kalmak.
Uşağı olmag : 1. Çocuğu doğmak. 2. Evlat sahibi olmak.
Uşgun : Uskuna (iki direkli, yelkenli kayık).
Uşgunçu : Uskunacı, kayıkçı.
Utanar : Utangaç.
Utanar kimi : Utangaççа, mahcupca.
Utanc : Utanç.
Utancag : Utangaç, sıkılgan.
Utancaglı : Utanılacak (derecede).
Utancaglıg, Utancaglılıg : Utangaçlık, sıkılganlık.
Utandırmag : Utandırmak.
Utangac : Utangaç.
Utangaclıg : Utangaçlık.
Utanıb-gızarmag : Utanmak.
Utanılacag : Utanılacak (derecede).
Utanmag : Utanmak.
Utanmagsızın : Utanmaksızın, sıkılmaksızın.
Utanmazcasına, Utanmaz-utanmaz : Küstahça.
Utanma(ma)zlıg : Utanmazlık, sıkılmazlık.
Util *(Lat.)* : Hurda, pılıpırtı.
Utilitar *(Lat.)* : 1. Pratik, tatbikî. 2. Faydacı, yararcı.
Utilitarizm *(Lat.)* : 1. Faydacılık, yararcılık. 2. Menfaatçilik.
Utilitarlıg : Menfaatçilik, çıkarcılık.
Utilizasiya *(Lat.)* : Kullanma (ham madde olarak).
Utilyığan : Hurdacı.
Utopik *(Yun.)* : Ütopik.
Utopist *(Yun.)* : Ütopist.
Utopiya *(Yun.)* : Ütopya.
Uvértura *(Fr.)* : Üvertür.
Uvuhca, Uvuhla : Usullacık, ihtiyatla.
Uyar, Uyarlı : Gereken, gerekli, lüzumlu.
Uyarlıg : Uyarlık.

Uyarsız : Uygunsuz.
Uyarsızlıg : Uygunsuzluk.
Uydur : Artıklar, kırıntılar (ipek).
Uydurmaçı :Uydurmacı, uydurucu, sahteci.
Uydurmaçılıg : Sahtecilik.
Uydurmag : Uydurmak.
Uydurulmag : uydurulmak.
Uyézd *(Rus.)* : Kaza, ilçe.
Uygu : Uyku.
Uygulu : Uykulu.
Uygusuz : Uykusuz.
Uygusuzlug : Uykusuzluk.
Uyğun : Uygun.
Uyğun gelmek (olmag) : Uygun olmak.
Uyğunlaşdırılmag : Uygun hale getirilmek.
Uyğunlaşdırma : Uygun hale getirme.
Uyğunlaşdırmag : Uygun hale getirmek.
Uğunlaşma : Uygunlaşma, uygunluk.
Uyğunlaşmag : Uyum sağlamak.
Uyğunlug : Uygunluk.
Uyğunsuz : Uygunsuz.
Uyğunsuzlug : Uygunsuzluk.
Uyğur(lar) : Uygur(lar).
Uyğurca : Uygurca.
Uymag : Uymak.
Uymag : Oymak.
Uysallıg : Uysallık.
Uyuf : Akılsız, kafasız.
Uyug : 1. Öcü. 2. Korkuluk.
Uyumag : Uyumak.
Uyumuş : 1. Uyuyan. 2. mec. Gâfil.
Uyuşdurmag : Uyuşturmak.
Uyuşgan : 1. Âhenkli, uyumlu. 2. Yapışkan.
Uyuşganlıg : Yapışkanlık.
Uyuşmag : 1. Uymak. 2. Uyuşmak.
Uyuşmah : Yoğurtlaşmak, mayalanmak.
Uyuşmaz : Uzlaşmaz.
Uyuşmazlıg : Uyuşmazlık, uzlaşmazlık.
Uyuşug : Uyuşuk.
Uyuşuglug : Uyuşukluk.
Uyutmag : Uyutmak.
Uy-uy : Oy oy!
Uzadılı : Uzanan, uzatılan.
Uzadılma : Uzatılma, temdit.
Uzadılmag : Uzatılmak.
Uzadmah : Yollamak, göndermek.
Uzag : Uzak.
Uzagbaşı, Uzağı : En geç; azamî.
Uzagda : Uzakta.
Uzagdakı : Uzaktaki.
Uzagdan : Uzaktan.
Uzagdan bahmag : Seyirci kalmak, karışmamak.
Uzagdangörme : Hipermetrop.
Uzagdan-uzağa : Çepeçevre.
Uzag dolanmag (gezmek) : Kaçınmak, sakınmak.
Uzag(uzağa) gétmek : Uzaklaşmak.
Uzag gaçmag : Uzaklaşmak.
Uzag gohum : Uzaktan arkaba.
Uzaggören (görücü) : 1. Basiretli, tedbirli. 2. Presbit, hipermetrop. 3. Dürbin.
Uzaggörenlik (görücülük) : 1. Basiret, basiretlilik. 2. Presbitlik.
Uzagkéçmiş : Uzak geçmiş.
Uzaglaşdırılmag : Uzaklaştırılmak.
Uzaglaşdırma : Uzaklaştırma.
Uzaglaşdırmag : Uzaklaştırmak.
Uzaglaşmag : Uzaklaşmak.
Uzaglıg : Uzaklık.
Uzaglıgölçen : Telemetre.
Uzag salmag : Uzaklaştırmak.
Uzagvuran : Uzun menzilli.
Uzagvuran top : Uzun menzilli top.
Uzag-uzag : Çok uzak.
Uzağa burahmag : Ertelemek.
Uzağa düşmek : Yalnız kalmak, uzak düşmek.
Uzağa gétmek : Yükselmek, terakkî etmek.
Uzağı görmek : Geleceği düşünmek.
Uzanabilen : Elastikî.
Uzandırılmag : 1. Uzatılmak. 2. Yatırılmak, uykuya yatırılmak.
Uzandırmag : 1. Uzatmak. 2. Uyutmak, yatırmak.
Uzanıb-gétmek : Uzayıp gitmek.
Uzanıg : Uzunluk.
Uzanıglı : Uzanmış halde.
Uzanış : Uzunluk.
Uzanışmag : Yatmak, uzanmak (bir çoğu).
Uzanmag : Uzanmak.
Uzantı : Uzunluk.

Uzaşdırmag : Uzaklaştırmak.
Uzaşmag : Uzaklaşmak.
Uzatmag : Uzatmak.
Uzlaşdırılmag : Uzlaştırılmak.
Uzlaşdırmag : Uzlaştırmak.
Uzlaşmag : Uzlaşmak.
Uzunağac : Uzun ağaç.
Uzunasına : Uzunlamasına, uzunluğuna.
Uzunayag(lı) : 1. Ayakları uzun. 2. mec. Yerinde durmaz.
Uzunbaldır(lı) : Uzun bacaklı.
Uzunbaş(lı) : Başı uzun.
Uzunbığ(lı) : Uzun bıyıklı.
Uzunbılla : Uzunca.
Uzunboğaz(lı) : Uzun boğazlı.
Uzunboğaz çekme : Çizme, sokman.
Uzunboylu : Minare kırması, sırık gibi.
Uzunburun : 1. Burnaz, gaga burunlu. 2. Sivrisinek.
Uzunburun balıg, Nere : Mersin balığı.
Uzuncaydag : Uzun-ince, sırık gibi.
Uzunçeken(çeker) : Devamlı.
Uzun çekmek (sürmek) : Sürüp gitmek.
Uzunçu, Uzundanışan : 1. Geveze, boşboğaz. 2. Ağzı kalabalık.
Uzunçulug : Gevezelik, söz kalabalığı.
Uzunçulug élemek (etmek) : Durmadan konuşmak, boşboğazlık etmek.
Uzundalğalı : Uzun dalga (radyo).
Uzundanışıg : Uzun konuşma.
Uzundere : Oyun havası.
Uzundimdik : Uzun gagalı (kuş).
Uzundraz : Sırık gibi (adam).
Uzun élemek (etmek) : Uzun süre almak, uzun etmek.
Uzun gelmek : Uzun olmak.
Uzungerden(li) : Uzun boğazlı.
Uzun gétmek : Uzaklaşmak.
Uzungıç : Uzun bacaklı.
Uzungılça(lı) : Uzun bacaklı.
Uzungol(lu) : Uzun kollu.
Uzungonc çekme : Çizme.
Uzungulag : 1. Uzun kulaklı. 2. Eşek.
Uzungunc : Uzun konçlu.
Uzunguyrug : Uzun kuyruklu.
Uzunkirpikli : Uzun kirpikli.
Uzunladıcı : Uzun edici, uzatıcı.
Uzunlaşdırmag : Uzatmak.
Uzunlaşmag : Uzamak, uzatılmak.
Uzunlatmag : Uzatmak.
Uzunlug : Uzunluk.
Uzunlug dayiresi : Boylam.
Uzunlug ölçüsü : Uzunluk ölçüsü.
Uzunlüle : Uzun namlu.
Uzunmüddetli : Uzun süreli, uzun vadeli.
Uzunnuh : İç gömleği.
Uzunohar, Uzunhoggar, Uzunhohar : Uzun boylu, sırık gibi.
Uzunömürlü : Uzun ömürlü.
Uzunömürlülük : Çok yaşama.
Uzunsaggal : Uzun sakallı.
Uzunsal, Uzunsulğar : Sırık gibi, dalyan gibi.
Uzunsifetli : Uzun çehreli, at suratlı.
Uzunsov : Uzunca.
Uzunsovlug : Uzunca oluş.
Uzunsovsifet : Uzun çehreli.
Uzunsüngül : Oval, beyzi.
Uzunsüren, Uzunçeken : Uzun, devamlı.
Uzunteher : Uzunca.
Uzuntu : 1. Can sıkıntısı. 2. Sırma.
Uzuntuçu : Sırmakeş.
Uzuntulu : Can sıkıcı.
Uzuntüklü : Uzun tüylü.
Uzunu : 1. Uzunluk. 2. Uzunlamasına.
Uzununa : Uzunlamasına.
Uzununa tullanma : Uzun atlama.
Uzun-uzadı : Çok uzun.
Uzun-uzun : Çok uzun.
Uzunyal, Uzunyallı : Uzun yeleli.
Uzunyarpag(lı) : Uzun yapraklı (bitki).
Uzunyunlu : Yünleri uzun.

Ü

Üç : Üç.
Üçaçılan, Üçatılan : Üç mermili.
Üçadamlıg : Üç kişilik.
Üçaktlı (perdeli) : Üç perdelik (piyes vb.).
Üçarşınlıg : Üç arşınlık.
Üçarvadlı : Üç karılı.
Üçarvadlıg : Üç karılılık.
Üçatlı : Üç at koşulmuş.
Üçatomlu : Üç atomlu.
Üçayag : Sacayak.
Üçayaglı, Üçgıçlı :1.Sacayak. 2. Üç bacaklı.
Üçbarmag(lı) : Yaba.
Üçbaşlı : Üç başlı.
Üçbendli : Üç bentli (şiir).
Üç-béş : Birkaç.
Üçbir : Üçer.
Üçbucag : Üç köşe.
Üçbucaglı : 1. Üç köşeli. 2. Üçgen.
Üçce : Ancak üç, toplam üç.
Üççergeli :1.Üç sıralı, üç dizi. 2. Üç evlekli.
Üççarhlı : Üç tekerlekli.
Üçdebir : Üçte bir.
Üçdefelik : Üç defalık.
Üçdilli : Üç lisanlı.
Üçdişli : Üç parmaklı (yaba).
Üçdorlu : Üç direkli (gemi vb.).
Üç-dörd : Birkaç.
Üçdü : Üçmisli.
Üçdüyme(li) : 1. Üç inçlik. 2. Üç düğmeli.
Üçem : 1. Üçüz. 2. Bıcıl. 3. Üç kat.
Üçem-üçem : Üçer üçer.
Üçesrlik : Üçasırlık.
Üçfaizli : 1. Yüzde üç. 2. Yüzde üç gelirli.
Üçfazalı : Üç fazlı.
Üçfazalı cereyan : Üç fazlı akım.
Üçgat(lı) : 1. Üç misli. 2. Üç katlı.
Üçgat élemek (etmek) : Üç misli etmek.
Üçgédişli : Üç seferlik.
Üçgépiklik : Üç kapiklik.
Üçgözlü : Üç odalı.
Üçgül : Üçgül, tirfil.
Üçhallı : Üçlü (kağıt).
Üçhécalı : Üç heceli.
Üçhedli : 1. Üçlü terkip (matematik). 2. Üç terimli.
Üçheftelik : Üç haftalık.
Üçhetli, Üçmilli : Üç çizgili.
Üçhisseli : Üç bölümlük.
Üçillik : Üç yıllık.
Üçkilométrlik : Üç kilometrelik.
Üçkünclü (guşeli) : Üç köşeli.
Üçlaylı : 1. Üç basamaklı. 2. Üç katlı.
Üçlemek : 1. Üçlemek. 2. Üçe katlamak. 3. Üçe bölmek.
Üçlü, Üçlükde : Üç kişi.
Üçlük : 1. Üç rublelik. 2. Sinek (oyun kağıdı). 3. Üç numaralı. 4. Trio. 5. Üç kişilik.
Üçlük paktı : Üçlü antlaşma.
Üçlüle : Üç namlulu (tüfek).
Üçmanatlıg : Üç rublelik.
Üçmechullü : Üç bilinmeyenli.
Üçmenzilli, Üçotaglı : Üç odalı.
Üçmertebeli : Üç katlı.
Üçmilli : Üç çizgili.
Üçminci : Üçüncü.
Üçminlik : Üç binlik.
Üçmotorlu : Üç motorlu.
Üçneferlik : Üç kişilik.
Üçnövbeli : Üç vardiyalı, üç postalı.
Üçohlu : Üç oklu.
Üçölçülü : 1. Üç boyutlu. 2. Triyo.
Üçpencereli : Üç pencereli.
Üçperdeli : Üç perdelik (piyes vb.).
Üçpilleli : Üç basamaklı.
Üçplanlı : Üç planlı (dekorasyon vb.).

Üçpudlug : 48.9 kg.lık.
Üçreğemli : Üç rakamlı, üçlü rakam.
Üçrengli : Üç renkli.
Üçsaatlıg : Üç saatlik.
Üçsesli : Üç sesli.
Üçsimli : Üç telli.
Üçsinifli : Üç sınıflı.
Üçşahılıg : Onbeş kapiklik (para).
Üçtaktlı : 1. Üç ölçülü (müzik). 2. Üç zamanlı, üç devirli.
Üçtarlalı : Üç tarlalık esasına dayanan.
Üçtarlalıg : Üç tarlalık (ekin yerini üç kısma bölüp bir bölümünü güzlük, sonra yazlık ekmekten, üçüncü yıl ise nadasa bırakmaktan ibaret ekin usulü).
Üçterefli : Üçlü, üç taraflı, üç yanlı.
Üçtinli : Üç ağızlı, üç kenarlı.
Üçulduzlu : Üç yıldızlı.
Üç-üç : Üçer.
Üçün : İçin.
Üçüncü : Üçüncü.
Üçüzlü : Üç düzlemli (geometri).
Üçvaléntli : Üç birleşme değerli (kimya için), üç değerli.
Üçvérstlik : 1. 3.18 km.lik. 2. 3.18 km mikyaslı (harita).
Üçveznli : Üç ölçülü.
Üçyarpag : Üçgül, tirfil.
Üçyaş, Üçyaşar, Üçyaşlı : Üç yaşında, üç yıllık.
Üçyérli : Üç kişilik.
Üçyüzillik : Üç asırlık.
Üçzirveli : Üç tepeli (dağ vb.).
Üdülemeh : Dırdırlanmak.
Üdülemek, Üdüleyib-tökmek : Çok konuşmak, gevezelik etmek, dırdır etmek.
Üfği *(Ar.)* : Ufki, yatay.
Üflemek : Üflemek.
Üfunet *(Ar.)* : Ufunet.
Üfunetlendirmek : Pis kokutmak, leş gibi kokutmak.
Üfunetlenmek : Ufunetlenmek.
Üfunetli : Pis kokan.
Üfüg *(Ar.)* : Ufuk.
Üfügi *(Ar.)* : Ufkî, yatay.
Üfürceh : Sidik torbası (koyun, keçi).
Üfürdene : Tandır küreği.
Üfürme : Üfürme.
Üfürmek : Üfürmek.
Üfürüm : Üfürük.
Üğde *(Ar.)* : Arzu, istek.
Ük : Yüklük, niş.
Ülema *(Ar.)* : Ulema.
Üleşih : Savak, taksim.
Ülfet *(Ar.)* : Ülfet.
Ülfet bağlamag (etmek) : Dostluk kurmak.
Ülgü :1.Kalıp, patron, biçki modeli. 2. Ölçü.
Ülgüc : 1. Ustura. 2. Kesici (âletler).
Ülgüclemek : 1. Tıraş etmek (ustura ile). 2. Neşterlemek.
Ülgüçü : Elbise modelcisi, modelci.
Ülgürd : Bohça, çıkın.
Ülker gözler : Parlak ve iri gözler.
Ülker ulduzu : Ülker.
Ülum *(Ar.)* : Ulûm.
Ülüş, Ürüş : Helvalı sandviç, helvalı katmer, tahinli ekmek.
Ülvi : Ulvî.
Ülviyyet, Ülvilik *(Ar.)* : Ulviyet.
Ümde *(Ar.)* : Umde.
Ümera *(Ar.)* : Ümerâ, emirler.
Ümid : Ümit.
Ümid bağlamag : Ümit bağlamak.
Ümid beslemek : Ümit beslemek.
Ümid boşa (puça) çıhmag : Ümit boşa çıkmak.
Ümidgah : Ümit kapısı.
Ümidi galmag : Ümitli olmak.
Ümidi kesilmek : Umudu kesilmek.
Ümidini boşa çıhartmag : Ümidini boşa çıkarmak, umudunu kırmak.
Ümidini itirmek : Umudunu yitirmek.
Ümidini kesmek (üzmek) : Ümidini kesmek, umudunu kesmek.
Ümidlendirmek : Ümitlendirmek.
Ümidlenmek : Ümitlenmek.
Ümidli : Ümitli.
Ümid-nevid vérmek : Ümit vermek, ümitlendirmek.
Ümidvar : Umutlu, ümitli.
Ümidvar élemek (etmek) :Umutlandırmak.
Ümidvar olmag : Umutlanmak.

Ümidvérici : Emin, güvenilir.
Ümid olmag (élemek, etmek) : Ümit etmek, istemek.
Ümidsiz : Ümitsiz, umutsuz.
Ümidsizcesine : Ümitsizce.
Ümidsizlik : Ümitsizlik, umutsuzluk.
Ümman *(Ar.)* : Umman.
Ümmet *(Ar.)* : 1. Ümmet. 2. Halk, cemaat.
Ümmi *(Ar.)* : Ümmî.
Ümum *(Ar.)* : Umum.
Ümumbeşeri *(Ar.)* : Evrensel.
Ümumdövlet *(Ar.)* : Bütün devlet.
Ümumdünya *(Ar.)* : Bütün dünya.
Ümumen, Ümumiyyetle *(Ar.)*:Umumiyetle.
Ümumfabrik : Bütün fabrika.
Ümumgoşun : Bütün ordu.
Ümumhalg *(Ar.)* : Herkes.
Ümumî *(Ar.)* : Umumî.
Ümumi dil tapmag : Mutabık kalmak.
Ümumi iclas (yığıncag) : Genel kurul.
Ümumi isim : Cins ismi.
Ümumi kitabhana : Umumi kütüphane.
Ümumileşdirilmek : 1. Genelleştirilmek. 2. Kamulaştırılmak.
Ümumileşdirme : 1. Genelleştirme. 2. Kamulaştırma.
Ümumileşdirmek : 1. Genelleştirmek. 2. Kamulaştırmak.
Ümumileşme : Genel yargı.
Ümumileşmek : Genelleşmek.
Ümumilik : Birlik, genellik, umumiyet.
Ümumi séçki : Genel seçim.
Ümumi tehsil : Genel öğrenim.
Ümumittifag *(Ar.)* : Sovyetler Birliği.
Ümumittifag nazirlikleri : Sovyetler Birliği Bakanlıkları.
Ümumi yataghana : Yurt, lojman.
Ümumiyyet *(Ar.)* : Umumiyet.
Ümumiyyetce : Umumiyetle.
Ümummilli : Millî.
Ümumordu : Millî ordu.
Ümumréspublika *(Ar. Lat.)* : Cumhuriyetler birliği.
Ümumrayon *(Ar. Fr.)* : Bütün bölge.
Ümumşeher *(Ar.)* : Bütün şehre ait.
Ümumtehsil *(Ar.)* : Umûmî tahsil, umûmî kültür, genel kültür.
Ümur *(Ar.)* : İş, vazife.
Ün : 1. Ses. 2. Şayia, gürültü.
Ünas *(Ar.)* : Kadın.
Ün düşmek : Şayia yayılmak.
Ünga, Simurg *(Ar.)* : Anka.
Ünnemeh : Çağırmak, ünlemek, seslemek.
Üns *(Ar.)* : 1. İnsan, beşer. 2. Ünsiyet.
Ün salmag : Ünlemek, çağırmak.
Üns bağlamag (salmag, tutmag) : Dostluk kurmak.
Ünsiyyet *(Ar.)* : 1. Temaslar, görüşmeler. 2. Sokulganlık, munislik. 3. Bağlılık.
Ünsiyyet bağlamag (salmag, tutmag) : Dostluk kurmak.
Ünsiyyetli : Munis, sokulgan.
Ünsiyyetsiz : Mizantrop, merdümgiriz.
Ünsur *(Ar.)* : Unsur.
Ünüğ : Halka.
Ünvan *(Ar.)* : Unvan.
Ünyétmez : Çok uzak, ses ulaşmaz.
Ürcah olmag : Rast gelmek, tesadüf etmek.
Ürefa *(Ar.)* : Arifler.
Ürek : 1. Kalp, yürek. 2. Ruh. 3. mec. Cesaret, yiğitlik.
Ürekaçan (açıcı) : İç açıcı, eğlenceli.
Ürekağrısı : 1. Kalp ağrısı. 2. Gam, üzüntü. 3. Şefkat, merhamet.
Ürekaltı : Yürek altı, kalp altı.
Ürek bağlamag : Gönül bağlamak.
Ürekbir : Samimî.
Ürekbulandırıcı (bulandıran) : Mide bulandırıcı.
Ürek bulandırmag : İğrendirmek, tiksindirmek.
Ürekbulanması : Mide bulantısı.
Ürekcik : Yürekceğiz.
Ürekçırpıntısı (çırpınması) : Yürek çarpıntısı.
Ürek çırpıntısı ile : Heyecanla, heyecan içinde.
Ürek-damar hesteliyi : Kalp ve damar hastalığı.
Ürekden : Candan, yürekten.

Ürekden tikan çıhartmag : İntikam almak, öç çıkarmak.
Ürek-direk olmag : Arka çıkmak.
Ürek-direk vérmek : Yüreklendirmek, cesaretlendirmek.
Ürekdolusu : Hevesle, sevinerek.
Ürekdostu (yoldaşı) : Samimî dost, can dostu, gönül dostu.
Ürekdöyünmesi : Çarpıntı.
Ürek élemek (etmek) : Cesaret etmek, cüret etmek.
Ürek élememek : Cesaret etmemek.
Ürek gıcgırması : Mide ekşimesi, ekşime.
Ürek gızdırmag : İnanmak, itibar etmek.
Ürek goymamag, Üreyini yarmag : Çok korkutmak.
Ürek-göbek galmamag : Gülmekten göbeği çatlamak.
Ürek-göbeyi düşmek : Korkmak, ödü kopmak.
Ürek-göbeyini yémek : Çok korkmak.
Ürekgüsurları : Kalp hastalıkları.
Ürek kisesi : Perikart.
Üreklendirici : Yüreklendirici, teşvik edici.
Üreklendirmek : Cesaretlendirmek.
Üreklenmek :Yüreklenmek, cesaretlenmek.
Üreklerini boşaltmag : Dertlerini dökmek, içlerini boşaltmak.
Ürekli : Yürekli, cesur.
Üreklilik : Yiğitlik, cesaret.
Ürekpartlaması : Kalp sektesi.
Üreksihan (sıhıcı) : Usandırıcı, bıktırıcı.
Üreksıhıntısı : Usanç, taciz.
Üreksındıran : 1. Gönül kıran. 2. Alıngan, hassas.
Ürek sındırmag : Kalp kırmak.
Üreksiz:1.Cesaretsiz, yüreksiz. 2.İsteksizce.
Üreksizcesine : Çekinerek, korkarak, korkakçasına.
Üreksizlik : Yüreksizlik, korkaklık.
Ürekvarı : Yürek biçiminde.
Ürekvéren (vérici) : 1. Moral veren. 2. Cesaretlendiren.
Ürek vérmek : 1. Gönül vermek, sevmek. 2. Cesaretlendirmek. 3. Teselli vermek.
Ürekyandıran (yandırıcı, yahan) : Can yakan, kalp kırıcı.
Ürek yandırmag : Can yakmak.
Ürek yanğısı ile : İçi yanarak.
Üremek, Ürüşmek : Artmak, çoğalmak.
Üretmek:Beslemek, büyütmek, yetiştirmek.
Üreye deymek : İncitmek, gücendirmek.
Üreye işlemek : Gönüle işlemek, etkilemek.
Üreycohşar : Yürek biçiminde.
Üreycyatan : Hoş, tatlı.
Üreye yatmag : Beğenmek, hoşlanmak.
Üreyiaçıg : Açık yürekli, açık kalpli.
Üreyiaçıglığ : Samimiyet, açık yüreklilik.
Üreyi açıg olmag : Açık kalpli olmak.
Üreyi açılmag : Sevinmek, mutlu olmak, içi açılmak.
Üreyi ağrımag : Acımak, eziklik duymak.
Üreyi ağzına gelmek : Yüreği ağzına gelmek.
Üreyi ahmag : İçi ezilmek, içi geçmek, bitkin düşmek.
Üreyi aşıb-daşmag : Sevinçten uçmak, heyecanlanmak.
Üreyi atlanmag : 1. Özlemek, özlem duymak. 2. Korkmak, korku duymak.
Üreyi atmag : Özlem duymak.
Üreyi ayağının altına düşmek : Çok korkmak.
Üreyiberk : Katı kalpli, taş yürekli.
Üreyiberklik : Katılık, acımasızlık.
Üreyi birteher olmag : İçi sıkılmak, kendini kötü hissetmek.
Üreyi bir tike olmag : Erim erim erimek.
Üreyiboş : Kin gütmez.
Üreyi boşalmag : İçi rahatlamak.
Üreyi böyümek : Koltukları kabarmak.
Üreyi bulanmag (galhmag, bulaşmag) : 1. Midesi bulanmak. 2. mec. Nefret duymak.
Üreyi buz kimi olmag : İçi ferahlamak.
Üreyi cızıldamag : İçi cız etmek.
Üreyi çatlamag : İçi parçalanmak.
Üreyi çekilmek : Zayıflamak, halsiz düşmek.
Üreyi çekmek : İçi çekmek.

Üreyi çekmemek : İğrenmek, canı istememek.
Üreyi çırpınmag : 1. Kalp çarpınmak. 2. mec. Heyecanlanmak.
Üreyi çırpmag : Kalbi çarpmak.
Üreyi dabanına düşmek : Çok korkmak.
Üreyi dağa dönmek : Göğsü kabarmak.
Üreyi dağ boyda olmag : 1. Göğsü kabarmak. 2. Nefsine güvenmek.
Üreyi dağdağaya düşmek : Çok heyecanlanmak.
Üreyi dağlanmag : Sinirlenmek, keyfi kaçmak.
Üreyidağlı :Acılı, mâtemli.
Üreyi darıhmag : İçi daralmak, canı sıkılmak.
Üreyidaş : Taş kalpli, katı.
Üreyi daşa dönmek : Katılaşmak, zâlimleşmek.
Üreyidaşdan (demirden) : Zâlim, merhametsiz.
Üreyi didilmek : İçi parçalanmak.
Üreyi dilinde : Açık sözlü, riyasız, saf.
Üreyi dolmag : Dolukmak.
Üreyidolu : Üzüntülü; öfkeli.
Üreyi dolu olmag : İçi kan ağlamak.
Üreyi düşmek : Korkmak, ürkmek.
Üreyi erimek : İçi erimek.
Üreyi esmek : 1. Titremek, ürpermek (korku, heyecan vb.). 2. Özlem duymak. 3. mec. İstemek, arzu etmek.
Üreyi ezilmek : İçi ezilmek.
Üreyi galhmag : İçi bulanmak.
Üreyigan : Gamlı, kederli, üzgün.
Üreyi ganla dolmag : Üzülmek, kederlenmek.
Üreyi gan olmag (gana dönmek) : İçi kan ağlamak.
Üreyigara : Karamsar, bedbin, kötümser.
Üreyi gelmemek : 1. Kıyamamak. 2. Korkmak, cesaret edememek.
Üreyigeniş : Kalbi geniş.
Üreyi gétmek : 1. Bayılmak. 2. İçi gitmek. 3. Çok arzulamak.
Üreyi gıldan asılı olmag : Yüreği kıldan ince olmak (kalbi rahatsız kimse için).
Üreyi gırılıb ayağının altına düşmek : Çok korkmak.
Üreyi gısılmag : Sıkılmak (içi).
Üreyi gızınmag : Beğenmek, içi ısınmak.
Üreyi gızmag : 1. Güvenmek. 2. Beğenmek.
Üreyi gopmag (gırılmag) : Ödü kopmak.
Üreyi götürmemek : Midesi kaldırmamak.
Üreyi gubarlanmag : Çok üzülmek.
Üreyigurdlu : Kıskanç; imrenen.
Üreyigurdlulug : Kıskançlık; imrenme.
Üreyi guş kimi çırpınmag : 1. Korkudan titremek. 2. Özlemek, arzulamak.
Üreyi gülmek : İçi gülmek, yüzü gülmek.
Üreyi güp (gürp, tıp) élemek : Korkmak, ürkmek.
Üreyi harab olmag : 1.Bayılmak. 2. İçi gitmek. 3. Çok arzulamak.
Üreyi içine düşmek : Korkmak, ürkmek.
Üreyiince : Şefkatli, merhametli, hassas, alıngan.
Üreyiincelik : Hassasiyet, alınganlık.
Üreyi istediyi géder : Canı istediği kadar.
Üreyi istemek : Canı çekmek, arzulamak.
Üreyi isteyen : İstenilen.
Üreyi kéçmek : Bayılmak, kendinden geçmek.
Üreyi köksüne sığmamag : İçi içine sığmamak.
Üreyi kövrelmek (kövrekleşmek) : Dolukmak.
Üreyi nane kimi esmek : 1. Titremek (korkudan). 2. mec. Özlemek.
Üreyinazik : Duygulu.
Üreyinaziklik : Duygululuk.
Üreyince : Gönlünce.
Üreyince olmag : Gönlünce olmak.
Üreyinde daş bağlamag (galmag) : 1. Bağrına taş basmak. 2. Boğazında kalmak (lokma). 3. Mahrum kalmak. 4. Susup kalmak.
Üreyinde gizletmek : Gönlünde tutmak.
Üreyinde kök salmag : Unutmamak, hatırında kalmak.
Üreyinden çıharmag : Unutmak.
Üreyinden gara ganlar ahmag : İçinden kan gitmek.

Üreyinden goparıb atmag : Unutmak
Üreyinden heber vérmek : 1. Kalbini okumak. 2. Ruhunu okşamak.
Üreyinden kéçmek : 1. İçinden geçmek. 2. İstemek.
Üreyinden olmag : İstediği gibi olmak.
Üreyinden silmek (silib atmag) : Unutmak.
Üreyinden tikan çıharmag : Memnun etmek.
Üreyinde yér élemek : Aklından çıkmamak, unutamamak.
Üreyine dağ çekmek (basmag) : İncitmek.
Üreyine dağdağa düşmek : Şüpheye düşmek.
Üreyine dağdağalar getirmek : Aklına şüpheler düşürmek.
Üreyine dammag : Önceden sezmek.
Üreyine derd élemek : İçine dert etmek.
Üreyine deymek : 1. İncinmek. 2. İncitmek.
Üreyine gara-gura gelmek : İçine kötü düşünceler doğmak.
Üreyine gaynar su sepmek : İncitmek.
Üreyine gelmek :Zannetmek, şüphelenmek.
Üreyine getirmek : Hatırına getirmek.
Üreyine girmek (yol tapmag) : Gönlüne girmek.
Üreyine işlemek : İçine işlemek.
Üreyine leke (hal) düşmek : İçine kurt düşmek, kuşkulanmak.
Üreyine leke (hal) salmag : Kuşkulandırmak.
Üreyine od düşmek : Kederlenmek.
Üreyine od salmag:Çok heyecanlandırmak.
Üreyine salmag : Üzülmek, gamlanmak, dert edinmek.
Üreyine su (soyug su) sepmek : Yüreğine su serpilmek.
Üreyine tohunmag : İncitmek, kalbini kırmak, gururuna dokunmak.
Üreyine (üreye) yatmag : Beğenmek, içine yatmak.
Üreyine yağ kimi yayılmag : Çok hoşuna gitmek.
Üreyine yatmag (yapışmag) : Beğenmek, içine yatmak.
Üreyine yol tapmag : Gönlünü fethetmek.
Üreyini açıb (ortaya) tökmek : 1. İçini açmak, içini dökmek. 2. Sevindirmek, neşelendirmek.
Üreyini açmag : 1. İçini dökmek. 2. Sevindirmek.
Üreyini ağrıtmag (incitmek) : Kalbini kırmak.
Üreyini almag : Gönlünü almak.
Üreyini boşaltmag : İçini boşaltmak, içini dökmek.
Üreyini buz kimi sahlamag : Soğuk kanlı olmak.
Üreyini çalmag : Gönlünü çelmek.
Üreyini çekmek (çürütmek) : Gönlünü kırmak.
Üreyini deşmek (delmek, didmek) : Üzmek, incitmek.
Üreyini dindirmek : Gönlünü okşamak.
Üreyini düşürmek : Çok korkutmak.
Üreyini ele almag : Gönlünü kazanmak.
Üreyini (üreyinin yağını) eritmek : Yüreğinin yağını eritmek.
Üreyini gan etmek (gana döndermek) : Eziklik vermek.
Üreyini gemirmek : İçini kemirmek.
Üreyini gen sahlamag : Gönlünü serin tutmak.
Üreyini gırmag : Korkutmak, ürkütmek.
Üreyini gısmag : Canını sıkmak.
Üreyini gizletmek : Sır saklamak.
Üreyini goparıb vérmek (yédirtmek) : Özen göstermek, üzerine titremek.
Üreyini goparmag : Gözünü korkutmak.
Üreyini goymag (vérmek) : Kalbini vermek.
Üreyini gubarlatmag (gubar etmek) : Bıktırmak, usandırmak, kalbini kararтmak.
Üreyini gurd yémek : İçini kemirmek, vicdanı sızlamak.
Üreyini incitmek : Vicdanını sızlatmak.
Üreyini isitmek : İçini rahatlatmak.
Üreyini ohşamag : Kalbini okşamak, gönlünü okşamak.
Üreyini ohumag : Kalbini okumak.
Üreyini ovlamag : Gönlünü avlamak.
Üreyini ovuşdurmag : Aşırı üzülmek.

Üreyini partlatmag (parçalamag) : Yüreğini parçalamak.
Üreyini salmag : Ödünü koparmak.
Üreyini serinleşdirmek : Yüreğini serinletmek, içini rahatlatmak.
Üreyini sıhmag : İçini sıkmak.
Üreyini siyirmek : İçini kazımak, midesini kazımak.
Üreyini sındırmag : Kalbini kırmak.
Üreyini şan-şan etmek : Ödünü koparmak.
Üreyini vurmag : Bıktırmak, usandırmak.
Üreyini yandırmag:Tesir etmek, etkilemek.
Üreyini yaralamag:Bıktırmak, usandırmak.
Üreyini yarmag : Ödünü koparmak.
Üreyini yédirtmek : Üzerine titremek.
Üreyini yémek : İçini kemirmek.
Üreyini yérinden oynatmag : Ödünü koparmak.
Üreyini yéye-yéye galmag : Endişe etmek, endişe duymak.
Üreyini yumşaltmag : Duygulandırmak.
Üreyini zorlamag : Zorla kabullendirmek.
Üreyi od tutmag : Kederlenmek.
Üreyi ohşamag : Gönlü okşamak.
Üreyi olmag : Arzu etmek, istemek, gönlü olmak.
Üreyi parçalanmag : İçi parçalanmak.
Üreyi partlamag : 1. İçi parçalanmak. 2. Sekteikalpten ölmek.
Üreyi sakitleşmek (sakit olmag) : Kalbi yatışmak, içi rahatlamak.
Üreyi seksekede (seksekeli) olmag : Telaş içinde olmak.
Üreyi serinlemek : İçi rahatlamak.
Üreyi sıhılmag (gısnamag) : İçi sıkılmak.
Üreyisınıg : Gönlü kırık.
Üreyisınıglıg : Küskünlük.
Üreyi sınmag : İncinmek, kalbi kırılmak.
Üreyi sızıldamag : Vicdanı sızlamak.
Üreyi soğan gabığı kimi soyulmag : Vicdanı sızlamak.
Üreyi soyumag : 1. Teskin olmak. 2. Kalbi kırılmak.
Üreyi sökülmek (tel-tel olmag) : Çok üzülmek.
Üreyi şama dönmek : Mum gibi erimek, üzüm üzüm üzülmek.
Üreyi şan-şan olmag : İçi parçalanmak.
Üreyi şişmek : 1. Göğsü kabarmak. 2. Yüreği şişmek.
Üreyitemiz : Samimî, açık yürekli.
Üreyi tir-tir esmek : Yüreği titremek.
Üreyi titremek : 1. Korkudan titremek. 2. Özlemek.
Üreyi tutmag : 1. Beğenmek, içine yatmag. 2. Yürek ağrısı tutmak.
Üreyi tutulmag :Gamlanmak, kederlenmek.
Üreyi tükden nazik : Duygulu.
Üreyi uçmag : Çok sevinmek.
Üreyi uçunmag : Titremek, içi titremek.
Üreyi üstünde durmamag : Çok heyecanlanmak.
Üreyi üstüne gelmek : İçi rahatlamak.
Üreyi üzülmek : İçi erimek.
Üreyi vurulmag : Gönül vermek, âşık olmak.
Üreyi yanmag : 1. Yüreği yanmak. 2. Çok susamak.
Üreyi yaralanmag : İçi kan ağlamak.
Üreyiyaralı : Yüreği yaralı.
Üreyi yarpag kimi esmek : 1. Çok korkmak. 2. Çok özlemek.
Üreyi yérinden gopmag (oynamag) : Ödü kopmak.
Üreyi yérinde olmamag : Heyecan içinde olmak.
Üreyi yérine gelmek : İçi rahatlamak, kafası rahatlamak.
Üreyiyuha (yumşag) : Duygulu, yüreği yufka.
Üreyiyuhalıg (yumşaglıg) : Duygululuk, yüreği yufkalık.
Üreyi yuhalmag (gövrelmek) : Dolukmak.
Üreyi yumşalmag : Merhamete gelmek, duygulanmak.
Üreyinin başı (ucu) ağrımag : Merhamete gelmek, acımak.
Üreyinin ganı ile : İçi yanarak, acı içinde.
Üreyinin gurdunu öldürmek : Azıcık yemek, kifafnefs etmek.

Üreyinin guşu uçmag : Çok sevinmek.
Üreyinin içini yémek : İçini kemirmek.
Üreyinin piyini eritmek : Üzerine titremek.
Üreyinin telleri esmek : Özlemek.
Üreyinin ucu göynemek : Merhamet duymak, acımak.
Üreyinin piyi (yağı) erimek : İçi erimek.
Üreyinin piyini (yağını) yédirtmek : Üzerine titremek, özen göstermek.
Üreyinin piyini (yağını) yémek : İçini kemirmek.
Üreyinin yangısını söndürmek : Susuzluğunu gidermek.
Ürf *(Ar.)* : Örf.
Ürf-adet *(Ar.)* : Örf âdet.
Ürfan *(Ar.)* : İrfan.
Ürke : Tay.
Ürken, Ürkeyen : Ürkek.
Ürkü, Hürkü : Panik.
Ürküdülmek : Ürkütülmek.
Ürküşdürmek : Gözünü korkutmak.
Ürküşmek, Hürküşmek : Gözü korkmak.
Ürpe : Karıncalanma.
Ürpeşmek : Karıncalanmak.
Ürpetmek : Korkutmak, ürkütmek.
Ürpüşmek : Ürpermek, titremek.
Üskük, Üskü : Yüksük.
Üskükotu : Yüksük otu.
Üskül, Zeyerek : Keten tohumu.
Üslub *(Ar.)* : Üslup.
Üslubi *(Ar.)* : Üslup bakımından.
Üslubiyyat *(Ar.)* : Üslup kuralları.
Üslub üzre : Kaidece, kuralca.
Üssi : Misli, dengi, benzeri.
Üst : Üst.
Üst-baş : Üst baş.
Üst-başını batırmag : Elbisesini kirletmek.
Üst-başını düzeltmek : Kılığını kıyafetini düzeltmek.
Üstdentullanma (hoppanma) : Birdir bir.
Üstegel : Artı (işareti).
Üstegelme : Toplama işlemi.
Üste gelmek : Toplamak.
Üstél : Yabanî bitki.
Üsteleh : Yük.
Üstelemeh : 1. Börtmek. 2. Alazlamak, ütmek.
Üstelemek : Üstün gelmek, galip gelmek.
Üstelik vérmek : Üste vermek.
Üstgurum : 1. İlâve kat (binada). 2. Üst kurum (teşkilatlanmada). 3. Üstyapı.
Üstlük : Üst giyeceği.
Üstüaçıg : Üstü açık.
Üstü açılmag : Meydana çıkmak.
Üstübaşı tökülmek : Üstü başı dökülmek.
Üstün : Üstün.
Üstün çıhmag : Geçmek, geride bırakmak.
Üstünde durmag : 1. Üstünde beklemek. 2. Israr etmek. 3. Üstüne koymak (el veya ayağını).
Üstünde işlemek : Üzerinde çalışmak.
Üstünden ağır yük götürülmek : Rahatlamak, hafiflemek.
Üstünden dağ götürülmek : Rahatlamak, rahatlatılmak.
Üstünden ġelem çekmek : Çizip iptal etmek.
Üstünden kéçmek : Ehemmiyet vermemek, ciddiye almamak.
Üstünden su içmek : Üzerine bir bardak su içmek.
Üstünde şert bağlamag : Şartlaşmak (bir şey üzerine).
Üstünde zağ-zağ esmek : Üzerine tir tir titremek.
Üstüne açılmag : Bağırıp çağırmak (birine), üzerine yürümek.
Üstüne ad goymag : Suçlamak, çamur atmak.
Üstüne almag : Üzerine almak, taahhüt etmek.
Üstüne artırmag (goymag) : 1. Yüklemek. 2. Haddini bilmemek. 3. İlave koymak. 4. Mübalağa etmek.
Üstüne atmag (yıhmag) : 1. Fırlatıp atmak (üzerine). 2. Görevlendirmek. 3. mec. Üzerine yıkmak, üstüne atmak (suçu).
Üstüne ayaglanmag (ayag almag) : Üzerine yürümek.
Üstüne buzlu su tökmek : Yatıştırmak, öfkesini dindirmek.

Üstüne çıhmag : 1. Gafil avlamak. 2. Üzerine çıkmak.
Üstüne düşmek : 1. Üzerine düşmek. 2. Üzerine yürümek.
Üstüne el galdırmag : Tokat indirmek, vurmak, sille atmak.
Üstüne fitlemek : Kışkırtmak, tahrik etmek.
Üstüne gelmek : 1. Artmak. 2. Üzerine gelmek.
Üstüne gétmek : Üzerine gitmek.
Üstüne goymag : Abartmak, mübalağa etmek.
Üstüne gülmek : Sarakaya almak, alaya almak.
Üstüne horuzlanmag : Horozlanmak.
Üstüne kekelenmek (tepinmek) : Horozlanmak.
Üstüne (soyug) su tökmek (élemek) : Öfkesini yatıştırmak.
Üstüne sürmek : Çarpmak, bindirmek.
Üstüne toz gonmaz : İffetli (kimse).
Üstüne tökülmek : Üzerine üşüşmek.
Üstüne yıhmag : Üzerine atmak.
Üstüne yürümek : Üzerine yürümek.
Üstün gelmek : Yenmek, üstün gelmek.
Üstünlük : Üstünlük.
Üstünlük derecesi : Üstünlük derecesi (gramerde); (kıpkızıl, yemyeşil, kaskatı vb.).
Üstünlük vérmek : Tercih etmek.
Üstün olmag : Geçmek, aşmak.
Üstünü açmag : Maskesini kaldırmak.
Üstünü almag : 1.Kovalayıp tutmak. 2. Yanına gelmek. 3.Suç üstünde yakalamak.
Üstünü basdırmag (perdélemek) : 1. Örtmek, saklamak. 2. mec. Örtbas etmek, maskelemek.
Üstünü malalamag (örtmek) : Örtbas etmek.
Üstünü ot basmag : Unutulmak.
Üstün vurmag, Üstünü vurmag : İfşa etmek, açığa vurmak, ortaya çıkarmak.
Üstünü vurmamag : Örtbas etmek, gizlemek.
Üstüörtülü (perdeli) : Kapalı.
Üstüörtülü danışmag : Üstü kapalı konuşmak.
Üstürlab *(Ar.)* : Usturlap.
Üsül *(Ar.)* : Usul.
Üsuli-cedid *(Ar.)* : Yeni usul.
Üsuli-cedid mektebi : Yeni usul mektebi.
Üsuli-idare *(Ar.)* : Rejim şekli, yönetim biçimi.
Üsullu, Üsulluca, Üsulca : Usulca, yavaş yavaş.
Üsulsuz : Usulsüz.
Üsyan *(Ar.)* : İsyan.
Üsyançı : İsyancı, âsi.
Üsyançılıg : İsyankârlık.
Üsyan etmek (galdırmag) : İsyan etmek.
Üsyankar *(Ar. Far.)* : İsyankâr.
Üsyankarlıg : İsyankârlık.
Üşelemek, Üşetmeh : Yemek yemek, taam yemek.
Üşencil : Tutumlu, ekonomist, idareli, tasarruflu.
Üşenmek : Korkmak.
Üşgü : Burgu, matkap.
Üşgül : Yorgan iğnesi.
Üşkürek, Fışgırıg, Fışdırıg : Islık.
Üşşag *(Ar.)* : 1. Âşıklar. 2. Uşşak makamı.
Üşüdücü : Üşütücü.
Üşünmek, Üşenmeh : Korkmak, ürkmek.
Üşürgelenmek, Üşürmek : Toplamak; toplanmak, bir araya gelmek.
Ütarid *(Ar.)* : Utarit.
Ütelenmek, Ütelenmeh : Koşuşturmak (rastgele), koşuşmak, dört dönmek.
Ütelge, Ütelgi : İskete, baştankara; küçük saksağan.
Ütelgi, Léy : Çaylak.
Ütme : Baston.
Ütmece : Hayvan hastalığı.
Ütmek : Tüylerini yakmak.
Ütü çekmek : Ütülemek.
Ütüh : Kurnaz.
Ütük, Ütülmüş : 1. Çevik, atik, kıpırdak. 2. Hasis, cimri. 3. Küstah, yırtık, yüzsüz. 4. Sıcaklık seven (kimse). 5. Tüyleri yakılmış.
Ütüklük : Çeviklik, atiklik.

Ütülmek :1.Bir tarafı yanmak. 2.Yolunmak.
Üvez, Guşarmudu : Üvez (ağaç ve meyvesi).
Üvezlik : Üvez bahçesi.
Üyéy : Üveyik.
Üyüdüb-tökmek : Çene çalmak.
Üyüdülmek : Öğütülmek.
Üyüşmeh : Üşüşmek.
Üyüşmek : Uyuşmak, hissizleşmek.
Üyüşmüş : Uyuşmuş, uyuşuk.
Üyüşük : Uyuşuk.
Üyütmek : Öğütmek (değirmenle).
Üz : 1. Yüz. 2. Süt kaymağı.
Üz açılmag, Üzü gülmek : Yüzü gülmek.
Üz açmag : Küstahlaşmak.
Üz ağartmag : Yüz ağartmak.
Üz ağlığı : Yüz aklığı.
Üz almag : Kıl yolmak (kadınlar yüzlerinden).
Üz bağlamag : Kaymak bağlamak, kaymaklanmak.
Üzbarı, Üz-üze : Yüz yüze.
Üzbesurat, Üzbesifet : Yüz yüze.
Üzbeüz : Yüz yüze.
Üzbeüz gelmek : Yüz yüze gelmek, karşılaşmak.
Üz bozartmag, Üzünü bozartmag : Surat asmak, suratını asmak.
Üzciyez : Sevimli yüz.
Üz çekmek : Kaplamak, yüz geçirmek.
Üz çévirmek : Yüz çevirmek.
Üzde : 1. Yüze karşı, gıyabî olmaksızın. 2. Yer yüzüne yakın. 3. Açıkta, göz önünde, meydanda.
Üzde gülmek : Yüze gülmek.
Üzdemek : 1. Toplamak, hasat etmek. 2. Yüzünü toplamak, kaymağını almak (sütün).
Üzden : Üstünkörü.
Üzden bahmag : Üstünkörü bakmak.
Üzden bellemek : Derinden bellememek (toprağı).
Üzden görmek (gétmek) : Sathî bakmak, çok derine gitmemek.
Üzden irag : Benzetmek gibi olmasın.
Üzdenkéçme : Sathî, üstünkörü.
Üzden okumag : Üstünkörü okumak.
Üzden olmag : Rezil olmak.
Üz döndermek : 1. Yüz çevirmek. 2. Sırt çevirmek. 3. Başını çevirmek. 4. mec. İhanet etmek, sapıtmak.
Üzdüh, Üzzik : Bulamaç (yoğurt ve yumurta olup ekmeğe sürülür).
Üzdürmek : Yüzdürmek.
Üzdürtmek : Yüzdürtmek.
Üze basmag : Ütandırmak, mahcup etmek.
Üze çıharmag : 1. Meydana çıkarmak, bulmak. 2. Kanun dışı durumdan kurtarmak, meşrulaştırmak (kaçağı).
Üzeçıhma, Üzeçıhdı, Üzgörüşü : 1. Kömür katmanı (üstü açık). 2. Akraba ziyareti (damadın gerdekten sonraki), el öpme töreni. 3. Ortaya çıkma, teslim olma (kaçak vb. için).
Üze çıhmag : 1. Ortaya çıkmak (kaçak vb.). 2. Satıha çıkmak (sıvı vb.). 3. Belli olmak, anlaşılmak. 4. Göze görünmek, toplum içine çıkmak.
Üze démek : Yüzüne konuşmak, gıybetine konuşmamak.
Üze direnmek : Açığa vurmak, meydana çıkarmak.
Üze durmag : Protesto etmek.
Üzedurmaglıg : Protesto.
Üze düşmek : 1. Direnmek, ısrar etmek. 2. Açığa çıkmak, meydana çıkmak. 3. Utanmak, sıkılmak.
Üze gabarmag (gayıtmag) : Kafa tutmak.
Üze galmag : Yapamamak (korku veya saygıdan).
Üzegülen : Yüze gülen, pohpohlayıcı.
Üze gülmek : 1. Hoşa gitmek, cezb etmek, göz okşamak. 2. Yüze gülmek.
Üzen : Yüzen, yüzer (suda).
Üzenbuzlar : Bankiz, deniz buzulu.
Üzengi : Üzengi.
Üzengi gorçusu : At bindiricisi, muhafız (kimse).
Üzengilemek : Üzengilemek.
Üzengivérmeyen:Bindirmeyen,huysuz (at).
Üzenkörpü : Yüzer köprü.
Üzenmiş : Çalınmış, çalıntı.

Üzeri ile : Yoluyla, vasıtasıyla.
Üzerinde esmek : Üzerine titremek.
Üzerinden atmag :Mesuliyetinden kaçmak.
Üzerine almag : Üzerine almak.
Üzerine gétmek (gelmek) : Üstüne varmak, sıkıştırmak.
Üzerine götürmek : Üzerine almak.
Üzerlik, Üzerrik : Sedefotu.
Üze salmag, Üzüne salmag : Küstahca davranmak.
Üze salmamag : Açıklamamak, yüze vurmamak; bilinezlenmek.
Üze-üze : Yüzerek.
Üze vérmek : Göstermek, bildirmek.
Üze vurmag : Açıklamak, açıkça söylemek.
Üzeyen : Yüzücü.
Üzgec : 1. Yüzgeç, balık kanadı. 2. Olta mantarı. 3. Yüzme tahtası.
Üzgecli : Yüzgeçli.
Üz getirmek : Yaramazlık yapmak, küstahlık etmek.
Üzgırhan : Tıraş eden (berber, tıraş bıçağı).
Üz goymag : Yola koyulmak, harekete geçmek.
Üzgöre : Tarafgir.
Üzgöre(n)lik, Üzgördü : Tarafgirlik.
Üzgörenlik etmek : Taraf tutmak.
Üz görmek : Taraf tutmak, tarafgirlik etmek.
Üzgörümçeyi : Yüz görümlüğü.
Üz göstermek : 1. Yüz göstermek. 2. Yüz vermek.
Üz götürüb-gaçmag : Başını alıp kaçmak.
Üz-göz : 1. Fizyonomi. 2. Yüz ifadesi.
Üz-göz olmag : Yüzgöz olmak.
Üz-gözünü bürüşdürmek (turşutmag) : 1. Somurtmak. 2. mec. Memnun olmamak.
Üz-gözünü eyişdirmek : Yüz ekşitmek, surat asmak.
Üz-gözünü gırışdırmag : Kaş çatmak, surat asmak.
Üzgü : 1. Yüzme. 2. Acizlik, gevşeklik.
Üzgüçü : Dalgıç, yüzücü.
Üzgüçülük : Yüzücülük.
Üzgüçülük yarışları : Yüzme yarışları.
Üzgüçü paltarı : Dalgıç kıyafeti.
Üzgün : 1. Yüzücü. 2. Bitap, bitkin, halsiz. 3. Sıska.
Üzgün düşmek : Yorulmak.
Üzgünleşmek : Yorulmak, bitap düşmek.
Üzgünlük : 1. Yüzücülük. 2. Bitkinlik, halsizlik.
Üzleme : Sürerek yumuşatma (toprağı).
Üzlemek : 1. Yüzeyine bir şey çekmek. 2. Çift sürmek. 3. Seçmek, ayırmak (en iyilerini).
Üzlenmek : 1. Yüzey yapılmak. 2. Sürülmek (toprak). 3. Seçilmek, ayıklanmak (iyileri). 4. mec. Küstahlaşmak, yüzsüzleşmek.
Üzleşdirme, Üzleşme : Yüzleştirme.
Üzleşdirmek : Yüzleştirmek.
Üzleşmek : 1. Yüzleşmek. 2. Karşılaşmak. 3. Yüzsüzleşmek.
Üzlü : 1. Yüzsüz, küstah. 2. Yüzlü. 3. Kaymaklı. 4. Yüzeyi olan.
Üzlük : 1. Maske. 2. Yüz kumaşı (yorgan, döşek vb.). 3. Peçe. 4. Görünüm, gösteriş (bina, yapı için). 5. Tulga, siper. 6. Küf (ekmek vb. yüzünde).
Üzlülük : Yüzsüzlük, utanmazlık.
Üzlü péndir : Yağlı peynir.
Üzme : Yüzme, yüzücülük.
Üzmek : 1. Yüzmek (suda). 2. Hareket etmek (suda, havada). 3. Koparmak, toplamak (çiçek vb.). 4. Kesmek, kesip atmak. 5. Ayırmak, bırakmak. 6. Ödeşmek. 7. Eskitmek, yıpratmak. 8. Yormak, bitap etmek. 9. Akmak (su).
Üzr *(Ar.)* : Özür.
Üzr getirmek : Kusursuzluğunu ispatlamak.
Üzrhah *(Ar. Far.)* : Özür dileyen.
Üzrhahlıg : Özür dileme.
Üzrhahlıg élemek (etmek) : Özür dilemek, affını istemek.
Üzr istemek (dilemek) : Özür dilemek, affını istemek.
Üzristeyici : Af dileyen.
Üzrlü : Affedilebilir.
Üzrsüz : Mazeretsiz.
Üzryéri : Taziye yeri, cenaze evi.

Üzsuyu : Yüz suyu.
Üzsuyu tökmek : Yüz suyu dökmek.
Üzsüz : 1. Yüzsüz. 2. Yüz takılmamış (yorgan vb.). 3. Kaymaksız. 4. Utangaç, çekingen.
Üzsüz péndir : Yağsız peynir.
Üzsüzdüh : Utangaçlık.
Üz tutmag : 1. Konuşmak, hitap etmek (birine yönelerek). 2. Azimet etmek, yola çıkmak (belli yöne).
Üzüaçıg : Yüzü ak.
Üzü açılmag : 1. Yüzü açılmak, örtüsü açılmak. 2. Belirmek, görünmek. 3. mec. Arsızlaşmak. 4. mec. Alışmak, ünsiyet etmek.
Üzüağ : 1. Beyaz çehreli. 2. mec. Yüzü ak.
Üzüağ çıhmag : Yüz akıyla çıkmak.
Üzüağlıg : Yüz aklığı.
Üzüağ olmag : Yüzü ak olmak, dürüst olmak.
Üzü astarından baha-başa gelmek : Yüzü astarından pahalı olmak.
Üzüaşağı : 1. Yokuş aşağı, iniş, aşağıya. 2. Başı aşağı.
Üzüberk : 1. Yüzsüz, utanmaz. 2. Gözü pek, sabırlı.
Üzüberk olmag : Yüzü pek olmak.
Üzü bezek içi tezek : Sureti güzel, sireti çirkin.
Üzüboz : Kaba, edepsiz.
Üzü bozarmag : Korkmak, ürkmek.
Üzübozlug : Küstahlık, terbiyesizlik.
Üzücü : 1. Yüzücü. 2. Yüzer (suda). 3. Yorucu.
Üzü danlanmag : Azarlanmak, paylanmak.
Üzü dönmek : 1. İlgisini kesmek, ilgilenmemek. 2. mec. İnancını yitirmek, sapıtmak, dönek olmak.
Üzüdönük : 1. Değişken, kararsız. 2. Hâin, dönek.
Üzüdönüklük : Döneklik.
Üzügara : Yüzü kara.
Üzügara çıhmag : Utanmak, mahcup olmak.
Üzügaralıg : 1. Yüz karası, utanç, rezalet. 2. mec. Kötülük.
Üzügaralıg etmek : Yüz karalığı etmek.
Üzü gelmemek : Yüzü tutmamak.
Üzügırhıg : 1. Tıraş olmuş. 2. Sakalsız.
Üzügırmızı : Kırmızı yüzlü.
Üzü gızarmag : Yüzü kızarmak.
Üzügoylu : Yüzükoyun.
Üzügözel : Yakışıklı.
Üzügüler : Güler yüzlü.
Üzügülerlik : Güler yüzlülük.
Üzügüleş : Güleç, güler yüzlü.
Üzü gülmek : Yüzü gülmek.
Üzü gülmemek : Somurtkan olmak.
Üzügülmez : 1. Asık suratlı. 2. mec. Kederli, üzüntülü.
Üzük : 1. Yüzük. 2. Yüzük biçiminde, bilezik. 3. Halsiz, bitkin.
Üzük aparmag (getirmek) : Nişan takmak, yüzük takmak.
Üzükbarmağı : Yüzük parmağı.
Üzükden kéçmek : Çok zarif olmak.
Üzükgaşı : Yüzük kaşı.
Üzükgizletdi, Üzük-üzük : Yüzük oyunu.
Üzükmek : Gözükmek, görünmek.
Üzük tahmag : Yüzük takmak.
Üzükvarı : Yüzük şeklinde.
Üzülmek : 1. Zayıflamak, bitap olmak. 2. Yıpranmak, eskimek. 3. Kopmak, ayrılmak. 4. Bitmek, tükenmek. 5. Üzülmek.
Üzülmüş : 1. Güçsüz, takatsiz. 2. Köstekli (ayağı). 3. Eski.
Üzülüş : 1. Güçsüzlük. 2. Terk etme, ilişiği kesme.
Üzülüşmek : Hesabı kesmek (biriyle).
Üzüm : Üzüm.
Üzümçü :Üzümcü.
Üzümçülük : Üzümcülük.
Üzümegelen : Gelen, karşımdaki.
Üzümlük : Üzüm bağı.
Üzümüzegelen : Karşıdaki.
Üzünde abır olmamag : Utanmamak, sıkılmamak.
Üzündeki gırış açılmamag : Yüzü gülmemek.
Üzünden : Yüzünden, sebebiyle.
Üzünden gan gaçmag : Yüzü sararmak.

Üzünden gelmemek : Yüzü tutmamak.
Üzünden kéçebilmemek : Hatırını kıramamak.
Üzünden ohumag : Belli olmak, niyeti anlaşılmak.
Üzünden zeher tökülmek : Suratından düşen bin parça olmak.
Üzüne ağ olmag : Kafa tutmak.
Üzüne bahmamag : Yüzüne bile bakmamak, yüz göstermemek (birine).
Üzüne dik bahmag:Gözünün içine bakmak.
Üzüne (dik, şah) démek : Yüzüne konuşmak, gıyabında konuşmamak.
Üzüne durmag, Üzüne durğuzmag : 1. Vicahen ifade vermek (şahit veya davacının sanığa karşı). 2. Kafa tutmak, karşı gelmek.
Üzüne elek (desmal, perde) tutmag : Yalandan utanır görünmek.
Üzüne gabarmag (gayıtmag):Kafa tutmak.
Üzüne gan sepilmek (çilenmek) : Kan başına sıçramak.
Üzüne gelmek : Başına kakmak (birinin).
Üzüne gülmek:Hoşuna gitmek, cezb etmek.
Üzüne gün doğmag : Yüzü gülmek, bahtı açılmak.
Üzüne perde çekmek : Gerçek yüzünü saklamak.
Üzüne salmag : Küstahça davranmak.
Üzüne söz gelmek : Kınama cezasına uğratılmak.
Üzünü açmag : 1. Kötü örnek olmak, terbiyesini bozmak. 2. Yüzünü açmak, örtüsünü çıkarmak. 3. mec. Kızlığını bozmak.
Üzünü ağartmag : Beyaza çekmek, temize çekmek (yazıyı).
Üzünü ağ élemek (etmek) : Yüzünü ağartmak (birinin).
Üzünü almag : Makyaj yapmak (kadın).
Üzünü bozartmag : 1. Suratını asmak. 2. İç yüzünü göstermek.
Üzünü çıhармag (çıhartmag) : Kopyasını çıkarmak, suretini çıkarmak.
Üzünü gara etmek, Üzü gara etmek : Utandırmak, mahcup etmek.
Üzünü görmek istememek : Yüzünü görmek istememek.
Üzünü götürmek (köçürmek) : Kopya etmek, kopyasını çıkarmak.
Üzünü güldürmek : Yüzünü güldürmek, sevindirmek.
Üzünük : Zayıf.
Üzünü malalamag : 1. Sıvamak, malalamak. 2. mec. Örtbas etmek.
Üzünü mürdeşir yusun : Yüzünü imam yıkasın!
Üzünün eti tökülmek : Rezil olmak.
Üzünün ganı gaçmag : Yüzü sararmak.
Üzününgarası : Rezalet, rezillik.
Üzünün suyu tökülmek : Küstahlaşmak.
Üzünü turşutmag : Yüzünü ekşitmek.
Üzünü tutmag : 1. Yüzyüze konuşmak. 2. Azimet etmek.
Üzünü yan tutmag : Çekinmek.
Üzünü yazmag : Kopya etmek.
Üzüörtülü : Yüzü kapalı, peçeli.
Üzürlü : Affedilebilir.
Üzürlü sebeb : Mazeret, makbul sebep.
Üzürsüz : Affedilmez, bağışlanmaz.
Üzüste, Üzü üste : Yüzükoyun.
Üzüşmek : Beraberce yüzmek (suda).
Üzüyola : İtaatli, muti, uysal, geçimli.
Üzüyolalıg : İtaat, uysallık.
Üzüyuharı : Rampa.
Üzüyumşag : Uysal, yumuşak.
Üzüyumşaglıg : Uysallık.
Üz-üzden utanar : Yüz yüzden utanır.
Üz-üze : Yüz yüze.
Üz-üze gelmek (çıhmag):Yüz yüze gelmek.
Üzv *(Ar.)* : 1. Üye, aza. 2. Organ, uzuv.
Üz vérmek : 1. Yüz vermek. 2. Baş göstermek.
Üzvi *(Ar.)* : Organik.
Üzvi kimya : Organik kimya.
Üzvlük : Üyelik, azalık.
Üzvlük haggı : Üyelik aidatı.
Üz vurmag : 1. İsrar etmek. 2. Meyvenin iyisini üste dizmek (sandık, kutu vb. de).
Üzzik : Süs, haşiye, lata (kapı, pencere vb. için).

V

Va : Vah.
Vabal : Vebal.
Vabeste *(Far.)* : Bağlı.
Vabestelik : Bağlılık, ilgi.
Vacib *(Ar.)* : Vacip.
Vacibat *(Ar.)* : Zarurî şeyler.
Vacib bilmek : Lüzumlu saymak.
Vacib forma : Gereklilik (gramerde).
Vacibi *(Ar.)* : Zırnık.
Vâcibi iş : Zarûrî iş.
Vâcibli : Vacip.
Vâciblik : Lüzum, gerekirlik, zarûret.
Vâcib olmag : Vacip olmak.
Vad : 1. Çalışma, çabalama. 2. Ümit. 3. Hesap.
Vadar *(Far.)* : Zorakî, cebrî.
Vadar etmek : Mecbur etmek.
Vadar olmag : Mecbur olmak.
Vafli *(Alm.)* : Dondurma külahı.
Vafur : Esrar çubuğu.
Vag : Vak vak (sesi).
Vaganisye : Vakit, vade, mühlet, saat.
Vaǧé *(Ar.)* : Vaki.
Vaǧéolan : Vuku bulan.
Vaǧé olmag : Vaki olmak, vuku bulmak.
Vaggıldamag, Vaggıldamaǧ : Vakvaklamak, bağırmak.
Vaggıldatmag : Vakvaklatmak.
Vaggıltı : Vaklama.
Vaǧie *(Ar.)* : 1. Uyku, düş, rüya. 2. Hadise, macerâ.
Vaǧien *(Ar.)* : Gerçekten, doğrusu.
Vaǧif *(Ar.)* : Vâkıf.
Vaǧif olmag : Vâkıf olmak.
Vagir *(Far.)* : Nakaratçı (müzik icrasında).
Vagire *(Far.)* : Nakarat.
Vagirlik etmek : Nakarat okumak (koro arasında solo olarak).
Vagon *(İng.)* : Vagon.
Vagonabahan : Vagon ustası.
Vagonça, Vagoncıg : Vagonet.
Vagonétka *(Rus.)* : Vagonet.
Vagonétsüren : Vagonet sürücüsü.
Vagongayıran : Vagon fabrikası.
Vagongayırma : Vagon yapımı.
Vagongoşan : Vagon bağlayıcı (kimse).
Vagonsüren : Vatman.
Vagon-vagon : Vagon vagon, vagonlarla.
Vagonyağlayan : Vagon yağlamacı.
Vagranka *(Rus.)* : İkinci ergitme fırını (dökümcülükte), fırın, ocak.
Vagun :Hevenk çardağı (tütün yaprağı için).
Vagüzar etmek : Teslim etmek; havale etmek.
Vagvağı : Vazo motifi (insan ve kuş şekilleriyle).
Vağ : 1. Balaban (kuş). 2. Manyak, aptal. 3. Kömür kuyusu.
Vağam, Vağan : 1. Geçkin (bitki). 2. Rutubetten bozulmuş.
Vağamlamag, Vağamnamah : 1. Kartlaşmak, mevsimi geçmek (hasat için). 2. Rutubetten bozulmak.
Vağanımag, Vağanımah : Kartlaşmak, mevsimi geçmek (hasat için).
Vağanımış : Kartlaşmış, vakti geçmiş (hasat için).
Vağannatmah : Geciktirmek (hasat için).
Vağlar : Balıkçılgiller.
Vağzal *(İng.)* : Gar.
Vağzalı *(İng.)* : Oyun havası.
Vahe *(Ar.)* : Vaha.
Vâhesretâ *(Ar.)* : Yazık! eyvah!
Vahım : Helal.
Vahid *(Ar.)* : 1. Vahit. 2. Birleşik, umumî. 3. Birim. 4. Tim, özel birlik.

Vahidlik : Birlik, ittifak.
Vahime *(Ar.)* : 1. Panik, ürkü, telaş. 2. Hayalet.
Vahime basmag (bürümek) : Dehşete kapılmak.
Vahime etmek : Korkmak.
Vahime götürmek : Korkmak, tüyleri ürpermek.
Vahimelendirilmek : Korkutulmak, ürkütülmek.
Vahimelendirmek : Korkutmak, ürkütmek.
Vahimelenmek:Korkmak, korkuya düşmek.
Vahimeli : 1. Dehşetli, korkunç. 2. Korkak, ürkek.
Vahimesiz : Korkusuz.
Vahimeye düşmek : Korkuya düşmek, korkmak.
Vahimeye salmag : Korkutmak.
Vahimistr *(Alm.)* : Süvari başçavuşu.
Vahséy : Vay, eyvah!
Vaht *(Ar.)* : Vakit.
Vahta ki : Vaktaki.
Vahtamuzd *(Ar. Far.)* : Saat ücreti.
Vahtamuzd emek haggı : Saatlik ücret.
Vahtaşırı : Periyodik.
Vahtbavaht : Vakit vakit.
Vaht-bivaht : Vakitli vakitsiz.
Vahtçeken : 1. Vardiya. 2. Nöbetçi er.
Vahtdan-vahta : Arasıra, bazen, arada bir.
Vahtı kéçmek : Vakti geçmek.
Vahtında : Vaktinde.
Vahtiken, Vahtken : Önceden.
Vahtkéçirme : Vakit geçirme.
Vaht kéçirmek : Vakit geçirmek.
Vahtlı : 1. Sürekli. 2. Vadeli.
Vahtlı-vahtında : Tam vaktinde, geciktirmeksizin.
Vahtlı-vahtsız : Vakitli vakitsiz.
Vahtölçen : Kronometre.
Vahtsız : Vakitsiz.
Vakay : Balaban (kuş).
Vaks *(Alm.)* : Kundura boyası.
Vaksin *(Lat.)* : Aşı (hastalığa karşı).
Vaksinlemek : Aşılamak (hastalığa karşı).
Vaksinlenmek :Aşılanmak (hastalığa karşı).
Vakslamak : Boyamak (ayakkabı).
Vakslanmag : Boyanmak (kundura).
Vakuum *(Lat.)* : Vakum.
Val *(Rus.)* : 1. Plak (gramofon için). 2. Toprak tabya. 3. Şaft, mil. 4. Toprak bent. 5. mec. Kurnazlık, hile, düzen.
Vala *(Far.)* : 1. Yüksek, yüce. 2. İnce. 3. İnce elek.
Valata : Hamur mayası.
Valavartdamaǧ : İncelemek, yoklamak (bir şeyin niteliğini).
Valay, Valaylama : Yalpalama.
Valayla(n)mag, Valay vurmag : Yalpalamak, yalpa vurmak, yalpalanmak.
Valéh *(Ar.)* : Hayret içinde, meftun, vurgun.
Valéhane *(Ar. Far.)* : Hayretle, şaşarak.
Valéhédici : Şahane.
Valéh élemek (etmek) : Şaşmak, hayrette kalmak.
Valéhlik : Hayret, şaşma, hayranlık.
Valéh olmag (galmag) : Hayrette kalmak, şaşmak.
Valént *(Lat.)* : Birleşme değeri (kimyevî sentezde).
Valéntlik : Değerlik (kimyevî sentezde).
Valéryandamcısı : Kediotu damlası.
Valéryanka *(Rus.)* : Kediotu damlası (hekimlikte).
Valét *(Fr.)* : Vale, bacak (oyun kağıdı).
Valıbal *(İng.)* : Voleybol.
Valıbalçı : Voleybolcu.
Valid *(Ar.)* : Baba.
Validéyn *(Ar.)* : Ana baba.
Validéynlik : Ana baba hukuku.
Valihane *(Ar. Far.)* : Hayretle, şaşarak.
Vallamah : 1. Toprak bentle sağlamlaştırmak (ark kenarını). 2. mec. Aldatmak.
Valtorna *(Alm.)* : Fransız borusu (müzik âleti).
Valyuta *(İtal.)* : 1. Para birimi (her ülke için). 2. Döviz.
Vam : Yumuşak, mülayim.
Vamla, Vamda, Vamnan : Yavaş, yavaş, yavaşça.
Vamla bişirmek : Yavaş pişirmek, demlendirmek.
Vâmusibeta *(Ar.)* : Feryat, figan, çığlık.

Vana : 1. Koyun barınağı (kışlık). 2. Kuzu barınağı, kuzuluk.
Vanadium *(Lat.)* : Vanadyum.
Vandal *(Lat.)* : Vandal.
Vandalizm *(Lat.)*:Kültürel tahribat, vahşîlik.
Vanefsa, Vaynefse *(Ar.)* : Çığlık, feryat.
Vanil *(Fr.)* : Vanilya.
Vanilli : Vanilyalı.
Vanna, Van *(Alm.)* : 1. Banyo, tekne. 2. Gömme banyo. 3. Banyo (güneş, su, çamur vb.).
Vanna élemek (etmek) : Banyo yapmak.
Vannalı : Banyolu.
Vapor *(Lat.)* : Vapur.
Vara : Süyüm.
Varah : Sır (ayna arkasındaki).
Varallayı : Karayel.
Varangelennih : Kovculuk, gammazlık.
Vara-vara : 1. Yavaş yavaş. 2. Gitgide.
Varavurd : Ölçüp biçme, ölçme, tartma.
Varavurd élemek (etmek) : Ölçüp biçmek, ölçmek, tartmak.
Varavurdlamag, Varavurdamah : Ölçüp biçmek, gözden geçirmek, evirip çevirmek.
Vardan kéçmek : Varını feda etmek.
Vardırılmag : Ulaştırılmak.
Vardırmag : Vardırmak.
Var-dövlet, Variyyet : Variyet, zenginlik.
Var-gel : Gezinme.
Var-gel élemek (etmek) : Gezinmek.
Varılmaz : Ulaşılmaz.
Varıltı : Bağırıp çağırma.
Varınıyémez : Cimri, hasis, varyemez.
Variant *(Lat.)* : Varyant.
Variasiya *(Lat.)* : Varyasyon.
Varid *(Ar.)* : Vârit.
Varidat *(Ar.)* : Vâridât.
Varid élemek (etmek) : Dahil etmek, girdirmek.
Varid olmag : Dahil olmak.
Varis *(Ar.)* : Mirasçı.
Varislik : Veraset; tevarüs (etme).
Varissiz : Evlatsız, çocuksuz.
Varissizlik : Evlatsızlık, çocuksuzluk.
Variyyet, Variyyat *(Ar.)* :Variyet, zenginlik.
Variyyetli : Variyetli, zengin.
Varlandırmag : Zenginleştirmek, zengin etmek.
Varlanma : Zenginleşme.
Varlanmag : Zenginleşmek.
Varlı : Zengin, varlıklı.
Varlıg : Varlık.
Varlı-hallı : Varlıklı, zengin.
Varlı-karlı : Varlıklı, zengin.
Varlılıg : Zenginlik, refah.
Varmag, Varmah : Varmak, gitmek.
Varsag : Aşık, halk şairi, ozan.
Varsaglamag : 1. Şiir okumak. 2. mec. Saçmalamak, gevezelik etmek.
Varşavyanka *(Pol.)* : Polonya millî marşı.
Vartavar : En sıcak, en hararetli.
Varüne *(Far.)* : Aylak, başıboş serseri.
Varvar : Uçucu böcek, uçucu haşere.
Varvara, Varvarçı : Çalçene, geveze.
Var-vardat : Zenginlik, servet.
Varvarizm *(Yun.)* : Barbarizim.
Varyaglar *(Rus.)* : Çapulcu normanlar.
Var-yoh : 1. Bütün servet, varlık. 2. Topu topu, kalakala, ancak, sadece.
Var-yohdan çıhartmag : İflas ettirmek.
Var-yohuna (var-yohdan) çıhmag : Varını yoğunu harcamak.
Vasil *(Ar.)* : Vasıl.
Vasil etmek : Ulaştırmak, göndermek.
Vasil olmag : Vasıl olmak.
Vasite *(Ar.)* : Vasıta.
Vasiteçi : Aracı.
Vasiteçilik : Aracılık.
Vasiteçilik etmek : Aracılık etmek.
Vasiteli : Dolaylı.
Vasiteli nitg : İma etme, dolaylı anlatım.
Vasiteli tamamlıg (tamlıg) : Dolaylı tümleç, belirtili nesne.
Vasiteli vergi : Vasıtalı vergi, dolaylı vergi.
Vasite olmag : Aracı olmak.
Vasitesiz : Dolaysız; direkt.
Vasitesiz nitg : Direkt anlatım, dolaysız anlatım.

Vasitesiz tamamlıg : Nesne (gramerde).
Vassal *(Fr.)* : 1. Süzerene bağlı derebeyi. 2. mec. Peyk, uydu.
Vassallıg : 1. Süzerene bağlı oluş. 2. mec. Uyduluk.
Vasvası *(Ar.)* : 1. Evhamlı. 2. Titiz. 3. İğrenen.
Vasvasılıg : 1. Evhamlılık. 2. Kaprislilik. 3. İğrenme.
Vaşag : Vaşak.
Vatérpas *(Hol.)* : Tesviyeruhu, nivo.
Vatérpol (o) *(İng.)* : Su topu.
Vatérpoloçu : Su topu oyuncusu.
Vatin *(Fr.)* : Vatka.
Vatinli : Vatka astarlı, vatkalı.
Vatman kağızı : Resim kağıdı.
Vatt *(İng.)* : Vat.
Vattmétr *(İng.)* : Vatmetre, vat ölçer, vat, saat.
Vaveyla *(Ar.)* : Feryat, çığlık.
Vaveyla salmag : Çığlık koparmak.
Vay (şiven) goparmag (salmag) : Çığlık koparmak.
Vaya *(Far.)* : Pay, nasip, üleş.
Vaya yétirmek : Bravo dedirtmek.
Vaydağeher : Endişeli, kuşkulu.
Vayganlı : Kötü ad bırakmış, mimlenmiş.
Vaygara : Şamatacı, yaygaracı, korkak.
Vaygıldamag : İnlemek, ah vah etmek.
Vayğa, Veğa, Vega : Rüya, düş.
Vayheberi : Ölüm haberi.
Vayhır : 1. Avare, başıboş. 2. İri (kimse). 3. Çok ihtiyar (kadın, erkek).
Vayhi : Niçin? niye? neden?
Vayıldamag : Oflamak, inlemek.
Vayıldaşmag : Oflaşıp puflaşmak.
Vayıltı : Oflama.
Vayındı : Şimdi görürsün!
Vayını vérmek : Cezalandırmak.
Vayıs : Ara bozucu, fesatçı, fitneci, bozguncu (kimse).
Vayısdıh : Ara bozuculuk, fesat, fitne.
Vaylı : Felâketzede.
Vaynaçar : 1. Çaresiz. 2. Yavaş yürüyen. 3. Uyuşuk, gevşek, cansız, mecalsiz.
Vaynaçar galmag : Çaresiz kalmak.
Vayneçeri : Hiç olmazsa.
Vaynefse : Çığlık, feryat.
Vaysımmah : Ah çekmek.
Vaysılanmag, Vaysınmag : Hayıflanmak.
Vaz : 1. Kaba işlenmiş ipek. 2. Vazo. 3. Atlama, sıçrama.
Vaza : Vazo.
Vaz atmag :Hoplayıp zıplamak (hayvanlar).
Vazdıh, Bazdıh :Vakit, zaman.
Vazéh : Vazıh.
Vazéhlik : Vuzuh.
Vazélin *(Fr.)* : Vazelin.
Vazélinlemek : Vazelinlemek.
Vazélinlenmek : Vazelin sürülmek.
Vazélinli : 1. İçinde vazelin olan. 2. Vazelin sürülmüş.
Vazımag, Vazlamag : Hoplamak, zıplamak, sıçramak (tavşan gibi).
Vaz kéçmek : Vazgeçmek.
Ve : Ve.
Veba *(Ar.)* : Kolera.
Vebal *(Ar.)* : Vebâl.
Vebalı : Vebâlı, koleralı.
Véc, Vécin, Véjin : İlgi gösterme, özen gösterme.
Vecahet *(Ar.)* : Güzellik, güzel yüz.
Vecahetli : Güzel yüzlü, yakışıklı.
Vecd *(Ar.)* : Vecit.
Vecde getirmek : Coşturmak.
Vécden çıhmag : Kullanılmaz olmak.
Vecd etmek : Vecde gelmek.
Vecdli : Sevinçli, neşeli.
Véce : Oğul arı.
Vécine gelmek : 1. Gerekmek, lazım olmak. 2. Kulak asmak, önem vermek.
Vech *(Ar.)* : Vecih.
Vecibe *(Ar.)* : Vecîbe.
Vecihe *(Ar.)* : Güzel.
Vécine almamag (gelmemek) : Saymamak, aldırış etmemek, umursamamak.
Vécsiz :1. Gereksiz, lüzumsuz. 2. Tembel, avare; haylaz.
Vécsizlik : 1. Lüzumsuzluk. 2. Avarelik, haylazlık.

Ve'd *(Ar.)* : Vaat.
Ve'de *(Ar.)* : Vade.
Ve'de (sini) vérmek : Davet etmek, çağırmak.
Ve'de goymag : Mühlet vermek.
Ve'dehilaf *(Ar.)* : Dönek, sözünde durmaz.
Ve'dehilaf çıhmag : Sözünde durmamak.
Ve'dehilaflıg : Sözünde durmama.
Ve'deleşmek : Sözleşmek, anlaşmak, şartlaşmak.
Ve'deli : 1. Vadeli. 2. Davetli.
Ve'de olunmag : Sözleşmek, şartlaşmak.
Ve'desini emel etmek : Sözünde durmak.
Ve'd etmek (élemek) : Söz vermek.
Ve'de vérmek : 1. Söz vermek. 2. Önceden söylemek.
Vedi'e *(Ar.)* : Emanet.
Ve'dine (ve'desine) hilaf çıhmag : Sözünde durmamak.
Védizm *(Sans.)* : Eski Hint dini.
Védler : Dört mukaddes kitap (eski Hintlerde).
Védre, Védire *(Rus.)* : Kova; güğüm; bakraç.
Védre bağlamag, Védrelemek : Alaya almak, sarakaya almak.
Védrecik : Kovacık.
Védregayıran : Tenekeci.
Vefa *(Ar.)* : Vefâ.
Vefadar *(Ar. Far.)* : Vefalı.
Vefadarlıg : Vefalılık, sadâkat.
Vefa élemek (etmek) : Vefa etmek, sözünde durmak.
Vefalılıg : Vefalılık.
Vefasız : Vefasız.
Vefasızlıg : Vefasızlık.
Vefat *(Ar.)* : Vefât.
Veğah, Veğeh : 1. Yiğit, yürekli. 2. Çevik, atik, becerikli.
Veğ'e *(Ar.)* : Vaka.
Veger *(Far.)* : Ve eğer.
Végesire : Çelimsiz, cılız (çocuk).
Végétarian *(Fr.)* : Vejetaryen.
Végétarianlıg : Vejetaryenlik.
Végétasiya *(Lat.)* : Vejetasyon.
Végétativ : Bitirici (biyolojide).
Végétativ çohalma : Döllenmesiz çoğalma (bitkilerde).
Végétativ névroz : Nevroz, sinirce.
Végétativ sinir sistemi : Vejetatif sinir sistemi.
Veğf *(Ar.)* : Vakıf.
Veğfiyyat *(Ar.)* : Vakıf değerleri (mal, mülk, para vb.).
Veğfiyye, Vegfname *(Ar.)* : Vakfiye, vakıfnâme.
Veğt *(Ar.)* : Vakit.
Veğta ki *(Ar. Far.)* : Vaktaki.
Veh *(Far.)* : 1. Bravo, aferin. 2. Vah! yazık! Vah vah!
Vehalonki *(Far.)* : Halbuki, oysa.
Vehdaniyyet *(Ar.)* : Vahdaniyet.
Vehdet *(Ar.)* : Vahdet.
Vehm *(Ar.)* : Vehim.
Vehme *(Ar.)* : Korku.
Vehme basmag (bürümek, götürmek) : Korkmak, dehşete kapılmak.
Vehme düşmek : Korkuya kapılmak.
Vehmelendirmek : Korkutmak, ürkütmek.
Vehmelenmek : Korkmak.
Vehmeli : Korkulu.
Vehme salmag : Korkutmak.
Vehm etmek : Korkmak.
Vehmnak *(Ar. Far.)* : Korkak.
Vehş *(Ar.)* : Vahşî.
Vehşet *(Ar.)* : Vahşet.
Vehşetefza *(Ar. Far.)* : Vahşet verici, vahşet artıran.
Vehşet élemek (etmek) : Korkmak, ürkmek.
Vehşetli : Korkunç.
Vehşet vérmek : Korkutmak.
Vehşi *(Ar.)* : 1. Vahşî. 2. Evcil olmayan. 3. Yabani (bitki). 4. mec. Merdümgiriz. 5. mec. Meskun olmayan. 6. mec. Kaba, terbiyesiz.
Vehşice(sine), Vehşiyane : Vahşice.
Vehşileşme : Vahşileşme.
Vehşileşmek : Vahşileşmek.
Vehşilik, Vehşiyyet : Vahşilik.

Vehşitebiet(li) : Kaba, azgın.
Vehy *(Ar.)* : 1. Vahiy, ilham. 2. İlahî ses.
Véjéle-véjéle : Boş boş, avare avare.
Véjine (Vécine) almamağ : Önemsememek, önem vermemek.
Vekalet *(Ar.)* : Vekâlet.
Vekaletname *(Ar. Far.)* : Vekâletnâme.
Vekil *(Ar.)* : Vekîl.
Vekillik *(Ar.)* : Vekillik.
Véksél *(Alm.)* : Senet, bono.
Véktor *(Lat.)* : Vektör.
Véktorial : Vektörel.
Vel : 1. Döven. 2. mec. Biçimsiz, kaba, hantal (şey).
Velakin *(Ar.)* : Velâkin, amma, fakat.
Vele : 1. Küçük tınaz (ot). 2. Çalı öbekleri (karadiken).
Veled *(Ar.)* : Velet, çocuk.
Velembe : Göz kapağı.
Velemir : Yulaf.
Velentik, Velençik : Oklava.
Veles : Gürgen.
Velezzalin *(Ar.)* : Söz kalabalığı, kafa şişirme.
Veli *(Far.)* : Amma, velakin.
Veliehd *(Ar.)* : Veliaht.
Veliehdlik : Veliahtlık.
Velikorus : Büyük Rusya Fedarasyonu.
Velim : 1. Çörçöp. 2. Odun.
Velives : Vasiyet.
Veliyyünné'met, Veline'met : Velinimet.
Vellemek : Harman dövmek (dövenle).
Vellih : Dana, tosun (dövene koşmak için), koşumluk.
Velo, Velev *(Ar.)* : Hattâ, velev.
Vélodrom *(Fr. Yun.)* : Bisiklet pisti.
Vélosipéd *(Lat.)* : Bisiklet.
Vélosipédçi : Bisikletçi.
Vélür *(Fr.)* : Kadife.
Velvele *(Ar.)* : Velvele.
Velvele düşmek : Panik kopmak.
Velvele goparmag : Gürültü koparmak.
Velvele govzamag : Feryat etmek.
Velvele salmag : Korkutmak, telaşa vermek.
Velveleye düşmek : Telaşlanmak, endişelenmek.
Velveleye salmag : Telaşlandırmak.
Vélvét *(Rus.)* : Kadife.
Veme, Ven, Göyrüş : Dişbudak.
Véna *(Lat.)* : Toplar damar.
Ven(e) : O taraf, o yan, öte.
Ven(e) durmag : Kenara çekilmek, ötede durmak.
Vénéra *(Yun.)* : Venüs.
Vénéroloji *(Yun.)* : Zührevî.
Vénérolog *(Yun.)* : Zührevî hastalıklar uzmanı.
Vénérologiya *(Yun.)* : Zührevî hastalıklar bilimi.
Vénétsiya : Venedik.
Vénétsiyalı : Venedikli.
Vengildemek : Çenilemek.
Vengildetmek : Çeniletmek.
Vengilti : Çenileme.
Vénoz : Toplardamar.
Véntil *(Alm.)* : Supap, valf.
Véntilyasiya *(Lat.)* : 1. Vantilatör. 2. Havalandırma sistemi.
Véntilyator, Véntilator *(Lat.)* : Vantilâtör.
Véntilyatorçu : Vantilatörcü.
Ver : 1. Biçilmemiş tarla (ekin veya ot). 2. Evlek, karık. 3. Cergelerarası boşluk (pamuk tarlasında).
Vér-al : Alış veriş.
Véranda *(Port.)* : Veranda, camlı taraça.
Verbever : Gitgide, yavaş yavaş.
Verd *(Far.)* : Kırmızı gül.
Verdene : 1. Merdane. 2. Tokaç.
Vekdeneleme : Yufka açma.
Verdenelemek, Verdelemek : 1. Yaymak, düzlemek (merdane ile). 2. Loğlamak, sıkıştırmak (toprağı).
Verdenelenmek : Açılmak, yayılmak (merdane ile).
Verdiş : Meleke, mümarese, yatkınlık.
Verdiş élemek (etmek) : 1. Âdet etmek, alışmak. 2. Tadanmak.
Verdiş gazanmag : Meleke kazanmak, yatkınlaşmak.
Verdişli : Alışkın, alışık.
Verdiş olmag : Alışmak, âdeti olmak.
Vérecek : Borç.

Vérecekli : Borçlu.
Vereğ : Varak.
Vereğbevereğ : Varak varak.
Vereğe : 1. Varaka. 2. Bildiri, tebliğat. 3. İyi, güzel.
Vereğerel : Devamlı, aralıksız, daima.
Vereğesini bükmek : Terk etmek, son vermek.
Vereği çevrilmek : Hali değişmek, kötü duruma düşmek.
Vereğlemek : Yaprak yaprak çevirmek (kitap, defter için).
Vereğlenmek : Yaprak yaprak çevrilmek.
Vereğletmek, Veregletdirmek : Yaprak yaprak çevirtmek.
Vereğpare *(Ar. Far.)* : 1. Kağıt parçası. 2. mec. Önemsiz kağıt parçası.
Verem *(Ar.)* : Verem.
Veremlemek : 1. Vereme yakalanmak. 2. mec. Dertlenmek.
Veremlendirilmek : Verem edilmek.
Veremlenmek : Vereme yakalanmak.
Veremletmek, Veremlendirmek : 1. Vereme yakalatmak. 2. mec. Çok üzmek.
Veremum : Kovan mumu.
Verendaz : Ölçüp biçme, iyi hesaplama, düşünüp taşınma.
Verendaz etmek : Ölçüp biçmek, düşünüp taşınmak.
Verene : 1. Kavim, akraba. 2. Kayış, kolan, halat.
Vereneçi : Halatçı.
Verengalan : Mekik.
Veresat, Varislik *(Ar.)* : Veraset.
Veresel : Mirasçıları olan.
Vereselik : Miras.
Veresesiz : Mirasçıları olmayan.
Verevurd : Düşünüp taşınma, ölçüp biçme.
Verevurd élemah : Ölçüp biçmek, düşünüp taşınmak, araştırmak, incelemek, ölçmek, karşılaştırmak, kıyaslamak.
Verezada : Yalancı.
Verezen : Üzüm harmanı (kurutmak için).
Vérf *(Hol.)* : Tersane.
Vergan : Ark, hendek.
Vérgi : 1. Vergi. 2. Yetenek, kabiliyet.
Vérgiçi, Vergivéren : Vergi mükellefi.
Vérgi tutmag : Vergi almak.
Vérgiyığan : Vergici, tahsildar.
Vérgül *(Fr.)* : Virgül.
Vérici : 1. Garson. 2. Verici (radyo, televizyon için).
Vériliş, Vérilme : Yayın, neşriyat (radyo, televizyon için).
Vérimcil : 1. Bereketli. 2. mec. Cömert.
Vériş : İhsan, bağış.
Vérişmek : Mübadele etmek.
Verlemek : Yol yol ayırmak (ekili tarlayı, bostanı).
Vérmişél *(İtal.)* : Tel şehriye.
Vérmişelli : Tel şehriyeli.
Vérneşmeg, Vérneşmek : Koşuşmak, dört dönmek, yüpürmek.
Verni : 1. Kilim. 2. Yatak örtüsü.
Verovurd : 1. Hesap. 2. Fikir, mütalâa.
Verovurdlamag : 1. Hesaplamak. 2. Düşünmek.
Vérst *(Rus.)* : 106 km.lik uzunluk.
Vérstağacı : Kilometre taşı, mil.
Vérstatka : Kumpas.
Vérsthésabı : 1060 metrelik ölçüye göre.
Vérstka *(Rus.)* : Mizampaj.
Vérstlik : 1060 metrelik.
Verşikest *(Far.)* : İflas, müflislik.
Verşikestlik : İflas.
Verşikest olmag (düşmek) : İflas etmek.
Vérşok, Vérşoh *(Rus.)* : 44 milimetrelik ölçü.
Verte *(Ar.)* : Varta.
Vértebas : Çekül, şakul.
Vértikal *(Alm.)* : Şakulî, dikey, amudî.
Vértikallığ : Düşeylik.
Vértolyot *(Rus.)* : Helikopter.
Veryan : Su yolu, ince akan su.
Vesait *(Ar.)* : 1. İlaçlar. 2. Levazımat. 3. Para, kredi. 4. İhtiyat gücü. 5. Yardımcı ders kitabı.
Vesaitli : Vesaiti olan.
Vesatet *(Ar.)* : 1. Aracılık. 2. Şefaat.
Vesatetçi : 1. Aracı. 2. Şefaatçi.

Vesatet élemek (etmek) : 1. Aracılık yapmak. 2. Şefaat etmek.
Veset *(Ar.)* : Vasat.
Vesf *(Ar.)* : Vasıf.
Vesfegelmez : Tarifi zor, tarife sığmaz.
Vesf etmek : 1. Açıklamak, tarif etmek. 2. Methetmek, övmek.
Vesfî *(Ar.)* : Vasfî, vasıfla ilgili, nitel.
Vesfi analiz : Nitel analiz.
Vesfihal *(Ar.)* : 1. Tasvir, nitelendirme. 2. Mani okuma (toplu oyunlarda).
Vesi *(Ar.)* : Vâsi.
Vesiğe *(Ar.)* : Vesika.
Vesiğeli : Vesikalı.
Vesil : Avare, sefil.
Vesile *(Ar.)* : Vesile.
Vesiyyet *(Ar.)* : Vasiyet.
Vesiyyetname *(Ar. Far.)* : Vasiyetname.
Vesl *(Ar.)* : Visal.
Vesle yétmek : Kavuşmak (sevgiliye).
Vesme *(Ar.)* : Rastık.
Vesmeli : Rastıklı.
Vessalam *(Ar.)* : Vesselam.
Véstibul *(Fr.)* : Lobi, dalan.
Vesvas *(Ar.)* : Şeytan, iblis.
Vesvese *(Ar.)* : Vesvese, kuruntu.
Vesveseli *(Ar.)* : Vesveseli, kuruntulu.
Veşmal : Yeşil, çimen rengi.
Vetege, Vetegi *(Rus.)* : Dalyan.
Vetegeçi : Dalyancı.
Veten *(Ar.)* : Vatan.
Vetendaş : Vatandaş.
Vetendaş muharibesi : İç savaş.
Vetendaşlığ : Vatandaşlık.
Vetendaşlığ hügugları : Medenî haklar.
Vetendaşlığ hügugu : Medenî hukuk.
Vetendaşlığ hügugu almag : Herkese mal olmak, benimsenmek.
Vetendaşlığ hügugu gazanmag : Meşhur olmak, benimsenmek.
Vetendaş nikah : Medenî nikah.
Vetendaşsızlığ : Vatandaş olmama.
Vetenli : Vatanı olan.
Veten muharibesi : Seferberlik, topyekün savaş.
Vetenperest *(Ar. Far.)* : Vatanperver.
Vetenperestlik : Vatanperverlik.
Vetenperver *(Ar. Far.)* : Vatanperver.
Vetenperverane, Vetenperveccesine : Vatanperverce.
Vetenperverlik, Vetenseverlik : Vatanperverlik, yurtseverlik.
Vetensever, Vetenperver : Yurtsever.
Vetensiz : Vatansız.
Veter *(Ar.)* : 1.Kas siniri. 2. Kiriş (geometri).
Vétéran *(Lat.)* : 1. Eski muharip. 2. Emekli.
Véyil, Véyl, Vél : 1. Avare, başıboş. 2. Bön, alık, mıymıntı. 3. Haylaz.
Véyl-véyl, Vél-vél : Avare avare.
Véyllenme : Haylazlık.
Véyllenmek : Boş boş gezmek.
Véylleşmek : Tembelleşmek.
Véyllik : Serserilik, başıboşluk.
Véryan, Veryan : Su varyantı.
Véysel : Ahmak, aptal.
Véysel-véysel : Aptal aptal.
Véysellayı, Velellayı : Avare, başıboş.
Véysellayı-véysellayı :Boş boş, avare avare.
Ve'z *(Ar.)* : Vaaz.
Vez' *(Ar.)* : Vaziyet.
Vez : Tarzla, usulle, yolla.
Vezaret *(Ar.)* : Vezirlik, bakanlık.
Vezarethana *(Ar. Far.)* : Bakanlık.
Vezerek : Yaban teresi.
Vezeri, Ekin bozalağı : Tere, acı tere.
Vezi, Vez : Bez, gudde.
Vezicik : Guddecik, bezcik.
Vezife *(Ar.)* : Vazife.
Vezife daşımag : Mesuliyet taşımak.
Vezifeli : Vazifeli.
Vezifeli adam : Karakol görevlisi.
Vezifeperest *(Ar. Far.)* : Mevki düşkünü.
Vezifeperestlik : Mevki düşkünlüğü, mevki hırsı.
Vezifesiz : Vazifesiz.
Vezifeşünas *(Ar. Far.)* : Vazifeşinas.
Vezifeşünaslığ : Vazifeşinaslık.
Veziheml etmek : Doğurmak.
Vezili : Bezli, guddeli.
Vezin *(Ar.)* : Tartı; vezin.

Vezinli : Ağır, okkalı.
Vezir *(Ar.)* : Bakan, nâzır.
Vezirtuluh : Şafak vakti.
Vezir-vüzera *(Ar.)* : Vezirler, bakanlar.
Vez'iyyet *(Ar.)* : Vaziyet.
Vezm, Vezme : Nabız.
Vezn *(Ar.)* : 1. Tartı. 2. Vezin (şiirde).
Vezne : Plastron.
Vezneli : Plastronlu.
Veznelik : Plastron yeri.
Veznli : 1. Sağlam, mühim. 2. Okkalı. 3. Ahenkli, uyumlu.
Veznsiz : Hafif, yeğni.
Veznsizlik : Yeğnilik.
Ve'z ohumag (etmek, élemek) : Öğüt vermek, nasihat etmek, vaaz vermek.
Vézourd : Bayramlık tatlı (Nişanlı kızın oğlana mukabil hediyesi).
Vezzariyyat, Vezzariyet *(Ar.)* : Gevezelik, boşboğazlık.
Vezzariyyat ohumag : Gevezelik etmek.
Vıg, Vıg-vıg, Vığ, Vığ-vığ : 1. Agulama. 2. Yavru ördek sesi.
Vıggıldamag, Vığıldamag : Vakvaklamak.
Vığıltı : 1. Cıvıltı. 2. Boğulma sesi (hayvan, insan).
Vıjıldamag : Vıjj sesi çıkarmak (akar su veya hızlı vasıta).
Vıjıltı : Vıjj sesi.
Vımpél *(Hol.)* : 1. Flama. 2. Flandra.
Vırcılıhlamah : Mıncıklamak, ezmek.
Vırdıvışıl : Hırpanî, çapaçul, pasaklı.
Vırıldamag : Vırıldamak.
Vışıl : 1. Hırpanî. 2. Düzensiz yüklenmiş, dağınık yüklü, yükü yamuk yumuk.
Vışka *(Rus.)* : Kule.
Vışkaguraşdıran : Kule ustası.
Vıyıldamag : 1. Ulumak, pavkırmak. 2. Uğuldamak (rüzgar).
Vıyıldatmag : 1. Uğuldatmak. 2. Vızıldatmak.
Vıyıltı : Uluma.
Vıyıltılı : Vızıltılı.
Vız, Vız-vız : Vızıltı.
Vız durmag : Dik durmak, dikelmek (saçlar vb.).
Vızgah : Korkak.
Vızgan : Kemençe.
Vızgançalan : Kemençeci.
Vızıldamag : Vızıldamak.
Vızıldatmag : Vızıldatmak.
Vızıtma : Hızla uçarak, vızıldayarak.
Vızlaşmag : Dikelmek, kalkmak (tüy vb.).
Vızlaşmış : Dik (saç vb.).
Viaduk *(Fr.)* : Kemerli köprü, viyadük.
Vibrion *(Fr.)* : Vibriyon.
Vic, Vij, Viş : Sicim, kınnap.
Vicdan azadlığı : Vicdan hürriyeti.
Vicdan ezabı : Vicdan azabı.
Vicdan ezabı çekmek : Vicdan azabı çekmek.
Vicelendirmek : Ürpertmek, titretmek.
Vicelenmek : Ürpermek, titremek.
Vic-vic : Cıvıltı.
Vic-vice, Vic, Vıc-vıca : Ürperme, titreme.
Vid : Açık, âşikar.
Vida *(Ar.)* : Veda.
Vida élemek (etmek) : Veda etmek, vedalaşmak.
Vidalaşma : Vedalaşma.
Vidalaşmag : Vedalaşmak.
Vidar, Vidir : Keçi yolu, patika.
Vidayı-heyat etmek : Ölmek.
Vide minmek : Göz boyamak.
Vika *(Lat.)* : Fiğ, burçak.
Viking *(İsk.)* : Deniz korsanı (eski İskandinavya'da).
Viktorina *(Lat.)* : Bilgi yarışması.
Vila *(Lat.)* : Villa.
Vilayet *(Ar.)* : Vilâyet.
Vilayeti *(Ar.)* : Musikî makamı.
Vilgiciri : Pirinç türü.
Villa *(Lat.)* : Villâ.
Vint *(Rus.)* : 1. Vida. 2. Pervane.
Vintaçan, Vintburan : Tornavida.
Vinti çatmır : Vidası eksik (aptal ve ahmak için).
Vintini burmag : 1. Engel çıkarmak. 2. mec. İkazda bulunmak, kulağını bükmek.
Vintkesen : Yiv açma makinesi.
Vintlemek : Vidalamak.

Vintlenmek : Vidalanmak.
Vintlenmiş : Vidalı.
Vintli : 1. Vidalı. 2. Pervaneli. 3. Helezonî, burmalı.
Vintvarı, Vintebenzer, Vinteohşar : Helezonî.
Viola *(İtal.)* : Viyola.
Violonçél *(İtal.)* : Viyolonsel.
Violonçélçalan, Violonçélçi : Viyolonselist.
Viran *(Far.)* : Viran.
Virane *(Far.)* : Virane, harâbe.
Viranédici : Harabeye çeviren.
Viranelenmek : Viran olmak, yıkılmak.
Viranelik : Harabelik.
Viranhana *(Far.)* : Viranelik.
Vird *(Ar.)* : Virt.
Virek : Kavun.
Virtuoz *(İtal.)* : Virtüöz.
Virtuozlug : Virtüözlük.
Viskoz *(Lat.)* : Viskoz.
Vizkozlu : Viskoz karışımlı.
Vismundir : Frak.
Vist : Kağıt oyunu.
Viş : Kınnap.
Vitalis *(Fr.)* : Dirimselci.
Vitalizm *(Fr.)* : Dirimselcilik.
Vitamin *(Lat.)* : Vitamin.
Vitamin çatışmamazlığı :Vitamin eksikliği.
Vitaminleşdirilmek : Vitamin ilave edilmek.
Vitaminleşdirilmiş : Vitamin katılmış.
Vitaminleşdirmek : Vitamin karıştırmak.
Vitrin *(Fr.)* : Vitrin, câmekân.
Vitsé *(Lat.)* : "Yardımcı" anlamında önek.
Vitsé-admiral : Tümamiral.
Viza *(Lat.)* : Vize.
Vizalamag : Vize koymak.
Vizalanmag : Vize konulmak.
Vizalatmag : Vize koydurmak.
Vizir-vizir : Vızır vızır.
Vizit *(Fr.)* : Vizite.
Vizitka *(Rus.)* : Frak.
Vizyala, Fırfıra : Topaç.
Vodévil *(Fr.)* : Vodvil.
Vodévilçi : Vodvil yazarı.
Voj *(Rus.)* : Dizgin.
Vokal *(Lat.)* : Vokal (ses).
Vokalist *(Lat.)* : Vokal müziği sanatçısı.
Vokalizm *(Lat.)* : Vokal sistemi (gramerde).
Volfram : Volfram.
Volframlı : Volfram karıştırılmış.
Volgaboyu : Volgaboyu.
Volost *(Rus.)* : Nahiye.
Volt : Volt.
Volta : Pamuklu kumaş.
Voltaj *(Fr.)* : Voltaj.
Voltamétr : Voltametre.
Volt-ampér : Voltamper.
Volt gövsü : Elektrik yayı.
Voltmétr : Voltmetre.
Volyuntarist (Lat.) : 1. İradeci. 2. İradeciliğe dayalı.
Volyuntarizm *(Lat.)* : 1. İradecilik. 2. İradeye dayandırma.
Votum *(Lat.)* : Oy, rey.
Vulgan *(Fr.)* : Volkan.
Vulgar *(Lat.)* : 1. Bayağı, kaba. 2. Edep dışı, edebî dile aykırı.
Vulgarcasına : Kabaca, âdice.
Vulgarizm *(Lat.)* : Kaba söz.
Vulgarlaşdıran, Vulgarlaşdırıcı : Tahrifçi, bayağılaştırıcı.
Vulgarlaşdırılmag : Bayağılaştırılmak, kabalaştırılmak.
Vulgarlaşdırılmış : Bayağılaştırılmış, kabalaştırılmış.
Vulgarlaşdırmag : Bayağılaştırmak.
Vulgarlaşmag : Kabalaşmak, bayağılaşmak.
Vulgarlıg : Bayağılık, kabalık.
Vulgar matérializm : Küçük burjuvazi.
Vulkan *(Fr.)* : Volkan.
Vulkanik : Volkanik.
Vulkanizasiya *(Lat.)* : Vulkanize etme, pişirme, ebonitleştirme.
Vulkanizator *(Lat.)* : Kaynak makinesi (lastik tamiri için).
Vulkanizm *(Lat.)* : Volkanik bilim.
Vurağan : 1. Tepeden. 2. Boynuz vuran. 3. Sokan, sokucu. 4. Vuruşkan, yiğit.

Vurağanlıg : 1. Tepme. 2. Boynuzla vurma. 3. Sokma.
Vuran : 1. Çarpan (matematik). 2. Boynuz vuran.
Vurçatlasın : Karmakarışıklık, kargaşalık.
Vurdalag : Hortlak.
Vurdu : Tepe.
Vurğu : 1. Vuruş, darbe. 2. Beyin kanaması. 3. Âfet, bela. 4. Vurgu (gramer). 5. Alaka, aşk.
Vurğugabağı : Protonik (gramer).
Vurğulu : 1. Vurgulu (gramer). 2. Darbeli.
Vurğun : 1. Vurgun, âşık. 2. Beyin kanaması. 3. İnme, damla (hastalık).
Vurğusuz : Vurgusuz (gramer).
Vurğusuzlug : Vurgusuzluk (gramer).
Vurhavur : 1. Kavga, dövüş, yumruklaşma. 2. Tantana, debdebe. 3. Faal olarak.
Vurhay, Vurharay, Dalbadal : Ard arda, üst üste, arka arkaya.
Vuriyid : Gözüpek, atılgan.
Vurma : Çarpım, çarpa (matematik).
Vurmabizen : Panik, gürültü, bağırıp çağırma.
Vurmag : 1. Vurmak. 2. Çarpmak (matematik).
Vurnuhma : Telaş, heyecan, kıpırdanış.
Vurnuhmag : 1. Koşuşmak, dört dönmek. 2. Telaşlanmak.
Vur-tut : 1. Hepsi, ancak, topu topu. 2. Keşmekeş.
Vur-tut içinde : Keşmekeşlik içinde.
Vurub-yıhan : 1. Azgın. 2. mec. Yiğit, cesur.
Vurug : Ortak çarpan (matematik).
Vuruh : Kilitli, kapalı.
Vurulan : Çarpılan (matematik).
Vurulmag : Vurulmak.
Vurum : İsabetli vurma, nişan alma.
Vuruş, Vuruşma : 1. Muharebe. 2. Darbe, vuruş. 3. Vurma, tıkırtı.
Vuruşan : 1. Savaşan, çarpışan. 2. Kavga arayan, cengaver.
Vuruşdurmag : Vuruşturmak, dövüştürmek.
Vuruşgan : Kavgacı, çatak.
Vücud *(Ar.)* : Vücut.
Vücudlu : Cüsseli.
Vücudname *(Ar. Far.)* : Aşık şiiri şekli (doğum ile ölüm arasındaki zamanı konu alan).
Vüğar *(Ar.)* : 1. Vakar. 2. Azamet, büyüklük.
Vüğarla : 1. Azametle. 2. İftiharla.
Vüğarlı : Vakarlı.
Vüğarlılıg : Ağırbaşlılık, ciddiyet.
Vüğarsız : Vakarsız, haysiyetsiz.
Vüğarsızlıg : Şerefsizlik, haysiyetsizlik.
Vüğu *(Ar.)* : Vuku.
Vüğuat *(Ar.)* : Vukuat.
Vürud *(Ar.)* : Varma, gelme, yetişme.
Vüsal *(Ar.)* : Visal.
Vüsale çatmag (yétmek) : Muradına ermek, sevgiliye kavuşmak.
Vüs'et *(Ar.)* : Vüsat.
Vüs'etli : Geniş.
Vüs'etlilik : Genişlik.
Vüslet *(Ar.)* : Vuslat.
Vüsug *(Ar.)* : Güçlü inanç, iman.
Vüsul *(Ar.)* : Vusul.
Vüsul olmag : Vasıl almak.
Vüzera *(Ar.)* : Vezirler.
Vüzuh *(Ar.)* : Vuzuh.
Vzvod *(Rus.)* : Takım (askerî).

Y

Ya : Ya, veyâ.
Ya *(Ar.)* : Yâ, ey!
Yaba : Yaba.
Yabacıg : Ufak yaba.
Yabaguyrug, Garanguş : Kırlangıç.
Yaba ile dovga içmek :Kalburla su taşımak.
Yabalamag : 1. Yabalamak. 2. Yaba ile vurmak.
Yabalanmag : Yaba ile savrulmak.
Yabalaşmag : Yaba ile dövüşmek.
Yabalatmag : Yaba ile savurtmak.
Yabalı : Yabası olan.
Yabalıg : Yaba dolusu.
Yaban *(Far.)* : Çöl.
Yabançı : Yabancı.
Yabançılıg : Yabancılık.
Yabanı : Yabani.
Yabanılaşmag : Yabanileşmek.
Yabanıméyve : Yabani meyve.
Yabgu : Kavim reisi, il reisi.
Yabı : 1. Beygir. 2. Lagar, çelimsiz. 3. mec. Câhil.
Yabılaşmag : 1. Zayıflamak. 2. mec. Haşin davranmak.
Yabılıg : 1. Çelimsizlik, zayıflık (beygir için). 2. mec. Cahillik, kabalık.
Yad : 1. Yabancı. 2. Namahrem. 3. Düşman. 4. Hafıza.
Yada gelmek (düşmek) : Hatırlanmak.
Yada getirmek (salmag) : Hatıra getirmek, hatırlamak.
Yadasalma : Hatırlatma, ihtar.
Yaddan çıhmag : Unutmak.
Yaddançıhmaz : Unutulmaz.
Yaddaş : Hâtıra, not.
Yaddaşçiçeyi : Unutmabeni.
Yaddaşdefterçesi : Ajanda.
Yaddaş élemek (etmek) : Hatırda tutmak, unutmamak; not etmek.
Yaddaşından çıhmag : Unutmak.
Yaddaşkitabçası : Kılavuz (kitapçık).
Yaddaşlı : Hafızalı.
Yaddaşlılıg : Hafızalılık.
Yaddaşpozgunluğu : Unutkanlık, hafıza kaybı, bellek yitimi.
Yaddaşsız : Unutkan.
Yaddaşsızlıg : 1. Unutkanlık. 2. Amnezi, hafıza kaybı.
Yad élemek (etmek) : Yad etmek, hatırlamak.
Yadélli : 1. Yabancı, ecnebi. 2. Kimsesiz, gariban.
Yadında olmag : Unutulmamak, hatırında olmak.
Yadında sahlamag (tutmag) : Unutmamak, hatırında tutmak.
Yadırğamag : Yadırgamak.
Yadırğatmag : Yadırgatmak.
Yadigar *(Far.)* : Yâdigâr.
Yadigarlıg : Hatıra, anı, bergüzar.
Yadlamag : 1. Yabancılaşmak. 2. Hatırlamak. 3.Birer birer saymak, sıralamak.
Yadlanmag, Yadlaşmag : Yabancılaşmak.
Yadlıg : Yabancılık.
Yad olmag : Hatırlanmak.
Yad olunmag : Anılmak.
Yadölkeli : Yabancı ülkeli.
Yadrıhmah : 1. Unutmak, hatırdan çıkarmak. 2. Azmak, sapmak (doğruluktan).
Yadyérli : Yabancı memleketli.
Yafesi *(Ar.)* : Yafes soyundan.
Yafesi diller, Yafes dilleri : Yafes dil ailesi.
Yafes(i)ler : Yafes soyundan gelenler (Abhazlar, Basklar, Gürcüler, Çerkezler vb.)

Yagmag : 1. Sürmek, yağlamak. 2. İtham etmek. 3. Yakmak.
Yagut *(Ar.)* : Yakut.
Yağ : Yağ.
Yağabenzer (ohşar) : Yağımsı.
Yağaçarı : Açacak, anahtar (madenî).
Yağa düşmek : Pişerek yağı çıkmak.
Yağanlıg : Yağış, yağmur.
Yağar, Yağıntı : Yağmur, yağış.
Yağarlıg, Yağıntılı : Yağmurlu, yağışlı.
Yağayıran : Yayık.
Yağayırıcı : Yağ kapanı.
Yağ-bal : 1. Yağ ve bal. 2. mec. Çok güzel, arzulandığı gibi.
Yağ-bal içinde yaşamag : Mutlu yaşamak.
Yağçalan : Yağ müstahsili.
Yağ çalmag : Yayık çalkamak.
Yağçı : Yağcı.
Yağçılıg : Yağcılık.
Yağ çıharmag (tutmag) : Yaymak (yağını almak için).
Yağdan, Yağgabı : 1. Yağ kabı. 2. Yağ haznesi (lâmbada).
Yağdırılmag : Yağdırılmak.
Yağdırmag : Yağdırmak.
Yağı : Düşman.
Yağı çıhmag : Düşman kesilmek.
Yağı kesilmek : Düşman kesilmek.
Yağılıg : Düşmanlık.
Yağın : Yağmur.
Yağın gahsıması : Yağın acıması.
Yağınlıg : Yağmurluluk, yağmurlu geçme.
Yağıntı : Yağmur.
Yağıntılıg : Yağış, yağmur.
Yağıotu : Kamış, saz, yakıotu.
Yağır : Yağır.
Yağırlanmag : Yaralanmak, yağır olmak.
Yağırlatmag : Yara açmak.
Yağırlı : Yaralı.
Yağısı yarılmag : Yüreği yarılmak, ödü kopmak.
Yağış : Yağmur.
Yağışa düşmek : Yağmura tutulmak.
Yağışdan çıhıb yağmura düşmek : Yağmurdan kaçarken doluya yakalanmak.
Yağış göbeleyi : Kurtmantarı.
Yağışguşu : Yağmurkuşu.
Yağış kimi : Yağmur gibi.
Yağışlamag : Yağmurlamak.
Yağışlıg : Yağmurlu hava.
Yağışölçen : Yağmurölçer, yağışölçer.
Yağışsız : Yağmursuz.
Yağışsızlıg : Yağmursuzluk, yağışsızlık; kuraklık.
Yağış yağmag : Yağmur yağmak.
Yağ kimi erimek : Yağ gibi erimek.
Yağ kimi üreyine yatmag : Çok hoşlanmak.
Yağlamag : Yağlamak.
Yağlandırılmag : Yağa batırılmak.
Yağlandırmag : Yağlamak.
Yağlanmag : Yağlanmak.
Yağlatmag : Yağlatmak.
Yağlayıcı : Yağlayıcı.
Yağlıca : 1. Çok yağlı. 2. Kestere, kitre.
Yağlı dil : Tatlı dil.
Yağlı-gara : 1. Pasaklı. 2. mec. Çirkin.
Yağlıhemir : Yakı, lâpa.
Yağlıhörek : Yağlı aş.
Yağlılıg : Yağlılık.
Yağlı müamile : Tatlı muamele.
Yağlı söz : Tatlı söz.
Yağlıtere : Tere.
Yağlıvaça : İki kulplu tava.
Yağlı-yağlı : 1. Yağlı yağlı. 2. mec. Güzel güzel.
Yağlıyahmacı : Tere yağlı ekmek.
Yağmag : Yağmak.
Yağmalamag : Yağmalamak.
Yağmalanmag : Yağmalanmak.
Yağmur : Yağmur.
Yağmurlu : Yağmurlu.
Yağmurlug : Yağmurluk.
Yağmurölçen : Yağmurölçer, plüviyometre.
Yağmursuzlug : Kuraklık, yağışsızlık.
Yağölçen : Yağölçer.
Yağ-péndir : Yağlı peynirli çörek.
Yağ-reng : Yağlı boya.
Yağ salmag : 1. Yağı çıkmak (pişerken). 2. mec. Şişmanlamak.

Yağsatan : Yağ satıcısı.
Yağsızlandırılmag, Yağsızlaşdırılmag : Yağı çıkarılmak.
Yağsızlandırmag, Yağsızlaşdırmag : Yağını almak.
Yağsızlanmag, Yağsızlaşmag : Yağı kalmamak.
Yağsızlıg : Yağsızlık.
Yağtikan : Devedikeni.
Yağtutan (yığan) : Yayık.
Yağyahmacı : Yağlı ekmek.
Yağ-yavanlıg : Süt mamulleri.
Yaha : Yaka.
Yaha açmag : Yas tutmak, matem tutmak.
Yahabend : Yaka düğmesi.
Yahac, Yahı : 1. Yağlı maddeler. 2. Merhem. 3. Sandviç. 4. Sıvama, macunlama.
Yaha ele vérmek : 1. Yakalanmak. 2. mec. İsrara dayanamamak, yumuşaklık göstermek.
Yaha ele vérmemek, Yahasını ele vérmemek : Yakalanmamak, kaçmak.
Yaha gurtarabilmemek : Kurtulamamak, kendini kurtaramamak.
Yahagurtaran : 1. Çevik. 2. mec. Kurnaz; hilekâr.
Yaha gurtarmag, Yahasını gurtarmag : Yakasını kurtarmak, yakayı sıyırmak.
Yahal : Ala keçi.
Yahalama : Yıkama, çalkama.
Yahalamag : 1. Yakalamak. 2. Yıkamak; Yetişmek, arkasından yetişmek.
Yahalanmag : 1. Yakalanmak. 2. Yıkanmak.
Yahalaşma : Birbirine girme.
Yahalaşmag : Birbirine girmek, kavga etmek.
Yahalatmag : 1. Yakalatmak. 2. Kavga ettirmek.
Yahalı : Yakalı.
Yahalıg : Yakalık.
Yahalıglı : Yakalıklı.
Yahalıgsız : Yakalıksız.
Yahalmac : Şaşırtmaca, yanıltmaca.
Yahalmaclar : Sözlü şaşırtmacalar, yanıltmacalar.
Yahalmag : Yanılmak.
Yahaltmag : Yanıltmak.
Yahanı ele vérmek : Yakayı ele vermek.
Yahantı : Pis su, bulaşık suyu.
Yaharmag : Yakarmak.
Yahasıaçıg : İliklenmemiş yaka.
Yahası elde galmag : Mesuliyet yüklenmek, uhdesinde kalmak.
Yahası ele kéçmek : Yakalanmak, ele geçmek.
Yahasına kéçmek : Yakasından yapışmak.
Yahasından el götürmek (çekmek) : Yakasını bırakmak, peşini bırakmak.
Yahasından yapışmag (tutmag) : Musallat olmak, peşini bırakmamak.
Yahasını burahmag : Yakasını bırakmak.
Yahasını ele vérmek : 1. Yakalanmak. 2. Yakayı kaptırmak.
Yahasını ele vérmemek : Kaçmak, uzak durmak.
Yahasını girağa çekmek : Uzaklaşmak, kaçınmak, sorumluluktan kaçmak.
Yahasını gurtarmag : Yakasını kurtarmak, yakayı kurtarmak.
Yahasını tanımag : Yakasını bırakmamak, aynı kimseye tadanmak.
Yahasız : Yakasız.
Yaha yırtmag : 1. Başkası için çalışmak. 2. Ağlamak, feryat etmek.
Yahdan : Kutu, sandık.
Yahdırılmag : 1. Üzerine sürdürülmek. 2. Yaktırılmak.
Yahdırmag, Yahdırtmag : 1. Üzerine sürdürmek. 2. Yaktırmak.
Yahı : 1. Pomat. 2. Yağlı boya katmanı. 3. Sandviç.
Yahıb-yandırıcı : 1. Kızgın, kaynar. 2. mec. İçler acıtan.
Yahıb-yandırmag : 1. Çok kızgın olmak. 2. mec. İçine ateş düşmek.
Yahıb-yıhmag : Yakıp yıkmak.
Yahıcı : 1. Yakıcı. 2. Ovucu, sürücü.
Yahıg : Yanık, yanmış.
Yahılamag : Koymak, sürmek.
Yahılmag : 1. Yakılmak. 2. Konulmak, sürülmek.
Yahın : Yakın.

Yahında, Yahınlıgda : Pek yakında, yanında, yanıbaşında.
Yahındakı : Yakındaki.
Yahından : Yakından.
Yahın durmag : 1. Yaklaşmak. 2. Birini korumak.
Yahın durmamag : 1. İlgisiz davranmak. 2. Meyletmemek.
Yahın düşmek : Yaklaşmak.
Yahıngören, Yahındagörme : 1. Miyop. 2. mec. Dar görüşlü, basiretsiz.
Yahınkéş : Tabak.
Yahınlarda : 1. Yakın yerde. 2. Yakın zamanda.
Yahınlaşdırılmag : Yaklaştırılmak.
Yahınlaşdırmag : Yaklaştırmak, yakınlaştırmak.
Yahınlaşma : Yaklaşma, yakınlaşma.
Yahınlaşmag : Yakınlaşmak.
Yahınlatmag : Yakınlaştırmak.
Yahınlıg : Yakınlık.
Yahınlıg etmek : Dostluk etmek.
Yahın olmag : 1. Dost olmak. 2. Aralarında sevgi bağı olmak.
Yahın-uzag : 1. Uzaktan yakından, muhtelif. 2. Er geç.
Yahışmag, Yaraşmag: Yakışmak, yaraşmak.
Yahlaşdırılmag : Yaklaştırılmak.
Yahlaşmag : Yaklaşmak.
Yahma, Yahmac : Sandviç.
Yahmag : 1. Sürmek, üzerine yaymak. 2. Yakmak. 3. mec. Kara çalmak, iftira etmek.
Yahmah : Sermek, yaymak (yatak).
Yahmanc : Sandviç, yağlı sandviç.
Yahşı : İyi, güzel.
Yahşı bahmag : İyi korumak.
Yahşıca : İyice, güzelce.
Yahşı élemek (etmek) : İyi etmek, kapatmak, iyileştirmek.
Yahşı gün : Mutluluk, iyi günler!
Yahşıhéber : İyi haber, sevindirici haberler!
Yahşılaşdırıcı : İyileştirici, şifa verici.
Yahşılaşdırılmag : İyileştirilmek.
Yahşılaşdırma : İyileştirme, ıslah.
Yahşılaşdırmag : İyileştirmek, ıslah etmek.
Yahşılaşmag : İyileşmek, daha iyi olmak.
Yahşılatmag : İyileştirmek.
Yahşılıg : İyilik, güzellik.
Yahşılıgitiren : Kadir bilmez, nankör.
Yahşını pisden ayırd etmek : Basiretli olmak, iyiyi kötüden ayırmak.
Yahşı olmag : İyileşmek, iyi olmak, şifa bulmak.
Yahşırag : Daha iyi.
Yahşısı budur ki : En iyisi, iyisi mi!
Yahşı-yahşı : Adamakıllı, iyicene, iyice.
Yahşı-yaman : 1. İyi kötü. 2. Müsbet menfi (sözler, fikirler). 3. Bir bakıma, bir çeşit, bir nevi.
Yahşı-yamanlıg : İyi kötü oluş, iyilik ve kötülük.
Yahşı-yaman sanmag (bilmek) : İyisini kötüsünden ayırmak.
Yahşı yol : iyi yolculuklar!
Yaht-klub *(İng.)* : Yat klübü.
Yahud *(Far.)* : Yahut, veyâ.
Yain ki : Yahut, ya, veya.
Yak *(Tib.)* : Yak.
Yakobin : Şiddet politikacısı (Fransız ihtilalinde), jakoben.
Yakobin klubu : Baskıcı klüp (Fransa(da), jakoben klübü.
Yakobinlik : Şiddet politikası (Fransa'da), jakobenlik.
Yal : 1. Yele, perçem. 2. Dik yer, tepeüstü. 3.Yal.
Yalabımag : Yalabımak, şimşek gibi çakmak.
Yaladılmag : Yalatılmak.
Yalag : 1. Yalak. 2. Yal çanağı (köpek için).
Yalagçı : Çanak yalayıcı, kâselis, dalkavuk.
Yalaglanmag : Dalkavukluk etmek, yaltaklanmak.
Yalaglıg : 1. Oburluk, pisboğazlık. 2. Dalkavukluk. 3. Zırva, herze, saçma.
Yalama : 1. Tuz parçası (hayvana yalatılan). 2. Ufak yuvarlak taş.
Yalamag : 1. Yalamak. 2. Temizlemek, süpürmek.

Yalan : Yalan.
Yalana çıhmag : Doğru çıkmamak.
Yalanbaşdan, Yalanğuşdan : Yalancıktan.
Yalançı : Yalancı.
Yalançıbaş : Sahte, doğru olmayan, uydurma.
Yalançıbülbül : Kanarya.
Yalançıéğrebler : Zehirli örümcekler.
Yalançıalmaz : Sahte elmas.
Yalan danışmag : Yalan konuşmak.
Yalan-gérçek : Yalan veya gerçek.
Yalangoz : Yalancı ceviz (cevizgillerden bir ağaç).
Yalanını tutmag : Yalanını belli etmek.
Yalanlıg : Yalan, yapmacık.
Yalan-palan : Yalan dolan.
Yalan satmag : Aldatmak, yalan konuşmak.
Yalan-Yanlış : Yalan yanlış.
Yalan-yulan : Saçmasapan.
Yalansıtmag : Yalanlamak, tekzipetmek.
Yalaşmag : Yalaşmak (birbiri ile).
Yalatdırmag, Yalatmag : Yalatmak.
Yalavac : Aç susuz.
Yalavaclıg : 1. Açlık. 2. Elbiselik kumaş.
Yaldızlamag : Yaldızlamak.
Yalgız, Yalguz : 1. Yalnız, tek başına. 2. Ancak, sadece.
Yalgızca : Tek başına, yalnızca.
Yalgızlamag : 1. Yalnız kalmak. 2. Yalnız bırakmak.
Yalgızlanmag : Yalnız kalmak, kimsesiz olmak.
Yalgızlıg : 1. Yalnızlık. 2. Sahipsizlik, kimsesizlik.
Yalguzag : Yalnız kurt, kuşt.
Yalha, Yalhı : 1. Tek, yalnız. 2. Yalnız, ancak. 3. Çıplak.
Yalhana-yalhana : Salına salına, salınarak, badi badi.
Yalhanmag : Badi badi yürümek.
Yalhı : 1. Baston, değnek. 2. Bir, tek.
Yalhu : Bir tane, tek.
Yalı ağırmag : Kocalmak.
Yalı artmag (artıg düşmek) : Zenginlemek, zenginleşmek.
Yalıg : Çıplak, üryan.
Yalıgödek : Kısa saçlı, saçı kısa.
Yalıguşu : Yalı çapkını.
Yalınayag : Yalın ayak.
Yalınbaş : Başı açık.
Yalınca : Çırılçıplak, yalıncak.
Yalıngat : Yalın kat.
Yalıngılınc :Yalın kılıç.
Yalınlaşmag : 1. Gittikçe incelmek. 2. Çıplaklaşmak.
Yalınlıg : Çıplaklık.
Yallama : Yelesinden tutarak.
Yallamag : 1. Çıplak ata binmek (yelesinden tutarak). 2. Yal yedirmek (köpeklere). 3. mec. Rüşvet vermek.
Yallanmag : 1. Köpeklere yal verilmek. 2. mec. Rüşvetle zenginleşmek.
Yallı : 1. Yeleli. 2. Yal yedirerek. 3. Hora.
Yallıbaşı : Hora başkanı.
Yallıbaşılıg : Hora başkanlığı.
Yallıg : Yal için, yal malzemesi.
Yallıgéden : Hora oynayan.
Yalman : 1. Dizgin. 2. Ağız (kesici âletlerde). 3. Uç (delici âletlerde). 4. Yele.
Yalmanıb-yaltaglanmag : Yaltaklık etmek.
Yalmanlamag : Yelesinden yapışmak (dizgin yerine).
Yalmanlı : Yeleli.
Yalmanmag : Dalkavukluk etmek.
Yalov : Yalın, alev.
Yalsız : 1. Yelesiz. 2. Yal yedirilmemiş, aç (köpek).
Yaltag : Yaltak, yaltakçı, dalkavuk, pohpohçu.
Yaltagcasına : Dalkavukça.
Yaltaglanmag : Yaltaklanmak.
Yaltaglıg, Yaltagçılıg : Yaltaklık.
Yaltaglıg élemek (etmek) : Yaltaklık etmek.
Yaltag-yaltag : Dalkavukça.
Yalvarıb-yaharmag (sıtgımag) : Yalvarıp yakarmak.
Yalvarıb-yapışmag : Çok yalvarmak.
Yalvarıcı : Dileyici, isteyici.
Yalvarış : Niyaz.
Yalvarışmag : Topluca yalvarmak.

Yalvarmag : Yalvarmak.
Yalvar-yahar élemek (etmek) : Çok yalvarmak.
Yalvar-yapış (yahar) : 1. Dileme, isteme. 2. Yalvara yakara.
Yal-yalman : Yele.
Yal-yamac : Tepe ve yamaçlar (dağ için).
Yam : 1. İlgi, alaka. 2. Merak. 3. Çıkar, menfaat. 4. Yarar, fayda. 5. Postahane.
Yamac : Yamaç.
Yamachı : Yamaçlı.
Yamachıg : Yamaçlık, yamaç yer.
Yamag : 1. Yama. 2. Haşiv (şiirde).
Yamagçı : Yamacı.
Yamagçılıg : Yamacılık.
Yamaglamag : Yamalamak.
Yamaglanmag : Yamalanmak.
Yamaglatmag : Yama yaptırmak.
Yamaghı : Yamalı.
Yamaghıg : 1. Yamalık. 2. Yama.
Yamag salmag : Yamalamak, yamamak.
Yamagsız : Yamasız.
Yamag-yamag : Yama yama.
Yamamag : 1. Yamamak. 2. Dikmek (göz). 3. mec. Birine mal etmek.
Yaman : 1. Kötü. 2. Merhametsiz, insafsız. 3. Küfür, sövgü. 4. Kötü tabiatlı, kötü huylu. 5. Çok, hayli. 6. Tehlikeli, korkunç. 7. Kurnaz, hilekâr. 8. Lânet, beddua. 9. At hastalığı.
Yamanca : 1. Fena, kötü. 2. Çok, oldukça. 3. Kötü, fena (kimse veya şey).
Yaman démek : Sövmek, küfretmek.
Yamangöz : Kem göz.
Yamangün : Bedbahtlık, mutsuzluk.
Yaman güne galmag : Kötü hale düşmek.
Yaman köke (güne, hala) düşmek : Kötü hale düşmek.
Yaman köke (güne, hala) salmag : Kütü duruma düşürmek.
Yamanlamag : 1. Küfretmek, sövmek. 2. Habis hastalık oluşmak.
Yamanlaşmag : 1. Sövüşmek, küfürleşmek. 2. Daha kötü olmak.
Yamanlı : Vahim, korkunç, tehlikeli (hastalık, apse).
Yamanlıg : Kötülük, fenalık.
Yamanlıg élemek (etmek) : Kötülük etmek.
Yamanmag : 1. Yamanmak. 2. Dikilmek (göz). 3. Yapışmak.
Yamanmış : Yamalı.
Yamansoyug : Çok soğuk.
Yamanşiş : Habis ur.
Yaman-yahşı : Yarımyamalak, şöyle böyle.
Yaman-yaman : Şer, kötü, iftiracı, karacı.
Yamatdırılmag : Yamattırılmak.
Yamatdırmag, Yamatmag : Yamatmak.
Yamını vérmemek : Dikkatini vermemek.
Yamsılama : Taklit, kopyasını çıkarma.
Yamsılamag : Kopyasını çıkarmak, suretini çıkarmak.
Yamsılanmag : Taklit edilmek, taklidi çıkarılmak.
Yamsılatmag : Taklit ettirmek, taklidini çıkarttırmak.
Yamşag, Yaşmag : Yaşmak.
Yamşaglı, Yaşmaglı : Yaşmaklı.
Yamşanmag, Yaşmanmag, Yaşmamag : Yaşmaklanmak.
Yamşımag, Yaşınmag : Yaşmaklanmak.
Yam-yam : Yamyam.
Yamyastı : Yamyassı.
Yamyaşıl : Yemyeşil.
Yana : İçin, sebebiyle, vasıtasiyle, konusunda, yine.
Yanacag : Yakacak, yakıt.
Yanacaglı : Yakıtla işleyen.
Yanacagsız : 1. Yakıtsız. 2. Yakıt olmaksızın.
Yanacagsızlıg : Yakıtsızlık, benzinsizlik, mazotsuzluk.
Yana durmag : Kenara çekilmek.
Yanag : Yanak.
Yanaglı : Yanaklı.
Yanağıyéke : Dolgun yanaklı.
Yanakı : 1. Yan yan, yanından. 2. Başını çevirmeden, gözlerini süzerek (bakmak).
Yan almag : Yanaşmak, yaklaşmak.
Yanar : Yanıcı, yakıt.
Yana-yana galmag : Acı içinde kalmak, üzüntü çekmek.
Yanaşdığı söz : İlgi hali (gramer).

Yanaşı : 1. Yakın, yanyana. 2. Beraber, aynı zamanda. 3. Sınırdaş.
Yanaşıg : Bitişik, yanaşık, komşu.
Yanaşıglıg : Yanaşıklık, bitişiklik.
Yanaşılmaz : 1. Ulaşılmaz, erişilmez. 2. Zaptolunmaz. 3 Yanına salavatla varılır.
Yanaşılmazlıg : Ulaşılamazlık, erişilemezlik.
Yanaşma : 1. Yaklaşma. 2. Kıyıya yanaşma.
Yanaşmag : Yanaşmak.
Yan yatmag : Yana yatmak.
Yanbayan : Yanyana.
Yanbaş atmag : Hep hayır demek, reddetmek.
Yanbız : But, kalça, kıç, yan.
Yanbızlamag : Kıç vurmak, kalça vurmak, popo vurmak.
Yanbör : Etraf, çevre.
Yan burahmag : Eğri bırakmak.
Yancag, Yançag : Makat.
Yancagağrısı : Makat sinir iltihabı.
Yancaglamag : Kuyruğundan yakalamak (hayvanı).
Yancidar : Ayak bağı (at için), örk.
Yancidar etmek : Örklemek (hayvanı).
Yançi : 1. Ara bulucu, barıştırıcı. 2. Taraftar, yandaş, arka çıkan. 3. Çocuklu işçi kadın.
Yançılıg : Ara bulma, barıştırma (iki tarafı).
Yandamı : Ambar, depo.
Yandan bahmag : Süzgün bakmak.
Yandan çıhmag : Aniden gelmek, birden görünmek.
Yandı-gındı vérmek (etmek) : Sinirlendirmek, öfkelendirmek, tahrik etmek.
Yandıran : 1. Kundakçı. 2. Yakıcı, kızgın.
Yandırıb-yahmag, Yandırmag : 1. Yakmak, tutuşturmak. 2. Şiddetli tesir etmek (kızgın, kaynar şey). 3. Esmerleştirmek. 4. Dalamak (yakıcı ot). 5. mec. İncitmek, üzmek.
Yandırıb-tökmek : Yakıp yandırmak, yandırmak.
Yandırıcı : Yakıcı, kızgın.
Yandırıcılıg : Yakıcılık, keskinlik, sertlik.
Yandırılmag : Yakılmak.
Yandırma : Yakma.
Yandırtmag : Yaktırmak.
Yan dişle : Ok, araba oku.
Yan élemek : Kenara itelemek.
Yan gétmek : Hızla uçmak.
Yan gezmek : Yüz vermemek, görüşmek istememek.
Yangılıcı : Eğik, eğri, yana sarkık (bere, külah vb.).
Yangılıd : Yampiri, yanlamasına yürüyen.
Yangörünüş : Profil.
Yangı : 1. Susuzluk. 2. Yanma. 3. mec. Dert.
Yangılı : 1. Susuz, susamış. 2. mec. Dertli, acılı.
Yanğın : Yangın.
Yanğın bildirici guruluş : Yangın alarm kulesi.
Yanğın depposu : Yangın söndürme istasyonu.
Yanğın destesi : İtfaiye bölüğü.
Yanğın maşını : İtfaiye arabası.
Yanğın merdiveni : İtfaiye merdiveni.
Yanğın salmag : Ateşlemek, yakmak.
Yanğınsöndüren : Yangın söndürücü.
Yanğısını söndürmek : Hararetini söndürmek.
Yanı : Eğik, yana sarkık.
Yanıb-tökülmek : 1. Yanıp yakılmak. 2. Gıbta etmek.
Yanıgara : Şarbon, yanıkara.
Yanıg Kéremi : Musikî makamı.
Yanıglı : 1. Yanmış, yanık. 2. mec. Garazkâr, kindar. 3. mec. Acıklı, hazin, kederli. 4. Hazin hazin.
Yanıglıg : Yanıklık.
Yanıglıhal : Acıklı hal.
Yanıglıses : Hazin inilti.
Yanıglı-yanıglı : Hazin hazin.
Yanıglı-yanıglı ağlamag : Hüngür hüngür ağlamak.
Yanıgmag, Yanıhmag : Yakınmak, sızlanmak.
Yanıg vérmek : İmrendirmek, kıskandırmak.
Yanıg-yanıg : Hazin hazin.

Yanığını çıhartmag (çıhmag) : Öcünü almak, intikamını almak.
Yanılmag : Yanılmak.
Yanıltmac : Yanıltmaç.
Yanımag : Korkutmak, tehdit etmek.
Yanımlıg : Şefkat, fedâkarlık.
Yanına almag (çekmek) : Yanına almak.
Yanına düşmek : Birlikte gitmek.
Yanına salmag : Yanında götürmek, beraberce gitmek.
Yanınca : 1. Beraberinde. 2. Yanyana. 3. ..boyunca, boyu.
Yanını basmag : Dürtmek, dürterek işaret etmek.
Yanını çekmek : Aksamak, hafifçe topallamak.
Yanını galdırmag : Bacağını kaldırmak.
Yanını kesmek (kesdirmek) : Terk etmemek, el çekmemek.
Yanını yére vérmek (goymag) : Oturmak.
Yanıya çıhmag : Başarmak (yarışta, oyunda, koşuda).
Yanı-yanı, Yan-yanı : Yan tarafıyla.
Yanlamag : Yaklaşmak, yanaşmak.
Yanlarını gapmag : Çok sinirlenmek.
Yanlı : Kenarlı.
Yanlıg : Yan kısım.
Yanlıglı : Kenarlı.
Yanlıgsız : Kenarsız, kıyısız.
Yanlış : Yanlış.
Yanlışlı : Yanlış olan.
Yanlışlıg : Yanlışlık.
Yanlışsız : Yanlışsız.
Yanlışsızlıg : Yanlışsız oluş, hatasızlık.
Yanmag : Yanmak.
Yanmalı : Zavallı.
Yannama : Kalın saç ekmeği.
Yanpörtü : 1. Yan yan, yana. 2. Yampiri.
Yansız : Kenarsız.
Yansinirliler : Sümüklü böcekler.
Yanşag : 1. Çok konuşan, geveze. 2. Şımarık. 3. Aşık, ozan. 4. mec. Çok havlayan.
Yanşaglıg : Zevzeklik, gevezelik.
Yanşaglıg élemek (etmek) : Zevzeklik etmek.
Yanşağ : Geveze, çalçene.
Yanşağlamağ : Gevezelik etmek, çene çalmak.
Yanşamag : Zevzeklik etmek, çok konuşmak.
Yanşatmag : Söyletmek, konuşturmak.
Yantay, Yantarı : Gölgelik, güneşlik, sayvan.
Yantövrü : Yan yan.
Yanüzenler : Istakozlar.
Yanvar *(Lat.)* : Ocak ayı.
Yan vérmek : Yaklaşmak.
Yanyaha : Yandan yakalı.
Yan-yanaşa : Yanyana.
Yan-yan bahmag : Yan yan bakmak.
Yan-yancag : Sağrı, yan.
Yan-yanı : Yanlamasına.
Yan-yöre : Etraf.
Yan-yöreye bahmag (göz gezdirmek) : Etrafına bakınmak.
Yapağ, Yapağı : Yapağı.
Yapalag : 1. Puhu. 2. Geniş. 3. mec. Korkak.
Yapba, Yapma : Tezek (hayvan).
Yapdırılmag : 1. Tandıra yapıştırılmak (ekmek). 2. Yaptırılmak.
Yapdırmag : 1. Tandıra yapıştırtmak (ekmeği). 2. Yaptırılmak.
Yapıg : Yassı, basık.
Yapıgmag, Yapılımag, Yaprılımag : Yassılaşmak, tıkızlaşmak (çok yatmaktan).
Yapığan : Plastik.
Yapılımış : Birbirine yapışmış, yassılaşmış.
Yapılmag : Yapıştırılmak (tandırda pişirmek için).
Yapılmış : Yapıştırılmış (tandırda pişirmek için).
Yapıncı : Yamçı.
Yapıncılı : Yamçılı.
Yapıncılıg : Yamçılık (malzeme).
Yapırtmag : Kulaklarını boynuna yapıştırmak (at).
Yapışacag : Kapı kolu, kol.
Yapışan : 1. Yapışıcı. 2. mec. Hoşa giden, içe yatan.
Yapışdıran, Yapışdırıcı : Kola, yapıştırıcı, tutkal.

Yapışdırılmag : Yapıştırılmak.
Yapışdırılmış : Yapıştırılmış.
Yapışdırma : Tutkallama, yapıştırma.
Yapışdırmag : Yapıştırmak.
Yapışdırtmag : Yapıştırtmak.
Yapışgan : Yapışkan.
Yapışganlamag : Tutkallamak.
Yapışganlanmag : Tutkallanmak.
Yapışganlaşmag : Yapışkan olmak.
Yapışganlaşmış : Yapışkanlaşmış, yapışkan.
Yapışganlatmag : Tutkallatmak.
Yapışganlı : 1.Yapışkan. 2. Zamklı, tutkallı.
Yapışganlıg : Yapışkanlık.
Yapışganotu : Yapışkanotu.
Yapışıcı : Yapışkan.
Yapışıg : 1. Yapışık. 2. Sempati, sevimlilik.
Yapışıglı : 1. Komşu, yakın, bitişik. 2. Sempatik, sevimli.
Yapışıgsız : Sevimsiz, yakışıksız.
Yapışıgsızlıg : Sevimsizlik, yakışıksızlık.
Yapışmag : Yapışmak.
Yapma : 1. Tezek (duvara yapıştırılan). 2. Suni. 3. Silmeli, kabartma (işlemeli).
Yapmag : 1. Yapmak. 2. Tandıra yapıştırmak (ekmeği).
Yapmalıg : Sunilik, sahtelik.
Yapon : Japon.
Yaponca : Japonca.
Yaprılımış : Yassı, yuvarlak.
Yapyalgız : Yapayalnız.
Yar *(Far.)* : 1. Yar. 2. Yardım.
Yara : Yara.
Yara almag : Yaralanmak.
Yara bağlamag : Yardıma koşmak.
Yaradıcı, Yaradan : 1. Allah, tanrı. 2. Meydana getiren, ortaya koyan.
Yaradıcılıg : Yaratıcılık.
Yaradıcışüur : Yaratıcı şuur.
Yarag : 1. Silah. 2. Ziynet eşyası.
Yarag-esbab : Türlü silahlar.
Yarag-esleha : Her çeşit silah.
Yarag-esleheli, Yaraglı-yasaglı : Silahlarla donatılmış.
Yarag-götürmek : Silahlanmak, silaha sarılmak.
Yaraglamag : Teçhizat hazırlamak.
Yaraglandırılmag : Silahlandırılmak.
Yaraglandırmag : Silahlandırmak.
Yaraglanmag : Silahlanmak.
Yaraglatmag : Silahlandırmak.
Yaraglı : Silahlı.
Yaraglı-esbablı (yasaglı) : Silahlarla donatılmış.
Yaragsız : Silahsız.
Yaragsızlıg : Silahsızlık.
Yarag-yasag : Silah.
Yarağa dolmag : Silahlanmak.
Yarağa sarılmag : Silaha sarılmak.
Yara-hora : İrinli, cerahetli.
Yara-horalı : İrinli, cerahetli.
Yaralanabilen : Zayıf.
Yaralandırmag : Yaralamak.
Yaralanmag : Yaralanmak.
Yaralanmaz : Kuvvetli, sağlam.
Yaralğan : Uçurum.
Yaralı gabana dönmek : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Yaralı-horalı : İrinli, cerahetli.
Yaralı yérine tohunmag : Derdini deşmek, derdini tazelemek.
Yaram-yaram : Nakarat (uzun havalarda).
Yaran, Etirşah : Itır çiçeği.
Yaranacag : İcat edilmekte olan, yaratılmakta olan.
Yaranal : General.
Yaranan : Yaratılmış, icatedilmiş.
Yaranış : 1. Yaratılış. 2. Doğuş, meydana geliş.
Yaranma : Yaratılış, hilkat.
Yaranmag : 1. Doğmak, türemek, yaratılmak. 2. Tesis edilmek, geliştirilmek. 3. Yaltaklanmak, yaranmak.
Yaranmış : Yaratılmış, halkolunmuş.
Yara-para : İrinli, cerahetli.
Yararlaşdırılmag : Yararlı edilmek.
Yararlaşdırmag : Yararlı yapmak.
Yararlaşmag : Faydalı hale getirilmek, elverişli olmak.
Yararlıg : Yararlık.
Yararlılıg : Faydalı olma.
Yararmı(ki) : Gerekir mi? yaraşır mı?
Yararsızlıg : Yararsızlık.

Yarasına tohunmag : Yarasını deşmek.
Yarasını tezelemek : Yarasını deşmek.
Yarası tersleşmek : Yarası azmak.
Yaraşdırılmag : 1. Süslenilmek, bezenilmek. 2. Yakıştırılmak. 3. İsnatta bulunulmak, kara çalınmak.
Yaraşdırmag : 1. Yakıştırmak. 2. Süslemek, bezemek. 3. Kara çalmak, iftira atmak.
Yaraşıg : Süs, ziynet.
Yaraşıgdan düşmek : Güzelliğini yitirmek.
Yaraşıgdan salmag : Görkemsiz etmek.
Yaraşıgdan yad olmag : Güzelliği kaybolmak.
Yaraşıglanmag : Güzelleşmek, süslenmek.
Yaraşıglı : Güzel, sevimli; yakışıklı.
Yaraşıglılıg : Zariflik, güzellik, letafet.
Yaraşıgsız : Çirkin, biçimsiz, yakışıksız.
Yaraşıgsızlıg : Çirkinlik, biçimsizlik.
Yaraşıg vérmek : Güzellik vermek, güzelleştirmek.
Yaraşığa mindirmek : Bezemek, süslemek.
Yaraşmag : 1. Yakışmak. 2. Münasip olmak, uygun düşmek.
Yaraşmaz, Yaraşmayan : Yakışmaz, yakışık almaz.
Yaratma : Eser.
Yaratmag : 1. İcat etmek, çıkarmak. 2. Kurmak, tesis etmek. 3. Eser yazmak. 4. Yaratmak, halk etmek.
Yara vurmag : 1. Yaralamak. 2. mec. Alaylı konuşmak, moralini bozmak.
Yarayacag : Yakışma, lâyık olma.
Yard *(İng.)* : Yarda.
Yardarlıg, Yardarrıg : Yarıcılık (ortaklık).
Yardımçı : Yardımcı.
Yardımçı istéhsal : İlave gelir, yan ürün.
Yardımçılıg : Yardımcılık.
Yardımçımekteb : Ana okulu.
Yardırmag, Yardırtmag : Yardırmak.
Yareb, Yarebbi *(Ar.)* : Ya Rabbi!
Yarğan, Yarılğan : Uçurum, sel yatağı.
Yarğanotu : Kuş teresi, kuş ekmeği, çoban dağarcığı.
Yarıac, Yarımac : Yarı aç.
Yarıaçıg, Yarımaçıg : Yarı açık.
Yarıaralı : Yarı aralı, az açık.
Yarıbataglıg : Yarı bataklık.
Yarıbayarı : Yarıyarıya.
Yarıbayğın, Yarıbihuş : Yarı baygın.
Yarıbayğınlıg : Biraz baygınlık.
Yarıberk, Yarımberk : Biraz katı.
Yarıbişmiş : Az pişmiş, rafadan.
Yarıdeymiş :Olgunlaşmamış, ham (meyve).
Yarıg : Yarık, delik, gedik.
Yarıgapalı, Yarımgapalı : Yarı kapalı.
Yarıgérçek : Yarı ciddî.
Yarıgéyinmiş, Yarımgéyinmiş : Yarı çıplak, yarı giyimli.
Yarıglı : Çatlamış, yarılmış.
Yarıgvarı : Yarık görünümünde.
Yarıg-yarıg : Bereli, yara izleriyle kaplı.
Yarıhésaba : Yarı fiyatına.
Yarıkarlar : Ortak mal (yarıcılıkta).
Yarıkönül : İstemeyerek.
Yarılğan : Uçurum.
Yarılıg : Yarıcılık (ortakçılık).
Yarılıgçı : Yarıcı (ortakçı).
Yarılığa işlemek : Yarıyarıya iş görmek, yarıcılık etmek.
Yarımadam : 1. Yarım adam. 2. Çocuk.
Yarımag :1. Başarmak, nail olmak. 2. Memnun olmak, arzusuna kavuşmak.
Yarımağ : Yarı ak.
Yarımağız : Gönülsüz, isteksiz.
Yarımasılı : Yarı bağımsız.
Yarımastar : İç yüz, iç taraf.
Yarımavtomat (ik) : Yarı otomatik.
Yarımay : 1. Onbeş gün. 2. Hilalimsi.
Yarımayé, Yarımmayé : Sıvık, koyu.
Yarımaylıg : Onbeş günlük.
Yarımaz : Bahtsız, talihsiz.
Yarımbarbar, Yarımvehşi : Yarı vahşî.
Yarımbükük : Yarı bükük.
Yarımca : Yarım, yarı.
Yarımcan, Yarıcan(lı) : 1. Ölümcül, can çekişen. 2. mec. Bitkin. 3.mec. Gönülsüz.
Yarımcanlıg : 1. Can çekişme. 2. mec. Bitkinlik.
Yarımcır : yarı ham (meyve vb.).
Yarımciddi : Yarı ciddî.

Yarımçévre : Yarım daire.
Yarımçıg : 1.Yarım kalmış, tamamlanmamış. 2. Dolmamış, dolu olmayan. 3. Düşük, sıkıt. 4. mec. Sanatını iyi bilmeyen. 5. mec. İşini yarım bırakan. 6. Yarı pişmiş.
Yarımçıg goymag : Yarıda bırakmak, tamamlamamak.
Yarımçıglamag : Tamamlamamak, yarıda bırakmak.
Yarımçıglıg : Yarım yamalaklık, natamamlık.
Yarımçılıg : Dolmamış, dolu olmayan.
Yarımçılpag, Yarımlüt : Yarı çıplak.
Yarımçürümüş : Yarı çürük.
Yarımdağılmış : Yarı yıkık.
Yarımdaire : Yarım daire.
Yarımdairevi, Yarımdeyirmi : Yarım daire şeklinde.
Yarımdirsek : Yarım dirsek (uzunluk ölçüsü).
Yarımdövre : Yarım daire, yarım çevre.
Yarımfabrikat : Yarı mamul (mal).
Yarımfesile : Yarım familya (bitki, hayvan).
Yarımfinal : Yarı final.
Yarımgaba, Yarımkobud : Tam yumuşatılmamış (yün, yem vb.).
Yarımgapalı : Yarı kapalı.
Yarımgaranlıg : Loşluk, alacakaranlık.
Yarımgarın : Yarı aç.
Yarımgarın olmag : Yarı doymak.
Yarımgatı : Koyu, sıvık.
Yarımgaynar : Ilık.
Yarımgéyinmiş : Yarı giyinik, yarı çıplak.
Yarımgıvırcıg : Lülemsi.
Yarımgirde : Yarım daire.
Yarımgirvenke : İkiyüz gram.
Yarımgirvenkelik : 1. İkiyüz gramlık. 2. İkiyüz gram ağırlık (tartı için).
Yarımgol : Kısa kollu.
Yarımgrup : Yarım grup, grubun yarısı.
Yarımgurag : Yarı kurak.
Yarımgurumuş : Yarı kurumuş.
Yarımgülle : Kulecik.
Yarımgünbez :Yarım kubbe, yarım kümbet.
Yarımham : Yarı aşılanmış (deri).
Yarımharaba : Yarı yıkık, yarı harabe.
Yarımherbi : Yarı askeri.
Yarımhisse : Yarım parça.
Yarımillik : Altı aylık.
Yarımipek : Yarısı ipek (kumaş).
Yarımiplik : Yarısı pamuklu (kumaş).
Yarımisti : Yarı sıcak.
Yarımişsiz : Arada bir çalışan, iş buldukça çalışan, mevsimlik işçi.
Yarımkar : Ağır işiten.
Yarımkéçirici : Yarı iletken.
Yarımkéfli : Keyifli, yarı sarhoş.
Yarımketan : Yarısı keten (kumaş).
Yarımkilolug : Yarım kiloluk.
Yarımkol : Funda.
Yarımkollug : Fundalık.
Yarımkosa : Yarı köse.
Yarımköçeri : Yarı göçebe.
Yarımköçerilik : Yarı göçebelik.
Yarımkölge : Yarı gölge, açık gölge.
Yarımkristal : Yarı kristal.
Yarımkristallıg : Yarı kristallik.
Yarımküre : Yarım küre, yarı küre.
Yarımkürk : Gocuk.
Yarımlamag : 1. Yarıya bölmek. 2. Yarısını harcamak. 3. Yarılamak.
Yarımlanmag : 1. Yarıya bölünmek. 2. Yarısı harcanmak. 3. Yarılanmak.
Yarımlaşmag : Gittikçe azalmak.
Yarımlebbade : Kısa aba, yarım aba.
Yarımlégal : Yarı açık, yarı gizli.
Yarımlıg : Yarı, yarım.
Yarımmahud : Yarısı çuha (kumaş vb.).
Yarımmanatlıg : Yarım rublelik.
Yarımmaye, Yarımaye : Tam mayalanmamış.
Yarımmehmer : Kadifemsi kumaş, yarı kadifemsi.
Yarımme'mulat : Yarı mamul (mal).
Yarımmertebe : Yarım kat, katın yarısı.
Yarımmétr : Yarım metre.
Yarımméymunlar : Maymunsular.
Yarımmüdafi'eçi : Hafbek (futbolda).
Yarımmüstemleke : Yarı müstemleke, yarı sömürge.
Yarımnefes : Aşırı yorgun (halde).

Yarımnöv : Yarım tür (bitki ve hayvan için).
Yarımoh : Yarım mihver, yarım eksen.
Yarımorta : Ortasiklet.
Yarımoyag, Yarıoyag : Yarı uykulu, yarı uyanık.
Yarımpalto : Kaban, kısa palto.
Yarımperde : Kısa perde.
Yarımpert : Biraz mahcup.
Yarımpéşman, Yarıpéşman : Biraz pişman.
Yarımresmi : Yarı resmî.
Yarımprolétar : Yarı proleter.
Yarımrütubetli : Biraz rutubetli.
Yarımsaggal : Favori, bakenbard.
Yarımsait : Yarım sesli (gramerde).
Yarımsavadlı : Yarısı okur yazar.
Yarımsehra : Yarı çöl.
Yarımserhoş (kéfli), Yarıserhoş : Çakırkeyf.
Yarımserlövhe : Alt başlık (sayfada), alt manşetten.
Yarımsoyunmuş : Yarı çıplak, yarı giyimli.
Yarımsökülmüş : Yarı yıkık.
Yarımstansiya : Küçük istasyon, transformatör santralı.
Yarımşalban : Yarım tomruk, tomruğun yarısı.
Yarımşeffaf : yarı saydam.
Yarımtehsil : Eksik tahsil, yarıda kalmış öğrenim.
Yarımtemizlenmiş : Az temizlenmiş.
Yarımton : 1. Yarım ton. 2. Yarım ses.
Yarımtonlug :Yarım tonluk, beşyüz kiloluk.
Yarımuçug, Yarıuçug : Yarı yıkık.
Yarımusta : Eksik usta.
Yarımvédre : Yarım kova.
Yarımvehşi : Yarı vahşî.
Yarımvérstlik : Beşyüz otuz gramlık.
Yarımyétişmiş, Yarıyétişmiş : Ham, olmamış, olgunlaşmamış.
Yarımyuhulu, Yarıyuhulu : Yarı uyur, yarı uyanık.
Yarımyun : Yarısı yün.
Yarımyuvarlag : Yarım yuvarlak.
Yarımyüngül : Yarı ağır siklet.
Yarımzarafat, Yarızarafat : Yarı şaka, yarı ciddî.
Yarınmag : 1. Yaltaklık etmek. 2. Yaranmak.
Yarıntı : Yarık, çatlak.
Yarıoyaglıg : Yarı uyanıklık.
Yarıörtülü, Yarımörtülü : Yarı kapalı.
Yarıparçalanmış : Biraz parçalanmış.
Yarışçı : Yarışçı.
Yarışmag : Yarışmak.
Yarıtma : 1. İfa etme, yerine getirme. 2. Memnuniyet.
Yarıtmag : 1. İfa etmek, yerine getirmek. 2. Razı olmak.
Yarıtmaz : 1. Tatminkar olmayan, doyurucu olmayan. 2. Doyurmayacak şekilde. 3. Beceriksiz.
Yarıtmazlıg : Yararsızlık, faydasızlık.
Yarıtoh : Yarı aç, yarı tok.
Yarıuzanmış : Yarı uzanarak yaslanmış.
Yarı-yarı : Yarıya bölerek.
Yarı-yarımçı(lı)g : Natamam.
Yarıyétkin : Tam yetişkin olmayan, yarı olgun.
Yarıyoldan gayıtmag : Yarıda bırakmak (iş vb.).
Yarıyumşag : Biraz yumuşak.
Yarıyumulu : Kıpık.
Yarlı : Yarı olan, sevgilisi olan.
Yarlıg : 1. Yarlık, ferman. 2. Dostluk. 3. Etiket. 4. mec. Damga.
Yarma : 1. Yarma (tahıl). 2. Teşrih, anatomi. 3. Deşme (çıbanı). 4. Otopsi (ölüyü). 5. Doğranmış, kırılmış (odun). 6. Yarık.
Yarmaaşı : Bulgur lapası.
Yarmabitkiler : Hububat, tahıllar,
Yarmaça : 1. Bulgur. 2. Doğranmış, kırılmış (odun). 3. Parça. 4. Tomar şeklinde olan (şey).
Yarmaçalamag : Yarmak, parçalamak, yarmalamak.
Yarmaçalanmag : Yardırılmak, parçalatılmak, ikiye böldürülmek.
Yarmaçalatmag : Yardırtmak, parçalatmak (kütüğü, odunu).
Yarma çekmek : Bulgur yapmak, bulgur çekmek.
Yarmaçilov : Pilav (bulgur, pirinç).

Yarmag : 1. Yarmak. 2. Kesmek, doğramak. 3. Kazmak (hendek, yol vb.). 4. Ameliyat etmek. 5. Otopsi yapmak. 6. Teşrih etmek, açımlamak. 7. Deşmek (çıbanı). 8. Yaralamak. 9. Kırarak açmak (soygun için).
Yarmalamag : 1. Yarma yapmak (tahılı). 2. Yarmalamak.
Yarmalanmag : 1. Yarma yapılmak (tahıl). 2. Yarmalanmak.
Yarmalatmag : 1. Yarma çektirmek (tahıldan). 2. Yardırmak (odunu, kütüğü).
Yarmalıg : Yarmalık.
Yarmarka *(Alm.)* : Fuar.
Yarnag : Yarık, çatlak, kovuk, oyuk.
Yar olsun : Yardım etsin!
Yarovizasiya *(Rus.)* : Jarovizasyon (verimini artırmak, yetişmesini hızlandırmak için tohumu ekmeden önce ıslah etme metodu), yeni tarım metodu.
Yarpag : Yaprak.
Yarpag, açmag : Yaprak açmak, yeşilleşmek.
Yarpagbireleri : Yaprak bitleri.
Yarpagbüken (bürüşdüren) : Yaprak biti.
Yarpagcıg : Yapracık.
Yarpagdolması : Yaprak dolması.
Yarpaggemiren (yéyen) : Fidan biti, yaprak biti.
Yarpaglamag : 1. Yapraklanmak. 2. Yaprak yedirmek (ipek böceğine). 3. Yapraklarını karıştırmak (kitap vb.).
Yarpaglanmag : 1. Yapraklanmak. 2. Yaprak yedirilmek (böceğe). 3. Yaprakları karıştırılmak (kitap vb.).
Yarpaglı : Yapraklı.
Yarpaglılıg : Yeşillik, yapraklı olma.
Yarpagsaplağı : Yaprak sapı.
Yarpagsız : Yapraksız.
Yarpagsızlıg : Yapraksızlık.
Yarpagşekilli, Yarpagvarı : Yaprakşı.
Yarpağabenzer : Yaprakşı.
Yarpağıtüklü : Yaprağı tüylü (bitkiler).
Yarpız : Yarpuz.
Yarpızcücüsü : Ateşböceği.
Yarpızlıg : Karpuz tarlası.
Yarsız-yoldaşsız : Kimsesiz, tek.
Yarus *(Rus.)* : 1. Galeri, balkon (tiyatroda). 2. Katman (jeolojik).
Yar-yancag : Makat, oturak yeri.
Yar-yarag : Silah.
Yar-yaraglı, Yarlı-yaraglı : Silahlı.
Yar-yaraşıg : Bezek, ziynet.
Yar-yaraşıglı, Yarlı-yaraşıglı : Yakışıklı.
Yar-yoldaş : Dost, ahbap.
Yar-yoldaşlı, Yarlı-yoldaşlı:Dostlu ahbaplı.
Yas *(Ar.)* : Yas.
Yasa batmag : Matemli olmak, yaslı olmak.
Yasag : 1. Yasak. 2. Haraç vergisi.
Yasagçı : Nöbetçi, muhafız, gözcü, yasakçı.
Yasagçılıg : Nöbetçilik, gözcülük, muhafızlık.
Yasaglamag : Yasaklamak.
Yasaglanmag : Yasaklanmak.
Yasaglı : Yasaklı.
Yasaglıg : 1. Yasaklanma, yasaklık. 2. Koru. 3. Ekili yerler.
Yasalag : Koru.
Yasalamag : 1. Elle düzeltmek, düzleştirmek. 2. mec. Örtbas etmek.
Yasamal : Düzlük (dağın tepesinde), yayla, plato.
Yasar, Yassar : 1. Cahil, akılsız, gabi, kalınfalı. 2. Çirkin, kötü.
Yasavul : 1. Nöbetçi, muhafız, yasakçı. 2. Kazak yüzbaşısı.
Yasavulbaşı : Bekçi başı, yasakçı komutanı.
Yasavullug : Muhafızlık, bekçilik.
Yasd(t)ana : 1. Düz, düzlük (yer). 2. Yayla, plato (dağ sırtında).
Yasdan çıhmag : Yas bitmek.
Yasduğ : 1. Yastık. 2. Boyunduruğa konulan kumaş (hayvanın boynunu korumak için).
Yasemen *(Far.)* : Yasemin.
Yasemeni : Yasemin rengi, kırmızı menekşe rengi.
Yasemenli : Yaseminli.
Yasemenlik : Yasemin bahçesi.
Yas gurmag (sahlamag) : Yas tutmak.

Yashana *(Ar. Far.)* :Matem evi, ölü çıkan ev.
Yashana açmag (gurmag) : Ağlamak.
Yaslama : Yas yemekliği (ölü evine komşularca getirilen yemek malzemeleriyle yas yemeği yapılır.
Yaslanmag, Yastanmag : 1. Yaslanmak. 2. Yayılmak, serilmek.
Yaslatmag : Sermek, yıkmak (yere).
Yaslı : Yaslı.
Yasli *(Rus)* : Kreş.
Yassarlanmag : 1. Hantallaşmak. 2. Çirkinleşmek.
Yassarlıg : Hantallık, ağır kanlılık.
Yassıh, Yasdığ : Yastık.
Yastan, Yastana : Düzlük, alan (dağ tepesinde), plato, yayla.
Yastı : Yassı.
Yastıağız : Maşa, kıskaç.
Yastıbalaban : Zurna, düdük, kaval.
Yastıbaş : Yassı kafalı.
Yastıbığ : Yassı bıyıklı, düz bıyıklı.
Yastıbığcıglılar : Bokbecekleri.
Yastıburun : Geniş burunlu.
Yastıbuynuz : Yassı boynuzlu.
Yastıca : Yassıca.
Yastıdaban : Alçak ökçeli (ayakkabı), sandal.
Yastıdib, Yastıdibli : Dibi düz.
Yastıdibli gayıg : Düz kayık.
Yastıdimdikliler : Çamçabalığı.
Yastıg, Yasdıg : Yastık.
Yastıgarın : Yassı karın (sazangillerden bir balık).
Yastıgça, Yastıgcıg : Küçük yastık, yumuşak yastık.
Yastıġelsemeliler : Yassı solungaçlılar.
Yastıglamag : 1. Rulman koymak (dingile). 2. mec. Oyalamak.
Yastıglatmag : Rulman yaptırmak (arabanın dingiline).
Yastıglı : 1. Yastıklı. 2. Rulmanlı (dingil).
Yastıglıg : Yastıklık (malzeme).
Yastıgotu : Latinçiçeği.
Yastıgurd : Yassı solucan.
Yastıguyrug : Kunduz.
Yastıgüzü : Yastık yüzü.
Yastılama : Yassılaştırma, yassılama.
Yastılamag : Yassılamak.
Yastılanmag : Yassılmak.
Yastılaşdırılmag : Yassıltılmak.
Yastılaşdırmag : Yassılaştırmak.
Yastılaşmag : Yassılaşmak.
Yastılatdırmag : Yassılattırmak.
Yastılatmag, Yastılaşdırmag : Yassıltmak.
Yastılıg : Yassılık.
Yastısına : Yassı tarafiyle.
Yastısifet : Çökük suratlı.
Yastıvarı : Yassıca.
Yastıyapalag : 1. Bodur. 2. Alçacık. 3. Tombalak.
Yastıyapalaglıg : Tombalaklık.
Yastı-yastı : 1. Yavaş yavaş. 2. Yassı yassı, yayvan yayvan.
Yastı-yastı danışmag : Alçak sesle ve uzatarak konuşmak.
Yas tutmag : Matem tutmak, yas tutmak.
Yasyéri : Matem meclisi, yas evi.
Yaş : Yaş.
Yaşa dolmag : Büyümek, yaşlı olmak.
Yaşar : 1. (...) yaşında olan (hayvan). 2. Uzun ömürlü.
Yaşarlıg : Yaşında, yaş.
Yaşarmag : Yaşarmak.
Yaşartı : 1. Nem, rutubet. 2. Göz yaşı.
Yaşatmag : Yaşatmak.
Yaş élemek (etmek) : Islatmak.
Yaşıd : Yaşıt.
Yaşıdlıg : Yaşıtlık.
Yaşıl : Yeşil.
Yaşılayag : Deniz tavusu, küçük yelve.
Yaşılayın başında : balık kavağa çıkınca.
Yaşılbaş : Suna.
Yaşılbaş sona : Yeşil ördek.
Yaşılbaşlı : Yeşil başlı.
Yaşılbaşlı sona : Yeşil ördek.
Yaşıl-boz : Hâkî.
Yaşılgözlü : Yeşil gözlü.
Yaşılgübre : Yeşil gübre.
Yaşılımsov, Yaşılımtıl : Yeşilimtırak, yeşilimsi.

Yaşılinġilab : Toprak reformu.
Yaşıllamag : Yeşile boyamak.
Yaşıllandırılma, Yaşıllaşdırılma : Ağaçlandırma, yeşil saha kurulma.
Yaşıllandırılmag, Yaşıllaşdırılmag : Yeşil sahalar kurulmak.
Yaşıllandırmag, Yaşıllaşdırmag : 1. Yeşile boyamak. 2. Yeşil sahalar kurmak.
Yaşıllanmag, Yaşıllaşmag : 1. Yeşermek. 2. Yeşil görünmek.
Yaşıllatmag : 1. Yeşile boyatmak. 2. Yeşil saha üretmek.
Yaşıllı : Yeşilli.
Yaşıllıg : Yeşillik.
Yaşıllıglaşmag : Yeşilliğe bürünmek.
Yaşıl-mavi : Yeşil mavi.
Yaşıl-sarı : Yeşil sarı.
Yaşılteher, Yaşılımsov : Yeşilimsi.
Yaşılyém : Taze ot.
Yaşımtıl, Yaşılımtıl : Yeşilimsi.
Yaşından : Ömür boyu, hiçbir vakit.
Yaşındırmag : 1. Yaşmaklandırmak, peçe örttürmek. 2. Kaçındırmak, sakındırmak.
Yaşınmag : 1. Peçelenmek. 2. Kaçınmak, sakınmak.
Yaşı ötmek : Yaşı geçmek.
Yaşıötmüş : İhtiyar, yaşlı.
Yaşırmag, Yaşırmağ : Saklamak, gizlemek.
Yaşısanı : Yaşınca, yaşı kadar.
Yaşlamag : Islatmak.
Yaşlandırılmag : Islatılmak.
Yaşlandırmag : Islatmak, nemletmek.
Yaşlanmag : 1. Yaşlanmak. 2. Islanmak.
Yaşlaşmag : Nemlenmek.
Yaşlatmag : Islatmak, nemletmek.
Yaşlı : 1. Yaşlı. 2. Islak, sulu, yaş damlayan.
Yaşlıg : Yaşlık.
Yaşlı-gurulu : Islak ve kuru.
Yaşmag : 1. Yaşmak. 2. Pervaz. 3. mec. Ağız kenarındaki tüyler (tavukta).
Yaşmaglamag : 1. Yaşmaklamak. 2. Pervaz çakmak (kapıya).
Yaşmaglanmag : 1. Yaşmaklanmak. 2. Pervaz çakılmak (kapıya).
Yaşmaglatmag : Yaşmaklanmak.
Yaşmaglı : 1. Yaşmaklı. 2. Pervazlı.
Yaşmaglılıg : Yaşmaklılık.
Yaşmagsız : Yaşmaksız.
Yaşmagsızlıg : Yaşmaksızlık.
Yaşmag tutmag (vurmag) :Yaşmaklanmak.
Yaşmamag, Yaşmanmag : Yaşmaklanmak.
Yaşyarım : Bir buçuk yaş.
Yaşyarımlıg : Onsekiz aylık.
Yata : Sulu, suya doymuş.
Yatab, Yatap *(Rus.)* : Etap.
Yatacag : 1. Yatakhane. 2. Yatak.
Yatag : Yatak.
Yatagdan galhmag (durmag) : İyileşmek, sağalmak.
Yatagda olmag : Ağır hasta olmak.
Yatagotağı : Yatak odası.
Yataghana : Yatakhane.
Yataglı : Yataklı.
Yatağ : Ağıl (koyun, keçi için), ahır.
Yatağa düşmek : Ağır hasta olmak.
Yatağan : 1. Yatağan. 2. Uykucu.
Yatağanilanlar : Boalar (boa, piton, anakonda).
Yatağanlıg : Uykucu oluş.
Yatalag (Yatalağa) : Tifüs.
Yatalaglı : Tifüslü.
Yatalga : Kamp.
Yatan : 1. Uyuyan. 2. Yatalak.
Yatar : 1. Yatık vaziyet, yatay, yatımına. 2. Yatma anında, yatarken. 3. Hazine. 4. Tasarruf. 5. Zenginlik, servet.
Yatgın : Yatık, yatkın.
Yatgınlıg : Yatkınlık.
Yatı : Uyku.
Yatıb-durmamag : Ölmek.
Yatıb-galmag : Uyuyup kalmak.
Yatıg : 1. Yatık. 2. Obruk. 3. Eğik. 4. Anlayışsız.
Yatıgburun : Pat burun (kimse).
Yatıglıg : Çöküklük, basıklık.
Yatıhmag : Tabaka tabaka çökmek, yatmak.
Yatılı : Uykulu, uyur halde.
Yatım : 1. Uyku. 2. Yaslanma, dayanma. 3. Gidiş, tarz. 4. Çökelti, çökelek, rüsup. 5. Ülger.

Yatımına : Yatık vaziyet, yayılı (yaygı, tüy, ülger).
Yatımlı : 1. İyi yatırılabilen, kolay yatırılır. 2. mec. İçe yatan, hoşa giden, sevimli.
Yatımlılıg : 1. Kolay yatırılma. 2. İç okşama, hoşa gitme.
Yatır : 1. Yükte hafif, pahada ağır (altın vb.). 2. Tasarruf.
Yatırdılmag, Yatızdırılmag : Yatırtılmak.
Yatırıcı : Uyutucu, uyku getiren.
Yatırılmag, Yatızdırılmag : 1. Yatırılmak. 2. Bastırılmak, önlenmek.
Yatırtmag, Yatızdırmag : 1. Yatırtmak. 2. Yatıştırmak. 3. Kapatmak, faaliyetini durdurmak.
Yatmag : 1. Yatmak. 2. Yatışmak. 3. Uyuşmak, karıncalanmak. 4. Satılmamak, satılamamak. 5. mec. Habersiz olmak, gafil olmak. 6. mec. Faaliyeti durmak.
Yatmalı : Yatmağa elverişli, rahat.
Yatmışlığa goymag (özünü) : Uyuma numarası yapmak.
Yava : 1. Serseri, çapkın. 2 Şıllık, yelloz. 3. Fena, kötü.. 4. Avare, başıboş. 5. Yave. 6. Hırçın köpek. 7. Çevik.
Yava danışmag (söylemek) : Sövmek, küfretmek.
Yavalamag : Kötülemek, kötü sözler söylemek.
Yavalanmag : Körelmek, kesmez olmak.
Yavalaşmag : 1. Kötüleşmek, fenalaşmak. 2. Hayâsızlaşmak.
Yavalıg : Serserilik, hovardalık.
Yavalıg élemek (etmek) : Serserilik etmek, edepsizlik etmek.
Yavana : Yavan.
Yavancı : Muhtaç.
Yavancı olmag : Muhtaç olmak.
Yavanlıg : 1. Katık. 2. Süt ürünleri. 3. Yağsızlık, yağı olmama, yavanlık.
Yavanlıgsız : 1. Katıksız. 2. Yavan olarak, yavan yavan.
Yavanlıgsızlıg : Katıksızlık.
Yavaş : Yavaş.
Yavaşan, Yovşan : Yavşan.
Yavaşcalıgla : Yavaş, yavaşça.
Yavaşca-yavaşca : Yavaş yavaş.
Yavaşcıl : Sinsi.
Yavaşdan, Yavaşca, Yavaşcana : Yavaşça.
Yavaşdırıcı, Yavaşıdıcı : Yavaşlatıcı, ağırlaştırıcı (cihaz vb.).
Yavaşıma : Yavaşlama, ağırlaşma.
Yavaşımag : 1. Sakinleşmek, yavaşlamak. 2. Yatışmak.
Yavaşıtma : Yavaşlatma.
Yavaşıtmag :1.Yavaşlatmak. 2. Yatıştırmak.
Yavaşlamag, Yavaşlandırmag : Yavaşlatmak.
Yavaşlandırıcı : Yavaşlatıcı, ağırlaştırıcı (cihaz vb.).
Yavaşlanmag : Yavaşlamak, yavaş olmak.
Yavaşlatmag : Ağırlaştırmak, yavaşlatmak.
Yavaşlıg : Yavaşlık, ağırlık.
Yavaşterpenen : Ağır davranan.
Yava-yava : Edepsizce, terbiyesizce.
Yavug : Yakın.
Yavug düşmek : Yaklaşmak.
Yavuglaşmag : Yaklaşmak.
Yavuglu : Yavuklu.
Yavuglug : Yakınlık.
Yavuz : 1. Şiddetli, sert. 2. Mahir, üstat.
Yay : 1. Yaz (mevsim). 2. Yay.
Yaya dönmek : Eğilmek.
Yayag : Yaya, yayan.
Yaybaşı : Yaz başlangıcı.
Yaycıg : Küçük yay, yaycık.
Yaydan-yaya : Yazdan yaza.
Yaydırmag, Yaydırtmag : Yaydırmak.
Yaygış,Yay-gış : Yaz kış, her zaman.
Yayğı : Yaygı.
Yayğın, Yayınıg : 1. Yaygın, yayılmış. 2. Sıvı, akıcı. 3. Müphem, belirsiz.
Yayğınfikir : Belirsiz fikir.
Yayğınlaşdırılmag : 1. Yaygınlaştırılmak. 2. mec. Müphem edilmek, belirsizleştirilmek.
Yayğınlaşdırmag : 1. Yaygınlaştırmak. 2. mec. Belirsizleştirmek.
Yayğınlaşmag : 1. Yaygınlaşmak. 2. Belirsizleşmek, netliğini yitirmek.
Yayğınlıg : 1. Yaygınlık. 2. mec. Belirsizlik, müphemiyet.

Yayhamag, Yayhalamag, Yayhalamah : Yıkamak.
Yayhanmag, Yayhalanmag : Yıkanmak.
Yayhınmag : 1. Kenara çekilmek. 2. Kaçınmak.
Yayıcı : İlgi çekici, sürükleyici.
Yayıg : 1. Gözden uzak. 2. Tembel.
Yayıglıg : Gözden uzak olma, gaiplik.
Yayılan : Belirsiz, hayal meyal.
Yayılmag : Yayılmak.
Yayılış : Yayılma, intişar etme.
Yayım : Tevzi, intişar.
Yayınbalığı : Lota.
Yayındırmag : 1. Çekmek (dikkat). 2. Yol vermek, kovmak, savmak. 3. Saklamak, gizlemek.
Yayınmag : 1. Çekilmek (dikkat). 2. Kaçmak (dikkatten). 3. Sıvışmak. 4. Sapmak, yandan geçmek. 5. Sakınmak, çekinmek, kaçınmak.
Yayışmag : Topluca dağılmak, dağılışmak.
Yaylag : Yayla, yaylak.
Yaylagçı : Yaylacı.
Yaylaglamag, Yaylaglanmag : Yaylamak.
Yaylaglıg : 1. Yayla. 2. Yayla için elverişli.
Yaylamag : 1. Yaylamak. 2. Yayılmak, otlamak (otlakta). 3. Yay takmak, yayla esnekleştirmek. 4. mec. Yazdaymış gibi davranmak (giyimde, iş güçte).
Yaylanmag : Yay takılmak.
Yaylatmag : Yaylamağa zorlamak.
Yaylığ, Yaylığ : 1. Yazlık. 2. Baş örtüsü, eşarp. 3. Mendil.
Yaylığgaçırtdı : Mendil kapmaca (oyun).
Yaylı-gışlı : Yazlı kışlı.
Yaylım : 1. Yaylak, otlak. 2. Ova.
Yaylımateşi : Selam, selam topu.
Yaylımgülle, Yaylımı-gülle : Kaza kurşunu, serseri kurşun.
Yaylımı :1.Yaylımla atılan. 2.Musiki havası.
Yaylımlamag : 1. Yaylım ateşi açmak. 2. Yaymak, otlatmak (geceleyin).
Yaylımlatmag : 1. Yaylım ateşi açtırmak. 2. Otlattırmak (geceleyin).
Yayma : 1. İntişar, tevzi. 2. Bazlama, bazlamaç. 3. Demir çekme, haddecilik.
Yaymaçı : Haddeci, metal çeken.
Yaymag : Yaymak.
Yaymalıg : Bazlamalık, bazlamaçlık.
Yazağzı, Yazgabağı : Yaz başı, yazın başlangıcı.
Yazböceyi : Haziranböceği, iki yaşayışlı.
Yaz-gış : Yaz kış, her zaman, sürekli.
Yazı : 1. Yazı. 2. Ova.
Yazıb-oluımag : Okuyup yazmak.
Yazıb-pozmag : 1. Yazıp çizmek. 2. mec. Düşünüp taşınmak.
Yazıb-yaratmag : Yazarlık yapmak; eser yazmak.
Yazıcı : Yazan, kayıt eden (cihaz vb.).
Yazıçı : Yazar, edip.
Yazıçılıg : Yazarlık, ediplik.
Yazıg : 1. Zavallı, biçare (kimse). 2. Susmuş, suskun, masum. 3. Folluğundan ürkütülmüş (tavuk vb.).
Yazıgaydaları : İmlâ, yazım.
Yazıgcasına : Masumane.
Yazıgcığaz : Zavallı, biçare.
Yazıgdırmag : Yoldan çıkarmak, azdırmak.
Yazıglıg : Mazlumluk.
Yazıgmag : Uzaklaşmak; yadırgamak.
Yazıg-yazıg : 1. Masumane. 2. Çizikler dolu, karalanmış.
Yazıg-yuzug : Korunmaya muhtaç (kimseler).
Yazığı gelmek : Acımak, merhamet etmek, merhamete gelmek.
Yazıhana : Yazıhane.
Yazılevazimatı : Yazı malzemesi, büro malzemesi.
Yazılış : 1. Yazılış. 2. İmlâ.
Yazılışmag : Mektuplaşmak, yazışmak.
Yazılmag : Yazılmak.
Yazımaşını : Daktilo.
Yazıpişiyi : Yaban kedisi.
Yazı-pozu : 1. Yazı işleri. 2. Okur yazarlık. 3. mec. Yazılmış eser.
Yazış : Yazma, yazılma.
Yazışma : Mektuplaşma.
Yazışmag : Mektuplaşmak, yazışmak.
Yazışmasirri : Gizlilik, yazışma gizliliği.
Yazi : Tezek.

Yazlama : 1. Yazlama. 2. Zemherir zürefası.
Yazlamag : 1. Yazlamak. 2. Yazlık giyinmek (yaz gelmeden).
Yazlıg : 1. İlkbahar, bahar. 2. Yazlık.
Yazmag : Yazmak.
Yazmalı:Yazma, matbu olmayan (kitap vb.).
Yed *(Ar.)* : El.
Yedi-beyza : 1. Musa peygamber mucizesinden biri. 2. mec. Hüner, maharet, kabiliyet.
Yéddi : Yedi.
Yéddiarha : Ecdat, yedi göbek.
Yéddiarşınlıg : Yedi arşınlık.
Yéddiaylıg : Yedi aylık.
Yéddibaşlı : Yedi başlı.
Yéddibucag : Yedigen.
Yéddibucaglı : Yedi köşeli.
Yéddice : Toplam yedi.
Yéddideğiğelik : Yedi dakikalık.
Yéddidilli : Yedi tuşlu.
Yéddidüymélik : Yedi inçlik, yedi pusluk.
Yéddigapı gonşı : Uzak komşu.
Yéddigardaş : Yedi kardeş.
Yéddigat(lı) : 1. Yedi katmanlı. 2. Yedi katlı. 3. mec. Kalın, çok.
Yéddigirvenkelik : Yedi librelik.
Yéddigülleli : Yedi kuleli.
Yéddigünlük : Yedi günlük.
Yéddiillik : 1. Yedi yıl süren. 2. Yedi yıllık okul. 3. Yedinci yıl dönümü.
Yéddilemek : Yediye tamamlamak.
Yéddilik : Yedilik.
Yéddilövn : Yedi renk.
Yéddilövün : Şark tatlısı, şekerleme.
Yéddimertebe(li) : Yedi katlı (bina).
Yéddimétrlik : Yedi metrelik.
Yéddinci : Yedinci.
Yéddipudlug : Yüz ondört kilo yüz gramlık.
Yéddireğemli : Yedi rakamlı.
Yéddireng : Yedi renkli (ufak kuş).
Yéddisaatlıg : Yedi saatlik.
Yéddisaniyelik : Yedi saniyelik.
Yéddisimli : Yedi telli (saz).
Yéddisinifli : Yedi sınıflı.
Yéddivérşoklug : Üçyüz sekiz milimetrelik.
Yéddiyaşar, Yéddiyaşlı :Yedi yaşında (hayvan).
Yéddiyaş(lı) : Yedi yaşında.
Yéddi-yéddi : Yedişer.
Yédek : Yedek.
Yédekcil : Yedekte gitmeyi seven (koşu hayvanı).
Yédekçi : Yedekçi.
Yédekçilik : Yedeklik.
Yédekde galmag : Geride kalmak (harkesten).
Yédekgemisi (maşını) : 1. Yedek çeken gemi, römorkör. 2. Yedekte giden (gemi vb.).
Yédek ipi : Yedek halatı.
Yédekleme : Yedeğe alma, yedekleme.
Yédeklemek : 1. Yedekte çekmek. 2. Elinden tutarak götürmek. 3. Boyun eğdirmek, itaat ettirmek. 4. İşe yerleştirmek.
Yédeklenmek : 1. Yedekte çekilmek. 2. Boyun eğmek, itaat etmek. 3. Bir yerinden tutulup sakınmak.
Yédekletmek : Yedeğe aldırmak.
Yédekli : Yedekli.
Yédek vérmek : Yedekte çekilmek.
Yédey, Yédek : Güğüm.
Yédeye (yédeyine) almag : Yedeğe almak.
Yédeyi elden goymamag : Sıkı tutmak.
Yédizdirilmek, Yédirilmek : Yedirilmek.
Yédizdirmek, Yédirmek : Yedirmek.
Yéfréytor *(Alm.)* : Onbaşı.
Yégan *(Far.)* : Bir bir (satrançta).
Yégane *(Far.)* : Yegâne.
Yéganelik : Birlik, vahdet.
Yégin : Çabuk, tez, acele.
Yégin olmag : Acele etmek.
Yeğin : Her halde, galibâ, anlaşılan.
Yeğin bilmek : Hiç şüphe etmemek.
Yeğince : Doğru, inanarak.
Yeğindir : Şüphesiz.
Yeğinen : Şeksiz, şüphesiz.
Yeğin élemek (etmek) : İnanmak, kanaat getirmek.
Yeğin ki : Şanki, güyâ, herhalde, galiba, anlaşılan.

Yeğinleşdirmek : Kanaat getirmek.
Yeğinleşmek : Kanaat hâsıl olmak.
Yeğinlik : Doğruluk, hakîkîlik, gerçeklik.
Yeğinlik hasil etmek : Kanaat getirmek, kani olmak, inanmak.
Yeğinlik hasil olmag : Doğruluğu kesinleşmek, inanılmak.
Yeğin olmag : Doğru olmak, gerçek olmak.
Yeğma : Yağma.
Yéhayé : Rüşvetçilik, yiyicilik, irtişa.
Yeher : Eyer.
Yeheraltı : Teğelti.
Yeherburun : Pat burunlu, yassı burunlu (kimse).
Yeherçe : Eyercik, ufak eyer.
Yeher-esbab : Koşum, at takımı.
Yehergaş : Eyer kaşına bağlanan (heybe vb.).
Yehergaşı, Yeherin gaşı : 1. Eyer kaşı. 2. Eyer kaltağı.
Yehergayıran : Saraç, eyerci.
Yeheriçi : Teyelti.
Yeherlemek : Eyerlemek.
Yeherlenmek : Eyerlenmek.
Yeherletmek : Eyerletmek.
Yeherli : Eyerli.
Yehervurma : Yağır.
Yeheryanı : Eyerin yanlarındaki (kayış vb.).
Yéhni : Yahni.
Yehudi : Yahudî.
Yehudice : Yahudice.
Yehudileşmek : Yahudileşmek.
Yehudilik : Yahudilik.
Yehudiperest, Yehudiperver *(Ar. Far.)* : Yahudî dostu, Yahudî hayranı.
Yehudiperestlik : Yahudî hayranlığı.
Yék *(Far.)* : Bir, tek.
Yékaheng *(Far.)* : Yeknesak, monoton, tekdüzen.
Yékbeyék gelmek : Muhalefet etmek, tersleşmek, karşı gelmek.
Yékcehet *(Ar.)* : Aynı fikirli, hemfikir.
Yékcehetlik : Fikir birliği, gönül birliği.
Yékcehet olmag : Aynı fikirli olmak, fikirdaş olmak.
Yékcins *(Far. Ar.)* : 1. Aynı cinsten, hemcins. 2. Katışıksız, saf.
Yékdiger *(Far.)* : Birbirini, birbirine.
Yékdigeri ile : Birbiriyle.
Yékdil *(Far.)* : Aynı fikirli, oydaş.
Yékdillik : Oybirliği.
Yéke, Éke : 1. İri, muazzam. 2. mec. Akıllı, aklı başında.
Yékeağız : Geniş, ağızlı, büyük ağızlı.
Yékebaş : 1. İri kafalı. 2. mec. Kalınkafalı, gabi.
Yékebaşlı : Koca kafalı.
Yékebaşlıg : Mankafalılık, beceriksizlik.
Yékebığlı : Pala bıyıklı.
Yékeboğaz : Obur, pisboğaz.
Yékeburun : Burnaz, gagaburun.
Yékebuynuzlu : İri boynuzlu.
Yékedalaglı : Dalağı şişmiş (hastalık).
Yékedırnaglı : Uzun tırnaklı.
Yékediş(li) : Kazma diş.
Yékedodag : Kalın dudaklı.
Yékedöş(lü) : İri göğüslü, memeleri iri.
Yékeganad(lı) : Kanatlı, iri kanatlı.
Yékegarın : 1. Gebeş. 2. mec. Pisboğaz, obur.
Yékegaş : 1. Kalın kaşlı. 2. Kaşı iri (yüzük vb).
Yékegulaglı : Kepçe kulaklı.
Yékeguyrug : Uzun kuyruklu, kuyruklu, tilki kuyruk.
Yékehana : 1. Kibirli. 2. Yiğit, cesur.
Yékehana danışmag : Büyük konuşmak.
Yékehanalanmag : Kibirlenmek, azamet taslamak.
Yékehanalıg : 1. Yiğitlik, cesaret. 2. Kibir, kurum.
Yékehanalıh : Kibir, kurum.
Yékelendirilmek : İrileştirilmek, büyütülmek.
Yékelendirmek : Büyültmek.
Yékelenmek : 1. Büyümek, boy atmak. 2. Kurum satmak, azamet taslamak.
Yékeletmek : Daha da büyütmek.
Yékelik : 1. İrilik, büyüklük. 2. Kibir, kurum.
Yékelik satmag (élemek, etmek) : Kurum satmak, azamet taslamak.
Yékelmek : Büyümek, boy atmak, boy sürmek.

Yékeltmek : 1. Büyütmek, büyütülmek. 2. mec. Böbürlendirmek.
Yékeper : İri cüsseli, iri kıyım.
Yékeperlik : İriyarılık, cüsselilik.
Yékerag : 1. İrice, büyücek. 2. Çok iri.
Yékeyanaglı : Dolgun yanaklı.
Yéke-yéke : Koca koca, iri iri.
Yéke-yéke danışmag : Kendinden büyük laf etmek.
Yéke yérden danışmag : Kibirli konuşmak, atıp tutarak konuşmak.
Yéknesêg *(Far.)* : 1. Yeknesak. 2. mec. Bıktırıcı, usandırıcı.
Yéknesêglik : Yeknesaklık.
Yékpay : Aşık havası (folklarda).
Yékreng *(Far.)* : 1. Aynı renkli. 2. Aynı. 3. mec. Can sıkıcı.
Yékrenglik : 1. Samimiyet. 2. mec. Can sıkıcılık.
Yékser *(Far.)* : Baştan başa, bütün, hep.
Yékşenbe *(Far.)* : Pazar (günü).
Yékteref *(Far.)* : Tek yanlı.
Yékun *(Ar.)* : Yekûn.
Yékunlaşdırılmag : 1. Hesaplanmak, bilançosu çıkarılmak. 2. mec. Hülasa edilmek, özetlenmek.
Yékunlaşdırmag : 1. Bilançosunu çıkarmak, toplamak. 2. mec. Hülasa etmek, umumî sonuç çıkarmak.
Yékun vurmag : 1. Toplamını yapmak. 2. mec. Yekun çekmek. 3. mec. Özetlemek.
Yékun vurulmag : 1. Bilançosu çıkarılmak, toplamı yapılmak. 2. mec. Özetlenmek.
Yékvücud *(Far. Ar.)* : Bir, beraber, bütün bölünmez, yekpare.
Yél : 1. Yel. 2. Romatizma.
Yélan : Yelkanbezi (üstüne dut silkelenir).
Yélapardı : 1. Hafif nesne. 2. Saç ekmeği, yufka ekmeği (tereyağlı, yumurtalı).
Yél atına minmek : Hızlı yürümek.
Yélayaglı : Çok hızlı yürüyen.
Yélbe, Yélbiz : Kadın saçı.
Yélbe : 1. Yelve, flurya. 2. Tırıs (at koşusu).
Yélbeser : Fırtınakuşu.
Yélbéyin : Ahmak, budala, aptal.
Yélbéyincesine : Ahmakça, aptalca.
Yélbéyinlik : Ahmaklık, aptallık.
Yélbiz : Kadın saçı.
Yélbizlemeh : Saçsaça başbaşa kapışmak (kadınlar).
Yélbizlemek : Saçından yapışmak.
Yél burahmag : Yellenmek, osurmak.
Yélbizlenmek : Saçından yapışılmak.
Yélcövüzü, Yélçözi : Cevizimsi bitki tohumu (içi boş).
Yélçeken : 1. Cereyan, hava cereyanı. 3. Vantilatör.
Yélçöpü : Çiçeksiz bir bitki.
Yélda *(Far.)* : En uzun gece.
Yéldeyirmanı : Yel değirmeni.
Yéleg, Yélch : Kuştüyü.
Yélek : 1. Kuştüyü. 2. Ok yeleği. 3. Yelek (giysi).
Yélekli : Yelekli.
Yéleksiz : Yeleksiz.
Yélen : 1. Bordür, kenar süsü. 2. Kilim (ufak).
Yélénciri : Yaban inciri.
Yélen çıhmag : Dipnotu yazmak, haşiye yazmak.
Yélen goymag : Kenar bırakmak (yazılan kağıtta).
Yélenli : Haşiyeli, bordürlü.
Yélensiz : Haşiyesiz, kenarsız.
Yélen vérmek : Kenar süsü dikmek.
Yéle vérmek : 1. Havalandırmak. 2. Savurmak (harman). 3. mec. Heba etmek.
Yélge, Yélke : 1. Yele. 2. Kadın saçı.
Yélgovan : 1. Rüzgar gülü. 2. Yelkovan. 3. Fırıldak çiçeği, çarkıfelek. 4. mec. Eyyam efendisi.
Yélin : Meme (hayvanlarda).
Yelingat : Kambur.
Yélinlemek, Yélinnemeh : 1. Sütlenmek (memeler). 2. Memeler büyümek (hayvanlarda doğuma yakın).
Yélinli inek : Memeleri süt dolu (inek).
Yélin salmag : Memeleri büyümek (doğurmağa yakın).
Yélinsemek, Yélinsemeh : Çürümek, bozulmak.

Yélinsoy : Meme hastalığı (hayvanda).
Yélkeli : Yeleli (at).
Yélkenli gayıg idmanı : Yelken yarışı.
Yélkentiken, Yélkençi : Yelkenci.
Yél kimi (tek) : Hızla, süratle.
Yélledilmek : Sallatılmak.
Yéllemek : 1. Sallamak. 2. Kürüklemek. 3. Silkelemek. 4. Sürüp götürmek. 5. Yelpazelemek. 6. mec. Kızıştırmak.
Yéllencek : 1. Salıncak. 2. Döner koltuk.
Yéllencekli : Salıncaklı.
Yéllendirilmek : 1. Hareketlendirilmek (rüzgar tesiriyle). 2. mec. İsteklendirilmek, kızıştırılmak.
Yéllendirmek : 1. Irgalamak, dalgalandırmak. 2. mec. İsteklendirmek, kızıştırmak (bir işe).
Yéllene-yéllene : 1. Dalgalanarak. 2. Salınarak, salını salını.
Yéllenib uçmag : Cesaretlenmek, yüreklenmek.
Yéllenmeh : Öfkelenmek.
Yéllenmek : 1. Sallanmak (salıncakta). 2.Rüzgar yemek, rüzgârda kalmak. 3. Salınmak. 4. Aylak dolaşmak. 5. Dalgalanmak. 6. Osurmak. 7. mec. Sinirlenmek.
Yéllenti : Esinti.
Yélletmek : 1. Titretmek. 2. Savurtmak (harman).
Yélli : 1. Rüzgârlı. 2. Romatizmalı. 3. Şişkin, şişmiş. 4. mec. Öfkeli, sinirli. 5. mec. Hızlı, süratli.
Yélliçöz : Rezene.
Yéllih : Çadır ipi.
Yélmar : Kobra, gözlüklü yılan.
Yélpaze : Yelpaze.
Yélpazan, Yélpik : Yelpaze.
Yélpazelemek : 1. Yelpazelemek. 2. mec. Okşamak, neşelendirmek.
Yélpenek, Hiyar : Hıyar.
Yélpih : Yelyutan.
Yélpik, Yélpinc, Yélpic : Yelpaze.
Yélpiklemek : Yelpazelemek.
Yélpiklenmek : Yelpazelenmek.
Yélpikletmek, Yélpikletdirmek : Yelpazeletmek.
Yélpikşekilli (varı) : Yelpazemsi.
Yélsuyu : 1. Kaplıca, ılıca. 2. Madensuyu.
Yél tutmag : Romatizmaya yakalanmak.
Yél vérmek : 1. Hava almak. 2. Hava kaçırmak.
Yém : Yem.
Yém-alaf : Taneli yem.
Yém-alaf bitkileri : Taneli bitkiler.
Yémbasdıran : Silo eden, depo yapan, depolayan (hayvan yemini).
Yémbasdırma : Depolama, silo etme (yemleri).
Yémçi, Çarvadar : Arabacı, mekkâreci.
Yémçi : Yemci (yem hazırlayan veya yediren kimse).
Yémçilik : Yem üretme, yem hazırlama.
Yémdoğrayan : Yem doğrama makinesi.
Yémek : Yemek.
Yémekhana : Yemekhane, aş evi.
Yémek-içmek : 1. Konukluk. 2. Yiyip içmek. 3. Yiyecek içecek.
Yémek otağı : Yemek salonu.
Yémekpaylayan : Garson.
Yémeli :1. Yiyecek, yenecek. 2. Lezzetli, nefis. 3. Yenilebilir. 4. Beğenilen, makbul.
Yémemezlik : İştahsızlık.
Yémeyi gelmek : 1. mec. Yiyesi gelmek. 2. Acıkmak.
Yémgarışdıran : Yem karıştırma makinesi (doğranmış değişik yemleri).
Yémi artıg düşmek : Haddini aşmak, kudurmak.
Yémhazırlayan : Yem üretici.
Yémiş : 1. Kavun. 2. Meyve. 3. Kuru üzüm. 4. Meyveler. 5. Her çeşit kuru meyve. 6. mec. Zengin (eskiden).
Yémişan : Ak diken, muşmula, döngel.
Yémişanlıg : Ak dikenlik, muşmulalık.
Yémişçi : 1. Kavuncu. 2. Kuru meyveci. 3. Kavundan anlayan.

Yémişli : Kavunlu.
Yémlemek, Yémlendirmek : 1. Yemlemek. 2. Yem dökmek (kuşlara). 3. Gübrelemek (toprağı).
Yémlendirici, Yémleyici : Yem yediren, yem veren (kimse).
Yémlendirilmek : Yem verilmek.
Yémlenmek : Yem verilmek, yem yedirilmek.
Yémletmek : Yem verdirtmek.
Yémli : Yemi olan.
Yémlik, Yémlih : 1. Yemlik otu, yeşil ekin. 2. Yem kabı. 3. Yem malzemesi.
Yémlilik : Yemlik otu tarlası.
Yémnorması : Yem miktarı (hayvanlar için).
Yémpörten : Yem pişirme tesisi.
Yémrasyonu : Yem tayını (hayvanlara).
Yémsek : Aksak, topal.
Yémsemek : Aksamak, topallamak.
Yémsiz : Aç (hayvan).
Yémsizlik : Aç bırakma, aç koyma (hayvanı).
Yémşen : Muşmula, döngel.
Yémşenlik : Muşmulalık, döngellik.
Yémşey : Yaşmak.
Yémvahidi : Yem oranı (gerekli kalori için).
Yén, i : Yeni yıl, gelecek yıl.
Yéncilmek, Yéncimek : Ezilmek, ufalanmak.
Yéncmek, Yéncmeh : Ezmek, çiğnemek, hurdahaş etmek.
Yénçeri : Yiğit, cesur, gözüpek.
Yéndirmek : 1. Mağlup ettirmek. 2. İndirmek.
Yéne : Yine.
Yéng : Yen (giyside).
Yénge : Yenge.
Yéngeç : Yengeç.
Yengelik : 1. Yengelik. 2. Yenge hediyesi (düğünde).
Yéngeyolu (payı) : Yenge bahşişi, sağdıç bahşişi (gelin sağdıcına).
Yéngi : 1. Yeni, taze. 2. Yeni yıl.
Yéngice : Az önce.
Yéngil : Yeni yıl.
Yéni : Yeni.
Yéngilmek : Yenilmek, mağlup edilmek.
Yénibaşdan : Yeniden.
Yénice : Demin.
Yéniçeri : 1. Yeniçeri. 2. mec. Zorba, zâlim.
Yéniçıhma : Yeni moda.
Yéniçi : Yenilikçi.
Yéniçilik : Yenilikçilik, yenicilik, yeniden yana oluş.
Yéniden : Yeniden.
Yéniden-yéni : Çok yeni.
Yénidoğulmuş : Yeni doğan.
Yénidünya : Amerika.
Yéni il : Yeni yıl.
Ye'ni ki *(Ar. Far.)* : Lâkin.
Yénilemek, Yénilendirmek : 1. Tazelemek. 2. Tekrarlamak.
Yénileşdirici : Yenileştirici.
Yénileşdirilmek : Yenileştirilmek.
Yénileşdirmek : Yenileştirmek.
Yéniş, Éniş : İniş.
Yéniş-yohuş, Éniş-yohuş : İniş yokuş.
Yénitöreme : 1. Yeni oluşum. 2. Neoplazma. 3. Yeni kelime.
Yéni-yéni : Yeni yeni.
Yéniyétişmiş : Yeni yetme.
Yénmek : 1. Mağlup etmek. 2. İnmek.
Yénmez : Mağlup edilmez.
Yénmezlik : Mağlup edilmezlik.
Yénot *(Lat.)* : Misk kedisi.
Yénşah :Yavşak, hergele, alçak, malın gözü.
Yépelek : 1. Yapalak. 2. mec. Mazlum, horlanan (kimse).
Yépiskop *(Yun.)* : Piskopos.
Yépiskoplug : Piskoposluk.
Yépyéke : Koskoca.
Yér, Ér :Yer.
Yéralma, Yéralması : 1. Yer elması. 2. Patates.
Yér altından yasa géden : Gizlice iş gören, el altından iş yapan.
Yér altından yasa gétmek : Çaktırmadan iş görmek.
Yérbadamı : Yer fıstığı.

Yérbeyér : Yer yer.
Yérbeyér élemek (etmek) : 1. Yerleştirmek. 2. Sıraya dizmek, tanzim etmek.
Yérbeyérleşdirmek : Yerli yerine yerleştirmek.
Yérbeyérli : Yerli yerinde.
Yérbeyér olmag : Yerli yerinde olmak.
Yérde galmag : 1. Cezasız kalmak. 2. Yardımsız kalmak, himayesiz kalmak. 3. Kalıntı olmak. 4. Kimse beğenmemek.
Yérdençıhma : Yerden kaynayan.
Yérdengopdu : Zirvede bulunan.
Yérdenkenar : Dünya ötesi, uzay.
Yérden olmag : 1. Yerinden olmak. 2. Fikrini değiştirmek (başkasının tesiriyle).
Yérdeyişdirme : Yer değiştirme.
Yérdeyişme : 1. Yer değişme. 2. Metatez, göçüşme.
Yérdombalanı : Yer mantarı, domalan.
Yére atmag (tullamag, salmag) : 1. Düşürmek. 2. mec. Reddetmek.
Yérebahan : Yere bakan, içten pazarlıklı (kimse).
Yére batmag : Yok olmak, yere batmak.
Yére goymag : Vazgeçmek, bırakmak.
Yérenciri, Yérincili : Turfanda incir.
Yére salmag : 1. Düşürmek. 2. mec. Ciddiye almamak.
Yére sohmag : Utandırmak, yerin dibine sokmak.
Yére sürünmek : Sürünür vaziyette gitmek.
Yéreşen : Tarla faresi.
Yérfındığı (fıstığı) : Araşit.
Yérfırlanması : Dünyanın dönmesi.
Yérgabarması : Dağ oluşumu.
Yérgazan : 1. Toprak işçisi. 2. Tarak, tarak dubası.
Yérğéşi : Hurç.
Yérgilesi : Kuş üzümü.
Yér-göy : Kâinat, dünya.
Yér-göy ağlamag : Herkes ağlamak.
Yérgulacı : Yer sarmaşığı.
Yérgulağı : Gebreotu.
Yérgulağıkimiler : Gebreotugiller.
Yérguruculuğu : Topraktan yararlanma işlerini düzenleme.
Yérguruluşu : Arazî konumu.
Yéridilmek : Yürütülmek.
Yérik : Aşerme.
Yérikleme : Aşerme.
Yériklemek : Aş yermek, aş ermek.
Yérime, Érime : Yürüme.
Yérimek, Érimek : Yürümek.
Yérincili : Turfanda incir.
Yérinde bitmek (doğmag) : 1. Yerinde oturup kalmak. 2. mec. Şaşırmak.
Yérindece : Olduğu yerde, durduğu yerde.
Yérinde gurdalanmag : Öfkelenmek, galeyana gelmek, kıpır kıpır etmek.
Yérinden élemek : Yerinden etmek.
Yérinden terpenmek : Hareket etmek, sallanmak.
Yérinde oturtmag : Haddini bildirmek.
Yérinde turp ekilmek : Berbat olmak, harap olmak.
Yérine düşmek : 1. Uygun olmak. 2. Yer almak. 3. Kadirşinas olmak.
Yérine gelmek : Ölen kadının yerine kocaya varmak.
Yérine goymag : 1. Yerine yerleştirmek. 2. Saymak, gibi görmek.
Yérine kéçirtmek : Yerine takmak.
Yérine salmag : Yerine takmak.
Yérine yétirmek : İcra etmek, ifa etmek.
Yérini acı élemek : Yerini fena etmek.
Yérini batırmag : Altını kirletmek (bebe).
Yérini helvet etmek : Yerini gizli tutmak.
Yérini vérmemek : Yerini tutmamak, benzeri olmamak.
Yérin tekinden (dibinden) : Nereden olursa olsun.
Yériş : 1. Yürüyüş. 2. Hücum, akın.
Yériş etmek : Hücum etmek.
Yérişini azdırmag : 1. Yorga yürümek. 2. mec. Kibirli olmak.
Yérişli : Yürüyüşlü, gibi yürüyen.
Yéritdirmek : Yürüttürmek.

Yéritmek, éritmek : Yürütmek.
Yéri vardır : 1. Haklıdır, yerindedir. 2. Münasiptir.
Yéri yohdur : Yersizdir, lüzumsuzdur.
Yérkéşnişi : Zehirli bir bitki.
Yérkökü : Havuç.
Yérleşge : Lojman.
Yérliçilik : Hemşehricilik, hemşehri menfaati gütme.
Yérli-dibli : 1. Tamamen, büsbütün. 2. Asla, hiç, katiyen. 3. Bir iz bırakmaksızın.
Yérlik : Zemin, yer, döşeme.
Yérlik hal : Bulunma hali (gramerde), lokatif hali.
Yérli-köklü : Tamamen, büsbütün.
Yérlileşdirilmek : Mahallileştirilmek (mahallî iklime, şartlara).
Yérlileşdirme : Mahallîleştirme.
Yérlileşdirmek : 1. Mahallîleştirmek. 2. Yerli iklimine uyumlu etmek.
Yérlileşmek : Yerlileşmek.
Yérlilik : 1. Yerli olma, yere mensup olma. 2. Hemşehricilik.
Yérlivaht : Mahallî saat.
Yérli-yataglı : 1. Geniş, teferruatlı. 2. Koskaca, iri, büyük. 3. Hepsi beraber, âilecek.
Yérliyérinde : Mufassalan, detaylı olarak.
Yérli-yérsiz : Yerli yersiz.
Yérohu : Dünyanın ekseni.
Yéroynadı : Yer sarsıntısı, zelzele.
Yér oynamag : Zelzele olmak.
Yérölçen : Mesaha memuru.
Yérpenek, Yélpenek : Hıyar.
Yérpulu : 1. Otel ücreti. 2. Kumar oynama üceti.
Yérpusalağı, Yéryapalağı : Bücür.
Yér salmag : Yatak sermek (yatmak için).
Yérsarmaşığı : Yer sarmaşığı.
Yérsiçanı : Sivri fare.
Yérsiz-yurdsuz : Yersiz yurtsuz.
Yérsizlik : Yersizlik.
Yérşünaslıg : Jeoloji, yerbilim.
Yér tepmek : Kürekle toprağı düzenlemek, belle düzlemek.
Yérterpenme : Zelzele.
Yértopu : Yumru kök (bitki).
Yér tutmag : Yer tutmak.
Yérüstü : Yer üstü.
Yér üzünden götürülmek : Yok edilmek.
Yér üzünden yoh olmag : Kaybolmak, yitmek.
Yéryapalağı : Boysuz, bacaksız, bücür.
Yér-yémiş : 1. Bostan meyveleri. 2. Kuru meyve, kak.
Yér-yérden : Her yerden, her taraftan.
Yér-yığış élemek : Düzenlemek, tertip etmek.
Yér-yurd : Yer yurt, vatan.
Yésir : Esir, tutsak.
Yésirlik : Esirlik.
Yésyéke : Boylu boslu, dalyan gibi.
Yeşem *(Ar.)* : Yeşim.
Yéşik *(Rus.)* : Kutu, sandık.
Yéşikçi : Sandıkçı.
Yéşikdaşıyan : Sandık taşıyan, kutu taşıyıcı, kasa taşıyıcı.
Yéşikli : Çekmeceli, kasalı.
Yéşiklik : Sandıklık, kutuluk.
Yéşinmey : Gizlenmek, yüzünü saklamak.
Yétdik : 1. Yetecek kadar. 2. Şu, aşağıdaki.
Yéterlik : Yeterlilik.
Yétik : 1. Muttali, âgâh. 2. Olgun, reşit, olgunlaşmış.
Yétiklik : 1. Haber, bilgi. 2. Buluğ, erinlik.
Yétim : 1. Yetim. 2. Pirinç türü.
Yétimcesine : Yetim gibi, boynu bükük.
Yétimciyez : Yetimceğiz.
Yétimçe : Yetimceğiz.
Yétimçilik, Yétimlik : Yetimlik.
Yétimdar : Yetim büyüten (kimse).
Yétimdarlıg, Yétimdarrığ : 1. Yetim büyütme. 2. mec. Zorluk, güçlük.
Yétimdoyuran : Öksüz doyuran (iri tabak).
Yétimhana : Yetimhane.
Yétimsegahi : Musikî makamı.
Yétim-yésir : Fakir fukarâ.
Yétirici : Bitirici, mahsul veren.
Yétirilmek : 1. Ulaştırılmak, yetiştirilmek. 2. Bitirilmek, kemale erdirilmek. 3. Beslemek.

Yétirme : Yetiştirme (kimse).
Yétirmek : 1. Ulaştırmak, nakletmek. 2. Yetişmek (birinin arkasından). 3. Besleyip büyütmek. 4. Bitirmek, yetiştirmek (meyve vb.).
Yétişdirilmek : Yetiştirilmek.
Yétişdirme : Yetiştirme (kimse).
Yétişdirmek : Yetiştirmek.
Yétişhayétiş : 1. Yaklaşmak üzere, elikulağında. 2. Olgunlaşmak üzere olma (meyve vb.).
Yétişken : 1. Olgun, olmuş. 2. Yetişkin (kimse).
Yétişkenlik : 1. Olgunluk (meyve). 2. Buluğ.
Yétişmemiş : Ham, olmamış.
Yétişmiş : Olgun, olmuş, ergin (meyve).
Yétkin : Olgun, olmuş, yetkin.
Yétkinleşme : Yetkinleşme.
Yétkinlişmek : 1. Buluğa ermek. 2. Olgunlaşmak (meyve).
Yétkinlik : 1. Buluğ, erinlik. 2. Olgunluk (meyve). 3. mec. Olgunluk, kemal.
Yétme : Tecrübeli, olgun.
Yétmek : 1. Yetişmek, ulaşmak. 2. Geçmek, sirayet etmek. 3. Yetmek, gücü yetmek. 4. Değmek, dokunmak. 5. Olgunlaşmak (meyve).
Yétmiş : Yetmiş.
Yétmişillik : Yetmiş yıllık.
Yétmişyaşlı, Yétmişlik : Yetmişlik (yaş).
Yéy, Yég, Yégin : İyi, güzel.
Yéye : 1. Eye. 2. Törpü. 3. İye, sahip.
Yéyecek : Yiyecek.
Yéyeceksiz : Yiyeceksiz.
Yéyeceksizlik : Yiyeceksizlik.
Yéyelemek : Eyelemek.
Yéyelenmek : Eyelenmek.
Yéyeletmek : Eyeletmek.
Yéyhantı, Yahantı : Bulaşık suyu.
Yéyi : İyi, güzel.
Yéyib-içmek : Yiyip içmek.
Yéyib-yatmag : Parazit yaşamak, asalak yaşamak.
Yéyici : 1. Yemek yiyen. 2. Obur, pisboğaz. 3. Aşındırıcı.
Yéyicil : Çok yiyen, iştahlı.
Yéyicillik, Yéyicilik : 1. İştahlılık. 2. Aşındırıcılık (asit).
Yéyilme : Kurdeşen, ürtiker.
Yéyilmek : 1. Yenilmek, yutulmak. 2. Sarfedilmek. 3. Aşınmak (asit tesiriyle).
Yéyim, Yéyimlik : Öğün.
Yéyimcil : Pisboğaz.
Yéyimcillik : Pisboğazlık.
Yéyimli : Yiyimli.
Yéyin : 1. İyi, güzel. 2. Çabuk, süratli, hızlı giden.
Yéyinlemek : Hızlı yürümek.
Yéyinlendirmek : Hızını artırmak.
Yéyimleşdirilmek : Hızı artırılmak, hızlandırılmak.
Yéyinleşdirmek : Hızlandırmak, süratlendirmek.
Yéyinleşmek : Hızlı yürümek.
Yéyinletmek : Hızlandırmak.
Yéyinlik : Hızlılık, süratlilik.
Yéyinti : 1. Yiyecek, azık, gıda. 2. Yeygi. 3. Evcil hayvanı parçalama (yabanî hayvan). 4. mec. İsraf, saçıp savurma.
Yéyinti malları mehsulları : Gıda maddeleri.
Yéyintisenayési : Gıda sanayii.
Yéyin-yéyin : Süratle, hızla.
Yéyitme, Yéyilme : Kangren.
Yeymehatun : İri çiçek (kaynatılarak suyunda hasta pansuman edilir).
Yéyrek : Yeğrek.
Yéz : Bakır.
Yézbend : Makaraların geçirildiği ağaç (dokuma tezgahında).
Yézdan *(Far.)* : 1. Melek. 2. Tanrı, Allah.
Yézid *(Ar.)* : 1. Yezit. 2. mec. Zalim, acımasız.
Yézidi *(Ar.)* : 1. Yezidî. 2. Kırmızı. 3. Koyukırmızı.
Yézidilik, Yézidlik : Yezitlik.
Yézidigırmızı : Koyu kırmızı.
Yézne : 1. Enişte. 2. Güvey.
Yézuit *(Lat.)* : 1. Civzit. 2. mec. Çıfıt.
Yézuitlik : Çıfıtlık.
Yığan : Tahıl küreği.

Yığan, Yığar : 1. Yoğurt tulumu. 2. Sıyırga.
Yığcam : 1. Kısa, muhtasar (söz). 2. Portatatif, taşınabilir. 3. Rahat, derli toplu.
Yığcamlığ : 1. Portatiflik. 2. Kısalık.
Yığdırmag : Yığdırmak, yığın yaptırmak.
Yığı : 1. Mürettiplik, sayfa bağlama. 2. Toplama, derleme.
Yığıcı : 1. Vurguncu, muhtekir. 2. Meyve toplayan, mahsül devşiren.
Yığıcılığ : Derleme, toplama, devşirme.
Yığılan, Yığışan : 1. Toplanan, yığın yapılan. 2. Kısalan, büzülen.
Yığılı : Yığılmış, toplanmış.
Yığılış : Yığılma, toplanma.
Yığılışmag, Yığışmag : 1. Toplanmak, toplaşmak. 2. Eşyasını toplamak. 3. Yol hazırlığı yapmak. 4. Büzüşmek, buruşmak.
Yığılma : 1. Toplama. 2. Büzüşme.
Yığılmag : 1. Toplanmak. 2. Çekmek, kısalmak (kumaş). 3. Buruşmak, büzüşmek. 4. Devşirilmek (mahsul). 5. Bitmek, son bulmak. 6. Biriktirilmek.
Yığım : 1.Hasat. 2. Tasarruf. 3. Yığın, küme.
Yığımcıl : Tasarruf eden, biriktiren, tasarrufu seven, tutumlu.
Yığımcıllığ : Tasarrufu sevme, tutumluluk.
Yığımfondu : Tasarruf fonu.
Yığın : 1. Yığın, küme. 2. İzdiham. 3. Hasat. 4. Tasarruf.
Yağınacag, Yığnag : Kalabalık, sürü (insan için), halk, güruh.
Yığıncag : 1. Toplantı, celse. 2. Ziyafet, misafirlik. 3. İzdiham, kalabalık.
Yığıncagazadlığı : Halk hürriyeti.
Yığıntı : 1. Yığıntı. 2. Sel tortusu, rüsup, lığ, alüvyon. 3. Toplama, derme çatma (insan topluluğu vb). 4. Bayat yoğurt. 5. Kadınların topladığı ürün.
Yığış : Yığış.
Yığışdırıcı : Temizlikçi, hademe.
Yığışdırılmag : Düzenlenmek, tertip edilmek.
Yığışdırmag : Düzenlemek, tertip etmek.
Yığışığ : 1.Buruşuk, kırışmış. 2. Derli toplu.
Yığışma : 1. Çekme (yıkanmış kumaş). 2. Eğlence meclisi.
Yığışmag : 1. Toplaşmak. 2. Yol için hazırlanmak. 3. Düzenlenmek, tertip edilmek. 4. Büzüşmek, buruşmak.
Yığlamag, Yığlamah : Ağlamak (yuğ merasiminde).
Yığma : 1. Yığma. 2. Montaj. 3. Yazma, yazılma. 4. Masrafa ortaklaşa katılma. 5. Toplama, devşirme.
Yığmag : 1. Toplamak, yığmak. 2. Tasarruf etmek, biriktirmek. 3. Kümelemek. 4. Hasat yapmak. 5. Montaj yapmak.
Yığma goymag : Ortak olmak, katılım payı yatırmak.
Yığmainşaat : Prefabrik inşaat.
Yığmalamag : 1. Silmek, silkelemek (sofra yaygısını). 2. Toplamak, derlemek.
Yığnag élemek (etmek) : Toplantı yapmak.
Yığnag salmag : Toplaşmak, yığılmak.
Yığva : Eğlence meclisi, şenlik, düğün; festival.
Yıhdırılmag : Yıktırılmak.
Yıhdırmag : Yıktırmak.
Yıhıcı : Yıkıcı.
Yıhıcılığ : Yıkıcılık.
Yıhığ : Yıkık.
Yıhığlığ : Yıkıklık.
Yıhıla-dura : Düşe kalka.
Yıhıla-yıhıla : Düşe kalka.
Yıhılgan : Ayağı sürçen (at).
Yıhılı : Ters, başaşağı; yıkık.
Yıhılıb-yatmag : Yatmak, uzanmak.
Yıhılmış : Başaşağı, ters.
Yıhılmag : Yıkılmak.
Yıhılmaz : 1. Yıkılmaz. 2. Yenilmez, mağlup olmaz.
Yıhılmazlığ : 1. Yıkılmazlık. 2. Yenilmezlik, mağlupolmazlık.
Yıhılmış : Yıkık.
Yıhıntı : Yıkıntı.
Yıhma : 1. Yıkma. 2. Devirme, al aşağı etme.
Yıhmag : 1. Yıkmak. 2. Yenmek, mağlupetmek.

Yıpramag, Yıpranmag : Yıpranmak.
Yırğalama : Irgalama.
Yırğalamag, Yırğalandırmag : Irgalamak.
Yırğalana-yırğalana : Yalpa vurarak.
Yırğalandırmag, Yırğalatmag : Irgalamak.
Yırğalanmag : Irgalanmak.
Yırğalaşmag : Irgalanmak (hep birden).
Yırğanmag : Irganmak.
Yırtdırmag : Yırttırmak.
Yırtıcı : 1. Yırtıcı. 2. mec. Vahşi, cani.
Yırtıcıcasına : Vahşîce.
Yırtıcıhéyvan : Canavar.
Yırtıcılaşmag : Canavar kesilmek.
Yırtıcılığ : Yırtıcılık.
Yırtığ : 1. Yırtık. 2. Köhne, eski. 3. Delik. 4. Fıtık.
Yırtığ-déşik : Delik deşik, yırtık pırtık.
Yırtığ-déşiyi tutmag : Tıkamak, kalafatlamak.
Yırtığlığ : Yırtıklık.
Yırtığ-yamag : Tamir, onarma.
Yırtığ-yamag vurmag : Yamamak, tamir etmek.
Yırtılmag : Yırtılmak.
Yırtmag : Yırtmak.
Yır-yığış : Tertip düzen (oda için).
Yır-yığış élemek (etmek) : Tertip düzen vermek, derleyip toparlamak.
Yiğincağ : Kalabalık, topluluk, izdiham.
Yihegüli : Altın takı (8 şeklinde).
Yiv : Yiv.
Yivaçan : Zımba.
Yiye : Sahip, iye.
Yiye çıhmag : Sahip çıkmak, sahiplenmek.
Yiye durmag : Sahip çıkmak.
Yiyelenmek, Yiyeliklenmek : . 1. Sahiplenmek. 2. Zorla sahip olmak, gaspetmek.
Yiyeli : Sahipli.
Yiyelik : İyelik, sahiplik.
Yiyelik élemek (etmek) : Sahiplik etmek.
Yiyelik evezliyi : İyelik zamiri.
Yiyelik hal : Genitif hali.
Yiyesi çıhmag : Sahibi bulunmak, sahibi anlaşılmak.
Yiyesiz : Sahipsiz.
Yod *(Yun.)* : İyot.
Yodlamag : İyot sürmek.
Yodlu : İyotlu.
Yodoform *(Yun.)* : İyodoform, iyotlu antiseptik.
Yoga : Yufka.
Yogguş : Yokuş.
Yoğmağal : 1. Yakın. 2. Bundan önce, geçenlerde, yakında.
Yoğrulmag : 1. Yoğrulmak. 2. mec. Yaratılmak.
Yoğrultmag : Yoğurtmak.
Yoğun : 1. Kalın. 2. Şişman. 3. mec. Kaba, kubat. 4. mec. Kalın kafalı, et kafalı.
Yoğunbağırsag : Kalın bağırsak.
Yoğunbaldır : Kalın baldırlı.
Yoğunboyun : Boynu kalın, kalın enseli.
Yoğunca : İrice, iri kıyım.
Yoğundimdik : İri gagalı.
Yoğundodag : Kalın dudaklı.
Yoğungarın : Göbekli, işkembeli, gebeş.
Yoğungurşag : Molla, ahunt (alay yollu).
Yoğunlamag : 1. Şişmanlamak. 2. mec. Cidileşmek.
Yoğunlanmag : 1. Şişmanlamak. 2. Kubatlaşmak, kabalaşmak.
Yoğunlaşdırılmag : 1. Kalınlaştırılmak. 2. mec. Büyütülmek, şişirilmek.
Yoğunlaşdırmag : 1. Kalınlaştırmak. 2. mec. Büyütmek, şişirmek.
Yoğunlaşmag : 1. Şişmanlamak. 2. Kalınlaşmak.
Yoğunlatmag : 1. Kalınlatmak. 2. Kalın sesle konuşmak.
Yoğunlug : 1. Kalınlık. 2. Şişmanlık. 3. mec. Kabalık, terbiyesizlik.
Yoğurd, Gatığ : Yoğurt.
Yoğurmag : Yoğurmak.
Yoğurtaşı : Yayla çorbası.
Yoğurtdurmag : Yoğurtmak.
Yoğurub-yapmag : Hamur yoğurup ekmek pişirebilmek.
Yoğurulmag : Yoğurulmak.
Yoh : Yok.
Yoha çıhmag : Kaybolmak.
Yohalmag : Giderilmek, kaybolmak.
Yohaltmag : Yok etmek, kayb etmek.

Yoh élemek (etmek) : İsraf etmek.
Yohise : Yoksa, eğer, şayet.
Yohladılmag : Yoklatılmak.
Yohlama, Yohlanış : 1. İmtihan. 2. Ölçme, tartma. 3. Sorgu yargıcı. 4. Teftiş. 5. Tahmin.
Yohlamag : 1. İmtihan etmek. 2. Ölçmek, tartmak, ölçüp biçmek. 3. Muayene etmek, yoklamak, kontrol etmek. 4. Tahmin etmek. 5. Yoklama yapmak. 6. Tatmak, tadına bakmak. 7. Halhatır sormak.
Yohlanılmag : Yoklanmak, imtihandan geçirilmek; teftiş edilmek.
Yohlanmag : Yoklanmak.
Yohlatmag : Denetletmek, teftiş ettirmek.
Yohlayıcı : 1. Kontrolör. 2. Meraklı, mütecessis. 3. Müfettiş.
Yohlayış : 1. İmtihan. 2. Teftiş.
Yohlug : 1. Yokluk. 2. Yoksulluk.
Yohsa : Yoksa.
Yohsul : 1. Yoksul. 2. Sade, basit. 3. mec. Eksik, noksan, kusurlu, sakat.
Yohsullanmag : Yoksullaşmak.
Yohsullar komitesi : Köy ağalarıyla mücadele komitesi (Rusyada).
Yohsullaşdırılmag : Yoksullaştırılmak.
Yohsullaşdırmag : Yoksullaştırmak.
Yohsullaşmag : Yoksullaşmak.
Yohsullug : Yoksulluk.
Yohuna : Beyhude, boşuna.
Yohuş : Yokuş.
Yohuş-éniş : İniş yokuş.
Yohuşlu : 1. Yokuşlu. 2. mec. Çetin, zor.
Yohuşlug : Yokuşluk.
Yohuşsuz : 1. Yokuşsuz, düz. 2. mec. Kolay, rahat.
Yohuş yol : Yokuşlu yol, rampa.
Yol : Yol.
Yola aparmag : 1. İyi geçinmek. 2. İdare etmek.
Yol adamı : Yolcu.
Yola düşmek : Gitmek.
Yola düzelmek : Yürüyerek gitmek.
Yolag : Yolak.
Yolagéder (géden) : Munis, uysal.
Yolagédenlik : Uysallık, munislik.
Yolagelen : Uysal.
Yola gelmek (yovmag) : 1. Razı olmak, teslim olmak. 2. Uslanmak.
Yolagelmez (yovmaz) : Zaptolunmaz.
Yola getirmek : Kandırmak, inandırmak.
Yola gétmek : 1. İyi geçinmek. 2. Razı olmak, kanaat etmek.
Yola gétmemek : Geçinememek, ünsiyet edememek.
Yolagétmez : Geçimsiz, huysuz.
Yolagétme(me)zlik : Geçimsizlik.
Yol ağartmag : Defalarca yol yürümek.
Yol ahtarmag : Çare aramak.
Yola salmag : 1. Yolcu etmek, uğurlamak. 2. Ricasını yerine getirmek.
Yola vérmek : 1. idare etmek. 2. Sarfınazar etmek. 3. Hayata geçirmek.
Yola vérmemek : Geçinememek, ünsiyet edememek.
Yolayahın(yovug) : Uysal, yumuşak, munis.
Yolayahınlıg : Uysallık, munislik.
Yolayıran : 1. Makas (demir yolu). 2. Makasçı.
Yolayırıcı : Kavşak.
Yolayovug : Geçimli, uysal.
Yolbasan : Silindir (yol düzlemede).
Yolbilen : Tecrübeli (kimse).
Yol çekmek : Yol işaretlemek.
Yolçu : Yolcu.
Yolçulug : Yolculuk.
Yoldan azmag (çıhmag) : Doğruluktan ayrılmak, sapıtmak.
Yoldan çaşdırmag : Yoldan çıkarmak.
Yoldançıharan : Baştan çıkaran.
Yoldançıharıcı : Çekici, cazip.
Yoldan çıhartmag : Baştan çıkarmak.
Yoldan galmag : Yoldan kalmak.
Yoldan goymag (élemek) : Engellemek, mâni olmak.
Yoldanöten : Herkes.
Yoldan sahlamag : Engellemek, yoldan çevirmek.
Yoldaşcanlı : Arkadaş canlı.
Yoldaşcanlılıg : Arkadaş sevgisi.

Yoldaşcasına : Arkadaşça, samîmî.
Yoldaşcığaz : Arkadaşcağız.
Yoldaşlaşmag : Dost olmak, ahbap olmak.
Yoldaşlı : Arkadaşlı.
Yoldaşlıg : Arkadaşlık.
Yoldaşlıg mehkemesi : Arkadaşlık divanı.
Yoldaşsız : Tek başına, yalnız.
Yoldaşsızlıg : Yalnızlık.
Yoldaşvarı : Dostça, arkadaşça.
Yoldeyişen : 1. Makasçı (tren yolunda). 2. Makas (demir yolu).
Yoldöşeyen : Parkeci (kaldırımda).
Yoldurmag, Yoldurtmag : Yoldurmak.
Yol élemek : Yol etmek (bir yeri).
Yolgırağı : Yol kenarı, cadde kenarı.
Yolgösteren : Rehber.
Yol götürüb (alıb, tutub) gétmek : Çok bol olmak, bol miktarda olmak.
Yol güdmek : 1. Pusu kurmak (yolda). 2. Gözü yolda olmak.
Yolherci : Yolculuk masrafı.
Yol-iz : Yol.
Yolka *(Rus.)* : 1. Noel ağacı. 2. Noel bayramı.
Yolkesen : Yağmacı, çapulcu.
Yolkesenlik : Çapulculuk.
Yollama : Gönderme.
Yollamag : Yollamak.
Yollanmag : 1. Yola düşüp gitmek. 2. Gönderilmek.
Yollaşma : Antlaşma, muahede.
Yollaşmag : 1. Yola gitmek. 2. Antlaşmak. 3. Yoldaş olmak.
Yollatmag, Yollatdırmag : Göndertmek.
Yollu : Yollu.
Yollug : Yolluk.
Yolma : Yolma (ekin).
Yolmag : Yolmak.
Yolmalamah : Aceleyle yolmak (yün, tüy vb.).
Yol ölçmek : Boş yere gelip gitmek.
Yol ötmek : Geçip gitmek.
Yolpan : Anız (kök sapı).
Yolpulu : Harcırah.
Yol salmag : 1. Yol işaretlemek. 2. Yol yapmak.
Yolsuz : 1. Yolsuz. 2. mec. Dinsiz, mezhepsiz.
Yolsuzlug : 1. Yolsuzluk. 2. mec. Dinsizlik, mezhepsizlik.
Yol tapmag : Çare düşünmek, çare aramak.
Yol tutmag : Yola koyulmak, yola çıkmak.
Yolu çaşdırmag : Yolu şaşırmak.
Yolug, Yoluğ : 1. Yoluk. 2. Tüysüz. 2. mec. Yoksul, fakir.
Yolug-molug : Hırpanî, çulsuz.
Yoluhdurucu : 1. Bulaşıcı (hastalık). 2. Bulaştırıcı, taşıyıcı (hastalığı, mikrobu vb.).
Yoluhduruculug : Bulaşıcılık, sârî olma.
Yoluhdurmag : Bulaştırmak (mikrobu vb.).
Yoluhma : 1. Enfeksiyon, intan. 2. Enfeksiyonlu, intânî. 3. Bulaşma, sirayet.
Yoluhmag : Bulaşmak (mikrop vb.).
Yoluhucu : Enfeksiyonlu, intânî.
Yoluhucu hestelik : Bulaşıcı hastalık.
Yoluhuculug : Bulaşma, sirayet (hastalık, mikrop).
Yoluna salmag (goymag) : Yoluna koymak.
Yolundan çıhmag : Mürtet olmak, dinden çıkmak.
Yolunu görmek : Rüşvet vermek.
Yoluşdurmag : Koparmak, kökünden sökmek.
Yolüstü : Geçerken, yolda giderken.
Yol vereğesi, Putyovka : Tedavi veya istirahat belgesi (senatoryum vb. için), yol varakası, izin kağıdı.
Yolvérilmez : Câiz görülmez, tecviz edilmez.
Yol vérmemek : Mâni olmak, müsaade etmemek.
Yolvuran : Yol kesen, haydut, eşkıya.
Yol-yol : Çizgili, yol yol.
Yol-yoldaşı : Yol arkadaşı.
Yondurmag, Yondurtmag : Yontturmak.
Yonga, Yongar : Yonga.
Yongarlamag, Yonğarramah : Tasarlamak (ağacı).
Yongarlanmag : Rendelenmek.
Yonğa : 1. Talaş. 2. Yonga.
Yonma : Yontma.

Yonmag : 1. Yonmak, yontmak. 2. Yontmak (heykel).
Yontalamag : Yontmak (acele ile).
Yontalanmag : Yontulmak (acele ile).
Yontalanmamış, Yonulmamış : 1. Rendelenmemiş. 2. mec. Yontulmamış, kaba.
Yontamag : 1. Kazımak, rendelemek. 2. Kazmak. 3. Toplamak, koparmak.
Yonucu : Yontma âleti, torna.
Yonug : Yontulmuş, yontuk, tornalanmış.
Yonulmuş : Yontulmuş.
Yonurca : Buğday pası.
Yora : Alâmet, işaret, belirti.
Yorğa : Yorga, rahvani.
Yorğa at : Rahvan at.
Yorğalamag : 1. Yorgalamak. 2. mec. Hızlı yürümek, koşmak.
Yorğalatmag : Yorga yürütmek (atı).
Yorğalığ : Yorga yürüyüş.
Yorğan : Yorgan.
Yorğanağı : Yorgan yüzü, yorgan zarfı.
Yoğança : Çocuk yorganı.
Yorğançı : Yorgancı.
Yorğan-döşek : Yatak takımı.
Yorğan-döşeye düşmek (yıhılmag) : Yorgan döşek yatmak, hastalanmak.
Yorganıgalın : Arkalı (kimse).
Yorğanlığ : Yorganlık (malzeme).
Yorğansırıyan (tiken) : Yorgancı.
Yorğanüzü : Yorgan yüzü.
Yorğanüzülük : 1. Yorgan yüzlüğü (kumaş). 2. Yorgan yüzü.
Yorğun : Yorgun.
Yorğun-arğın : Bitap, yorgun argın.
Yorğun düşmek : Bitap düşmek, bitkin düşmek.
Yorğunlamag, Yorğunlaşmag : Bitkin düşmek.
Yorğunlug : Yorgunluk.
Yorğunluğu çıhmag : Yorgunluğu çıkmak.
Yorğunluğunu almag (çıharmag) : Yorgunluğunu çıkarmak.
Yormag : 1. Yormak. 2. Yorumlamak.
Yornug : Yorgun.
Yort, Yortma : Dört nala.
Yortağan : Yorga at.
Yortavlamag : 1. Yorgalamak. 2. mec. Hızlı yürümek, koşarak gitmek, seğirtmek.
Yorta-yorta : Koşa koşa, koşarak.
Yortdurmag : 1. Yorgalamak. 2. mec. Seğirtmek. 3. mec. Sokmak. 4. mec. Başı boş dolaşmak.
Yorulmag : 1. Yorulmak. 2. mec. Bıkmak, usanmak.
Yorulmagsızın, Yorulmadan : 1. Durup dinlenmeden, kesintisiz. 2. Hareketli olarak.
Yor-yohsul : Yoksullar.
Yosma : 1. Yosma. 2. Gecekondu, alçak damlı ev.
Yosmarag : Kısa boylu.
Yosun : 1. Yosun. 2. Biçim, şekil.
Yosunlamag : Yosunlaşmak.
Yosunvarı : Tel tel, yosunumsu.
Yoşan : Haddini aşan, müfrit.
Yotlaşdırmag : (Y) türetmek.
Yotlaşma : (Y) türemesi.
Yovmiyye *(Ar.)* : Yevmiye.
Yovşah : Bit.
Yovşan : Yavşan, pelin, veronika.
Yovşanarağı : Apsent, pelin likörü.
Yovşanlı : Yavşanlı (ekin vb.).
Yovşanlığ : Yovşanlık (tarla).
Yovşanlığa çıhmag : Haddi aşmak, müfrit davranmak.
Yovşutmag : Yumuşak dille konuşmak, yumuşatmak.
Yovug, Yahın, Yovuğ : 1. Yakın. 2. Tanıdık, âşina. 3. Benzer, eş.
Yovuglaşdırılmag : Yaklaştırılmak.
Yovuglaşdırmag : Yaklaştırılmak.
Yovuglaşdırmag : 1. Yaklaştırmak. 2. Benzetmek. 3. hızlandırmak (zamanca).
Yovuglaşmag : Yaklaşmak.
Yovuglug : Yakınlık; samimiyet.
Yovuşdurmag : Yaklaştırmak, dost etmek.
Yovuşdurulmag : Yakınlaştırılmak, dostluk yaratılmak.
Yovuşma : Yakınlık, dostluk, ünsiyet.
Yovuşmag : Alışmak.

Yovuşmaz : Münzevî, merdümgiriz, mizantrop.
Yovuşmazlığ : Merdümgirizlik.
Yozdurmag, Yezdurtmag : 1. Yorumlatmak. 2. Şaşırtmak, dikkatini dağıtmak.
Yozma : Yorumlama, tefsir etme.
Yozmag : Yorumlamak, şerh etmek, tefsir etmek.
Yozulmag : Yorumlanmak.
Yön : Yön.
Yön almag : Azimet etmek.
Yön(ü)beri olmag : İyileşmeğe başlamak, sağalmağa başlamak.
Yön çevirmek : Yüz çevirmek.
Yöndem : 1. Dış görünüş, zahir. 2. Kaide, tarz.
Yöndemden çıharmag : Çirkinleştirmek, biçimsizleştirmek.
Yöndemden çıhmag : Çirkinleşmek.
Yöndeme düşmek : Düzene girmek.
Yöndeme goymag (salmag) : Düzene sokmak.
Yöndemlemek : Yön verilmek.
Yöndemli : 1. Kaideli, düzenli. 2. Seçkin. 3. mec. İyi huylu.
Yöndemlilik : Düzen, tertip.
Yöndemsiz : 1. Çirkin, biçimsiz. 2. Kaba, zevksiz. 3. rahatsız. 4. Gudubet (surat).
Yöndemsizlik : 1. Kabalık, zevksizlik. 2. Rahatsızlık.
Yöneldilmek : Yöneltilmek.
Yöneldici : 1. Yöneltici, öncü. 2. Kılavuz, rehber.
Yönleşmek : Anlaşmak, uzlaşmak, uyuşmak.
Yönlü, Yönnü : 1. Yararlı, elverişli. 2. Yönlü. 3. Laf dinleyen.
Yönlük hal : Yaklaşma hali, datif.
Yönsüz : 1. Faydasız, gereksiz. 2. Kötü (kimse). 3. Yararsız, kötü (şey).
Yönsüzlük : İşe yaramazlık.
Yönü beri olmag : İyileşmeğe başlamak (hasta vb.).
Yöre : Yöre, etraf.
Yör-yöndem : 1. Kılık kıyafet, dış görünüş. 2. Düzen, kaide.
Yör-yöndeme salmag : Düzene sokmak, tanzim etmek.
Yubadılmag, Yubandırılmag : Aksatılmak, geciktirilmek.
Yubadılmaz : Acil, müstacel, acele.
Yubandırmag, Yubatmag : Geciktirmek, bekletmek.
Yubanma : Gecikme.
Yubanmadan : Derhal, hemen.
Yubanmag : Geciktirilmek, gecikmek.
Yubatma : Tehir, erteleme.
Yubiléy *(Lat.)* : Jübile.
Yubilyar *(Lat.)* : Jübilesi kutlanan.
Yubka *(Rus.)* : Eteklik.
Yudaizm : Musevîlik.
Yuğmerasimi : Mâtem, yas merasimi.
Yuha : 1. Yufka. 2. mec. Yumuşak.
Yuhaçı : Yufkacı.
Yuhalamag, Yuha açmag : Yufka açmak.
Yuhalığ : Yufkalık.
Yuhalmag : İncelmek, yufkalaşmak (kalp vb.).
Yuhalatmag : İnceltmek, yufkalaştırmak (kalp vb.).
Yuharı : Yukarı.
Yuharıbaş : 1. Üst taraf. 2. mec. Şeref salonu.
Yuharıdakı : 1. Yukarıdaki. 2. Önceki, evvelki.
Yuharıkı : Yukarıki.
Yuharımertebe : Üst kat.
Yuharısinifler : Son sınıflar.
Yuhu, Yuhı : 1. Uyku. 2. Rüya. 3. Gaflet.
Yuhucul : Uykucu.
Yuhucullug : Çok uyuma, uykuyu sevme.
Yuhugetiren (getirici) : Uyutucu (toz ilaç).
Yuhugörme : Rüya.
Yuhu görmek : Rüya görmek.
Yuhuhesteliyi : Uyku hastalığı.
Yuhu kimi (gelmek) : Rüya gibi (gelmek).
Yuhulamag : Uyumak, yatmak.
Yuhulatmag : Uyutmak.
Yuhulu : 1. Uykulu. 2. mec. Gevşek, uyuşuk, duyumsamaz.
Yuhululug : Uykulu durum.
Yuhulu-yuhulu : Uykulu uykulu.

Yuhupişiyi : Çok uyuyan, uyku tulumu.
Yuhupozgunluğu : Uykusuzluk.
Yuhun(uz) şirin olsun : Tatlı uykular!
Yuhusu çin olmag : Rüyası doğru çıkmak.
Yuhusu dağılmag : Uykusu kaçmak.
Yuhusu gaçmag : Uykusu kaçmak.
Yuhusu gelmek : Uykusu gelmek.
Yuhusuna da gelmemek (girmemek) : Aklına bile getirmemek, hayal bile etmemek.
Yuhusuna girmek (gelmek) : Rüyasına girmek.
Yuhusuna haram gatmag : 1. Uykusunu kaçırmak. 2. Vaktinden önce uyanmak.
Yuhusunda da görmemek : Hayal bile etmemek.
Yuhusunu almag : İyi uyumak.
Yuhusunu gaçırtmag :Uykusunu kaçırmak.
Yuhusuz : Uykusuz.
Yuhusuzlamag : Uykusuz olmak.
Yuhusuzlaşmag, Yuhusuzlanmag : Uykusuz kalmak, uyuyamamak.
Yuhusuzlatmag : Uyutmamak.
Yuhusuzlug : Uykusuzluk.
Yuhuya galmag : Uyuyup kalmak, uyuya kalmak.
Yuhuya gétmek : Pineklemek, ımızganmak.
Yuhuya vérmek : 1. Uyutmak. 2. mec. Kandırmak, aldatmak.
Yuhuyozan : 1. Kâhin taslağı. 2. Eski Rum rahibi.
Yukagir : Yukagir (Yakut halkından biri).
Yulaf : Yulaf.
Yulaflıg : Yulaf tarlası.
Yulğun : Ilgın.
Yulğunlug, Yulgunlug : Ilgın ormanı.
Yuma : Yıkama.
Yumag : 1. Yıkamak. 2. Yumak (ip).
Yumagca : Küçük yumak.
Yumaglamag : Yumaklamak.
Yumaglanmag : Yumaklanmak.
Yumaglıg : Yumak hacminde.
Yumağa dönmek : Toplaşmak, büzüşmek.
Yumalag, Yumbalag : Topak.
Yumalamag, Yumbalamag : Yuvarlamak.
Yumalanmag, Yumbalanmag : Yuvarlanmak.
Yumalatmag, Yumbalatmag : Yuvarlayarak götürmek.
Yumbarlamag : 1. Yuvarlamak. 2. Topak yapmak.
Yumdurmag : Yumdurmak.
Yummag : Yummak.
Yumor *(İng.)* : Komedi.
Yumoréska *(Alm.)* : Lâtife.
Yumorist *(İng.)* : Mizahçı, mizah yazarı.
Yumoristik : Mizâhî.
Yumoristika *(Fr.)* : Mizâhî edebiyat.
Yumru : Yumru.
Yumruca : Yumru.
Yumrucug : Yumrucuk.
Yumrudib : Yumru kök.
Yumrug : Yumruk.
Yumrug döşemek : Yumruklamak.
Yumruglamag : Yumruklamak.
Yumruglanmag : Yumruklanmak.
Yumruglaşmag : Yumruklaşmak.
Yumruglatmag : Yumruklatmak.
Yumrugotaz : Yumru hotoz (süs, zinet).
Yumruğa çıhmag : Yumruklaşmak.
Yumruğu altında olmag : Zulmü altında olmak.
Yumruğunu düymek : Yumruğunu sıkmak.
Yumruğunu düyünlemek : Elini yumruk etmek.
Yumrulamag, Yumrulandırmag : Yuvarlaklaştırmak.
Yumrulaşmag, Yumrulanmag : Yuvarlaklaşmak, yumrulmak.
Yumrulatmag : Yuvarlaklaştırmak.
Yumrulmag : Yumrulmak.
Yumrulu : Yumrusu olan.
Yumrulug : Yumrukluk.
Yumrusifet : Yuvarlak yüzlü.
Yumruyanag : Yuvarlak yüzlü.
Yumru-yumru : Yumrular halinde.
Yumşacıg : Yumuşacık.
Yumşag : Yumuşak.
Yumşagbedenliler : Yumuşakçalar.
Yumşagca : Yumuşakça.

Yumşag danışmag : Tatlılıkla konuşmak.
Yumşagderili : Yumuşak derili.
Yumşag su : Yumuşak su.
Yumşagtüklü : Yumuşak tüylü.
Yumşagürekli : Şefkatli, merhametli.
Yumşagüreklilik : Merhamet, şefkat.
Yumşaghasiyyetli : Mülâyim.
Yumşaghasiyyetlilik : Mülâyimlik.
Yumşaglelekli : Yumuşak kanatlı (kuş).
Yumşaglıg : Yumuşaklık.
Yumşaglıgla : Usulca, tatlılıkla.
Yumşagustul : Kanape.
Yumşag vagon : Yataklı vagon.
Yumşagvarı : Yumuşaksı.
Yumşagyarpaglı :Yumuşak yapraklı (bitki).
Yumşagyunlu : Yumuşak tüylü.
Yumşaldıcı : Yumuşatıcı.
Yumşaldılmag : Yumuşatılmak.
Yumşalma : Yumuşama.
Yumşalmag : Yumuşamak.
Yumşaltdırmag : Yumuşattırmak.
Yumşaltmag : Yumuşatmak.
Yumug : Yumuk.
Yumulmag : Yumulmak.
Yumur *(İng.)* : Mizah, komedi.
Yumurlamag : Yuvarlaklaştırmak.
Yumurlanmag : Yumrulmak.
Yumurta : Yumurta.
Yumurtaborusu : Yumurtacık kanalı.
Yumurtacıg : 1. Yumurtacık. 2. Küçük yumurta.
Yumurtadan yun gırhmag : Yumurtadan yün kırkmak.
Yumurtalamag : Yumurtlamak.
Yumurtalıg : 1. Yumurtalık. 2. Yumurta tavuğu.
Yumurtalıgtoyug : Yumurta tavuğu.
Yumurtasızlıg : Yumurtasız oluş.
Yumurta soyutması : Haşlama yumurta.
Yumurtavarı (şekilli) : Beyzî, oval.
Yumurtaya gulp gayırmag (goymag, tahmag) : Yumurtaya kulp takmak.
Yumurtayaohşar : Oval, yumurtamsı.
Yumurug : Yumruk.
Yun : Yün.
Yunabenzeyen : Yünümsü.
Yunbalatmag : Yuvarlamak.
Yunçu : Yüncü.
Yunçulug : 1. Yün üretimi. 2. Yün ticareti.
Yun darağı : Yün tarağı.
Yundarayan : 1. Yün tarayıcı (kimse). 2. Yün tarama âleti.
Yundiden : Yün ditme âleti, yün ayıklama makinesi.
Yuneyiren : Kirmen, eğirmen.
Yuneyirme : Yün eğirme.
Yunkér *(Alm.)* : 1. Askerî okul talebesi. 2. Asilzade, zâdegân.
Yunkérlik:1.Asilzadelik. 2.Askerî talebelik.
Yunkilkesi : Yün kırıntısı, iskarto.
Yun kimi : Ağarmış, bembeyaz (saç).
Yunlamag : Yünle doldurmak.
Yunlanmag : Yün doldurulmak.
Yunlu : Yünlü.
Yunlug, Yunvéren : Yün koyunu, yün için beslenen.
Yunlulug : Yünlü oluş, yün verme (kabiliyeti).
Yunparça : Yünlü kumaş.
Yunsuz : Yünsüz.
Yuntanıyan : Yünden anlayan, yün uzmanı.
Yunugara : Kara yünlü.
Yunugödek : Kısa yünlü.
Yunyığan : Yün toplayıcı.
Yupitér *(Lat.)* : 1. Jüpiter. 2. Reflektör, projektör.
Yupyumru, Yupyumruca : Yusyumru.
Yura dövrü, Yura sistémi : İkinci çağ (jeoloji).
Yurd : Yurt.
Yurdda galan : Herkesten geri kalan.
Yurddaş : Yurttaş.
Yurddaşlıg : Yurttaşlık.
Yurdlamag : Yuva yapmak.
Yurdlandırmag : Yurtlandırmak.
Yurdlanmag : Yurtlanmak.
Yurdlu : Yurdu olan, meskenli.
Yurd salmag : 1. Yuva yapmak. 2. Vatan tutmak, yerleşmek.
Yurdsuz : Yurtsuz.
Yurdsuzlug : 1. Yurtsuzluk. 2. mec. Sahipsizlik, kimsesizlik.

Yurdsuz-yuvasız : 1. Evsiz barksız. 2. Sahipsiz, kimsesiz.
Yurd-yuva salmag : Ev bark kurmak.
Yuridik : Hukûkî, kanunî, kanunen.
Yurist *(Lat.)* : Hukukçu, adliyeci.
Yuristlik : Hukukçuluk.
Yurtav : Yorga.
Yusif *(Ar.)* : Yusuf peygamber.
Yuva : Yuv .
Yuvacıg : Yuvacık, kuş yuvası.
Yuvag : 1. Akciğer peteği. 2. Diş yuvası.
Yuvaglıg : Diş yuvası.
Yuvalamag : Yuva yapmak.
Yuvalanmag : Ev bark kurmak.
Yuvalayanguşlar : Göçmen kuşlar.
Yuvar : 1. Yuvarlak. 2. Yuvar.
Yuvarlag : Yuvarlak.
Yuvarlaglamag : Yuvarlaklaştırmak.
Yuvarlaglıg : Yuvarlaklık.
Yuvarlagüz : Yuvarlak yüzlü.
Yuvarlamag : Yuvarlamak.
Yuvarlanmag : Yuvarlanmak.
Yuvarlaşdırılmag : Yuvarlaklaştırılmak.
Yuvarlaşdırmag : Yuvarlaklaştırmak.
Yuvarlaşmag : Yuvarlaklaşmak.
Yuvarlatmag : Yuvarlatmak.
Yuva salmag : 1. Yuva yapmak (kuşlar). 2. mec. Barınmak, yuvalanmak.
Yuvasız : 1. Yuvasız. 2. mec. Evsiz, barksız.
Yuyucu : 1. Yıkayıcı. 2. Gassal.
Yuyuculug : Gasil.
Yuyucu maddeler : Temizlik maddeleri.
Yuyulma : 1. Yıkama. 2. Erozyon, aşınma.
Yuyulmag : 1. Yıkanmak. 2. Aşınmak (erozyon).
Yuyulmamış : Kirli, yıkanmamış.
Yuyulmuş : Temiz, yıkanmış.
Yuyunacag : Musluk, çeşme, lavabo.
Yuyundurmag : Yıkamak, banyo ettirmek.
Yuyunma : Yıkanma, banyo yapma.
Yuyunmag : 1. Yıkanmak, banyo etmek. 2. mec. Nemlenmek.
Yuyuntu : Bulaşık suyu.
Yügen : Dizgin.
Yügensiz at : Dizginsiz at.
Yügürek : Yüğrük.
Yügürmek : 1. Hücum etmek. 2. Seğirtmek.
Yükalan : Mal alan.
Yükaltı : Yatak takımı.
Yükaparıcı : Hamal.
Yükboşaltma : Yük boşaltma.
Yükçü : Hamal.
Yükdaşıma : Hamallık.
Yükdaşıyan : Hamal.
Yükdövriyyesi : Mal mübadelesi.
Yükgaldıran : 1. Vinç. 2. Asansör.
Yükgaldırma gabiliyyeti : Taşıma kapasitesi, istiap.
Yükgönderen : Mal gönderen, gönderen.
Yükgötürme gabiliyyeti : Beygir gücü.
Yük héyvanı : Yük hayvanı.
Yükledici : Vinç.
Yükledilmek : Yükletilmek.
Yüklet : Hamal.
Yükleyici : Hamal.
Yükmaşını : Kamyon.
Yükötürme : Taşımacılık, nakliyat.
Yükötürme gabiliyyeti : Taşıma kapasitesi, beygir gücü.
Yüksahlayan sütun : Sütun (binada).
Yüksek : Yüksek.
Yüksekgerginlilik : Yüksek gerilim.
Yükseklik : Yükseklik.
Yüksekliközçen : Yükseklikölçer.
Yüksekmaaşlı : Maaşı dolgun.
Yüksekmehsullu : 1. Yüksek ürünlü. 2. Yüksek verimli.
Yüksekmoleküllü birleşmeler : Organik kütle.
Yüksekvezifeli : Yüksek vazifeli.
Yüksekvoltlu : Yüksek voltajlı.
Yükseye galhmag : Üstün olmak, galip gelmek.
Yüktutan mehanizma : Kıskaçlı âletler (kerpeten, pense, maşa vb.).
Yüküzü : Yatak örtüsü, nevresim.
Yükvurma : Yükleme, yük alma.
Yük vurmag : Yüklemek.
Yükyéri : Yük kayışı, balya ipi.
Yümn *(Ar.)* : Belirti, alâmet.
Yümnlü : 1. Hayırlı, uğurlu. 2. Talihli. 3. Bol.

Yüngül : 1. Ağır olmayan, hafif. 2. Kolay. 3. Önemsiz. 4. Tesirsiz, zayıf. 5. Hafif silahlı. 6. mec. Sathî, gayriciddî. 7. mec. Sağlam, çevik, kıvrak.
Yüngül atlétika : Hafif siklet.
Yüngül ayag : Uğurlu, mübarek.
Yüngülce : Hafifçe, yavaşça.
Yüngül çekmek : Eksik tartmak.
Yüngül ehlaglı : Züppe.
Yüngül el : Eli uğurlu.
Yüngülhasiyyetli : Hafif, vakarsız, ciddiyetsiz.
Yüngülhasiyyetlilik : Hafiflik, vakarsızlık.
Yüngül kavalériya : Hafif süvari.
Yüngülleden, Yüngülledici : Hafifletici.
Yüngülledilmek : 1. Hafifletilmek. 2. Azaltılmak, eksiltilmek.
Yüngüllenmek : 1. Hafifleşmek, kolaylamak. 2. mec. Rahatlamak.
Yüngülleşdiren : Hafifletici.
Yüngülleşdirici : Hafifleştirici.
Yüngülleşdirilmek : 1. Ağırlığı giderilmek. 2. Yumuşatılmak, kolaylaştırılmak.
Yüngülleşdirmek : 1. Kolaylaştırmak. 2.Azaltmak, yumuşatmak. 3. Teskin etmek. 4. Basitleştirmek.
Yüngülleşmek : 1. Kolaylaşmak. 2. Azalmak, yumuşamak. 3. Teskin olmak. 4. Rahatlamak, hafiflik hissetmek.
Yüngülletmek : Ağırlığını eksiltmek, tartıca eksiltmek.
Yüngüllük : 1. Yeğnilik. 2. mec. Hafiflik. 3. mec. Rahatlık, ferahlık.
Yüngüllük etmek : Hafifmeşreplik etmek.
Yüngülmecaz (tebiet) : Vakarsız, ciddiyetsiz.
Yüngülmecazlıg (tebietlilik) : Vakarsızlık.
Yüngülmezac : Canının kıymetini bilen.
Yüngülrag : Çok hafif.
Yüngülsenayé : Hafif sanayi.
Yüngülteher : Hafifçe.
Yüngülvarı : 1. Hafiften, hafifçe. 2. Hafifimsi, muhtasar.
Yüngülvarı çeki : Hafif kruvazör.
Yüngül-yarag : 1. Silahı eksik. 2. Hafif giyinmiş. 3. mec. Zayıf, şiddetsiz, mutedil.
Yüpyüngül : Çok hafif.
Yürgek, Yüyürük : 1. Yürüteç. 2. Salıncak.
Yürüş : 1. Yürüyüş. 2. Taarruz, hücum. 3. Koşu.
Yürüşçü : Koşucu.
Yürüş etmek: Hücum etmek, taarruz etmek.
Yüyen : Dizgin.
Yüyenek, Yüyeneh : Çağlayan.
Yüyeni ele kéçmek : Tabi olmak, sakalı ele vermek.
Yüyeni ele vérmek : Sakalı ele vermek.
Yüyeninden (yüyenini) çekmek : Dizginlemek, dizginini çekmek.
Yüyenini ele kéçirmek : Kendine tabi etmek, tesiri altına almak.
Yüyenlemek : Dizginlemek.
Yüyenlenmek : Dizginlenmek.
Yüyenletmek : Dizginletmek.
Yüyenli :1.Dizginli (at). 2.mec. Gemlenmiş.
Yüyensiz : Dizginsiz.
Yüyensiz danışmag : Düşünmeden konuşmak.
Yüyürek, Yüyürük : 1. Ayağına çabuk, hızlı yürüyen. 2. Koşarak.
Yüyüre-yüyüre : Koşa koşa.
Yüyürme : Koşu.
Yüyürmek : Koşmak, seğirtmek.
Yüyürtmek, Yüyürtdürmek : Koşturmak.
Yüyürübbe : Koşarak.
Yüyürüb-yortmag : Bol bol koşmak.
Yüyürüh, Yürüg, Yürük : Beşik.
Yüyürüş : Koşu.
Yüyürüşme : Koşuşma.
Yüyürüşmek : Koşuşmak.
Yüz : Yüz (sayı).
Yüzbaşı : Köy başçavuşu, muhtar.
Yüzbaşılıg : Köy başçavuşluğu, muhtarlık.
Yüzildenbir : İshalotu.
Yüzillik : Yüz yıllık.
Yüzlük : Yüz rublelik.
Yüzlük terezi : Yüzlük terazi, Yüz kiloluk kantar.
Yüzmanatlıg : Yüz rublelik.
Yüzminci : Yüzüncü.
Yüz-yüz : Yüzer.

Z

Zabağ : Örtü tahtası, çatı tahtası.
Zabil, Zabul *(Far.)* : Segah ve çargâh makamında bir köşe.
Zabil segahı : Musikî makamı.
Zabit *(Ar.)* : Zabit, subay.
Zabite *(Ar.)* : 1. Kanun, nizam, intizam. 2. Nüfuz, ciddiyet.
Zabiteli : Titiz, ciddî.
Zabitelilik : Titizlik, ciddîlik.
Zabitesiz : 1. Kaidesiz. 2. Tesirsiz, nüfuzsuz.
Zabitesizlik : Kaidesizlik, kanunsuzluk, nüfuzsuzluk.
Zabitlik : Komutanlık.
Zabra, Zabrı, Zebri, Zebru : Huni.
Zac : Zaç.
Zaçot *(Rus.)* : İmtihan.
Zaçot goymag : Geçer not vermek (imtihanda).
Zad *(Ar.)* : 1. Şey, nesne. 2. Bir şey.
Zade *(Far.)* : Oğul, evlat.
Zadegan *(Far.)* : Zedegân, aristokrasi.
Zadegancasına : Kibarca, ağa gibi.
Zadeganlıg : Aristokratlık.
Zagafgaziya : Kafkaslar ötesi.
Zaggato, Zaggo : Zıkım gibi.
Zaggum *(Ar.)* : Zakkum, zıkkım.
Zaggumlanmag : Zıkkımlanmak.
Zags *(Rus.)* : Nüfus ve nikâh dairesi.
Zağ *(Ar.)* : 1. Kara karga. 2. Bakır sülfat, göz taşı. 3. Cilâ.
Zağa : 1. İn, yuva, 2. Mağara.
Zağar : 1. Kibirli, mağrur. 2. Bodur, toparlacık (kimse). 3. Çelimsiz, zayıf.
Zağara : Deri kalpağın kenarları.
Zağarası çıhmag (gétmek) : Kenarları aşınmak (kalpak, deri yaka vb.).
Zağarası çıhmış : Cascavlak, tüyü dökülmüş.
Zağarça : Mağrurca, böbürlenerek.
Zağar-zağar : Mağrurca, böbürlenerek.
Zağarlanmag : Mağrur olmak.
Zağarrığ : İnat, direngenlik.
Zağça, Zağça : 1. Ala karga. 2. Saksağan.
Zağçı : Cilâcı.
Zağlama : Cilâcılık.
Zağlamag : Cilâlamak.
Zağlanmag : Cilâlanmak.
Zağlatdırmag, Zağlatmag : Cilalatmak.
Zağlı : Cilalı.
Zağ-zağ esmek (titremek) : Tir tir titremek.
Zahı *(Far.)* : 1. Loğusa. 2. Gebe, hamile.
Zahılıg : 1.Loğusalık. 2. Gebelik, hamilelik.
Zahid *(Ar.)* : Zahit.
Zahidane *(Ar. Far.)* : Zahit gibi.
Zahidcesine : Zahit gibi.
Zahidlik : Züht, takva.
Zahidvar *(Ar. Far.)* : Zahit gibi.
Zahir *(Ar.)* : Zahir.
Zahir-batin *(Ar.)* : Asıl, esas, iç yüz.
Zahirde : Görünüşte, zahiren.
Zahire çıhmag : Görünmek, âşikar olmak.
Zahirlik : Görünüş, tip.
Zahirliyi yohdur : Çirkindir, görkemsizdir.
Zahir olmag : Görünmek, zuhur etmek.
Zahirperest *(Ar. Far.)* : Görünüşe bakan.
Zahma : Kulübe, baraka, gecekondu.
Zahman, Zehman : Aralık yer (iki ekin tarlası arasında).
Zahran : Güya, sanki.
Zail *(Ar)* : Zâil.
Zail etmek (éylemek) : Zail etmek.
Zail olmag : Zail olmak.
Zâkir *(Ar.)* : Anan, zikr eden.

Zakon *(Rus.)* : 1. Kanun. 2. Kural, kaide.
Zal *(Alm.)* : Salon.
Zalha : Zehirli bir bitki türü.
Zalım *(Ar.)* : 1. Zalim. 2. mec. Becerikli, açıkgöz.
Zalımane, Zalımcasına *(Ar. Far.)* : Merhametsizce, zalimce.
Zalımlıg : Zalimlik.
Zalımoğlu : Açıkgöz.
Zalım sual : Zor soru.
Zalom *(Rus.)* : Ringa balığı (iri hamsi).
Zalp *(Lat.)* : Yaylım ateş.
Zaman *(Ar.)* : Zaman.
Zamana *(Ar.)* : Zamane.
Zamana uşagları : Zamane çocukları.
Zamanazu : Bir defalık, nefes almadan, doğruca.
Zamanın nebzini tutmag : Zamana uymak.
Zamani ki *(Ar. Far.)* : Eğer, şayet, madem, mademki.
Zamanla ayaglaşmag : Zamanla yarışmak, zamana uymak.
Zaman zerfliyi : Zaman zarfı.
Zamazka *(Rus.)* : Cam macunu, pencere macunu.
Zamazkaçı : Macun çeken (usta).
Zamazka galmag : Gözü kalmak.
Zamazkalamag : 1. Macunlamak. 2. mec. Örtbas etmek.
Zamazkalanmag : Macunlanmak.
Zamazkalatmag : Macunlatmak.
Zambara : Şakacı, lâtifeci, maskara.
Zambıldağ : Yün topalakları (kışın koyunların yünlerinde olur).
Zamin *(Ar.)* : Kefil, garanti.
Zaminduran : Kefil, garanti.
Zamin durmag : Kefil olmak.
Zamine götürmek : Kefil olmak.
Zamine vérmek : 1. Kefaletle salıvermek. 2. Kefil göstermek.
Zaminkar *(Ar. Far.)* : Kefil.
Zaminkarlıg : Kefalet.
Zaminlik : Tazmin, kefillik, kefalet.
Zamin olmag : Kefil olmak.
Zamşa *(Rus.)* : Podüsüet.
Zanbag *(Ar.)* : Zambak, lâle.
Zanbagça : Şahtuğu, ağlayan gelin (lâle türü).
Zanbagçiçekliler : Zambakgiller.
Zanbağı : Zambak rengi.
Zang, Zangazarang : Metal sesi, tangırdama.
Zangıldamag : Tangırdamak.
Zangıldatmag : Tangırdatmak.
Zangıltı : Tangırtı.
Zapas *(Rus.)* : İstepne, yedek, stepne.
Zaponka *(Rus.)* : Kol düğmesi, manşet düğmesi.
Zoponkalı : Manşeti düğmeli.
Zoporojyé : Zaporojya (Ukrayna'da şehir).
Zaporojyéli : Zaporojyalı.
Zar *(Far.)* : 1. Zar. 2. Ağlama, ağlayış.
Zarafat *(Ar.)* : Şaka, lâtife.
Zarafata salmag : Lâtifeye vurmak, şakaya vurmak (işi).
Zarafat bir yana : Şaka bir yana.
Zarafatcasına, Zarafatca : Şakacıktan.
Zarafatcıl : Şakacı, gülünç, komik.
Zarafatçı : Şakacı, maskara.
Zarafatçılıg : Şakacılık.
Zarafat déyil : Şaka değil, ciddî.
Zarafat élemek (etmek) : Şaka etmek, şaka yapmak.
Zarafatla : Şakacıktan, şakayla.
Zarafatlaşma : Şakalaşma.
Zarafatlaşmag : Şakalaşmak.
Zarafatsız : Şakasız.
Zarafatyana, zarafathengi *(Ar. Far.)* : Şakadan.
Zara galmag : Aciz kalmak.
Zara gelmek : Bıkmak, usanmak.
Zara getirmek : Bıktırmak, usandırmak, bezdirmek.
Zarang, Zarangazarang : Tangırtı.
Zarapba-zoruh : Gürültü, patırtı.
Zar etmek : Bıkmak, usanmak.
Zar galmag : Çaresiz kalmak.
Zarganadlılar, Perdeganadlılar : Zarkanatlılar.
Zar gétmek : Feryat etmek.

Zarıldamag : 1. İnildemek (ağrı, acı vb. den). 2. Ağlamak.
Zarıldaşmag : Hüngür hüngür ağlaşmak.
Zarıldatmag : Ağlatmak (hüngür hüngür).
Zarıltı : İnilti.
Zarıma : İnleme.
Zarımag : 1. İnildemek. 2. Ağlamak (hüngür hüngür).
Zarıne : 1. Ağlayan, yalvaran. 2. Sıska, zayıf.
Zarıncı : Cılız, sıska, zayıf (hastalık neticesi).
Zarıtmag : Ağlatmak (hüngür hüngür).
Zarlı : Zarı olan.
Zar olmag : 1. Ümitsizliğe düşmek. 2. Ağlamak, inlemek.
Zarradhana : Cephane, silah deposu.
Zar-zar : Hıçkırarak, hüngür hüngür.
Zar-zar ağlamag : Hüngür hüngür ağlamak.
Zastava *(Rus.)* : 1. Kara gümrüğü. 2. Karakol.
Zat *(Ar.)* : 1. Zat, şahıs. 2. Tabiat, mizaç, huy. 3. Öz, mahiyet.
Zat-alileri : Ekselansları.
Zatelcenb *(Ar.)* : Zatülcenp, satılıcan.
Zaten *(Ar.)* : Zâten.
Zat-heşemetleri : Majesteleri.
Zatıgırıg : Namussuz, iffetsiz.
Zatıgırıglıg : Namussuzluk, iffetsizlik.
Zatına beled olmag : Ne idüğünü bilmek.
Zatına le'net : Adı batsın!
Zatını tanımag : Ne idüğünü bilmek.
Zati *(Ar.)* : Zâtî, fıtrî.
Zati-ali *(Ar.)* : Zâtıâli.
Zat-necabetleri : Altes.
Zavah : Sabah.
Zaval *(Ar.)* : Zeval.
Zavala düşmek (yétmek) : Bedbaht olmak, felakete uğramak.
Zavala gelmek (gétmek) : 1. Felâkete uğramak. 2. Mahv olmak, yok olmak.
Zavala uğramag : Zeval bulmak.
Zavala vérmek (yétirmek) : Bedbaht etmek, felâkete uğratmak.
Zaval görmemek : 1. Zarar görmemek. 2. Sağ sâlim kalmak.
Zavallı : 1. Bedbaht, biçare. 2. Mazlum. 3. Zedelenmiş (meyve, ağaç vb.).
Zavallılıg : Zavallılık.
Zavalsız : Dâimî, yok olmaz, zeval bulmaz, ebedî.
Zavalsızlıg : Ebedîlik, süreklilik.
Zaval tapmag : Zarar görmek.
Zaval vérmek : Bedbaht etmek, üzmek.
Zaval vurmag : 1. Zarar vermek. 2. Ölüm getirmek.
Zaval yétirmek : 1. Zarar vermek. 2. Ölüm getirmek. 3. Felâket getirmek.
Zaval yohdur (olmaz) : Korku yoktur, zeval yoktur.
Zaviye *(Ar.)* : Zâviye.
Zaviyenişin *(Ar. Far.)* : 1. Çileci, münzevî. 2. mec. Ortalıkta görünmeyen (kimse).
Zaviyenişinlik : 1. İnziva. 2. mec. Tenhada yaşama.
Zavkom : Fabrika sendika komitesi.
Zavod *(Rus.)* : Fabrika.
Zavodçu : Fabrikatör.
Zavodçulug : Fabrikatörlük.
Zavodyanı : Entegre tesis.
Zay, Zayé *(Ar.)* : Zayi.
Zaya çıhmag (dönmek, gétmek) : Boşa gitmek, boşa çıkmak.
Zaya vérmek, Zay élemek (etmek) : Zayi etmek, heder etmek.
Zayıl : Tembel, beceriksiz.
Zayıllamah : Aklını yitirmek, aklı başından gitmek.
Zayıl olmah : Uzak durmak, def olmak.
Zay mehsul : Bozuk mal, ıskarta mal.
Zay olmag : Zayi olmak.
Zayvahlamag : Saçmalamak; sayıklamak.
Zazan : Boşboğaz, geveze, çalçene.
Zeban *(Far.)* : 1. Dil. 2. Alev.
Zebana çekmek : Alevlenmek.
Zebana gelmek : Dile gelmek, dillenmek.
Zebane *(Far.)* : 1. Alev, yalın. 2. Dil (terazi vb.).
Zeber *(Far.)* : Üstün, fetha (hareke.).

Zeberced *(Ar.)* : Zabercet.
Zeberdest *(Far.)* : 1. Güçlü, kuvvetli. 2. mec. Yetenekli, istidatlı.
Zeberdestlik : Bileği güçlülük.
Zébr *(Kong.)* : Zebra.
Zebri, Zebru : Huni.
Zebt *(Ar.)* : Zapt.
Zebt élemek (etmek) : Zapt etmek.
Zebtiyye *(Ar.)* : Zaptiye.
Zebt-rebt *(Ar.)* : Zapturapt.
Zébu *(Fr.)* : Hörgüçlü öküz.
Zebun *(Far.)* : Zebûn.
Zebun élemek (etmek) : 1. Zayıflatmak. 2. Esir etmek.
Zebunlug : Zayıflık, âcizlik.
Zebur *(Ar.)* : Zebûr.
Zede *(Far.)* : Kusur, eksiklik, pürüz, yara, ezik.
Zede deymek (tohunmag) : 1. Bozulmak, kokmak. 2. mec. Yaralanmak.
Zedeli : Bozuk, zedeli.
Zedelilik : Zedeli oluş; zedelenme.
Zede salmag : Zedelemek, yaralamak.
Zedesiz : Sağ salim, tam, bütün.
Zedesizlik : Tamlık, bütünlük, sağlamlık.
Zede vurmag : 1. Zedelemek. 2. mec. Yaralamak.
Ze'f *(Ar.)* : Zayıflık, kuvvetsizlik.
Zefer *(Ar.)* : Zafer.
Ze'feran *(Ar.)* : Safran.
Ze'feranı : Safran rengi.
Ze'feranlı : Safranlı, safran katılmış.
Ze'feranplov : Safranlı pilav, zerde.
Zefer çalmag (gazanmag) : Zafer kazanmak.
Zeferli : 1. Muzaffer. 2. Hatalı, tehlikeli.
Zeferli yér : Vücudun hassas yeri.
Zefer tağı : Zafer takı.
Zefer tapmag : Zafer kazanmak.
Zefer tohundurmag : Zarar dokundurmak.
Zefer tohunmag (deymek) : Zarar dokunmak.
Zeferyab *(Ar. Far.)* : Muzaffer, gâlip.
Zefer yetirmek : Yenmek, gâlip gelmek.
Zéfir *(Yun.)* : 1. Zefir (kumaş), patiska. 2. Pestil.
Zegavetdi : Nazik, terbiyeli.
Zeğğeto, Zeğğetun, Zeğğum *(Ar.)* : Çok acı, zıkım gibi.
Zeğğum kimi : Zıkkım gibi.
Zeğğumlamag : 1. Zıkkım yedirmek. 2. mec. Yedirmek, doyurmak. 3. mec. Zehirlemek.
Zeğğumlanmag : Zıkkımlanmak.
Zeğövz : Çok acı, zaç tadında.
Zeğen *(Ar.)* : 1. Saksağan. 2. Çene çukuru, gamze.
Zéh *(Far.)* : 1. Zıh. 2. Raf.
Zehende, Zehlekar : 1. Usandırıcı, bıktırıcı. 2. Çalçene, geveze.
Zéher *(Far.)* : Zehir, ağı.
Zeher dağarcığı (tuluğu) : Ağır sözlü, acı dilli (kimse).
Zehere dönmek : Ekşimek, bozulmak.
Zeher élemek (etmek) : Çok huzursuz etmek.
Zeher gatılmag : Neşe bozulmak, huzur kalmamak.
Zeher gatmag : Huzur kaçırmak.
Zeher içirtmek : Hayatını zehirlemek (birinin).
Zeher kimi : Zehir gibi.
Zeherlemek : 1. Zehirlemek. 2. mec. Acı sözler söylemek. 3. mec. Bozmak, harap etmek, yıkmak.
Zeherlenme : Zehirlenme.
Zeherlenmek : Zehirlenmek.
Zeherletmek : Zehirletmek.
Zeherleyici : 1. Zehirleyici. 2. mec. Kinayeli, istihzalı.
Zeherli : 1. Zehirli. 2. mec. Kinayeli.3. mec. Acı, acıklı.
Zeherlilik : 1. Zehirlilik. 2. mec. İstihzalılık.
Zehersiz : Zehirsiz.
Zehersizleşdirici : Zehirlenmeyi giderici.
Zehersizlik : Zehersiz oluş.
Zeher uddurmag : Hayatını zehirlemek.
Zeher yémek : Zehirlenmek.
Zeher yéyesi : Zehir yiyesice.
Zéhin *(Ar.)* : Zihin.
Zéhinli : İstidatlı.

Zéhinlilik : Kabiliyet, yetenek.
Zéhinsiz : Cahil, akılsız, şuursuz, anlayışsız.
Zéhinsizlik : Anlayışsızlık, kavrayışsızlık.
Zehire *(Ar.)* : Zahire.
Zehle : Tiksinti, nefret.
Zehleaparan (töken) : Usandırıcı, bıktırıcı.
Zehle aparmag (tökmek) : Bıkmak, usanmak, bezmek.
Zehlekar, Zehletökücü : Bıktırıcı, bezdirici, sırnaşık.
Zehlesi gaçmag (gétmek) : Nefret etmek.
Zehlesini aparmag (tökmek) : Bezdirmek, bıktırmak, usandırmak.
Zehletökenlik : Sırnaşıklık.
Zéhli : 1. Çizgili. 2. Zıhlı.
Zehm *(Far.)* : Yara.
Zehm *(Far.)* : Korku, dehşet, tehdit, gözdağı.
Zehmet *(Ar.)* :1.Emek. 2. Eziyet, rahatsızlık.
Zehmetaparan : Zahmetli.
Zehmet çekmek : Zahmet çekmek.
Zahmet çekme(yin) : Zahmet etme(yiniz)!
Zehmete düşmek : Başı ağrımak, baş ağrısına tutulmak.
Zehmete gatlaşmag : Zahmete katlanmak.
Zehmete salmag : Zahmete sokmak.
Zehmet haggı : Ücret.
Zehmetkéş *(Ar. Far.)* : 1. Emekçi. 2. Çalışkan.
Zehmetli : 1. Zahmetli. 2. mec. Ağır.
Zehmet olmasa : Zahmet olmazsa, mümkünse.
Zehmetséven (séver) : Çalışkan.
Zehmetsévenlik (séverlik) : Çalışkanlık.
Zehmetsiz : Zahmetsiz.
Zehmetsizce : Kolayca.
Zehmetsizlik : Kolaylık.
Zehmet vérmek : Eziyet vermek.
Zehmi basmag : Korkutmak, ürkütmek.
Zehmi yarılmag : Ödü kopmak, yüreği yarılmak.
Zehmle : Öfkeyle, dehşetle.
Zehmlendirilmek : Korkutulmak, ürkütülmek.
Zehmlendirmek : Korkutmak, ürkütmek.
Zehmlenmek : Korkmak, ürkmek.
Zehmli : 1. Korkunç, dehşetli. 2. Korkulu.
Zehmlilik : Dehşetlilik, ürkütücülük.
Zéhn (Ar.) : Zihin.
Zéhnen *(Ar.)* : Akılca, zihnen.
Zéhni *(Ar.)* : Zihnî.
Zéhniaçıg : 1. Kavrayışlı. 2. Anlayışlı, aydın.
Zéhniaçıglıg : Bilinç, şuur, zihin açıklığı.
Zéhni açılmag : Zihni açılmak.
Zéhniemek : Kafa emeği, fikir işçiliği.
Zéhni garalmag : Zihni bulanmak.
Zéhniterbiye : Zihin jimnastiği.
Zéhniyyet *(Ar.)* : Zihniyet.
Zehr *(Far.)* : Zehir.
Zehrimar *(Far.)* : 1. Yılan zehiri. 2. mec. Çok acı, zıkkım gibi.
Zehrimara dönmek : Zehire dönmek, zehir zıkkım olmak.
Zehrimara galsın (galmış) : Zehir zıkkım olsun!
Zehrimarlanmag : Atıştırmak, tıkıştırmak, zıkkımlanmak.
Zehrimarlıg : Zıkkımlık.
Zehrimarlıg etmek : Yemek.
Zehrimar olmag : Zehire dönmek.
Zehrimar yéyesen : Zıkkımın pekini ye!
Zehri (bağrı) yarılmag : Yüreği yarılmak, ödü kopmak.
Zeif *(Ar.)* : Zayıf.
Zeifce : Zayıfça.
Zeifcehet (yér) : Kusur, noksan, eksiklik.
Zeif damar : Hassas nokta, bam teli.
Zeif düşmek : Zayıflamak.
Zeif élemek (etmek) : Zayıflatmak.
Zeiflemek : Zayıflamak.
Zeiflendirilmek : Zayıflatılmak.
Zeiflendirmek : Zayıflatmak.
Zeiflenmek : zayıflamak.
Zeifleşdirici : Zayıflatıcı.
Zeifleşdirilmek : Zayıflatılmak.
Zeifleşdirmek : Zayıflatmak.
Zeifleşmek : Zayıflamak.
Zeifletdirmek : Zayıflattırmak.
Zeifletmek : Zayıflatmak.

Zeiflik : Zayıflık.
Zeif salmag : Zayıflatmak, zayıf düşürmek.
Zeka, Zekavet *(Ar.)* : 1. Akıl, zekâ. 2. Sağ duyu. 3.Basiret, feraset, zihin çevikliği.
Zekalı : Zekâlı.
Zekalılıg : Zekâlılık.
Zekasız : Zekâsız.
Zekasızlıg : İstidatsızlık.
Zekavetli, Zekalı : Zeki, akıllı.
Zekavetlilik : Akıllılık.
Zeki *(Ar.)* : Zekî.
Zekilik : Zekilik.
Zel : Kuyruk.
Zélaf, Zilan : Aşık, topuk kemiği.
Zélaf, Zilef : Sürtük, edepsiz.
Zelalet *(Ar.)* : 1. Rezâlet, alçaklık. 2. Zillet. 3. Dalâlet.
Zelâlet çekmek : Zor geçinmek.
Zelalete düşmek : Zelil olmak.
Zelalet ehli : Sapkın.
Zelam *(Ar.)* : Karanlık.
Zeleme : Fakir malı.
Zeli : 1. Sülük. 2. mec. Asalak, parazit. 3. mec. Tuttuğunu bırakmayan, yapışkan.
Zeli düzmek (goymag, salmag) : Sülük vurmak.
Zeli kimi yapışmag : 1. Sülük gibi yapışmak. 2. mec. Bıktırmak, bezdirmek.
Zelil *(Ar.)* : Zelîl, bedbaht.
Zelilane *(Ar. Far.)* : Bedbahtça, alçakça.
Zelil élemek (etmek) : Aşağılamak, alçaltmak.
Zelilleşmek : Alçalmak, aşağılaşmak.
Zelillik : 1. Hakirlik, zelillik. 2. Musibet.
Zelil olmag : Zelil olmak.
Zelil-zelil : Zelilce.
Zélit : Teneke.
Zeli yapışdırmag : Sülük vurmak.
Zelle : 1. Pinti, cimri. 2. Muannit, inatçı.
Zelzele *(Ar.)* : Zelzele, deprem.
Zelzeleli : Sarsıntılı, depremli.
Zelzele ocağı : Deprem üssü.
Zelzeleyedavamlı tikinti : Depreme dayanıklı bina.
Zelzeleye salmag : 1. Sarsmak. 2. Velveleye vermek, gürültüye vermek, kıyametler koparmak.
Zemane *(Ar.)* : 1. Zamane. 2. Talih, ikbal, takdir.
Zemanet *(Ar.)* : Kefâlet, kefillik.
Zemanetçi : Kefil.
Zemanet etmek : Kefil olmak.
Zemanetkar *(Ar. Far.)* : Kefil.
Zemanetli : Garantili.
Zemherir *(Ar.)* : Zemheri (Ocak ve Şubat soğukları).
Zemi *(Far.)* : 1. Tarla, ekinlik. 2. Çiftlik.
Zemin *(Far.)* : Zemin.
Zemine *(Far.)* : zemin.
Zeminesiz : Zeminsiz, esassız, temelsiz.
Zemine goymag (hazırlamag) : Ortam hazırlamak, zemin hazırlamak.
Zemine yaratmag : Zemin yaratmak.
Zemir, Evezlik *(Ar.)* : Zamir.
Zemisiçanı : Tarla faresi.
Zémit, Zémint, Zimirt *(Rus.)* : Çimento.
Zémstvo *(Rus.)* : Vilayet meclisi (eski Rusya'da).
Zem-zem *(Ar.)* : Zemzem.
Zenane *(Far.)* : Kadınlarla ilgili.
Zenberek *(Far.)* : Zemberek.
Zenberekçi : Zemberekçi.
Zenbil *(Ar.)* : Zembil.
Zenbilcik : Zembilcik, zembil.
Zenbilçi : Zembilci.
Zenbilçilik : Zembilcilik.
Zenbilli : Zembilli.
Zenbiltohuyan (höreη) : Sepetçi.
Zenbil-zenbil : Zembiller dolusu.
Zenbirek, Zenburek *(Far.)* :Yay, zemberek.
Zenbur *(Ar.)* : Arı.
Zencefil *(Ar.)* : Zencefil.
Zencefil çayı : Zencefil çayı.
Zencere *(Far.)* : Cırcır böceği.
Zenci *(Ar.)* : Zenci.
Zencir *(Far.)* : Zincir.
Zencirbend *(Far.)* : Zincirli, zincirlenmiş.
Zencir çéynemek (gemirmek) : Sinirli olmak, hınçlı olmak, öfkelenmek.

Zencirçilik : Zincir vurma (Muharremde vücuda işkence âdeti).
Zencirden gurtarmag : Esaretten kurtarmak.
Zencire : Zincir süsü (kadın elbisesinde), kenarsuyu.
Zencire çekmek (vurmag) : zincire vurmak, prangaya vurmak.
Zencireli : Zincirekli, zincir desenli.
Zencirini gırmag : 1.Esaretten kurtarmak. 2. mec. Haddini aşmak, ipini kırmak.
Zencir kimi : Zincir gibi.
Zencirleme : 1. Zincirleme. 2. mec. Deli.
Zencirlemek : Zincirlemek.
Zencirlenmek : Zincirlenmek.
Zencirletdirmek : Zincirletmek.
Zencirli : 1. Zincirli. 2. mec. Esir. 3. mec. Deli.
Zencirliötürücü : Zincirli araç.
Zencirotu : Yabanî hindiba, karahindiba.
Zencirvarı : Zincirleme, müselsel.
Zencirvuran, Zencirçi : Kendini zincirle döven (Muharrem ayında şiilerin âdeti).
Zend : Zan.
Zénd *(Sans.)* : Zend (Avesta'nın Pehlevice tercümesi olup Zerdüşt'ün kitabıdır).
Zendéyi-zehlesi gétmek : Nefret etmek, sabrı tükenmek, asabı bozulmak.
Zendéyi-zehlesini aparmag : Sinirlendirmek, öfkelendirmek.
Zeneh *(Far.)* : Çene.
Zenehdan *(Far.)* : Gamze (çenede veya yanakta).
Zenehdanlı : Gamzeli (çene , yanak).
Zenehliy : Kurnazlık, düzenbazlık.
Zenehliy élemek : Düzenbazlık etmek.
Zeneki : Hamaratlık.
Zeneki-zeneki : Çocuk gibi, çocukça, çocuksu.
Zenen *(Far.)* : 1. Kadın. 2. Eş, karı.
Zenene *(Far.)* : Kadınla ilgili.
Zenene başmag : Kadın ayakkabısı.
Zenene hamam : Kadınlar hamamı.
Zenen hamamı : 1. Hamam (kadınlara ait). 2. mec. Kadınlar hamamı.
Zenen heylağı : Kadın, bayan.
Zeng : 1. Çan, zil. 2. Çan sesi.
Zengan : Konç, getr (meşinden).
Zengçalan, Zengçi : Zangoç.
Zeng çalmag (vurmag) : 1. Zil çalmak. 2. Telefon etmek.
Zengçiçekliler : Çançiçeğigiller.
Zengçiçeyi : Çançiçeği.
Zengçilik : Zangoçluk.
Zengel, Zengan, Gunc : Konç, getr (meşinden).
Zengele : Midye.
Zeng élemek (etmek) : Telefon etmek.
Zengeley : Kurnaz, düzenbaz, oyunbaz.
Zengi *(Far.)* : Zenci.
Zengilan : Kış.
Zengin *(Ar.)* : Zengin.
Zenginlik : Zenginlik.
Zengin paltar : Pahalı elbise.
Zengin torpag : Verimli toprak.
Zengli : Zilli (saat vb.).
Zengşekilli, Zengvarı : Çan şeklinde.
Zengşütür : Deve çanı (musikî makamı).
Zengule, Zengüle *(Far.)* : 1. Modülasyon, makam seyri (musikî). 2. Bülbül sesi.
Zengule vurmag : Ötmek.
Zenin *(Ar.)* : Şüpheli.
Zénit *(Fr.)* : 1.Başucu, semtürres, yeröte. 2. mec. Zirve, şahika.
Zénitçi : Uçaksavarcı.
Zénit topu : Uçaksavar.
Zenn *(Ar.)* : 1. Zan. 2. Hafıza.
Zenn élemek (etmek) : Zannetmek, sanmak.
Zennim kesmir : Aklım kesmiyor.
Zenn ile : Dikkatle.
Zennimce : Zannımca.
Zép : Yapıştırıcı (kırık çanak çömlek için yumurta ve pamuk karışığı).
Zéplemey : Yapıştırmak (kırık çanak çömleği).
Zépli : Yapıştırılmış (kırık çanak çömlek).

Zer *(Far.)* : 1. Altın. 2. Yaldız. 3. Zar (tavla vb.).
Zeravend *(Far.)* : Zeravent, kurtluca, loğusaotu.
Zerb *(Ar.)* : Darp.
Zerbaf *(Far.)* : 1. Sırmacı, kaytancı, zıhçı. 2. Sırmalı.
Zerbaflı : Sırmalı.
Zerbaflıg : Sırmalık.
Zerbasan : Yaldız basan (matbaacılık).
Zerb cedveli : Çarpım cetveli.
Zerbdest, Zerbi-dest *(Ar. Far.)* : 1. Kol kuvveti, kuvvet, bilek gücü. 2. mec. Hüner, beceri.
Zerbe *(Ar.)* : Darbe.
Zerbe altına goymag : Tehlike karşısında bırakmak.
Zerbeçi : Öncü (işçi).
Zerbeçilik : Öncü eylemi.
Zerbe çalmag (éndirmek) : Darbe vurmak.
Zerbeft *(Far.)* : Sırmalı.
Zerbeli : 1. Vurma sazlar. 2. Öncü (işçi). 3. Öncelikli.
Zerbet *(Ar.)* : Yara, darbe izi.
Zerbe yémek : Darbe yemek.
Zerbhane *(Ar. Far.)* : Darphane.
Zerbi-dest *(Ar. Far.)* : 1. Bilek gücü. 2. mec. beceri.
Zerbi-mesel, Zerbülmesel *(Ar.)* : Darbımesel.
Zerbi-mesel olmag : Darbımesel olmak.
Zerbimugam *(Ar.)* : Makam adı (musikî).
Zerble : Şiddetle.
Zerbli : Vurma sazlar.
Zerb olunmag (édilmek) : Darp edilmek (para vb.).
Zerb vurmag (élemek) : Darp etmek (para vb.), para kesmek, para basmak (metalden).
Zerd *(Far.)* : 1. Sarı. 2. Sarıcık.
Zerdab *(Far.)* : 1. Süt suyu. 2. Serum. 3. İrin.
Zerdablı : Serumlu.
Zerdalı *(Far.)* : Kayısı, zerdali.
Zerde, Yérkökü : Havuç.
Zerdeper : Kızılkanat (balık).
Zerdüşt *(Far.)* : Zerdüşt.
Zerdüşti *(Far.)* : Zerdüşt.
Zerdüştilik : Zerdüştlük.
Zeredin : Pense.
Zerefşan *(Far.)* : 1. Altın işlemeli. 2. Altın saçan. 3. Zerefşan (Özbekistan'da bir ırmak ismi).
Zerendaz *(Far.)* : Simli kumaş perde, sırmalı pullu perde (eskiden).
Zerer *(Ar.)* : Zarar.
Zerer çekmek : Zarar çekmek.
Zerer çekmiş : Mutazarrır.
Zerer deymek : Zarar çekmek.
Zarerdide *(Ar. Far.)* : Zarar gören; felaketzede; kazazede.
Zererdide olmag : Zarar görmek, zarara uğramak.
Zerere düşmek : 1. Zarara uğramak. 2. Zarurî harcama yapmak.
Zerer élemek (etmek) : Zarar etmek, zarar görmek.
Zerere salmag : Zarar ettirmek, zarar vermek.
Zerer getirmek : Zarar vermek.
Zerer görmek : Zarar görmek.
Zereri çatmag : Zararı dokunmak.
Zereri nedir : Zararı yoktur, önemli değil!
Zererin yarısından gayıtmag : Zararın yarısından dönmek.
Zererli : Zararlı.
Zererli çıhmag : Zararlı çıkmak.
Zererlilik : Zararlılık, zararı dokunma.
Zerersiz : Zararsız.
Zerersizce : Zarar getirmeden.
Zerersizleşdirilmek : Zararsızlaştırılmak, etkisizleştirilmek.
Zerersizleşdirilmiş : Zararsızlaştırılmış.
Zerersizleşdirmek : Zararsızlaştırmak.
Zerersizleşmek : Zararsızlaşmak.
Zererşizlik : Zararsızlık, ziyansızlık.
Zerervérici : 1. Muzır haşere, asalak. 2. Âfet.
Zerer vérmek : Zarar vermek.
Zererverméz : Zararsız, ziyansız.

Zerer vurmag : Zarara uğratmak.
Zerf *(Ar.)* : 1. Tabak. 2. Zarf (gramer). 3. Paket, zarf.
Zerfinde : Süresinde, içerisinde.
Zerflik : Zarf (gramer), zarf tümleci.
Zerganadlı : Sarı kanatlı (böcek).
Zerganadlılar : Sarı kanatlılar (böcek familyası).
Zerger *(Far.)* : Kuyumcu, cevahirci.
Zergerlik : Kuyumculuk.
Zerhara : Simli kumaş, sırmalı kumaş, kareli kumaş.
Zerharalamag : Simli perde asmak, hâreli perde asmak.
Zerharalanmag : Simli perde asılmak.
Zerharalı : Simli, hareli.
Zerif *(Ar.)* : 1. Zarif. 2. Sıska, zayıf.
Zerifane *(Ar. Far.)* : Zarifçe.
Zerifleşdirilmek : Yumuşatılmak.
Zerifleşdirmek : İnceltmek, zarifleştirmek.
Zerifleşmek : Nazikleşmek, incelmek.
Zeriflik : Zariflik.
Zerifyunlu : Yumuşak yünlü (koyun).
Zerilhana : Helâ, tualet.
Zerine, Zerrine *(Far.)* : Amberbaris, kadıntuzluğu, sarıçalı.
Zerlemek : Yaldızlamak.
Zerlilik : Yaldızlılık.
Zernigar : Altın işlemeli, yaldızlı, zertari.
Zernişan : 1. Yaldızlı. 2. Simli kumaş. 3. Sırmalı, bezekli.
Zerli-zibalı, Zer-zibalı : Süslü, bezekli.
Zerniş : Yemiş.
Zernişan *(Far.)* : 1. Yaldızlı, altınkakmalı. 2. Sırmalı.
Zerre *(Ar.)* : Zerre.
Zerrebin *(Ar. Far.)* : 1. Mikroskop. 2. Pertavsız.
Zerredin : Pense.
Zerre geder : Zerre kadar.
Zerrelenmek : Parçalanmak, ufalanmak.
Zerrelenmiş : Parçalanmış, ufalanmış.
Zerre-zerre : Az az, zerreler halinde.
Zerrin *(Far.)* : Zerrin.
Zeruret, Zeruriyyet *(Ar.)* : Zaruret.
Zeruri *(Ar.)* : Zarurî.
Zerurilik : Zaruret.
Zervarag *(Far. Ar.)* : Yaldız yaprak, müzehhep varak.
Zervarı : Sarımsı.
Zervereg̃ *(Far. Ar.)* : Yaldızlı yaprak, müzehhep yaprak.
Zérzek : Taş duvar (kuyu duvarı).
Zérzekli : Örülü, duvarlı.
Zervuran : Tezhipçi.
Zerzer *(Far.)* : Simli kumaş, sırmalı kumaş.
Zer-zerbaft *(Far.)* : Simli kumaş.
Zer-ziba *(Far.)* : 1. Pahalı kumaş. 2. Cevahir, mücevher.
Zer-zibalı : Süslü elbise.
Zer-ziver *(Far.)* : Zinet, süs.
Zeverder *(Far.)* : Kemertaşı, lento (bina yapılırken kapı ve pencere üstüne konulur).
Zevergarın : Gebeş, şişko.
Zevvar *(Ar.)* : Ziyaretçi.
Zevzek, Zevzeh : Zevzek, çalçene, çenesidüşük.
Zevzekleşmek : Zevzeklenmek.
Zevzek-zevzek : Zevzekçe.
Zevzemek, Zevzemeh : Boşboğazlık etmek, zevzeklik etmek.
Zevzetmek : Zevzeklik ettirmek.
Zey : Şap, zaç.
Zéy *(Ar.)* : Kıyafet, elbise, dış görünüş.
Zeydan *(Ar. Far.)* : Gaz memesi (Gaz lambasında).
Zeydaşı : Kuvars, kum taşı.
Zeyduz : Şap, zaç.
Zeyduzlamah : Şaplamak (deriyi).
Zeyerek : Keten, keten tohumu.
Zeyerey : Keten yağı.
Zeyin : Angarya.
Zeyleduz : Şap, zaç.
Zeyleme : Şaplama.
Zeylemek : Şaplamak, şap ilave etmek.
Zeylenmek : Şap katılmak, şap karıştırılmak.
Zeyletdirmek, Zeyletmek : Şap karıştırtmak.

Zeyli : Şaplı.
Zeylik, Zeydan, Zeylih : 1. Boğaz (lamba için). 2. Şap imalathanesi.
Zéytun *(Ar.)* : Zeytin.
Zéytun ağacı : Zeytin ağacı.
Zéytunçiçekliler : Zeytingiller.
Zéytunçu : Zeytinci.
Zéytunçulug : Zeytincilik.
Zéytuni *(Ar.)* : Zeytuni.
Zéytunlug : Zeytinlik.
Zıbın : 1. Entari. 2. Zıbın, zıbun.
Zıflamah : Hızlı vurmak.
Zıggana-zıggana :Zorla, güçle, ıkına sıkına.
Zıgganmag, Zıgginmag : Ikınmak.
Zıggı : 1. Cimri, hasis. 2. Usandırıcı, bıktırıcı, sırnaşık. 3. Tembel.
Zıggıçılığ : Gevezelik, boşboğazlık.
Zıggıldamag :İnlemek, sızlanmak, ıkınmak.
Zıggıltı : İnilti, ıkıntı.
Zıggımag : Ikınmak.
Zıggına-zıggına : Ikına sıkına.
Zıgginmag : Ağır ağır konuşmak.
Zığ : 1. Vıcık çamur, balçık. 2. Göz çapağı. 3. Yağlılık. 4. Cıvık pislik.
Zığab : 1. Bataklık. 2. Yaldız.
Zığbazığ : Lebalep, silme.
Zığıldamag : Mızırdanmak, inlemek.
Zığıldaşmag : İnleşmek.
Zığıldatmag : İnletmek.
Zığıltı : Keskin çığlık.
Zığımah : Kaymak, kayarak gitmek.
Zığla, Zılğa : 1. Civciv. 2. Bebek.
Zığlamag : Çamurlamak.
Zığlamah : Kuvetlice vurmak.
Zığlandırmag : 1. Çamurlamak. 2. Koyulaştırmak.
Zığlanmag : Çamura bulaşmak.
Zığlanmış : Çamurlu.
Zığlaşmag : Çamurlaşmak.
Zağlatmag : Çamurlatmak.
Zığlı : 1. Çamurlu, balçıklı. 2. Koyu. 3. Kirli, çapaklı.
Zığlıg, Zığlıh : 1. Bataklık. 2. Koyuluk, yoğunluk.
Zığ vurmag (vérmek) : Silme dolu olmak, lebalep dolmak.
Zığ-zığ : Gözü sulu, gözü yaşlı.
Zığ-zımğır : Çamur, balçık.
Zıhma, Zohma : Yumruk; dirsek.
Zıhmalamah : Dirsek kakmak, itmek.
Zıhzıh : Saksağan.
Zıl : Pislik, gaita, gübre (kuş).
Zılğa : 1. Civciv (yeni doğmuş). 2. Kuraklık ekini. 3. Kikirik. 4. Bücür.
Zılh : Pancar.
Zılha : Tamamen, büsbütün.
Zılıg, Zılıh : Göz çapağı.
Zılıglı : Çapaklı.
Zıllamag : Çımkırmak (kuş).
Zımır : 1. Çamur. 2. Bulanık.
Zımır, Zımırt : Ham, olmamış (meyve).
Zımırd : Tamam, bütün.
Zımırramah : Kirletmek, pislemek.
Zımırtlag : Cıvık (çamur, pislik).
Zındıg *(Ar.)* : Zındık.
Zıng : 1. Guano. 2. Çan sesi, zil sesi.
Zıngıldamag : Şıngırdamak, tıngırdamak, çıngırdamak.
Zıngıldatmag : Çıngırdatmak.
Zıngıltı : Çıngırtı.
Zıngırov : Çıngırak, çan.
Zıngırovlu : Çıngıraklı.
Zıngırovlu ilan : Çıngıraklı yılan.
Zıngırovotu, Zengçiçeyi : Çançiçeği.
Zıng-zıng : Çın çın.
Zınğ : Azıcık.
Zıntış : İnatçı.
Zıpı : Kaba, nezâketsiz.
Zıpırtı : Bitkin, yorgun (kimse).
Zıpi : Yumruk.
Zıplamag : Fırlatmak, indirmek, vurmak.
Zıppıltı, Zırpıltı : 1. Telaş, endişe, panik. 2. Zıp sesi.
Zıppız : Çıplak, üryân.
Zıran : Finalist (oyunda).
Zırbıh : Çamur.
Zırganmaz : Zırcahil.
Zırı(g), Zırıh : 1. Eşek (erkek). 2. Odun, kütük. 3. mec. Bodur, şişman. 4. mec. Nezâketsiz. 5. mec. Zırcahil. 6. mec. Koskoca, sırık gibi, iriyarı.
Zırıldamag : Zırıldamak.

Zırıldatmag : Zırıldatmak.
Zırıng : Çan sesi.
Zırıngazırıng : Gıcır gıcır, gıcırdayarak.
Zırnıh, Zırnı, Zırnıg : Zırnık, arsenik.
Zırpı, Zırpi : 1. Güçlü, kuvvetli. 2. mec. Hantal, kubat. 3. mec. zırcahil. 4. mec. Nezâketsiz, edepsiz, görgüsüz.
Zırpılaşmag : Şişmanlamak, göbek bağlamak.
Zırpılıg : Hantallık, irilik.
Zırrama : 1. Ahmak, akıldan noksan. 2. mec. Ahmak, et kafalı. 3. mec. Kaba, terbiyesiz, yontulmamış.
Zıryan : Komi halkı (eski adı).
Zırzah : Tırmık.
Zır-zır : Zır zır.
Zır-zır zırıldamag (etmek) : Zırıldamak.
Zıvanı : Kadın elbisesi (eskiden).
Zıvıllıh : Çalı ormanı, fundalık.
Zıvınca : İç çamaşırı (kadın).
Zıvırdış : Kaba, nezâketsiz, saygısız.
Zıvırdışı : Saygısızca.
Ziba *(Far.)* : 1. Süslü. 2. Güzel, gökçek.
Zibalanmag : Güzelleşmek.
Zibalıg : Güzellik.
Zibar : Utanma, hayâ, ar.
Zibes *(Far.)* : Yeteri kadar, yeterince.
Zibidi : Tamamiyle.
Zibil : 1. Çöp. 2. mec. Aşağılık (kimse).
Zibilatan : 1. Çöp kamyonu. 2. Çöp borusu.
Zibilçi : Çöpçü.
Zibilçilik : Çöpçülük.
Zibildaşıyan : Çöp kamyonu.
Zibili çıhmag : Sudan ucuz olmak.
Zibilini çıharmag : Saygısızlık göstermek; âdice tahrif etmek.
Zibil kemeri : Çöp borusu.
Zibil kimi : Bol miktarda, çok.
Zibillemek, Zibillendirmek : 1. Çöp atmak, çöple kirletmek. 2. mec. Saçıp savurmak. 3. mec. Haşiv yapmak.
Zibillendirilmek : Çöple kirletilmek.
Zibillenme : Pislenme, kirlenme.
Zibillenmek : 1. Pislenmek. 2. Çörçöple tıkanmak (boru vb.).
Zibilleşdirmek : 1. Çöp dökmek. 2. mec. Bozmak, berbat etmek.
Zibilleşmek : 1. Pisleşmek. 2. mec. Bozulmak, berbat olmak.
Zibilletmek : Çörçöp dökmek, kirletmek.
Zibilli : 1. Kirli, çamurlu. 2. Çepelli.
Zibillik, Zibilhana : Çöplük.
Zibilliktoyugları : Uzunkuyruklu baştankara.
Zibillilik : Kirlilik.
Zibilliye atmag : Unutmak, terk etmek, affetmemek.
Zibilsiz : Temizlenmiş, ayıklanmış.
Zibilsizlik : Temizlik, arılık.
Zidd *(Ar.)* : 1. Zıt, muhalif. 2. Muhasım, rakip, düşman.
Zidd çıhmag : Muhalif olmak, muhalefet etmek.
Zidd gétmek : Zıt gitmek (biriyle), zıtlaşmak.
Ziddine : Aksine, zıttına.
Ziddiyyet, Zidlik *(Ar.)* : 1. Muhalefet. 2. Düşmanlık. 3. Tezat, çelişki.
Ziddiyyet bağlayıcısı : Karşıtlık bağlacı (gramerde).
Ziddiyyetli : Tezatlı.
Ziddiyyetlilik : Çelişkili durum.
Ziddiyyetsiz : Uyumlu.
Ziddiyyetsizlik : Uyum, uyumluluk.
Zifaf *(Ar.)* : Zifaf.
Zifaf ahşamı : Zifaf gecesi.
Zifaf otağı : Gerdek odası.
Ziğiymet *(Ar.)* : Pahalı, kıymetli.
Ziğzağ *(Alm.)* : Zikzak.
Ziheyat *(Ar.)* : Canlı.
Zikr *(Ar.)* : Zikir.
Zikr démek : Zikir çekmek.
Zikr olunmag : Zikrolunmak.
Zikr tesbéhi : Zikir tesbihi.
Zil *(Far.)* : 1. Tiz (ses). 2. Tiz nota. 3. Kuş gübresi. 4. Koyu, pek.
Zilaf : Tualet, ayak yolu.
Zilaflamah : Cilalamak, düzlemek, tesviye etmek.
Zilden : Tizden, tiz sesle.

Zile çekmek : Tiz perdede çalmak.
Zile çıhmag : Tiz perdesine geçmek.
Zile galhmag : Tiz perdede çalmak.
Zilef, zirincek : Muzip, usandırıcı, can sıkıcı.
Zileflik : Muziplik, can sıkıcılık, usandırıcılık.
Zile getirmek : Tiz perdede çalmak.
Zilgara : Simsiyah, kapkara.
Zilgaranlıg : Zifirî karanlık.
Zilğe'de *(Ar.)* : Zilkade.
Zilhan *(Far.)* : Tiz perdede okuyan.
Zilhicce *(Ar.)* : Zilhicce, onikinci ay.
Zili, Gebe : Kilim, palas.
Zillemek : 1. Dik dik bakmak, gözlerini dikmek. 2. Tiz perdede icra etmek.
Zillemmeh : Kapanmak.
Zillenmek : 1. Dik dik bakmak. 2. Havalanmak (dikine). 3. Tiz perdede çalmak. 4. Bakışmak (birbirine).
Zilleşdirilmek : Tizleştirilmek (ses).
Zilleşdirmek : Tizleştirmek (sesi).
Zilleşmek : Tizleşmek.
Zillet *(Ar.)* : Zillet.
Zillet çekmek : Bedbahtlık çekmek, muhtaç yaşamak.
Zillete düşmek : Felâkete düşmek, felâketzede olmak.
Zillete salmag : 1. Mağdur etmek, zelil etmek. 2. Hor etmek, alçaltmak aşağılamak.
Zilletmek, Zilleşdirmek : Tizleştirmek (ses tonunu).
Zilli : Gübreli (kuş gübresiyle).
Zilona : Küstah, edepsiz, yüzsüz.
Zilperde : Tiz perde.
Zilses : Tiz ses.
Zilteng : Paldım.
Zilviy : Bir dilim, bir lokma.
Zilviye : Lokma tatlısı (un, yumurta, bal karışımı), Zülubiye.
Zimir : Pislik, hayvan tersi (cıvık).
Zimistan *(Far.)* : Kış.
Zimme *(Ar.)* : 1. Kefillik, tazmin. 2. Kabullenme, ahit.
Zimnen *(Ar.)* : Zımnen.
Zina *(Ar.)* : Zinâ.
Zinakar *(Ar. Far.)* : Zinâ eden.
Zinakarlıg : Zina etme.
Zinc *(Far.)* : Simbalom, simbal, büyük kastanyet, madenî kastanyet.
Zinci : Dere yatağı, kurumuş ırmak yatağı.
Zincilferec : Sucuk (incir pekmezinden), pestil.
Zincir : Ölçü.
Zindan *(Far.)* : 1. Zindan. 2. Örs.
Zindana salmag : Hapsetmek, zindana atmak.
Zindanban, Zindançı *(Far.)* : Gardiyan.
Zindanbanlıg, Zindançılıg : Gardiyanlık.
Zindanhana *(Far.)* : 1. Zindan. 2. Demirhane.
Zindan kimi : Çok ağır.
Zindanlamag : Hapsetmek, hapse tıkmak.
Zindanlanmag : Hapsedilmek.
Zinde *(Far.)* : Zinde, canlı, diri.
Zindedil *(Far.)* : Sevinçli, mesut, neşeli.
Zindegan *(Far.)* : Hayat, ömür, yaşayış.
Zindegani *(Far.)* : Hayat, yaşayış.
Zindeganlıg : Hayat, ömür.
Zendeganlıg élemek (etmek) : Yaşamak, geçinmek.
Zine : Süzülmüş, süzme (her şey).
Zine, Sucug : 1. Sucuk, pestil (meyve şırasiyle). 2. Bataklık. 3. Su kabarcığı.
Zinet *(Ar.)* : Ziynet, bezek.
Zinetçi : Süsleyici, bezekçi.
Zinetçilik : Bezeme, süsleme.
Zinetlemek : Süslemek, bezemek.
Zinetlendirilmek : Tezyin edilmek.
Zinetlendirmek : Bezemek, süslemek, tezyin etmek.
Zinetlenmek : Bezenmek, süslenmek.
Zinetli : Zarif, şık, süslü.
Zinet vérmek (vurmag) : Bezemek, süslemek.
Zing : Pazı kemiği; kalça kemiği, baldır kemiği.
Zing, Zıng : Cıngıl, çıngıl, çingil.
Zingildemek : 1. Çenilemek. 2. Çıngırdamak.
Zingildeşmek : Çenileşmek (köpekler).

Zingildetmek : 1. Çeniletmek. 2. Çınlatmak, çıngırdatmak.
Zingilti : 1. Çenileme. 2. Çınlama, çıngırtı.
Zingire, Zingile : Üzüm salkımı.
Zingvara : Cıngıl, çıngıl.
Zinhar *(Far.)* : Zinhar! aslâ!
Zinhar élemek (etmek) : Bıktırmak, usandırmak, incitmek.
Zinhara gelmek : Sıkılmak, bıkmak, daralmak.
Zinhara getirmek : Bıktırmak, bezdirmek, incitmek.
Zinhar olmag : Bıkmak, usanmak, incinmek, sıkılmak.
Zinheril : Çok sıcak, kaynar.
Zinrih, Zinrik : Çok karanlık.
Zinzile : 1. Zorluk, güçlük. 2. Zelzele.
Zir *(Far.)* : 1. Kesre, esre. 2. Fincan tabağı.
Zira *(Far.)* : Zirâ, çünkü.
Zirab *(Far.)* : Ayak yolu, tualet.
Ziraet *(Ar.)* : Ziraat.
Zircame, Zircama *(Far.)* : İç çamaşırı.
Zircamelik : İç çamaşırlığı (kumaş).
Zircih, Zirçih : Sırnaşık, yapışkan.
Zircihlih : Yaramazlık.
Zirdest *(Far.)* : Yardımcı, çırak.
Zire, Çire : 1. Tayın, norm. 2. Kimyon.
Zireçiçeyi : Çok yıllık süsbitkisi.
Zirefkend *(Far.)* : Musikî makamı.
Zirèh *(Far.)* : 1. Zırh. 2. Kabuk (kaplumbağa, timsah vb.).
Zirèhdeşen, Zirèhdelen : Zırhdelen.
Zirèh kimi (tek) : Kalbur gibi, delik deşik.
Zirèhlemek : Zırhlandırmak.
Zirèhlenmek : Zırhlanmak.
Zirèhlenmiş : Zırh giymiş, zırhlı.
Zirèhli : Zırhlı.
Zirèhli avtomobil : Zırhlı otomobil, zırhlı araba.
Zirèhligatar : Zırhlı tren.
Zirèhligemi : Savaş gemisi.
Zirek *(Far.)* : 1. Becerikli, mahir. 2. Zeyrek, anlayışlı.
Zireklenmek, Zirekleşmek : 1. Akıllanmak. 2. Beceri kazanmak.
Zirekleşdirmek : Çevikleştirmek.
Zireklik : Zeyreklik.
Zireklik göstermek : Zeyreklik göstermek.
Zireklikle : Akıllıca, zekice.
Zirek terpenmek (terpeşmek) : 1. Çabuk davranmak. 2. Hızlı hareket etmek.
Zireng *(Far.)* : Zeyrek.
Zirenglik : Zeyreklik.
Zireze : Kapı sürgüsü, reze, sürme.
Zirî : Tuzluk.
Zirinc, Ziriş(k) *(Far.)* : Diken üzümü, sarı çalı, kadın tuzluğu, amberbaris.
Zirincek, Zilef : Sırnaşık; muzip, usandırıcı, can sıkıcı.
Zirincçiçekliler : Diken üzümü çiçekliler.
Zirve *(Ar.)* : Zirve.
Zirveli : Mürtefi.
Zir-zeber, Zirüzeber *(Far.)* : Alt üst.
Zir-zeber etmek : Alt üst etmek.
Zir-zeber olmag : Alt üst olmak.
Zirzelemek, Zircelemeh : Sürgülemek (kapıyı).
Zirzemi *(Far.)* : Bodrum.
Zirzemili : Bodrumlu.
Zir-zibil : 1. Süprüntü. 2. mec. Bayağı, aşağılık (şey, kimse).
Zişan *(Ar.)* : Şanlı.
Zişt *(Far.)* : Çirkin.
Zivana : Zıvana.
Zive : Çamaşır ipi.
Ziver *(Far.)* : Ziynet, bezek, süs.
Zivildağ, Zivildag : 1. Kaygan, kayan (yer). 2. Patinaj yeri, patinaj pisti.
Zivmek, Züvüldemek : Sürünerek inmek, kaymak.
Ziy : şekil, biçim.
Ziya *(Ar.)* : Ziyâ, nur, aydınlık.
Ziyad *(Ar.)* : 1. Pullu balık, kütüm balığı. 2. Çok, fazla.
Ziyadar *(Ar. Far.)* : Işıklı, nurlu.
Ziyadbalığı : Kütüm balığı, pullu balık.
Ziyade *(Ar.)* : Ziyâde.
Ziyade etmek : Artırmak.
Ziyadelendirmek : Ziyâdeleştirmek.
Ziyadeleşdirmek : Ziyâdeleştirmek.
Ziyadeleşmek : Ziyâdeleşmek.
Ziyade olmağ : Artmak.

Ziyad etmek (éylemek) : Çoğaltmak.
Ziyad olmağ : Çoğalmak.
Ziyalandırılmag : 1. Işıklandırılmak. 2. mec. Aydınlatılmak.
Ziyalandırmag : Aydınlatmak.
Ziyalanmag : Aydınlanmak.
Ziyalı : 1. Aydın, münevver. 2. Açık, aydın.
Ziyalılaşmag : Medenîleşmek.
Ziyalılıg : Medeniyet, kültür.
Ziyan *(Far.)* : Ziyan, zarar.
Ziyan çekmek : Zarar çekmek.
Ziyançı : Zararlı, muzır, sabotajcı.
Ziyançılıg : Sabotaj.
Ziyan deymek : Zarar görmek.
Ziyan élemek : 1. Zarar etmek. 2. Çocuk düşürmek.
Ziyan görmek : Zarar görmek.
Ziyanhab *(Far.)* : 1. Müsrif. 2. Muzır, bedhah, kötü yürekli. 3. Şer atan, dedikoducu.
Ziyanhor *(Far.)* : Zararlı, muzır.
Ziyankar *(Far.)* : Muzır.
Zıyankarlıg, Ziyanhorlug : Sabotaj.
Ziyanlı : Zararlı.
Ziyanlıg : Zarar, ziyan, hasar.
Ziyanlılıg : Zararlılık.
Ziyansız : Zararsız.
Ziyansızlıg : Zararsızlık.
Ziyan tohunmag : Zarar dokunmak.
Ziyanvérici : Zararlı, zarar verici.
Ziyaret *(Ar.)* : Ziyâret.
Ziyaretçi : Ziyâretçi.
Ziyaretçilik : Ziyaret etme.
Ziyarete gétmek : Ziyaretgâha gitmek.
Ziyaret élemek : Görüşmek, ziyaret etmek.
Ziyaretgah *(Ar. Far.)* : Ziyâretgâh.
Ziyeh : Çok, fazlaca.
Ziyerek : Keten.
Ziyil, Zigil : Siğil.
Ziyilcik : Siğilcik.
Ziyildemek : Tir tir titremek.
Ziyilli : Siğilli.
Ziyillilik : Siğillilik.
Ziyilotu, Demrovotu : Siğilotu.
Ziyil tökmek : Siğil çıkarmak.
Ziyrih : 1. İğreng. 2. Çevik, atik, kıpırdak.
Zizen çörek : İçi çörek (çocuklar için).
Zobalah : Çamur topalakçığı.
Zobban : Büyükçe, kocaman.
Zod : 1. Kaynak (metal). 2. Kulak demiri. 3. Metal döverek uzatma, haddeleme. 4. mec. Keskinlik, kesicilik.
Zoddama : Baştansavma.
Zoddamah : Bilemek, zağlamak, keskinleştirmek.
Zoddi, Zoddu : 1. Güçlü, kuvvetli. 2. Sinirli, öfkeli.
Zoddu-zoddu : Sinirlenerek, öfkelenerek.
Zodlamag : 1. Kaynak yapmak, lehimlemek. 2. Metali döverek uzatmak.
Zodlanmag : Sağlamlaşmak, çelikleşmek.
Zodlu : 1. Kaynaklı (metal). 2. mec. Müessir, tesirli. 3. mec. Öfkeli, kızgın.
Zogga : 1. Büyük. 2. Varlıklı. 3. Güçlü, kuvvetli.
Zogguldama : Zonklama.
Zogguldamag : 1. Zonklamak. 2. mec. İnlemek, hıçkırarak ağlamak.
Zoggultu : Zonklama.
Zoğ : Filiz.
Zoğal : 1. Kızılcık. 2. Kızılcık ağacı.
Zoğalahtası, Ahtazoğal : Kızılcık kurusu.
Zoğalaşı : Kızılcık aşı (kızılcık veya kızılcık kurusu ile pirinçten).
Zoğalı : Koyu kırmızı.
Zoğallamah : Çene çalmak, boş boş konuşmak.
Zoğallıg : Kızılcık bahçesi.
Zoğ atmag (etmek, vérmek) : Filizlenmek.
Zoğlamag, Zoğlamah : 1. Filiz vermek, şıvgın vermek. 2. Kök uzatmak.
Zoğlanmag : Filizlenmek.
Zoğlu : Filizli.
Zol : 1. İnce uzun her şey. 2. Çubuk (ince uzun). 3. Kırbaç izi. 4. Doğruca, dümdüz, dosdoğru. 5. Durmadan, hep, sürekli, sık sık. 6. Her zaman, daimâ. 7. Gön dilimi.
Zola : 1. Çubuk, sırık. 2. Büyük ağaç.
Zolabent : Şıvgın, filiz, çubuk.

Zolag : 1. Hat, çizgi. 2. Uzun dilimlenmiş (her şey). 3. Enli çizgi (kumaş ve kağıt desenleri). 4. Şua, ışın, ışık. 5. Kuşak, şerit saha. 6. Tarla, toprak.
Zolagarası : Bölge arası.
Zolagkaftar : Benekli sırtlan.
Zolaglamag : 1. Yol yol çizmek. 2. Şerit şerit kesmek. 3. Kamçı izleri bırakmak.
Zolaglanmag : 1. Yol yol çizilmek. 2. Şeritler halinde kesilmek. 3. Kamçı izleri oluşmak.
Zolaglı : Çizgili.
Zolag-zolag : Şeritler halinde, yol yol.
Zolah : Rende.
Zol çıharmag (çekmek, galdırmag) : Sopa izi oluşturmak (vücutta).
Zollag : Patinaj pisti.
Zollamag, Zollamah, Zullamağ : 1. Şerit şerit etmek, yol yol etmek. 2. Kırbaçlamak, kamçı vurmak. 3. Atmak, fırlatmak, vurmak, indirmek. 4. Gönü uzunluğuna dilimlemek.
Zollanmag : 1. Dövülmek, hızla vurulmak. 2. Savrulup atılmak.
Zollatmag : 1. Vurdurmak, dövdürmek. 2. Savurup attırmak.
Zol vurub-bahmag : Hayretle bakmak, gözünü dikip bakmak.
Zol-zol, Zolag-zolag : 1. Kamçı izi, kırbaç izi. 2. Mütemadiyen, sürekli olarak.
Zol-zol bahmag : Mütemadiyen bakmak, sürekli bakmak, dik dik bakmak.
Zol-zol etmek : 1. Kırbaç izi bırakmak. 2. Yol yol etmek.
Zom : Sulu çamur (ark kenarlarına yığılan).
Zomad : Merhem.
Zomar : 407.5 kg.lık un.
Zomlamag : Set yapmak (ark veya akarsuyun iki yanına).
Zona *(Yun.)* : Bölge, mıntıka, kuşak.
Zonal *(Yun.)* : Bölgeyle ilgili, bölgeye ait.
Zonallıg : Kuşak konumu, bölge konumu.
Zond *(Fr.)* : 1. Sonda. 2. Meteorograf balonu.
Zondlamag : 1. Sondalamak. 2. Meteorograf balonu uçurmak (Meteorolojik araştırma ve inceleme için).
Zontik, Zuntik *(Hol.)* : Şemsiye.
Zontikli : Şemsiyeli.
Zoobaytar *(Yun. Ar.)* : Veteriner, baytar.
Zoobaytarlıg : Veterinerlik.
Zoocerrahlıg : Hayvan cerrahlığı.
Zoogigiyéna *(Yun.)* : Hayvan sağlığı bilgisi.
Zoogigiyénik : Hayvan sağlığına ait.
Zoolog *(Yun.)* : Zoolog.
Zologiya *(Yun.)* : Zooloji.
Zooloji *(Yun.)* : Zoolojik.
Zoopalćontologiya *(Yun.)* : Hayvan fosilleri bilimi.
Zoopark *(Yun. İng.)* : Hayvanat bahçesi.
Zootéhnik *(Yun.)* : Zootekni uzmanı, hayvan sağlık teknisyeni.
Zootéhnika, Zootéhniya *(Yun.)* : Zootekni.
Zootéhniki *(Yun.)* : Zootekniyle ilgili, zooteknik.
Zop : Güçlü, kuvvetli.
Zopa : 1. Sopa. 2. mec. İri yarı, cüsseli.
Zopalamag, Zopalamah : Sopalamak.
Zopalanmag : Sopalanmak.
Zopalaşmag : Dövüşmek (sopa sopaya).
Zopalatmag : Dövdürmek (sopayla).
Zopu : 1. Sopalı dans (eski düğünlerde). 2. Atılma, düşme.
Zopu tepmeh : Oynaşıp gülüşmek.
Zopuya gétmeh, Zopu tepbey : Atılıp düşmek, fırlamak, atılmak.
Zor *(Far.)* : Zor.
Zora çekmek : Üstüne üstüne varmak, israr etmek.
Zora düşmek : 1. Zora binmek. 2. mec. Halsiz düşmek, bitkinleşmek.
Zorakı : Zoraki.
Zorakılıg : Zorakilik, zor, cebir; zorbalık, zulüm, kanunsuzluk.
Zorakılıg etmek : 1. Kaba kuvvet kullanmak. 2. Tabi olmamak, inat etmek.
Zorakı ölüm : Gayri tabii ölüm, ecelikaza.
Zorapa : Dut filizi.

Zorapalamah : Filizlenmek, şıvgın vermek.
Zora salmag : Zora bindirmek, zora sokmak, zahmet vermek.
Zorba : 1. İrice, gürbüz. 2. mec. Güçlü, kuvvetli. 3. mec. Zorba.
Zorbaca : İrice, kalınca.
Zorbalanmag, Zorbalaşmag : Şişmanlamak, şişmanlaşmak, gürbüzleşmek.
Zorbalaşdırılmag : İrileştirilmek.
Zorbalaşdırmag : Gürbüzleştirmek.
Zorbalıg : 1. İrilik, gürbüzlük. 2. mec. Zorbalık.
Zorbazor : Zorba.
Zorbazorlug : Zorbalık.
Zor-bela ile : Zorla, zor belâ.
Zor démek : Ağır konuşmak.
Zor élemek (etmek) : Zorbalık etmek.
Zor göstermek (işletmek) : Zorbalık etmek, zor kullanmak, cebretmek.
Zor gelmek : Üstün gelmek, galip olmak.
Zor-güc : Zor belâ.
Zorhana *(Far.)* : Güreş salonu.
Zorlama, Zorrama : 1. Zorlama. 2. Irza geçme.
Zorlamag : 1. Mecbur etmek, zorlamak. 2. Irzına geçmek, kirletmek.
Zorlanmag : 1. Güçlenmek, kuvvetlenmek. 2. Irzına geçilmek, kirletilmek.
Zorlaşmag : Güçlenmek, kuvvetlenmek, sağlamlaşmak.
Zorlu : 1. Güçlü, kuvvetli. 2. mec. Nüfuzlu, sözü geçer.
Zorlug : Zorluk, güçlük.
Zorlulug : Kuvvetlilik, sağlamlık.
Zorsuz : Güçsüz, kuvvetsiz, zayıf.
Zoruh : Uzun boylu, dalyan gibi.
Zoruna dönüm : Pehlivanım! yiğidim! aslanım!
Zor vérmek : 1. Kuvvet vermek, güç vermek. 2. Zor gelmek, tesir etmek, ağır gelmek.
Zoti : Çarpma, vurma, darbe.
Zov : Şıvgın, filiz.
Zöhd *(Ar.)* : Züht.
Zöhd ehli : Zâhit.
Zöhr *(Ar.)* : Öğle, öğle vakti, öğleyin.
Zöhre *(Ar.)* : 1. Venüs. 2. Zühre (aşk kahramanı).
Zöhreotu (çiçeyi) : Venüs çarığı.
Zöhrevi *(Ar.)* : Zührevî.
Zöhrevi hestelikler : Zührevî hastalıklar.
Zökem *(Ar.)* : Nezle, nevazil, ingin.
Zökemli : Nezleli.
Zökem olmag : Nezle olmak.
Zökem tutmag : Nezleye yakalanmak.
Zövc *(Ar.)* : Zevç, koca.
Zövce *(Ar.)* : Zevce, karı.
Zövġ *(Ar.)* : Zevk.
Zövġ almag : Zevk almak.
Zövġ çekmek : Zevk almak.
Zövġe batmag : Zevke kapılmak.
Zövġe dalmag : Zevke dalmak, zevke kapılmak.
Zövġe gelmek : Zevklenmek.
Zövġ ehli : Zevk ehli.
Zövġe yatmag (yaratmag) : Beğenilmek, hoşa gitmek.
Zövġ ile : Zevkle.
Zövġlenmek : Zevklenmek.
Zövġlü : Zevkli.
Zövġ-sefa, Zövġü-sefa : Zevk u sefa, eğlence.
Zövġ-sefa sürmek (çekmek, gılmag) : Zevk almak.
Zövġsüz : Zevksiz.
Zövġsüzcesine : Zevksizce, zevksiz yere.
Zövġsüzlük : Zevksizlik.
Zövzemeh : Ürümek, havlamak.
Zubul : Zımba, nokta zımbası; delgi, matkap.
Zuğli :Dallı budaklı (büyük ağaç), dev ağaç.
Zula : Parçalanmamış odun.
Zumar, Zumhar : Azık, kışlık yiyecek.
Zummer *(Alm.)* : Vızlayıcı, kesikli ses (telefon vb. de), vızıldak.
Zur *(Far.)* : Zor.
Zurna : Zurna.
Zurna bağlamag : Gıyabında konuşmak, iftira etmek, gıybet etmek.
Zurna-balaban : Davul zurna.
Zurna-balabanlı : Davullu zurnalı.
Zurnaçalan : Çalgıcı, zurnacı.

Zurna çalınmag : Âleme yayılmak, dedikodu olmak.
Zurna çalmag : 1. Zurna çalmak. 2. mec. Kafa şişirmek. 3. mec. Herkese duyurmak, şâyia yaymak.
Zurnaçı : 1. Zurnacı. 2. mec. Boşboğaz, gevezе.
Zurnaçılıg : 1. Zurnacılık. 2. mec. Boşboğazlık, gevezelik.
Zurna-gaval : Zurna ve tef.
Zurnası sonraya galıb : Fiyasko verecek, fiyaskoyla bitecek.
Zurnaya goyub-çalmag : Âleme yaymak, rezil etmek, tefe koymak.
Zurup : Yabanî armut, çördük.
Zühel *(Ar.)* : Zühal.
Zühur *(Ar.)* : Zuhur.
Zühura çıhmag : Meydana çıkmak, zuhur etmek.
Zühura gelmek : Meydana çıkmak, zuhur etmek.
Zühur élemek (etmek) : Zuhur etmek.
Zühur olmag : Doğmak, tevellüt etmek.
Zükur *(Ar.)* : Erkekler.
Zülal *(Ar.)* : 1. Zülâl. 2. Albüminler.
Zülali *(Ar.)* : Albüminli.
Zülam *(Ar.)* 1. Zulüm. 2. Zulmet, karanlık.
Zülbiya : Lokma tatlısı.
Zülf *(Far.)* : Zülüf.
Zülflü : Zülüflü.
Zülm, Zülüm *(Ar.)* : Zulüm.
Zülmat, Zülümat *(Ar.)* : Zulmet.
Zülmatlı : Karanlık.
Zülm çekmek, Zülüm çekmek : Zülum çekmek.
Zülm élemek (etmek) : Zulüm etmek, zulmetmek.
Zülm erşe dayandı (çıhdı) : Zulüm haddini aştı.
Zülmet *(Ar.)* : Zulmet.
Zülmethana *(Ar. Far.)* : Karanlık yer.
Zülmetli : Karanlık.
Zülm ile, Zülmle, Zülüm ile : Zulümle.
Zülmkar *(Ar. Far.)* : Zâlim.
Zülmkarcasına : Zâlimce.
Zülmkarlıg : Zâlimlik.
Zülum *(Ar.)* : 1. Gaddar, aşırı zâlim. 2. Zulüm.
Zülüm-zülüm ağlamag : Hüngür hüngür ağlamak.
Zülzüle : Ağlaşma (çığlık çığlığa), çığlık.
Zümre *(Ar.)* : Zümre.
Zümresinde : Kısmında, kesiminde.
Zümrüd *(Ar.)* : Zümrüt.
Zümrüdgözlü : Yeşil gözlü.
Zümrüdguşu : Anka.
Zümrüdü *(Ar.)* : Zümrüdî, yemyeşil.
Zümzüme *(Ar.)* : Terennüm.
Zümzüme élemek (etmek) : Terennüm etmek.
Zümzümelemek : Terennüm etmek.
Zümzümeli : Ezgili, melodik.
Zünnar *(Ar.)* : Kuşak, kemer (keşişler için).
Zünnar bağlamag : Müslümanlıktan çıkmak, haça tapmak.
Zürafe *(Ar.)* : Zürafa.
Zürcch : Kaygan, kayar, kayağan.
Zürriyyet *(Ar.)* : Zürriyet.
Züvüldemek, Züvüldemeh : Ağlamak, inlemek.
Züvvar, Zevvar *(Ar.)* : ziyaretçiler.
Züy : 1. Eşlik (nefesli sazla). 2. Patinaj pisti. 3. Buz üzerinde kayma. 4. mec. Taklit.
Züyçü, Züytutan, Züyüçü : 1. Eşlik eden (çalgılara). 2. mec. Mukallit.
Züyçülük, Züyüçülük : 1. Eşlik (enstrüman için). 2. mec. Papağanlık, taklit.
Züy gétmek (tutmag) : 1. Çalınan müziği tekrarlamak, beraber çalmak. 2. mec. Papağanlık etmek, taklit etmek.
Züyrüşmeh, Züymeh : Kaymak, kayarak gitmek.
Züyüldag : Kaygan (yer).
Züyüldemek, Züyüldemeh : 1. Kaymak. 2. Ağlamak, inlemek.
Züyüldetmek : 1. Ağlatmak. 2. Kaydırmak.
Züyültü : 1. Kayma. 2. Çocuk ağlaması. 3. Kayma sesi (kayarken).
Züyüşme : Kayma, kayış.
Züyüşmek : Kaymak (birlikte).

BİBLİYOGRAFYA

Ahterî-i Kebir, Mustafa bin Şemsü'ddinü'l-Karahısarî, İstanbul 1310 (Tebrizde Tabedilmiştir).

Almanca-Türkçe Sözlük, Van Karl Steuerwald, ABC Tanıtım Basımevi, İstanbul 1990.

Azerbaycanca-Rusça Lüğet, Azerbaycan Dövlet Neşriyyatı, Bakı 1985.

Azerbaycan Dilinin Dialéktoloji Lüğeti, Azerbaycan SSR Élmler Akadémiyası Neşriyyatı, Bakı 1964.

Azerbaycan Dilinin İzahlı Lüğeti, C.I, Azerbaycan SSR Élmler Akadémiyası Neşriyyatı, Bakı 1966.

Azerbaycan Dilinin İzahlı Lüğeti, C.II, Azerbaycan SSR Élmler Akadémiyası Nesimi adına Dilçilik İnstitutu, Bakı 1980.

Azerbaycan Dilinin İzahlı Lüğeti, C. III, Azerbaycan SSR Élmler Akadémiyası Nesimi adına Dilçilik İnstitutu, Bakı 1983.

Azerbaycan Dilinin İzahlı Lüğeti, C. IV, Azerbaycan SSR Élmler Akadémiyası Nesimi adına Dilçilik İnstitutu, Bakı 1987.

Azerbaycan Türkçesi Sözlüğü, C. I - II, Seyfettin Altaylı, İstanbul 1994.

Azeri Türkçesi Lügati, Hayati Develi, Erzurum 1992.

Büyük Türkçe-Fransızca Sözlük, Pars Tuğlacı, İstanbul 1984.

Dictionnaire Russe-Français Complet, Composé par N.P. Makarof, Saint-Pétersburg 1908.

El-Faraidü'd-dürriyye, Vocabulaire Arabe Français, Beyrut 1927.

El-Müncid, İntişârât-ı İsmailiyan, Beyrut 1973.

Ferheng-i Azerbaycanî-Farsî Sözlük, Behzad Behzadî, Tehran 1369.

Ferheng-i Farsi be-Türki, Büyük Farsça-Türkçe Sözlük, Dr. Mehmet Kanar, İstanbul 1993.

Ferheng-i Türki be-Farsi, Büyük Türkçe-Farsça Sözlük, Dr. Mehmet Kanar, İstanbul 1993.

Fransızca-Türkçe Sözlük, Mehmet Ali Ağakay, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara 1962.

Gencine-i Güftâr, Ferheng-i Ziya, Farsça-Türkçe Lügat, Ziya Şükun, Millî Eğitim Basımevi, Üç ciltlik, İstanbul 1984.

İngilizce-Türkçe Redhouse Sözlüğü, Redhouse Yayınevi, İstanbul 1974.

Kamus-ı Fransevî, Fransızcadan Türkçeye Lügat, Şemseddin Sâmi, İstanbul 1318.

Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Sözlüğü, Prof. Dr. Ahmet B. Ercilasun-Doç. Dr. Alaeddin Mehmedoğlu Aliyev, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1991.

Latince-Fransızca (Sommer Lexique Latin-Français) sözlük, Paris 1921.

Latince-Türkçe Sözlük, Dr. Sina Kabaağaç/ Erdal Alova, İstanbul 1995.

Persian-English Dictionary, F. Steingass, ph. D., Beyrut.

Petit Larousse, Claude Auge, Paris 1910.

Rusça-Azerbaycanca Lüğet, Azerbaycan SSR Élmler Akadémiyası Nizamı adına Edebiyat ve Dil İnstitutu, Bakı 1985.

Rusça-Türkçe Lügat, Ahmed Sedad, Dersaadet 1310.

Rusça-Türkçe Sözlük, Sosyal Yayınları, Tıbkıbasım, (Hazırlayanlar : E. M. -E. Mustafa yev ve V. G. ŞÇERBİNİN) İstanbul 1989.

Temel Türkçe Sözlük, Sâdeleştirilmiş ve Genişletilmiş Kamus-ı Türkî, Tercüman Gazetesi Tesisleri, İstanbul 1985.

Tercüme-i Burhân-ı Kâtı, Ayntabî Ahmed Âsım Efendi, Dâru't-tıbaatu'l-Mısriyye, 1251.

Türkçe-Rusça Sözlük, Sosyal Yayınları, tıbkı basım (Hazırlayanlar : A.N. Baskakov, N.P. Golubeva, A. A. Kâmileva, K.M. LYUBİMOV, F. A. Salimzyanova, R. R. Yusipova), İstanbul 1989.

Türkçe Sözlük, Hasan Eren, Nevzat Gözaydın, İsmail Parlatır, Talat Tekin, Hamza Zülfikar, Türk Dil Kurumu, Ankara 1988.

Türkiye'de Bitkiler ile Tedavi, Prof. Dr. Turhan Baytop, İstanbul 1984.

Yeni Tarama Sözlüğü, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 1983.

Yazarın Hayat Hikâyesi

1. Mart 1942 yılında Ordu ilinin Gölköy kazasının Kuşluvan mahallesinin 35 numaralı gecekondusunda gözlerini dünyaya açtı.

O yıllarda yaşanan maddî ve manevî krizlerin bütün olumsuzlukları içerisinde büyüme ve gelişmesini ilkokul çağına kadar devam ettirdi. 1951 yılında Gölköy Merkez ilkokuluna yazılarak 1956 yılında mezun oldu.

1957 yılında Gölköy Merkez Ortakokulu'na yazılarak bir senesi raporlu olmak üzere 1961 yılında bu ortaokulu bitirdi. Aynı yıl Ordu Lisesi'ne yazılarak 1964-1965 yılında Edebiyat kolundan mezun oldu.

1966-1967 öğretim yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin Türk Dili ve Edebiyatı öğrencisi oldu.

1971 yılında, Ahmedî'nin Esrarname Tercümesi üzerine yaptığı lisans tezini bitirerek Fakülte diploması aldı.

O yıllarda devam eden Meydan Larous Ansiklopedisinin lügat servisinde görev aldı. 1972 yılında Fransızca'dan girdiği doktora yabancı dil imtihanını kazandı.

1972-1973 yıllarında Pilevne Lisesi Edebiyat öğretmenliğinin yanı sıra Fetih Cemiyetinin sözlük çalışmalarında da bulundu.

1973 yılında 122. dönem yedek subay adayı olarak Tuzla Piyade okuluna, daha sonra Kayseri Zincidere Hava İndirme Tugayı 2. Tabur, 1. Bölük, 3. Takım Komutanlığına tayin oldu.

1974 yılı 20 Temmuz Cumartasi günü Tugayı ile birlikte Barış Harekatına paraşütçü olarak katıldı. Bundan dolayı şerit rozet beratına ve şeref aylığına sahiptir.

1975 Mart ayında terhisini müteakip, önceden yarım kalmış olan doktora çalışmalarını; **Ahmedî Divânı Karşılaştırmalı (Tenkitli) Metin ve Dil Hususiyetleri** üzerine çalışırken bir taarftan da Fetih Cemiyeti'ndeki sözlük hazırlıklarına devam etti. 1977 yılında Mecidiyeköy Lisesi Edebiyat öğretmenliğinde stajını tamamladı.

Maçka Endüstri Meslek Lisesi gece bölümü Edebiyat derslerine de devam etmiş olan yazarımız 1978 yılında Fatih Vatan Lisesi Edebiyat öğretmenliğine geçti.

1979 yılında bitirdiği doktora tezini savunarak pekiyi derece ile (Ph. D) Filoloji doktoru oldu.

Yök'ün kurulmasıyla birlikte 1983 yılından itibaren de Üniversitenin Türk Dili bölümü derslerinde görev aldı. Hâlen de bu görevini mütevazi bir şekilde devam ettirmektedir.

Eserleri :

1984 yılında dil ve edebiyat üzerine yaptığı çalışmaların ürünü olarak Yeni Düşünce Gazetesinde 20-25 civarında araştırma yazısı yayınlandı.

Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Dergisi'nin 1985/35. sayısında **Beşir Çelebi** üzerine tenkit yazısı yayınlandı.

1985 yılında Tercüman Gazetesi'nin çıkardığı Temel Türkçe sözlük çalışmalarında yer aldı.

1988 yılında **Ahmedî Divânı'ndan Seçmeler, Ahmedi'nin İskendernâmesi'nden Seçmeler** adıyla Kültür Bakanlığı 1000 Temel Eser serisinden iki eseri yayınlandı.

1989 yılında Ahmedî'nin bilinmeyen bir eseri olan **Miraçnamesini** Osmanlı Edebiyatı Dergisinin IX. sayısında yayınladı.

Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi'nin 1998/116 sayısında **Şeyhî Divanı'nı Tenkit** adlı yazısı yayınlandı.

Azerbaycanlı Ahmedî'nin bilinmeyen bir manzumesiyle birlikte adı geçen müellif hakkında yeni bilgilerin de bulunduğu bir başka araştırma yazısı yine Türk Dünyası Araştırmaları Dergisinde yayına hazır durumdadır.

Şu anda yazarımız İstanbul Edebiyat Fakültesindeki görevine devam etmektedir. Kendisine yeni çalışmalarında başarılarla sağlık ve esenlikler dileriz.

Beşir Kitabevi